ՋԱՇԵՐ

ԳԼՈՒԽ 1

1 Եվ Աստված ասաց. «Մարդուն ստեղծենք մեր պատկերով, մեր նմանությամբ, և Աստված ստեղծեց մարդուն իր պատկերով»:

2 Եվ Աստված ստեղծեց մարդուն գետնից, և նա փչեց նրա քթանցքների մեջ կյանքի շունչը, և մարդը դարձավ կենդանի հոգի, որը օժտված էր խոսքով:

3 Տէրն ասաց. Ես նրան օգնություն կցուցաբերեմ:

4 Եվ Տերը խոր քուն բերեց Ադամի վրա, և նա քնեց, և նա վերցրեց նրա կողոսկրերից մեկը, և նա դրա վրա միս շինեց, ձևավորեց և բերեց Ադամի մոտ, և Ադամը արթնացավ քնից, և ահա մի կին կանգնած էր նրա առաջ:

5 Նա ասաց. «Սա իմ ոսկորներից է, և այն կկոչվի կին. և Ադամը նրա անունը դրեց Եվա, որովհետև նա բոլոր կենդանիների մայրն էր:

6 Եվ Աստված օրհնեց նրանց և կոչեց նրանց անունները Ադամ և Եվա այն օրը, երբ ստեղծեց նրանց, և Տեր Աստված ասաց.

7 Եվ Տեր Աստված վերցրեց Ադամին ու նրա կնոջը, և նա դրեց նրանց Եդեմի պարտեզում՝ այն հագցնելու և պահելու համար: «Պարտեզի բոլոր ծառերից դուք կարող եք ուտել, բայց բարու և չարի գիտության ծառից մի՛ ուտեք, որովհետև այն օրը, երբ ուտեք դրանից, անպայման կմեռնեք»:

8 Եվ երբ Աստված օրհնեց և պատվիրեց նրանց, նա հեռացավ նրանցից, և Ադամն ու նրա կինը բնակվեցին պարտեզում այն պատվիրանի համաձայն, որը Տերը պատվիրել էր նրանց:

9 Եվ օձը, որին Աստված ստեղծել էր նրանց հետ երկրի վրա, եկավ նրանց մոտ՝ դրդելու նրանց խախտել Աստծո պատվիրանը, որը նա պատվիրել էր նրանց:

10 Եվ օձը գայթակղեց և համոզեց կնոջը, որ ուտի գիտության ծառից, և կինը լսեց օձի ձայնը, և նա խախտեց Աստծո խոսքը և վերցրեց բարու և չարի գիտության ծառից, և նա կերավ, վերցրեց դրանից և տվեց իր ամուսնուն, և նա կերավ:

11 Եվ Ադամն ու նրա կինը խախտեցին Աստծո պատվիրանը, որը նա պատվիրել էր նրանց, և Աստված գիտեր դա, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրանց դեմ, և նա անիծեց նրանց:

12 Եվ Տեր Աստված այդ օրը նրանց քշեց Եդեմի պարտեզից՝ մշակելու այն երկիրը, որտեղից նրանք վերցված էին, և նրանք գնացին ու բնակվեցին Եդեմի պարտեզի արևելքում: և Ադամը ճանաչում էր իր կնոջը՝ Եվային, և նա ծնեց երկու որդի և երեք դուստր:

13 Եվ նա դրեց անդրանիկ Կայենի անունը՝ ասելով. «Ես մարդ եմ ձեռք բերել Տիրոջից, իսկ մյուսի անունը՝ Աբել, որովհետև նա ասաց. վերցվի դրանից:

14 Եվ տղաները մեծացան, և նրանց հայրը նրանց ունեցվածք տվեց երկրում. Կայէնը հողագործ էր, իսկ Աբէլը՝ ոչխարներ:

15 Եվ մի քանի տարի անց էր, որ նրանք մոտավոր ընծան բերեցին Տիրոջը, և Կայենը բերեց երկրի պտղից, և Աբելը բերեց իր հոտի առաջնեկներից նրա ճարպից, և Աստված դարձավ և հակվեց դեպի Աբելը և նրա ընծան, և երկնքից կրակ իջավ Տիրոջ կողմից և այրեց այն:

16 Եվ Կայենին և նրա ընծաներին Տերը չդարձավ, և նա չհակվեց դրան, որովհետև նա բերել էր երկրի ցածր պտուղներից Տիրոջ առաջ, և Կայենը դրա համար նախանձեց իր եղբայր Աբելին, և նա պատրվակ էր փնտրում նրան սպանելու համար:

17 Որոշ ժամանակ անց Կայենն ու նրա եղբայր Աբելը մի օր գնացին դաշտ՝ իրենց գործն անելու. Երկուսն էլ դաշտում էին. Կայենը մշակում և հերկում էր իր հողը, իսկ Աբելը արածեցնում էր իր հոտը: և հոտը անցավ այն մասով, որը Կայենը հերկել էր գետնի մեջ, և դա շատ վշտացրեց Կայենին այս պատճառով:

18 Կայենը բարկացած մոտեցավ իր եղբորը՝ Աբելին, և նա ասաց նրան.

19 Աբելը պատասխանեց իր եղբորը՝ Կայենին, և ասաց նրան.

20 Եվ, հետևաբար, հանիր իմ ոչխարների բուրդը, որով հագել ես քեզ, և հատուցիր ինձ նրանց կերած պտուղի և մարմնի համար, և երբ դու անես դա, ես այն ժամանակ կգնամ քո երկրից, ինչպես դու ես: ասաց?

21 Կայենն ասաց իր եղբորը՝ Աբելին.

22 Աբելը պատասխանեց Կայենին և ասաց. ով կհատուցի մարդուն ըստ իր չարության, իսկ ամբարիշտին՝ ըստ այն չարության, որ նա կարող է անել երկրի վրա:

23 Եվ հիմա, եթե դու այստեղ սպանես ինձ, անկասկած, Աստված գիտի քո գաղտնի հայացքները և կդատի քեզ այն չարի համար, որը դու հայտարարեցիր, որ ինձ կանես այսօր:

24 Եվ երբ Կայենը լսեց այն խոսքերը, որոնք ասել էր իր եղբայր Աբելը, ահա Կայենի բարկությունը բորբոքվեց իր եղբոր՝ Աբելի վրա, որ այս բանը հայտարարեց:

25 Եվ Կայենը շտապեց և վեր կացավ և վերցրեց իր հերկի գործիքի երկաթե մասը, որով հանկարծ հարվածեց իր եղբորը և նա սպանեց նրան, և Կայենը թափեց իր եղբայր Աբելի արյունը երկրի վրա, և Աբելի արյունը հոսեց նրա վրա. երկիրը հոտի առաջ:

26 Եվ դրանից հետո Կայենը զղջաց, որ սպանեց իր եղբորը, և նա տխուր տրտմեց, և նա լաց եղավ նրա վրա, և դա չափազանց վրդովեցրեց նրան:

27 Եվ Կայենը վեր կացավ և դաշտում փոս փորեց, որտեղ դրեց իր եղբոր մարմինը և փոշին շուռ տվեց դրա վրա:

28 Եվ Տերը գիտեր, թե ինչ էր արել Կայենը իր եղբորը, և Տերը հայտնվեց Կայենին և ասաց նրան. «Ո՞ւր է քո եղբայր Աբելը, որ քեզ հետ էր»:

29Եւ Կայէնը ծռուեց ու ասաց. Եվ Տերն ասաց նրան. «Ի՞նչ ես արել. Քո եղբոր արյան ձայնը ինձ վրա է կանչում այն գետնից, որտեղ դու սպանել ես նրան:

30 Որովհետև դու սպանեցիր քո եղբորը և կեղծվեցիր իմ առաջ, և քո սրտում մտածեցիր, որ ես քեզ չեմ տեսել և չգիտեմ քո բոլոր արարքները:

31 Բայց դու արեցիր այս բանը և իզուր սպանեցիր քո եղբորը, և որովհետև նա ճիշտ խոսեց քեզ հետ, և այժմ, հետևաբար, անիծված լինես այն երկրից, որը բացեց իր բերանը քո ձեռքից քո եղբոր արյունը ստանալու համար, և որտեղ դու թաղեցիր: նրան:

32 Եվ դա կլինի այն ժամանակ, երբ դու մշակես այն, այն այլևս քեզ չի տա իր ուժը, ինչպես սկզբում էր, որովհետև հողը փշեր ու տատասկեր կբերի, և դու կշարժվես ու թափառես երկրի վրա մինչև քո մահվան օրը:

33 Եվ այն ժամանակ Կայենը դուրս եկավ Տիրոջ առաջից, այն տեղից, որտեղ ինքն էր, և շարժվեց ու թափառեց Եդեմի արևելյան կողմում գտնվող երկրում, ինքն ու իրեն պատկանող բոլոր մարդիկ:

34 Այդ օրերին Կայենը ճանաչեց իր կնոջը, և նա հղիացավ և ծնեց մի որդի, և նա դրեց նրա անունը Ենովք՝ ասելով.

35 Այդ ժամանակ Կայենն էլ սկսեց քաղաք կառուցել. քանզի այդ օրերին Տերը նրան հանգիստ էր տվել երկրի վրա, և նա չէր շարժվում ու թափառում, ինչպես սկզբում էր:

36 Եվ Իրադը ծնեց Ենոքին, և Իրադը ծնեց Մաքուիելին, և Մաքուայելը ծնեց Մաթուսայելին:

ԳԼՈՒԽ 2

1 Եվ երկրի վրա Ադամի կյանքի հարյուրերեսուներորդ տարում էր, որ նա նորից ճանաչեց Եվային իր կնոջը, և նա հղիացավ և ծնեց որդի՝ իր նմանությամբ և իր պատկերով, և նա դրեց նրա անունը Սեթ՝ ասելով. , Որովհետև Աստված ինձ այլ սերունդ է նշանակել Աբելի փոխարեն, քանի որ Կայենը սպանել է նրան:

2 Սեթը հարիւր հինգ տարի ապրեց, ու որդի մը ծնաւ. Սէթն իր որդու անունը Ենովս դրեց՝ ասելով. «Որովհետև այն ժամանակ մարդկանց որդիները սկսեցին շատանալ և չարչարել իրենց հոգիներն ու սրտերը՝ ապստամբելով Աստծու դեմ»:

3 Եվ Ենովսի օրերում էր, որ մարդկանց որդիները շարունակեցին ապստամբել և ապստամբել Աստծո դեմ՝ մեծացնելու Տիրոջ բարկությունը մարդկանց որդիների դեմ:

4 Եվ մարդկանց որդիները գնացին և ծառայեցին այլ աստվածների, և նրանք մոռացան Տիրոջը, ով ստեղծել էր իրենց երկրի վրա: ծառայել նրանց:

5 Եվ ամեն մարդ իր աստծուն ստեղծեց, և նրանք խոնարհվեցին նրանց առաջ, և մարդկանց որդիները թողեցին Տիրոջը Ենովսի և նրա որդիների բոլոր օրերում: և Տիրոջ բարկությունը բորբոքվեց նրանց գործերի ու պղծությունների պատճառով, որ նրանք արեցին երկրի վրա:

6 Եվ Տերը պատճառ դարձրեց, որ Գեհոն գետի ջրերը հեղեղեն նրանց, և նա կործանեց ու սպառեց դրանք, և նա կործանեց երկրի երրորդ մասը, և չնայած դրան, մարդկանց որդիները չշեղվեցին իրենց չար ճանապարհներից և իրենց չար ճանապարհներից. ձեռքերը դեռ երկարած էին, որ չարիք գործեն Տիրոջ աչքում:

7 Այն օրերը երկրի վրայ ո՛չ ցանք կար, ո՛չ հնձում. և մարդկանց որդիների համար ուտելիք չկար, և սովը շատ մեծ էր այդ օրերին:

8 Եվ այն սերմը, որը նրանք ցանեցին այդ օրերին հողի վրա, դարձավ փշեր, տատասկեր և ցախեր. քանի որ Ադամի օրերից ի վեր այս հայտարարությունն էր երկրի մասին՝ Աստծո անեծքի մասին, որը նա անիծեց երկիրը՝ մեղքի պատճառով, որ Ադամը մեղանչեց Տիրոջ առաջ:

9 Եվ երբ մարդիկ շարունակեցին ապստամբել և ապստամբել Աստծո դեմ և ապականել իրենց ճանապարհները, երկիրը նույնպես ապականվեց:

10 Ենովսը ապրեց իննսուն տարի և ծնեց Կայնանին.

11 Եվ Կայնանը մեծացավ, և նա քառասուն տարեկան էր, և նա դարձավ իմաստուն և ուներ գիտելիք և հմտություն ամբողջ իմաստության մեջ, և թագավորեց բոլոր մարդկանց որդիների վրա, և նա առաջնորդեց մարդկանց որդիներին դեպի իմաստություն և գիտելիք. որովհետև Կայնանը շատ իմաստուն մարդ էր և խելամիտ էր ամբողջ իմաստության մեջ, և իր իմաստությամբ իշխում էր հոգիների և դևերի վրա.

12 Եվ Կայնանը գիտեր իր իմաստությամբ, որ Աստված կկործանի մարդկանց որդիներին երկրի վրա մեղք գործելու համար, և որ Տերը վերջին օրերին նրանց վրա կբերի ջրհեղեղի ջուրը:

13 Եվ այդ օրերին Կայնանը գրեց քարե տախտակների վրա, թե ինչ պետք է տեղի ունենար ապագայում, և դրեց դրանք իր գանձերի մեջ:

14 Եւ Կայնանը թագաւորեց ամբողջ երկրի վրայ, եւ նա մարդկանց որդիներից մի քանիսին դարձրեց Աստծու ծառայութեան:

15 Երբ Կայնանը յոթանասուն տարեկան էր, ծնեց երեք որդի և երկու դուստր:

16 Սրանք են Կայնանի որդիների անունները. Առաջինի անունը Մաղաղելեն էր, երկրորդը՝ Ենանը, երրորդը՝ Մերեդը, և նրանց քույրերն էին Ադա և Զելլա: սրանք են Կայնանի հինգ զավակները, որ ծնվել են նրանից:

17 Մաթուսայելի որդի Ղամեքը հարսնացվեց Կայնանի հետ, և նա իր երկու աղջիկներին առավ իր կին:

18 Նա դարձյալ հղիացավ և մի որդի ծնեց, և նրա անունը դրեց Հոբալ. և նրա քույրը՝ Զելլան, այդ օրերին ամուլ էր և սերունդ չուներ:

19 Որովհետև այդ օրերին մարդկանց որդիները սկսեցին մեղանչել Աստծո դեմ և խախտել այն պատվիրանները, որոնք նա պատվիրել էր Ադամին՝ պտղաբեր լինել և բազմանալ երկրի վրա:

20 Եվ տղամարդկանց որդիներից ոմանք ստիպեցին իրենց կանանց խմիչք խմել, որը նրանց ամուլ կդարձներ, որպեսզի նրանք կարողանան պահպանել իրենց կերպարանքը, և որովհետև նրանց գեղեցիկ տեսքը չթուլանա:

21 Երբ մարդկանց որդիները իրենց կանանցից մի քանիսին խմեցին, Զելլան նրանց հետ խմեց:

22 Եվ երեխաներ ծնող կանայք իրենց ամուսինների աչքին պիղծ երևացին որպես այրիներ, մինչ իրենց ամուսինները կենդանի էին, քանի որ միայն նրանք էին կապված ամուլների հետ:

23 Եվ օրերի և տարիների վերջում, երբ Զիլլան ծերացավ, Տերը բացեց նրա արգանդը:

24 Եվ նա հղիացավ և ծնեց մի որդի, և նրա անունը դրեց Թուբալ Կայեն՝ ասելով.

25 Եվ նա նորից հղիացավ և մի աղջիկ ծնեց, և նրա անունը դրեց Նաամա, որովհետև ասաց.

26 Եվ Ղամեքը ծեր ու տարիքով մեծ էր, և նրա աչքերը խամրած էին, որ չէր կարող տեսնել, և նրա որդին՝ Թոբալ Կայենը, առաջնորդում էր նրան, և մի օր Ղամեքը գնաց դաշտ, և նրա որդի Թոբալ Կայենը նրա հետ էր: , և մինչ նրանք քայլում էին դաշտում, Ադամի որդի Կայենը առաջ շարժվեց դեպի նրանց. քանի որ Ղամեքը շատ ծեր էր և շատ բան չէր տեսնում, իսկ նրա որդին՝ Թոբալ Կայենը, շատ փոքր էր:

27 Եվ Թուբալ Կայենն ասաց իր հորը, որ քաշի իր աղեղը, և նետերով հարվածեց Կայենին, որը դեռ հեռու էր, և նա սպանեց նրան, որովհետև նա նրանց կենդանի թվաց:

28 Եվ նետերը մտան Կայենի մարմինը, թեև նա նրանցից հեռու էր, և նա ընկավ գետնին և մահացավ:

29Եւ Տէրը հատուցեց Կայէնի չարիքը՝ ըստ իր չարութեան, որ նա արել էր իր եղբայր Աբելի հետ, ըստ Տիրոջ խօսքի, որ նա ասել էր:

30 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Կայենը մահացավ, Լամեքն ու Թուբալը գնացին տեսնելու այն կենդանուն, որը իրենք սպանել էին, և նրանք տեսան, և ահա նրանց պապը Կայենը մեռած էր ընկել երկրի վրա:

31 Եվ Ղամեքը սաստիկ վշտացավ, որ դա արեց, և իր ձեռքերը իրար ծափահարելով՝ հարվածեց իր որդուն և սպանեց նրան:

32 Լամեքի կանայք լսեցին, թե ինչ է արել Ղամեքը, և ուզեցին սպանել նրան:

33 Եվ Ղամեքի կանայք այն օրվանից ատեցին նրան, քանի որ նա սպանեց Կայենին և Թոբալ Կայենին, և Ղամեքի կանայք բաժանվեցին նրանից և չլսեցին նրան այդ օրերին:

34 Եվ Ղամեքը եկավ իր կանանց մոտ, և նա ստիպեց նրանց, որ լսեն իրեն այս հարցի շուրջ:

35 Նա ասաց իր կանանց՝ Ադային և Ջելլային. ոչ մի բռնություն, բայց հաստատ իմացիր, որ ես ծեր եմ և ալեհեր, և որ իմ աչքերը ծանրացել են տարիքի պատճառով, և ես դա արեցի անգիտակցաբար:

36 Եվ Ղամեքի կանայք լսեցին նրան այս հարցում, և նրանք վերադարձան նրա մոտ՝ իրենց հոր Ադամի խորհրդով, բայց այդ ժամանակվանից ի վեր նրանից երեխաներ չծնեցին, քանի որ գիտենալով, որ Աստծո բարկությունն այդ օրերին մեծանում էր մարդկանց որդիների դեմ: մարդկանց, որ կործանեն նրանց ջրհեղեղի ջրերով իրենց չար գործերի համար:

37 Կայնանի որդի Մաղելէլն ապրեց վաթսունհինգ տարի և ծնեց Հարեդին. Հարեդն ապրեց վաթսուներկու տարի և ծնեց Ենոքին:

ԳԼՈՒԽ 3

1 Ենովքն ապրեց վաթսունհինգ տարի և ծնեց Մաթուսաղային. և Ենոքը Մաթուսաղային ծնելուց հետո քայլեց Աստծո հետ, և նա ծառայեց Տիրոջը և արհամարհեց մարդկանց չար ճանապարհները:

2 Եվ Ենոքի հոգին պարուրված էր Տիրոջ խրատով, գիտությամբ և հասկացողությամբ. և նա խելամտորեն հեռացավ մարդկանց որդիներից և շատ օրեր գաղտնի պահեց նրանցից:

3 Եվ շատ տարիներ անց էր, երբ նա ծառայում էր Տիրոջը և աղոթում նրա առջև իր տանը, Տիրոջ հրեշտակը կանչեց նրան երկնքից, և նա ասաց.

4 Եվ նա ասաց. կատարել Աստծո ճանապարհների մեջ մտնելը:

5 Եվ Ենովքը վեր կացավ Տիրոջ խոսքի համաձայն և դուրս եկավ իր տնից, իր տեղից և այն սենյակից, որտեղ նա թաքնված էր. և նա գնաց մարդկանց որդիների մոտ և սովորեցրեց նրանց Տիրոջ ճանապարհները, և այդ ժամանակ հավաքեց մարդկանց որդիներին և նրանց ծանոթացրեց Տիրոջ խրատին:

6 Նա հրամայեց հռչակել այն բոլոր վայրերում, որտեղ ապրում էին մարդկանց որդիները՝ ասելով. թող գա Ենոքի մոտ:

7 Եվ բոլոր մարդկանց որդիները հավաքվեցին նրա մոտ, որովհետև բոլոր նրանք, ովքեր ցանկանում էին այս բանը, գնացին Ենովքի մոտ, և Ենովքը թագավորեց մարդկանց որդիների վրա՝ ըստ Տիրոջ խոսքի, և նրանք եկան, խոնարհվեցին նրա առաջ և լսեցին նրա խոսքը. .

8 Եվ Աստծո հոգին Ենովքի վրա էր, և նա ուսուցանում էր իր բոլոր մարդկանց Աստծո իմաստությունն ու նրա ճանապարհները, և մարդկանց որդիները ծառայում էին Տիրոջը Ենոքի բոլոր օրերում, և նրանք եկան լսելու նրա իմաստությունը:

9 Եվ մարդկանց որդիների բոլոր թագավորները, առաջինը և վերջինը, իրենց իշխանների և դատավորների հետ միասին, եկան Ենովքի մոտ, երբ լսեցին նրա իմաստության մասին, և խոնարհվեցին նրա առաջ, և նրանք նույնպես Ենովքից պահանջեցին թագավորել իրենց վրա. , ինչին նա համաձայնել է:

10 Եվ նրանք բոլորը հավաքեցին հարյուր երեսուն թագավորներ և իշխաններ, և Ենովքին թագավոր դարձրին նրանց վրա, և նրանք բոլորը նրա իշխանության և հրամանի տակ էին:

11 Եվ Ենովքը նրանց սովորեցրեց իմաստություն, գիտություն և Տիրոջ ճանապարհները. և նա խաղաղություն հաստատեց նրանց մեջ, և խաղաղություն տիրեց ամբողջ երկրի վրա Ենոքի կյանքի ընթացքում:

12 Եվ Ենովքը թագավորեց մարդկանց որդիների վրա երկու հարյուր քառասուներեք տարի, և նա արդարություն ու արդարություն գործեց իր ամբողջ ժողովրդի հետ և առաջնորդեց նրանց Տիրոջ ճանապարհներով:

13 Սրանք են Ենոքի, Մաթուսաղայի, Եղիսեի և Ելիմելեքի սերունդները՝ երեք որդիները. Նրանց քույրերն էին Մելքան և Նամա, և Մաթուսաղան ապրեց ութսունյոթ տարի և ծնեց Ղամեքին:

14 Եվ Ղամեքի կյանքի հիսունվեցերորդ տարում էր, երբ Ադամը մահացավ. Նա ինը հարյուր երեսուն տարեկան էր, երբ մահացավ, և նրա երկու որդիները՝ Ենովքի և իր որդի Մաթուսաղայի հետ, մեծ շուքով թաղեցին նրան, ինչպես թագավորների թաղման ժամանակ, այն քարայրում, որը Աստված ասել էր նրան:

15 Եվ այդ տեղում մարդկանց բոլոր որդիները մեծ սուգ ու լաց եղան Ադամի համար. ուստի այն սովորություն է դարձել մարդկանց որդիների մեջ մինչև այսօր:

16 Եվ Ադամը մահացավ, որովհետև նա կերավ գիտության ծառից. նա և իր զավակները նրանից հետո, ինչպես որ Տեր Աստված ասել էր:

17 Եվ դա Ադամի մահվան տարում էր, որը Ենովքի թագավորության երկու հարյուր քառասուներեք տարին էր, այդ ժամանակ Ենովքը որոշեց առանձնանալ մարդկանց որդիներից և թաքնվել, ինչպես սկզբում, որպեսզի ծառայի: Տերը.

18 Եվ Ենոքն այդպես էլ արեց, բայց բոլորովին չթաքցրեց իրեն նրանցից, այլ երեք օր հեռու մնաց մարդկանց որդիներից և հետո մեկ օր գնաց նրանց մոտ:

19 Եվ երեք օրվա ընթացքում, որ նա իր սենյակում էր, նա աղոթեց և գովաբանեց իր Տեր Աստծուն, և այն օրը, երբ նա գնաց և հայտնվեց իր հպատակներին, սովորեցրեց նրանց Տիրոջ ճանապարհները, և այն ամենը, ինչ նրանք հարցրին նրան. Տիրոջ մասին նա ասաց նրանց.

20 Եվ նա այսպես արեց շատ տարիներ, և հետո վեց օր թաքնվեց և յոթը օրը մեկ հայտնվեց իր ժողովրդին. և դրանից հետո ամիսը մեկ, իսկ հետո՝ տարին մեկ, մինչև որ բոլոր թագավորները, իշխաններն ու մարդկանց որդիները փնտրեցին նրան և նորից ցանկացան տեսնել Ենոքի դեմքը և լսել նրա խոսքը: բայց նրանք չկարողացան, քանի որ մարդկանց բոլոր որդիները

շատ էին վախենում Ենովքից, և նրանք վախենում էին մոտենալ նրան Աստծուն նման ակնածանքի պատճառով, որը նստած էր նրա դեմքին. ուստի ոչ ոք չէր կարող նայել նրան՝ վախենալով, որ նա կարող է պատժվել և մահանալ:

21 Եվ բոլոր թագավորներն ու իշխանները որոշեցին հավաքել մարդկանց որդիներին և գալ Ենովքի մոտ՝ մտածելով, որ նրանք բոլորը կարող են խոսել նրա հետ այն ժամանակ, երբ նա դուրս գա նրանց մեջ, և նրանք այդպես էլ արեցին:

22 Եվ եկավ այն օրը, երբ Ենոքը դուրս եկավ, և նրանք բոլորը հավաքվեցին և եկան նրա մոտ, և Ենովքը նրանց ասաց Տիրոջ խոսքերը, և նա նրանց իմաստություն և գիտություն սովորեցրեց, և նրանք խոնարհվեցին նրա առաջ և ասացին. ! Թող թագավորը ապրի:

23 Եվ որոշ ժամանակ անց, երբ թագավորներն ու իշխանները և մարդկանց որդիները խոսում էին Ենոքի հետ, և Ենովքը նրանց սովորեցնում էր Աստծո ճանապարհները, ահա Տիրոջ հրեշտակը երկնքից կանչեց Ենոքին և ցանկացավ բերել նրան. մինչև երկինք, որպեսզի նրան այնտեղ թագավորի Աստծո որդիների վրա, ինչպես որ թագավորել էր երկրի վրա գտնվող մարդկանց որդիների վրա:

24 Երբ Ենոքն այն ժամանակ լսեց սա, գնաց և հավաքեց երկրի բոլոր բնակիչներին, և նրանց իմաստություն ու գիտելիք սովորեցրեց և նրանց աստվածային հրահանգներ տվեց, և նա ասաց նրանց. իմանալ իմ գնալու օրը:

25 Եվ հիմա ես ձեզ իմաստություն և գիտություն կսովորեցնեմ և ձեզ կսովորեցնեմ, նախքան ձեզ թողնելը, թե ինչպես վարվեք երկրի վրա, որտեղ դուք կարող եք ապրել. և նա այդպես էլ արեց:

26 Եվ նա սովորեցրեց նրանց իմաստություն և գիտություն, և խրատեց նրանց, և նա հանդիմանեց նրանց, և նրանց առաջ դրեց օրենքներ և դատավճիռներ, որոնք պետք է անեն երկրի վրա, և նա խաղաղություն հաստատեց նրանց մեջ, և նա սովորեցրեց նրանց հավիտենական կյանքը և բնակվեց նրանց հետ. որոշ ժամանակ սովորեցնելով նրանց այս ամենը:

27 Եվ այն ժամանակ մարդկանց որդիները Ենոքի հետ էին, և Ենոքը խոսում էր նրանց հետ, և նրանք բարձրացրին իրենց աչքերը, և երկնքից իջավ մի մեծ ձիու նմանություն, և ձին քայլում էր օդում.

28 Նրանք պատմեցին Ենոքին այն, ինչ տեսել էին, և Ենոքն ասաց նրանց. Եկել է ժամանակը, երբ ես պետք է գնամ քեզնից, և ես այլևս քեզ չեմ տեսնի:

29 Այդ ժամանակ ձին իջավ և կանգնեց Ենոքի առաջ, և մարդկանց բոլոր որդիները, որ Ենոքի հետ էին, տեսան նրան:

30 Եվ Ենովքը դարձյալ հրամայեց մի ձայն հռչակել՝ ասելով. «Ո՞ւր է այն մարդը, ով սիրում է իմանալ իր Տէր Աստծու ճանապարհները, թող այսօր գայ Ենովքի մօտ, նախքան նրան մեզնից վերցնելը»:

31 Եվ մարդկանց բոլոր որդիները հավաքվեցին և եկան Ենովքի մոտ այդ օրը. Այդ օրը նրա հետ մնացին երկրի բոլոր թագավորներն իրենց իշխաններով ու խորհրդականներով: և Ենոքն այն ժամանակ ուսուցանեց մարդկանց որդիներին իմաստություն և գիտելիք և տվեց նրանց աստվածային խրատ. և նա պատվիրեց նրանց ծառայել Տիրոջը և քայլել նրա ճանապարհներով իրենց կյանքի բոլոր օրերին, և նա շարունակեց խաղաղություն հաստատել նրանց միջև:

32 Եվ սրանից հետո նա վեր կացավ և նստեց ձիու վրա. և նա դուրս եկավ, և նրա հետևից գնացին մարդկանց բոլոր որդիները՝ մոտ ութ հարյուր հազար մարդ: և նրանք գնացին նրա հետ մեկ օրվա ճանապարհ:

33 Երկրորդ օրը նա նրանց ասաց. գուցե դու մեռնես; նրանցից ոմանք գնացին նրանից, իսկ մնացածները գնացին նրա հետ վեց օրվա ճանապարհով. Ենոքն ամեն օր ասում էր նրանց. «Վերադարձե՛ք ձեր վրանները, որ չմեռնեք. բայց նրանք չուզեցին վերադառնալ, և գնացին նրա հետ:

34 Վեցերորդ օրը մարդկանցից ոմանք մնացին և կառչեցին նրանից և ասացին նրան. ինչպես կենդանի է Տերը, միայն մահը կբաժանի մեզ:

35 Նրանք այնքան աղաչեցին գնալ նրա հետ, որ նա դադարեց նրանց հետ խոսել. և նրանք գնացին նրա հետևից և չվերադարձան.

36 Եվ երբ թագավորները վերադարձան, մարդահամար արեցին, որպեսզի իմանային Ենոքի հետ գնացած մնացած մարդկանց թիվը: և յոթերորդ օրն էր, որ Ենոքը երկինք բարձրացավ մրրիկի մեջ ձիերով և հրե կառքերով:

37 Եվ ութերորդ օրը բոլոր թագավորները, որոնք Ենովքի հետ էին, ուղարկեցին՝ հետ բերելու այն մարդկանց թիվը, որոնք Ենոքի հետ էին, այն վայրից, որտեղից նա երկինք բարձրացավ:

38 Եվ բոլոր թագավորները գնացին այնտեղ, և այնտեղ գտան երկիրը ձյունով լցված, և ձյան վրա մեծ ձյան քարեր կային, և մեկը մյուսին ասաց. նրանք, ովքեր մնացել էին Ենոքի հետ, մահացած են և այժմ գտնվում են ձյան քարերի տակ, և նրանք փնտրեցին, բայց չկարողացան գտնել նրան, քանի որ նա երկինք էր բարձրացել:

ԳԼՈՒԽ 4

1 Եվ Ենովքի բոլոր օրերն ապրեցին երկրի վրա երեք հարյուր վաթսունհինգ տարի:

2 Եվ երբ Ենոքը երկինք բարձրացավ, երկրի բոլոր թագավորները վեր կացան և առան նրա որդի Մաթուսաղային և օծեցին նրան, և նրան թագավորեցին իրենց վրա՝ իր հոր փոխարեն:

3 Եվ Մաթուսաղան ուղիղ վարվեց Աստծո առաջ, ինչպես իր հայր Ենովքն էր սովորեցրել նրան, և նա նույնպես իր ողջ կյանքի ընթացքում մարդկանց որդիներին սովորեցրեց իմաստություն, գիտություն և Աստծու վախը, և նա չհեռացավ բարից: ճանապարհի կամ աջ կամ ձախ:

4 Բայց Մաթուսաղայի վերջին օրերում մարդկանց որդիները ետ դարձան Տիրոջից, ապականեցին երկիրը, կողոպտեցին և կողոպտեցին միմյանց, ապստամբեցին Աստծո դեմ և ապստամբեցին, ապականեցին իրենց ճանապարհները և չուզեցին լսել. Մաթուսաղայի ձայնը, բայց ապստամբեց նրա դեմ:

5 Եվ Տերը չափազանց բարկացավ նրանց վրա, և Տերը շարունակեց ոչնչացնել սերմը այդ օրերին, այնպես որ երկրի վրա ոչ ցանքս կար, ոչ էլ հնձող:

6 Որովհետև երբ նրանք ցանում էին հողը, որպեսզի կարողանան սնունդ ստանալ իրենց աջակցության համար, ահա, փշեր և տատասկեր առաջացան, որոնք նրանք չէին ցանել:

7 Եվ դեռ մարդկանց որդիները չշեղվեցին իրենց չար ճանապարհներից, և նրանց ձեռքերը դեռ երկարված էին Աստծո աչքում չարիք գործելու համար, և նրանք զրգռեցին Տիրոջը իրենց չար ճանապարհներով, և Տերը շատ բարկացավ և ապաշխարեց, որ նա մարդ էր ստեղծել:

8 Եվ նա մտածեց ոչնչացնել և ոչնչացնել նրանց, և նա այդպես էլ արեց:

9 Այն օրերին, երբ Մաթուսաղայի որդի Ղամեքը հարյուր վաթսուն տարեկան էր, մահացավ Ադամի որդի Սեթը:

10 Եվ Սեթի ապրած բոլոր օրերը ինը հարյուր տասներկու տարի եղան, և նա մահացավ:

11 Ղամեքը հարյուր ութսուն տարեկան էր, երբ նա վերցրեց իր հորեղբոր Ենոքի որդի Եղիսեի աղջկան Ասմուային, և նա հղիացավ:

12 Եվ այն ժամանակ մարդկանց որդիները հող ցանեցին, և մի քիչ կերակուր ստացվեց, բայց մարդկանց որդիները չշեղվեցին իրենց չար ճանապարհներից, և նրանք մեղանչեցին և ապստամբեցին Աստծու դեմ:

13Եւ Ղամէքի կինը յղիացաւ եւ որդի ծնեց նորանից այն ժամանակ՝ տարուայ յեղափոխութեան ժամանակ:

14 Մաթուսաղան իր անունը դրեց Նոյ՝ ասելով. Աստված անիծել էր:

15 Եվ երեխան մեծացավ և կաթից կտրվեց, և նա գնաց իր հոր՝ Մաթուսաղայի ճանապարհներով՝ կատարյալ և ուղիղ Աստծո առաջ:

16 Եվ բոլոր մարդկանց որդիները հեռացան Տիրոջ ճանապարհներից այն օրերին, երբ երկրի երեսին շատանում էին որդիներով ու դուստրերով, և նրանք միմյանց սովորեցնում էին իրենց չար գործերը, և նրանք շարունակում էին մեղք գործել Տիրոջ դեմ:

17 Եվ ամեն մարդ իր համար աստված ստեղծեց, և նրանք կողոպտեցին և կողոպտեցին յուրաքանչյուրին իր մերձավորին և նրա ազգականին, և նրանք ապականեցին երկիրը, և երկիրը լցվեց բռնությամբ:

18 Եվ նրանց դատավորներն ու կառավարիչները գնացին մարդկանց դուստրերի մոտ և բռնությամբ վերցրեցին նրանց կանանց իրենց ամուսիններից՝ ըստ իրենց ընտրության: օդից և սովորեցրեց մի տեսակի կենդանիների խառնուրդը մյուսի հետ, որպեսզի դրանով զրգռեն Տիրոջը. և Աստված տեսավ ամբողջ երկիրը, և այն ապականված էր, քանի որ ամեն մարմին ապականել էր իր ճանապարհները երկրի վրա՝ բոլոր մարդիկ և բոլոր կենդանիները:

19 Եվ Տերը ասաց.

20 Եվ բոլոր մարդիկ, ովքեր քայլում էին Տիրոջ ճանապարհներով, մահացան այդ օրերին, նախքան Տերը չարիքը կբերեր մարդու վրա, որը նա հայտարարել էր, քանի որ սա Տիրոջից էր, որպեսզի նրանք չտեսնեն այն չարը, որի մասին Տերն ասաց. մարդկանց որդիների մասին:

21 Եվ Նոյը շնորհ գտավ Տիրոջ առջև, և Տերն ընտրեց նրան և իր երեխաներին՝ նրանցից սերմեր բարձրացնելու ամբողջ երկրի երեսին:

ԳԼՈՒԽ 5

1 Նոյի կյանքի ութսունչորսերորդ տարում մահացավ Սեթի որդի Ենովքը: Նա մահացավ ինը հարյուր հինգ տարեկան:

2 Նոյի կյանքի հարյուր յոթանասունիններորդ տարում մահացավ Ենովսի որդի Կայնանը, և Կայնանի բոլոր օրերը ինը հարյուր տասը տարի էին, և նա մահացավ:

3 Նոյի կյանքի երկու հարյուր երեսունչորսերորդ տարում մահացավ Կայնանի որդի Մաղելելը, և Մաղելելի օրերը ութ հարյուր իննսունհինգ տարի եղան, և նա մահացավ:

4 Մաղելելի որդի Հարեդը մեռավ այդ օրերին՝ Նոյի կյանքի երեք հարյուր երեսունվեցերորդ տարում: Հարեդի բոլոր օրերը ինը հարյուր վաթսուներկու տարի եղան, և նա մահացավ:

5 Եվ բոլոր նրանք, ովքեր հետևում էին Տիրոջը, մահացան այդ օրերին, նախքան չտեսնեին այն չարիքը, որը Աստված հայտարարեց երկրի վրա անել:

6 Եվ շատ տարիներ անցնելուց հետո, Նոյի կյանքի չորս հարյուր ութսուներորդ տարում, երբ բոլոր այն մարդիկ, ովքեր հետևում էին Տիրոջը, մահացան մարդկանց որդիների միջից, և միայն Մաթուսաղան մնաց այն ժամանակ, Աստված ասաց. Նոյին ու Մաթուսաղային ասելով.

7 Խոսեք դուք և հռչակեք մարդկանց որդիներին՝ ասելով. Այսպես է ասում Տերը, վերադարձե՛ք ձեր չար ճանապարհներից և թողե՛ք ձեր գործերը, և Տերը կզղջա այն չարի համար, որը նա հայտարարեց, որ անելու է ձեզ, որպեսզի այն չլինի: եղիր.

8 Որովհետև այսպես է ասում Տերը. Ահա ես ձեզ տալիս եմ հարյուր քսան տարի ժամկետ. եթե դու դառնաս դեպի ինձ և թողնես քո չար ճանապարհները, ապա ես էլ կհեռանամ այն չարից, որը ես ասացի քեզ, և այն գոյություն չի ունենա, ասում է Տերը:

9 Նոյն ու Մաթուսաղան ամեն օր մարդկանց որդիներին ասացին Տիրոջ բոլոր խոսքերը՝ անընդհատ խոսելով նրանց հետ:

10 Բայց մարդկանց որդիները չլսեցին նրանց, և իրենց ականջները չխոնարհեցին նրանց խոսքերին, և նրանք խստացան:

11 Եվ Տերը նրանց հարյուր քսան տարի ժամանակ տվեց՝ ասելով. Եթե նրանք վերադառնան, ապա Աստված կզղջա չարի համար, որպեսզի չկործանի երկիրը:

12 Ղամեքի որդի Նոյն այդ օրերին կին չառնեց՝ երեխաներ ունենալու համար, որովհետև ասաց.

13 Եվ Նոյը արդար մարդ էր, նա կատարյալ էր իր սերնդի մեջ, և Տերն ընտրեց նրան, որ իր սերնդից սերմեր բարձրացնի երկրի երեսին:

14 Եվ Տերն ասաց Նոյին.

15 Եվ դու սերունդ կբարձրացնես և քո երեխաներին քեզ հետ երկրի մեջտեղում. Նոյը գնաց, կին առավ և ընտրեց Ենոքի դուստր Նաամային, որը հինգ հարյուր ութսուն տարեկան էր:

16 Նոյը չորս հարյուր իննսունութ տարեկան էր, երբ Նաամային կին առավ:

17 Եվ Նաաման հղիացավ և մի որդի ծնեց, և նրա անունը դրեց Հաբեթ՝ ասելով. և նա նորից հղիացավ և մի որդի ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Սեմ՝ ասելով.

18 Եվ Նոյը հինգ հարյուր երկու տարեկան էր, երբ Նաաման ծնեց Սեմին, և տղաները մեծացան և գնացին Տիրոջ ճանապարհներով, այն ամենով, ինչ Մաթուսաղան և նրանց հայրը Նոյն էին սովորեցնում:

19 Այդ օրերին մահացավ Նոյի հայրը՝ Ղամեքը. սակայն նա իր ամբողջ սրտով չգնաց իր հոր ճանապարհներով,

և նա մահացավ Նոյի կյանքի հարյուր իննսունհինգերորդ տարում:

20 Եվ Ղամեքի բոլոր օրերը յոթ հարյուր յոթանասուն տարի եղան, և նա մահացավ:

21 Մարդկանց բոլոր որդիները, ովքեր ճանաչում էին Տիրոջը, մահացան այդ տարում, նախքան Տերը չարիք չբերեց նրանց վրա. որովհետև Տերը կամեցավ, որ նրանք մահանան, որպեսզի չտեսնեն այն չարիքը, որ Աստված կբերի նրանց եղբայրների և հարազատների վրա, ինչպես որ նա այդպես էր հայտարարել:

22 Այդ ժամանակ Տերն ասաց Նոյին և Մաթուսաղային. «Կանգնեք և հռչակեք մարդկանց որդիներին այն բոլոր խոսքերը, որոնք ես ասացի ձեզ այդ օրերին, եթե նրանք ետ դառնան իրենց չար ճանապարհներից, և ես ապաշխարեմ այդ օրերի համար: չար է և չի բերի այն:

23 Նոյն ու Մաթուսաղան կանգնեցին և մարդկանց որդիների ականջին ասացին այն ամենը, ինչ Աստված ասել էր նրանց մասին:

24 Բայց մարդկանց որդիները չլսեցին և իրենց ականջները չխոնարհեցին իրենց բոլոր հայտարարություններին:

25 Եվ դրանից հետո էր, որ Տերն ասաց Նոյին. «Ամեն մարմնի վերջը եկել է իմ առջև՝ նրանց չար գործերի պատճառով, և ահա ես կկործանեմ երկիրը:

26 Եվ դու առնես քեզ մոտ գոֆերի փայտ և գնա մի տեղ և մի մեծ տապան պատրաստիր և դրիր այն այդ տեղում:

27 Եվ այսպես կպատրաստես այն. Երկարությունը երեք հարյուր կանգուն, լայնությունը՝ հիսուն կանգուն, բարձրությունը՝ երեսուն կանգուն:

28 Քեզ համար դուռ կշինես՝ դրա կողքին բաց, իսկ վերևում մի կանգուն կփակես և այն ներսից ու դրսից կծածկես կուպրով:

29 Եվ ահա ես կբերեմ ջրերի հեղեղը երկրի վրա, և բոլոր մարմինները կկործանվեն, երկնքի տակից կկորչեն այն ամենը, ինչ երկրի վրա է:

30 Եվ դու և քո ընտանիքը կգնաք և կհավաքեք երկու զույգ բոլոր կենդանի էակներից՝ արու և էգ, և կբերեք դրանք տապան՝ երկրի վրա նրանցից սերմեր բարձրացնելու համար:

31 Եվ հավաքիր քեզ մոտ բոլոր անասունների ուտած բոլոր կերակուրները, որպեսզի կերակուր լինի քեզ և նրանց համար:

32 Եվ քո որդիների համար տղամարդկանց աղջիկներից երեք աղջիկ կընտրես, և նրանք քո որդիների կանայք կլինեն:

33 Եվ Նոյը վեր կացավ և տապանը շինեց այն տեղում, որտեղ Աստված պատվիրել էր իրեն, և Նոյը արեց այնպես, ինչպես Աստված պատվիրել էր իրեն:

34 Իր հինգ հարյուր իննսունհինգերորդ տարում Նոյը սկսեց տապանը շինել, և տապանը շինեց հինգ տարում, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել:

35 Այն ժամանակ Նոյը Մաթուսաղայի որդի Եղիակիմի երեք դուստրերին առավ իր որդիների համար, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել Նոյին:

36 Այդ ժամանակ մահացավ Ենոքի որդի Մաթուսաղան, ինը հարյուր վաթսուն տարեկան, երբ մահացավ:

ԳԼՈՒԽ 6

1 Այդ ժամանակ Մաթուսաղայի մահից հետո Տերն ասաց Նոյին. ահա ես քեզ մոտ կհավաքեմ երկրի բոլոր կենդանիներին, դաշտի գազաններին և երկնքի թռչուններին, և նրանք բոլորը կգան և կշրջապատեն տապանը:

2 Եվ դու կգնաս և նստես տապանի դռների մոտ, և բոլոր գազանները, անասուններն ու թռչունները կհավաքվեն և կդնեն քո առջև, և նրանցից նրանցից, ովքեր կգան և կկռվեն քո առաջ, կվերցնես. և հանձնիր քո որդիների ձեռքը, որոնք նրանց կբերեն տապան, և դու կթողնես բոլոր նրանց, ովքեր կկանգնեն քո առջև:

3 Եվ Տերը դա արեց հաջորդ օրը, և կենդանիներ, գազաններ և թռչուններ եկան մեծ բազմությամբ և շրջապատեցին տապանը:

4 Եվ Նոյը գնաց և նստեց տապանի դռան մոտ, և բոլոր մարմիններից, որոնք խոնարհվում էին նրա առաջ, նա մտցրեց տապան, և բոլոր նրանց, ովքեր կանգնած էին նրա առջև, թողեց երկրի վրա:

5 Եվ եկավ մի առյուծ՝ իր երկու ձագերով՝ արու և էգ, և երեքը կռացան Նոյի առջև, և երկու ձագերը վեր կացան առյուծի դեմ, զարկեցին նրան և փախան նրան իր տեղից, և նա գնաց, և նրանք. վերադարձան իրենց տեղերը և կռացան երկրի վրա Նոյի առաջ:

6 Առյուծը փախավ և կանգնեց առյուծների տեղում:

7 Եվ Նոյը տեսավ դա և շատ զարմացավ, և նա վեր կացավ և վերցրեց երկու ձագերին և բերեց նրանց տապանը:

8 Եվ Նոյը տապան մտցրեց երկրի վրա գտնվող բոլոր կենդանի արարածներից, այնպես որ ոչ ոք չմնաց, քան Նոյը բերեց տապան:

9 Երկու երկուսը Նոյի մոտ եկան տապան, բայց մաքուր կենդանիներից ու մաքուր թռչուններից նա յոթ զույգ բերեց, ինչպես Աստված պատվիրել էր նրան:

10 Եվ բոլոր կենդանիները, գազաններն ու թռչունները դեռ այնտեղ էին, և նրանք շրջապատեցին տապանը ամեն տեղ, և անձրևը չէր իջել մինչև յոթ օր հետո:

11 Եվ այդ օրը Տերը ցնցեց ամբողջ երկիրը, և արևը խավարեց, և աշխարհի հիմքերը մոլեգնեցին, և ամբողջ երկիրը սաստիկ շարժվեց, և կայծակը փայլատակեց, և որոտը մռնչաց, և բոլոր աղբյուրները. Երկրի վրա կոտրվեցին, ինչպես նախկինում հայտնի չէր բնակիչներին. և Աստված արեց այս զորավոր արարքը, որպեսզի սարսափեցնի մարդկանց որդիներին, որպեսզի այլևս չարիք չլինի երկրի վրա:

12 Եվ դեռ մարդկանց որդիները չէին ուզում վերադառնալ իրենց չար ճանապարհներից, և նրանք այդ ժամանակ մեծացրին Տիրոջ բարկությունը և նույնիսկ իրենց սրտերը չուղղեցին այս ամենին:

13 Եվ յոթ օրվա վերջում՝ Նոյի կյանքի վեց հարյուրերորդ տարում, ջրհեղեղի ջրերը երկրի վրա էին:

14 Եվ անդունդի բոլոր աղբյուրները քանդվեցին, և երկնքի պատուհանները բացվեցին, և քառասուն օր ու քառասուն գիշեր անձրև եկավ երկրի վրա:

15 Եվ Նոյն ու նրա տունը և նրա հետ եղող բոլոր կենդանի արարածները ջրհեղեղի ջրերի պատճառով մտան տապան, և Տերը փակեց նրան:

16 Եվ մարդկանց բոլոր որդիները, որ մնացել էին երկրի վրա, ուժասպառ եղան անձրևի պատճառով չարիքից, որովհետև ջրերն ավելի կատաղի էին գալիս երկրի վրա,

և անասուններն ու գազանները դեռ շրջապատում էին տապանը:
17 Եվ մարդկանց որդիները հավաքվեցին՝ մոտ յոթ հարյուր հազար տղամարդ և կին, և նրանք եկան Նոյի մոտ տապան:
18 Նրանք կանչեցին Նոյին ու ասացին.
19 Նոյը բարձր ձայնով պատասխանեց նրանց տապանից՝ ասելով. և հետևաբար Տերը բերեց ձեզ այս չարիքը, որպեսզի կործանի և վերացնի ձեզ երկրի երեսից:
20 Մի՞թե սա այն չէ, ինչ ես ասացի ձեզ հարյուր քսան տարի առաջ, և դուք չլսեցիք Տիրոջ ձայնը, և այժմ ցանկանում եք ապրել երկրի վրա:
21 Նրանք ասացին Նոյին. բացիր միայն մեզ համար, որ ապրենք և չմեռնենք:
22 Նոյը պատասխանեց նրանց ու ասաց. ինչո՞ւ չվերադարձաք այս հարյուր քսան տարիների ընթացքում, որը Տերը ձեզ շնորհեց որպես որոշված ժամկետ:
23 Բայց հիմա դու արի ու ասա ինձ դա քո հոգու նեղությունների պատճառով, հիմա էլ Տերը քեզ չի լսի, և այս օրը քեզ ականջ չի տա, որպեսզի հիմա չհաջողվի քո ցանկություններին:
24 Եվ մարդկանց որդիները մոտեցան, որպեսզի ներխուժեն տապանը, որպեսզի ներս մտնեն անձրևի պատճառով, որովհետև չէին կարողանում անձրևը տանել իրենց վրա:
25 Եվ Տերն ուղարկեց բոլոր գազաններին ու անասուններին, որոնք կանգնած էին տապանի շուրջը: Եվ գազանները հաղթեցին նրանց և քշեցին նրանց այդ տեղից, և ամեն մարդ գնաց իր ճանապարհով, և նրանք դարձյալ ցրվեցին երկրի երեսին:
26 Եվ անձրևը դեռ թափվում էր երկրի վրա, և այն իջավ քառասուն օր ու քառասուն գիշեր, և ջրերը մեծապես տիրեցին երկրի վրա. և երկրի վրա կամ ջրերի վրա եղած բոլոր մարմինները մեռան՝ մարդիկ, կենդանիներ, գազաններ, սողուններ, թե երկնքի թռչուններ, և մնացին միայն Նոյը և նրանք, ովքեր նրա հետ էին տապանում:
27 Եվ ջրերը շատացան, և նրանք շատացան երկրի վրա, և նրանք բարձրացրին տապանը, և այն բարձրացավ երկրի վրայից:
28 Եվ տապանը լողաց ջրերի երեսին, և այն շպրտվեց ջրերի վրա, այնպես որ ներսի բոլոր կենդանի արարածները շրջվեցին, ինչպես կաթսայի մեջ դրված կաթսա:
29 Եվ մեծ անհանգստություն բռնեց տապանում գտնվող բոլոր կենդանի արարածներին, և տապանը կոտրվածի պես էր:
30 Եվ բոլոր կենդանի արարածները, որ տապանում էին, սարսափեցին, և առյուծները մռնչացին, և եզները խոնարհվեցին, և գայլերը ոռնացին, և տապանի բոլոր կենդանի արարածները խոսում էին և ողբում իրենց լեզվով, այնպես որ նրանց ձայնը հասնում էր մինչև մեծ հեռավորության վրա, և Նոյն ու նրա որդիները լաց եղան և լաց եղան իրենց նեղությունների մեջ. նրանք շատ էին վախենում, որ հասել են մահվան դարպասներին:
31 Եվ Նոյը աղոթեց Տիրոջը և դրա համար աղաղակեց նրան, և նա ասաց. չար հեղեղները սարսափեցրել են մեզ, մահվան որոգայթները եկել են մեր առջև. պատասխանիր մեզ, Տեր, պատասխանիր մեզ, լուսավորիր քո երեսը մեր հանդեպ և ողորմիր մեզ, փրկիր մեզ և ազատիր մեզ:
32 Եվ Տերը լսեց Նոյի ձայնը, և Տերը հիշեց նրան:
33 Եվ քամի անցավ երկրի վրայով, և ջրերը լռեցին, և տապանը կանգ առավ:
34 Եվ անդունդների աղբյուրները և երկնքի պատուհանները դադարեցին, և երկնքից եկող անձրևը զսպվեց:
35 Այդ օրերին ջրերը պակասեցին, և տապանը կանգնեց Արարատի լեռների վրա:
36 Եվ Նոյը բացեց տապանի պատուհանները, և Նոյը դեռ այդ ժամանակ կանչում էր Տիրոջը և ասաց. և այն բանտից, որտեղ դու մեզ դրեցիր, որովհետև ես շատ եմ հոգնել հառաչելուց:
37 Եվ Տերը լսեց Նոյի ձայնը և ասաց նրան.
38 Եվ տարվա հեղափոխության ժամանակ, երբ Նոյի տապանում բնակվելու համար մի ամբողջ տարի լրացավ, ջրերը չորացան երկրի վրայից, և Նոյը հանեց տապանի ծածկը:
39 Այն ժամանակ՝ երկրորդ ամսվա քսանյոթերորդ օրը, երկիրը չորացել էր, բայց Նոյն ու նրա որդիները և նրա հետ եղողները տապանից դուրս չեկան, մինչև որ Տերն ասաց նրանց:
40 Եվ եկավ այն օրը, երբ Տերը նրանց ասաց, որ դուրս գան, և նրանք բոլորը դուրս եկան տապանից:
41 Եվ նրանք գնացին և յուրաքանչյուրը վերադարձավ իր ճանապարհը և իր տեղը, և Նոյն ու նրա որդիները բնակվեցին այն երկրում, որը Աստված ասել էր նրանց, և նրանք ծառայեցին Տիրոջը իրենց բոլոր օրերում, և Տերը օրհնեց Նոյին և նրա որդիներին նրանց վրա: դուրս գալով տապանից:
42 Նա ասաց նրանց. «Աճեցե՛ք և լցրե՛ք ամբողջ երկիրը. ուժեղացեք և շատացեք երկրի վրա և շատացեք այնտեղ:

ԳԼՈՒԽ 7

1 Եվ սրանք են Նոյի որդիների անունները՝ Հաբեթ, Քամ և Սեմ. Ջրհեղեղից հետո նրանց համար երեխաներ ծնվեցին, քանի որ նրանք ջրհեղեղից առաջ կին էին առել:
2 Սրանք են Յաբեթի որդիները. Գոմերը, Մագոգը, Մադային, Յավանը, Թուբալը, Մեսեքը և Տիրասը՝ յոթ որդի:
3 Գոմերի որդիներն էին Ասկինազը, Ռեփաթը և Թեգարման:
4 Մագոգի որդիներն էին Եղիքանափն ու Լուբալը:
5 Մադայի որդիներն էին Աքոնը, Զելոն, Քազոնին և Ղովտը:
6 Յավանի որդիներն էին Եղիսեն, Թարսիսը, Քաթիմը և Դուդոնիմը:
7 Թուբալի որդիներն էին Արիփին, Կեսեղը և Թաարին:
8 Մեսեքի որդիներն էին Դեդոնը, Սարոնը և Սաբաշնին:
9 Տիրասի որդիներն էին Բենիբը, Գերան, Լուպիրոնը և Գիլակը. սրանք են Յաբեթի որդիներն ըստ իրենց տոհմերի, և նրանց թիվը այդ օրերին մոտ չորս հարյուր վաթսուն մարդ էր:
10 Սրանք են Քամի որդիները. Քուշ, Միցրաիմ, Փութ և Քանան, չորս որդի. Քուշի որդիներն են՝ Սեբան, Հավիլան, Սաբտան, Ռաամա և Սաթեկան, իսկ Ռաամայի որդիներն են՝ Սաբան և Դեդանը:

11 Եվ Միցրաիմի որդիներն էին Լուդը, Անոմը և Փաթրոսը, Քասլոթը և Քեփթորը:

12 Փութի որդիներն էին Գեբուղը, Ադանը, Բանան և Աղանը:

13 Քանանի որդիներն են՝ Սիդոնը, Քեթը, Ամորին, Գերգասին, Խիվին, Արքին, Սենին, Արոդին, Զիմոդին և Քամոթին:

14 Սրանք են Քամի որդիները՝ ըստ իրենց տոհմերի, և նրանց թիվը այդ օրերին մոտ յոթ հարյուր երեսուն մարդ էր:

15 Սրանք են Սեմի որդիները. Էլամը, Աշուրը, Արփաքսադը, Լուդը և Արամը, հինգ որդի. Էլամի որդիներն են՝ Շուշանը, Մաքուլը և Հարմոնը:

16 Ասարի որդիներն են՝ Միրոսը և Մոքիլը, իսկ Արփաքսադի որդիները՝ Սելաքը, Անարը և Ասքոլը:

17 Լուդի որդիներն էին Փեթորն ու Բիզայոնը, իսկ Արամի որդիներն էին Ուզը, Քուլը, Գաթերը և Մասը:

18 Սրանք են Սեմի որդիներն ըստ իրենց տոհմերի. և նրանց թիվը այդ օրերին մոտ երեք հարյուր մարդ էր:

19 Սրանք են Սեմի սերունդները. Սեմը ծնեց Արփաքսադին, Արփաքսադը ծնեց Սելաքին, իսկ Սելաքը ծնեց Եբերին, և Եբերից ծնվեցին երկու երեխա, որոնցից մեկի անունը Փաղեկ էր, որովհետև նրա օրերում մարդկանց որդիները բաժանվեցին, իսկ վերջին օրերին՝ երկիրը բաժանվեց:

20 Իսկ երկրորդի անունը Յոկտան էր, ինչը նշանակում է, որ նրա օրերում մարդկանց որդիների կյանքը թուլացել և թուլացել է:

21 Սրանք Յոկտանի որդիներն են. Ալմոդադ, Շելաֆ, Քազարմովեթ, Երաչ, Հադուրոմ, Օզել, Դիկլա, Օբալ, Աբիմայել, Սեբա, Օֆիր, Հավիլա և Հոբաբ; սրանք բոլորը Յոկտանի որդիներն են:

22 Նրա եղբայր Փաղեկը ծնեց Յենին, Յենը ծնեց Սերուգին, Սերուգը ծնեց Նաքորին, Նաքորը ծնեց Թարային, և Թարան երեսունութ տարեկան էր, և նա ծնեց Խառանին ու Նաքորին:

23 Եվ Նոյի որդի Քամի որդի Քուշը այդ օրերին իր ծերության ժամանակ կին առավ, և նա մի որդի ծնեց, և նրա անունը դրեցին Նեբրոդ՝ ասելով. Այն ժամանակ մարդկանց որդիները նորից սկսեցին ապստամբել. և ապօրինի եղավ Աստծո դեմ, և երեխան մեծացավ, և նրա հայրը շատ սիրեց նրան, քանի որ նա իր ծերության որդին էր:

24 Եվ կաշվե հագուստները, որ Աստված պատրաստեց Ադամի ու նրա կնոջ համար, երբ նրանք դուրս էին գալիս պարտեզից, տրվեցին Քուշին:

25 Որովհետև Ադամի և նրա կնոջ մահից հետո հանդերձները տրվեցին Ենոքին՝ Հարեդի որդուն, և երբ Ենովքը բարձրացավ Աստծու մոտ, նա դրանք տվեց իր որդուն՝ Մաթուսաղային:

26 Մաթուսաղայի մահից հետո Նոյը վերցրեց նրանց և տարավ տապան, և նրանք նրա հետ էին մինչև նա դուրս եկավ տապանից:

27 Եվ երբ նրանք դուրս էին գալիս, Քամը գողացավ այդ հանդերձները իր հոր Նոյից, և նա վերցրեց դրանք և թաքցրեց իր եղբայրներից:

28 Եվ երբ Քամը ծնեց իր անդրանիկ Քուշին, նա նրան տվեց զգեստները գաղտնի, և նրանք շատ օրեր էին Քուշի մոտ:

29 Եվ Քուշը նույնպես թաքցրեց նրանց իր որդիներից ու եղբայրներից, և երբ Քուշը ծնեց Նեբրովթին, նա տվեց նրան այդ հանդերձները նրա հանդեպ իր սիրո շնորհիվ, և Նեբրոդը մեծացավ, և երբ նա քսան տարեկան էր, հագավ այդ զգեստները:

30 Եվ Նեբրոդն ուժեղացավ, երբ հագավ հանդերձները, և Աստված նրան ուժ և ուժ տվեց, և նա հզոր որսորդ էր երկրի վրա, այո, նա հզոր որսորդ էր դաշտում, և նա որսաց կենդանիներին և նա զոհասեղաններ կառուցեց: և անասունները նրանց վրա մատուցեց Տիրոջ առաջ:

31 Եվ Նեբրոդն իրեն զորացրեց, և նա վեր կացավ իր եղբայրների միջից և կռվեց իր եղբայրների մարտերը նրանց շուրջբոլոր թշնամիների դեմ:

32 Եվ Տերը ազատեց իր եղբայրների բոլոր թշնամիներին իր ձեռքում, և Աստված ժամանակ առ ժամանակ բարգավաճեց նրան իր պատերազմներում, և նա թագավորեց երկրի վրա:

33 Ուստի արդիական դարձավ այն օրերին, երբ մի մարդ դուրս բերեց նրանց, ում վարժեցրել էր պատերազմի, նա ասում էր նրանց. որ հաղթեց իր եղբայրներին, որ նա ազատեց նրանց իրենց թշնամիների ձեռքից, այնպես որ Աստված զորացնի մեզ և ազատի մեզ այսօր:

34 Եվ երբ Նեբրովտը քառասուն տարեկան էր, այդ ժամանակ պատերազմ եղավ նրա եղբայրների և Հաբեթի որդիների միջև, այնպես որ նրանք իրենց թշնամիների իշխանության տակ էին:

35 Եվ Նեբրովդը դուրս եկավ այդ ժամանակ, և հավաքեց Քուշի բոլոր որդիներին և նրանց տոհմերը՝ մոտ չորս հարյուր վաթսուն մարդ, և իր ընկերներից ու ծանոթներից մոտ ութսուն մարդ վարձեց, և նրանց վարձը տրվեց: և նա գնաց նրանց հետ կռվի, և երբ նա ճանապարհին էր, Նեբրովտը զորացրեց իր հետ գնացած ժողովրդի սրտերը:

36Եւ նա ասաց նրանց.

37 Եվ բոլոր մարդիկ, որ գնացին մոտ հինգ հարյուր հոգի էին, և նրանք կռվեցին իրենց թշնամիների դեմ, և նրանք կործանեցին նրանց և հնազանդեցրին նրանց, և Նեբրոդը նրանց վրա կանգնած սպաներ դրեց իրենց տեղերում:

38 Եվ նա վերցրեց նրանց երեխաներից մի քանիսին որպես ապահովություն, և նրանք բոլորը ծառաներ էին Նեբրովթի և նրա եղբայրների համար, և Նեբրոդն ու նրա հետ եղող ամբողջ ժողովուրդը վերադարձան տուն:

39 Եվ երբ Նեբրոդը ուրախությամբ վերադարձավ պատերազմից, իր թշնամիներին հաղթելուց հետո, նրա բոլոր եղբայրները, նախկինում նրան ճանաչողների հետ միասին հավաքվեցին, որպեսզի նրան թագավոր դարձնեն իրենց վրա, և թագավորական թագը դրեցին նրա գլխին:

40 Նա իր հպատակներին ու ժողովրդին, իշխաններին, դատավորներին և կառավարիչներին դրեց, ինչպես որ սովորություն է թագավորների մեջ:

41 Նաքորի որդի Թարային նշանակեց իր զորքի իշխանին, և նա պատիվ տվեց նրան և բարձրացրեց նրան իր բոլոր իշխաններից:

42 Եվ մինչ նա թագավորում էր իր սրտի ցանկության համաձայն, իր շուրջը գտնվող բոլոր թշնամիներին հաղթելուց հետո նա խորհուրդ տվեց իր խորհրդականների հետ քաղաք կառուցել իր պալատի համար, և նրանք այդպես էլ արեցին:

43 Եվ նրանք գտան մի մեծ հովիտ արևելքի հակառակ կողմում, և նրա համար կառուցեցին մի մեծ ու ընդարձակ քաղաք, և Նեբրովդը կոչեց այն քաղաքի

անունը, որը կառուցեց Սինար, որովհետև Տերը սաստիկ ցնցել էր իր թշնամիներին և կործանել նրանց:
44 Եվ Ներրոդը բնակվում էր Սենարում, և նա ապահով թագավորեց, և կռվեց իր թշնամիների դեմ, և նա հնազանդեցրեց նրանց, և նա հաջողություն ունեցավ իր բոլոր պատերազմներում, և նրա թագավորությունը շատ մեծացավ:
45 Եվ բոլոր ազգերն ու լեզուները լսեցին նրա համբավը, և նրանք հավաքվեցին նրա մոտ, և խոնարհվեցին մինչև երկիրը, և նրան ընծաներ բերեցին, և նա դարձավ նրանց տերը և թագավորը, և նրանք բոլորը նրա հետ բնակվեցին քաղաքում Սենաարը և Ներրոդը թագավորեցին երկրի վրա Նոյի բոլոր որդիների վրա, և նրանք բոլորը նրա իշխանության և խորհրդի տակ էին:
46 Եվ ամբողջ երկիրը մեկ լեզվով ու միաբանության խոսքերով էր, բայց Ներրոդը չգնաց Տիրոջ ճանապարհներով, և նա ավելի ամբարիշտ էր, քան բոլոր այն մարդիկ, որոնք նրանից առաջ էին, ջրհեղեղի օրերից մինչև այն օրերը:
47 Նա փայտից ու քարից աստվածներ շինեց, խոնարհվեց նրանց առաջ, ապստամբեց Տիրոջ դեմ և սովորեցրեց իր բոլոր հպատակներին ու երկրի մարդկանց իր չար ճանապարհները: իսկ նրա որդին Մարդոնն ավելի չար էր, քան իր հայրը:
48 Եվ ամեն ոք, որ լսում էր Ներրովտի որդի Մարդոնի գործերի մասին, ասում էր նրա մասին. դրա համար ամբողջ երկրի վրա առակ դարձավ՝ ասելով.
49 Եւ Ներրովտի զորքի իշխան Նաքորի որդի Թարան այդ օրերին շատ մեծ էր թագաւորի ու նրա հպատակների աչքին, եւ թագաւորն ու իշխանները սիրում էին նրան, եւ նրան շատ բարձրացրին:
50 Թարան կին առաւ, որուն անունը Ամթելո էր՝ Կոռնեբոյի դուստրը. Թարայի կինը յղիացաւ ու որդի ծնեց նրան այդ օրերին:
51 Թարան յոթանասուն տարեկան էր, երբ ծնեց նրան, և Թարան իր որդու անունը դրեց Աբրամ, որովհետև թագավորն այդ օրերին մեծացրել էր նրան և մեծարել էր նրան իր հետ եղող բոլոր իշխաններից:

ԳԼՈՒԽ 8

1 Աբրամը ծնվեց այն գիշերը, որ Թարայի բոլոր ծառաները, Ներրովթի բոլոր իմաստունները և նրա խորհրդավորները եկան, կերան ու խմեցին Թարայի տանը, և այդ գիշեր նրա հետ ուրախացան:
2 Եվ երբ բոլոր իմաստուններն ու խաբեբաները դուրս եկան Թարայի տնից, այդ գիշեր իրենց աչքերը բարձրացրին դեպի երկինք՝ աստղերին նայելու, և տեսան, և ահա մի շատ մեծ աստղ եկավ արևելքից և վազեց դեպի երկինք. երկինքները, և նա կուլ տվեց չորս աստղերը երկնքի չորս կողմերից:
3 Եվ թագավորի բոլոր իմաստունները և նրա խորհրդավորները զարմացան այդ տեսարանից, և իմաստունները հասկացան այս բանը և գիտեին դրա կարևորությունը:
4 Նրանք ասացին միմյանց. սերունդը կսպանի մեծ թագավորներին և կժառանգի նրանց հողերը:
5 Եվ իմաստուններն ու երդմնակալները այդ գիշեր գնացին տուն, և առավոտյան բոլոր այս իմաստուններն ու խորհրդավորները վաղ վեր կացան և հավաքվեցին նշանակված տանը:
6 Նրանք խոսեցին և ասացին միմյանց.
7 Եթե այս բանը հայտնի դառնա թագավորին վերջին օրերին, նա մեզ կասի. հետևաբար, հիմա գնանք և պատմենք թագավորին մեր տեսած տեսարանը և դրա մեկնությունը, և մենք պարզ կմնանք:
8 Նրանք այդպես էլ արեցին, և բոլորը գնացին թագավորի մոտ, խոնարհվեցին նրա առաջ մինչև գետնին, և ասացին.
9 Լսեցինք, որ քո բանակի իշխան Նաքորի որդի Թարայից որդի է ծնվել, և երեկ գիշեր եկանք նրա տուն, և այդ գիշեր նրա հետ կերանք, խմեցինք և ուրախացանք:
10 Եվ երբ քո ծառաները դուրս եկան Թարայի տնից, որպեսզի գնան մեր տները, որպեսզի այնտեղ մնան գիշերը, մենք մեր աչքերը բարձրացրեցինք դեպի երկինք, և տեսանք մի մեծ աստղ, որը գալիս էր արևելքից, և նույն աստղը վազեց. մեծ արագությամբ և կուլ տվեց չորս մեծ աստղեր երկնքի չորս կողմերից:
11 Եվ քո ծառաները զարմացան այն տեսարանից, որը մենք տեսանք, և սաստիկ սարսափեցին, և մենք մեր դատաստանը դրեցինք այդ տեսարանի վրա, և մեր իմաստությամբ իմացանք դրա ճիշտ մեկնաբանությունը, որ սա վերաբերում է Թարային ծնված երեխային. որը կմեծանա և շատանա, և կհզորանա, կսպանի երկրի բոլոր թագավորներին և հավիտյան կժառանգի նրանց բոլոր հողերը, նա և նրա սերունդը:
12 Եվ այժմ մեր տերը և թագավորը, ահա, մենք իսկապես ծանոթացրել ենք ձեզ այն, ինչ տեսել ենք այս երեխայի վերաբերյալ:
13 Եթե թագավորին լավ է թվում, որ իր հորը գնահատի այս երեխայի համար, մենք կսպանենք նրան, քանի դեռ նա չի մեծանա և մեծանա երկրում, և նրա չարությունը շատանա մեր դեմ, որ մենք և մեր երեխաները կործանվենք նրա չարությամբ:
14 Թագավորը լսեց նրանց խոսքերը, և նրանք լավ թվացին նրա աչքում, և նա մարդ ուղարկեց ու կանչեց Թարային, և Թարան եկավ թագավորի առաջ:
15 Թագավորն ասաց Թարային.
16 Ուստի հիմա տուր ինձ երեխային, որպեսզի սպանենք նրան, քանի դեռ նրա չարիքը մեզ վրա չի բխի, և ես քեզ կտամ նրա արժեքի համար՝ քո տունը՝ լի արծաթով և ոսկով:
17 Թարան պատասխանեց թագավորին և ասաց նրան.
18 Բայց իմ տե՛ր և թագավոր, ես քեզ կասեմ, թե ինչ եղավ ինձ հետ երեկ գիշեր, որպեսզի տեսնեմ, թե թագավորն ինչ խորհուրդ կտա իր ծառային, և ես կպատասխանեմ թագավորին այն ամենի համար, ինչ նա ասաց. Թագավորն ասաց.
19 Թարան ասաց թագավորին.
20 Տո՛ւր ինձ այն մեծ ու գեղեցիկ ձին, որ թագավորը տվել է քեզ, և ես կտամ քեզ արծաթ ու ոսկի, ծղոտ ու արգանակ՝ դրա արժեքի համար: Ես ասացի.
21 Եվ հիմա իմ տերը և թագավորը, ահա ես այս բանը հայտնի դարձրի քեզ, և այն խորհուրդը, որը իմ թագավորը կտա իր ծառային, ես կհետևեմ դրան:
22 Թագավորը լսեց Թարայի խոսքերը, և նրա բարկությունը բորբոքվեց, և նա դիտեց նրան հիմարի լույսի ներքո:
23 Թագավորը պատասխանեց Թարային, և նա ասաց նրան.
24 Արդյո՞ք քեզ այդքան պակաս է արծաթն ու ոսկին, որ պետք է անես այս բանը, որովհետև չես կարող քո

ձիուն կերակրելու համար ծղոտ և ցանք ստանալ: Իսկ ի՞նչ է քեզ համար արծաթն ու ոսկին, կամ ծղոտն ու արզանդը, որ դու տաս այն հիանալի ձին, որը ես տվել եմ քեզ, և որի նմանը չկա ամբողջ երկրի վրա:

25 Թագավորը դադարեց խոսելուց, և Թարան պատասխանեց թագավորին և ասաց.

26 Աղաչում եմ քեզ, իմ տե՛ր և թագավոր, ի՞նչ է սա, որ դու ասացիր ինձ՝ ասելով. ի՞նչ անեմ արծաթն ու ոսկին իմ որդու մահից հետո: ո՞վ պիտի ժառանգի ինձ. անշուշտ, իմ մահից հետո արծաթն ու ոսկին կվերադառնան իմ թագավորին, ով տվել է դրանք:

27 Երբ թագավորը լսեց Թարայի խոսքերը և այն առակը, որը նա բերեց թագավորի մասին, դա շատ վշտացրեց նրան, և նա վրդովվեց այս բանից, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ:

28 Եւ Թարան տեսաւ, որ թագաւորի բարկութիւնը բորբոքուեց իր վրայ, պատասխանեց թագաւորին ու ասաց. Ինչ էլ որ թագավորը կամենա անել իր ծառային, թող անի, այո, նույնիսկ իմ որդին, նա թագավորի իշխանության տակ է, առանց արժեքի, նա և իր երկու եղբայրները, որոնք իրենից մեծ են:

29 Թագավորն ասաց Թարային.

30 Թարան պատասխանեց թագավորին ու ասաց. մինչև որ այս հարցը իմ մեջ մտածեմ և իմ ընտանիքի հետ խորհրդակցեմ իմ թագավորի խոսքերի համար. և նա մեծ ճնշում գործադրեց թագավորի վրա, որ համաձայնվի դրան:

31 Թագավորը լսեց Թարային, և նա այդպես էլ արեց, և նա նրան երեք օր ժամանակ տվեց, և Թարան դուրս եկավ թագավորի մոտից և վերադարձավ իր ընտանիքի մոտ և ասաց նրանց թագավորի բոլոր խոսքերը: և ժողովուրդը շատ վախեցավ:

32 Երրորդ օրն էր, որ թագաւորը մարդ ուղարկեց Թարայի մօտ եւ ասաց. և եթե դու չանես դա, ես կուղարկեմ և կսպանեմ քո ամբողջ ունեցածին, այնպես որ քեզ համար շուն էլ չմնա:

33 Թարան շտապեց, (որովհետև դա շտապում էր թագավորից), և նա իր ծառաներից մեկից մի երեխա վերցրեց, որին իր աղախինը ծնել էր այդ օրը, և Թարան երեխային բերեց թագավորի մոտ և նրա համար արժեք ստացավ: .

34 Եվ Տերն այս հարցում Թարայի հետ էր, որպեսզի Նեբրովդը չմահացնի Աբրամին: Թագավորը Թարայից վերցրեց երեխային և իր ամբողջ ուժով գլուխը գետնին տապալեց, քանի որ կարծում էր, թե Աբրամն է: և դա թաքցվեց նրանից այդ օրվանից, և թագավորի կողմից մոռացվեց, քանի որ նախախնամության կամքն էր չտուժել Աբրամի մահը:

35 Թարան իր որդուն՝ Աբրամին, իր մոր ու դայակի հետ տարավ գաղտնի, և նա թաքցրեց նրանց մի քարայրում, և նա ամեն ամիս նրանց հաց էր բերում:

36 Եվ Տերը Աբրամի հետ էր քարայրում, և նա մեծացավ, և Աբրամը տասը տարի քարայրում էր, և թագավորն ու նրա իշխանները, գուշակները և իմաստունները կարծում էին, որ թագավորը սպանել է Աբրամին:

ԳԼՈՒԽ 9

1 Այդ օրերին Աբրամի ավագ եղբոր՝ Թարայի որդին՝ Առան, կին առավ:

2 Խառանը երեսունինը տարեկան էր, երբ նրան առաւ. Եւ Խառանի կինը յղիացաւ եւ որդի ծնեց, եւ անոր անունը Ղովտ դրաւ:

3 Եվ նա նորից հղիացավ և մի աղջիկ ծնեց, և նրա անունը Միլկա դրեց. և նա դարձյալ հղիացավ և դուստր ծնեց, և նրա անունը դրեց Սարայ:

4 Խառանը քառասուներկու տարեկան էր, երբ ծնեց Սարային, որը Աբրամի կյանքի տասներորդ տարում էր: և այդ օրերին Աբրամը, նրա մայրն ու դայակը դուրս եկան քարայրից, քանի որ թագավորն ու նրա հպատակները մոռացել էին Աբրամի գործը:

5 Եվ երբ Աբրամը դուրս եկավ քարայրից, գնաց Նոյի և նրա որդի Սեմի մոտ, և նա մնաց նրանց հետ՝ սովորելու Տիրոջ խրատը և նրա ճանապարհները, և ոչ ոք չգիտեր, թե որտեղ է Աբրամը, և Աբրամը ծառայեց Նոյին ու Սեմին: որդին երկար ժամանակ.

6 Աբրամը Նոյի տանն էր երեսունինը տարի, և Աբրամը ճանաչում էր Տիրոջը երեք տարեկանից, և նա գնաց Տիրոջ ճանապարհներով մինչև իր մահվան օրը, ինչպես Նոյն ու նրա որդի Սեմն էին սովորեցրել նրան: Եվ այդ օրերին երկրի բոլոր որդիները մեծ օրինազանցություն արեցին Տիրոջ դեմ, և նրանք ապստամբեցին նրա դեմ և ծառայեցին այլ աստվածների, և մոռացան Տիրոջը, ով ստեղծել էր իրենց երկրի վրա. Երկրի բնակիչները այն ժամանակ իւրաքանչիւրն իր աստուածը դարձին. Փայտի և քարի աստվածներ, որոնք ոչ կարող էին խոսել, լսել և ազատել, և մարդկանց որդիները ծառայեցին նրանց, և նրանք դարձան նրանց աստվածները:

7 Այն ժամանակ թագավորն ու նրա բոլոր ծառաները, Թարան և իր ամբողջ տունը առաջինն էին փայտից ու քարից աստվածներին ծառայողներից:

8 Թարան ուներ տասներկու մեծ աստվածներ՝ պատրաստված փայտից ու քարից, տարվա տասներկու ամիսներից հետո, և յուրաքանչյուրին ամեն ամիս ծառայում էր, և ամեն ամիս Թարան իր մսի ընծան ու խմելու ընծան էր բերում իր աստվածներին: Այսպես արեց Թարան բոլոր օրերում:

9 Եվ ամբողջ այդ սերունդը չար էր Տիրոջ աչքում, և նրանք այսպիսով ամեն մարդու դարձրեցին իր աստվածը, բայց նրանք լքեցին իրենց ստեղծած Տիրոջը:

10 Եվ այդ օրերին մարդ չգտնվեց ամբողջ երկրի վրա, ով ճանաչեր Տիրոջը (որովհետև նրանք ծառայում էին ամեն մարդ իր Աստծուն), բացի Նոյից և նրա ընտանիքից, և բոլոր նրանք, ովքեր նրա խորհրդի տակ էին, ճանաչեցին Տիրոջը այդ օրերին. .

11 Թարայի որդի Աբրամն այդ օրերին մեծանում էր Նոյի տանը, և ոչ ոք դա չգիտեր, և Տերը նրա հետ էր:

12 Եվ Տերը հասկացող սիրտ տվեց Աբրամին, և նա գիտեր, որ այդ սերնդի բոլոր գործերը ունայն էին, և որ նրանց բոլոր աստվածները ունայն էին և ոչ մի օգուտ:

13 Եվ Աբրամը տեսավ, որ արևը շողում է երկրի վրա, և Աբրամն ինքն իրեն ասաց.

14 Աբրամը ծառայեց արեգակին այդ օրը, և նա աղոթեց նրան, և երբ երեկո եղավ, արևը մայր մտավ, ինչպես միշտ, և Աբրամն ասաց իր մեջ.

15 Աբրամը դեռ շարունակում էր իր մեջ խոսել. «Ո՞վ է նա, ով ստեղծեց երկինքն ու երկիրը»: ով է ստեղծել երկրի վրա որտեղ է նա

16 Եվ գիշերը մթնեց նրա վրա, և նա իր աչքերը բարձրացրեց դեպի արևմուտք, հյուսիս, հարավ և

արևելք, և տեսավ, որ արևը անհետացել է երկրից, և ցերեկը մթնեց:

17 Աբրամը տեսավ աստղերն ու լուսինը իր առջև և ասաց. այդ գիշեր.

18 Եվ առավոտյան, երբ լույս էր, և արևը սովորականի պես փայլեց երկրի վրա, Աբրամը տեսավ այն ամենը, ինչ Տեր Աստված ստեղծել էր երկրի վրա:

19 Եվ Աբրամն ինքն իրեն ասաց, անշուշտ, սրանք աստվածներ չեն, որ ստեղծել են երկիրը և ողջ մարդկությունը, այլ սրանք Աստծո ծառաներն են, և Աբրամը մնաց Նոյի տանը և այնտեղ ճանաչեց Տիրոջը և նրա ճանապարհները», և նա ծառայեց Տիրոջը բոլորին: նրա կյանքի օրերը, և այդ ամբողջ սերունդը մոռացավ Տիրոջը և ծառայեց փայտից ու քարից այլ աստվածներին և ապստամբեց նրանց բոլոր օրերում:

20 Եվ Նեբրովթ թագավորը ապահով թագավորեց, և ամբողջ երկիրը նրա վերահսկողության տակ էր, և ամբողջ երկիրը մեկ լեզվով ու միաբանության խոսքերով էր:

21 Ներբովտի բոլոր իշխաններն ու նրա մեծամեծները միասին խորհրդակցեցին. Փութը, Միցրեյմը, Քուշը և Քանանն իրենց ընտանիքներով, և նրանք միմյանց ասացին. «Եկե՛ք, եկեք մեզ համար քաղաք կառուցենք, և դրա մեջ ամուր աշտարակ կառուցենք, և նրա գագաթը հասնում է երկինք, և մենք մեզ հայտնի կդառնանք, որպեսզի թագավորենք: ամբողջ աշխարհի վրա, որպեսզի մեր թշնամիների չարությունը վերանա մեզանից, որպեսզի մենք հզորորեն թագավորենք նրանց վրա և չցրվենք երկրի վրա նրանց պատճառով. պատերազմներ.

22 Եվ նրանք բոլորը գնացին թագավորի առաջ, և նրանք ասացին թագավորին այս խոսքերը, և թագավորը համաձայնվեց նրանց հետ այս հարցում, և նա այդպես էլ արեց:

23 Եվ բոլոր տոհմերը հավաքվեցին՝ բաղկացած մոտ վեց հարյուր հազար տղամարդկանցից, և նրանք գնացին մի ընդարձակ հող փնտրելու՝ քաղաքն ու աշտարակը կառուցելու համար, և նրանք փնտրեցին ամբողջ երկրով մեկ, և չգտան մեկ հովտի պես՝ արևելքում: Սինարի երկիրը՝ մոտ երկու օր քայլելով, և նրանք ճանապարհ ընկան այնտեղ և բնակվեցին այնտեղ:

24 Եվ նրանք սկսեցին աղյուսներ պատրաստել և կրակներ վառել, որպեսզի կառուցեն քաղաքն ու աշտարակը, որը նրանք պատկերացնում էին ավարտին հասցնել:

25 Եվ աշտարակի կառուցումը նրանց համար օրհնազանցություն և մեղք էր, և նրանք սկսեցին այն կառուցել, և մինչ նրանք կառուցում էին երկնքի Տեր Աստծո դեմ, նրանք իրենց սրտում պատկերացնում էին պատերազմել նրա դեմ և բարձրանալ երկինք:

26 Այս ամբողջ ժողովուրդը և բոլոր տոհմերը բաժանվեցին երեք մասի. առաջինն ասաց, որ մենք կբարձրանանք երկինք և կպայքարենք նրա դեմ. Երկրորդն ասաց. «Մենք կբարձրանանք երկինք և այնտեղ կդնենք մեր աստվածներին և կծառայենք նրանց. Երրորդն էլ ասաց. և Աստված գիտեր նրանց բոլոր գործերն ու բոլոր չար մտքերը, և տեսավ քաղաքն ու աշտարակը, որ նրանք կառուցում էին:

27 Եվ երբ նրանք կառուցում էին, նրանք իրենց համար կառուցեցին մի մեծ քաղաք և մի շատ բարձր և ամուր աշտարակ. և իր բարձրության պատճառով շաղախն ու աղյուսը չհասան շինարարներին, երբ նրանք բարձրացան այնտեղ, մինչև որ նրանք, ովքեր բարձրացան, լրացրեցին մի ամբողջ տարի, և դրանից հետո նրանք հասան շինարարներին և տվեցին նրանց շաղախն ու աղյուսները. այսպես արվում էր ամեն օր:

28 Եվ ահա սրանք բարձրացան, իսկ մյուսներն իջան ամբողջ օրը. և եթե մի աղյուս ընկներ նրանց ձեռքից և կոտրվեր, նրանք բոլորը լաց կլինեին դրա վրա, և եթե մի մարդ ընկներ և մահանար, նրանցից ոչ ոք չէր նայի նրան:

29 Եվ Տերը գիտեր նրանց մտքերը, և եղավ այնպես, որ երբ նրանք կառուցում էին, նրանք նետերը նետեցին դեպի երկինք, և բոլոր նետերն ընկան նրանց վրա՝ լցված արյունով, և երբ նրանք տեսան դրանք, նրանք ասացին միմյանց. սպանեցե՛ք բոլոր անոնք, որ երկինքն են:

30 Որովհետև սա Տիրոջից էր՝ նրանց մոլորեցնելու և կարգուկանոնի համար. ոչնչացնել նրանց գետնի երեսից:

31 Եվ նրանք կառուցեցին աշտարակն ու քաղաքը, և նրանք ամեն օր անում էին այս բանը, մինչև որ շատ օրեր ու տարիներ անցան:

32 Եվ Աստված ասաց յոթանասուն հրեշտակներին, որոնք կանգնած էին իր առջև, նրանց, ովքեր մոտ էին, ասելով. նրանց.

33 Եվ հաջորդ օրվանից նրանք մոռացան ամեն մարդ իր մերձավորի լեզուն, և չէին կարողանում հասկանալ մեկ լեզվով խոսելը, և երբ շինարարն իր հարևանի ձեռքից վերցնում էր կրաքարը կամ քարը, որը նա չէր պատվիրել, շինարարը ձուլում էր. այն դեն նետի իր մերձավորի վրա, որ նա մեռնի:

34 Եվ նրանք այնքան օրեր արեցին, և նրանցից շատերին այսպես սպանեցին:

35 Եւ Տէրը հարուածեց այնտեղ եղող երեք բաժանմունքներին, եւ պատժեց նրանց՝ ըստ իրենց գործերի ու ծրագրերի. Նրանք, ովքեր ասում էին. «Մենք կբարձրանանք երկինք և կծառայենք մեր աստվածներին, դարձան կապիկների և փղերի պես. Իսկ նրանք, ովքեր ասում էին. Եվ երրորդ բաժանումը նրանց, ովքեր ասում էին. «Մենք կբարձրանանք երկինք և կպայքարենք նրա դեմ, Տերը ցրեց նրանց ամբողջ երկրի վրա»:

36 Եվ նրանք, ովքեր մնացել էին նրանց մեջ, երբ իմացան և հասկացան այն չարիքը, որը գալիս էր իրենց վրա, նրանք թողեցին շենքը, և նրանք նույնպես ցրվեցին ամբողջ երկրի երեսին:

37 Նրանք դադարեցրին քաղաքն ու աշտարակը կառուցել. ուստի նա այդ վայրը կոչեց Բաբելոն, որովհետև Տերն այնտեղ շփոթեցրեց ամբողջ երկրի լեզուն. ահա այն Սենաարի երկրի արևելքում էր:

38 Եվ ինչ վերաբերում է այն աշտարակին, որը կառուցեցին մարդկանց որդիները, երկիրը բացեց իր բերանը և կուլ տվեց դրա մեկ երրորդ մասը, և երկնքից կրակ իջավ և այրեց ևս մեկ երրորդը, իսկ մյուս երրորդը մնացել է մինչև այսօր, և այն. այն մասից է, որը վերևում էր, և նրա շրջագիծը երեք օրվա քայլում է:

39 Եվ մարդկանց որդիներից շատերը մահացան այդ աշտարակում՝ անթիվ ժողովուրդ:

ԳԼՈՒԽ 10

1 Եբերի որդի Փաղէկը մեռաւ այդ օրերին՝ Թարայի որդի Աբրամի կեանքի քառասունութերորդ տարում, եւ Փաղէկի բոլոր օրերը երկու հարիւր երեսունինը տարի եղան:

2 Եվ երբ Տերը ցրեց մարդկանց որդիներին իրենց մեղքի պատճառով աշտարակի մոտ, ահա նրանք տարածվեցին բազմաթիվ բաժանումների, և մարդկանց բոլոր որդիները ցրվեցին երկրի չորս անկյուններում:

3 Եվ բոլոր տոհմերը դարձան յուրաքանչյուրը՝ ըստ իր լեզվի, իր երկրի կամ իր քաղաքի:

4 Եվ մարդկանց որդիները կառուցեցին բազմաթիվ քաղաքներ՝ ըստ իրենց տոհմերի, բոլոր այն վայրերում, որտեղ նրանք գնացին, և ամբողջ երկրի վրա, ուր Տերը ցրեց նրանց:

5 Եվ նրանցից ոմանք քաղաքներ կառուցեցին այն վայրերում, որտեղից հետո բնաջնջվեցին, և նրանք կոչեցին այդ քաղաքները իրենց անուններով, կամ իրենց երեխաների անուններով, կամ ըստ իրենց հատուկ դեպքերի:

6 Եվ Նոյի որդի Հաբեթի որդիները գնացին և իրենց քաղաքները շինեցին այն վայրերում, որտեղ նրանք ցրված էին, և իրենց բոլոր քաղաքները կոչեցին իրենց անուններով, և Հաբեթի որդիները երկրի երեսի վրա բաժանվեցին բազմաթիվ բաժանումների և լեզուները:

7 Սրանք են Յաբեթի որդիներն ըստ իրենց տոհմերի՝ Գոմերը, Մագոգը, Մադային, Հավանը, Թոբելը, Միսեքը և Թիրասը. սրանք են Յաբեթի որդիներն ըստ իրենց սերունդների:

8 Գոմերի որդիները՝ ըստ իրենց քաղաքների, Ֆրանկումներն էին, որոնք բնակվում էին Ֆրանցա երկրում՝ Ֆրանցա գետի մոտ, Սենա գետի մոտ:

9 Ռեփաթի որդիները Բարտոնիմներն են, որոնք բնակվում են Բարտոնիայի երկրում՝ Լեդա գետի մոտ, որը թափում է իր ջրերը Գեհոնի մեծ ծովում, այսինքն՝ օվկիանոսում:

10 Եվ Տուգարմայի որդիները տասը ընտանիք են, և սրանք են նրանց անունները. սրանք բոլորը տարածվեցին և հանգստացան հյուսիսում և իրենց քաղաքներ շինեցին:

11 Նրանք իրենց քաղաքները կոչեցին իրենց անուններով, նրանք են, ովքեր մինչև այսօր բնակվում են Քիթլա և Իթաղակ գետերի մոտ:

12 Բայց Անգոլիի ընտանիքները՝ Բալգարը և Պարզունացը, ապրում են Դուբնե մեծ գետի մոտ. և նրանց քաղաքների անունները նույնպես իրենց անուններով են:

13 Յաւանի որդիքը Յաւանիմներն են, որոնք բնակւում են Մակդոնիայի երկրում, եւ Մեդայարէի որդիքն են Օրելումը, որ բնակւում է Կուրսոնի երկրում, եւ Տուբալի որդիներն են, որ բնակւում են Տուսկանայի երկրում՝ գետի մօտ: Փաշիահ.

14 Մեսեքի որդիներն են Սաբասնին, Տիրասի որդիներն են՝ Ռասասը, Քուշնին և Օնգոլիսը. սրանք բոլորը գնացին ու իրենց համար քաղաքներ շինեցին. դրանք այն քաղաքներն են, որոնք գտնվում են Ջաբուս ծովի ափին Կուրա գետի մոտ, որը թափվում է Տրագան գետում:

15 Եվ Եղիշայի որդիները Ալմանիմներն են, և նրանք նույնպես գնացին և իրենց համար քաղաքներ կառուցեցին. Դրանք այն քաղաքներն են, որոնք գտնվում են Հոբի և Սիբաթմո լեռների միջև. և նրանցից էին Լումբարդիի ժողովուրդը, որը բնակվում էր Հոբի և Սիբաթմոյի լեռների դիմաց, և նրանք նվաճեցին Իտալիայի երկիրը և մնացին այնտեղ մինչև այսօր:

16 Իսկ Քիթիմի որդիները հռոմեացիներն են, որոնք բնակվում են Կանոպիայի հովտում, Տիբրե գետի մոտ:

17 Դուդոնիմի որդիները նրանք են, ովքեր բնակվում են ծովային Գեհոնի քաղաքներում՝ Բորդնա երկրում:

18 Սրանք են Յաբեթի որդիների տոհմերը՝ ըստ իրենց քաղաքների և լեզուների, երբ նրանք ցրվեցին աշտարակի հետևից և իրենց քաղաքները կոչեցին իրենց անուններով և դեպքերով. և սրանք են նրանց բոլոր քաղաքների անուններն ըստ իրենց տոհմերի, որոնք նրանք կառուցեցին աշտարակից հետո այդ օրերին:

19 Քամի որդիներն էին Քուշը, Միցրաիմը, Փութը և Քանանը՝ ըստ իրենց սերնդի և քաղաքների:

20 Սրանք բոլորը գնացին և իրենց համար հարմար վայրեր գտնելով քաղաքներ շինեցին, և իրենց քաղաքները կոչեցին իրենց հայրերի՝ Քուշ, Միցրաիմ, Փութ և Քանան անուններով:

21 Միցրաիմի որդիներն են՝ Լուդիմը, Անամիմը, Լեաբիմը, Նեփթուքիմը, Փաթրուսիմը, Կասլուքիմը և Քափթուրիմը՝ յոթ ընտանիք:

22 Սրանք բոլորը բնակվում են Սիհոր գետի մոտ, որը Եգիպտոսի հեղեղատն է, և իրենք իրենց համար քաղաքներ կառուցեցին և իրենց անուններով կոչեցին դրանք:

23 Փաթրոսի ու Կասլոքի որդիները իրար հետ ամուսնացան, և նրանցից դուրս եկան Փելիշթիմները, Ազաթիմները, Գերարիմները, Գիթիմներն ու Ակրոնիմները՝ բոլոր հինգ ընտանիքներում: սրանք էլ իրենց քաղաքներ շինեցին, և իրենց քաղաքները կոչեցին իրենց հայրերի անուններով մինչև այսօր:

24 Եվ Քանանի որդիներն էլ իրենց համար քաղաքներ կառուցեցին, և իրենց քաղաքներն իրենց անուններով կոչեցին՝ տասնմեկ քաղաք և ուրիշներ՝ անթիվ:

25 Քամի տոհմից չորս տղամարդ գնացին դաշտավայր. սրանք չորս մարդկանց անուններն են՝ Սոդոմ, Գոմոր, Ադմա և Զեբոյիմ:

26 Եվ այս մարդիկ իրենց համար չորս քաղաք շինեցին դաշտի երկրում, և իրենց քաղաքների անունները կոչեցին իրենց անուններով:

27 Եվ նրանք, իրենց զավակները և նրանց բոլոր անդամները բնակվում էին այդ քաղաքներում, և նրանք պտղաբեր էին և շատացան և խաղաղությամբ ապրեցին:

28 Եվ Քանանի որդի Հովի որդի Հուրի որդի Սեիրը գնաց և գտավ մի հովիտ Փարան լեռան դիմաց, և այնտեղ քաղաք կառուցեց, և ինքն իր յոթ որդիներով և իր ընտանիքով այնտեղ բնակվեցին, և նա կոչեց քաղաքը. որ նա շինեց Սէիրը իր անունին համաձայն. դա Սէիրի երկիրն է մինչեւ այսօր:

29 Սրանք են Քամի որդիների տոհմերը՝ ըստ իրենց լեզուների և քաղաքների, երբ նրանք ցրվեցին իրենց երկրներում աշտարակի հետևից:

30 Եվ Եբերի բոլոր որդիների հոր՝ Նոյի որդի Սեմի որդիներից ոմանք նույնպես գնացին և իրենց քաղաքներ շինեցին այն վայրերում, որտեղ նրանք

ցրված էին, և իրենց քաղաքները կոչեցին իրենց անուններով:
31 Սեմի որդիներն էին Էլամը, Աշուրը, Արփաքսադը, Լուդը և Արամը, և նրանք իրենց համար քաղաքներ կառուցեցին և իրենց բոլոր քաղաքների անունները կոչեցին իրենց անուններով:
32 Եվ Սեմի որդի Աշուրն ու նրա որդիներն ու ընտանիքը դուրս եկան այն ժամանակ, նրանցից շատ մեծ խումբ, և նրանք գնացին մի հեռավոր երկիր, որը գտան, և հանդիպեցին մի շատ ընդարձակ հովիտ այն երկրում, որտեղ նրանք գնացին. , և նրանք իրենց համար չորս քաղաքներ կառուցեցին, և դրանք կոչեցին իրենց անուններով և դեպքերով:
33 Սրանք են այն քաղաքների անունները, որոնք կառուցեցին Աշուրի որդիները. և Ասուրի որդիները այնտեղ են բնակվում մինչև այսօր:
34 Եվ Արամի որդիներն էլ գնացին ու իրենց համար քաղաք կառուցեցին, և քաղաքի անունը իրենց ավագ եղբոր անունով կոչեցին Ուզ, և նրանք բնակվում էին այնտեղ: դա Ուզի երկիրն է մինչև այսօր:
35 Աշտարակից հետո երկրորդ տարում Աշուրի տնից մի մարդ, որի անունը Բելա էր, Նինվեի երկրից գնաց իր տան հետ պանդխտելու, ուր տեղ գտներ: և նրանք եկան մինչև Սոդոմի դեմ դաշտի քաղաքների դիմաց, և բնակվեցին այնտեղ:
36 Եվ մարդը վեր կացավ ու այնտեղ մի փոքրիկ քաղաք կառուցեց, և նրա անունը Բելա դրեց իր անունով. դա Սովարի երկիրն է մինչև այսօր:
37 Եվ սրանք են Սեմի որդիների ընտանիքներն ըստ իրենց լեզվի և քաղաքների, այն բանից հետո, երբ նրանք ցրվեցին երկրի վրա աշտարակի հետևից:
38 Եվ Նոյի որդիների տոհմերի յուրաքանչյուր թագավորություն, քաղաք և ընտանիք սրանից հետո իրենց համար շատ քաղաքներ կառուցեցին:
39 Իրենց բոլոր քաղաքներուն մէջ կառավարութիւններ հաստատեցին, որպէսզի իրենց կարգադրութիւններով կարգաւորուին. Նոյի որդիների բոլոր տոհմերը հավիտյան այդպես են վարվել:

ԳԼՈՒԽ 11

1 Քուշի որդի Ներբրոդը դեռ Սենաարի երկրում էր, և նա թագավորեց նրա վրա և բնակվեց այնտեղ, և նա քաղաքներ շինեց Սենաարի երկրում:
2 Եվ սրանք են այն չորս քաղաքների անունները, որոնք նա կառուցեց, և նա նրանց անունները կոչեց աշտարակի շենքում պատահած դեպքերի համաձայն:
3 Նա կանչեց առաջին Բաբելոնը և ասաց. իսկ երկրորդի անունը դրեց Երեք, քանի որ այնտեղից Աստված ցրեց նրանց:
4 Երրորդին կանչեց Էքեդին ու ասաց, որ մեծ պատերազմ է եղել այնտեղ. և չորրորդին կանչեց Կալնա, որովհետև նրա իշխաններն ու զորավոր մարդիկ այնտեղ կործանվեցին, և նրանք զայրացրին Տիրոջը, ապստամբեցին և ապստամբեցին նրա դեմ:
5 Եվ երբ Ներբրովդը կառուցեց այս քաղաքները Սենաարի երկրում, նա նրանց մեջ դրեց իր ժողովրդի մնացորդներին, իր իշխաններին և իր հզոր մարդկանց, որոնք մնացել էին իր թագավորությունում:
6 Եվ Ներբրովդը բնակվեց Բաբելում, և նա այնտեղ նորոգեց իր թագավորությունը իր մնացած հպատակների վրա, և նա ապահով թագավորեց, և Ներբրովթի հպատակներն ու իշխանները նրա անունը դրեցին Ամրափել՝ ասելով, որ աշտարակի մոտ նրա իշխաններն ու մարդիկ ընկան նրա միջոցներից: .
7 Եվ չնայած դրան, Ներբրոդը չվերադարձավ դեպի Տերը, և նա շարունակեց չարության մեջ և չարություն սովորեցնելով մարդկանց որդիներին. իսկ նրա որդին՝ Մարդոնը, իր հորից ավելի վատն էր, և շարունակում էր ավելացնել իր հոր զարշելիությունը:
8 Եվ նա մարդկանց որդիներին մեղք գործեց, ուստի ասվում է.
9 Այն ժամանակ պատերազմ եղավ Քամի որդիների ընտանիքների միջև, երբ նրանք բնակվում էին իրենց կառուցած քաղաքներում:
10 Եվ Էլամի թագավոր Քեդորլաոմերը հեռացավ Քամի որդիների տոհմերից, կռվեց նրանց հետ և հնազանդեցրեց նրանց, և նա գնաց դաշտի հինգ քաղաքները, և պատերազմեց նրանց դեմ, և նա հպատակեց նրանց, նրանք նրա վերահսկողության տակ էին:
11 Նրան տասներկու տարի ծառայեցին, և նրան տարեկան հարկ տվեցին:
12 Այդ ժամանակ մահացավ Սերուգի որդի Նաքորը Թարայի որդի Աբրամի կյանքի քառասունիններորդ տարում:
13 Թարայի որդի Աբրամի կյանքի հիսուներորդ տարում Աբրամը դուրս եկավ Նոյի տնից և գնաց իր հոր տունը:
14 Եվ Աբրամը ճանաչեց Տիրոջը, և նա գնաց նրա ճանապարհներով ու հրահանգներով, և նրա Տեր Աստվածը նրա հետ էր:
15 Այդ օրերին նրա հայրը՝ Թարան, դեռ Ներբրովթ թագավորի զորքերի հրամանատարն էր, և նա դեռևս օտար աստվածների հետևից էր գնում:
16 Եւ Աբրամը եկաւ իր հօր տունը եւ տեսաւ տասներկու աստուածներ, որոնք այնտեղ կանգնած էին իրենց տաճարներում, եւ Աբրամի բարկութիւնը բորբոքուեցաւ, երբ նա տեսաւ այս պատկերները իր հօր տանը:
17 Աբրամն ասաց. այդպես էլ ինձ ստեղծող Տերը կանի ինձ հետ, եթե երեք օրվա ընթացքում ես չկոտրեմ դրանք բոլորին:
18 Աբրամը հեռացավ նրանցից, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ: Աբրամը շտապեց և գնաց իր հոր արտաքին գավիթը, և գտավ իր հորը գավիթում նստած, և նրա բոլոր ծառաներին, և Աբրամը եկավ և նստեց նրա առաջ:
19 Աբրամը հարցրեց իր հորը և ասաց. Թարան պատասխանեց իր որդի Աբրամին և ասաց.
20 Աբրամն ասաց իր հորը. և Թարան Աբրամին բերեց ներքին գավթի սենյակը, և Աբրամը տեսավ, և ահա ամբողջ սենյակը լի էր փայտից ու քարից աստվածներով, տասներկու մեծ կուռքերով և ուրիշներ՝ անհամար:
21 Թարան ասաց իր որդուն.
22 Թարան խոնարհվեց իր աստվածների առաջ, և նա հեռացավ նրանցից, իսկ նրա որդին՝ Աբրամը, գնաց նրա հետ:
23 Եվ երբ Աբրամը հեռացավ նրանցից, գնաց իր մոր մոտ և նստեց նրա առաջ, և ասաց իր մորը.
24 Ուրեմն, շտապեցէ՛ք, հօտից մի ուլ բերէք, եւ դրանից համեղ միս պատրաստէք, որպէսզի իմ հօր աստուածներին ընծայ մատուցեմ, որպէսզի նրանք

ուտեն. միգուցե դրանով ես կարող եմ ընդունելի դառնալ նրանց համար:

25 Եվ նրա մայրը այդպես էլ արեց, և նա մի ուլ բերեց, դրանից համեմունքներ պատրաստեց և բերեց Աբրամին, և Աբրամը մորից վերցրեց համեմունքը և բերեց այն իր հոր աստվածների առաջ, և նա մոտեցավ նրանց, որ նրանք. կարող է ուտել; և նրա հայր Թարան չգիտեր այդ մասին:

26 Եվ Աբրամը տեսավ այն օրը, երբ նստած էր նրանց մեջ, որ նրանք ոչ ձայն ունեին, ոչ լսում էին, ոչ շարժում, և նրանցից ոչ մեկը չէր կարող ձեռքը մեկնել ուտելու համար:

27 Աբրամը ծաղրեց նրանց ու ասաց. ուստի վաղը սրանից լավ և առատ թարմ կծուծ ախորժակ կծու միս կպատրաստեմ, որպեսզի տեսնեմ արդյունքը:

28 Եվ հաջորդ օրն էր, որ Աբրամը պատվիրեց իր մորը համեղ մսի մասին, և նրա մայրը վեր կացավ և հոտից երեք լավ ուլունք բերեց, և նա նրանցից պատրաստեց հիանալի համեղ միս, ինչպիսին որ սիրում էր իր որդին, և Նա այն տվեց իր որդի Աբրամին. և նրա հայրը Թարան չգիտեր այդ մասին:

29 Աբրամն իր մորից վերցրեց համեղ միսը և այն տարավ իր հոր աստվածների առջև: և նա մոտեցավ նրանց, որ նրանք ուտեն, և դրեց այն նրանց առջև, և Աբրամը ամբողջ օրը նստեց նրանց առջև՝ մտածելով, որ գուցե ուտեն:

30 Եվ Աբրամը նայեց նրանց, և ահա նրանք ոչ ձայն ունեին, ոչ լսողություն, ոչ էլ նրանցից մեկն իր ձեռքը մեկնեց դեպի միսը, որ ուտի:

31 Այդ օրը երեկոյան Աբրամը հազցրեց Աստծու հոգին:

32 Նա կանչեց և ասաց. աչքեր՝ առանց տեսողության, ականջներ՝ առանց լսողության, ձեռքեր՝ առանց զգացողության և ոտքեր, որոնք չեն կարող շարժվել. նրանց նման են նրանք, ովքեր ստեղծել են նրանց և վստահում են նրանց:

33 Եվ երբ Աբրամը տեսավ այս բոլոր բաները, իր բարկությունը բորբոքվեց իր հոր դեմ, և նա շտապեց, վերցրեց մի լծակ իր ձեռքը և եկավ աստվածների սենյակ, և նա կոտրեց իր հոր բոլոր աստվածները:

34 Երբ արձանները ջարդուփշուր արաւ, լծակները դրաւ մեծ աստծու ձեռքին, որ այնտեղ էր նրանց առաջ, եւ նա դուրս ելաւ: Նրա հայրը՝ Թարան, տուն եկավ, քանի որ դռան մոտ լսել էր լծակների հարվածի ձայնը: Թարան մտավ տուն՝ իմանալու, թե ինչի մասին է խոսքը:

35Եւ Թարան, երբ լսեց արձանների սենեակի մէջ եղած նւոյթի ձայնը, վազեց դէպի արձանների սենեակը, եւ նա հանդիպեց Աբրամին, դուրս գալով:

36 Եւ Թարան մտաւ սենեակ եւ գտաւ բոլոր կուռքերը՝ տապալուած ու ջարդուած, եւ մեծի ձեռքին լծակը՝ չկոտրուած, եւ նրա որդի Աբրամի պատրաստած համեղ միսը դեռ նրանց առջեւ էր:

37 Երբ Թարան այս տեսավ, նրա բարկությունը սաստիկ բորբոքվեց, և նա շտապեց և սենյակից գնաց Աբրամի մոտ:

38 Նա գտավ իր որդի Աբրամին դեռ տանը նստած. Ան ալ ըսաւ անոր.

39 Աբրամը պատասխանեց իր հոր Թարային, և նա ասաց. «Այդպես չէ, տե՛ր իմ, որովհետև ես նրանց առջև համեղ միս բերեցի, և երբ մոտեցա նրանց այն միսով, որ նրանք ուտեն, նրանք բոլորը անմիջապես մեկնեցին իրենց ձեռքերը, որ նախապես ուտեն: մեծը ձեռքը մեկնել էր ուտելու:

40 Եվ մեծը տեսավ նրանց գործերը, որ նրանք արեցին իր առջև, և նրա բարկությունը սաստիկ բորբոքվեց նրանց վրա, և նա գնաց, վերցրեց տան մեջ եղած լուկը և եկավ նրանց մոտ և կոտրեց բոլորին, և ահա լուկը դեռ չկա. նրա ձեռքում, ինչպես տեսնում ես:

41 Թարայի բարկությունը բորբոքվեց իր որդի Աբրամի վրա, երբ նա այս ասաց. Թարան բարկացած ասաց իր որդուն՝ Աբրամին. Դու ինձ սուտ ես խոսում:

42 Այս աստվածների մեջ կա՞ հոգի, հոգի կամ զորություն՝ անելու այն ամենը, ինչ դու ասացիր ինձ: Մի՞թե դրանք փայտ ու քար չեն, և ես ինքս չե՞մ պատրաստել դրանք, և դու կարո՞ղ ես նման սուտ խոսել՝ ասելով, որ մեծ աստվածը, որը նրանց հետ էր, հարվածեց նրանց: Դու էիր, որ դրեցիր լուկը նրա ձեռքերում, իսկ հետո ասացիր, որ հարվածել է բոլորին:

43 Աբրամը պատասխանեց իր հորն ու ասաց նրան. Կարո՞ղ են քեզ ազատել այն կուռքերը, որոնց դու վստահում ես: կարո՞ղ են նրանք լսել քո աղոթքները, երբ դու կանչում ես նրանց: կարո՞ղ են նրանք ազատել քեզ քո թշնամիների ձեռքից, թե՞ քո մարտերը կկռվեն քո փոխարեն քո թշնամիների դեմ, որպեսզի դու ծառայես փայտին և քարին, որոնք ոչ կարող են խոսել և ոչ լսել:

44 Եվ հիմա, անշուշտ, լավ չէ քեզ համար, ոչ էլ մարդկանց որդիների համար, որոնք կապված են քեզ հետ, անել այս բաները. դու այդքան հիմա՞ր ես, հիմա՞ր, թե՞ այդքան անհասկացող, որ ծառին ու քարին ծառայելու ես և այդպես վարվելու:

45 Եվ մոռանա՞ք Տեր Աստծուն, ով ստեղծել է երկինքն ու երկիրը, և ով ստեղծել է ձեզ երկրի վրա, և դրանով իսկ մեծ չարիք բերեց ձեր հոգիների վրա այս հարցում՝ ծառայելով քարին և փայտին:

46 Մի՞թե մեր հայրերը հին ժամանակներում մեղք չգործեցին այս հարցում, և տիեզերքի Տեր Աստվածը նրանց վրա բերեց ջրհեղեղի ջրերը և կործանեց ամբողջ երկիրը:

47 Եվ ինչպե՞ս կարող եք շարունակել դա անել և ծառայել փայտի ու քարի աստվածներին, որոնք չեն կարող լսել, խոսել կամ ազատել ձեզ ճնշումից՝ դրանով իսկ իջեցնելով տիեզերքի Աստծո զայրույթը ձեր վրա:

48 Արդ, իմ հայրը ձեռնպահ մնա դրանից և չարիք մի՛ բեր քո հոգու և քո ընտանիքի հոգիների վրա:

49 Եվ Աբրամը շտապեց և դուրս եկավ իր հոր մոտից և վերցրեց իր հոր ամենամեծ կուռքից այն լուկը, որով Աբրամը կոտրեց այն և փախավ:

50 Թարան, տեսնելով այն ամենը, ինչ Աբրամն արել էր, շտապեց գնալ իր տնից, և նա գնաց թագավորի մոտ, և նա եկավ Նեբրովտի առաջ, կանգնեց նրա առաջ, և նա խոնարհվեց թագավորի առաջ: Թագավորն ասաց. «Ի՞նչ ես ուզում»:

51 Նա ասաց. «Աղաչում եմ, տե՛ր իմ, լսի՛ր ինձ. հիսուն տարի առաջ ինձ համար մի երեխա ծնվեց, և նա այդպես վարվեց իմ աստվածների հետ և այսպես խոսեց. և հիմա, իմ տե՛ր և թագավոր, ուղարկի՛ր նրան, որ նա գա քո առջև և դատի նրան օրենքի համաձայն, որպեսզի մենք ազատվենք նրա չարից:

52 Թագավորն իր ծառաներից երեք մարդ ուղարկեց, և նրանք գնացին Աբրամին բերեցին թագավորի առաջ: Այդ օրը Նեբրովթն ու նրա բոլոր իշխաններն ու

ծառաները նստած էին նրա առջև, և Թարան նույնպես նստեց նրանց առաջ:

53 Թագավորն ասաց Աբրամին. Աբրամը պատասխանեց թագավորին այն խոսքերով, որ նա ասաց իր հորը, և նա ասաց.

54 Թագավորն ասաց Աբրամին. Աբրամը պատասխանեց թագավորին՝ ասելով. «Եթէ նրանց մէջ զօրութիւն չկայ, ինչո՞ւ ես դու նրանց ծառայում ու մարդկանց որդիներին մոլորեցնում քո յիմարութիւնների պատճառով»:

55 Պատկերացնու՞մ ես, որ նրանք կարող են քեզ ազատել կամ ինչ-որ փոքր կամ մեծ բան անել, որ դու նրանց ծառայես: Եվ ինչո՞ւ չես զգալ ողջ տիեզերքի Աստծուն, ով ստեղծել է քեզ և ում զորությամբ է սպանել և կենդանի պահել:

56 0 անմիտ, պարզամիտ և տգետ թագավոր, վա՛յ քեզ հավիտյան:

57 Ես մտածում էի, որ դու քո ծառաներին կսովորեցնես ուղիղ ճանապարհը, բայց դու դա չես արել, այլ ամբողջ երկիրը լցրել ես քո մեղքերով և քո ժողովրդի մեղքերով, ովքեր հետևել են քո ճանապարհներին:

58 Դու չգիտե՞ս, թե չե՞ս լսել, որ այս չարիքը, որ անում ես, մեր նախնիները մեղանչեցին դրանում հին օրերում, և հավերժական Աստված ջրհեղեղի ջուրը բերեց նրանց վրա և կործանեց բոլորին, ինչպես նաև կործանեց ամբողջը: երկիրը նրանց հաշվի՞ն: Եվ դու և քո ժողովուրդը հիմա վեր կենա՞ս և կվարվե՞ս այս գործի նման՝ տիեզերքի Տեր Աստծո զայրույթը իջեցնելու և քո և ամբողջ երկրի վրա չարիք բերելու համար:

59 Հիմա, ուրեմն, մի՛ արիր այս չար գործը, որ անում ես, և ծառայիր տիեզերքի Աստծուն, քանի որ քո հոգին նրա ձեռքում է, և այն ժամանակ քեզ լավ կլինի:

60 Եվ եթե քո չար սիրտը չլսի իմ խոսքերին, որպեսզի ստիպեն քեզ թողնել քո չար ճանապարհները և ծառայել հավերժական Աստծուն, ապա դու, դու, քո ժողովուրդը և քեզ հետ կապված բոլոր մարդիկ, վերջին օրերին ամոթով կմեռնես: , լսելով քո խոսքերը կամ քայլելով քո չար ճանապարհներով:

61 Երբ Աբրամը դադարեց խոսել թագավորի և իշխանների առաջ, Աբրամը բարձրացրեց իր աչքերը դեպի երկինք և ասաց.

ԳԼՈՒԽ 12

1 Երբ թագավորը լսեց Աբրամի խոսքերը, հրամայեց նրան բանտ նստեցնել. իսկ Աբրամը տասը օր բանտում էր:

2 Եվ այդ օրերի վերջում թագավորը հրամայեց, որ տարբեր գավառների բոլոր թագավորները, իշխաններն ու կառավարիչները և իմաստունները գան նրա առջև, և նրանք նստեցին նրա առջև, իսկ Աբրամը դեռ բանտում էր:

3 Թագավորն ասաց իշխաններին ու իմաստուններին. Նա այդպես արեց նրան, և ես հրամայեցի նրան բերել իմ առաջ, և նա այսպես ասաց. նրա սիրտը չվրդովվեց նրան, և նա չխռովեց իմ ներկայությամբ, և ահա հիմա նա բանտում է:

4 Ուստի որոշեք, թե ինչ դատաստան է լինելու այս մարդուն, ով նախատում էր թագավորին. ով խոսեց և արեց այն ամենը, ինչ դու լսեցիր:

5 Բոլորը պատասխանեցին թագաւորին՝ ըսելով. բայց երբ կատարեց այն բոլոր բաները, որ նա ասաց, և արհամարհելով մեր աստվածներին, նա պետք է այրվի մինչև մահ, որովհետև սա է օրենքը այս հարցում:

6 Եթե թագավորին հաճելի է դա անել, թող հրամայի իր ծառաներին, որ գիշեր ու ցերեկ կրակ վառեն քո աղյուսե վառարանում, և մենք այդ մարդուն կնետենք դրա մեջ: Թագավորն այդպես էլ արեց և հրամայեց իր ծառաներին, որ երեք օր ու երեք գիշեր կրակ պատրաստեն թագավորի հնոցում՝ Կասդիմում: և թագավորը հրամայեց Աբրամին բանտից վերցնել և դուրս բերել, որպեսզի այրեն:

7 Թագավորի բոլոր ծառաները, իշխանները, տերը, կառավարիչները, դատավորները և երկրի բոլոր բնակիչները՝ մոտ ինը հարյուր հազար մարդ, կանգնեցին հնոցի դիմաց՝ տեսնելու Աբրամին:

8 Եվ բոլոր կանայք և փոքրիկները հավաքվեցին տանիքների և աշտարակների վրա՝ տեսնելու, թե ինչ է անում Աբրամը, և բոլորը միասին կանգնեցին հեռվում. և մարդ չմնաց, որ այդ օրը չեկավ տեսարանը տեսնելու:

9 Երբ Աբրամը եկավ, թագավորի կամակատարներն ու իմաստունները տեսան Աբրամին, և աղաղակեցին թագավորին ու ասացին. աստղը կուլ տվեց չորս աստղերը, որոնք մենք հռչակեցինք թագավորին արդեն հիսուն տարի անց:

10 Եվ ահա հիմա նրա հայրը նույնպես խախտել է քո պատվիրանները և ծաղրել է քեզ՝ բերելով քեզ ևս մեկ երեխա, որը դու սպանեցիր:

11 Երբ թագավորը լսեց նրանց խոսքերը, սաստիկ բարկացավ և հրամայեց Թարային բերել իր առաջ:

12 Թագավորն ասաց. Իսկապես ասա ինձ, ինչպես ես. և եթե դու ճշմարտությունն ասես, դու կարդարացվես:

13 Թարան, տեսնելով, որ թագավորի բարկությունն այնքան է բորբոքվել, թագավորին ասաց. Թագավորն ասաց. «Ինչպե՞ս կարող էիր անել այս բանը, որ խախտես իմ հրամանը և ինձ մի երեխա տաս, որը դու չես ծնել, և արժեւորել նրա համար»:

14 Թարան պատասխանեց թագավորին. «Որովհետև այդ ժամանակ իմ ողորմածությունը հուզված էր որդուս հանդեպ, և ես վերցրի իմ աղախնից մի որդի և բերեցի նրան թագավորի մոտ:

15 Թագավորն ասաց, թե ո՞վ է քեզ դա խորհուրդ տվել: Ասա ինձ, ոչինչ մի՛ թաքցրու ինձնից, և դու չես մեռնի:

16 Թարան սաստիկ սարսափեց թագավորի առաջ, և նա ասաց թագավորին. Խառանն այն օրերին էր, երբ ծնվեց Աբրամը՝ երեսուն երկու տարեկան:

17 Բայց Խառանն իր հորը ոչինչ խորհուրդ չտվեց, որովհետև Թարան սա ասաց թագավորին, որ իր հոգին թագավորից ազատի, քանի որ նա շատ էր վախենում: Թագավորն ասաց Թարային. որովհետև նրա վրա է մահապատժի դատապարտվել այն բանի համար, որ նա ապստամբեց թագավորի ցանկության դեմ՝ այս բանն անելով:

18 Եվ Խառանն այն ժամանակ հակված էր Աբրամի ճանապարհներին հետևելու, բայց նա պահեց այն իր մեջ:

19 Խառանն իր սրտում ասաց. գնա թագավորի հետևից:

20 Երբ Թարան այս մասին ասաց թագավորին իր որդի Խառանի մասին, թագավորը հրամայեց Աբրամի հետ բռնել Խառանին:

21 Նրանք երկուսին էլ՝ Աբրամին ու նրա եղբոր Առանին, բերեցին, որ կրակը գցեն: և երկրի բոլոր բնակիչները, թագավորի ծառաներն ու իշխանները,

բոլոր կանայք ու փոքրիկները այնտեղ էին և այդ օրը նրանց վրա կանգնած էին:
22 Թագավորի ծառաները վերցրին Աբրամին ու նրա եղբորը, և նրանք մերկացրին նրանց բոլոր հագուստները, բացառությամբ նրանց վրա եղած ստորին հանդերձների:
23 Նրանք կապեցին նրանց ձեռքերն ու ոտքերը կտավե պարաններով, և թագավորի ծառաները բարձրացրին դրանք և գցեցին հնոցի մեջ:
24 Եվ Տերը սիրեց Աբրամին, և նա գթաց նրա վրա, և Տերն իջավ և ազատեց Աբրամին կրակից, և նա չայրվեց:
25 Բայց բոլոր պարանները, որոնցով նրան կապեցին, այրվեցին, մինչդեռ Աբրամը մնաց ու շրջում էր կրակի մեջ:
26 Խառանը մեռավ, երբ նրան կրակը գցեցին, և նա մոխրի վերածվեց, քանի որ նրա սիրտը կատարյալ չէր Տիրոջ հետ: և այն մարդիկ, ովքեր նրան կրակի մեջ գցեցին, կրակի բոցը տարածվեց նրանց վրա, և նրանք այրվեցին, և նրանցից տասներկու մարդիկ մահացան:
27 Աբրամը երեք օր ու երեք գիշեր քայլեց կրակի միջով, և թագավորի բոլոր ծառաները տեսան նրան կրակի մեջ քայլելիս, և նրանք եկան ու պատմեցին թագավորին և ասացին. կրակից, և նույնիսկ նրա վրայի ներքևի հագուստները չեն այրվում, այլ այրվում է պարանը, որով նա կապված էր:
28 Երբ թագավորը լսեց նրանց խոսքերը, նրա սիրտը թուլացավ և չհավատաց նրանց. Ուրիշ հավատարիմ իշխաններ ուղարկեց՝ տեսնելու այս հարցը, և նրանք գնացին, տեսան և պատմեցին թագավորին: և թագավորը վեր կացավ, որ գնա և տեսնի այն, և տեսավ Աբրամին, որ այս ու այն կողմ քայլում էր կրակի մեջ, և տեսավ Խառանի մարմինը այրված, և թագավորը շատ զարմացավ:
29 Թագավորը հրամայեց Աբրամին հանել կրակից. և նրա ծառաները մոտեցան նրան դուրս հանելու, բայց չկարողացան, որովհետև կրակը շուրջբոլորն էր, և բոցը հնոցից բարձրանում էր դեպի նրանց:
30 Թագավորի ծառաները փախան դրանից, և թագավորը սաստեց նրանց՝ ասելով.
31 Եվ թագավորի ծառաները դարձյալ մոտեցան Աբրամին դուրս բերելու, և բոցերը եկան նրանց վրա և այրեցին նրանց երեսները, այնպես որ նրանցից ութը մահացան:
32 Երբ թագավորը տեսավ, որ իր ծառաները չեն կարող մոտենալ կրակին, որ չվառվեն, թագավորը կանչեց Աբրամին. Աբրամը լսեց թագավորի ձայնը, և նա դուրս եկավ կրակից և եկավ ու կանգնեց թագավորի առաջ:
33 Եվ երբ Աբրամը դուրս եկավ թագավորը և նրա բոլոր ծառաները, տեսան, որ Աբրամը գալիս է թագավորի առջև՝ իր ստորին հանդերձները հագած, քանի որ դրանք չեն այրվել, այլ այրվել է պարանը, որով նա կապված էր:
34 Թագավորն ասաց Աբրամին.
35 Աբրամն ասաց թագավորին. «Երկնքի և երկրի Աստվածը, որին ես ապավինում եմ, և ով ունի ամեն ինչ իր իշխանության տակ, նա ինձ ազատեց այն կրակից, որի մեջ դու նետեցիր ինձ:
36 Եւ Աբրամի եղբայր Խառանը մոխիրի վերածուեցաւ, եւ նրա մարմինը փնտռեցին, եւ գտան, որ այն սպառուած է:
37 Խառանը ութսուներկու տարեկան էր, երբ մեռաւ Կադիմի կրակի մէջ: Թագավորը, իշխաններն ու երկրի բնակիչները, տեսնելով, որ Աբրամն ազատվել է կրակից, եկան և խոնարհվեցին Աբրամի առաջ:
38 Աբրամն ասաց նրանց. «Մի՛ խոնարհվեք ինձ համար, այլ խոնարհվեք աշխարհի Աստծուն, ով ստեղծել է ձեզ, և ծառայե՛ք նրան և գնացե՛ք նրա ճանապարհներով, որովհետև նա է, ով ինձ ազատեց այս կրակից, և նա է, ով ստեղծել է բոլոր մարդկանց հոգիներն ու ոգիները, և մարդուն ձևավորել է իր մոր արգանդում, և նրան աշխարհ է բերել, և նա է, ով կազատի բոլոր ցավից նրանց, ովքեր վստահում են իրեն:
39 Թագավորի ու իշխանների աչքին այս բանը շատ զարմանալի թվաց, որ Աբրամը փրկվեց կրակից, և որ Խառանը այրվեց. թագաւորը շատ նուէրներ տուաւ Աբրամին, եւ ան ալ անոր տուաւ թագաւորական տան իր երկու գլխաւոր ծառաները: մեկի անունը Օնի էր, իսկ մյուսի անունը՝ Եղիազար:
40 Եվ բոլոր թագավորները, իշխաններն ու ծառաները Աբրամին շատ նվերներ տվեցին՝ արծաթ, ոսկի և մարգարիտ, և թագավորն ու նրա իշխանները ճանապարհեցին նրան, և նա գնաց խաղաղությամբ:
41 Աբրամը խաղաղությամբ դուրս եկավ թագավորի մոտից, և թագավորի ծառաներից շատերը գնացին նրա հետևից, և մոտ երեք հարյուր մարդ միացան նրան:
42 Այդ օրը Աբրամը վերադարձավ և գնաց իր հոր տունը, նա և իր հետևորդները, և Աբրամը ծառայեց իր Տեր Աստծուն իր կյանքի բոլոր օրերին, և նա գնաց նրա ճանապարհներով և հետևեց նրա օրենքին:
43 Եվ այդ օրվանից Աբրամը մարդկանց որդիների սրտերը հակեց ծառայելու Տիրոջը:
44 Այն ժամանակ Նաքորն ու Աբրամը կին առան իրենց եղբօր՝ Խառանի աղջիկներին. Նաքորի կինը Միլկա էր, իսկ Աբրամի կնոջ անունը՝ Սարայ: Աբրամի կինը՝ Սարային, ամուլ էր. նա այդ օրերին սերունդ չուներ:
45 Եվ Աբրամի կրակից դուրս գալուց երկու տարի լրանալուց հետո, որը նրա կյանքի հիսուներկուերորդ տարում է, ահա Ներբրոդ թագավորը Բաբելում նստեց գահի վրա, և թագավորը քնեց և երազում տեսավ, որ նա կանգնած է հետ. նրա զորքերն ու զորքերը թագավորի հնոցի դիմացի ձորում:
46 Եվ նա բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ Աբրամի նման մի մարդ, որը դուրս էր գալիս հնոցից, և որ նա եկավ և կանգնեց թագավորի առաջ իր հանած սրով, և այնուհետև իր սրով թռավ թագավորի մոտ, երբ թագավորը փախավ. այդ մարդուց, քանի որ նա վախենում էր. Եվ մինչ նա վազում էր, մարդը ձու նետեց թագավորի գլխին, և ձուն դարձավ մեծ գետ:
47 Եվ թագավորը երազում տեսավ, որ իր բոլոր զորքերը խորտակվեցին այդ գետում և մահացան, և թագավորը փախավ երեք մարդկանց հետ, որոնք իրենից առաջ էին, և նա փախավ:
48 Եվ թագավորը նայեց այս մարդկանց, և նրանք հագած էին արքայական զգեստներ, ինչպես թագավորների հանդերձներ, և ունեին թագավորների տեսք ու վեհություն:
49 Եվ մինչ նրանք վազում էին, գետը դարձյալ վերածվեց ձվի թագավորի առաջ, և ձվից դուրս եկավ մի ձագ թռչուն, որը եկավ թագավորի առաջ և թռավ նրա գլխին և հանեց թագավորի աչքը:
50 Թագավորը տրտմեց այդ տեսարանից և արթնացավ քնից, և նրա հոգին խռովվեց. և նա մեծ սարսափ զգաց:

51 Առավոտյան թագավորը վախեցած վեր կացավ իր թախտից և հրամայեց բոլոր իմաստուններին ու մոգերին գալ իր առջև, երբ թագավորը պատմեց իր երազանքը նրանց:

52 Եվ թագավորի մի իմաստուն ծառա, որի անունը Անուկի էր, պատասխանեց թագավորին և ասաց.

53 Եվ ահա կգա օրը, երբ Աբրամն ու նրա սերունդը և նրա տան որդիները կպատերազմեն իմ թագավորի հետ, և նրանք կհարվածեն թագավորի բոլոր զորքերին ու նրա զորքերին:

54 Եվ այն, ինչ դու ասացիր երեք մարդկանց մասին, որոնց դու տեսար քեզ նման, և որոնք փախան, սա նշանակում է, որ միայն դու կփախչես երեք թագավորների հետ երկրի թագավորներից, ովքեր քեզ հետ կլինեն ճակատամարտում:

55 Եվ այն, ինչ դու տեսար այն գետից, որը սկզբում վերածվեց ձվի, և երիտասարդ թռչունը հանում էր քո աչքը, սա այլ բան չի նշանակում, քան Աբրամի սերունդը, որը կսպանի թագավորին վերջին օրերին:

56 Սա է իմ թագավորի երազը, և սա է նրա մեկնությունը, և երազը ճշմարիտ է, և քո ծառան քեզ տված մեկնությունը՝ ճիշտ:

57 Արդ, իմ թագավոր, անկասկած, դու գիտես, որ այժմ հիսուներկու տարի է, ինչ քո իմաստունները դա տեսան Աբրամի ծննդյան ժամանակ, և եթե իմ թագավորը թույլ տա Աբրամին ապրել երկրի վրա, դա ի վնաս իմ տիրոջ և արքա՛, քանի որ Աբրամի ապրած բոլոր օրերի համար, ո՛չ դու, ո՛չ քո թագաւորութիւնը պիտի հաստատուի, քանի որ դա նախկինում հայտնի էր նրա ծննդյան ժամանակ. և ինչո՞ւ իմ թագավորը չի սպանի նրան, որ վերջին օրերին նրա չարությունը քեզնից զերծ մնա:

58 Եվ Ներրոդը լսեց Անուկիի ձայնը, և նա գաղտնի ուղարկեց իր ծառաներից մի քանիսին, որ գնան Աբրամին բռնեն և բերեն թագավորի առաջ, որ մահ տան:

59 Եվ Եղիազարը՝ Աբրամի ծառան, որին թագավորը տվել էր նրան, այդ ժամանակ թագավորի մոտ էր, և նա լսեց, թե Անուկին ինչ խորհուրդ էր տվել թագավորին, և ինչ ասել էր թագավորը, որ Աբրամը մահանա:

60 Եվ Եղիազարն ասաց Աբրամին. Անուկին խորհուրդ տուր թագավորին քո մասին:

61 Աբրամը լսեց Եղիազարի ձայնը, և Աբրամը շտապեց և ապահով վազեց դեպի Նոյի և նրա որդի Սեմի տունը, և նա այնտեղ թաքնվեց ու ապահով տեղ գտավ. և թագավորի ծառաները եկան Աբրամի տուն՝ փնտրելու նրան, բայց չկարողացան գտնել նրան, և ամբողջ երկրով մեկ փնտրեցին, և նա չգտնվեց, և նրանք գնացին և փնտրեցին ամեն կողմ, և նրան չդիմավորեցին: .

62 Եվ երբ թագավորի ծառաները չկարողացան գտնել Աբրամին, նրանք վերադարձան թագավորի մոտ, բայց թագավորի բարկությունը Աբրամի դեմ հանդարտվեց, քանի որ նրանք չգտան նրան, և թագավորը հեռացրեց Աբրամի հետ կապված այս հարցը:

63 Աբրամը մեկ ամիս թաքցրին Նոյի տանը, մինչև որ թագավորը մոռացավ այս բանը, բայց Աբրամը դեռ վախենում էր թագավորից: Թարան եկավ Նոյի տանը գաղտնի տեսնելու իր որդի Աբրամին, և Թարան թագավորի աչքում շատ մեծ էր:

64 Աբրամն ասաց իր հորը. «Չգիտե՞ս, որ թագավորը մտածում է սպանել ինձ և ոչնչացնել իմ անունը երկրից իր չար խորհրդականների խորհրդով:

65 Հիմա դու ո՞վ ունես այստեղ և ի՞նչ ունես այս երկրում: Վե՛ր կաց, միասին գնանք Քանանի երկիրը, որպեսզի ազատվենք նրա ձեռքից, որպեսզի վերջին օրերին դու չկորչես նրա միջոցով:

66 Մի՞թե դու չգիտես, թե չե՞ս լսել, որ Ներրոդը սիրո միջոցով չէ, որ քեզ տալիս է այս ամբողջ պատիվը, այլ միայն իր օգտի համար է, որ նա տալիս է քեզ այս բոլոր բարիքները:

67 Եվ եթե նա ձեզ ավելի մեծ բարիք անի, քան սա, անշուշտ, դրանք աշխարհի ունայնություն են, քանզի հարստությունն ու հարստությունը չեն կարող օգտակար լինել բարկության և բարկության օրը:

68 Արդ, հիմա լսեք իմ ձայնին, և եկեք վեր կենանք և գնանք Քանանի երկիրը՝ Ներրովտի վնասից հեռու. և ծառայիր Տիրոջը, ով ստեղծել է քեզ երկրի վրա, և քեզ լավ կլինի. և դեն նետիր բոլոր ունայն բաները, որոնց հետամուտ ես:

69 Աբրամը դադարեց խոսելուց, երբ Նոյն ու նրա որդի Սեմը պատասխանեցին Թարային՝ ասելով.

70 Թարան լսեց իր որդի Աբրամի ձայնը, և Թարան արեց այն ամենը, ինչ Աբրամն ասաց, որովհետև սա Տիրոջից էր, որ թագավորը չսպանի Աբրամին:

ԳԼՈՒԽ 13

1 Եւ Թարան առաւ իր որդի Աբրամին եւ իր թոռը՝ Ղովտին, Խառանի որդիին, եւ իր հարսին՝ իր որդի Աբրամի կնոջը Սառային, եւ իր տան բոլոր հոգիներին, եւ նրանց հետ գնաց Ուր Կասդիմից՝ գնալու. Քանանի երկիրը: Եվ երբ նրանք հասան մինչև Խառան երկիրը, մնացին այնտեղ, որովհետև դա արոտավայրերի համար չափազանց լավ երկիր էր և բավականաչափ նրանց ուղեկցողների համար:

2 Եվ Խառանի երկրի ժողովուրդը տեսավ, որ Աբրամը բարի և ուղիղ է Աստծո և մարդկանց հետ, և որ նրա Տեր Աստվածը նրա հետ է, և Խառանի երկրի ժողովրդից ոմանք եկան և միացան Աբրամին, և նա սովորեցրեց նրանց. Տիրոջ խրատը և նրա ճանապարհները. և այս մարդիկ մնացին Աբրամի հետ նրա տանը և կառչեցին նրան:

3 Աբրամը մնաց երկրում երեք տարի, և երեք տարի անց Տերը հայտնվեց Աբրամին և ասաց նրան. Ես եմ Տերը, որ հանեցի քեզ Ուր Կադիմից և ազատեցի քեզ քո բոլոր թշնամիների ձեռքից:

4 Ուստի հիմա, եթե դու լսես իմ ձայնը և պահես իմ պատվիրանները, իմ կանոններն ու իմ օրենքները, ապա ես քո թշնամիներին կտապալեմ քո առաջ, և ես կշատացնեմ քո սերունդը, ինչպես երկնքի աստղերը, և ես կուղարկեմ իմ օրհնի՛ր քո ձեռքի բոլոր գործերին, և քեզ ոչինչ չի պակասի:

5 Հիմա վեր կաց, վերցրու քո կնոջը և քեզ բոլոր պատկանողներին և գնա Քանանի երկիրը և մնա այնտեղ, և ես այնտեղ քեզ համար որպես Աստված կլինեմ, և ես կօրհնեմ քեզ: Աբրամը վեր կացաւ, առաւ իր կնոջն ու իրեն պատկանող բոլորը, եւ գնաց Քանանի երկիրը, ինչպէս Տէրն ասել էր նրան: Աբրամը հիսուն տարեկան էր, երբ նա գնաց Խառանից:

6 Եվ Աբրամը եկավ Քանանի երկիրը և բնակվեց քաղաքի մեջտեղում, և նա այնտեղ իր վրանը

կանգնեցրեց երկրի բնակիչների՝ Քանանի որդիների մոտ:

7 Եվ Տերը հայտնվեց Աբրամին, երբ նա եկավ Քանանի երկիրը, և ասաց նրան. և ես քո սերնդին որպես ժառանգություն կտամ այն բոլոր հողերը, որոնք դու տեսնում ես:

8 Աբրամը զոհասեղան շինեց այն տեղում, ուր Աստված ասել էր նրան, և Աբրամն այնտեղ կանչեց Տիրոջ անունը:

9 Այդ ժամանակ՝ Քանանի երկրում Աբրամի բնակության երեք տարվա վերջում, այդ տարի Նոյը մահացավ, որը Աբրամի կյանքի հիսունութերորդ տարին էր: և Նոյի ապրած բոլոր օրերը ինը հարյուր հիսուն տարի եղան, և նա մահացավ:

10 Եւ Աբրամը բնակուեց Քանանի երկրում, նա, իր կինը, իրեն պատկանող բոլոր մարդիկ, եւ բոլոր նրանք, ովքեր ուղեկցում էին նրան, եւ նրանք, ովքեր միացել էին նրան երկրի ժողովրդից. Իսկ Աբրամի եղբայր Նաքորը, նրա հայրը Թարան, Խառանի որդի Ղովտը և նրանց բոլոր անդամները բնակվում էին Խառանում:

11 Քանանի երկրում Աբրամի բնակության հինգերորդ տարում Սոդոմի ու Գոմորի ժողովուրդը և դաշտի բոլոր քաղաքները ապստամբեցին Էլամի թագավոր Քեդորլաոմերի իշխանությունից: որովհետև դաշտի քաղաքների բոլոր թագավորները տասներկու տարի ծառայել էին Քեդողագոմերին և տարեկան հարկ էին տվել նրան, բայց տասներեքերորդ տարում այդ օրերին ապստամբեցին նրա դեմ:

12 Աբրամի բնակության տասներորդ տարում Քանանի երկրում պատերազմ եղավ Սենաարի թագավոր Նեբրովտի և Էլամի թագավոր Քեդորլաոմերի միջև, և Նեբրոդը եկավ պատերազմելու Քեդողագոմերի հետ և հպատակեցնելու նրան:

13 Որովհետև Քեդորլաոմերն այն ժամանակ Նեբրովթի զորքերի իշխաններից մեկն էր, և երբ աշտարակի ամբողջ ժողովուրդը ցրվեց, իսկ մնացածները նույնպես ցրվեցին երկրի երեսին, Քեդորլաոմերը գնաց Էլամի երկիրը և թագավորեց. դրա վրա և ապստամբեց իր տիրոջ դեմ:

14 Եվ այն օրերին, երբ Նեբրովդը տեսավ, որ դաշտի քաղաքները ապստամբել են, նա հպարտությամբ և բարկությամբ եկավ պատերազմի Քեդորլաոմերի դեմ, և Նեբրոդը հավաքեց իր բոլոր իշխաններին և հպատակներին՝ մոտ յոթ հարյուր հազար մարդ, և գնաց Քեդորլաոմերի ու Քեդորլաոմերի դեմ: հինգ հազար մարդով դուրս եկան նրան դիմավորելու, և պատրաստվեցին պատերազմի Բաբելոնի հովտում, որը գտնվում է Էլամի և Սինարի միջև:

15 Այդ բոլոր թագավորները կռվեցին այնտեղ, և Նեբրովթն ու նրա ժողովուրդը զարկվեցին Քեդորլաոմերի ժողովրդի առաջ, և Նեբրովթի մարդկանցից մոտ վեց հարյուր հազար մարդ ընկավ, և թագավորի որդի Մարդոնը ընկավ նրանց մեջ:

16 Եվ Նեբրովդը փախավ և ամոթով ու անարգանքով վերադարձավ իր երկիրը, և նա երկար ժամանակ ենթարկվեց Քեդողագոմերին, և Քեդորլաոմերը վերադարձավ իր երկիրը և ուղարկեց իր զորքի իշխաններին իր շուրջը բնակվող թագավորների մոտ՝ Արիոք թագավորի մոտ: Էլասարը և Գոյիմի թագավոր Տիդալը և ուխտ կապեցին նրանց հետ, և նրանք բոլորը հնազանդվեցին նրա հրամաններին:

17 Եվ Աբրամի բնակության տասնհինգերորդ տարում էր Քանանի երկրում, որը Աբրամի կյանքի յոթանասուներորդ տարին է, և այդ տարի Տերը երևաց Աբրամին, և նա ասաց նրան. Դուրս եկ Ուր Կասդիմից, որ այս երկիրը քեզ ժառանգություն տամ:

18 Արդ, հիմա քայլիր իմ առջև և կատարյալ եղիր և պահիր իմ պատվիրանները, որովհետև քեզ և քո սերնդին այս երկիրը որպես ժառանգություն կտամ՝ Միցրաիմ գետից մինչև մեծ Եփրատ գետը:

19 Եվ դու կգաս քո հայրերի մոտ խաղաղությամբ և բարությամբ, և չորրորդ սերունդը կվերադառնա այստեղ՝ այս երկրում և հավիտյան կժառանգի այն. Աբրամը զոհասեղան շինեց և կանչեց իրեն երևացող Տիրոջ անունը, և զոհասեղանի վրա զոհեր մատուցեց Տիրոջը:

20 Այդ ժամանակ Աբրամը վերադարձավ և գնաց Խառան՝ տեսնելու իր հորն ու մորը և իր հոր ընտանիքը, և Աբրամն ու նրա կինը և նրա բոլոր անդամները վերադարձան Խառան, և Աբրամը հինգ տարի բնակվեց Խառանում:

21 Եվ Խառանի ժողովրդից շատերը՝ մոտ յոթանասուներկու մարդ, հետևեցին Աբրամին, և Աբրամը նրանց սովորեցրեց Տիրոջ խրատը և նրա ճանապարհները, և նա սովորեցրեց նրանց ճանաչել Տիրոջը:

22 Այդ օրերին Տերը հայտնվեց Աբրամին Խառանում, և նա ասաց նրան.

23 Դուրս արի քո երկրից, քո ծննդավայրից և քո հայրական տնից, այն երկիրը, որը ես ցույց տվեցի քեզ, որ այն տամ քեզ և քո երեխաներին, որովհետև այնտեղ այդ երկրում ես կօրհնեմ քեզ և կդարձնեմ քեզ մեծ ազգ, և մեծ դարձրու քո անունը, և քեզնով կօրհնվեն երկրի ընտանիքները:

24 Ուրեմն հիմա վեր կաց, գնա այս տեղից, դու, քո կինը, և քեզ բոլոր պատկանողները, ինչպես նաև քո տանը ծնված բոլոր մարդիկ, և բոլոր այն հոգիները, որոնք դու ստեղծեցիր Խառանում, և հանիր նրանց քեզ հետ այստեղից և վեր կաց. վերադառնալ Քանանի երկիր:

25Եւ Աբրամը վեր կացաւ, վերցրեց իր կինը՝ Սարային, իր ամէն ինչ, ինչպէս նաեւ իր տանը ծնած բոլոր հոգիները, եւ այն հոգիները, որոնք նրանք ստեղծել էին Խառանում, եւ նրանք ելան գնալու Քանանի երկիրը:

26Եւ Աբրամը գնաց ու վերադարձաւ Քանանի երկիրը՝ Տիրոջ խօսքի համաձայն: Նրա հետ գնաց իր եղբոր՝ Խառանի որդի Ղովտը, իսկ Աբրամը յոթանասունհինգ տարեկան էր, երբ նա Խառանից դուրս եկավ Քանանի երկիրը վերադառնալու:

27Եւ նա եկաւ Քանանի երկիրը, ինչպէս Տէրն ասաց Աբրամին, եւ նա իր վրանը կանգնեցրեց, եւ նա բնակուեց Մամբրէի դաշտում:

28 Տէրը դարձեալ երեւաց Աբրամին ու ասաց. և նա այնտեղ զոհասեղան շինեց իրեն երևացող Տիրոջ համար, որը մինչև այսօր գտնվում է Մամբրեի դաշտերում:

ԳԼՈՒԽ 14

1 Այն օրերը Սինարի երկրում կար մի իմաստուն մարդ, ով խելամիտ ու գեղեցիկ տեսք ուներ, բայց նա աղքատ ու անապահով էր. նրա անունը Ռիքայոն էր, և նա դժվարությամբ էր ապրում:

2 Նա որոշեց գնալ Եգիպտոս՝ Եգիպտոսի թագավոր Անոմի որդի Օսվիրիսի մոտ՝ ցույց տալու թագավորին իր իմաստությունը: որովհետև գուցե նա կարող է շնորհ գտնել նրա աչքում, որպեսզի ոտքի հանի նրան և պահպանի նրան. և Ռիքայոնը դա արեց:

3 Եվ երբ Ռիկայոնը եկավ Եգիպտոս, նա հարցրեց Եգիպտոսի բնակիչներին թագավորի մասին, և Եգիպտոսի բնակիչները պատմեցին նրան Եգիպտոսի թագավորի սովորությունը, քանի որ այն ժամանակ Եգիպտոսի թագավորի սովորությունն էր, որ նա գնաց իր թագավորական պալատից: և երևում էր արտաասահմանում տարվա մեջ միայն մեկ օր, և դրանից հետո թագավորը վերադառնում էր իր պալատ՝ այնտեղ մնալու:

4 Եվ այն օրը, երբ թագավորը դուրս եկավ, նա դատավճիռ կայացրեց երկրում, և ամեն ոք, ով կոստյումներ ուներ, այդ օրը եկավ թագավորի առաջ՝ նրա խնդրանքը ստանալու համար:

5 Երբ Ռիկայոնը լսեց Եգիպտոսի սովորույթի մասին, և որ չի կարող գալ թագավորի մոտ, սաստիկ տրտմեց և շատ տրտմեց:

6 Եվ երեկոյան Ռիկայոնը դուրս եկավ և գտավ մի տուն ավերակ, նախկինում թխելու տուն Եգիպտոսում, և նա ամբողջ գիշեր մնաց այնտեղ՝ հոգու դառնությամբ և քաղցից կծկված, և քունը հեռացավ նրա աչքերից:

7 Եվ Ռիկայոնը մտածեց, թե ինչ պետք է անի քաղաքում, մինչև թագավորը հայտնվի, և ինչպես կարող է այնտեղ մնալ:

8 Եւ նա առաւօտեան վեր կենալով՝ շրջում էր, եւ իր ճանապարհին հանդիպեց նրանց, ովքեր վաճառում էին բանջարեղեն եւ զանազան տեսակի սերմեր, որոնցով նրանք մատակարարում էին բնակիչներին:

9 Եվ Ռիկայոնը կամենում էր անել նույնը, որպեսզի քաղաքում սպասարկում ստանա, բայց նա անտեղյակ էր մարդկանց սովորույթներին և նրանց մեջ կույրի պես էր:

10 Եվ նա գնաց և բանջարեղեն առավ, որ վաճառի իր աջակցության համար, և ամբոխը հավաքվեց նրա շուրջը և ծաղրեց նրան, և նրա բանջարեղենը վերցրեց նրանից և ոչինչ չթողեց:

11 Եվ նա հոգու դառնությամբ վեր կացավ այնտեղից և հառաչելով գնաց այն թխելու տունը, որտեղ մնաց ամբողջ գիշերը, և երկրորդ գիշերը քնեց այնտեղ:

12 Եվ այդ գիշեր նա նորից մտածեց իր մեջ, թե ինչպես կարող է իրեն փրկել սովից, և հորինեց մի ծրագիր, թե ինչպես վարվել:

13 Եվ նա վեր կացավ առավոտը և հնարամտորեն վարվեց, և գնաց և վարձեց երեսուն ուժեղ մարդկանց ամբոխից՝ նրանց մարտական գործիքները իրենց ձեռքերում, և նա տարավ նրանց եգիպտական գերեզմանի գագաթը, և նա դրեց նրանց այնտեղ:

14 Նա հրամայեց նրանց՝ ասելով. «Այսպես է ասում թագավորը. և այդ մարդիկ եգիպտացիների հետ ամբողջ այդ տարին արեցին ըստ Ռիկանոնի հրամանի:

15 Եվ ութ ամսվա ընթացքում Ռիկայոնը և նրա մարդիկ հավաքեցին արծաթի և ոսկու մեծ հարստություն, և Ռիկայոնը վերցրեց մեծ քանակությամբ ձիեր և այլ կենդանիներ, և նա վարձեց ավելի շատ մարդկանց, և նա նրանց ձիեր տվեց, և նրանք մնացին նրա մոտ:

16 Եվ երբ տարին լրացավ, այն ժամանակ, երբ թագավորը դուրս եկավ քաղաք, Եգիպտոսի բոլոր բնակիչները հավաքվեցին, որպեսզի խոսեն նրա հետ Ռիկայոնի և նրա մարդկանց գործերի մասին:

17 Թագավորը դուրս եկավ նշանակված օրը, և բոլոր եգիպտացիները եկան նրա առաջ և աղաղակեցին նրան՝ ասելով.

18 Թագավորը հավիտյան ապրի: Այս ի՞նչ է, որ դու անում ես քաղաքում քո ծառաներին, որ չթողնես, որ դիակը թաղեն այնքան ժամանակ, մինչև այդքան արծաթ ու ոսկի չտան: Արդյո՞ք նման բան արվել է ամբողջ աշխարհում, նախկին թագավորների օրերից, այո, նույնիսկ Ադամի օրերից մինչև այսօր, որ մահացածները չպետք է թաղվեն միայն որոշակի գնով:

19 Մենք գիտենք, որ թագավորների սովորություն է ողջերից տարեկան հարկ վերցնել, բայց դու ոչ միայն դա անում ես, այլև մեռելներից էլ օր օրի հարկ ես պահանջում:

20 Հիմա, ո՛վ թագավոր, մենք այլևս չենք կարող դա տանել, որովհետև ամբողջ քաղաքը այս պատճառով ավերված է, իսկ դու չգիտե՞ս դա:

21 Եվ երբ թագավորը լսեց նրանց բոլոր ասածները, նա սաստիկ բարկացավ, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ այս գործի վրա, քանի որ նա ոչինչ չգիտեր այդ մասին:

22 Թագավորն ասաց. Անշուշտ դուք ինձ կասեք.

23 Նրանք պատմեցին նրան Ռիկայոնի և նրա մարդկանց բոլոր գործերը, և թագավորի բարկությունը բարձրացավ, և նա հրամայեց Ռիկայոնին ու նրա մարդկանց բերել իր առաջ:

24 Եվ Ռիկայոնը վերցրեց մոտ հազար երեխա՝ որդի ու դուստր, նրանց հագցրեց մետաքս ու ասեղնագործություն, նրանց նստեց ձիերի վրա և ուղարկեց թագավորի մոտ իր մարդկանց միջոցով, և նա վերցրեց նաև մեծ քանակությամբ արծաթ և ոսկի: և թանկարժեք քարեր, և մի ուժեղ և գեղեցիկ ձի, որպես նվեր թագավորի համար, որով նա եկավ թագավորի առջև և խոնարհվեց մինչև երկիրը նրա առաջ. Թագավորը, նրա ծառաներն ու Եգիպտոսի բոլոր բնակիչները զարմացան Ռիկայոնի աշխատանքի վրա, և տեսան նրա հարստությունն ու նվերը, որ նա բերել էր թագավորին:

25 Թագավորին դա շատ դուր եկավ, և նա զարմացավ դրա վրա. և երբ Ռիկայոնը նստեց նրա առջև, թագավորը հարցրեց նրան իր բոլոր գործերի մասին, և Ռիկայոնը խելամտորեն ասաց նրա բոլոր խոսքերը թագավորի, նրա ծառաների և Եգիպտոսի բոլոր բնակիչների առաջ:

26 Եվ երբ թագավորը լսեց Ռիկայոնի և նրա իմաստության խոսքերը, Ռիկայոնը շնորհ գտավ նրա աչքում, և նա շնորհիքով ու բարությամբ հանդիպեց թագավորի բոլոր ծառաներից և Եգիպտոսի բոլոր բնակիչներից՝ իր իմաստության և գերազանցության համար: ելույթները, և այդ ժամանակվանից նրանք շատ էին սիրում նրան:

27 Թագավորը պատասխանեց ու ասաց Ռիկայոնին. և նրա անունը դրեց Փարավոն:

28 Թագավորն ու նրա հպատակները սիրում էին Ռիկայոնին իր իմաստության համար, և նրանք խորհրդակցեցին Եգիպտոսի բոլոր բնակիչների հետ, որպեսզի նրան թագավորի կառավարիչ նշանակեն:

29Եգիպտացիների բոլոր բնակիչներն ու նրա իմաստունները այդպես արեցին, և դա օրենք եղավ Եգիպտոսում:

30 Եվ նրանք Ռիկայոն փարավոնին կառավարեցին Եգիպտոսի թագավոր Օսվիրիսի օրոք, և Ռիկայոն փարավոնը իշխում էր Եգիպտոսի վրա՝ ամեն օր արդարադատություն անելով ամբողջ քաղաքին, բայց Օսվիրիս թագավորը տարվա մեջ մի օր դատում էր երկրի ժողովրդին, երբ նա դուրս էր գալիս: դարձնել իր տեսքը.

31 Ռիկաոն փարավոնը խորամանկորեն յուրացրեց Եգիպտոսի կառավարությունը և Եգիպտոսի բոլոր բնակիչներից հարկ գանձեց:

32 Եգիպտացիների բոլոր բնակիչները շատ էին սիրում Ռիկաոն փարավոնին, և նրանք հրաման արձակեցին, որ բոլոր թագավորները, ովքեր թագավորելու էին իրենց և նրանց սերունդների վրա Եգիպտոսում, փարավոն անվանեցին:

33 Ուստի բոլոր թագավորները, որոնք թագավորում էին Եգիպտոսում այն ժամանակվանից սկսած, մինչև այսօր կոչվում էին փարավոն:

ԳԼՈՒԽ 15

1 Եվ այդ տարի սաստիկ սով եղավ ամբողջ Քանանի երկրում, և երկրի բնակիչները չկարողացան մնալ սովի պատճառով, քանի որ այն շատ սաստիկ էր:

2 Եվ Աբրամը և նրա բոլոր անդամները վեր կացան և սովի պատճառով իջան Եգիպտոս, և երբ նրանք հայտնվեցին Միցրաիմ գետի մոտ, որոշ ժամանակ մնացին այնտեղ, որպեսզի հանգստանան ճանապարհի հոգնածությունից:

3 Աբրամն ու Սարային քայլում էին Միցրաիմ հեղեղատի սահմանին, և Աբրամը տեսավ իր կնոջը՝ Սարային, որ նա շատ գեղեցիկ է:

4 Աբրամն ասաց իր կնոջը՝ Սարային. «Քանի որ Աստված քեզ այսպիսի գեղեցիկ դեմքով է ստեղծել, ես վախենում եմ եգիպտացիներից, որ չսպանեն ինձ ու տանեն քեզ, որովհետև Աստծու երկյուղն այս վայրերում չկա»:

5 Անշուշտ, դու դա կանես. Ասա, որ դու իմ քույրն ես այն ամենին, ով կարող է քեզ խնդրել, որպեսզի լավ լինի ինձ համար, և մենք ապրենք և չմահվանանք:

6 Աբրամը նույնը պատվիրեց բոլոր նրանց, ովքեր սովի պատճառով իր հետ Եգիպտոս էին եկել. Նա հրամայեց նաև իր եղբորորդուն՝ Ղովտին, ասելով. «Եթե եգիպտացիները քեզ հարցնեն Սարայի մասին, ասա, որ նա Աբրամի քույրն է»:

7 Եվ այնուամենայնիվ, այս բոլոր հրամաններով Աբրամը չվստահեց նրանց վրա, այլ վերցրեց Սարային, դրեց նրան սնդուկի մեջ և թաքցրեց այն նրանց անոթների մեջ, որովհետև Աբրամը շատ էր մտահոգված Սարայի համար եգիպտացիների չարության պատճառով:

8 Աբրամն ու նրա բոլոր անդամները ելան Միցրաիմ հեղեղատից և եկան Եգիպտոս: Նրանք հազիվ էին մտել քաղաքի դարպասները, երբ պահակները կանգնեցին նրանց մոտ և ասացին. Աբրամն ու նրա հետ եղողները այդպես էլ արեցին:

9 Աբրամն իր հետ եղող ժողովրդի հետ եկան Եգիպտոս, և երբ նրանք եկան, բերեցին արկղը, որի մեջ թաքնված էր Սարային, և եգիպտացիները տեսան սնդուկը:

10 Թագավորի ծառաները մոտեցան Աբրամին և ասացին. Արդ, բացի՛ր սնդուկը և տասանորդ տուր թագավորին այն ամենի, ինչ այնտեղ կա:

11 Աբրամն ասաց. Փարաւոնի սպասաւորները պատասխանեցին Աբրամին՝ ըսելով. «Դա թանկագին քարերից է:

12 Աբրամն ասաց.

13 Թագավորի սպասավորները սեղմեցին Աբրամին, և նրանք հասան սնդուկին և ուժով բացեցին այն, և տեսան, որ սնդիկի մեջ մի գեղեցիկ կին կար:

14 Եվ երբ թագավորի սպասավորները տեսան Սարային, նրանք հիացան նրա գեղեցկությամբ, և փարավոնի բոլոր իշխաններն ու ծառաները հավաքվեցին Սարային տեսնելու, քանի որ նա շատ գեղեցիկ էր: Թագավորի սպասավորները վազեցին և պատմեցին փարավոնին այն ամենը, ինչ տեսել էին, և նրանք գովեցին Սարային թագավորին: Փարավոնը հրամայեց բերել նրան, և կինը եկավ թագավորի առաջ:

15 Եվ փարավոնը տեսավ Սարային, և նա շատ դուր եկավ նրան, և նա ցնցվեց նրա գեղեցկությամբ, և թագավորը շատ ուրախացավ նրա համար և նվերներ արեց նրանց, ովքեր նրան ավետեցին նրա մասին:

16 Այնուհետև կնոջը բերեցին փարավոնի տուն, և Աբրամը տրտմեց իր կնոջ համար, և նա աղաչեց Տիրոջը, որ ազատի նրան փարավոնի ձեռքից:

17 Եվ Սարայը նույնպես աղոթեց այդ ժամանակ և ասաց. հրամաններ; հիմա, ահա, մենք արեցինք այն, ինչ դու պատվիրեցիր մեզ, և մենք թողեցինք մեր երկիրն ու մեր ընտանիքները և գնացինք օտար երկիր և մի ժողովրդի մոտ, որին նախկինում չէինք ճանաչում:

18 Եվ մենք եկանք այս երկիր՝ սովից խուսափելու համար, և այս չար պատահարը պատահեց ինձ. Արդ, ո՛վ Տեր Աստված, փրկի՛ր մեզ և փրկի՛ր մեզ այս կեղեքիչի ձեռքից և լավ արա ինձ հետ քո ողորմության համար:

19 Եվ Տերը լսեց Սարայի ձայնը, և Տերը հրեշտակ ուղարկեց՝ փրկելու Սարային փարավոնի իշխանությունից:

20 Թագավորը եկավ և նստեց Սարայի առջև, և ահա Տիրոջ հրեշտակը կանգնած էր նրանց վրա, և նա երևաց Սարային և ասաց նրան.

21 Թագավորը մոտեցավ Սարային և ասաց նրան. «Նա իմ եղբայրն է»:

22 Թագավորն ասաց. Այդ ժամանակ արքան Աբրամին ուղարկեց արծաթ, ոսկի և թանկարժեք քարեր՝ անասունների, ծառաների և աղախինների հետ միասին: Թագավորը հրամայեց բերել Աբրամին, և նա նստեց թագավորի տան գավիթում, և թագավորն այդ գիշեր մեծապես բարձրացրեց Աբրամին:

23 Թագավորը մոտեցավ՝ խոսելու Սարայի հետ, և նա մեկնեց ձեռքը, որ դիպչի նրան, երբ հրեշտակը դաժանորեն հարվածեց նրան, և նա սարսափեց և չհասավ նրան:

24 Երբ թագավորը մոտեցավ Սարային, հրեշտակը գետնին խփեց նրան և ամբողջ գիշեր այդպես վարվեց նրա հետ, և թագավորը սարսափեց:

25 Այդ գիշեր հրեշտակը Սարայի պատճառով դաժանորեն հարվածեց թագավորի բոլոր ծառաներին և նրա ամբողջ ընտանիքին, և այդ գիշեր մեծ ողբ եղավ փարավոնի տան ժողովրդի մեջ:

26 Փարավոնը, տեսնելով իրեն պատահած չարիքը, ասաց.

27 Թագավորն ասաց Սարային. Սառան ասաց. «Սա իմ ամուսինն է, և ես ասացի քեզ, որ նա իմ եղբայրն է,

որովհետև վախենում էի, որ չմահացնես նրան ամբարշտության պատճառով»:

28 Թագավորը հեռու մնաց Սարայից, և Տիրոջ հրեշտակի պատուհասները վերացան նրանից ու նրա ընտանիքից: Փարաւոնը գիտցաւ, որ Սարայի պատճառով զարկուած է, եւ թագաւորը սաստիկ զարմացաւ:

29 Առավոտյան թագավորը կանչեց Աբրամին և ասաց նրան. Ինչո՞ւ ասացիր, որ նա իմ քույրն է, ինչի պատճառով ես նրան ինձ հետ կին առա, և այս ծանր պատուհասը հասավ ինձ և իմ ընտանիքի վրա:

30 Արդ, ահա քո կինը, վերցրու նրան և գնա մեր երկրից, որ բոլորս չմեռնենք նրա համար: Փարաւոնը առաւ ուրիշ անասուններ՝ ծառաներ ու աղախիններ, արծաթ ու ոսկի, որ տա Աբրամին, եւ նա վերադարձրեց նրա մօտ՝ իր կնոջը՝ Սարային:

31 Թագավորը վերցրեց մի աղջիկ, որին ծնել էր իր հարճերից, և նրան տուեց Սարային որպես աղախին:

32 Թագավորն ասաց իր աղջկան. «Ավելի լավ է դու իմ աղջիկը այս մարդու տանը աղախին լինես, քան իմ տան տիրուհին լինել, երբ տեսանք այս կնոջ պատճառով մեզ պատահած չարիքը»:

33 Աբրամը վեր կացավ, և նա և նրա բոլոր անդամները գնացին Եգիպտոսից: և փարավոնը հրամայեց իր մարդկանցից մի քանիսին ուղեկցել իրեն և բոլոր նրանց, ովքեր գնում էին նրա հետ:

34 Եւ Աբրամը վերադարձաւ Քանանի երկիրը, այն տեղը, ուր զոհասեղանը շինել էր, ուր սկզբում իր վրանն էր դրել:

35 Աբրամի եղբօր՝ Խառանի որդի Ղովտը անասունների, ոչխարների, նախիրների ու վրանների մեծ պաշար ուներ, որովհետև Տէրը նրանց առատաձեռն էր Աբրամի պատճառով:

36 Եվ երբ Աբրամը բնակվում էր երկրում, Ղովտի հովիվները վիճեցին Աբրամի հովիվների հետ, որովհետև նրանց ունեցվածքը չափազանց մեծ էր, որպեսզի նրանք միասին մնան երկրում, և երկիրը չէր կարող նրանց տանել իրենց անասունների պատճառով:

37 Եվ երբ Աբրամի հովիվները գնում էին իրենց հոտը արածեցնելու, նրանք չէին գնում այդ երկրի ժողովրդի դաշտերը, բայց Ղովտի հովիվների անասուններն այլ կերպ վարվեցին, քանի որ նրանց թույլ տրվեց արածեցնել այդ երկրի ժողովրդի դաշտերում:

38 Երկրի ժողովուրդը ամեն օր տեսնում էր այս դեպքը, և նրանք եկան Աբրամի մոտ և վիճեցին նրա հետ Ղովտի հովիվների պատճառով:

39 Աբրամն ասաց Ղովտին. «Այս ի՞նչ ես անում ինձ հետ, որ ինձ արհամարհում ես երկրի բնակիչների համար, որ քո հովիվին պատվիրում ես արածեցնել քո անասունները ուրիշների արտերում: Դու չգիտե՞ս, որ ես այս երկրում օտար եմ Քանանի որդիների մեջ, և ինչո՞ւ ես դա անում ինձ հետ:

40 Եվ Աբրամը ամեն օր վիճում էր Ղովտի հետ դրա համար, բայց Ղովտը չլսեց Աբրամին, և նա շարունակեց նույնն անել, և այդ երկրի բնակիչները եկան և ասացին Աբրամին:

41 Աբրամն ասաց Ղովտին. Հիմա աղաչում եմ, որ մեր միջև այլևս վեճ չլինի, որովհետև մենք ազգականներ ենք:

42 Բայց ես աղաչում եմ, որ ինձանից զատ, գնա և ընտրիր մի տեղ, որտեղ կարող ես ապրել քո անասունների և քեզ պատկանող ամեն ինչի հետ, բայց քեզ հեռու պահիր ինձանից, դու և քո ընտանիքը:

43 Եվ մի՛ վախեցիր ինձնից գնալուց, որովհետև եթե որևէ մեկը քեզ վնաս պատճառի, իմացիր ինձ, և ես քո գործի վրեժը կլուծեմ նրանից, միայն հեռացիր ինձնից:

44 Եվ երբ Աբրամն այս բոլոր խոսքերն ասաց Ղովտին, Ղովտը վեր կացավ և իր աչքերը բարձրացրեց դեպի Հորդանանի դաշտը:

45 Եվ նա տեսավ, որ ամբողջ այս վայրը լավ ջրված է և լավ է մարդկանց համար, ինչպես նաև արոտավայր է տալիս անասունների համար:

46 Եւ Ղովտն Աբրամից գնաց այն տեղը, եւ այնտեղ իր վրանը կանգնեցրեց, եւ բնակուեց Սոդոմում, եւ նրանք բաժանուեցին իրարից:

47 Աբրամը բնակուեց Մամբրէի դաշտում, որը Քեբրոնում է, եւ այնտեղ իր վրանը կանգնեցրեց, եւ Աբրամը երկար տարիներ մնաց այդ տեղում:

ԳԼՈՒԽ 16

1 Այն ժամանակ Էլամի Քեդորլաոմեր թագավորը մարդ ուղարկեց հարևան բոլոր թագավորների մոտ՝ Սենաարի թագավոր Նեբրոդի մոտ, որն այն ժամանակ նրա իշխանության տակ էր, և Տիդալի՝ Գոյիմի թագավորի և Արիոքի՝ Էլասարի թագավորի մոտ, որոնց հետ ուխտ կապեց. «Բարձրացիր ինձ մոտ և օգնիր ինձ, որպեսզի մենք հարվածենք Սոդոմի բոլոր քաղաքներին և նրա բնակիչներին, քանի որ նրանք ապստամբել են. իմ դեմ այս տասներեք տարին:

2 Եվ այս չորս թագավորներն իրենց բոլոր բանակներով՝ մոտ ութ հարյուր հազար մարդ, գնացին, ինչպես որ կային, և կոտորեցին բոլորին, որ գտան իրենց ճանապարհին:

3 Սոդոմի և Գոմորի հինգ թագավորները՝ Ադմայի Սինաբ թագավորը, Զեբոյիմի Սեմեբեր թագավորը, Սոդոմի Բերա թագավորը, Գոմորի Բերսան և Սոարի թագավոր Բելան դուրս եկան նրանց ընդառաջ, և նրանք բոլորը միացան հովտում: Սիդդիմի:

4 Այս ինը թագավորները պատերազմեցին Սիդդիմի հովտում. և Սոդոմի և Գոմորի թագավորները Էլամի թագավորների մոտ զարկվեցին:

5 Եվ Սիդդիմի հովիտը լի էր կրաքարի փոսերով, և Էլամի թագավորները հետապնդեցին Սոդոմի թագավորներին, և Սոդոմի թագավորներն իրենց բանակներով փախան և ընկան կրաքարի հորերը, և բոլոր մնացածները գնացին լեռը ապահովության համար, և Էլամի հինգ թագավորները եկան նրանց հետևից և հետապնդեցին նրանց մինչև Սոդոմի դարպասները, և նրանք վերցրին այն ամենը, ինչ կար Սոդոմում:

6 Նրանք կողոպտեցին Սոդոմի և Գոմորի բոլոր քաղաքները, վերցրին նաև Աբրամի եղբոր որդի Ղովտին և նրա ունեցվածքը, գրավեցին Սոդոմի քաղաքների ողջ ունեցվածքը և գնացին: Եւ Աբրամի ծառան Ունիքը, որ պատերազմի մէջ էր, տեսաւ այս եւ պատմեց Աբրամին այն ամէնը, ինչ արքաները արել էին Սոդոմի քաղաքներին, եւ որ Ղովտը գերի էր ընկել նրանց կողմից:

7 Եվ Աբրամը լսեց դա, և նա վեր կացավ մոտ երեք հարյուր տասնութ մարդկանց հետ, որոնք իր հետ էին, և նա այդ գիշեր հետապնդեց այս թագավորներին և հարվածեց նրանց, և նրանք բոլորն ընկան Աբրամի և

նրա մարդկանց առաջ, և ոչ ոք չմնաց, բացի այդ թագավորներից: չորս թագավորներ, որոնք փախան, և ամեն մեկն իր ճանապարհով գնաց:

8 Աբրամը վերադարձրեց Սոդոմի ամբողջ ունեցվածքը, և նա նաև ետ վերցրեց Ղովտին և նրա ունեցվածքը, իր կանանց ու փոքրիկներին և իրեն պատկանող բոլորը, այնպես որ Ղովին ոչինչ չպակասեց:

9 Եվ երբ նա վերադարձավ այս թագավորներին հարվածելուց, նա և իր մարդիկ անցան Սիդդիմի հովիտը, որտեղ թագավորները միասին պատերազմել էին:

10 Սոդոմի թագավոր Բերան և նրա հետ եղող մնացած մարդիկ դուրս եկան այն կրաքարի հորերից, որտեղ նրանք ընկել էին, հանդիպելու Աբրամին և նրա մարդկանց:

11Եւ Երուսաղէմի Ադոնիսեդեկ թագաւորը, որ Սեմն էր, իր մարդկանցով գնաց Աբրամին ու նրա ժողովրդին ընդառաջ՝ հացով ու գինիով, եւ նրանք միասին մնացին Մելեքի ձորում:

12 Եվ Ադոնիսեդեկը օրհնեց Աբրամին, և Աբրամը նրան տասանորդ տվեց այն ամենից, ինչ նա բերել էր իր թշնամիների ավարից, քանի որ Ադոնիսեդեկը քահանա էր Աստծո առաջ:

13 Այնտեղ եղող Սոդոմի և Գոմորի բոլոր թագավորները և իրենց ծառաները մոտեցան Աբրամին և աղաչեցին նրանից, որ վերադարձնի իրենց ծառաներին, որոնց նա գերի էր տվել, և իր վրա վերցնի ամբողջ ունեցվածքը:

14 Եվ Աբրամը պատասխանեց Սոդոմի թագավորներին՝ ասելով. «Կենդանի է Տերը, ով ստեղծեց երկինքն ու երկիրը, և ով փրկեց իմ հոգին բոլոր նեղություններից, և ով ինձ այսօր ազատեց իմ թշնամիներից և մատնեց նրանց իմ ձեռքը, ես չեմ անի: Վերցրո՛ւ քո ունեցածը, որ վաղը չպարծենաս՝ ասելով, թե Աբրամը հարստացավ մեր փրկած ունեցվածքից:

15 Որովհետև իմ Տեր Աստվածը, որին ես վստահում եմ, ասաց ինձ.

16 Եվ հիմա, հետևաբար, ահա, այստեղ ամեն ինչ ձեզ է պատկանում, վերցրեք և գնացեք. ինչպես կենդանի է Տերը, ես ձեզնից չեմ վերցնի կենդանի հոգուց մինչև կոշիկ կամ թել, բացառությամբ ինձ հետ պատերազմի դուրս եկածների ուտելիքի, ինչպես նաև ինձ հետ գնացած մարդկանց բաժինների, Անար , Աշքոլն ու Մամրեն, նրանք և նրանց մարդիկ, ինչպես նաև նրանք, ովքեր մնացել էին հսկելու ուղեբեռը, նրանք թող վերցնեն իրենց բաժինը ավարից:

17 Եւ Սոդոմի թագաւորները Աբրամին տուին այն ամենի համաձայն, ինչ որ նա ասել էր, եւ ստիպեցին նրան վերցնել այն, ինչ նա ընտրեց, բայց նա չուզեց:

18 Եվ նա ուղարկեց Սոդոմի թագավորներին և նրանց մնացած մարդկանց, և նա հրամայեց նրանց Ղովտի մասին, և նրանք գնացին իրենց տեղերը:

19 Եվ իր եղբոր որդի Ղովտին նույնպես ուղարկեց իր ունեցվածքով, և նա գնաց նրանց հետ, և Ղովտը վերադարձավ իր տունը՝ Սոդոմ, իսկ Աբրամն ու իր ժողովուրդը վերադարձան իրենց տունը՝ Մամբրեի դաշտերը, Հեբրոն.

20 Այդ ժամանակ Տերը նորից հայտնվեց Աբրամին Քեբրոնում, և նա ասաց նրան. քո սերմը, ինչպես աստղերը երկնքում, որոնք չեն կարող չափվել կամ համարվել:

21 Եվ ես քո սերնդին կտամ բոլոր այս երկրները, որոնք դու տեսնում ես քո աչքերով, նրանց կտամ որպես ժառանգություն հավիտյան, միայն ուժեղ եղիր և մի վախեցիր, քայլիր իմ առջև և կատարյալ եղիր:

22 Աբրամի կյանքի յոթանասունութերորդ տարում այդ տարի մահացավ Փաղեկի որդի Ռաուն, և Ռաուի բոլոր օրերը երկու հարյուր երեսունինը տարի եղան, և նա մահացավ:

23 Աբրամի կնոջ՝ Խառանի դուստրը՝ Սառան, այդ օրերին դեռ ամուլ էր. նա Աբրամի համար որդի կամ դուստր չբերեց:

24 Եվ երբ նա տեսավ, որ նա երեխաներ չի ծնում, վերցրեց իր աղախին Ագարին, որին փարավոնն էր տվել իրեն, և նա կին տվեց իր ամուսնուն՝ Աբրամին:

25 Որովհետև Հագարը սովորեց Սարայի բոլոր ճանապարհները, ինչպես Սարան սովորեցրեց նրան, նա ոչ մի կերպ թերի չէր հետևում նրա բարի ճանապարհներին:

26 Սառան ասաց Աբրամին.

27 Եվ Քանանի երկրում Աբրամի բնակության տասը տարվա վերջում, որը Աբրամի կյանքի ութսունհինգերորդ տարին է, Սառան նրան տվեց Հագարին:

28 Եվ Աբրամը լսեց իր կնոջ՝ Սարայի ձայնը, և վերցրեց իր աղախնին Ագարին, և Աբրամը եկավ նրա մոտ, և նա հղիացավ:

29 Եվ երբ Հագարը տեսավ, որ նա հղիացել է, շատ ուրախացավ, և նրա տիրուհին արհամարհվեց նրա աչքին, և նա ասաց ինքն իր մեջ. եղել է իմ տիրոջ հետ, նա չի հղիացել, բայց Տերն ինձ այսքան կարճ ժամանակում ստիպել է նրանով հղիանալ:

30 Երբ Սառան տեսավ, որ Հագարը հղիացել է Աբրամից, Սառան նախանձեց նրա աղախնին, և Սառան ինքն իրեն ասաց.

31 Եվ Սառան ասաց Աբրամին.

32 Երբ ես քո ներկայությամբ խոսում եմ Ագարի հետ, նա արհամարհում է իմ խոսքերը, քանի որ հղիացել է, և դու ոչինչ չես ասի նրան: թող Տերը դատի իմ և քո միջև այն ամենի համար, ինչ դու արեցիր ինձ:

33 Աբրամն ասաց Սարային. Սառան չարչարեց նրան, իսկ Ագարը փախավ նրանից անապատ:

34 Եվ Տիրոջ հրեշտակը նրան գտավ այնտեղ, որտեղ նա փախել էր, ջրհորի մոտ, և ասաց նրան. Իսմայիլ; արդ, վերադարձի՛ր քո տիրուհու Սառայի մոտ և հնազանդվիր նրա ձեռքին:

35 Եվ Հագարն այդ ջրհորի տեղը կոչեց Բեեր-Լահայ-Ռոյ, այն գտնվում է Կադեսի և Բերեդի անապատի միջև:

36 Այդ ժամանակ Հագարը վերադարձավ իր տիրոջ տունը, և օրերի վերջում Հագարը Աբրամի համար որդի ծնեց, և Աբրամը նրա անունը դրեց Իսմայել: Աբրամը ութսունվեց տարեկան էր, երբ նրան ծնեց:

ԳԼՈՒԽ 17

1 Եվ այդ օրերին՝ Աբրամի կյանքի իննսունմեկերորդ տարում, Քետիմի որդիները պատերազմեցին Թուբալի որդիների հետ, որովհետև երբ Տերը ցրեց մարդկանց որդիներին երկրի երեսին. Քիթիմը գնաց և մարմնավորվեց Կանոպիայի դաշտում, և նրանք այնտեղ քաղաքներ կառուցեցին և բնակվեցին Տիբրեու գետի մոտ:

2 Եվ Թուբալի որդիները բնակվում էին Տոսկանայում, և նրանց սահմանները հասնում էին Տիբրեու գետին, և Տուբալի որդիները Տոսկանայում քաղաք կառուցեցին, և իրենց հոր՝ Թուբալի որդի Սաբինա անունով Սաբինա անունը դրեցին, և նրանք բնակվեցին: այնտեղ մինչև այսօր:

3 Այդ ժամանակ էր, որ Քետիմի որդիները պատերազմեցին Թուբալի որդիների հետ, և Թուբալի որդիները զարկվեցին Քեթիմի որդիներից, և Քետիմի որդիները Տուբալի որդիներից երեք հարյուր յոթանասուն մարդ ընկան: .

4 Այն ժամանակ Թուբալի որդիները երդվեցին Քեթիմի որդիներին՝ ասելով.

5 Որովհետև Թուբալի բոլոր աղջիկներն այն օրերին գեղեցիկ էին, որովհետև այն ժամանակ ամբողջ աշխարհում ոչ մի կին այնքան գեղեցիկ չէր, որքան Տուբալի աղջիկները:

6 Եվ բոլոր նրանք, ովքեր սիրում էին կանանց գեղեցկությունը, գնացին Թուբալի դուստրերի մոտ և նրանցից կանայք առան, իսկ տղամարդկանց որդիները՝ թագավորներն ու իշխանները, որոնք շատ էին հավանում կանանց գեղեցկությամբ, այդ օրերին կին առան նրանց դուստրերից: Տուբալ.

7 Եվ երեք տարի անց այն բանից հետո, երբ Թուբալի որդիները երդվեցին Քեթիմի որդիներին, որ իրենց աղջիկներին կին չտան, Քեթիմի որդիներից մոտ քսան տղամարդ գնացին Տուբալի աղջիկներից մի քանիսին վերցնելու, բայց գտան. ոչ մեկը:

8 Որովհետև Թուբալի որդիները պահեցին իրենց երդումները, որ չամուսնանան նրանց հետ, և նրանք չխախտեցին իրենց երդումները:

9 Հնձի օրերին Թուբալի որդիները գնացին իրենց արտերը՝ իրենց հունձը ստանալու համար, երբ Քեթիմի երիտասարդները հավաքվեցին ու գնացին Սաբինա քաղաքը, և ամեն մարդ Տուբալի աղջիկներից մի երիտասարդ կին առավ, և նրանք եկան իրենց քաղաքները:

10 Եվ Թուբալի որդիները լսեցին այդ մասին և գնացին պատերազմելու նրանց հետ, և նրանք չկարողացան հաղթել նրանց, քանի որ լեռը չափազանց բարձր էր նրանցից, և երբ տեսան, որ չեն կարող հաղթել իրենց, վերադարձան իրենց երկիրը. .

11 Տարվա վերափոխման ժամանակ Թուբալի որդիները գնացին և մոտ տասը հազար մարդ վարձեցին իրենց մոտ գտնվող քաղաքներից, և նրանք պատերազմեցին Քեթիմի որդիների հետ:

12 Եվ Թուբալի որդիները պատերազմի գնացին Քեթիմի որդիների հետ, որպեսզի կործանեն իրենց երկիրը և նեղեն նրանց, և այս առնչությամբ Թուբալի որդիները հաղթեցին Քեթիմի որդիներին և Քեթիմի որդիներին, տեսնելով, որ նրանք մեծապես ահավոր էին. վշտացած՝ Թուբալի դուստրերից ունեցած երեխաներին բարձրացրեց կառուցված պարսպի վրա, որպեսզի Տուբալի երեխաների աչքի առաջ լինեն:

13 Քետիմի որդիքն ասացին նրանց.

14 Երբ Թուբալի որդիները լսեցին, դադարեցին պատերազմել Քեթիմի որդիների հետ, և նրանք գնացին:

15 Եվ նրանք վերադարձան իրենց քաղաքները, և այն ժամանակ Քետիմի որդիները հավաքվեցին և ծովի ափին երկու քաղաք կառուցեցին, և մեկը կոչեցին Պուրտու, իսկ մյուսը՝ Արիզա:

16 Այն ժամանակ Թարայի որդի Աբրամը իննսունինը տարեկան էր:

17 Այն ժամանակ Տերը հայտնվեց նրան, և նա ասաց. թլփատվի՛ր, դու և քո սերունդը քեզնից հետո:

18 Ութ օրականում այն պիտի թլփատվի, և այս ուխտը ձեր մարմնի մեջ կլինի հավիտենական ուխտի համար:

19 Եվ հիմա քո անունը այլևս Աբրամ չի կոչվի, այլ՝ Աբրահամ, և քո կինը այլևս Սառայ չի կոչվի, այլ Սարա:

20 Որովհետև ես կօրհնեմ ձեզ երկուսիդ և կշատացնեմ ձեր սերունդը ձեզանից հետո, որ դուք մեծ ազգ կլինեք, և ձեզնից թագավորներ դուրս կգան:

ԳԼՈՒԽ 18

1 Եվ Աբրահամը վեր կացավ և արեց այն ամենը, ինչ Աստված պատվիրել էր իրեն, և վերցրեց իր տան մարդկանց և իր փողով գնվածներին, և նա թլփատեց նրանց, ինչպես Տերն էր պատվիրել իրեն:

2 Եվ չմնաց մեկը, ում նա չթլփատեր, և Աբրահամն ու նրա որդի Իսմայելը թլփատվեցին իրենց նախաբազուկի մարմնով. Տասներեք տարեկան էր Իսմայելը, երբ թլփատվեց իր նախաբազուկի մարմնով:

3 Երրորդ օրը Աբրահամը դուրս եկավ իր վրանից և նստեց դռան մոտ՝ վայելելու արևի ջերմությունը՝ իր մարմնի ցավի ժամանակ:

4 Եվ Տերը հայտնվեց նրան Մամրեի դաշտում և ուղարկեց իր սպասավոր հրեշտակներից երեքին, որ այցելեն նրան, և նա նստած էր վրանի դռան մոտ, և նա բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ, և ահա երեք մարդիկ գալիս էին այնտեղից. հեռավորության վրա, և նա վեր կացավ և վազեց նրանց ընդառաջ, և խոնարհվեց նրանց առջև և բերեց նրանց իր տուն:

5 Եւ նա նրանց ասաց. և նա սեղմեց նրանց, և նրանք շրջվեցին, և նա նրանց ջուր տվեց, և նրանք լվացեցին իրենց ոտքերը, և նա դրեց նրանց վրանի դռան մոտ ծառի տակ:

6 Աբրահամը վազեց, վերցրեց մի նուրբ ու բարի հորթ, շտապեց մորթել այն և տվեց իր ծառա Եղիազարին, որ հագցնի:

7 Աբրահամը Սառայի մոտ եկավ վրանը և ասաց նրան.

8 Եվ Աբրահամը շտապեց և բերեց նրանց առաջ կարագ և կաթ, տավարի և ոչխարի միս, և տվեց նրանց ուտելու, քանի դեռ հորթի միսը չի բավականացրել, և նրանք կերան:

9 Եվ երբ նրանք ավարտեցին ուտելը, նրանցից մեկն ասաց նրան.

10 Հետո մարդիկ գնացին ու գնացին այն վայրերը, ուր ուղարկվել էին:

11 Այդ օրերին Սոդոմի և Գոմորի ողջ ժողովուրդը և բոլոր հինգ քաղաքները չափազանց ամբարիշտ ու մեղանչեցին Տիրոջ դեմ, և նրանք գրգռեցին Տիրոջը իրենց գարշելի բաներով, և նրանք զորացան ծերության մեջ գարշելի ու արհամարհանքով Տիրոջ առաջ, և նրանց. Չարությունն ու հանցանքները մեծ էին այդ օրերին Տիրոջ առաջ:

12 Եվ նրանք իրենց երկրում ունեին մի շատ ընդարձակ հովիտ, մոտ կես օր քայլելու համար, և այնտեղ կային ջրի աղբյուրներ և շատ խոտաբույսեր, որոնք շրջապատում էին ջուրը:

13 Սոդոմի և Գոմորի ամբողջ ժողովուրդը տարին չորս անգամ գնում էր այնտեղ՝ իրենց կանանց ու

երեխաների հետ և բոլոր նրանց հետ միասին, և այնտեղ ուրախանում էին թմբուկներով ու պարերով:
14 Եվ ուրախության ժամանակ նրանք բոլորը վեր կենում և բռնում էին իրենց հարևանի կանանց, և ոմանց՝ իրենց դրացիների կույս աղջիկներին, և նրանք վայելում էին նրանց, և ամեն մարդ տեսնում էր իր կնոջն ու աղջկան իր մերձավորի ձեռքում և անում էր. ոչ մի բառ չասել.
15 Եվ նրանք այդպես արեցին առավոտից մինչև երեկո, և հետո վերադարձան տուն՝ ամեն մարդ՝ իր տունը, և յուրաքանչյուր կին՝ իր վրանը: այնպես որ նրանք միշտ անում էին տարվա ընթացքում չորս անգամ:
16 Նաև, երբ օտարականը մտնում էր նրանց քաղաքները և բերում այն ապրանքները, որոնք նա գնել էր այնտեղ տնօրինելու համար, այս քաղաքների մարդիկ հավաքվում էին՝ տղամարդիկ, կանայք և երեխաներ, երիտասարդ և ծեր, և գնում էին այդ մարդու մոտ և վերցնում նրա ապրանքները բռնի ուժով տալով յուրաքանչյուրին մի քիչ, մինչև որ վերջանա տիրոջ բոլոր ապրանքներին, որ նա բերել էր երկիր:
17 Եվ եթե ապրանքի տերը վիճում էր նրանց հետ և ասում. «Ի՞նչ է այս գործը, որ դու արեցիր ինձ հետ», ապա նրանք հերթով մոտենում էին նրան, և յուրաքանչյուրը նրան ցույց էր տալիս այն քիչը, որը նա վերցրել էր և հեգնում էր նրան և ասում. Ես վերցրեցի միայն այն քիչը, որ դու ինձ տվեցիր. և երբ բոլորից այս լսում էր, վեր էր կենում և հեռանում նրանցից՝ վշտով և հոգու դառնությամբ, երբ բոլորը վեր կենան և կգնան նրա հետևից և մեծ աղմուկով ու իրարանցումով քշում նրան քաղաքից:
18 Եվ մի մարդ կար Էլամի երկրից, որը հանգիստ գնում էր ճանապարհով, նստած էր իր էշի վրա, որը տարբեր գույների նուրբ թիկնոց էր կրում, և թիկնոցը թելով կապած էր էշի վրա:
19 Մարդը ճամփորդում էր՝ անցնելով Սոդոմի փողոցով, երբ արևը մայր մտավ երեկոյան, և նա մնաց այնտեղ, որպեսզի գիշերը մնա, բայց ոչ ոք նրան չթողեց իր տուն: և այն ժամանակ Սոդոմում մի չար ու չար մարդ կար, որը հմուտ էր չարություն գործելու, և նրա անունը Հեդադ էր:
20 Եվ նա բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ ճանապարհորդին քաղաքի փողոցում, և նա եկավ նրա մոտ և ասաց.
21 Եվ մարդը նրան ասաց. «Ես գնում եմ Քեբրոնից դեպի Էլամ, որտեղ ես եմ, և երբ անցնում էի արևի մայրամուտը, և ոչ ոք թույլ չէր տա, որ ես մտնեմ իր տունը, թեև ես ունեի հաց և ջուր, նաև ծղոտ և կերակուր իմ համար: էշ, և ինձ պակասում է ոչինչ:
22 Հեդադը պատասխանեց և ասաց նրան.
23 Եվ Հեդադը նրան տարավ իր տուն, և նա էշից թիկնոցը պարանով հանեց, և դրանք տարավ իր տուն, և նա տվեց էշի ծղոտն ու արզանակը, մինչ ճանապարհորդը ուտում և խմում էր Հեդադի տանը, և նա բնակվում էր: այնտեղ այդ գիշեր:
24 Առավոտյան ճանապարհորդը վաղ վեր կացավ, որ շարունակի իր ճանապարհը, երբ Հեդադն ասաց նրան. և նա մնաց նրա մոտ, և նրանք երկուսն էլ միասին կերան և խմեցին ցերեկը, երբ մարդը վեր կացավ գնալու:
25 Հեդադն ասաց նրան. և նա այնպես սեղմեց նրան, որ նա ամբողջ գիշեր մնաց այնտեղ, իսկ երկրորդ օրը նա վաղ վեր կացավ, որ գնա, երբ Հեդադը սեղմեց նրան և ասաց. նա նույնպես երկրորդ օրը, և այդ մարդը վեր կացավ շարունակելու իր ճանապարհը:
26 Հեդադն ասաց նրան.
27 Եվ այդ մարդը չմնաց, այլ վեր կացավ և թամբեց իր էշը, և մինչ նա թամբում էր իր էշը, Հեդադի կինը ասաց իր ամուսնուն. , և հիմա նա կհեռանա մեզանից՝ ոչինչ չտալով: Հեդադն ասաց նրան.
28 Մարդը թամբեց իր էշը, որ գնա, և Հեդադին խնդրեց, որ իրեն տա պարանն ու թիկնոցը, որ կապի էշի վրա:
29 Հեդադն ասաց նրան. Նա ասաց նրան. «Իմ տերը ինձ պիտի տաս տարբեր գույներով շինված պարանն ու թիկնոցը, որոնք դու թաքցրել էիր քեզ հետ քո տանը, որպեսզի խնամեմ դրանք»:
30 Եվ Հեդադը պատասխանեց այդ մարդուն՝ ասելով. «Սա է քո երազի մեկնությունը, այն պարանը, որը դու տեսար, նշանակում է, որ քո կյանքը լարերի պես երկարացվելու է, և տեսնելով թիկնոցը՝ տարբեր գույներով ներկված, նշանակում է. դու կունենաս խաղողի այգի, որտեղ բոլոր պտուղներից ծառեր կցանես:
31 Ճանապարհորդը պատասխանեց. «Այդպես չէ, տե՛ր իմ, որովհետև ես արթուն էի, երբ քեզ տվեցի լարը, ինչպես նաև տարբեր գույներով հյուսված թիկնոց, որը դու էշից հանեցիր, որ դրանք դնես ինձ համար: Հեդադը պատասխանեց և ասաց.
32 Արդ, մարդկանց որդիներն ինձ չորս արծաթ են տալիս, որոնք իմ հանձնարարությունն են երազները մեկնաբանելու համար, և միայն քեզանից երեք արծաթ եմ պահանջում:
33 Մարդը բարկացավ Եդադի խոսքերից, և նա դառնորեն լաց եղավ, և նա Հեդադին բերեց Սոդոմի Սերակի դատավորի մոտ:
34 Մարդն իր գործը ներկայացրեց Սերակ դատավորի առաջ, երբ Հեդադն ասաց. Դատավորն ասաց ճանապարհորդին. «Այս մարդը Հեդադն ասում է քեզ ճշմարտությունը, որովհետև քաղաքներում հայտնի է երազների ճշգրիտ մեկնաբանությամբ»:
35 Եվ մարդը լաց եղավ դատավորի խոսքի վրա, և նա ասաց. «Այդպես չէ, Տե՛ր իմ, որովհետև այն օրը ես նրան տվեցի թելը և թիկնոցը, որ էշի վրա էր, որպեսզի դրանք անցկացնեն իր տանը: ; և երկուսն էլ վիճեցին դատավորի առջև, մեկը ասում էր.
36 Հեդադն ասաց այդ մարդուն. Ես ոչ մի նպաստ չեմ տա. և տուր ինձ այն չորս ճաշի ծախսերը, որ կերել ես իմ տանը:
37 Այդ մարդն ասաց Հեդադին.
38 Հեդադը պատասխանեց դատավորի առաջ և ասաց այդ մարդուն. լարը նշանակում է, որ քո օրերը պարանի պես երկար կլինեն, իսկ թիկնոցը, որ խաղողի այգի կունենաս, որտեղ ամեն տեսակի պտղատու ծառեր կցանես:
39 Սա է քո երազի ճիշտ մեկնաբանությունը, հիմա տուր ինձ այն չորս արծաթը, որ ես պահանջում եմ որպես փոխհատուցում, որովհետև ես քեզ թույլ չեմ տա:
40 Եվ այդ մարդը Հեդադի խոսքերի վրա լաց եղավ, և երկուսն էլ վիճեցին դատավորի առջև, և դատավորը հրամայեց իր ծառաներին, որոնք շտապ դուրս քշեցին նրանց տնից:
41 Եվ նրանք վիճաբանությամբ հեռացան դատավորի մոտից, երբ Սոդոմի ժողովուրդը լսեց նրանց,

հավաքվեցին նրանց շուրջը և աղաղակեցին օտարականի դեմ, և նրան շտապ քշեցին քաղաքից:
42 Եվ մարդը շարունակեց իր ճանապարհը իր էշի վրա հոգու դառնությամբ, ողբով և լացով:
43 Եւ մինչ նա գնում էր, լաց եղավ այն ամենի վրա, ինչ պատահեց իրեն ապականված Սոդոմ քաղաքում:

ԳԼՈՒԽ 19

1 Եվ Սոդոմի քաղաքները չորս դատավոր ունեին չորս քաղաքների համար, և սրանք էին նրանց անունները. Սերակ՝ Սոդոմի քաղաքում, Շարկադ՝ Գոմորում, Զաբնակ՝ Ադմայում, և Մենոն՝ Զեբոյիմում:
2 Եղիազար Աբրահամի ծառան նրանց անվանեց տարբեր անուններ, և նա Սերակին դարձրեց Շակրա, Շարկադը՝ Շակուրա, Զեբնակը՝ Կեզոբիմ, Մենոնը՝ Մացլոդին:
3 Եվ իրենց չորս դատավորների ցանկությամբ, Սոդոմի և Գոմորի ժողովուրդը քաղաքների փողոցներում անկողիններ էր կանգնեցրել, և եթե որևէ մեկը գալիս էր այս վայրերը, նրանք բռնում էին նրան և բերում էին իրենց մահճակալներից մեկը և բռնությամբ պատրաստում. նրան պառկել նրանց մեջ:
4 Եվ երբ նա պառկած էր, երեք մարդ կանգնում էին նրա գլխին և երեքը նրա ոտքերի մոտ և չափում էին նրան մահճակալի երկարությամբ, և եթե այդ մարդը մահճակալից փոքր էր, այս վեց տղամարդիկ կձգեին նրան յուրաքանչյուր ծայրով, և երբ նա աղաղակում էր նրանց, նրանք չէին պատասխանում նրան:
5 Եվ եթե նա մահճակալից ավելի երկար լիներ, նրանք յուրաքանչյուր ծայրով մեկտեղում էին մահճակալի երկու կողմերը, մինչև որ մարդը հասներ մահվան դռներին:
6 Եվ եթե նա շարունակեր աղաղակել նրանց, նրանք կպատասխանեին նրան՝ ասելով.
7 Երբ մարդիկ լսեցին այս բոլոր բաները, որ արեցին Սոդոմի քաղաքների ժողովուրդը, չգալ այնտեղ:
8 Եվ երբ մի աղքատ մարդ գալիս էր իրենց երկիրը, նրանք տալիս էին նրան արծաթ և ոսկի, և ամբողջ քաղաքում հռչակում էին, որ նրան մի պատառ հաց չտան, որ ուտի, և եթե օտարականը մի քանի օր այնտեղ մնար և մահանար: քաղցից, չկարողանալով մի պատառ հաց ձեռք բերել, հետո նրա մահից հետո քաղաքի բոլոր մարդիկ գալիս էին և վերցնում իրենց արծաթն ու ոսկին, որ տվել էին նրան:
9 Եվ նրանք, ովքեր կարող էին ճանաչել արծաթը կամ ոսկին, որը նրանք տվել էին նրան, հետ վերցրեցին այն, և նրա մահից հետո նրանք նույնպես մերկացրին նրա հագուստները, և նրանք կռվում էին նրանց համար, և նա, ով հաղթում էր իր մերձավորին, վերցրեց դրանք:
10 Դրանից հետո նրան տանում էին ու թաղում անապատների թփերի տակ: Այսպես էին անում բոլոր օրերը նրանց հետ, ովքեր գալիս էին իրենց մոտ և մահանում իրենց երկրում:
11 Ժամանակի ընթացքում Սառան Եղիազարին ուղարկեց Սոդոմ՝ տեսնելու Ղովտին և հարցնելու նրա բարօրությունը:
12Եւ Եղիազարը գնաց Սոդոմ, և հանդիպեց մի սոդոմացիի, որը կռվում էր օտարի հետ, և սոդոմացին մերկացրեց աղքատին իր բոլոր հագուստները և գնաց:
13 Եվ այս խեղճը աղաղակեց Եղիազարին և աղաչեց նրա բարեհաճությունը այն բանի համար, որ Սոդոմի մարդն արել էր իրեն:
14 Ան ալ ըսաւ անոր.
15 Սոդոմի մարդը պատասխանեց Եղիազարին՝ ասելով.
16Եւ Եղիազարը սոդոմացի մարդու հետ վիճեց աղքատի պատճառով, և երբ Եղիազարը մոտեցավ աղքատի հագուստը սոդոմացիից վերցնելու, շտապեց և քարով հարվածեց Եղիազարի ճակատին:
17 Եվ արյունը առատորեն հոսեց Եղիազարի ճակատից, և երբ մարդը տեսավ արյունը, բռնեց Եղիազարից և ասաց. օրենքը մեր երկրում.
18 Եղիազարն ասաց նրան. և Եղիազարը չլսեց Սոդոմի մարդու խոսքերը:
19 Մարդը բռնեց Եղիազարին և բերեց Սոդոմի դատավոր Շակրա՝ դատաստան տալու:
20 Եվ մարդը խոսեց դատավորի հետ՝ ասելով. «Աղաչում եմ, տե՛ր իմ, այս մարդն այդպես էլ արեց, որովհետև ես քարով հարվածեցի նրան, որ արյունը հոսեց նրա ճակատից, և նա չի ցանկանում ինձ վարձ տալ»:
21 Դատավորն ասաց Եղիազարին. Եղիազարը լսեց դատավորի խոսքերը, քարը բարձրացրեց և հարվածեց դատավորին, և քարը հարվածեց նրա ճակատին, և արյունը առատորեն հոսեց դատավորի ճակատից, և Եղիազարն ասաց. քո երկրում տո՛ւր այս մարդուն այն, ինչ ես պետք է տայի նրան, որովհետև դա քո որոշումն է եղել, դու որոշեցիր դա:
22Եւ Եղիազարը սոդոմացի մարդուն թողեց դատավորի մոտ, և նա գնաց:
23 Եվ երբ Էլամի թագավորները պատերազմեցին Սոդոմի թագավորների հետ, Էլամի թագավորները գրավեցին Սոդոմի ամբողջ ունեցվածքը, և նրանք գերի վերցրեցին Ղովտին իր ունեցվածքով, և երբ Աբրահամին հայտնեցին, նա գնաց և պատերազմեց նրա հետ. Էլամի թագավորները, և նա նրանց ձեռքից վերցրեց Ղովտի ամբողջ ունեցվածքը, ինչպես նաև Սոդոմի ունեցվածքը:
24 Այն ժամանակ Ղովտի կինը նրանից մի աղջիկ ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Փալթիթ՝ ասելով. և Ղովտի դուստր Փալթիթը մեծացավ, և Սոդոմի մարդկանցից մեկը նրան կին առավ:
25 Եվ մի աղքատ մարդ եկավ քաղաք՝ խնամք փնտրելու, և նա մի քանի օր մնաց քաղաքում, և Սոդոմի ամբողջ ժողովուրդը իր սովորույթի մասին հռչակեց՝ այս մարդուն մի պատառ հաց ուտելու չտալու համար, մինչև որ նա գցեց. մահացած են երկրի վրա, և նրանք այդպես էլ արեցին:
26 Եվ Ղովտի դուստր Փալթիթը տեսավ այս մարդուն՝ պառկած փողոցներում, քաղցած, և ոչ ոք նրան ոչինչ չէր տալիս, որ նրան կենդանի մնար, և նա հենց մահամերձ էր:
27 Եվ նրա հոգին խղճաց այդ մարդու պատճառով, և նա շատ օրեր թաքուն հացով կերակրեց նրան, և այս մարդու հոգին կենդանացավ:
28 Որովհետև երբ նա դուրս էր գալիս ջուր բերելու, հացը դնում էր ջրի սափորի մեջ, և երբ հասնում էր այն տեղը, որտեղ աղքատն էր, հացը վերցնում էր սափորից և տալիս նրան ուտելու: այդպես էլ նա արեց շատ օրեր:
29 Սոդոմի և Գոմորի բոլոր բնակիչները զարմանում էին, թե ինչպես է այս մարդը կարող այսքան օրեր սովի դիմանալ:

30 Եվ նրանք ասացին միմյանց. «Սա կարող է լինել միայն այն, որ նա ուտում և խմում է, որովհետև ոչ ոք չի կարող այսքան օր սովի դիմանալ կամ ապրել ինչպես այս մարդը, առանց նույնիսկ նրա դեմքի փոխվելու. և երեք հոգի թաքնվեցին մի վայրում, որտեղ գտնվում էր աղքատը, որպեսզի իմանային, թե ով է հաց բերել նրան ուտելու:

31 Եվ Ղովտի դուստր Փալթիթն այդ օրը դուրս եկավ ջուր բերելու, և նա հաց դրեց իր ջրի սափորի մեջ, և նա գնաց աղքատի մոտ ջուր հանելու, և նա հացը հանեց սափորից և տվեց նրան. խեղճ մարդ ու կերավ:

32 Եվ երեք տղամարդիկ տեսան, թե ինչ արեց Պալթիթը աղքատին և ասացին նրան.

33 Եվ երեք մարդիկ դուրս եկան այն տեղից, որտեղ նրանք թաքնված էին, և բռնեցին Պալթիթն ու հացը, որ աղքատի ձեռքում էր:

34 Եվ նրանք վերցրին Պալթիթին և բերեցին նրան իրենց դատավորների առջև, և նրանք ասացին նրանց. Ուրեմն, հիմա մեզ յայտնիր այս կնոջ պատիժը մեր օրէնքները խախտելու համար:

35 Եվ Սոդոմի և Գոմորի ժողովուրդը հավաքվեց ու կրակ վառեց քաղաքի փողոցում, և նրանք վերցրեցին կնոջը և գցեցին կրակի մեջ, և նա այրվեց և մոխրի վերածվեց:

36 Եվ Ադմա քաղաքում մի կին կար, որին այդպես վարվեցին:

37 Որովհետև մի ճանապարհորդ եկավ Ադմա քաղաք՝ այնտեղ մնալու ամբողջ գիշեր՝ առավոտյան տուն գնալու մտադրությամբ, և նստեց երիտասարդ կնոջ հոր տան դռան դիմաց, որպեսզի այնտեղ մնա, ինչպես արևը մայր էր մտել: երբ է հասել այդ տեղը; և երիտասարդ կինը տեսավ նրան՝ նստած տան դռան մոտ:

38 Եվ նա խնդրեց նրանից ջուր խմել, և նա ասաց նրան. Նա ասաց նրան. «Այսօր ես ճանապարհ էի գնում, և հասա այստեղ, երբ արևը մայր մտավ, ուստի ամբողջ գիշեր այստեղ կմնամ, իսկ առավոտյան կանուխ վեր կենամ և կշարունակեմ ճանապարհս:

39 Եվ երիտասարդ կինը տուն մտավ և տղամարդուն հաց ու ջուր բերեց՝ ուտելու և խմելու:

40 Եվ այս գործը հայտնի դարձավ Ադմայի ժողովրդին, և նրանք հավաքվեցին և երիտասարդ կնոջը բերեցին դատավորների առաջ, որպեսզի նրանք դատեն նրան այս արարքի համար:

41 Դատաւորը ըսաւ.

42 Եվ այդ քաղաքների ժողովուրդը հավաքվեց և դուրս բերեց երիտասարդ կնոջը և օծեցին նրան մեղրով գլուխից մինչև ոտք, ինչպես որ դատավորն էր որոշել, և նրան դրեցին մեղուների պարսից, որոնք այն ժամանակ իրենց փեթակներում էին, և մեղուները: թռավ նրա վրա և խայթեց նրան, որ ամբողջ մարմինը ուռել էր:

43 Եվ երիտասարդ կինը աղաղակեց մեղուների պատճառով, բայց ոչ ոք չնկատեց նրան և չխղճաց, և նրա աղաղակը բարձրացավ երկինք:

44 Եվ Տերը բարկացավ Սոդոմի քաղաքների այս և բոլոր գործերի վրա, որովհետև նրանք ուտելիքի առատություն ունեին և հանգստություն ունեին նրանց մեջ, և դեռ չէին ուզում աջակցել աղքատներին ու կարիքավորներին, և այդ օրերին նրանց չար արարքները. և մեղքերը մեծացան Տիրոջ առաջ:

45 Եւ Տէրը հրեշտակներից երկուսին ուղարկեց, որ եկել էին Աբրահամի տուն՝ Սոդոմն ու նրա քաղաքները կործանելու:

46 Եվ հրեշտակները վեր կացան Աբրահամի վրանի դռնից, երբ կերան ու խմեցին, և երեկոյան հասան Սոդոմ, և Ղովտն այն ժամանակ նստած էր Սոդոմի դարպասի մոտ, և երբ տեսավ նրանց, վեր կացավ նրանց ընդառաջ: և նա խոնարհվեց մինչև գետնին:

47 Եվ նա շատ սեղմեց նրանց և բերեց նրանց իր տունը, և նա նրանց կերավ ուտելիքներ, և նրանք ամբողջ գիշեր մնացին նրա տանը:

48 Հրեշտակները Ղովտին ասացին.

49 Եվ հրեշտակները բռնեցին Ղովտի և նրա կնոջ ձեռքից, և նրա երեխաների ձեռքերից, և նրան պատկանող բոլորը, և նրան դուրս բերեցին և դուրս հանեցին քաղաքներից:

50 Նրանք ասացին Ղովտին.

51 Այն ժամանակ Տէրը Սոդոմի, Գոմորի եւ այս բոլոր քաղաքների վրայ ծծումբ ու կրակ թափեց Տիրոջից երկնքից:

52 Եվ նա տապալեց այս քաղաքները, ամբողջ դաշտը և քաղաքների բոլոր բնակիչները և գետնի վրա աճածը. և Ղովտի կինը՝ Ադոն, ետ նայեց՝ տեսնելու քաղաքների կործանումը, որովհետև նրա գթասրտությունը զգաց Սոդոմում մնացած իր դուստրերի պատճառով, որովհետև նրանք չգնացին նրա հետ:

53 Եվ երբ նա ետ նայեց, նա դարձավ աղի սյուն, և այն դեռ այդ տեղում է մինչև այսօր:

54 Եվ եզները, որոնք կանգնած էին այդ վայրում, ամեն օր լիզում էին աղը մինչև իրենց ոտքերի ծայրերը, և առավոտյան այն նորից բուսնում էր, և նրանք նորից լիզում էին այն մինչև այսօր:

55 Ղովտն ու իր հետ մնացած երկու դուստրերը փախան ու փախան Օդողամի քարայրը, և որոշ ժամանակ այնտեղ մնացին:

56 Աբրահամը առաւօտ կանուխ վեր կացաւ՝ տեսնելու, թէ ինչ է պատահել Սոդոմի քաղաքներին. և նա նայեց և տեսավ, որ քաղաքների ծուխը բարձրանում է հնոցի ծուխի պես:

57 Եվ Ղովտն ու նրա երկու դուստրերը մնացին քարայրում, և նրանք իրենց հորը գինի խմեցին, և նրանք պառկեցին նրա հետ, որովհետև նրանք ասացին, որ երկրի վրա մարդ չկա, որ կարողանար իրենցից սերմեր բարձրացնել, քանի որ նրանք կարծում էին, որ ամբողջ երկիրը. ավերվել է.

58 Երկուսն էլ պառկեցին իրենց հոր հետ, և նրանք հղիացան և ծնեցին որդիներ, և առաջնեկը իր որդու անունը դրեց Մովաբ և ասաց. նա մովաբացիների հայրն է մինչև այսօր:

59 Կրտսերը նաև իր որդուն կոչեց Բենամի. նա Ամմոնի որդիների հայրն է մինչև այսօր:

60 Եվ դրանից հետո Ղովտն ու նրա երկու դուստրերը գնացին այնտեղից, և նա բնակվեց Հորդանանի մյուս կողմում իր երկու դուստրերի և նրանց որդիների հետ, և Ղովտի որդիները մեծացան, և նրանք գնացին և իրենց կին առան երկրից: Քանանից, և նրանք երեխաներ ծնեցին, և նրանք պտղաբերեցին և շատացան:

ԳԼՈՒԽ 20

1 Այդ ժամանակ Աբրահամը գնաց Մամբրեի դաշտից և գնաց Փղշտացիների երկիրը և բնակվեց Գերարում: Աբրահամի Քանանի երկրում լինելու քսանհինգերորդ տարում և Աբրահամի կյանքի հարյուրերորդ տարում նա եկավ Գերար՝ Փղշտացիների երկրում:
2 Երբ նրանք մտան երկիրը, նա ասաց իր կնոջը՝ Սառային.
3 Երբ Աբրահամը բնակվում էր Փղշտացիների երկրում, Փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքի ծառաները տեսան, որ Սառան չափազանց գեղեցիկ է, և նրա մասին հարցրին Աբրահամին, և նա ասաց. «Նա իմ քույրն է»:
4 Աբիմելեքի ծառաները գնացին Աբիմելեքի մոտ և ասացին.
5 Աբիմելեքը լսեց իր ծառաների խոսքերը, որոնք գովաբանում էին իրեն Սառային, և Աբիմելեքը ուղարկեց իր սպասավորներին, և նրանք Սառային բերեցին թագավորի մոտ:
6 Սառան եկավ Աբիմելեքի տուն, և թագավորը տեսավ, որ Սառան գեղեցիկ է, և նա շատ դուր եկավ նրան:
7 Նա մոտեցավ նրան ու ասաց նրան. Սառան պատասխանեց և ասաց, որ նա իմ եղբայրն է, և մենք եկանք Քանանի երկրից՝ բնակվելու այնտեղ, որտեղ կարող ենք տեղ գտնել:
8 Աբիմելեքն ասաց Սառային. .
9 Աբիմելեքը մարդ ուղարկեց Աբրահամին, և Աբրահամը եկավ Աբիմելեքի մոտ:
10 Աբիմելեքն ասաց Աբրահամին.
11 Աբրահամը դուրս եկավ թագավորի մոտից, և թագավորի նվերը գնաց նրա հետևից:
12 Ինչպէս իրիկունը, մինչ մարդիկ պառկած էին հանգստանալու, թագաւորը նստած էր իր գահին, եւ խոր քունը իջաւ անոր վրայ, եւ ան պառկեցաւ գահին վրայ ու քնեց մինչեւ առաւօտ:
13 Եվ նա երազում տեսավ, որ Տիրոջ հրեշտակը եկավ իր մոտ՝ քաշած սուրը ձեռքին, և հրեշտակը կանգնեց Աբիմելեքի վրա և կամեցավ սրով սպանել նրան, և թագավորը սարսափեց իր երազում և ասաց. Հրեշտակ, ինչո՞վ եմ մեղք գործել քո դեմ, որ դու գալիս ես քո սրով ինձ սպանելու:
14 Հրեշտակը պատասխանեց Աբիմելեքին և ասաց. Ուրեմն հիմա վերադարձրո՛ւ այդ մարդուն նրա կինը, քանի որ նա նրա կինն է. և չպիտի վերադարձնես նրան, իմացիր, որ դու անպայման կմեռնես, դու և քեզ բոլոր պատկանողները:
15 Այդ գիշեր Փղշտացիների երկրում մեծ աղաղակ եղավ, և երկրի բնակիչները տեսան մի մարդու կերպար, որը կանգնած էր հանած սուրը ձեռքին, և նա սրով հարվածեց երկրի բնակիչներին, այո, նա շարունակում էր հարվածել նրանց:
16 Այդ գիշեր Տիրոջ հրեշտակը հարվածեց փղշտացիների ամբողջ երկրին, և այդ գիշեր և հաջորդ առավոտ մեծ խառնաշփոթ եղավ:
17 Եվ բոլոր արգանդը փակված էր, և նրանց բոլոր արտահոսքերը, և Տիրոջ ձեռքը նրանց վրա էր Աբրահամի կնոջ՝ Սառայի պատճառով, որին Աբիմելեքն առել էր:
18 Առավոտյան Աբիմելեքը սարսափով, շփոթմունքով և մեծ սարսափով վեր կացավ, և ուղարկեց ու կանչեց իր ծառաներին, և նա պատմեց իր երազը նրանց, և ժողովուրդը սաստիկ վախեցավ:
19 Եվ մի մարդ, որը կանգնած էր թագավորի ծառաների մեջ, պատասխանեց թագավորին՝ ասելով.
20 Եվ նա ասաց իր կնոջ մասին.
21 Եվ փարավոնը մարդ ուղարկեց և կին առավ այս կնոջը, և Տերը ծանր պատուհասներ բերեց նրա վրա, մինչև որ նա կնոջը վերադարձրեց իր ամուսնու մոտ:
22 Արդ, հիմա, ո՛վ գերիշխան արքա, իմացիր, թե ինչ եղավ երեկ գիշեր ամբողջ երկրին, որովհետև շատ մեծ սարսափ ու մեծ ցավ ու ողբ կար, և մենք գիտենք, որ դա այն կնոջ պատճառով էր, որ դու վերցրեցիր:
23 Արդ, հիմա վերադարձրո՛ւ այս կնոջը իր ամուսնուն, որպէսզի մեզ պատահի, ինչպէս Եգիպտոսի փարաւոնի թագաւորին ու նրա հպատակներին, եւ մենք չմեռնենք. Աբիմելեքը շտապեց, կանչեց և կանչեց Սառան, և նա եկավ նրա առջև, և նա կանչեց Աբրահամին, և նա եկավ նրա առաջ:
24 Աբիմելէքն ասաց նրանց.
25 Աբրահամն ասաց. Աբիմելէքը ոչխարներ ու նախիրներ, ծառաներ ու աղախիններ, հազար կտոր արծաթ առաւ, տուեց Աբրահամին, իսկ նա Սառային վերադարձրեց նրան:
26 Աբիմելեքն ասաց Աբրահամին.
27 Աբրահամն ու նրա կինը՝ Սառան, պատվով ու հարգանքով դուրս եկան թագավորի մոտից և բնակվեցին երկրում՝ Գերարում:
28 Փղշտացիների երկրի բոլոր բնակիչները և թագավորի ծառաները դեռ ցավում էին այն պատուհասից, որը հրեշտակը հասցրել էր նրանց ամբողջ գիշեր Սառայի պատճառով:
29 Եւ Աբիմելէքը մարդ ուղարկեց Աբրահամին եւ ասեց. «Աղօթեցէ՛ք քո ծառաների համար քո Տէր Աստծուն, որ նա վերացնի այս մահկանացուն մեր միջից»:
30 Աբրահամն աղօթեց Աբիմելէքի ու նրա հպատակների համար, եւ Տէրը լսեց Աբրահամի աղօթքը, եւ նա բժշկեց Աբիմելէքին ու նրա բոլոր հպատակներին:

ԳԼՈՒԽ 21

1 Այդ ժամանակ էր, երբ Աբրահամի՝ Գերարում, Փղշտացիների երկրում բնակվելու մեկ տարի և չորս ամիսների վերջում, Աստված այցելեց Սառային, և Տերը հիշեց նրան, և նա հղիացավ և Աբրահամի համար որդի ծնեց:
2 Աբրահամն իր համար ծնած որդու անունը, որը Սառան ծնեց, դրեց Իսահակ:
3 Աբրահամը թլփատեց իր որդի Իսահակին ութ օրական հասակում, ինչպէս Աստուած պատուիրել էր Աբրահամին անել իր սերնդին յետոյ. Աբրահամը հարյուր էր, իսկ Սառան՝ իննսուն տարեկան, երբ Իսահակը ծնվեց նրանց մոտ:
4 Երեխան մեծացավ, և նա կաթից կտրվեց, և Աբրահամը մեծ խնջույք արեց այն օրը, երբ Իսահակը կաթից կտրվեց:
5Եւ Սէմը, Եբերը, երկրի բոլոր մեծ ժողովուրդը, փղշտացիների թագաւոր Աբիմելէքն ու նրա ծառաները, եւ նրա զօրքի հրամանատար Փիքոլը եկան ուտելու, խմելու եւ ուրախանալու այն տօնով, որ Աբրահամը արել էր այն օրը: իր որդու՝ Իսահակի կաթից կտրված լինելու մասին:

6 Նաև Աբրահամի հայրը՝ Թարան, և նրա եղբայր Նաքորը, եկան Խառանից, նրանք և նրանց բոլորը, որովհետև շատ ուրախացան՝ լսելով, որ Սառային որդի է ծնվել:
7 Եվ նրանք եկան Աբրահամի մոտ, և նրանք կերան ու խմեցին այն տոնին, որը Աբրահամն արեց Իսահակի կաթից կտրելու օրը:
8 Թարան ու Նաքորը ցնծացին Աբրահամի հետ, եւ շատ օրեր մնացին նրա հետ Փղշտացիների երկրում:
9 Այդ ժամանակ մեռավ Ռեուի որդի Սերուգը՝ Աբրահամի որդի Իսահակի ծննդյան առաջին տարում:
10 Եվ Սերուգի բոլոր օրերը երկու հարյուր երեսունինը տարի եղան, և նա մահացավ:
11 Այդ օրերին Աբրահամի որդի Իսմայելը մեծացավ. նա տասնչորս տարեկան էր, երբ Սառան ծնեց Իսահակին Աբրահամի համար:
12 Եվ Աստված Աբրահամի որդի Իսմայելի հետ էր, և նա մեծացավ, և նա սովորեց օգտագործել աղեղը և դարձավ նետաձիգ:
13 Երբ Իսահակը հինգ տարեկան էր, Իսմայէլի հետ նստած էր վրանի դռան մօտ:
14 Եվ Իսմայելը եկավ Իսահակի մոտ և նստեց նրա դիմաց, և նա վերցրեց աղեղը, քաշեց այն, նետը դրեց դրա մեջ և մտադրվեց սպանել Իսահակին:
15 Եվ Սառան տեսավ այն արարքը, որը Իսմայելը ցանկանում էր անել իր որդի Իսահակի հետ, և դա շատ տրտմեց նրան իր որդու համար, և նա մարդ ուղարկեց Աբրահամի մոտ և ասաց նրան. մի՛ եղիր իմ որդու հետ ժառանգորդ, որովհետև նա այդպես ուզեց անել նրան այսօր:
16 Եվ Աբրահամը լսեց Սառայի ձայնը, և նա առավոտ կանուխ վեր կացավ և վերցրեց տասներկու հաց և մի տիկ ջուր, որը տվեց Հագարին, և ուղարկեց նրան իր որդու հետ, և Հագարը գնաց իր որդու հետ: անապատը, և նրանք բնակվեցին Փարանի անապատում անապատի բնակիչների հետ, և Իսմայելը նետաձիգ էր, և նա բնակվեց. երկար ժամանակ անապատում:
17 Հետո նա և իր մայրը գնացին Եգիպտոսի երկիր և այնտեղ բնակվեցին, և Հագարը Եգիպտոսից կին առավ իր որդու համար, որի անունը Մերիբա էր:
18 Եվ Իսմայելի կինը հղիացավ և ծնեց չորս որդի և երկու դուստր, և Իսմայելը, նրա մայրը, իր կինն ու երեխաները հետո գնացին և վերադարձան անապատ:
19 Նրանք իրենց վրաններ շինեցին անապատում, որտեղ նրանք բնակվում էին, և նրանք շարունակեցին ճանապարհորդել, ապա հանգստանալ ամեն ամիս և տարի:
20 Աստուած Իսմայէլին ոչխարներ, արջառներ ու վրաններ տուեց իր հօր՝ Աբրահամի պատճառով, եւ այդ մարդը անասուններ շատացրեց:
21 Եվ Իսմայելը բնակվում էր անապատներում և վրաններում՝ երկար ճանապարհորդելով և հանգստանալով, և նա չտեսավ իր հոր երեսը:
22 Որոշ ժամանակ անց Աբրահամն ասաց իր կնոջը՝ Սառային.
23 Եվ Աբրահամը իր ուղտերից մեկի վրա նստեց անապատ՝ փնտրելու իր որդուն՝ Իսմայելին, որովհետև լսեց, որ նա անապատում վրանում է բնակվում իր բոլոր պատկանելիությամբ:
24 Եվ Աբրահամը գնաց անապատ, և նա հասավ Իսմայելի վրանը կեսօրին, և նա հարցրեց Իսմայելի հետևից, և նա գտավ Իսմայելի կնոջը, որը նստած էր վրանում իր երեխաների հետ, և նրա ամուսինը և նրա մայրը Իսմայելը նրանց հետ չէին: .
25 Աբրահամը հարցրեց Իսմայելի կնոջը. «Ո՞ւր գնաց Իսմայելը»: Նա ասաց. «Նա գնացել է դաշտ՝ որսի, և Աբրահամը դեռ նստած էր ուղտի վրա, որովհետև նա չէր իջնում գետնին, ինչպես երդվել էր իր կնոջը՝ Սառային, որ չի իջնի ուղտի վրայից»:
26 Աբրահամն ասաց Իսմայելի կնոջը.
27 Իսմայելի կինը պատասխանեց Աբրահամին և ասաց. «Մենք ո՛չ ջուր ունենք, ո՛չ հաց, և նա նստեց վրանում և չնկատեց Աբրահամին և չհարցրեց, թե ով է նա»:
28 Բայց նա ծեծում էր իր երեխաներին վրանում, և նա հայհոյում էր նրանց, և նա անիծում էր իր ամուսնուն՝ Իսմայելին և նախատում նրան, և Աբրահամը լսեց Իսմայելի կնոջ խոսքերը իր երեխաներին, և նա շատ բարկացավ և դժգոհեց:
29 Եվ Աբրահամը կանչեց կնոջը, որ դուրս գա իր մոտ վրանից, և կինը եկավ ու կանգնեց Աբրահամի դիմաց, քանի որ Աբրահամը դեռ ուղտի վրա նստած էր:
30 Աբրահամն ասաց Իսմայելի կնոջը.
31 Փղշտացիների երկրից մի շատ ծեր մարդ եկավ այստեղ՝ քեզ փնտրելու, և նրա տեսքն ու կերպարանքն այսպիսին էր. Ես չհարցրի նրան, թե ով է նա, և տեսնելով, որ դու այստեղ չես, նա խոսեց ինձ հետ և ասաց. «Երբ քո ամուսինը Իսմայիլը վերադառնա, ասաց նրան, որ այս մարդն ասաց. այստեղ, և դրա փոխարեն մեկ այլ մեխ դրեք:
32 Աբրահամն ավարտեց իր ցուցումները կնոջը, և նա շրջվեց ու գնաց ուղտի վրա դեպի տուն:
33 Այն բանից հետո, երբ Իսմայելը եկավ հետապնդումից, նա և իր մայրը վերադարձան վրան, և նրա կինը ասաց նրան այս խոսքերը.
34 Փղշտացիների երկրից մի շատ ծեր մարդ եկավ քեզ փնտրելու, և նրա տեսքն ու կերպարանքն այսպիսին էր. Ես չհարցրի նրան, թե ով է նա, և տեսնելով, որ դու տանը չես, նա ինձ ասաց. Երբ քո ամուսինը տուն գա, ասա նրան, ծերունին այսպես է ասում. մեխը դրա փոխարեն:
35 Եվ Իսմայելը լսեց իր կնոջ խոսքերը և իմացավ, որ դա իր հայրն է, և որ իր կինը չի հարգում նրան:
36 Եվ Իսմայելը հասկացավ իր հոր խոսքերը, որ նա ասել էր իր կնոջ հետ, և Իսմայելը լսեց իր հոր ձայնը, և Իսմայելը զգեց այդ կնոջը, և նա գնաց:
37 Այնուհետև Իսմայելը գնաց Քանանի երկիր, և մի ուրիշ կին առավ և նրան տարավ իր վրանը՝ այնտեղ, որտեղ այն ժամանակ ապրում էր:
38 Եվ երեք տարվա վերջում Աբրահամն ասաց.
39 Եվ նա նստեց իր ուղտի վրա և գնաց անապատ, և կեսօրին մոտ հասավ Իսմայելի վրանը:
40 Եվ նա հարցրեց Իսմայելին, և նրա կինը վրանից դուրս եկավ, և նա ասաց. իմ տիրոջ մեջ մտիր վրան և մի պատառ հաց կեր, որովհետև քո հոգին պետք է հոգնած լինի ճանապարհից:
41 Աբրահամն ասաց նրան. և կինը շտապեց և վազեց վրանը, և նա ջուր և հաց բերեց Աբրահամին, որը դրեց նրա առաջ և հորդորեց նրան ուտել, և նա կերավ և խմեց, և նրա սիրտը մխիթարվեց, և նա օրհնեց իր որդի Իսմայելին:
42 Նա վերջացրեց իր ճաշը, օրհնեց Տիրոջը և ասաց Իսմայելի կնոջը. Երբ Իսմայելը տուն գա, ասա նրան այս խոսքերը.

43 Փղշտացիների երկրից մի շատ ծեր մարդ եկավ այստեղ և հարցրեց քեզ, բայց դու այստեղ չէիր. և ես հաց ու ջուր հանեցի նրան, և նա կերավ և խմեց, և նրա սիրտը մխիթարվեց:

44 Եվ նա ասաց ինձ այս խոսքերը. Երբ քո ամուսինը Իսմայելը տուն գա, ասա նրան.

45 Աբրահամը վերջացրեց կնոջ հրամայելը, և նա գնաց իր տուն՝ Փղշտացիների երկիրը: և երբ Իսմայելը եկավ իր վրանը, նրա կինը ուրախությամբ և ուրախ սրտով դուրս եկավ դիմավորելու նրան:

46 Եվ նա ասաց նրան. «Մի ծեր մարդ եկավ այստեղ Փղշտացիների երկրից, և նրա տեսքը այսպիսին էր, և նա քեզ խնդրեց, և դու այստեղ չէիր, ուստի ես հաց ու ջուր հանեցի, և նա կերավ, խմեց և իր սիրտը մխիթարվեց.

47 Եվ նա ասաց ինձ այս խոսքերը. Երբ քո ամուսինը Իսմայելը տուն գա, ասա նրան.

48 Եվ Իսմայելը իմացավ, որ դա իր հայրն է, և որ իր կինը պատվել էր նրան, և Տերն օրհնեց Իսմայելին:

ԳԼՈՒԽ 22

1 Այն ժամանակ Իսմայելը վեր կացավ և առավ իր կնոջն ու երեխաներին, իր անասուններին և իրեն պատկանող բոլորը, և նա այնտեղից գնաց և գնաց իր հոր մոտ՝ Փղշտացիների երկիրը:

2 Աբրահամն իր որդի Իսմայէլին պատմեց առաջին կնոջ հետ Իսմայէլի առած գործարքը, ինչպէս նա արել էր:

3 Իսմայէլն ու իր որդիները Աբրահամի հետ շատ օրեր բնակուեցին այդ երկրում, իսկ Աբրահամը երկար ժամանակ բնակուեց Փղշտացիների երկրում:

4 Եվ օրերն ավելացան և հասան քսանվեց տարի, և դրանից հետո Աբրահամն իր ծառաներով և իր բոլոր անդամներով գնաց Փղշտացիների երկրից և հեռացավ շատ հեռու, և նրանք մոտեցան Քեբրոնին, և նրանք մնացին այնտեղ, Աբրահամի ծառաները ջրհորներ փորեցին, և Աբրահամը և նրա բոլոր անդամները բնակվեցին ջրի մոտ, և Փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքի ծառաները լսեցին. հաղորդումն այն մասին, որ Աբրահամի ծառաները երկրի սահմաններում ջրի հորեր են փորել:

5 Նրանք եկան և վիճեցին Աբրահամի ծառաների հետ, և նրանք կողոպտեցին նրանց մեծ ջրհորը, որը փորել էին:

6 Փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքը լսեց այս դեպքը, և նա իր զորքի հրամանատար Փիքոլի հետ և իր քսան մարդկանցով եկան Աբրահամի մոտ, և Աբիմելեքը խոսեց Աբրահամի հետ իր ծառաների մասին, և Աբրահամը սաստեց Աբիմելեքին իր ծառաների ջրհորի համար. թալանել էր նրան:

7 Աբիմելեքն ասաց Աբրահամին. «Կենդանի է Տերը, ով ստեղծեց ամբողջ երկիրը, ես մինչև այսօր չլսեցի այն արարքի մասին, որ իմ ծառաներն արեցին քո ծառաներին:

8 Աբրահամը եօթը ոչխարի գառ առաւ, տուեց Աբիմելէքին ու ասաց.

9 Եվ Աբիմելեքը վերցրեց այն յոթ ոչխարները, որոնք Աբրահամը տվել էր իրեն, քանի որ նա նաև առատ անասուններ ու նախիրներ էր տվել նրան, և Աբիմելեքը երդվեց Աբրահամին ջրհորի համար, ուստի այդ ջրհորը կոչեց Բերսաբեե, քանի որ այնտեղ երկուսն էլ երդվեցին դրա համար. .

10 Եվ նրանք երկուսն էլ ուխտ կապեցին Բերսաբեում, և Աբիմելեքը վեր կացավ իր զորքերի հրամանատար Փիքողի և նրա բոլոր մարդկանց հետ, և նրանք վերադարձան Փղշտացիների երկիրը, և Աբրահամը և նրա բոլոր անդամները բնակվեցին Բերսաբեում, և նա այնտեղ էր: այդ հողը երկար ժամանակ:

11 Աբրահամը մի մեծ պուրակ տնկեց Բերսաբեում, և նրա համար չորս դարպասներ շինեց՝ ուղղված երկրի չորս կողմերին, և այնտեղ խաղողի այգի տնկեց, այնպես որ, եթե ճանապարհորդը գար Աբրահամի մոտ, նա մտնում էր նրա ճանապարհի ցանկացած դարպաս: և մնաց այնտեղ և կերավ, խմեց և կշտացավ, և հետո գնաց:

12 Որովհետև Աբրահամի տունը միշտ բաց էր անցնող և հարևան մարդկանց որդիների համար, որոնք ամեն օր գալիս էին Աբրահամի տանը ուտելու և խմելու:

13 Եվ ցանկացած մարդ, ով քաղցած էր և գալիս էր Աբրահամի տուն, Աբրահամը նրան հաց էր տալիս, որ ուտի, խմի և կշտանա, և ով որ մերկ գար իր տուն, նա հագուստներ կհագցներ, ինչպես կամենում էր, և տալիս նրան: արծաթ և ոսկի և նրան հայտնի դարձրու Տիրոջը, ով ստեղծել է նրան երկրի վրա. սա արեց Աբրահամն իր ողջ կյանքում:

14Եւ Աբրահամը, իր զաւակները եւ իր բոլոր մարդիկը բնակուեցին Բերսաբէում, եւ նա իր վրանը կանգնեցրեց մինչեւ Քեբրոն:

15Եւ Աբրահամի եղբայր Նաքորն ու նրա հայրը եւ նրանց բոլոր անդամները բնակւում էին Խառանում, որովհետեւ նրանք Աբրահամի հետ Քանանի երկիրը չէին եկել:

16 Նաքորից երեխաներ ծնվեցին Խառանի դուստր Միլքան և Աբրահամի կնոջ՝ Սառայի քույրը:

17 Եվ սրանք են նրա ծնվածների անունները. Ուզ, Բուզ, Կեմուել, Կեսեդ, Քազո, Փիլդաշ, Թիդլաֆ և Բաթուել, որոնք ութ որդի են: Սրանք են Միլկայի որդիները, որոնք նա ծնեց Նաքորի՝ Աբրահամի եղբորը:

18 Նաքորը հարճ ուներ, որի անունը Ռումա էր, և նա ծնեց Նաքորին, Զեբախին, Գաքասին, Թաքասին և Մաաքային՝ չորս որդի:

19 Նաքորի որդիները, բացի նրա աղջիկներից, տասներկու որդի էին, և նրանք էլ Խառանում երեխաներ ունեցան:

20 Նաքորից առաջնեկ Ուզի որդիներն են՝ Աբին, Քերեֆը, Գադինը, Մելոսը և նրանց քույրը՝ Դեբորան:

21 Բուզի որդիներն էին Բերաքելը, Նաամաթը, Սևան և Մադոնուն:

22 Կեմուելի որդիներն են՝ Արամն ու Ռեքոբը:

23 Կեսեդի որդիներն էին Անամլեքը, Միսային, Բենոնը և Յիֆին: Քազոյի որդիներն են՝ Փիլդասը, Մեքին ու Օփերը:

24 Փիլդասի որդիներն էին Արուդը, Քամումը, Մերեդը և Մողոքը:

25 Թիդլաֆի որդիներն էին Մուշանը, Քուշանը և Մուցին:

26 Բաթուելի որդիներն էին Սեքարը, Լաբանը և նրանց քույրը՝ Ռեբեկան:

27 Սրանք են Նաքորի որդիների տոհմերը, որոնք նրանց համար ծնվել են Խառանում. Կեմուելի որդի Արամը և նրա եղբայրը՝ Ռեքոբը գնացին Խառանից, և Եփրատ գետի մոտ գտան մի հովիտ երկրի վրա:

28 Այնտեղ մի քաղաք կառուցեցին, և քաղաքի անունը դրեցին Արամի որդի Փեթորի անունով, այսինքն՝ Արամ Նահերիմ մինչև այսօր:
29 Եվ Կեսեդի որդիները նույնպես գնացին բնակվելու, որտեղ կարող էին տեղ գտնել, և նրանք գնացին ու գտան մի հովիտ Սինարի երկրի դիմաց, և նրանք բնակվեցին այնտեղ:
30 Եվ նրանք այնտեղ իրենց համար քաղաք կառուցեցին, և քաղաքը Կեսեդ կոչեցին իրենց հոր անունով, որը Կասդիմ երկիրն է մինչև այսօր, և Կասդիմները բնակվեցին այդ երկրում, և նրանք պտղաբեր եղան և անչափ շատացան:
31 Եւ Թարան՝ Նաքորի եւ Աբրահամի հայրը, գնաց ու իր ծերութեան ժամանակ մի ուրիշ կին առաւ, որի անունը Փելիլա էր, եւ նա յղիացաւ ու նրանից մի որդի ծնեց, եւ նա նրա անունը դրեց Սոբա:
32 Թարան Սոբային ծնելուց հետո Թարան ապրեց քսանհինգ տարի:
33 Թարան մեռաւ այդ տարին՝ Աբրահամի որդի Իսահակի ծննդեան երեսունհինգերորդ տարում:
34 Թարայի օրերը երկու հարյուր հինգ տարի եղան, և նա թաղվեց Խառանում:
35 Թարայի որդի Սոբան երեսուն տարի ապրեց և ծնեց Արամին, Աքլիսին և Մերիկին:
36 Թարայի որդի Սոբայի որդի Արամը երեք կին ուներ և ծնեց տասներկու որդի և երեք աղջիկ: Տէրը Սոբայի որդի Արամին տուեց հարստութիւն, ունեցուածք, անասունների առատութիւն, հօտեր ու արջառներ, եւ մարդը շատացաւ:
37 Սոբայի որդի Արամը և նրա եղբայրն ու նրա ամբողջ տունը գնացին Խառանից և գնացին բնակվելու այնտեղ, որտեղ պետք է տեղ գտնեին, քանի որ նրանց ունեցվածքը չափազանց մեծ էր Խառանում մնալու համար: քանզի նրանք չկարողացան կանգ առնել Խառանում՝ Նաքորի որդիների՝ իրենց եղբայրների հետ միասին:
38 Եվ Սոբայի որդի Արամը գնաց իր եղբայրների հետ, և նրանք գտան մի հովիտ դեպի արևելյան կողմը, և նրանք բնակվեցին այնտեղ:
39 Եվ նրանք այնտեղ մի քաղաք էլ կառուցեցին, և նրա անունը դրեցին Արամ՝ իրենց ավագ եղբոր անունով. դա Արամ Զոբան է մինչև այսօր:
40 Այդ օրերին Աբրահամի որդի Իսահակը մեծանում էր, և նրա հայրը՝ Աբրահամը, սովորեցրեց նրան Տիրոջ ճանապարհը, որպեսզի ճանաչի Տիրոջը, և Տերը նրա հետ էր:
41 Երբ Իսահակը երեսունյոթ տարեկան էր, նրա եղբայր Իսմայելը նրա հետ շրջում էր վրանում:
42 Եվ Իսմայելը պարծենում էր ինքն իրենով Իսահակի մոտ՝ ասելով. Ես տասներեք տարեկան էի, երբ Տերը խոսեց իմ հոր հետ, որ մեզ թլփատեն, և ես արեցի Տիրոջ խոսքի համաձայն, որը նա ասաց իմ հորը, և ես իմ հոգին տվեցի. Տերը, և ես չխախտեցի նրա խոսքը, որը նա պատվիրեց իմ հորը:
43 Իսահակը պատասխանեց Իսմայելին՝ ասելով.
44 Ինչպէս կենդանի է Տէրը՝ իմ հայր Աբրահամի Աստուածը, եթէ Տէրն ասի իմ հօրը. «Ա՛ռ քո որդի Իսահակին եւ ընծայ մատուցիր նրան իմ առաջ, ես չէի զսպի, այլ ուրախութեամբ կ՛ընդունէի»:
45Եւ Տէրը լսեց այն խօսքը, որ Իսահակը խօսեց Իսմայէլի հետ, եւ դա հաճելի թուաց Տիրոջ աչքին, եւ նա մտածեց այս հարցում Աբրահամին փորձել:
46 Եվ եկավ այն օրը, երբ Աստծո որդիները եկան և կանգնեցին իրենց Տիրոջ առաջ, և Սատանան նույնպես եկավ Աստծո որդիների հետ Տիրոջ առաջ:
47 Եվ Տերն ասաց Սատանային. Սատանան պատասխանեց Տիրոջը և ասաց.
48 Եվ Տերն ասաց Սատանային. Սատանան պատասխանեց Տիրոջը և ասաց. «Ես տեսել եմ երկրի բոլոր երեխաներին, ովքեր ծառայում են քեզ և հիշում են քեզ, երբ քեզանից որևէ բան են պահանջում:
49 Եվ երբ դու նրանց տալիս ես այն, ինչ նրանք պահանջում են քեզանից, նրանք նստում են իրենց հանգիստը և թողնում են քեզ, և նրանք այլևս չեն հիշում քեզ:
50 Դու տեսե՞լ ես Թարայի որդի Աբրահամին, որը սկզբում երեխաներ չուներ, և նա քեզ ծառայեց և զոհասեղաններ կանգնեցրեց քեզ համար, որտեղ էլ որ գար, և նա ընծաներ բերեց նրանց վրա, և նա շարունակ հռչակեց քո անունը աշխարհի բոլոր որդիներին. երկիր.
51 Եվ հիմա, երբ նրա որդի Իսահակը ծնվեց, նա թողեց քեզ, նա մեծ խնջույք արեց երկրի բոլոր բնակիչների համար, և նա մոռացավ Տիրոջը:
52 Որովհետև նա քեզ ընծա չբերեց այն ամենի մեջ, ինչ նա արեց. ոչ ողջակեզ, ոչ խաղաղության զոհ, ոչ եզ, ոչ գառ, ոչ այծ այն ամենից, ինչ նա մորթեց իր որդու կաթից կաթից կտրելու օրը:
53 Իր որդու ծննդից մինչև հիմա, երբ երեսունյոթ տարի է, նա զոհասեղան չշինեց քո առջև և ոչ մի ընծա չբերեց քեզ, որովհետև տեսավ, որ դու տվեցիր այն, ինչ նա խնդրեց քո առաջ, և նա թողեց քեզ. .
54 Եվ Տերը սատանային ասաց. Որովհետև նրա նմանը չկա երկրի վրա, կատարյալ և ուղիղ մարդ իմ առջև, ով վախենում է Աստծուց և խուսափում է չարից. ինչպես կենդանի եմ, եթե ասեի նրան. «Քո որդուն Իսահակին ինձնից հանիր, նա ինձ հետ չի պահի նրան, առավել ևս, եթե ես նրան ասեի, որ իր հոտից կամ նախիրից ողջակեզ բերի իմ առաջ»:
55 Եվ Սատանան պատասխանեց Տիրոջը և ասաց. «Ուրեմն խոսիր Աբրահամի հետ այնպես, ինչպես դու ասացիր, և կտեսնես, թե արդյոք նա այսօր չի՞ օրհնազանցի և մի կողմ դնի քո խոսքերը»:

ԳԼՈՒԽ 23

1 Այդ ժամանակ Տիրոջ խոսքը եղավ Աբրահամին, և նա ասաց նրան՝ Աբրահամ, և նա ասաց.
2 Նա ասաց. Որովհետև այնտեղ կտեսնես ամպ և Տիրոջ փառքը:
3 Աբրահամն ինքն իրեն ասաց.
4 Աբրահամը վրանը մտավ և նստեց իր կնոջ՝ Սառայի առջև, և այս խոսքերն ասաց նրան.
5 Իմ որդի Իսահակը մեծացել է, և նա վաղուց չի ուսումնասիրել իր Աստծո ծառայությունը, հիմա ես վաղը կգնամ և կբերեմ նրան Սեմի և նրա որդի Էբերի մոտ, և այնտեղ նա կսովորի Տիրոջ ճանապարհները, քանի որ նրանք. կսովորեցնի նրան ճանաչել Տիրոջը, ինչպես նաև իմանալ, որ երբ նա անընդհատ աղոթում է Տիրոջ առջև, նա կպատասխանի նրան, հետևաբար այնտեղ նա կիմանա իր Տեր Աստծուն ծառայելու ճանապարհը:
6 Եվ Սառան ասաց.
7 Աբրահամն ասաց Սառային.

8 Սառան վերցրեց իր որդի Իսահակին, և նա ամբողջ գիշեր մնաց նրա մոտ, և նա համբուրեց և գրկեց նրան և մինչև առավոտ հրահանգներ տվեց նրան:

9 Եւ նա ասաց նրան. Եվ նա դեռ համբուրեց նրան և գրկեց նրան, և նա հրահանգներ տվեց Աբրահամին նրա մասին:

10 Եւ Սառան ասաց Աբրահամին.

11 Մի՛ թողիր նրան. Եթէ քաղցած է, հաց տուր նրան, իսկ եթէ ծարաւ է, ջուր տուր նրան խմելու. մի թողեք, որ նա ոտքով գնա, ոչ էլ արևի տակ նստի:

12 Թո՛ւյլ մի՛ տուր, որ նա մենակ գնա ճանապարհին, մի՛ ստիպիր նրան, ինչ կամենա, այլ արա նրան, ինչպես նա քեզ ասի:

13 Սառան ամբողջ գիշեր դառնորեն լաց եղավ Իսահակի համար, և մինչև առավոտ նրան հրահանգներ տվեց:

14 Առավոտյան Սառան ընտրեց մի շատ նուրբ և գեղեցիկ զգեստ այն հանդերձներից, որ ուներ տանը, որ Աբիմելեքը տվել էր նրան:

15 Նա հագցրեց իր որդուն՝ Իսահակին, և նրա գլխին մի չալմա դրեց, և չալմայի վերին մասում մի թանկարժեք քար փակեց, և նրանց ճանապարհ տվեց, և նրանք դուրս եկան, և Իսահակը գնաց իր հետ: հայր Աբրահամը և նրանց ծառաներից ոմանք ուղեկցեցին նրանց՝ ճանապարհից հեռացնելու համար:

16 Սառան նրանց հետ դուրս եկավ և ճանապարհին ուղեկցեց նրանց, որ ճանապարհի նրանց, և նրանք ասացին նրան.

17 Երբ Սառան լսեց իր որդի Իսահակի խոսքերը, դառնորեն լաց եղավ, և նրա ամուսինը՝ Աբրահամը, նրա հետ լաց եղավ, և նրանց որդին մեծ լացով լաց եղավ նրանց հետ: նրանց հետ գնացողները շատ լաց եղան:

18 Եվ Սառան բռնեց իր որդի Իսահակին, և նա բռնեց նրան իր գրկում, և նա գրկեց նրան և շարունակեց լաց լինել նրա հետ, և Սառան ասաց.

19 Եվ նրանք դեռ միասին լաց էին լինում, և Աբրահամը, Սառան և Իսահակը և բոլոր նրանք, ովքեր ճանապարհին ուղեկցում էին նրանց, լաց էին լինում նրանց հետ, և Սառան հետո շրջվեց իր որդուց՝ դառնորեն լաց լինելով, և նրա բոլոր ծառաներն ու աղախինները նրա հետ վերադարձան: վրանը:

20 Աբրահամը գնաց իր որդի Իսահակի հետ՝ նրան որպես ընծա մեծացնելու Տիրոջ առաջ, ինչպես որ նա պատվիրել էր նրան:

21 Աբրահամն իր հետ վերցրեց իր երիտասարդներից երկուսին, Հագարի որդի Իսմայելին և իր ծառա Եղիազարին, և նրանք գնացին նրանց հետ, և մինչ նրանք քայլում էին ճանապարհով, երիտասարդներն այս խոսքերն ասացին իրենց.

22 Իսմայէլն ասաց Եղիազարին. «Իմ հայրը՝ Աբրահամը, Իսահակի հետ գնում է նրան Տիրոջը ողջակէզ բերելու, ինչպէս նա պատուիրել էր նրան»:

23 Այժմ, երբ նա վերադառնա, ինձ կտա այն ամենը, ինչ ունի, որպեսզի ժառանգեմ նրանից հետո, քանի որ ես նրա անդրանիկն եմ:

24 Եվ Եղիազարը պատասխանեց Իսմայելին և ասաց. ես՝ նրա ծառան, որ հավատարիմ էի իր տանը, ծառայում էի նրան գիշեր ու ցերեկ և արեցի այն ամենը, ինչ նա ցանկացավ ինձ: Նա իր մահից հետո ինձ կտակի այն ամենը, ինչ նա ունի:

25 Եվ մինչ Աբրահամն իր որդի Իսահակի հետ գնում էր ճանապարհով, Սատանան եկավ և երևաց Աբրահամին շատ ծեր, խոնարհ և փշրված հոգու կերպարանքով, և նա մոտեցավ Աբրահամին և ասաց նրան. որ դու այսօր քո միակ որդու հետ այս բանն անես:

26 Որովհետև Աստված քեզ որդի է տվել քո վերջին օրերում՝ քո ծերության ժամանակ, և դու կգնա՞ս ու մորթե՞ս նրան այսօր, որովհետև նա բռնություն չի գործադրել, և քո միակ որդու հոգին կկործանի՞ երկրից:

27 Մի՞թե դու չգիտես և չես հասկանում, որ այս բանը չի կարող լինել Տիրոջից: որովհետև Տերը չի կարող մարդուն այնպիսի չարիք անել երկրի վրա, որ ասի նրան. գնա մորթի՛ր քո երեխային:

28 Եվ Աբրահամը լսեց դա և իմացավ, որ դա Սատանայի խոսքն էր, որը ջանում էր նրան շեղել Տիրոջ ճանապարհից, բայց Աբրահամը չլսեց Սատանայի ձայնը, և Աբրահամը հանդիմանեց նրան, որ նա հեռացավ:

29 Սատանան վերադարձավ և եկավ Իսահակի մոտ. և նա Իսահակին երևաց գեղեցիկ և բարեհաճ երիտասարդի կերպարանքով:

30 Նա մոտեցավ Իսահակին և ասաց նրան.

31 Արդ, հիմա, որդի՛ս, մի՛ լսիր և մի՛ լսիր նրան, որովհետև նա հիմար ծերուկ է, և թող քո թանկագին հոգին և գեղեցիկ կերպարանքը չկորչի երկրից:

32 Եւ Իսահակը լսեց ասիկա եւ ասաց Աբրահամին. նոյնիսկ այսպէս խօսեցաւ.

33 Աբրահամը պատասխանեց իր որդի Իսահակին և ասաց նրան.

34 Եվ Աբրահամը դեռ սաստում էր Սատանային, և Սատանան հեռացավ նրանցից, և տեսնելով, որ նա չի կարող հաղթել նրանց, թաքնվեց նրանցից և գնաց և անցավ նրանց առջևից ճանապարհով. և նա վերածվեց ճանապարհի վրա գտնվող ջրի մի մեծ հեղեղատի, և Աբրահամն ու Իսահակը և նրա երկու երիտասարդները հասան այդ տեղը, և տեսան մի առու մեծ ու հզոր, ինչպես հզոր ջրերը:

35 Եվ նրանք մտան առուն և անցան դրա միջով, և ջուրը սկզբում հասավ նրանց ոտքերին:

36 Եվ նրանք խորացան առվի մեջ, և ջրերը հասան մինչև նրանց պարանոցը, և նրանք բոլորը սարսափեցին ջրի պատճառով. և մինչ նրանք գնում էին առվի վրայով, Աբրահամը ճանաչեց այդ տեղը, և նա գիտեր, որ այնտեղ ջուր չկար:

37 Աբրահամն ասաց իր որդուն՝ Իսահակին.

38 Եվ Աբրահամը սաստեց նրան և ասաց նրան.

39 Եվ սատանան սարսափեց Աբրահամի ձայնից, և նա հեռացավ նրանցից, և այդ տեղը դարձյալ ցամաք դարձավ, ինչպես որ սկզբում էր:

40 Աբրահամն Իսահակի հետ գնաց այն տեղը, որ Աստված ասել էր նրան:

41 Երրորդ օրը Աբրահամը բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ այն տեղը, որը Աստված ասել էր նրան հեռվից:

42 Եվ նրան երևաց մի կրակի սյուն, որը հասնում էր երկրից մինչև երկինք, և փառքի ամպ լեռան վրա, և Տիրոջ փառքը երևաց ամպի մեջ:

43 Աբրահամն Իսահակին ասաց.

44 Եվ Իսահակը պատասխանեց և ասաց իր հորը.

45 Աբրահամն իմացավ, որ իր որդի Իսահակը ողջակեզի համար ընդունված է Տիրոջ առաջ:

46 Աբրահամն ասաց Եղիազարին և նրա որդի Իսմայելին.

47 Անոնք ալ պատասխանեցին ու ըսին. Եվ Աբրահամը գիտեր, որ նրանք չեն ընդունվել Տիրոջ առաջ իրենց հետ գնալու համար, և Աբրահամն ասաց նրանց. .

48Եւ Եղիազարն ու Իսմայէլը մնացին այնտեղ, ինչպէս Աբրահամը պատուիրել էր:

49 Աբրահամը ողջակեզի համար փայտ առաւ, դրեց իր որդի Իսահակի վրայ, վերցրեց կրակն ու դանակը, ու երկուսն էլ գնացին այնտեղ:

50 Երբ անոնք կ'երթային Իսահակը, ըսաւ անոր հօրը.

51 Աբրահամը պատասխանեց իր որդի Իսահակին՝ ասելով.

52 Իսահակն ասաց իր հորը.

53 Եվ Աբրահամը դարձյալ ասաց իր որդուն՝ Իսահակին. Ասա ինձ, որդի՛ս, աղաչում եմ քեզ, որդի՛ս, մի՛ թաքցրու ինձանից:

54 Եվ Իսահակը պատասխանեց իր հայր Աբրահամին և ասաց. խոսել է քեզ հետ:

55 Ո՛չ վերջույթը, ո՛չ մկանը չեն շարժվել և չեն շարժվել, և իմ սրտում չկա որևէ միտք կամ չար խորհուրդ սրա վերաբերյալ:

56 Բայց ես այս հարցում ուրախ ու զուարթ սիրտ ունեմ, եւ ասում եմ. «Օրհնեալ է Տէրը, որ այսօր ընտրեց ինձ իր առաջ ողջակէզ լինելու համար»:

57Եւ Աբրահամը շատ ուրախացաւ Իսահակի խօսքերի համար, եւ նրանք գնացին ու հաւաքուեցին այն տեղը, որի մասին Տէրն ասել էր:

58 Եվ Աբրահամը մոտեցավ այնտեղ զոհասեղանը շինելու, և Աբրահամը լաց էր լինում, և Իսահակը քարեր ու շաղախ առավ, մինչև որ նրանք ավարտեցին զոհասեղանի կառուցումը:

59Եւ Աբրահամը վերցրեց փայտը ու կարգի դրեց իր շինած զոհասեղանի վրայ:

60 Եվ նա վերցրեց իր որդի Իսահակին և կապեց նրան, որ դնի զոհասեղանի վրա գտնվող փայտի վրա, որպեսզի սպանի նրան որպես ողջակեզ Տիրոջ առաջ:

61 Իսահակն ասաց իր հորը. և Աբրահամն այդպես էլ արեց:

62 Իսահակը դեռ ասաց իր հորը. Իսահակի անուշ հոտը; բայց դա մի ասա նրան, եթե նա նստի ջրհորի մոտ կամ որևէ բարձր տեղ, որ չգցի իր հոգին իմ հետևից և մեռնի:

63 Եվ Աբրահամը լսեց Իսահակի խոսքերը, և նա բարձրացրեց իր ձայնը և լաց եղավ, երբ Իսահակն ասաց այս խոսքերը. Աբրահամի արցունքները հոսեցին իր որդի Իսահակի վրա, և Իսահակը դառնորեն լաց եղավ և ասաց իր հորը.

64 Եվ Աբրահամի և Իսահակի սրտերը ցնծացին այն բանի համար, որ Տերը պատվիրել էր նրանց. բայց աչքը դառնորեն լաց էր լինում, մինչ սիրտը ցնծում էր:

65 Եվ Աբրահամը կապեց իր որդի Իսահակին և դրեց նրան զոհասեղանի վրա՝ փայտի վրա, և Իսահակը իր վիզը երկարեց զոհասեղանի վրա՝ իր հոր առաջ, և Աբրահամը երկարեց իր ձեռքը՝ վերցնելու դանակը, որպեսզի սպանի իր որդուն՝ որպես ողջակեզ առաջ: Տերը.

66 Այդ ժամանակ ողորմության հրեշտակները եկան Տիրոջ առաջ և խոսեցին նրա հետ Իսահակի մասին՝ ասելով.

67 0 Տե՛ր, դու ողորմած և կարեկից Թագավոր ես այն ամենի համար, ինչ ստեղծել ես երկնքում և երկրի վրա, և դու աջակցում ես նրանց բոլորին. Ուրեմն փրկագին ու փրկագին տուր քո ծառայ Իսահակի փոխարէն, խղճացիր ու գթա՛ Աբրահամի ու նրա որդի Իսահակի վրայ, որոնք այսօր կատարում են քո պատուիրանները:

68Տէ՛ր, տեսա՞ր, թէ ինչպէ՞ս քո ծառայ Աբրահամի որդի Իսահակը անասունի պէս կապուած է սպանդին: Ուրեմն հիմա, Տէ՛ր, թող ողորմութիւնդ արթննայ անոնց վրայ:

69 Այդ ժամանակ Տերը հայտնվեց Աբրահամին, և երկնքից կանչեց նրան և ասաց. գործիր և մի պահիր քո որդուն՝ քո միակ որդուն, ինձնից:

70 Եվ Աբրահամը բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ. դա այն խոյն էր, որը Տեր Աստված ստեղծել էր երկրի վրա այն օրը, երբ ստեղծեց երկիրն ու երկինքը:

71 Որովհետեւ Տէրն այդ օրից պատրաստել էր այս խոյը՝ Իսահակի փոխարէն ողջակէզ լինելու համար:

72 Եվ այս խոյն առաջ էր գնում դեպի Աբրահամը, երբ սատանան բռնեց նրան և խճճեց նրա եղջյուրները մացառուտի մեջ, որպեսզի նա չառաջանա դեպի Աբրահամը, որպեսզի Աբրահամը սպանի իր որդուն:

73 Եվ Աբրահամը, տեսնելով, որ խոյն առաջ է գնում դեպի իրեն, և Սատանան նրան արգելում է, վերցրեց նրան և տարավ զոհասեղանի առաջ, և նա ազատեց իր որդի Իսահակին կապանքից, և նա խոյը դրեց նրա փոխարեն, և Աբրահամը խոյը սպանեց խոյին: զոհասեղանը և այն որպես ընծա մատուցեց իր որդի Իսահակի փոխարեն:

74 Եվ Աբրահամը խոյի արյունից մի քիչ ցողեց զոհասեղանի վրա, և նա բացականչեց ու ասաց.

75 Եվ այն ամենը, ինչ Աբրահամն անում էր այս առիթով զոհասեղանի մոտ, նա բացականչում էր և ասում. Աբրահամն ավարտեց ամբողջ ծառայությունը զոհասեղանի մոտ, և ծառայությունը ընդունվեց Տիրոջ առջև, և այն համարվեց, կարծես դա Իսահակն էր: և Տերն օրհնեց Աբրահամին և նրա սերունդին այդ օրը:

76 Եվ սատանան գնաց Սառայի մոտ, և նա երևաց նրան մի ծերունու կերպարանքով, որը շատ խոնարհ և հեզ էր, և Աբրահամը դեռ զբաղված էր Տիրոջ առաջ ողջակեզով:

77 Եվ նա ասաց նրան. Որովհետև նա վերցրեց Իսահակին, զոհասեղան շինեց, սպանեց նրան և որպես զոհ հանեց զոհասեղանի վրա, և Իսահակը լաց եղավ և լաց եղավ իր հոր առաջ, բայց նա չնայեց նրան և չգթաց նրան:

78 Եվ Սատանան կրկնեց այս խոսքերը, և նա հեռացավ նրանից, և Սառան լսեց Սատանայի բոլոր խոսքերը, և նա պատկերացրեց, որ նա ծեր մարդ է այն մարդկանց որդիներից, ովքեր իր որդու հետ էին, և եկել ու պատմել էր. նրան այս բաները:

79 Սառան ձայնը բարձրացրեց, լաց եղավ ու դառնորեն աղաղակեց իր որդու համար. Նա ընկավ գետնին, հող ցանեց իր գլխին և ասաց. Եվ նա շարունակեց լաց լինել և ասաց.

80 Եվ նա դեռ շարունակում էր լաց լինել և ասաց. Հիմա իմ ուրախությունը սուգի է վերածվել քեզ համար, ես, որ քեզ տենչում էի, և աղաչում էի Աստծուն, մինչև որ քեզ ծնեցի իննսուն տարեկանում. և հիմա դու ծառայեցիր այսօր դանակի և կրակի համար՝ որպես ընծա:

81 Բայց ես ինձ մխիթարում եմ քեզ հետ, որդի՛ս, որ դա Տիրոջ խոսքն է, որովհետև դու կատարեցիր քո Աստծո

պատվիրանը. քանզի ո՞վ կարող է խախտել մեր Աստծո խոսքը, ում ձեռքում է ամեն կենդանի արարածի հոգին:
82 Դու արդար ես, Տէ՛ր Աստուած մեր, քանզի քո բոլոր գործերը բարի են ու արդար. քանզի ես էլ եմ ուրախանում քո ասած խոսքով, և մինչ իմ աչքը դառնորեն լաց է լինում, իմ սիրտը ցնծում է:
83 Եվ Սառան գլուխը դրեց իր աղախիններից մեկի կրծքին, և նա քարի պես անշարժացավ:
84 Այնուհետև նա վեր կացավ և սկսեց հարցուփորձ անել, մինչև որ եկավ Քեբրոն, և նա հարցրեց բոլոր նրանց, ում հանդիպեց ճանապարհին քայլելիս, և ոչ ոք չկարողացավ նրան ասել, թե ինչ է պատահել իր որդու հետ:
85 Եվ նա իր աղախինների և ծառաների հետ եկավ Կիրեաթ-Արբա, որը Քեբրոնն է, և նա հարցրեց իր Որդու մասին, և նա մնաց այնտեղ, մինչ նա ուղարկեց իր ծառաներից մի քանիսին որոնելու, թե ուր էր գնացել Աբրահամը Իսահակի հետ. նրանք գնացին նրան փնտրելու Սեմի և Եբերի տանը, և չկարողացան գտնել նրան, և որոնեցին ամբողջ երկրում, բայց նա այնտեղ չկար:
86 Եվ ահա, Սատանան եկավ Սառայի մոտ ծերունու տեսքով, և նա եկավ ու կանգնեց նրա առջև, և նա ասաց նրան. և երբ նա լսեց խոսքը, նրա ուրախությունն այնքան սաստիկ եղավ իր որդու պատճառով, որ նրա հոգին ցնծվեց: նա մեռավ և հավաքվեց իր ժողովրդի մոտ:
87 Եվ երբ Աբրահամն ավարտեց իր ծառայությունը, նա իր որդի Իսահակի հետ վերադարձավ իր երիտասարդների մոտ, և նրանք վեր կացան և միասին գնացին Բերսաբե, և նրանք վերադարձան տուն:
88 Եվ Աբրահամը փնտրեց Սառային, և չկարողացավ գտնել նրան, և նա հարցրեց նրա մասին, և նրանք ասացին նրան.
89 Աբրահամն ու Իսահակը գնացին նրա մոտ՝ Քեբրոն, և երբ տեսան, որ նա մեռած է, ձայները բարձրացրին և դառնորեն լաց եղան նրա վրա. Իսահակն ընկավ մոր երեսին և լաց եղավ նրա վրա և ասաց. Օ,, ինչպես, ինչպես ես թողել ինձ.
90Եւ Աբրահամն ու Իսահակը սաստիկ լաց եղան, եւ նրանց բոլոր ծառաները նրանց հետ լաց եղան Սառայի համար, եւ մեծ ու ծանր սուգ սգացին նրա վրայ:

ԳԼՈՒԽ 24

1 Սառան ապրեց հարյուր քսանյոթ տարի, և Սառան մեռավ: Աբրահամը վեր կացավ իր մահացածների առաջից՝ գերեզման փնտրելու, որպեսզի թաղի իր կինը՝ Սառային. Նա գնաց ու խոսեց երկրի բնակիչների՝ Քեթի որդիների հետ՝ ասելով.
2 Ես քո երկրում պանդուխտ և պանդուխտ եմ. Տո՛ւր ինձ թաղման վայր քո երկրում, որպեսզի ես թաղեմ իմ մեռելներին իմ առջևից:
3 Եվ Հեթի զավակներն ասացին Աբրահամին.
4 Աբրահամն ասաց նրանց. դա նրանից է այն ամենի համար, ինչ նա ցանկանում է դրա համար:
5 Եփրոնը բնակուեց Քեթի որդիների մէջ, եւ նրանք գնացին ու կանչեցին նրան, եւ նա եկաւ Աբրահամի առաջ, եւ Եփրոնն ասաց Աբրահամին. Աբրահամն ասաց. «Ո՛չ, այլ գնեմ քո ունեցած քարայրն ու արտը, որպէսզի յաւիտեան թաղման համար տիրի»:
6 Եփրոնը պատասխանեց ու ասաց. Աբրահամն ասաց. «Միայն ամբողջ արժեքով այն կգնեմ քո ձեռքից, քո քաղաքի դարպասներով ներս մտնողների ձեռքից և քո սերնդի ձեռքից հավիտյան»:
7 Եփրոնը և նրա բոլոր եղբայրները լսեցին այս, և Աբրահամը Եփրոնի համար չորս հարյուր սիկղ արծաթ կշռեց Եփրոնի և նրա բոլոր եղբայրների ձեռքում: Աբրահամը գրեց այս գործարքը, և նա գրեց այն և վկայեց չորս վկաների հետ:
8 Եվ սրանք են վկաների անունները՝ Քետացի Աբիշնայի որդի Ամիգաղը, Խևացի Աշունաքի որդի Ադիքորոմը, Գոմերացի Աքիրամի որդի Աբդոնը, Ձիդոնացի Աբուդիսի որդի Բակդիլը:
9 Եվ Աբրահամը վերցրեց գնման գիրքը և դրեց այն իր գանձերի մեջ, և սրանք են այն խոսքերը, որոնք Աբրահամը գրեց գրքում, այն է.
10 Այն քարայրն ու արտը, որ Աբրահամը գնեց քետացի Եփրոնից, նրա սերունդից, իր քաղաքից դուրս եկածներից և նրանց սերունդներից հավիտյան, զնանք կլինի Աբրահամի, նրա սերնդի և նրանց համար. որ դուրս են գալիս նրա մեջքից՝ հավիտյան թաղման տեղ ունենալու համար. եւ կնիք դրաւ անոր վրայ ու վկայեց վկաներով:
11 Եվ արտն ու քարայրը, որ այնտեղ էր, և այդ ամբողջ տեղը ապահովված էին Աբրահամի և նրանից հետո նրա սերնդի համար՝ Քեթի որդիներից. Ահա դա Մամբրեի առաջ է Քեբրոնում, որը Քանանի երկրում է:
12 Եվ դրանից հետո Աբրահամն այնտեղ թաղեց իր կնոջը՝ Սառային, և այդ տեղն ու նրա բոլոր սահմանները դարձան Աբրահամին և նրա սերնդին որպես թաղման վայր:
13 Եվ Աբրահամը Սառային թաղեց շքեղությամբ, ինչպես երևում էր թագավորների թաղման ժամանակ, և նա թաղվեց շատ նուրբ և գեղեցիկ զգեստներով:
14 Նրա դամբարանի մոտ էր Սեմը, նրա որդիները՝ Եբերն ու Աբիմելեքը, Անարը, Աքռլն ու Մամբրեն, և երկրի բոլոր մեծամեծները նրա դագաղի հետևից էին գնում:
15 Եվ Սառայի օրերը հարյուր քսանյոթ տարի եղան, և նա մեռավ, և Աբրահամը մեծ ու ծանր սուգ արեց, և նա յոթ օր սգո արարողություններ կատարեց:
16 Երկրի բոլոր բնակիչները Սառայի պատճառով մխիթարեցին Աբրահամին ու նրա որդի Իսահակին:
17Եւ երբ անցան նրանց սգի օրերը, Աբրահամն ուղարկեց իր որդի Իսահակին, եւ նա գնաց Սեմի ու Եբերի տունը, որ սովորի Տիրոջ ճանապարհներն ու նրա հրահանգները, և Աբրահամը մնաց այնտեղ երեք տարի:
18 Այդ ժամանակ Աբրահամն իր բոլոր ծառաների հետ վեր կացավ, և նրանք գնացին ու վերադարձան Բերսաբեե, իսկ Աբրահամն ու իր բոլոր ծառաները մնացին Բերսաբեում:
19 Այդ տարուան յեղափոխութեան ժամանակ մահացաւ փղշտացիների թագաւոր Աբիմելէքը: նա հարյուր իննսուներեք տարեկան էր իր մահվան ժամանակ. Աբրահամն իր ժողովրդի հետ գնաց Փղշտացիների երկիրը, և նրանք մխիթարեցին ամբողջ տանն ու նրա բոլոր ծառաներին, և նա դարձավ ու գնաց տուն:
20 Աբիմելեքի մահից հետո էր, որ Գերարի ժողովուրդը վերցրեց նրա որդի Բեմալիքին, որը տասներկու տարեկան էր, և նրան պառկեցին իր հոր տեղում:

21 Եվ նրա անունը Աբիմելեք դրեցին իր հոր անունով, որովհետև այդպես սովորություն ունեին Գերարում անել, և Աբիմելեքը թագավորեց իր հոր Աբիմելեքի փոխարեն, և նա նստեց նրա գահին:

22 Այդ օրերին՝ Իսահակի կյանքի երեսունիններորդ տարում, մեռավ նաև Խառանի որդի Ղովտը, և Ղովտի ապրած բոլոր օրերը հարյուր քառասուն տարի եղան, և նա մահացավ:

23 Սրանք են Ղովտի որդիները, որոնք ծնել են նրան իր դուստրերից. առաջինի անունը Մովաբ էր, իսկ երկրորդի անունը՝ Բենամի:

24 Եվ Ղովտի երկու որդիները գնացին և իրենց կին առան Քանանի երկրից, և նրանք երեխաներ ծնեցին նրանց համար, և Մովաբի որդիներն են՝ Էդը, Մայոնը, Տարսոնը և Կանվիլը, չորս որդի, սրանք են երեխաների հայրերը: Մովաբը մինչև այսօր:

25 Եվ Ղովտի որդիների բոլոր տոհմերը գնացին բնակվելու այնտեղ, որտեղ նրանք պետք է լույս տեսնեն, քանզի նրանք պտղաբեր էին և շատացան:

26 Եվ նրանք գնացին և իրենց համար քաղաքներ կառուցեցին այն երկրում, որտեղ նրանք բնակվում էին, և իրենց անուններով կոչեցին այն քաղաքների անունները, որոնք նրանք կառուցեցին:

27 Եւ Աբրահամի եղբայր Թարայի որդի Նաքորը մեռաւ այդ օրերին՝ Իսահակի կեանքի քառասուներորդ տարում, եւ Նաքորի բոլոր օրերը եղան հարիւր յոթանասուներկու տարի, եւ նա մահացավ ու թաղվեց Խառանում:

28 Երբ Աբրահամը լսեց, որ իր եղբայրը մահացել է, տրտմեց և շատ օրեր սգաց իր եղբոր համար:

29Եւ Աբրահամը կանչեց իր գլխաւոր ծառային՝ Եղիազարին, որպէսզի նրան հրաման տա իր տան մասին, եւ նա եկաւ կանգնեց նրա առաջ:

30 Աբրահամն ասաց նրան. Ահա ես ծեր եմ, չգիտեմ իմ մահվան օրը. քանի որ ես յառաջացած եմ օրերով. Ուրեմն հիմա վեր կաց, գնա և իմ որդու համար կին մի առնես այս տեղից և այս երկրից՝ քանանացիների դուստրերից, որոնց մեջ մենք ապրում ենք:

31 Բայց գնա իմ երկիրն ու իմ ծննդավայրը, և այնտեղից կին առ իմ որդու համար, և երկնքի ու երկրի Տեր Աստծուն, ով ինձ վերցրեց իմ հայրական տնից և բերեց ինձ այս վայրը և ասաց ինձ. Ես այս երկիրը հավիտյան ժառանգություն կտամ, նա կուղարկի իր հրեշտակին քո առջև և բարգավաճում է քո ճանապարհը, որպեսզի դու իմ որդու համար կին առնես իմ ընտանիքից և իմ հոր տնից:

32 Ծառան պատասխանեց իր տիրոջ Աբրահամին ու ասաց. բայց եթէ կինը չուզէ իմ ետեւէն այս երկիր գալ, արդյո՞ք քո որդուն վերադարձնեմ քո ծննդավայրը:

33 Աբրահամն ասաց նրան.

34Եւ Եղիազարն արեց այնպէս, ինչպէս Աբրահամը հրամայել էր իրեն. Եղիազարը վեր կացավ և վերցրեց իր տիրոջ ուղտերից տասը ուղտ և իր հետ տասը մարդ իր տիրոջ ծառաներից, և նրանք վեր կացան և գնացին Խառան՝ Աբրահամի և Նաքոր քաղաքը, որպեսզի Իսահակի համար կին բերեն: Աբրահամի որդի; Երբ նրանք գնացին, Աբրահամը մարդ ուղարկեց Սեմի և Եբերի տունը, և նրանք այնտեղից բերեցին նրա որդի Իսահակին:

35 Իսահակը վերադարձաւ իր հօր տունը՝ Բերսաբէէ, իսկ Եղիազարն ու իր մարդիկ եկան Խառան: և նրանք կանգ առան քաղաքում՝ ջրհորի մոտ, և նա իր ուղտերին ծնկի իջեցրեց ջրի մոտ, և նրանք մնացին այնտեղ:

36Եւ Եղիազարը՝ Աբրահամի ծառան, աղօթեց ու ասաց. ղրկի՛ր ինձ, աղաչում եմ քեզ այս օրը և ողորմություն ցույց տուր իմ տիրոջը, որպեսզի այս օրը իմ տիրոջ որդու համար իր ընտանիքից կին նշանակես:

37 Եվ Տերը լսեց Եղիազարի ձայնը հանուն իր ծառայ Աբրահամի, և նա հանդիպեց Նաքորի կնոջ՝ Նաքորի որդի Բաթուելի աղջկան, որը Աբրահամի եղբայրն էր, և Եղիազարը եկավ նրա տուն: .

38Եւ Եղիազարը նրանց պատմեց իր բոլոր հոգսերը, եւ որ ինքը Աբրահամի ծառան է, եւ նրանք մեծապէս ուրախացան նրանով:

39 Եւ բոլորն օրհնեցին Տիրոջը, որ այս բանը կատարեց, եւ նրան Իսահակի համար կին տուեցին Բաթուէլի դուստր Ռեբեկային:

40 Եվ երիտասարդ կինը շատ գեղեցիկ տեսք ուներ, նա կույս էր, իսկ Ռեբեկան այդ օրերին տասը տարեկան էր:

41 Այդ գիշեր Բաթուելը, Լաբանն ու նրա որդիները խնջույք արեցին, և Եղիազարն ու նրա մարդիկ եկան, կերան, խմեցին և այդ գիշեր այնտեղ ուրախացան:

42 Առավոտյան Եղիազարը վեր կացավ ինքն ու իր հետ եղող մարդիկ, կանչեց Բաթուելի ամբողջ տունն ու ասաց. Նրանք վեր կացան և ճանապարհեցին Ռեբեկային և նրա դայակ Դեբորան՝ Ուզի դուստրը, և նրան տվեցին արծաթ ու ոսկի, ծառաներ ու աղախիններ, և օրհնեցին նրան:

43Եւ Եղիազարին ուղարկեցին իր մարդկանց հետ. և ծառաները վերցրին Ռեբեկային, և նա գնաց ու վերադարձավ իր տիրոջ մոտ՝ Քանանի երկիրը:

44 Իսահակը վերցրեց Ռեբեկային, և նա դարձավ նրա կինը, և նա տարավ նրան վրան:

45 Իսահակը քառասուն տարեկան էր, երբ կին առաւ իր հօրեղբօր՝ Բաթուէլի դուստր Ռեբեկային:

ԳԼՈՒԽ 25

1 Այդ ժամանակ էր, որ Աբրահամը դարձյալ իր ծերության ժամանակ կին առավ, որի անունը Քեթուրա էր՝ Քանանի երկրից:

2 Նա ծնեց նրա համար Զեմրանին, Յոքսանին, Մադանին, Մադիանին, Իսբակին և Շուաքին, որոնք վեց որդի էին: Զիմրանի որդիներն էին Աբիհենը, Մոլիկը և Նարիմը:

3 Յոկսանի որդիներն են՝ Սաբան ու Դեդանը, իսկ Մեդանի որդիներն են՝ Ամիդան, Յովաբը, Գոքին, Եղիսեն ու Նոթաքը. Մադիամի որդիներն էին Եփան, Եփերը, Քանոքը, Աբիդան և Ելդան:

4 Իշբակի որդիներն էին Մակիրոն, Բեյոդուան և Թաթորը:

5 Շուաքի որդիներն էին Բաղդադը, Մամդադը, Մունանը և Մեբանը. սրանք բոլորը Քանանացի կնոջ՝ Քեթուրայի որդիների տոհմերն են, որոնք նա ծնեց եբրայեցի Աբրահամի համար:

6 Եվ Աբրահամն ուղարկեց այս բոլորին, և նա նրանց ընծաներ տվեց, և նրանք գնացին իր որդի Իսահակի մոտից՝ բնակվելու ուր տեղ գտնեն:

7 Եվ սրանք բոլորը գնացին դեպի արևելյան լեռը, և իրենք իրենց համար վեց քաղաքներ կառուցեցին, որոնցում նրանք բնակվում էին մինչև այսօր:

8 Բայց Սաբայի ու Դեդանի որդիները՝ Յոքսանի որդիները, իրենց որդիներով, չբնակուեցին իրենց եղբայրների հետ իրենց քաղաքներում, եւ նրանք ճանապարհի ընկան ու բանակատեղի դրեցին երկրներում ու անապատներում մինչեւ այսօր:

9 Եվ Աբրահամի որդի Մադիամի որդիները գնացին Քուշի երկրի արևելք, և այնտեղ գտան մի մեծ հովիտ արևելյան երկրում, և նրանք մնացին այնտեղ և կառուցեցին մի քաղաք, և նրանք բնակվեցին այնտեղ, այսինքն. Մադիամի երկիրը մինչև այսօր:

10 Եվ Մադիանն իր կառուցած քաղաքում բնակվեց, նա և իր հինգ որդիները և նրան բոլորը:

11 Եվ սրանք են Մադիամի որդիների անուններն ըստ իրենց քաղաքների՝ Եփա, Եփեր, Քանոք, Աբիդա և Ելդա:

12 Եփայի որդիներն են՝ Մաթաքը, Միսաարը, Ավին և Ցանուան, իսկ Եփերի որդիներն են՝ Եփրոնը, Սուրը, Ալիրունը և Մադինը, իսկ Քանոքի որդիներն են՝ Ռագուելը, Ռեկեմը, Ազիին, Ալյոսուբը և Ալադը:

13 Աբիդայի որդիներն են՝ Քուրը, Մելուդը, Քերուբը, Մոլքի. Ելդայի որդիներն են՝ Միկերը, Ռեբան, Մաղքիան ու Գաբոլը: սրանք են մադիանացիների անուններն ըստ իրենց տոհմերի. Այնուհետեւ Մադիամի տոհմերը տարածվեցին Մադիամի ամբողջ երկրում:

14 Եւ սրանք են Աբրահամի որդի Իսմայէլի սերունդները, որոնց Սառայի աղախին Հագարը ծնեց Աբրահամի համար:

15Եւ Իսմայէլը Եգիպտոսի երկրից կին առաւ, որի անունը Ռիբա էր, որը Մերիբա է:

16 Ռիբան ծնեց Իսմայէլ Նաբայոթին, Կեդարին, Ադբէլին, Միբսամին ու նրանց քոյր Բոսմաթին:

17 Եվ Իսմայելը դեն գցեց իր կնոջը՝ Ռիբային, և նա գնաց նրանից և վերադարձավ Եգիպտոս՝ իր հոր տունը, և նա բնակվեց այնտեղ, որովհետև նա շատ վատ էր եղել Իսմայելի և նրա հոր՝ Աբրահամի աչքի առաջ: .

18 Այնուհետև Իսմայելը Քանանի երկրից կին առավ, և նրա անունը Մալքութ էր, և նա նրա համար ծնեց Նիշմա, Դումա, Մասա, Քադադ, Թեմա, Ետուր, Նափիշ և Կեդմա:

19 Սրանք են Իսմայելի որդիները, և սրանք են նրանց անունները, որոնք տասներկու իշխաններ են՝ ըստ իրենց ազգերի. և Իսմայելի ընտանիքները դրանից հետո տարածվեցին, և Իսմայելը վերցրեց իր երեխաներին և ամբողջ ունեցվածքը, որը նա ձեռք էր բերել, իր ընտանիքի հոգիների և իրեն պատկանող բոլորի հետ միասին, և նրանք գնացին բնակվելու այնտեղ, որտեղ պետք է տեղ գտնեին:

20 Նրանք գնացին և բնակվեցին Փառանի անապատի մոտ, և նրանց բնակավայրը Հավիլայից մինչև Սուր էր, որը Եգիպտոսի դիմաց է, երբ դու գնում ես Ասորեստան:

21 Իսմայէլն ու նրա որդիները բնակուեցին երկրում, եւ նրանցից երեխաներ ունեցան, եւ նրանք պտղաբեր եղան ու առատացան:

22 Սրանք են Իսմայելի անդրանիկ Նաբայոթի որդիների անունները. Mend, ուղարկել, Mayon; Կեդարի որդիներն էին Ալյոնը, Կեզեմը, Քամադը և Հեղին:

23 Ադբեելի որդիներն էին Քամադն ու Յաբինը. Մաբսամի որդիներն են՝ Աբդիան, Աբեդմելեքը և Յուշը: Սրանք են Իսմայելի կնոջ՝ Ռիբայի որդիների ընտանիքները:

24 Իսմայելի որդի Միսմայի որդիներն են՝ Շամուան, Զաքարոնը և Օբեդը. Դումայի որդիներն են՝ Կեզեդը, Հեղին, Մաքմադը և Ամեդը:

25 Մասայի որդիներն էին Մելոնը, Մուլան և Էբիդադոնը. Քադադի որդիներն էին Ազուրը, Մինսարը և Աբեդմելեքը: Թեմայի որդիներն են՝ Սեիրը, Սադոնը և Յակոլը:

26 Ետուրի որդիներն էին Մերիթը, Յայիշը, Ալիոն և Փաքոթը. Նափիսի որդիներն են՝ Աբեդ-Թամեդը, Աբիասափը և Միրը. Կեդմայի որդիներն են՝ Կալիպը, Թաքթին և Օմիրը. Սրանք էին Իսմայելի կնոջ՝ Մալքութի որդիներն ըստ իրենց տոհմերի:

27 Սրանք բոլորն Իսմայելի տոհմերն են՝ ըստ իրենց սերունդների, և նրանք բնակվեցին այն երկրներում, որտեղ իրենք քաղաքներ էին կառուցել մինչև այսօր:

28 Բաթուելի դուստր Ռեբեկան՝ Աբրահամի որդի Իսահակի կինը, այդ օրերին ամուլ էր, նա սերունդ չուներ. Իսահակը բնակուեց իր հօր հետ Քանանացիների երկրում. Տէրը Իսահակի հետ էր. Նոյի որդի Սեմի որդի Արփաքսադը մեռավ այդ օրերին՝ Իսահակի կյանքի քառասունութերորդ տարում, և Արփաքսադի ապրած բոլոր օրերը չորս հարյուր երեսունութ տարի էին, և նա մահացավ:

ԳԼՈՒԽ 26

1 Եվ Աբրահամի որդի Իսահակի կյանքի հիսունիններորդ տարում նրա կինը՝ Ռեբեկան, դեռ ամուլ էր այդ օրերին:

2 Ռեբեկան ասաց Իսահակին.

3 Արդ, կանգնիր, դու էլ աղոթիր Աստծուն, և նա կլսի քո աղոթքը և կհիշի մեզ իր ողորմությամբ:

4 Իսահակը պատասխանեց իր կնոջը՝ Ռեբեկային, ասելով.

5 Ռեբեկան նրան ասաց. Մորիան այնտեղ աղոթելու և Տիրոջը փնտրելու համար, և երբ նրանք հասան այնտեղ, Իսահակը վեր կացավ և աղոթեց Տիրոջը իր կնոջ համար, քանի որ նա ամուլ էր:

6 Իսահակն ասաց. Քո սերնդին կտամ երկիրը, և դու խոստացար նրան և ասացիր նրան, որ ես քո սերունդը կբազմացնեմ ինչպես երկնքի աստղերը և ինչպես ավազը. ծով, հիմա թող հաստատվեն քո խոսքերը, որոնք դու ասացիր իմ հորը:

7 Որովհետև դու ես մեր Տեր Աստվածը, և մեր աչքերը դեպի քեզ են ուղղված, որպեսզի մեզ մարդկանց սերունդ տաս, ինչպես դու մեզ խոստացար, որովհետև դու ես մեր Տեր Աստվածը, և մեր աչքերը ուղղված են միայն քեզ:

8Եւ Տէրը լսեց Աբրահամի որդի Իսահակի աղօթքը, եւ Տէրը նրանից աղաչեց, եւ նրա կինը՝ Ռեբեկան, յղիացաւ:

9 Եվ մոտ յոթ ամիս հետո, երբ երեխաները միասին պայքարեցին նրա մեջ, և նրան շատ ցավ պատճառեց, որ նա հոգնեց նրանց պատճառով, և նա ասաց բոլոր կանանց, ովքեր այն ժամանակ երկրում էին. դա ինձ պետք է? և նրանք ասացին նրան.

10 Եվ նա ասաց նրանց. և նա գնաց Մորիայի երկիր՝ փնտրելու Տիրոջը դրա համար. և նա գնաց նրա որդի Սեմի և Եբերի մոտ՝ հարցնելու նրանց այս հարցում, և որ նրանք փնտրեն Տիրոջը այս հարցում:

11 Եվ նա նաև խնդրեց Աբրահամին փնտրել և հարցնել Տիրոջը այն ամենի մասին, ինչ պատահել է իրեն:

12 Եվ նրանք բոլորը հարցրին Տիրոջը այս հարցի վերաբերյալ, և նրանք բերեցին նրան Տիրոջից և ասացին նրան. և մի ազգը մյուսից ուժեղ կլինի, իսկ մեծը կծառայի կրտսերին:

13 Եվ երբ լրացան նրա ծննդաբերության օրերը, նա ծնկի իջավ, և ահա նրա արգանդում երկվորյակներ կային, ինչպես որ Տերն էր ասել նրան:

14Եւ առաջինը բոլորովին կարմիր ելաւ՝ մազոտ հանդերձի պէս, եւ երկրի ամբողջ ժողովուրդը նրա անունը Եսաւ դրեց՝ ասելով.

15 Դրանից հետո նրա եղբայրը եկավ, և նրա ձեռքը բռնեց Եսավի գարշապարը, ուստի նրա անունը դրեցին Հակոբ:

16 Աբրահամի որդի Իսահակը վաթսուն տարեկան էր, երբ ծնեց նրանց:

17 Եվ տղաները մեծացան մինչև իրենց տասնհինգ տարեկանը, և նրանք եկան տղամարդկանց հասարակության մեջ: Եսավը նախազծող և խաբեբա մարդ էր և դաշտում հմուտ որսորդ, իսկ Հակոբը կատարյալ և իմաստուն մարդ էր, բնակվում էր վրաններում, արածեցնում էր հոտերը և սովորում Տիրոջ հրահանգները և իր հոր և մոր պատվիրանները:

18 Իսահակն ու իր տան որդիները բնակուեցին իր հօր՝ Աբրահամի հետ Քանանի երկրում, ինչպէս Աստուած նրանց պատուիրել էր:

19Եւ Աբրահամի որդի Իսմայելը գնաց իր զաւակների ու նրանց բոլոր պատկանողների հետ, եւ նրանք այնտեղ վերադարձան Հավիլա երկիրը, եւ այնտեղ բնակուեցին:

20 Եվ Աբրահամի հարճերի բոլոր որդիները գնացին բնակվելու արևելյան երկրում, որովհետև Աբրահամը նրանց ուղարկել էր իր որդու մոտից և նվերներ տվել նրանց, և նրանք գնացին:

21 Աբրահամն իր ամբողջ ունեցվածքը տվեց իր որդի Իսահակին, և նա տվեց նրան իր բոլոր գանձերը:

22 Եւ նա հրամայեց նրան ասելով. «Մի՞թե դու չգիտես և չե՞ս հասկանում, որ Տերը Աստված է երկնքում և երկրի վրա, և նրանից բացի ուրիշ չկա:

23 Եվ նա էր, ով ինձ տարավ իմ հոր տնից և իմ ծննդավայրից և ինձ տվեց երկրի վրա եղած բոլոր ուրախությունները. ով ինձ ազատեց ամբարիշտների խորհուրդից, որովհետև ես վստահեցի նրան:

24 Նա ինձ տարավ այստեղ և ինձ ազատեց Ուր Կասդիմից. Նա ասաց ինձ. «Քո սերնդին կտամ այս բոլոր երկրները, և նրանք կժառանգեն դրանք, երբ պահեն իմ պատվիրանները, իմ կանոններն ու դատավճիռները, որոնք ես պատվիրել եմ քեզ, և որոնք ես նրանց կպատվիրեմ»:

25 Արդ, որդի՛ս, լսի՛ր իմ ձայնը և պահի՛ր քո Տեր Աստծու պատվիրանները, որոնք ես պատվիրել եմ քեզ. դու և քո զավակները քեզանից հետո հավիտյան:

26 Եվ հիշեք Տիրոջ հրաշալի գործերը և նրա ողորմությունը, որ նա ցույց տվեց մեր հանդեպ՝ մեզ ազատելով մեր թշնամիների ձեռքից, և մեր Տեր Աստվածը ստիպեց նրանց ընկնել մեր ձեռքը. և այժմ պահիր այն ամենը, ինչ ես քեզ պատվիրել եմ, և մի հեռացիր քո Աստծո պատվիրաններից և ոչ ոքի չծառայիր նրանից բացի, որպեսզի լավ լինի քեզ և քեզնից հետո քո սերունդը:

27 Եվ դու սովորեցրու քո երեխաներին և քո սերունդներին Տիրոջ հրահանգներն ու նրա պատվիրանները, և սովորեցրու նրանց այն ուղիղ ճանապարհը, որով նրանք պետք է գնան, որպեսզի նրանց հավիտյան լավ լինի:

28 Իսահակը պատասխանեց իր հորը և ասաց նրան. Աբրահամը օրհնեց իր որդի Իսահակին ու նրա զավակներին. և Աբրահամը Հակոբին սովորեցրեց Տիրոջ խրատը և նրա ճանապարհները:

29 Եվ հենց այդ ժամանակ էր, որ Աբրահամը մահացավ՝ Իսահակի որդիների՝ Հակոբի և Եսավի կյանքի տասնհինգերորդ տարում, և Աբրահամի բոլոր օրերը հարյուր յոթանասունհինգ տարի եղան, և նա մեռավ և հավաքվեց. նրա ժողովուրդը ծերության մեջ՝ ծեր ու օրերով կշտացած, և Իսահակն ու Իսմայելը նրա որդիները թաղեցին նրան:

30 Երբ Քանանի բնակիչները լսեցին, որ Աբրահամը մեռել է, բոլորն իրենց թագավորներով, իշխաններով և իրենց բոլոր մարդկանց հետ եկան Աբրահամին թաղելու:

31 Եվ Խառանի երկրի բոլոր բնակիչները և Աբրահամի տան բոլոր տոհմերը, բոլոր իշխաններն ու մեծամեծները, և Աբրահամի որդիները հարճերով, բոլորը եկան, երբ լսեցին Աբրահամի մահվան մասին, և հատուցեցին Աբրահամի մահը. ողորմություն և մխիթարեցին իր որդի Իսահակին, և Աբրահամին թաղեցին այն քարայրում, որը նա գնել էր քետացի Եփրոնից և նրա երեխաներին՝ թաղման վայր ունենալու համար:

32 Քանանի բոլոր բնակիչները և բոլոր նրանք, ովքեր ճանաչում էին Աբրահամին, մի ամբողջ տարի լաց եղան Աբրահամի համար, և տղամարդիկ ու կանայք սգացին նրա վրա:

33 Եվ բոլոր փոքր երեխաները և երկրի բոլոր բնակիչները լաց եղան Աբրահամի համար, որովհետև Աբրահամը բարի էր նրանց բոլորի հետ, և որովհետև նա ուղիղ էր Աստծո և մարդկանց հետ:

34 Եվ չկար մի մարդ, ով վախենում էր Աստծուց, ինչպես Աբրահամը, քանի որ նա վախեցել էր իր Աստծուց իր մանկությունից և ծառայել էր Տիրոջը և գնացել էր իր բոլոր ճանապարհներով իր կյանքի ընթացքում՝ իր մանկությունից մինչև նրա մահվան օրը: .

35 Եվ Տերը նրա հետ էր և ազատեց նրան Նեբրովթի և նրա ժողովրդի խորհուրդներից, և երբ նա պատերազմեց Էլամի չորս թագավորների հետ, նա հաղթեց նրանց:

36 Եվ նա բերեց երկրի բոլոր զավակներին Աստծո ծառայությանը, և նա սովորեցրեց նրանց Տիրոջ ճանապարհները և նրանց ճանաչեց Տիրոջը:

37 Եվ նա մի պուրակ ստեղծեց և այնտեղ խաղողի այգի տնկեց, և նա միշտ իր վրանում միս ու խմիչք էր պատրաստել երկրով անցնողներին, որպեսզի նրանք կշտանան իր տանը:

38 Եվ Տեր Աստված Աբրահամի պատճառով փրկեց ամբողջ երկիրը:

39 Եվ Աբրահամի մահից հետո էր, որ Աստված օրհնեց իր որդի Իսահակին և նրա զավակներին, և Տերը Իսահակի հետ էր, ինչպես որ իր հայր Աբրահամի հետ էր, քանի որ Իսահակը պահեց Տիրոջ բոլոր պատվիրանները, ինչպես որ իր հայր Աբրահամն էր

պատվիրել նրան: ; նա չշրջվեց աջ կամ ձախ այն աջ ճանապարհից, որը նրան պատվիրել էր հայրը:

ԳԼՈՒԽ 27

1 Այդ ժամանակ Եսավը, Աբրահամի մահից հետո, հաճախ էր գնում դաշտ՝ որսի:

2 Եվ Բաբելոնի Նեբրոդ թագավորը, նույնը՝ Ամրափելն էր, նույնպես հաճախ էր գնում իր զորավոր մարդկանց հետ դաշտում որսալու և իր մարդկանց հետ շրջելու ցերեկվա զով:

3 Նեբրովթ բոլոր օրերը հսկում էր Եսաուին, քանի որ Նեբրովտի սրտում Եսաուի դէմ բոլոր օրերը նախանձ էր գոյացել:

4 Եվ մի օր Եսավը գնաց որսի դաշտը, և նա գտավ Նեբրոդին, որը քայլում էր անապատում իր երկու մարդկանց հետ:

5 Եվ նրա բոլոր զորավոր մարդիկ և նրա ժողովուրդը նրա հետ էին անապատում, բայց նրանք հեռացան նրանից և գնացին նրանից տարբեր կողմերով որսի համար, և Եսավը թաքնվեց Նեբրոդի համար, և նա թաքնվեց նրա համար անապատ:

6 Եվ Նեբրովթն ու նրա հետ եղող մարդիկ չէին ճանաչում նրան, և Նեբրովթն ու նրա մարդիկ հաճախակի շրջում էին դաշտում օրվա զովության ժամանակ, և իմանալու, թե որտեղ էին նրա մարդիկ որսում դաշտում:

7 Եվ Նեբրովթն ու իր հետ եղող երկու մարդիկ եկան այն տեղը, որտեղ նրանք էին, երբ Եսավը հանկարծակի ելավ իր թաքստոցից, հանեց իր սուրը և շտապեց, վազեց Նեբրովտի մոտ և կտրեց նրա գլուխը:

8 Եվ Եսավը հուսահատ կռիվ արեց Նեբրովտի հետ եղող երկու մարդկանց հետ, և երբ նրանք կանչեցին նրան, Եսավը դարձավ նրանց կողմը և իր սրով սպանեց նրանց:

9 Եվ Նեբրովտի բոլոր զորավոր մարդիկ, ովքեր թողել էին նրան անապատ գնալու համար, հեռվից լսեցին աղաղակը, և նրանք իմացան այդ երկու մարդկանց ձայները, և նրանք վազեցին իմանալու դրա պատճառը, երբ գտան իրենց. թագավորը և երկու մարդիկ, որոնք նրա հետ էին, մահացած պառկած էին անապատում:

10 Երբ Եսավը տեսավ Նեբրովտի զորավոր մարդկանց, որոնք հեռվում էին գալիս, փախավ և դրանով փախավ: Եվ Եսավը վերցրեց Նեբրովթի թանկարժեք հանդերձները, որոնք Նեբրովթի հայրը կտակել էր Նեբրովթին, և որոնցով Նեբրովտը հաղթեց ամբողջ երկրի վրա, և վազեց ու թաքցրեց դրանք իր տանը:

11 Եվ Եսավը վերցրեց այդ հանդերձները և վազեց քաղաք Նեբրովթի մարդկանց պատճառով, և նա եկավ իր հոր տունը կռվից հոգնած և ուժասպառ, և պատրաստ էր մեռնել վշտից, երբ մոտեցավ իր եղբորը՝ Հակոբին և նստեց նրա առաջ:

12 Եվ նա ասաց իր եղբորը՝ Հակոբին. Եվ Հակոբը Եսավի հետ խելամտորեն վարվեց այս հարցում, և Եսավը վաճառեց իր անդրանիկ իրավունքը Հակոբին, քանի որ դա այդպես էր արել Տիրոջ կողմից:

13 Եվ Եսավի բաժինը Մաքփելայի դաշտի քարայրում, որը Աբրահամը գնել էր Քեթի որդիներից՝ գերեզմանի տիրանալու համար, Եսավը նույնպես վաճառեց Հակոբին, և Հակոբը այս ամենը գնեց իր եղբայր Եսավից՝ տրված արժեքով:

14 Եվ Հակոբը այս ամենը գրեց մի գրքում, և նա նույնը վկայեց վկաների հետ, և նա կնքեց այն, և գիրքը մնաց Հակոբի ձեռքում:

15 Երբ Քուշի որդի Նեբրոդը մեռավ, նրա մարդիկ բարձրացրին նրան, տարակուսանքով տարան և թաղեցին իր քաղաքում: Նեբրովտի ապրած բոլոր օրերը երկու հարյուր տասնհինգ տարի եղան, և նա մահացավ:

16 Եվ Նեբրովթի թագավորության օրերը երկրի ժողովրդի վրա հարյուր ութսունհինգ տարի էին. և Նեբրովդը Եսավի սրով մեռավ ամոթից և արհամարհանքով, և Աբրահամի սերունդը մահացավ, ինչպես նա տեսել էր իր երազում:

17 Եվ Նեբրովթի մահից հետո նրա թագավորությունը բաժանվեց բազմաթիվ բաժանումների, և բոլոր այն մասերը, որոնց վրա թագավորում էր Նեբրովտը, վերականգնվեցին երկրի համապատասխան թագավորներին, որոնք վերականգնեցին նրանց Նեբրովտի մահից հետո և ամբողջ տան ժողովրդին: Նեբրովտը երկար ժամանակ ստրուկ էր երկրի բոլոր մյուս թագավորներին:

ԳԼՈՒԽ 28

1 Եվ այդ օրերին՝ Աբրահամի մահից հետո, այդ տարում Տերը սաստիկ սով բերեց երկրում, և մինչ սովը մոլեգնում էր Քանանի երկրում, Իսահակը վեր կացավ, որ իջնի Եգիպտոս սովի պատճառով: , ինչպես որ արել էր նրա հայրը՝ Աբրահամը:

2 Այդ գիշեր Տերը հայտնվեց Իսահակին և ասաց նրան. «Մի՛ իջիր Եգիպտոս, այլ վեր կաց և գնա Գերար՝ Փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքի մոտ, և մնա այնտեղ, մինչև սովը դադարի»:

3 Իսահակը վեր կացավ և գնաց Գերար, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել նրան, և այնտեղ մնաց մի ամբողջ տարի:

4 Եվ երբ Իսահակը եկավ Գերար, երկրի ժողովուրդը տեսավ, որ նրա կինը՝ Ռեբեկան, գեղեցիկ տեսք ուներ, և Գերարացիները Իսահակին հարցրին իր կնոջ մասին, և նա ասաց. «Նա իմ քույրն է, որովհետև վախենում էր ասել. նա նրա կինն էր, որ երկրի ժողովուրդը չսպանի նրան իր պատճառով:

5 Աբիմելեքի իշխանները գնացին ու գովեցին կնոջը թագավորի մոտ, բայց նա չպատասխանեց նրանց և չլսեց նրանց խոսքերը:

6 Բայց նա լսեց, որ ասում էին, թե Իսահակը նրան իր քույրն է համարում, ուստի թագավորը դա վերապահեց իր մեջ:

7 Եվ երբ Իսահակը երեք ամիս մնաց երկրում, Աբիմելեքը նայեց պատուհանին, և նա տեսավ, և ահա Իսահակը խաղում էր իր կնոջ՝ Ռեբեկայի հետ, որովհետև Իսահակը ապրում էր թագավորին պատկանող դրսի տանը. Իսահակը թագավորի տան դիմաց էր:

8 Թագավորն ասաց Իսահակին. որքա՛ն հեշտությամբ կարող էր ժողովրդի մեծ մարդկանցից մեկը պառկել նրա հետ, և դու այդ ժամանակ մեզ մեղավոր կբերեիր:

9 Իսահակն ասաց Աբիմելեքին. «Քանի որ վախենում էի, որ չմեռնեմ իմ կնոջ պատճառով, ուստի ասացի.

10 Այդ ժամանակ Աբիմելեքը հրամայեց իր բոլոր իշխաններին ու մեծամեծներին, և նրանք վերցրին

Իսահակին ու նրա կնոջը՝ Ռեբեկային և բերեցին թագավորի առաջ:
11 Թագավորը հրամայեց, որ նրանց հագցնեն իշխանական զգեստներ, ստիպեն նրանց քշել քաղաքի փողոցներով և քարոզել նրանց առաջ ամբողջ երկրում՝ ասելով. ով որ դիպչի այս մարդուն կամ նրա կնոջը, անպայման կմեռնի: Իսահակը իր կնոջ հետ վերադարձավ թագավորի տուն, և Տերը Իսահակի հետ էր, և նա մեծացավ և ոչինչ չպակասեց:
12 Եվ Տերը Իսահակին շնորհեց Աբիմելեքի և նրա բոլոր հպատակների աչքում, և Աբիմելեքը լավ վարվեց Իսահակի հետ, քանի որ Աբիմելեքը հիշեց երդումն ու ուխտը, որ կար իր հոր և Աբրահամի միջև:
13 Աբիմելեքն ասաց Իսահակին. «Ահա ամբողջ երկիրը քո առաջ է. բնակի՛ր այնտեղ, ուր քո աչքին լավ է թվում, մինչև քո երկիրը վերադառնաս. Աբիմելէքը Իսահակին տուեց արտերն ու խաղողի այգիները եւ Գերարի երկրի լաւագոյն մասը, որպէսզի ցանէ, հնձէ ու ուտի երկրի պտուղները, մինչեւ որ սովի օրերը անցնեն:
14 Իսահակը ցանեց այդ երկրում, և նույն տարում ստացավ հարյուրապատիկ, և Տերը օրհնեց նրան:
15 Եվ այդ մարդը մեծացավ, և նա ունեցվածք ունեցավ ոչխարների, նախիրների ունեցվածքի և ծառաների մեծ պաշարների մասին:
16 Երբ սովի օրերն անցան, Տերը հայտնվեց Իսահակին և ասաց նրան. և Իսահակը վեր կացավ և վերադարձավ Քեբրոն, որը Քանանի երկրում է, նա և նրա բոլոր անդամները, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել նրան:
17 Դրանից հետո Արփաքսադի որդի Սելաքը մեռավ այն տարում, որը Հակոբի և Եսավի կյանքի տասնութերորդ տարին է: Սելաքի ապրած բոլոր օրերը չորս հարիւր երեսուներեք տարի եղան, ու մեռաւ:
18 Այն ժամանակ Իսահակը իր կրտսեր որդի Հակոբին ուղարկեց Սեմի և Եբերի տուն, և նա իմացավ Տիրոջ պատվիրանները, և Հակոբը մնաց Սեմի և Եբերի տանը երեսուներկու տարի, և նրա եղբայր Եսավը չգնաց: , քանի որ նա չցանկացավ գնալ և մնաց իր հոր տանը՝ Քանանի երկրում:
19 Եվ Եսավը շարունակ որս էր անում դաշտերում, որպեսզի տուն բերի այն, ինչ կարող էր ստանալ:
20 Եվ Եսավը ծրագրավորող և խաբեբա մարդ էր, ով որս էր անում մարդկանց սրտերի հետևից և քողարկում նրանց, իսկ Եսավը խիզախ մարդ էր դաշտում, և ժամանակի ընթացքում, ինչպես միշտ, գնում էր որսի: և նա հասավ մինչև Սեյրի դաշտը, որը Եդոմն է:
21 Նա մնաց Սեյրի երկրում՝ դաշտում որս անելով մեկ տարի չորս ամիս:
22 Եվ Եսավն այնտեղ Սեիրի երկրում տեսավ քանանացի մի աղջկա, որի անունը Հեուդիթ էր, Եփերի որդի Բերիի դուստրը, Քանանի որդի Քեթի տոհմերից:
23 Եսավը նրան կին առավ և եկավ նրա մոտ: Եսավը քառասուն տարեկան էր, երբ վերցրեց նրան, և նրան տարավ Քեբրոն՝ իր հոր բնակության երկիրը, և նա բնակվեց այնտեղ:
24 Եվ եղավ այնպես, որ այդ օրերին՝ Իսահակի կյանքի հարյուր տասներորդ տարում, այսինքն՝ Հակոբի կյանքի հիսուներորդ տարում, այդ տարի մահացավ Նոյի որդի Սեմը. Սեմը մահացավ վեց հարյուր տարեկան:
25 Երբ Սեմը մահացավ, Հակոբը վերադարձավ իր հոր մոտ՝ Քեբրոն, որը Քանանի երկրում էր:
26 Եվ Հակոբի կյանքի հիսունվեցերորդ տարում Խառանից մարդիկ եկան, և Ռեբեկային պատմեցին նրա եղբոր՝ Բաթուելի որդի Լաբանի մասին:
27Որովհետև Լաբանի կինը այդ օրերին ամուլ էր և երեխաներ չծնեց, ինչպես նաև նրա բոլոր աղախինները նրա համար չծնեցին:
28 Այնուհետև Տերը հիշեց Լաբանի կնոջը՝ Ադինային, և նա հղիացավ և ծնեց երկվորյակ աղջիկներ, և Լաբանն իր աղջիկների անունները դրեց՝ ավագ Լիայի անունը և կրտսեր Ռաքելի անունը:
29 Եվ այդ մարդիկ եկան և պատմեցին այս բաները Ռեբեկային, և Ռեբեկան շատ ուրախացավ, որ Տերն այցելել է իր եղբորը և որ նա երեխաներ է ունեցել:

ԳԼՈՒԽ 29

1 Աբրահամի որդի Իսահակը ծերացավ և ծերացավ, և նրա աչքերը ծանրացան ծերությունից. նրանք աղոտ էին և չէին տեսնում:
2 Այն ժամանակ Իսահակը կանչեց իր որդուն Եսավին և ասաց. , որ ես ուտեմ, որպեսզի օրհնեմ քեզ իմ մահից առաջ, քանի որ ես հիմա ծերացել եմ և ալեհեր:
3 Եսավն այդպես էլ արեց. և նա վերցրեց իր զենքը և դուրս եկավ դաշտ՝ որսի որսի, ինչպես միշտ, բերելու իր հոր մոտ, ինչպես նա պատվիրել էր, որպեսզի օրհնի նրան:
4 Ռեբեկան լսեց այն բոլոր խոսքերը, որ Իսահակն ասել էր Եսավին, և շտապեց և կանչեց իր որդի Հակոբին, ասելով. պիտի ասի քեզ.
5 Վեր կաց և գնա, աղաչում եմ քեզ, հոտի մոտ և ինձ հետ բեր այծերի երկու լավ ուլ, և ես քո հոր համար կծուծ ախորժակով կծու միս կբերեմ, և դու կբերես համեմունքները, որ նա ուտի քո եղբոր առաջ: արի հետապնդումից, որպեսզի քո հայրը օրհնի քեզ:
6 Յակոբը շտապեց ու արեց այնպէս, ինչպէս իր մայրն էր հրամայել իրեն, և նա համեմունք պատրաստեց ու բերեց իր hօր առաջ, նախքան Եսաւը իր հետապնդումից դուրս գար:
7 Իսահակն ասաց Հակոբին. «Ո՞վ ես դու, որդի՛ս»: Նա ասաց. «Ես քո առաջնեկ Եսավն եմ, արեցի այնպես, ինչպես դու պատվիրեցիր ինձ, այժմ վեր կաց և կեր իմ որսից, որպեսզի քո հոգին օրհնի ինձ, ինչպես որ ինձ հետ խոսեցիր»:
8 Եվ Իսահակը վեր կացավ, կերավ և խմեց, և նրա սիրտը մխիթարվեց, և նա օրհնեց Հակոբին, և Հակոբը հեռացավ իր հորից: Եվ հենց որ Իսահակը օրհնեց Հակոբին, և նա հեռացավ նրանից, ահա Եսավը դաշտից եկավ իր որսից, և նա նույնպես անուշաբույր միս պատրաստեց և բերեց իր հորը, որ դրանից ուտի և օրհնի նրան:
9 Իսահակն ասաց Եսավին. Եվ Եսավը իմացավ, որ իր եղբայր Հակոբը դա արել էր, և Եսավի բարկությունը բորբոքվեց իր եղբոր՝ Հակոբի վրա, որ նա այդպես վարվեց իր հանդեպ:
10 Եսավն ասաց. որովհետև նա երկու անգամ փոխարինեց ինձ, նա խլեց իմ անդրանիկ իրավունքը, և այժմ նա վերցրեց իմ օրհնությունը. Եսաւը շատ լաց եղաւ. Երբ Իսահակը լսեց իր որդի Եսաւի ձայնը, որ լաց էր լինում, Իսահակն ասաց Եսավին. Եսաւն ատեց իր

եղբայր Յակոբին իր հօր տուած օրհնութեան համար, եւ նրա բարկութիւնը սաստիկ բորբոքուեց նրա վրայ:

11 Եվ Հակոբը շատ վախեցավ իր եղբոր Եսավից, և նա վեր կացավ ու փախավ Սեմի որդի Եբերի տունը, և նա այնտեղ թաքնվեց իր եղբոր պատճառով, և Հակոբը վաթսուներեք տարեկան էր, երբ գնաց: Քանանի երկրից Քեբրոնից դուրս եկավ, և Հակոբը տասնչորս տարի թաքցվեց Էբերի տանը՝ իր եղբոր Եսավի պատճառով, և նա այնտեղ շարունակեց սովորել ճանապարհները: Տիրոջ և նրա պատվիրանների մասին:

12 Եվ երբ Եսավը տեսավ, որ Հակոբը փախել է և փախել է նրանից, և որ Հակոբը խորամանկորեն ստացել է օրհնությունը, այն ժամանակ Եսավը չափազանց տրտմեց, և նա նաև զայրացավ իր հոր և մոր վրա. Նա էլ վեր կացավ, առավ իր կնոջը և իր հորից ու մորից գնաց Սեյրի երկիրը, և նա բնակվեց այնտեղ: Եսավը տեսավ այնտեղ մի կին Քեթի դուստրերի միջից, որի անունը Բոսմաթ էր, քետացի Էլոնի դուստրը, և նրան կին առավ իր առաջին կնոջից բացի, և Եսավը նրա անունը դրեց Ադա՝ ասելով, որ օրհնությունը եղել է. այդ ժամանակն անցավ նրանից:

13 Եվ Եսավը վեց ամիս բնակվեց Սեյրի երկրում՝ առանց իր հորն ու մորը տեսնելու, և դրանից հետո Եսավը վերցրեց իր կանանց և վեր կացավ ու վերադարձավ Քանանի երկիրը, և Եսավն իր երկու կանանց դրեց իր հոր տանը՝ Քեբրոնում:

14 Եվ Եսավի կանայք զայրացրին և գրգռեցին Իսահակին ու Ռեբեկային իրենց գործերով, որովհետև նրանք չէին քայլում Տիրոջ ճանապարհներով, այլ ծառայում էին իրենց հոր փայտից ու քարից աստվածներին, ինչպես նրանց հայրն էր սովորեցրել, և նրանք ավելի չար էին, քան իրենց. հայրիկ.

15 Եվ նրանք գնացին իրենց սրտի չար ցանկության համաձայն, և նրանք զոհ մատուցեցին և խունկ ծխեցին Բահաղներին, և Իսահակն ու Ռեբեկան հոգնեցին նրանցից:

16 Ռեբեկան ասաց. Եթէ Յակոբը կին առնի Քեթի աղջիկներից, ինչպէս որ երկրի դուստրերից են, ապա ի՞նչ օգուտ ինձ կեանքը:

17 Այդ օրերին Եսավի կինը՝ Ադան, հղիացավ և նրանից մի որդի ծնեց, և Եսավն իր որդու անունը դրեց Եղիփազ, և Եսավը վաթսունհինգ տարեկան էր, երբ նա ծնեց նրան:

18Եւ Աբրահամի որդի Իսմայէլը մեռաւ այդ օրերին՝ Յակոբի կեանքի վաթսունչորսերորդ տարում, եւ Իսմայէլի ապրած բոլոր օրերը եղան հարիւր երեսունեօթ տարի, եւ նա մեռաւ:

19 Երբ Իսահակը լսեց, որ Իսմայելը մահացել է, սգաց նրա համար, և Իսահակը շատ օրեր ողբում էր նրա վրա:

20 Եվ Եբերի տանը Հակոբի բնակության տասնչորս տարվա վերջում Հակոբը ցանկացավ տեսնել իր հորն ու մորը, և Հակոբը եկավ իր հոր և մոր տուն՝ Քեբրոն, և Եսավն այդ օրերին մոռացել էր, թե ինչ էր արել Հակոբը: արվեց նրան՝ այդ օրերին նրանից օրհնություն վերցնելով:

21 Երբ Եսաւը տեսաւ Յակոբին, որ գալիս էր իր հօր ու մօր մօտ, յիշեց այն, ինչ Յակոբն արել էր իր հետ, եւ սաստիկ բարկացած էր նրա դէմ եւ ջանաց սպանել նրան:

22 Աբրահամի որդի Իսահակը ծեր էր և հասունացել, և Եսավն ասաց.

23 Եվ սա պատմեցին Ռեբեկային, և նա շտապեց, մարդ ուղարկեց և կանչեց իր որդուն՝ Հակոբին, և նա ասաց նրան. շրջվեց քեզնից և հետո կվերադառնաս:

24 Եվ Իսահակը կանչեց Հակոբին և ասաց նրան. այս հողը; եթե քո զավակները պահեն իմ ուխտը, որ կապել եմ քեզ հետ, ապա ես էլ կկատարեմ քո երեխաներին այն, ինչ ասել եմ քեզ և չեմ թողնի նրանց:

25 Արդ, իմ որդիս լսիր իմ ձայնը այն ամենին, ինչ ես կպատվիրեմ քեզ, և մի կին չառնիր Քանանի դուստրերից. վեր կաց, գնա Խառան՝ քո մոր հոր՝ Բաթուելի տունը, և այնտեղից քեզ հետ կին առ քո մոր եղբոր՝ Լաբանի դուստրերից:

26 Ուրեմն զգույշ եղիր, որ չմոռանաս քո Տեր Աստծուն և նրա բոլոր ճանապարհները այն երկրում, ուր դու գնում ես, և կապ հաստատես երկրի ժողովրդի հետ և ունայնության հետևից գնաս և չլքես քո Տեր Աստծուն:

27 Բայց երբ գաս երկիրը՝ ծառայիր այնտեղ Տիրոջը, մի՛ թեքվիր աջ ու ձախ այն ճանապարհից, որը ես քեզ պատվիրել եմ, և որը դու սովորել ես:

28 Եվ թող Ամենակարող Աստված քեզ շնորհ տա երկրի մարդկանց աչքում, որպեսզի դու այնտեղ քո ընտրությամբ կին առնես. նա, ով բարի և ուղիղ է Տիրոջ ճանապարհներին:

29 Եվ թող Աստված տա քեզ և քո սերնդին քո հոր Աբրահամի օրհնությունը, և քեզ պտղաբերի ու շատացնի, և դու կարող ես մարդկանց բազմություն դառնաս այն երկրում, ուր գնում ես, և թող Աստված քեզ դարձնի այս երկիրը: , քո հոր բնակարանի երկիրը՝ զավակներով և մեծ հարստությամբ, ուրախությամբ և հաճույքով:

30 Իսահակը վերջացրեց Հակոբին պատվիրելն ու օրհնել նրան, և նա շատ նվերներ տվեց նրան՝ արծաթով ու ոսկով, և նա հեռացրեց նրան: Յակոբը լսեց իր հօրն ու մօրը. նա համբուրեց նրանց, վեր կացավ ու գնաց Պադան-Արամ. Յակոբը եօթանասունեօթ տարեկան էր, երբ Քանանացիների երկրից Բերսաբէէն դուրս ելաւ:

31 Երբ Հակոբը գնաց Խառան գնալու, Եսավը կանչեց իր որդի Եղիփազին և գաղտնի խոսեց նրա հետ և ասաց. և սպանիր նրան քո սրով լեռներից մեկում, և վերցրու նրա ամբողջ ունեցվածքը և վերադարձիր:

32Եւ Եսաւի որդի Եղիփազը գործունեայ մարդ էր եւ աղեղների հմուտ, ինչպէս իր հայրն էր սովորեցրել, եւ նա դաշտում նշանաւոր որսորդ էր եւ քաջարի մարդ:

33Եւ Եղիփազն արեց այնպէս, ինչպէս իր հայրը պատուիրել էր իրեն, եւ Եղիփազն այն ժամանակ տասներեք տարեկան էր, եւ Եղիփազը վեր կացաւ, գնաց իր մօր տասը եղբայրներին իր հետ վերցրեց ու Յակոբին հետապնդեց:

34 Եվ նա ուշադիր հետևեց Հակոբին, և նա թաքնվեց նրա համար Քանանի երկրի սահմաններում՝ Սյուքեմ քաղաքի դիմաց:

35 Եվ Հակոբը տեսավ Եղիփազին և նրա մարդկանց, որոնք հետապնդում էին իրեն, և Հակոբը կանգ առավ այնտեղ, ուր նա գնում էր, որպեսզի իմանա, թե ինչ է սա, քանի որ նա չգիտեր այդ բանը: Եղիփազը հանեց իր սուրը, և նա իր մարդկանցով առաջ շարժվեց դեպի Հակոբը: Յակոբը նրանց ասաց.

36 Եվ Եղիփազը մոտեցավ Հակոբին, և նա պատասխանեց և ասաց նրան. և երբ Հակոբը տեսավ,

որ Եսավը խոսել է Եղիփազի հետ, որպեսզի ուժ գործադրի, Հակոբը մոտեցավ և աղաչեց Եղիփազին ու նրա մարդկանց՝ ասելով նրան.

37 Ահա այն ամենը, ինչ ունեմ, և որ հայրս ու մայրս տվեցին ինձ, որ վերցնում են քեզ մոտ և գնում ինձնից, և չեն սպանում ինձ, և թող այս բանը քեզ համար արդարություն համարվի:

38 Եվ Տերը Հակոբին շնորհեց Եսավի որդի Եղիփազի և նրա մարդկանց աչքում, և նրանք լսեցին Հակոբի ձայնը և չսպանեցին նրան, և Եղիփազն ու նրա մարդիկ առան ամբողջ ունեցվածքը. Յակոբը՝ արծաթն ու ոսկին, որ իր հետ բերած էր Բերսաբէէն. նրան ոչինչ չեն թողել:

39Եւ Եղիփազն ու իր մարդիկ հեռացան նրանից, եւ նրանք վերադարձան Եսաւի մօտ՝ Բերսաբէէ, եւ նրան պատմեցին այն ամէնը, ինչ Յակոբի հետ պատահել էր իրենց հետ, եւ նրան տուեցին այն ամենը, ինչ վերցրել էին Հակոբից:

40 Եվ Եսավը բարկացավ իր որդի Եղիփազի և նրա հետ եղող մարդկանց վրա, որովհետև Հակոբին չէին սպանել:

41 Նրանք պատասխանեցին ու ասացին Եսավին. «Քանի որ Հակոբը մեզ աղաչեց, որ չսպանենք իրեն, մեր խղճահարությունը եղավ նրա հանդեպ, և մենք վերցրինք նրա ամբողջ ունեցվածքը և բերեցինք քեզ: Եսավը վերցրեց ամբողջ արծաթն ու ոսկին, որ Եղիփազը վերցրել էր Հակոբից, և դրեց իր տանը:

42 Այն ժամանակ, երբ Եսավը տեսավ, որ Իսահակը օրհնել է Հակոբին և պատվիրել էր նրան ասել.

43 Այնուհետև նա գնաց իր հորեղբոր Իսմայելի տունը և իր ավագ կանանցից բացի կին առավ Նաբայոթի քրոջ՝ Իսմայելի դուստր Մաքլաաթին:

ԳԼՈՒԽ 30

1 Յակոբը դուրս ելաւ՝ շարունակելով իր ճանապարհը դէպի Խառան, եւ հասաւ մինչեւ Մորիա լեռը, եւ ամբողջ գիշեր այնտեղ մնաց Լուզ քաղաքի մօտ. Այդ գիշեր Տերը հայտնվեց այնտեղ Հակոբին, և նա ասաց նրան. այն երկիրը, որի վրա դու պառկած ես, կտամ քեզ և քո սերնդին:

2 Եվ ահա ես քեզ հետ եմ և կպահեմ քեզ, ուր էլ որ գնաս, և ես կբազմացնեմ քո սերունդը, ինչպես երկնքի աստղերը, և քո բոլոր թշնամիներին տապալելու եմ քո առաջ. և երբ նրանք պատերազմեն քեզ հետ, նրանք չեն հաղթի քեզ, և ես քեզ նորից կբերեմ այս երկիր ուրախությամբ, երեխաների հետ և մեծ հարստությամբ:

3 Եվ Հակոբը արթնացավ քնից և շատ ուրախացավ իր տեսած տեսիլքի համար. և նա այդ վայրի անունը դրեց Բեթել:

4 Եվ Հակոբը շատ ուրախ վեր կացավ այդ տեղից, և երբ նա քայլեց, նրա ոտքերը ուրախությունից թեթեւացան, և նա այնտեղից գնաց դեպի Արևելքի որդիների երկիրը, և նա վերադարձավ Խառան և գնաց հովվի մոտ: լավ.

5 Նա այնտեղ գտավ որոշ մարդկանց. Խառանից գնում էին իրենց ոչխարներին արածեցնելու, և Հակոբը նրանց հարցրեց, և նրանք ասացին. «Մենք Խառանից ենք»:

6 Նա ասաց նրանց. Նրանք ասացին. «Մենք ճանաչում ենք նրան, և ահա նրա դուստր Ռաքելը գալիս է իր հոր հոտը արածեցնելու»:

7 Մինչ նա դեռ խոսում էր նրանց հետ, Լաբանի դուստր Ռաքելը եկավ իր հոր ոչխարներին արածեցնելու, քանի որ նա հովիվ էր:

8 Երբ Հակոբը տեսավ իր մոր եղբոր՝ Լաբանի աղջկան՝ Ռաքելին, վազեց, համբուրեց նրան, բարձրացրեց ձայնն ու լաց եղավ:

9 Յակոբն ասաց Ռաքէլին, որ ինքը նրա հօր քրոջ՝ Ռեբեկայի որդին է, եւ Ռաքէլը վազեց ու պատմեց իր հօրը, իսկ Յակոբը շարունակեց լաց լինել, քանի որ իր հետ ոչինչ չուներ բերելու Լաբանի տուն:

10 Երբ Լաբանը լսեց, որ իր քրոջ որդի Հակոբը եկել է, վազեց, համբուրեց նրան, գրկեց նրան և բերեց տուն, հաց տվեց, և նա կերավ:

11 Յակոբը Լաբանին պատմեց այն, ինչ իր եղբայր Եսաւն արել էր իրեն, եւ ինչ որ իր որդի Եղիփազն արել էր նրան ճանապարհին:

12 Հակոբը մեկ ամիս բնակվեց Լաբանի տանը, և Հակոբը կերավ ու խմեց Լաբանի տանը, և դրանից հետո Լաբանն ասաց Հակոբին.

13 Եվ Լաբանը տղաներ չուներ, այլ միայն դուստրեր, իսկ նրա մյուս կանայք ու աղախինները դեռ ամուլ էին այդ օրերին. և սրանք են Լաբանի դուստրերի անունները, որոնք ծնել էր նրա կինը՝ Ադինան. Ավագի անունը Լիա էր, իսկ կրտսերի անունը՝ Ռաքել: Լիան քնքուշ աչքեր ուներ, իսկ Ռաքելը գեղեցիկ ու բարեհաճ էր, և Հակոբը սիրում էր նրան:

14 Յակոբն ասաց Լաբանին. և Լաբանը համաձայնվեց դրան, և Հակոբը յոթ տարի ծառայեց Լաբանին իր աղջկա՝ Ռաքելի համար:

15 Եւ Յակոբի Խառանում բնակութեան երկրորդ տարում, այսինքն՝ Յակոբի կեանքի յոթանասունիններորդ տարում, այդ տարի մեռաւ Սեմի որդի Եբերը: Նա իր մահից չորս հարյուր վաթսունչորս տարեկան էր:

16 Երբ Հակոբը լսեց, որ Էբերը մահացել է, սաստիկ տրտմեց, և շատ օրեր ողբաց և սգաց նրա վրա:

17 Եւ Յակոբի Խառանում բնակութեան երրորդ տարում Եսաւի կնոջ՝ Իսմայէլի դուստր Բոսմաթը նրա համար որդի ծնեց, եւ Եսաւը նրա անունը Ռաուէլ դրեց:

18 Եվ Լաբանի տանը Հակոբի բնակության չորրորդ տարում Տերն այցելեց Լաբանին և հիշեց նրան Հակոբի պատճառով, և նրա համար որդիներ ծնվեցին, և նրա առաջին ծնունդը Բեորն էր, երկրորդը Ալիբն էր, իսկ երրորդը. Չորաշ.

19 Եվ Տերը Լաբանին հարստություն և պատիվ տվեց, որդիներ ու դուստրեր, և այդ մարդը շատացավ Հակոբի պատճառով:

20 Եվ Հակոբը այդ օրերին ծառայում էր Լաբանին բոլոր գործերով՝ տանը և դաշտում, և Տիրոջ օրհնությունը Լաբանին պատկանող ամեն ինչի վրա էր՝ տանը և դաշտում:

21 Հինգերորդ տարում Քանանի երկրում մեռավ Եսավի կնոջ՝ Բերիի դուստր Հուդիթը, և նա տղաներ չուներ, այլ միայն դուստրեր:

22 Եվ սրանք են նրա դուստրերի անունները, որոնք նա ծնեց Եսավի համար. ավագի անունը Մարզիթ էր, իսկ կրտսերի անունը՝ Պուիթ:

23 Երբ Հեուդիթը մեռավ, Եսավը վեր կացավ և գնաց Սեյիր՝ դաշտում որսի, ինչպես միշտ, և Եսավը երկար ժամանակ բնակվեց Սեյրի երկրում:

24 Վեցերորդ տարում Եսավն իր մյուս կանանցից բացի կին առավ խևացի Ջեբեոնի դուստր Աքլիբաման, և Եսավը նրան տարավ Քանանի երկիրը:

25 Եւ Աքլիբաման յղիացաւ եւ Եսաւի համար ծնեց երեք որդի՝ Յուսին, Յաաղանին եւ Կորխին:

26 Եվ այդ օրերին, Քանանի երկրում, Եսավի հովիվների և Քանանի երկրի բնակիչների հովիվների միջև վիճաբանություն եղավ, քանի որ Եսավի անասուններն ու ապրանքները չափազանց շատ էին, որպեսզի նա մնար Քանանի երկրում: , իր հայրական տանը, և Քանանի երկիրը չէր կարող տանել նրան իր անասունների պատճառով:

27 Եվ երբ Եսավը տեսավ, որ իր վեճը շատացել է Քանանի երկրի բնակիչների հետ, վեր կացավ և առավ իր կանանց, իր որդիներին ու դուստրերին, ինչպես նաև իրեն պատկանող բոլոր անասուններին և իր ունեցած ամբողջ ունեցվածքին. նա ձեռք բերեց Քանանի երկրում, և նա գնաց այդ երկրի բնակիչներից Սեյրի երկիրը, և Եսավը և նրա բոլոր անդամները բնակվեցին երկրում: Սեիրի:

28 Բայց Եսավը ժամանակ առ ժամանակ գնում էր ու տեսնում իր հորն ու մորը Քանանի երկրում, և Եսավը ամուսնանում էր Հորեցիների հետ և իր աղջիկներին տալիս էր Հորեցի Սեիրի որդիներին:

29 Նա իր ավագ դուստր Մարզիթին տվեց իր կնոջ եղբոր՝ Ջեբեոնի որդի Անային, իսկ Հորեցի Բիլհանի որդի Ազարին՝ Պուիթին: Եսավը բնակվում էր լեռան վրա, նա և իր որդիները, և նրանք պտղաբեր էին և շատացան:

ԳԼՈՒԽ 31

1 Եվ յոթերորդ տարում ավարտվեց Հակոբի ծառայությունը, որին նա ծառայում էր Լաբանին, և Հակոբն ասաց Լաբանին. և Լաբանն այդպես էլ արեց, և Լաբանն ու Հակոբը հավաքեցին այդ տեղի ամբողջ ժողովրդին և խնջույք արեցին:

2 Երեկոյան Լաբանը եկավ տուն, և դրանից հետո Հակոբը եկավ այնտեղ տոնակատարության մարդկանց հետ, և Լաբանը հանգցրեց տան բոլոր լույսերը:

3 Յակոբն ասաց Լաբանին. Լաբանը պատասխանեց.

4 Այնուհետև Լաբանը վերցրեց իր աղջկան՝ Լիային, և նա բերեց նրան Հակոբի մոտ, և նա եկավ նրա մոտ, և Հակոբը չգիտեր, որ նա Լիան է:

5 Լաբանն իր աղջկան՝ Լիային, աղախին տուեց իր աղախին Զելփային:

6 Տոնի ժամանակ ամբողջ ժողովուրդը գիտեր, թե ինչ էր արել Լաբանը Հակոբի հետ, բայց այդ բանը չհայտնեցին Հակոբին:

7 Եվ բոլոր հարևանները այդ գիշեր եկան Հակոբի տուն, և նրանք կերան, խմեցին և ուրախացան, և Լիայի առաջ թմբուկներով ու պարերով նվագեցին, և նրանք պատասխանեցին Հակոբի, Հելեի, Հեղեի առաջ:

8 Եվ Հակոբը լսեց նրանց խոսքերը, բայց չհասկացավ դրանց իմաստը, բայց մտածեց, որ այդպիսի սովորություն կարող է լինել նրանց այս երկրում:

9 Հարևաններն այս խոսքերն ասացին Հակոբի առաջ գիշերը, և Լաբանի տան բոլոր լույսերը հանգցրեցին այդ գիշեր:

10 Եվ առավոտյան, երբ ցերեկը հայտնվեց, Հակոբը դարձավ դեպի իր կինը, և նա տեսավ, և ահա Լիան էր, որ պառկած էր նրա գրկում, և Հակոբն ասաց. ասաց, և ես դա չգիտեի:

11 Յակոբը կանչեց Լաբանին ու ասաց նրան. Անշուշտ, ես քեզ ծառայեցի Ռաքելի համար, և ինչո՞ւ խաբեցիր ինձ և ինձ տվեցիր Լիային:

12 Լաբանը պատասխանեց Հակոբին, ասելով. «Մեր փոխարեն այդպես չէ, որ հիմա կրտսերին տանք ավագի առաջ, հետևաբար, եթե դու կամենում ես նույն կերպ վերցնել նրա քրոջը, վերցրու նրան քեզ մոտ այն ծառայության համար, որը կծառայես ինձ ևս յոթ տարի: .

13 Եվ Հակոբը այդպես էլ արեց, և նա նույնպես Ռաքելին կին առավ, և նա ծառայեց Լաբանին ևս յոթ տարի, և Հակոբն էլ եկավ Ռաքելի մոտ, և նա ավելի շատ սիրեց Ռաքելին, քան Լիային, և Լաբանը նրան աղախնի համար տվեց իր աղախին Բալլային:

14 Եվ երբ Տերը տեսավ, որ Լիային ատում են, Տերը բացեց նրա արգանդը, և նա հղիացավ և այդ օրերին Հակոբի չորս որդի ծնեց:

15 Եվ սրանք են նրանց անունները՝ Ռուբեն Շմավոն, Ղևի և Հուդա, և նա դրանից հետո թողեց իր ծնունդը:

16 Եվ այն ժամանակ Ռաքելը ամուլ էր, և նա սերունդ չուներ, և Ռաքելը նախանձեց իր քրոջը՝ Լիային, և երբ Ռաքելը տեսավ, որ նա Հակոբից երեխաներ չի ծնում, վերցրեց իր աղախնին Բաղային, և նա ծնեց Հակոբի երկու որդի՝ Դանին և Նեփթաղիին: .

17 Երբ Լիան տեսավ, որ նա այլեւս չի ծննդաբերել, վերցրեց նաև իր աղախին Զիլփային, և նա նրան կին տվեց Հակոբին, և Հակոբն էլ եկավ Զելփա, և նա ծնեց Հակոբի երկու որդի՝ Գադին և Ասերին:

18 Եվ Լիան դարձյալ հղիացավ և ծնեց Հակոբին այդ օրերին երկու որդի և մեկ աղջիկ, և սրանք են նրանց անունները՝ Իսաքար, Զաբուղոն և նրանց քույր Դինա:

19 Եվ Ռաքելը դեռ ամուլ էր այդ օրերին, և Ռաքելը այդ ժամանակ աղոթեց Տիրոջը և ասաց. նա երեխաներ չունի:

20 Արդ, ո՛վ Տեր Աստված, լսի՛ր իմ աղաչանքը քո առաջ, և տե՛ս իմ տառապանքը և աղախիններից մեկի պես երեխաներ տուր ինձ, որպեսզի ես այլևս չկրեմ իմ նախատինքը:

21 Եվ Աստված լսեց նրան և բացեց նրա արգանդը, և Ռաքելը հղիացավ և մի որդի ծնեց, և նա ասաց. Յակոբը իննսունմէկ տարեկան էր, երբ ծնեց նրան:

22 Այդ ժամանակ Հակոբի մայրը՝ Ռեբեկան, Հակոբի մոտ ուղարկեց իր դայակ Դեբորան՝ Ուզի դստերը, և Իսահակի երկու ծառաներից:

23 Նրանք եկան Հակոբի մոտ՝ Խառան և ասացին նրան. և Հակոբը լսեց նրանց այն, ինչ ասել էր նրա մայրը:

24 Այդ ժամանակ լրացան մյուս յոթ տարիները, որոնք Հակոբը ծառայեց Լաբանին Ռաքելի համար, և տասնչորս տարվա վերջում էր, որ նա բնակվում էր Խառանում, որ Հակոբն ասաց Լաբանին. տուր ինձ իմ կանանց և ուղարկիր ինձ, կարող եմ գնալ իմ երկիր, որովհետև, ահա, մայրս ինձ ուղարկեց Քանանի երկրից, որ ես վերադառնամ իմ հոր տուն:

25 Լաբանն ասաց նրան. եթէ շնորհք գտայ քո աչքին, մի՛ թողիր ինձ. Դո՛ւրս տուր ինձ քո վարձը, և ես դրանք կտամ և կմնամ ինձ հետ:

26 Յակոբն ասաց նրան. Ահա թե ինչ պիտի տաս ինձ վարձի համար, որ ես այսօր անցնեմ քո ողջ հոտի միջով և կվերցնեմ նրանցից խայտաբղետ ու խայտաբղետ գառները, որոնք շագանակագույն են ոչխարների և ոչխարների մեջ: այծերը, և եթե դու այս բանն անես ինձ համար, ես կվերադառնամ, արածեցնելու եմ քո հոտը և կպահեմ նրանց, ինչպես սկզբում:

27 Լաբանն այդպես էլ արեց, և Լաբանն իր հոտից հանեց այն ամենը, ինչ Հակոբն ասել էր և տվեց նրան:

28Եւ Յակոբը Լաբանի հոտից իր հանած բոլորը դրեց իր որդիների ձեռքը, իսկ Յակոբը արածեցնում էր Լաբանի հոտի մնացած մասը:

29 Եվ երբ Իսահակի ծառաները, որոնց նա ուղարկել էր Հակոբի մոտ, տեսան, որ Հակոբն այնուհետև չէր վերադառնա իրենց հետ Քանանի երկիր՝ իր հոր մոտ, նրանք հեռացան նրանից և վերադարձան տուն՝ Քանանի երկիրը:

30 Դեբորան Հակոբի հետ մնաց Խառանում, և նա Իսահակի ծառաների հետ չվերադարձավ Քանանի երկիր, և Դեբորան Հակոբի կանանց ու երեխաների հետ բնակվեց Խառանում:

31 Եվ Հակոբը վեց տարի էլ ծառայեց Լաբանին, և երբ ոչխարները դուրս բերեցին, Հակոբը նրանց միջից հանեց խայտաբղետոններին և խայտաբղետոններին, ինչպես որոշել էր Լաբանի հետ, և Հակոբը այդպես արեց Լաբանի մոտ վեց տարի, և այդ մարդը շատացավ և շատացավ և ասաց. նա ուներ անասուններ և աղախիններ և ծառաներ, ուղտեր և էշեր:

32 Եվ Հակոբն ուներ երկու հարյուր անասուն, և նրա անասունները մեծ ու գեղեցիկ տեսք ուներ և շատ բերքատու էին, և մարդկանց որդիների բոլոր ընտանիքները ցանկանում էին ձեռք բերել Հակոբի անասուններից, քանի որ նրանք չափազանց բարեկեցիկ էին: .

33 Եվ մարդկանց որդիներից շատերը եկան Հակոբի հոտից մի քանիսը հայթայթելու, և Հակոբը նրանց տվեց ոչխար՝ որպես ծառա կամ աղախին, կամ էշի կամ ուղտի համար, կամ ինչ որ Հակոբը կամեցավ նրանցից, նրանք տվեցին նրան:

34 Եվ Հակոբը հարստություն, պատիվ և ունեցվածք ձեռք բերեց մարդկանց որդիների հետ այս գործարքների միջոցով, և Լաբանի զավակները նախանձեցին նրան այս պատվին:

35 Եվ ժամանակի ընթացքում նա լսեց Լաբանի որդիների խոսքերը, որ ասում էին.

36 Եվ Հակոբը տեսավ Լաբանի և նրա զավակների երեսը, և ահա այն նրա դեմ չէր այդ օրերին, ինչպես նախկինում:

37 Եվ Տերը հայտնվեց Հակոբին վեց տարին լրանալուց հետո և ասաց նրան.

38 Այդ ժամանակ Հակոբը վեր կացավ, և իր երեխաներին, կանանց և իրեն պատկանող բոլորին նստեցրեց ուղտերի վրա, և նա գնաց Քանանի երկիրը գնալու իր հայր Իսահակի մոտ:

39 Եվ Լաբանը չգիտեր, որ Հակոբը հեռացել էր իրենից, քանի որ Լաբանն այդ օրը ոչխարներ էր խուզում:

40 Եվ Ռաքելը գողացավ իր հոր պատկերները, վերցրեց դրանք և թաքցրեց այն ուղտի վրա, որի վրա նստած էր, և նա գնաց:

41 Եվ սա է պատկերների ձևը. վերցնելով առաջին ծնված մարդուն և սպանել նրան և գլխից մազերը հանել, և աղ վերցնել և գլուխը աղել և յուղով օծել, այնուհետև վերցնելով մի փոքրիկ տախտակ պղնձե կամ ոսկու տախտակ և վրան գրել անունը. այն, և տախտակը դնելով նրա լեզվի տակ, և տախտակի հետ գլուխը վերցնելով լեզվի տակ, դրեց այն տանը, և լույսերը վառեց նրա առաջ և խոնարհվեց նրա առաջ:

42 Եվ այն ժամանակ, երբ նրանք խոնարհվում են դրա առաջ, այն խոսում է նրանց հետ բոլոր հարցերի վերաբերյալ, որ նրանք խնդրում են դրանից՝ անվան զորությամբ, որը գրված է դրանում:

43 Եվ ոմանք դրանք պատրաստում են մարդկանց պատկերներով՝ ոսկուց և արծաթից, և գնում են նրանց մոտ իրենց հայտնի ժամանակներում, և կերպարանքները ստանում են աստղերի ազդեցությունը և պատմում նրանց ապագա բաները, և այսպես էին պատկերները, որոնք. Ռեյչելը գողացել է հորից.

44 Եւ Ռաքէլը գողացաւ իր հօրը պատկանող այս կուռքերը, որպէսզի Լաբանը դրանց միջոցով չիմանայ, թէ ուր էր գնացել Յակոբը:

45 Եվ Լաբանը տուն եկավ և հարցրեց Հակոբի և նրա ընտանիքի մասին, և նա չգտնվեց, և Լաբանը փնտրեց նրա պատկերները, որպեսզի իմանար, թե ուր էր գնացել Հակոբը, և չկարողացավ գտնել դրանք, և նա գնաց մի քանի այլ պատկերների մոտ, և նա. հարցրեց նրանց, և նրանք ասացին նրան, որ Հակոբը փախել է նրանից իր հոր մոտ՝ Քանանի երկիրը:

46 Եվ Լաբանը վեր կացավ և վերցրեց իր եղբայրներին ու իր բոլոր ծառաներին, և նա դուրս եկավ, հետապնդեց Հակոբին, և նա հասավ նրան Գաղաադ լեռան վրա:

47 Լաբանն ասաց Յակոբին. «Այս ի՞նչ արեցիր ինձ հետ, որ փախչես ու խաբես ինձ, և իմ աղջիկներին ու նրանց երեխաներին սրով գերի տանես»:

48 Եվ դու ինձ թույլ չտվեցիր, որ համբուրեմ նրանց և ուրախությամբ արձակեմ նրանց, և դու գողացիր իմ աստվածներին և հեռացար:

49 Յակոբը պատասխանեց Լաբանին՝ ասելով. և հիմա ում հետ գտնես քո աստվածներին, նա կմեռնի:

50 Եվ Լաբանը որոնեց արձանները, և նա զննեց Հակոբի բոլոր վրաններում և կահույքի մեջ, բայց չկարողացավ գտնել դրանք:

51 Եվ Լաբանն ասաց Հակոբին. եթե դու չարչարես իմ աղջիկներին կամ իմ աղջիկներից բացի ուրիշ կանայք առնես, նույնիսկ Աստված վկա կլինի իմ և քո միջև այս հարցում:

52 Նրանք քարեր առան ու կույտ շինեցին, և Լաբանն ասաց.

53 Եվ Հակոբն ու Լաբանը զոհ մատուցեցին լեռան վրա, և նրանք այնտեղ կերան կույտի մոտ, և ամբողջ գիշեր մնացին լեռան վրա, և Լաբանը առավոտ կանուխ վեր կացավ, և նա լաց եղավ իր դուստրերի հետ, և նա համբուրեց նրանց, և նա վերադարձավ իր տեղը:

54 Նա շտապեց և ճանապարհեց իր որդի Բեորին, որը տասնյոթ տարեկան էր, Նաքորի որդի Ուզի որդի Աբիքորովի հետ և նրանց հետ տասը մարդ:

55 Նրանք շտապեցին, գնացին և անցան Հակոբի առաջով ճանապարհով, և նրանք մեկ այլ ճանապարհով եկան Սեյրի երկիրը:

56 Նրանք եկան Եսավի մոտ և ասացին նրան.

57 Լսե՞լ ես, թե ինչ արեց ինձ հետ քո եղբայր Հակոբը, ով նախ մերկ և մերկ եկավ ինձ մոտ, և ես գնացի նրան ընդառաջ և պատվով բերեցի նրան իմ տուն, և ես նրան

մեծացրի, և ես նրան տվեցի իմ երկուսը. դուստրերը կանանց համար և նաև իմ աղախիններից երկուսը:
58 Եվ Աստված օրհնեց նրան իմ պատճառով, և նա շատացավ և ունեցավ որդիներ, դուստրեր և աղախիններ:
59 Նա նաև ունի մեծ քանակությամբ հոտեր ու նախիրներ, ուղտեր և էշեր, ինչպես նաև առատ արծաթ ու ոսկի. և երբ նա տեսավ, որ իր հարստությունը շատացավ, թողեց ինձ, մինչ ես գնացի իմ ոչխարները խուզելու, և նա վեր կացավ և փախավ գաղտնի:
60 Եվ նա բարձրացրեց իր կանանց ու երեխաներին ուղտերի վրա, և նա տարավ իր ամբողջ անասունն ու ունեցվածքը, որը նա ձեռք բերեց իմ երկրում, և նա բարձրացրեց իր երեսը՝ գնալու իր հոր՝ Իսահակի մոտ՝ Քանանի երկիրը:
61 Եվ նա ինձ թույլ չտվեց համբուրել իմ աղջիկներին և նրանց երեխաներին, և նա իմ աղջիկներին տարավ որպես սրով գերիների, և նա նույնպես գողացավ իմ աստվածներին և փախավ:
62 Եվ հիմա ես թողել եմ նրան Յաբուկի հեղեղատի սարում, նրան և նրան բոլորին. նրան ոչինչ չի պակասում:
63 Եթե քո ցանկությունն է գնալ նրա մոտ, գնա այն ժամանակ, և այնտեղ կգտնես նրան, և դու կարող ես անել նրա հետ այնպես, ինչպես քո հոգին է կամենում. Լաբանի պատգամաբերները եկան ու Եսաուին պատմեցին այս բոլորը:
64 Եվ Եսավը լսեց Լաբանի պատգամաբերների բոլոր խոսքերը, և նրա բարկությունը մեծացավ Հակոբի դեմ, և նա հիշեց իր ատելությունը, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ:
65 Եվ Եսավը շտապեց և վերցրեց իր երեխաներին, ծառաներին և իր ընտանիքի հոգիները, որոնք վաթսուն մարդ էին, և նա գնաց ու հավաքեց Հորեցի Սեիրի բոլոր որդիներին և նրանց ժողովրդին, որոնք երեք հարյուր քառասուն մարդ էին, և վերցրեց այս ամբողջ թիվը. չորս հարյուր մարդ՝ սրերով, և նա գնաց Հակոբի մոտ՝ նրան հարվածելու:
66 Եվ Եսավը այս թիվը բաժանեց մի քանի մասի, և նա վերցրեց իր զավակներից և ծառաներից վաթսուն տղամարդիկ և իր ընտանիքի հոգիները որպես մեկ գլուխ և նրանց տվեց իր ավագ որդի Եղիփազի խնամքը:
67 Մնացած գլուխները նա տվեց Հորեցի Սեիրի վեց որդիների խնամքին, և յուրաքանչյուրին դասեց իր սերունդների ու երեխաների վրա:
68 Այս բանակատեղի ամբողջ բանակը գնաց, ինչպես որ կար, և Եսավը գնաց նրանց միջով դեպի Հակոբը, և արագությամբ առաջնորդեց նրանց:
69Եւ Լաբանի պատգամաւորները Եսաւից գնացին ու գնացին Քանանի երկիրը, եւ եկան Յակոբի ու Եսաւի մօր՝ Ռեբեկայի տունը:
70 Նրանք ասացին նրան. ունի.
71 Ռեբեկան շտապեց և Իսահակի ծառաներից յոթանասուն երկու մարդ ուղարկեց՝ ճանապարհին Հակոբին ընդառաջ. որովհետև նա ասաց.
72 Եվ այս սուրհանդակները գնացին Հակոբին դիմավորելու ճանապարհով, և նրանք հանդիպեցին նրան Հաբուկ առվի հակառակ կողմում գտնվող հեղեղատի ճանապարհին, և Հակոբը, երբ տեսավ նրանց, ասաց. այդ տեղը կոչեց Մաչնայիմ:
73 Եվ Հակոբը ճանաչում էր իր հոր ամբողջ ժողովրդին, և նա համբուրեց նրանց, գրկեց նրանց և եկավ նրանց հետ, և Հակոբը նրանց հարցրեց իր հոր և մոր մասին, և նրանք ասացին.
74 Այս պատգամաբերներն ասացին Հակոբին. «Քո մայրը Ռեբեկան մեզ քեզ մոտ է ուղարկել՝ ասելով.
75 Եվ հետևաբար, որդի՛ս, լսի՛ր իմ ձայնը և քո խորհրդով տես, թե ինչ ես անելու, և երբ նա մոտենա քեզ, աղաչիր նրան և մի՛ շտապիր նրա հետ խոսել, և քո ունեցածից նվեր տուր նրան, և այն, ինչով Աստված շնորհել է քեզ:
76 Եվ երբ նա հարցնի քեզ քո գործերի մասին, ոչինչ մի թաքցրու նրանից, գուցե նա կարող է շրջվել քո դեմ իր բարկությունից, և դու դրանով կփրկես քո հոգին, քեզ և քեզ պատկանող բոլորին, քանզի քո պարտականությունն է պատվել նրան, քանի որ նա քո ավագ եղբայրն է:
77 Եվ երբ Հակոբը լսեց իր մոր խոսքերը, որոնք սուրհանդակներն ասել էին իրեն, Հակոբը բարձրացրեց իր ձայնը և դառնորեն լաց եղավ և արեց այն, ինչ այն ժամանակ մայրը պատվիրեց իրեն:

ԳԼՈՒԽ 32

1 Այդ ժամանակ Հակոբը պատգամաբերներ ուղարկեց իր եղբորը՝ Եսավի մոտ, դեպի Սեիր երկիրը, և նա աղաչական խոսքեր ասաց նրան:
2 Նա հրամայեց նրանց՝ ասելով. «Այսպես ասեք իմ տիրոջը՝ Եսավին. «Այսպես է ասում քո ծառա Հակոբը.
3 Որովհետև ես այս քան տարի էի Լաբանի հետ, և նա խաբեց ինձ և տասն անգամ փոխեց իմ վարձը, ինչպես որ ամեն ինչ արդեն ասվել է իմ տիրոջը:
4 Եվ ես շատ տքնաջանությամբ ծառայեցի նրան իր տանը, և Աստված հետո տեսավ իմ տառապանքը, իմ աշխատանքը և իմ ձեռքի գործը, և նա ինձ շնորհք ու շնորհ գտավ նրա աչքում:
5 Եվ ես այնուհետև Աստծո մեծ ողորմությամբ և բարությամբ ձեռք բերեցի եզներ, էշեր, անասուններ, մարդիկ՝ ծառաներ և աղախիններ:
6 Եվ հիմա ես գալիս եմ իմ երկիր և իմ տուն՝ իմ հոր և մոր մոտ, որոնք Քանանի երկրում են. և ես ուղարկել եմ, որ իմ տիրոջը իմանա այս ամենը, որպեսզի շնորհ գտնեմ իմ տիրոջ աչքին, որպեսզի նա չպատկերացնի, որ ես ինքս ինձանից հարստություն եմ ձեռք բերել, կամ այն օրհնությունը, որով հայրս օրհնել է ինձ, օգուտ է տվել ինձ: .
7 Այդ պատգամաբերները գնացին Եսավի մոտ և գտան նրան Եդոմի երկրի սահմաններում, որը գնում էր դեպի Հակոբ, և Հորեցի Սեիրի որդիներից չորս հարյուր մարդիկ կանգնած էին սրերով:
8 Յակոբի պատգամաւորները Եսաւին պատմեցին այն բոլոր խօսքերը, որ Յակոբն ասել էր նրանց Եսաւի մասին:
9 Եվ Եսավը հպարտությամբ և արհամարհանքով պատասխանեց նրանց և ասաց նրանց. ծնեց որդիներ ու դուստրեր, և Լաբանի տանը առատ հարստություն ու հարստություն ավելացավ նրա միջոցներով:
10 Եվ երբ նա տեսավ, որ իր հարստությունն առատ էր, և իր հարստությունը՝ մեծ, փախավ իրեն պատկանող ամբողջ ունեցվածքով, Լաբանի տնից, և Լաբանի դուստրերին տարավ իրենց հոր երեսից, որպես սրով բռնված գերիներ՝ առանց նրան ասելու դրա մասին: .

11 Եվ Հակոբը ոչ միայն Լաբանի հետ է այդպես վարվել, այլ նաև ինձ հետ դա արեց և երկու անգամ փոխարինեց ինձ, և ես լռե՞մ:

12 Ուստի հիմա ես այսօր եկել եմ իմ ճամբարներով նրան ընդառաջ, և ես կանեմ նրա հետ իմ սրտի ցանկության համաձայն:

13 Եվ պատգամաբերները վերադարձան և եկան Հակոբի մոտ և ասացին նրան. «Մենք եկանք քո եղբոր մոտ՝ Եսավի մոտ, և պատմեցինք նրան քո բոլոր խոսքերը, և նա այսպես պատասխանեց մեզ, և ահա նա չորս հարյուր մարդով գալիս է քեզ ընդառաջ:

14 Այժմ իմացիր և տես, թե ինչ պիտի անես, և աղոթիր Աստծու առաջ, որ քեզ ազատի նրանից:

15 Եվ երբ նա լսեց իր եղբոր խոսքերը, որոնք նա ասել էր Հակոբի պատգամաբերներին, Հակոբը շատ վախեցավ և նեղվեց:

16Եւ Յակոբն աղօթեց իր Տէր Աստծուն, եւ նա ասաց.

17 Ես քո հոր՝ Աբրահամի Տեր Աստվածն եմ և Իսահակի Աստվածը, քեզ եմ տալիս այս երկիրը և քո սերունդը քեզնից հետո, և քո սերունդը երկնքի աստղերի պես կդարձնեմ, և դու կտարածվես չորս կողմից: երկնքից, և քեզնով և քո սերունդով կօրհնվեն երկրի բոլոր ընտանիքները:

18 Եվ դու հաստատեցիր քո խոսքերը և տվեցիր ինձ հարստություն, երեխաներ և անասուններ, ինչպես որ իմ սրտի ամենաբարձր ցանկությունները տվեցիր քո ծառային. Դու ինձ տվեցիր այն ամենը, ինչ ես քեզանից խնդրեցի, այնպես որ ես ոչինչ չպակասի:

19 Եվ հետո դու ինձ ասացիր. «Վերադարձիր քո ծնողների մոտ և քո ծննդավայրը, և ես դեռ լավ կվարվեմ քեզ հետ»:

20 Եվ հիմա, երբ ես եկա, և դու ինձ ազատեցիր Լաբանից, ես կընկնեմ Եսավի ձեռքը, որը կսպանի ինձ, այո, իմ երեխաների մայրերի հետ միասին:

21 Ուրեմն, Տէ՛ր Աստուած, փրկի՛ր ինձ, աղաչում եմ քեզ, նաեւ իմ եղբայր Եսաւի ձեռքից, որովհետև ես շատ եմ վախենում նրանից:

22 Եվ եթե իմ մեջ արդարություն չկա, ապա դա արեք հանուն Աբրահամի և իմ հոր՝ Իսահակի:

23 Որովհետև ես գիտեմ, որ բարությամբ և ողորմությամբ եմ ձեռք բերել այս հարստությունը. այժմ աղաչում եմ քեզ, որ ազատես ինձ այսօր քո ողորմությամբ և պատասխանես ինձ:

24Եւ Յակոբը դադարեց աղօթք անել Տիրոջը, եւ նա իր հետ եղող ժողովրդին ոչխարների ու անասունների հետ բաժանեց երկու ճամբարի, եւ կէսը տուեց Աբրահամի ծառա Եղիեզերի որդի Դամսեկին՝ բանակատեղի համար: իր զաւակներուն հետ, իսկ միւս կէսը տուաւ Եղիազարի որդի Եղիանոսին, որպէսզի իր զաւակներուն հետ ճամբար ըլլայ:

25 Նա հրամայեց նրանց՝ ասելով.

26 Եվ Հակոբը այդ գիշեր մնաց այնտեղ, և ամբողջ գիշեր իր ծառաներին հրահանգներ տվեց զորքերի և իր երեխաների մասին:

27Եւ Տէրը լսեց Յակոբի աղօթքը այն օրը, եւ Տէրն այն ժամանակ Յակոբին ազատեց իր եղբայր Եսաւի ձեռքից:

28Եւ Տէրը ուղարկեց երկնքի հրեշտակներից երեք հրեշտակներ, որոնք գնացին Եսաւի առաջ ու եկան նրա մօտ:

29 Եվ այս հրեշտակները հայտնվեցին Եսավին և նրա ժողովրդին երկու հազար մարդու պես, ձիերի վրա, որոնք կահավորված էին բոլոր տեսակի մարտական գործիքներով, և նրանք հայտնվեցին Եսավի և նրա բոլոր մարդկանց աչքում, որպեսզի բաժանվեն չորս ճամբարների, որոնց չորս գլխավորներն էին: .

30 Եվ մի ճամբար գնաց, և նրանք գտան Եսավին, որը չորս հարյուր մարդով գալիս էր իր եղբոր՝ Հակոբի մոտ, և այս ճամբարը վազեց դեպի Եսավը և նրա ժողովուրդը և սարսափեցրեց նրանց, և Եսավը տագնապից ընկավ ձիուց, և նրա բոլոր մարդիկ բաժանվեցին նրանից: այդ տեղը, քանի որ շատ էին վախենում:

31 Եվ ամբողջ բանակը նրանց հետևից աղաղակեց, երբ նրանք փախան Եսավից, և բոլոր պատերազմող մարդիկ պատասխանեցին.

32 Իսկապես մենք Հակոբի ծառաներն ենք, ով Աստծո ծառան է, և ո՞վ կարող է կանգնել մեր դեմ: Եսավն ասաց նրանց. «Ուրեմն, իմ տերը և եղբայր Հակոբը ձեր տերն է, որին ես չեմ տեսել այս քսան տարի, և հիմա, երբ այսօր եկել եմ նրան տեսնելու, այսպե՞ս եք վարվում ինձ հետ»:

33 Հրեշտակները պատասխանեցին նրան՝ ասելով. «Կենդանի է Տերը, չէ՞ որ Հակոբը, որի մասին դու ասում ես քո եղբայրը, մենք չթողեցինք, որ մեկին մնա քեզնից և քո ժողովրդից, այլ միայն Հակոբի պատճառով մենք նրանց ոչինչ չենք անելու»:

34 Եվ այս ճամբարն անցավ Եսավից և նրա մարդկանցից և գնաց, և Եսավն ու նրա մարդիկ նրանցից հեռացել էին մոտ մեկ խմբով, երբ երկրորդ ճամբարը մոտեցավ նրան բոլոր տեսակի զենքերով, և նրանք Եսավի և նրա մարդկանց հետ այնպես արեցին. առաջին ճամբարն արեց նրանց:

35 Եվ երբ նրանք թողեցին, որ շարունակեն, ահա երրորդ բանակը մոտեցավ նրան, և նրանք բոլորը սարսափեցին, և Եսավն ընկավ ձիուց, և ամբողջ բանակը աղաղակեց և ասաց. Աստծո ծառան է, և ո՞վ կարող է կանգնել մեր դեմ:

36 Եսավը նորից պատասխանեց նրանց՝ ասելով. դու ինձ այդպես ես վերաբերվում?

37 Եվ նրանք պատասխանեցին նրան և ասացին նրան. «Կենդանի է Տերը, քո եղբայրը Հակոբը չէ՞ր, ինչպես դու ասացիր, մենք քեզնից և քո մարդկանցից մնացորդ չենք թողել, այլ այն պատճառով, որ Հակոբը, որի մասին դու խոսում ես, քո եղբայրն է: , մենք չենք խառնվի քեզ կամ քո մարդկանց:

38 Եվ երրորդ ճամբարը նույնպես անցավ նրանցից, և նա դեռ շարունակում էր իր ճանապարհը իր մարդկանց հետ դեպի Հակոբ, երբ չորրորդ ճամբարը մոտեցավ նրան, և նրանք նույնպես արեցին նրա և նրա մարդկանց, ինչպես մյուսներն էին արել:

39 Եվ երբ Եսավը տեսավ այն չարությունը, որ չորս հրեշտակներն արել էին իրեն և իր մարդկանց, նա շատ վախեցավ իր եղբոր՝ Հակոբից, և նա խաղաղությամբ գնաց նրան ընդառաջ:

40 Եվ Եսավը թաքցրեց իր ատելությունը Հակոբի դեմ, որովհետև նա վախենում էր իր կյանքից իր եղբոր՝ Հակոբի պատճառով, և որովհետև կարծում էր, որ չորս ճամբարները, որոնց վրա հիմնել էր, Հակոբի ծառաներն են:

41 Եվ Հակոբը այդ գիշեր մնաց իր ծառաների հետ իրենց ճամբարներում, և նա որոշեց իր ծառաների հետ նվեր տալ Եսավին իր հետ ունեցած ամեն ինչից և նրա ամբողջ ունեցվածքից: Յակոբն առաւօտեան վեր

կացաւ, ինքն ու իր մարդիկը, եւ անասունների միջից Եսաւի համար նվեր ընտրեցին:

42 Եվ սա այն նվերի գումարն է, որը Հակոբն ընտրեց իր հոտից՝ տալու իր եղբորը՝ Եսավին. ընտրեց հիսուն կին:

43 Եվ նա բոլորին դրեց տասը գունդի մեջ, և ամեն տեսակ առանձին դրեց, և դրանք հանձնեց իր տասը ծառաների ձեռքը՝ յուրաքանչյուրը առանձին:

44 Եվ նա հրամայեց նրանց և ասաց նրանց. և ուր եք գնում, և ում է պատկանում այս ամենը ձեզնից առաջ, կասեք նրանց. Հակոբը գալիս է մեր հետևից:

45 Իսկ մեր առջեւ եղածը Յակոբի կողմից ուղարկուած ընծան է իր եղբայր Եսաւին:

46 Եվ եթե նրանք ձեզ ասեն. «Ինչո՞ւ է նա ուշանում ձեր հետևից՝ գալ իր եղբորը հանդիպելու և նրա երեսը տեսնելու համար, ապա դուք ասեք նրանց. Ես կհանդարտեցնեմ նրան նվերով, որը գնում է իրեն, և դրանից հետո կտեսնեմ նրա դեմքը, հնարավոր է, որ նա ընդունի ինձ:

47 Ուստի ամբողջ նվերը անցավ նրա ծառաների ձեռքը, և այդ օրը գնաց նրա առջևից, և նա գիշերեց իր բանակատեղիների մոտ՝ Հաբուկի առվի սահմանի մոտ, և նա վեր կացավ գիշերվա կեսին: և նա վերցրեց իր կանանց և իր աղախիններին և իրեն պատկանող բոլորին, և նա այդ գիշեր նրանց անցավ Յաբուկ գետի վրայով:

48 Եվ երբ նա իր ամբողջ ունեցվածքն անցավ առվակի վրայով, Հակոբը մնաց մենակ, և մի մարդ հանդիպեց նրան, և նա այդ գիշեր կռիվ արեց նրա հետ մինչև լուսաբացը, և Հակոբի ազդրի խոռոչը դուրս էր եկել հոդի միջով: գոտեմարտելով նրա հետ:

49 Եվ լուսաբացին այդ մարդը թողեց Հակոբին այնտեղ, և նա օրհնեց նրան ու գնաց, և Հակոբն անցավ առվակի միջով, և նա կանգ առավ նրա ազդրի վրա:

50 Եվ արևը ծագեց նրա վրա, երբ նա անցավ հեղեղատը, և նա հասավ իր անասունների և երեխաների տեղը:

51 Եվ նրանք գնացին մինչև կեսօր, և մինչ նրանք գնում էին, նվերն անցնում էր նրանց առջև:

52 Եվ Հակոբը բարձրացրեց իր աչքերը և նայեց, և ահա Եսավը հեռու էր և գալիս էր շատ մարդկանց հետ՝ մոտ չորս հարյուր, և Հակոբը շատ էր վախենում իր եղբորից:

53 Եվ Հակոբը շտապեց և իր երեխաներին բաժանեց իր կանանց ու աղախիններին, իսկ իր աղջկան՝ Դինային, դրեց սնդուկի մեջ և մատնեց նրան իր ծառաների ձեռքը:

54 Եվ նա անցավ իր երեխաների և կանանց առջև՝ հանդիպելու իր եղբորը, և նա խոնարհվեց մինչև գետնին, այո, նա խոնարհվեց յոթ անգամ, մինչև որ մոտեցավ իր եղբորը, և Աստված տվեց Հակոբին շնորհ և շնորհք գտնելու Եսավի և նրա աչքում: տղամարդիկ, քանի որ Աստված լսել էր Հակոբի աղոթքը:

55 Եվ Հակոբի վախը և նրա սարսափը ընկան իր եղբայր Եսավի վրա, որովհետև Եսավը շատ էր վախենում Հակոբից այն ամենի համար, ինչ Աստծո հրեշտակները արել էին Եսավի հետ, և Եսավի բարկությունը Հակոբի դեմ վերածվեց բարության:

56 Եվ երբ Եսավը տեսավ, որ Հակոբը վազում է դեպի իրեն, ինքն էլ վազեց նրա մոտ, և նա գրկեց նրան, և նա ընկավ նրա պարանոցի վրա, և նրանք համբուրվեցին և լաց եղան:

57 Եվ Աստված վախ ու բարություն դրեց Հակոբի հանդեպ Եսավի հետ եկած մարդկանց սրտերում, և նրանք նույնպես համբուրեցին Հակոբին և գրկեցին նրան:

58 Եվ Եսավի որդի Եղիփազը և իր չորս եղբայրները՝ Եսավի որդիները, լաց եղան Հակոբի հետ, և նրանք համբուրեցին նրան և գրկեցին նրան, որովհետև Հակոբի վախն ընկել էր բոլորի վրա:

59 Եվ Եսավը բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ, որ կանայք իրենց սերունդներով՝ Հակոբի որդիներով, քայլում էին Հակոբի հետևից և խոնարհվում դեպի Եսավ տանող ճանապարհը:

60 Եսաւն ասաց Յակոբին. «Ովքե՞ր են սրանք քեզ հետ, եղբայրս»: նրանք քո զավակնե՞րն են, թե՞ քո ծառաները: Յակոբը պատասխանեց Եսաւին ու ասաց.

61 Եվ մինչ Հակոբը խոսում էր Եսավի և նրա մարդկանց հետ, Եսավը տեսավ ամբողջ բանակը, և նա ասաց Հակոբին. Յակոբը ըսաւ.

62 Նվերը եկավ Եսավի առաջ, և Հակոբը սեղմեց Եսավին և ասաց. պահիր այն, ինչ ունես քեզ համար:

63 Յակոբն ասաց.

64 Եվ Եսավը հրաժարվեց նվերը վերցնել, և Հակոբն ասաց նրան. «Աղաչում եմ քեզ, տե՛ր իմ, եթե հիմա շնորհ եմ գտել քո աչքում, ապա ստացի՛ր իմ նվերը իմ ձեռքից, որովհետև ես տեսել եմ քո երեսը, կարծես թե ես. տեսել էի աստվածանման դեմք, որովհետև դու գոհ էիր ինձնից:

65 Եվ Եսավը վերցրեց նվերը, և Հակոբը Եսավին տվեց նաև արծաթ, ոսկի և բդելիում, քանի որ նա այնքան սեղմեց նրան, որ նա վերցրեց դրանք:

66 Եվ Եսավը ճամբարում գտնվող անասունները բաժանեց, և կեսը տվեց իր հետ եկած մարդկանց, քանի որ նրանք վարձով էին եկել, իսկ մյուս կեսը նա հանձնեց իր երեխաների ձեռքին:

67 Եվ արծաթը, ոսկին և բդելիումը նա տվեց իր ավագ որդու՝ Եղիփազի ձեռքը, և Եսավն ասաց Հակոբին. կարող են միասին ապրել այնտեղ:

68 Եվ Հակոբը պատասխանեց իր եղբորը և ասաց. նրանք բոլորը շուտով կմահանան, որովհետև դու գիտես նրանց բեռներն ու հոգնածությունը:

69 Ուստի թող իմ տերը անցնի իր ծառայի առաջից, և ես դանդաղ կշարունակեմ հանուն երեխաների ու հոտի, մինչև որ գամ իմ տիրոջ մոտ՝ Սեյիր:

70 Եվ Եսավն ասաց Հակոբին. «Ես քեզ հետ կդնեմ ինձ հետ եղող մարդկանցից մի քանիսին, որպեսզի հոգ տանեն քեզ ճանապարհին և տանեն քո հոգնությունն ու բեռը, և նա ասաց. շնորհք կգտնե՞ք քո աչքին:

71 Ահա ես կգամ քեզ մոտ՝ Սեյիր, որպեսզի այնտեղ միասին բնակվեմ, ինչպես դու ասացիր, ուրեմն գնա քո ժողովրդի հետ, որովհետև ես կհետևեմ քեզ:

72 Եվ Հակոբն այս ասաց Եսավին, որպեսզի հեռացնի Եսավին և նրա մարդկանց, որպեսզի հետո Հակոբը գնա իր հոր տուն՝ Քանանի երկիրը:

73 Եվ Եսավը լսեց Հակոբի ձայնը, և Եսավը վերադարձավ չորս հարյուր մարդկանց հետ, որոնք իր հետ էին դեպի Սեյիր իրենց ճանապարհին, և Հակոբն ու նրա բոլոր անդամները գնացին այդ օրը մինչև Քանանի երկրի ծայրը: սահմանները, և նա որոշ ժամանակ մնաց այնտեղ:

ԳԼՈՒԽ 33

1 Եվ որոշ ժամանակ անց, երբ Հակոբը հեռացավ երկրի սահմաններից, և նա եկավ Սաղեմի երկիրը, այսինքն՝ Սյուքեմ քաղաքը, որը գտնվում է Քանանի երկրում, և նա հանգստացավ քաղաքի առջև:

2 Նա այդ երկրի ժողովրդից Համորի որդիներից հինգ սիկղով գնեց այնտեղ եղած արտից:

3 Ցակոբն այնտեղ իր համար տուն շինեց, այնտեղ իր վրանը խփեց, իր անասունների համար տաղավարներ շինեց, ուստի այդ տեղը կոչեց Սոկքոթ:

4 Ցակոբը Սոկքոթում մնաց տարի վեց ամիս:

5 Այդ ժամանակ երկրի բնակիչների կանանցից ոմանք գնացին Սյուքեմ քաղաք՝ պարելու և ուրախանալու քաղաքի ժողովրդի դուստրերի հետ, և երբ նրանք դուրս եկան, Հակոբի կանայք՝ Ռաքելը և Լիան իրենց ընտանիքներով: Նաև գնաց տեսնելու քաղաքի դուստրերի ուրախությունը:

6 Եվ Հակոբի դուստր Դինան նույնպես գնաց նրանց հետ և տեսավ քաղաքի դուստրերին, և նրանք մնացին այնտեղ այս աղջիկների առջև, մինչ քաղաքի ամբողջ ժողովուրդը նրանց կողքին էր կանգնած՝ տեսնելու նրանց ցնծությունները, և ամբողջ մեծ ժողովուրդը: քաղաքն այնտեղ էր:

7 Եւ երկրի իշխան Եմորի որդի Սիւքէմն էլ այնտեղ կանգնած էր՝ տեսնելու նրանց:

8 Եվ Սյուքեմը տեսավ Հակոբի դուստր Դինային, որը նստած էր իր մոր հետ քաղաքի դուստրերի առաջ, և աղջիկը նրան շատ դուր եկավ, և նա այնտեղ հարցրեց իր ընկերներին և իր ժողովրդին՝ ասելով. չգիտես այս քաղաքում?

9 Եվ նրանք ասացին նրան. նրա մայրն ու աղախինները նստեն նրանց մեջ, ինչպես տեսնում ես:

10 Եվ Սյուքեմը տեսավ Հակոբի դուստր Դինային, և երբ նա նայեց նրան, նրա հոգին հառեց Դինային:

11 Եվ նա ուղարկեց և բռնությամբ բռնեց նրան, և Դինան եկավ Սյուքեմի տուն, և նա բռնությամբ բռնեց նրան և պառկեց նրա հետ և խոնարհեցրեց նրան, և նա շատ սիրեց նրան և դրեց նրան իր տանը:

12 Եվ նրանք եկան և պատմեցին այդ բանը Հակոբին, և երբ Հակոբը լսեց, որ Սյուքեմը պղծել է իր դուստր Դինային, Հակոբն իր ծառաներից տասներկու մարդ ուղարկեց Սյուքեմի տնից Դինային բերելու, և նրանք գնացին ու եկան Սյուքեմի տուն՝ վերցնելու: հեռու Դինային այնտեղից:

13 Երբ նրանք եկան, Սյուքեմն իր մարդկանց հետ դուրս եկավ նրանց մոտ և քշեց նրանց իր տնից, և նա թույլ չտվեց, որ նրանք գան Դինայի առաջ, բայց Սյուքեմը նստած էր Դինայի հետ և համբուրում և գրկում էր նրան նրանց աչքի առաջ:

14Եւ Ցակոբի ծառաները վերադարձան ու պատմեցին նրան ու ասացին.

15 Եվ Հակոբը գիտեր, որ Սյուքեմը պղծել էր իր աղջկան, բայց ոչինչ չասաց, և նրա որդիները դաշտում արածեցնում էին նրա անասունները, և Հակոբը լուռ մնաց մինչև նրանց վերադարձը:

16 Եվ նախքան իր որդիների տուն գալը, Հակոբը իր ծառաների դուստրերից երկու աղջիկ ուղարկեց, որ խնամեն Դինային Սյուքեմի տանը և մնան նրա մոտ, և Սյուքեմն իր երեք ընկերներից ուղարկեց իր հոր՝ Քիդդեկի որդի Համորի մոտ, Փերեդի որդին՝ ասելով.

17 Խնացի Քիդեկեմի որդի Համորը եկավ իր որդի Սյուքեմի տունը, և նա նստեց նրա առջև, և Համորն ասաց իր որդուն. «Սյուքեմ. կին, ով քո ժողովրդից չէ.

18 Սյուքեմն ասաց նրան. Համորն արեց իր որդու խոսքի համաձայն, քանի որ նա շատ սիրված էր նրա կողմից:

19 Եվ Համորը գնաց Հակոբի մոտ, որպեսզի խոսի նրա հետ այս հարցի վերաբերյալ, և երբ նա գնաց իր որդի Սյուքեմի տնից, նախքան Հակոբի մոտ գալը նրա հետ խոսելու համար, ահա Հակոբի որդիները եկել էին դաշտից, ինչպես. Երբ նրանք լսեցին այն, ինչ արել էր Եմորի որդի Սյուքեմը:

20 Եվ մարդիկ շատ վշտացած էին իրենց քրոջ համար, և նրանք բոլորը բարկությունից կրակված տուն եկան, նախքան իրենց անասունները հավաքելու ժամանակը:

21 Եվ նրանք եկան և նստեցին իրենց հոր առջև, և բարկությունից բորբոքված խոսեցին նրա հետ՝ ասելով. , ոչ էլ շնություն գործեք. հիմա ահա Սյուքեմը և՛ ավերել է, և՛ պոռնկացել է մեր քրոջ հետ, և քաղաքի բոլոր մարդկանցից ոչ մեկը նրա հետ ոչ մի խոսք չի խոսել:

22 Անշուշտ, դու գիտես և հասկանում ես, որ մահվան դատավճիռը Սյուքեմի, նրա հոր և ամբողջ քաղաքի համար է այն բանի համար, որ նա արել է:

23 Եվ մինչ նրանք այս հարցում խոսում էին իրենց հոր առաջ, ահա Եմորը՝ Սյուքեմի հայրը, եկավ Հակոբի հետ խոսելու իր որդու խոսքերը Դինայի վերաբերյալ, և նա նստեց Հակոբի և նրա որդիների առջև:

24 Եմորը խոսեց նրանց հետ՝ ասելով. Ես աղոթում եմ, որ դուք նրան կնության տաք և ամուսնանաք մեզ հետ. Տո՛ւր մեզ քո դուստրերին, և մենք քեզ կտանք մեր աղջիկներին, և դու մեզ հետ կբնակվես մեր երկրում, և մենք մեկ ժողովուրդ կլինենք երկրում:

25 Որովհետև մեր երկիրը շատ ընդարձակ է, ուստի դուք բնակվեք, առևտուր արեք այնտեղ և ունեցեք այնտեղ, և արեք այնտեղ, ինչպես ցանկանում եք, և ոչ ոք ձեզ չի խանգարի որևէ խոսք ասելով:

26 Եվ Համորը դադարեց խոսել Հակոբի և նրա որդիների հետ, և ահա նրա որդի Սյուքեմը եկել էր նրա հետևից, և նա նստեց նրանց առջև:

27 Սիւքէմը խօսեց Ցակոբի ու նրա որդիների առաջ՝ ասելով.

28 Ինձնից օժիտ և նվեր խնդրեք, և ես կտամ այն, և ինչ էլ որ ասեք ինձ, որ կանեմ, և ով որ ապստամբի ձեր հրամանների դեմ, նա կմեռնի. ինձ միայն աղջիկը կնոջ համար տուր:

29 Սիմեոնն ու Ղևին խաբեությամբ պատասխանեցին Եմորին ու նրա որդի Սյուքեմին և ասացին.

30 Եվ ահա մեր քույրը ձեր տանը է, բայց հեռու մնացեք նրանից, մինչև որ ուղարկենք մեր հոր՝ Իսահակին այս հարցի համար, քանի որ մենք ոչինչ չենք կարող անել առանց նրա համաձայնության:

31 Որովհետև նա գիտի մեր հայր Աբրահամի ճանապարհները, և ինչ էլ որ նա ասի մեզ, մենք ձեզ կասենք, ոչինչ չենք թաքցնի ձեզանից:

32 Եվ Շմավոնն ու Ղևին այս ասացին Սյուքեմին և նրա հորը, որպեսզի պատրվակ գտնեն և խորհուրդ փնտրեն, թե ինչ է անելու Սյուքեմին և նրա քաղաքին այս հարցում:

33 Երբ Սյուքեմն ու նրա հայրը լսեցին Շմավոնի և Ղևիի խոսքերը, նրանց աչքում լավ թվաց, և Սյուքեմն ու նրա հայրը դուրս եկան տուն գնալու:

34 Եվ երբ նրանք գնացին, Հակոբի որդիներն ասացին իրենց հորը՝ ասելով. սերմ նրանցից հետո:

35 Եվ նաև այն պատճառով, որ Սյուքեմն այս բանն արեց մեր քրոջ՝ Դինային՝ պղծելով նրան, որովհետև այդպիսի ստորություն երբեք չի արվի մեր մեջ:

36 Արդ, հիմա իմացե՛ք և տեսե՛ք, թե ինչ եք անելու, և խորհուրդ և պատրվակ խնդրե՛ք, թե ինչ պետք է անել նրանց, որպեսզի սպանեք այս քաղաքի բոլոր բնակիչներին:

37 Շմաւոնը նրանց ասաց.

38 Եվ եթե նրանք համաձայնվեն դա անել և կանեն դա, ապա երբ նրանք խորտակվեն ցավից, մենք կհարձակվենք նրանց վրա մեր սրերով, ինչպես լուռ և խաղաղասեր մեկի վրա, և մենք կսպանենք նրանց մեջ եղած յուրաքանչյուր արական սեռի:

39 Եվ Շմավոնի խորհուրդը նրանց հաճելի եղավ, և Շմավոնն ու Ղևին որոշեցին նրանց անել այնպես, ինչպես առաջարկվեց:

40 Եվ հաջորդ առավոտյան Սյուքեմն ու նրա հայր Եմորը դարձյալ եկան Հակոբի և նրա որդիների մոտ՝ խոսելու Դինայի մասին և լսելու, թե Հակոբի որդիները ինչ պատասխան պիտի տային նրանց խոսքերին:

41 Յակոբի որդիները խաբէութեամբ խօսեցին նրանց հետ՝ ասելով.

42 Բայց նա խոսեց մեզ հետ՝ ասելով. «Այսպես պատվիրեց նրան իր հայրը՝ Աբրահամը, ամբողջ երկրի Տեր Աստծուց, որ ցանկացած մարդ, ով իր սերունդից չէ, որ կամենա իր դուստրերից մեկին վերցնել, թող պատկանի բոլոր արուներին: նա թլփատվի, ինչպես մենք ենք թլփատվել, և այն ժամանակ մեր աղջիկը նրան կին տանք:

43 Այժմ մենք ձեզ հայտնի դարձրինք մեր բոլոր ճանապարհները, որով մեր հայրը խոսեց մեզ հետ, քանի որ մենք չենք կարող անել այն, ինչի մասին դուք ասացիք մեզ՝ մեր աղջկան տալ անթլփատ մարդու, քանի որ դա մեզ համար անպատվություն է:

44 Բայց այստեղ մենք կհամաձայնենք ձեզ, որ ձեզ տանք մեր աղջիկը, և մենք նույնպես կվերցնենք ձեր դուստրերին և կբնակվենք ձեր մեջ և կլինենք մեկ ժողովուրդ, ինչպես դուք ասացիք, եթե դուք լսեք մեզ և կհամաձայնեք լինել. մեզ նման՝ թլփատել ձեզ պատկանող բոլոր արուներին, ինչպես մենք ենք թլփատված:

45 Եվ եթե դուք չլսեք մեզ, որ բոլոր արուները թլփատվեն այնպես, ինչպես մենք ենք թլփատվել, ինչպես պատվիրել ենք, ապա մենք կգանք ձեզ մոտ և կվերցնենք մեր աղջկան ձեզանից և կգնանք:

46 Եվ Սյուքեմն ու նրա հայրը՝ Եմորը, լսեցին Հակոբի որդիների խոսքերը, և այդ բանը նրանց շատ դուր եկավ, և Սյուքեմն ու նրա հայրը՝ Համորը շտապեցին կատարել Հակոբի որդիների ցանկությունները, քանի որ Սյուքեմը շատ էր սիրում Դինային և նրա. հոգին խոնարհվեց նրա վրա:

47 Եվ Սյուքեմն ու նրա հայրը՝ Համորը շտապեցին դեպի քաղաքի դարպասը, և նրանք հավաքեցին իրենց քաղաքի բոլոր մարդկանց և ասացին նրանց Հակոբի որդիների խոսքերը՝ ասելով.

48 Մենք եկանք այս մարդկանց՝ Հակոբի որդիների մոտ, և խոսեցինք նրանց հետ իրենց աղջկա մասին, և այս մարդիկ կհամաձայնեն անել մեր ցանկությունների համաձայն, և ահա մեր երկիրը մեծ տարածում ունի նրանց համար, և նրանք կբնակվեն դրանում: և առևտուր անենք, և մենք մեկ ժողովուրդ կլինենք. մենք նրանց աղջիկներին կվերցնենք, և մեր աղջիկներին նրանց կին կտանք:

49 Բայց միայն այս պայմանով այս տղամարդիկ կհամաձայնեն անել այս բանը, որ մեզանից յուրաքանչյուր արու թլփատվի այնպես, ինչպես իրենք են թլփատվել, ինչպես իրենց Աստվածն է պատվիրել նրանց, և երբ մենք անենք նրանց ցուցումների համաձայն, որ թլփատվեն, այն ժամանակ նրանք կանեն: բնակվե՛ք մեր մեջ՝ նրանց անասունների և ունեցվածքի հետ միասին, և մենք նրանց հետ մեկ ժողովուրդ կլինենք:

50 Եվ երբ քաղաքի բոլոր մարդիկ լսեցին Սյուքեմի և նրա հայր Համորի խոսքերը, այն ժամանակ նրանց քաղաքի բոլոր մարդիկ համաձայնեցին այս առաջարկին, և նրանք հնազանդվեցին թլփատվելուն, քանի որ Սյուքեմն ու նրա հայր Համորը մեծ հարգանք էին վայելում նրանց կողմից: , լինելով երկրի իշխանները:

51 Հետևյալ օրը Սյուքեմն ու նրա հայր Եմորը առավոտ կանուխ վեր կացան, և իրենց քաղաքի բոլոր մարդկանց հավաքեցին քաղաքի մեջտեղում, և կանչեցին Հակոբի որդիներին, որոնք թլփատեցին բոլոր արուներին: նրանց այդ օրը և հաջորդ օրը:

52 Նրանք թլփատեցին Սյուքեմին և նրա հոր Եմորին և Սյուքեմի հինգ եղբայրներին, և բոլորը վեր կացան և գնացին տուն, քանի որ այս բանը Տիրոջից էր Սյուքեմ քաղաքի դեմ, և Տիրոջից էր Շմավոնի խորհուրդն այս հարցում: , որպեսզի Տերը մատնի Սյուքեմ քաղաքը Հակոբի երկու որդիների ձեռքը:

ԳԼՈՒԽ 34

1 Թլփատված բոլոր արուների թիվը վեց հարյուր քառասունհինգ տղամարդ և երկու հարյուր քառասունվեց երեխա էր:

2 Բայց Համորի հոր՝ Փերեդի որդի Քիդեկեմը և նրա վեց եղբայրները չլսեցին Սյուքեմին և նրա հայր Համորին, և նրանք չէին թլփատվեին, որովհետև Հակոբի որդիների առաջարկը զզվելի էր նրանց աչքում. Նրանց բարկությունը սաստիկ բորբոքվեց դրա վրա, որ քաղաքի բնակիչները չլսեցին իրենց:

3 Երկրորդ օրվա երեկոյան նրանք գտան ութ փոքրիկ երեխաներ, որոնք թլփատված չէին, քանի որ նրանց մայրերը թաքցրել էին նրանց Սյուքեմից, նրա հայր Եմորից և քաղաքի մարդկանցից:

4 Եվ Սյուքեմն ու նրա հայրը՝ Եմորը, ուղարկեցին, որ նրանց բերեն իրենց առաջ՝ թլփատելու համար, երբ Քիդեկեմն ու նրա վեց եղբայրները սրերով վազեցին նրանց վրա և ջանացին սպանել նրանց:

5 Նրանք ուզեցին սպանել նաև Սյուքեմին և նրա հայր Եմորին, և նրանք ուզեցին սպանել Դինային նրանց հետ այս պատճառով:

6 Նրանք ասացին նրանց. Ձեր Քանանացի եղբայրների դուստրերի մեջ չկա՞ն կին, որ դուք ցանկանաք ձեզ հետ վերցնել եբրայեցիների դուստրերին, որոնց նախկինում չէիք ճանաչում, և կանեք այն արարքը, որը ձեր հայրերը երբեք չեն պատվիրել ձեզ:

7 Պատկերացնու՞մ եք, որ հաջողության կհասնեք ձեր կատարած այս արարքի միջոցով: իսկ դու ի՞նչ պիտի պատասխանես այս գործով քո քանանացի

եղբայրներին, որոնք վաղը պիտի գան ու քեզ հարցնեն այս բանի մասին:

8 Եվ եթե ձեր արարքը արդար ու բարի չերեւա նրանց աչքում, ի՞նչ կանեք ձեր կյանքի համար, իսկ ես՝ մեր կյանքի համար, որ չլսեք մեր ձայնին:

9 Եվ եթե երկրի բնակիչները և քո բոլոր եղբայրները՝ Քամի որդիները, լսեն քո արարքի մասին՝ ասելով.

10 Եբրայեցի կնոջ պատճառով Սյուքեմը և նրա հայր Եմորը և իրենց քաղաքի բոլոր բնակիչները արեցին այն, ինչին նրանք չգիտեին, և ինչին իրենց նախահայրերը երբեք չեն պատվիրել իրենց. քո օրերը քո եղբայրների՝ Քանանի երկրի բնակիչների առաջ.

11 Արդ, մենք չենք կարող դիմանալ այս բանին, որ դուք արեցիք, և մենք չենք կարող ծանրաբեռնվել մեզ վրա գտնվող այս լուծով, որը մեր նախնիները չեն պատվիրել մեզ:

12 Ահա վաղը մենք կգնանք և կհավաքենք մեր բոլոր եղբայրներին՝ քանանացի եղբայրներին, որոնք բնակվում են երկրում, և մենք բոլորս կգանք և կզարկենք ձեզ և բոլոր նրանց, ովքեր վստահում են ձեզ, որպեսզի ձեզանից և նրանցից մնացորդ չմնա:

13 Երբ Եմորն ու նրա որդի Սյուքեմը և քաղաքի ամբողջ ժողովուրդը լսեցին Քիդդեկի և նրա եղբայրների խոսքերը, նրանց խոսքերից սարսափելի վախեցան իրենց կյանքից և զղջացին իրենց արածի համար:

14 Սյուքեմն ու նրա հայրը՝ Եմորը, պատասխանեցին իրենց հորը՝ Քիդդեկիմին և նրա եղբայրներին, և նրանք ասացին նրանց.

15 Հիմա մի՛ ասեք և մի՛ պատկերացրեք ձեր սրտերում, թե եբրայեցիների սիրո պատճառով մենք արեցինք այն, ինչ մեր նախահայրերը մեզ չեն պատվիրել:

16 Բայց քանի որ մենք տեսանք, որ նրանց մտադրությունն ու ցանկությունը չէր կատարել մեր ցանկությունները՝ կապված իրենց աղջկա հետ՝ նրան վերցնելու համար, բացառությամբ այս պայմանի, մենք լսեցինք նրանց ձայները և արեցինք այս արարքը, որը դուք տեսաք, որպեսզի ստանանք. մեր ցանկությունը նրանցից:

17 Եվ երբ մենք ստանանք մեր խնդրանքը նրանցից, մենք կվերադառնանք նրանց մոտ և կանենք նրանց այն, ինչ դուք ասում եք մեզ:

18 Ուրեմն մենք աղաչում ենք ձեզ սպասել և սպասել, մինչև որ մեր մարմինը բժշկվի, և մենք նորից զորանանք, և մենք այն ժամանակ միասին կգնանք նրանց դեմ և կանենք նրանց այն, ինչ ձեր և մեր սրտերում է:

19Եւ Յակոբի դուստր Դինան լսեց այս բոլոր խօսքերը, որ խօսել էին Քիդեկեմն ու նրա եղբայրները, եւ ինչ պատասխանեցին Եմորն ու նրա որդի Սիւքեմն ու իրենց քաղաքի բնակիչները:

20 Եվ նա շտապեց և ուղարկեց իր աղջիկներից մեկին, որին իր հայրը ուղարկել էր Սյուքեմի տանը խնամելու նրան, իր հայր Հակոբի և իր եղբայրների մոտ՝ ասելով.

21 Այսպես խորհուրդ տվեցին Քիդեկեմն ու նրա եղբայրները ձեր մասին, և այսպես պատասխանեցին Եմորն ու Սյուքեմը և քաղաքի բնակիչները:

22 Եվ երբ Հակոբը լսեց այս խոսքերը, նա լցվեց բարկությամբ, և նա բարկացավ նրանց վրա, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրանց վրա:

23 Շմաւոնն ու Ղեւին երդւեցին ու ասացին. «Կենդանի է Տէրը՝ ամբողջ երկրի Աստուածը, վաղը այս ժամին ողջ քաղաքում մնացորդ չի մնա:

24 Եվ քսան երիտասարդներ թաքնվել էին, որ թլփատված չէին, և այս երիտասարդները կռվեցին Շմավոնի և Ղևիի դեմ, և Սիմեոնն ու Ղևին սպանեցին նրանցից տասնութին, և երկուսը փախան նրանցից և փախան քաղաքի մեջ եղած կրաքարի հորերը: Սիմեոնն ու Ղևին փնտրեցին նրանց, բայց չկարողացան գտնել:

25 Շմաւոնն ու Ղեւին շարունակեցին շրջել քաղաքում, եւ սրի բերանով սպանեցին քաղաքի ամբողջ ժողովրդին, եւ ոչ ոք չմնաց:

26 Եվ քաղաքի մեջտեղում մեծ սարսափ եղավ, և քաղաքի ժողովրդի աղաղակը բարձրացավ երկինք, և բոլոր կանայք ու երեխաները բարձրաձայն աղաղակեցին:

27 Շմաւոնն ու Ղեւին սպանեցին ամբողջ քաղաքը. նրանք ամբողջ քաղաքում ոչ մի արու չթողեցին:

28 Սրի բերանով սպանեցին Եմորին ու նրա որդի Սյուքեմին, իսկ Դինային Սյուքեմի տնից հանեցին ու այնտեղից գնացին:

29 Եվ Հակոբի որդիները գնացին և վերադարձան, և եկան սպանվածների վրա և կողոպտեցին նրանց ամբողջ ունեցվածքը, որը քաղաքում և դաշտում էր:

30 Եվ մինչ նրանք վերցնում էին ավարը, երեք հարյուր մարդ կանգնեց, փոշի նետեցին նրանց վրա և քարերով հարվածեցին նրանց, երբ Շմավոնը դարձավ դեպի նրանց, և նա բոլորին սրի բերանով սպանեց, իսկ Սիմեոնը դարձավ Ղևիի առաջ և եկավ. դեպի քաղաք:

31 Եվ նրանք տարան իրենց ոչխարները, իրենց արջառներն ու անասունները, ինչպես նաև մնացած կանանց ու փոքրիկներին, և նրանք տարան այս բոլորին, և նրանք բացեցին մի դարպաս և դուրս եկան և եռանդով եկան իրենց հայր Հակոբի մոտ:

32 Երբ Հակոբը տեսավ այն ամենը, ինչ նրանք արել էին քաղաքում, և տեսավ այն ավարը, որ նրանք վերցրել էին նրանցից, Հակոբը շատ բարկացավ նրանց վրա, և Հակոբն ասաց նրանց. ահա ես հանգստացա երկրի քանանացի բնակիչների մեջ, և նրանցից ոչ ոք չխառնվեց ինձ հետ:

33 Եվ հիմա դուք արեցիք, որ ինձ զարշելի դարձնեք երկրի բնակիչների համար՝ քանանացիների և փերեզացիների մեջ, և ես փոքրաթիվ եմ, և նրանք բոլորը կհավաքվեն իմ դեմ և կսպանեն ինձ, երբ լսեն ձեր աշխատանքի մասին: նրանց եղբայրները, և ես և իմ ընտանիքը կկործանվենք:

34 Սիմեոնն ու Ղևին և նրանց բոլոր եղբայրները պատասխանեցին իրենց հորը՝ Հակոբին և ասացին նրան. ինչո՞ւ ես լռում այն ամենի համար, ինչ արել է Սյուքեմը: և մեր քրոջ հետ ինչպես պոռնիկի հետ վարվի փողոցներում:

35 Եվ այն կանանց թիվը, որոնց Շմավոնն ու Ղևին գերի վերցրեցին Սյուքեմ քաղաքից, և որոնց չսպանեցին, ութսունհինգ էր, որոնք տղամարդ չէին ճանաչում:

36 Եվ նրանց մեջ կար գեղեցիկ արտաքինով և բարեհամբույր մի երիտասարդ աղջիկ, որի անունը Բունա էր, և Սիմեոնը նրան կին առավ, և այն արուների թիվը, որոնց նրանք գերի վերցրեցին և չսպանեցին, քառասունյոթ տղամարդ էր, և մնացածը սպանեցին:

37 Եվ բոլոր այն երիտասարդներն ու աղջիկները, որոնց Սիմեոնն ու Ղևին գերի էին վերցրել Սյուքեմ քաղաքից, ծառաներ էին Հակոբի որդիների և նրանցից հետո նրանց երեխաներին, մինչև Հակոբի որդիների՝ Եգիպտոսի երկրից դուրս գալու օրը: .

38 Եվ երբ Շմավոնն ու Ղևին դուրս եկան քաղաքից, մնացած երկու երիտասարդները, որոնք թաքնվել էին քաղաքում և չէին մահացել քաղաքի ժողովրդի մեջ, վեր կացան, և այս երիտասարդները գնացին այնտեղ: քաղաքը և շրջում էին այնտեղ, և գտան քաղաքը ամայի, առանց տղամարդու, և միայն կանայք լաց էին լինում, և այս երիտասարդները աղաղակեցին և ասացին. Եբրայեցիներն արեցին այս քաղաքին, երբ այսօր կործանեցին քանանացիների քաղաքներից մեկը և չվախեցան իրենց կյանքից Քանանի ամբողջ երկրից:

39 Եվ այս մարդիկ թողեցին քաղաքը և գնացին Թափնախ քաղաքը, և նրանք եկան այնտեղ և պատմեցին Թափնաքի բնակիչներին այն ամենը, ինչ պատահել էր իրենց, և այն ամենը, ինչ Հակոբի որդիներն արել էին Սյուքեմ քաղաքում:

40 Եվ տեղեկությունը հասավ Թափնաքի թագավոր Յաշուբին, և նա մարդկանց ուղարկեց Սյուքեմ քաղաք՝ տեսնելու այդ երիտասարդներին, որովհետև թագավորը չէր հավատում նրանց այս պատմությանը և ասաց. ?

41 Յաշուբի պատգամաբերները վերադարձան ու պատմեցին նրան ու ասացին. միայն լացող կանայք; այնտեղ ոչ մի հոտ ու անասուն չկա, քանի որ այն ամենը, ինչ քաղաքում էր, Հակոբի որդիները տարան:

42 Եվ Յասուբը զարմացավ դրա վրա և ասաց. «Ինչպե՞ս կարող էին երկու մարդ անել այս բանը, որ կործանեն այսքան մեծ քաղաք, և ոչ մի մարդ չկարողանա կանգնել նրանց դեմ»:

43 Որովհետև նմանը Նեբրովթի օրերից չի եղել, և նույնիսկ ամենահեռավոր ժամանակներից նմանը չի եղել. և Թափնախի թագավոր Յաշուբն ասաց իր ժողովրդին. «Քաջացե՛ք, և մենք կգնանք և կկռվենք այս եբրայեցիների դեմ և նրանց հետ կանենք այնպես, ինչպես նրանք արեցին քաղաքի հետ, և մենք վրեժխնդիր կլինենք քաղաքի ժողովրդի համար»:

44 Եվ Թափնախի թագավոր Յաշուբը խորհրդակցեց իր խորհրդականների հետ այս հարցի շուրջ, և նրա խորհրդականներն ասացին նրան. «Միայնակ դու չես հաղթի եբրայեցիներին, որովհետև նրանք պետք է զորավոր լինեն այս գործն անելու ամբողջ քաղաքի համար»:

45 Եթե նրանցից երկուսը ավերեն ամբողջ քաղաքը, և ոչ ոք նրանց դեմ չդիմացավ, անշուշտ, եթե դու գնաս նրանց դեմ, նրանք բոլորը կկանգնեն մեր դեմ և նույնպես կկործանեն մեզ:

46 Բայց եթէ մեզ շրջապատող բոլոր թագաւորներին մարդ ուղարկես, եւ նրանք հաւաքուեն, մենք էլ նրանց հետ գնանք ու Յակոբի որդիների դէմ կռուենք: ապա դու կհաղթես նրանց:

47 Եվ Յասուբը լսեց իր խորհրդականների խոսքերը, և նրանց խոսքերը հաճելի էին նրան և իր ժողովրդին, և նա այդպես էլ արեց. և Թափնաքի Յասուբ թագավորը մարդ ուղարկեց ամորհացիների բոլոր թագավորների մոտ, որոնք շրջապատել էին Սյուքեմն ու Թափնաքը՝ ասելով.

48 Գնա ինձ հետ և օգնիր ինձ, և մենք կզարկենք եբրայեցի Հակոբին և նրա բոլոր որդիներին և կկործանենք երկրից, որովհետև նա այդպես արեց Սյուքեմ քաղաքի հետ, և դուք չգիտե՞ք դրա մասին:

49 Ամորհացիների բոլոր թագավորները լսեցին այն չարությունը, որ արել էին Հակոբի որդիները Սյուքեմ քաղաքի հանդեպ, և նրանք մեծապես զարմացան նրանց վրա:

50 Ամորհացիների եօթը թագաւորները հաւաքուեցին իրենց բոլոր զօրքերով, մօտ տասը հազար սրերով քաշած, եւ եկան Յակոբի որդիների դէմ պատերազմելու: Յակոբը լսեց, որ ամորհացիների թագաւորները հաւաքւել են իր որդիների դէմ պատերազմելու, եւ Յակոբը շատ վախեցաւ, եւ դա նրան նեղութիւն պատճառեց:

51 Յակոբը բացականչեց Շմաւոնի ու Ղեւիի դէմ՝ ասելով. ինչո՞ւ ինձ վիրավորեցիր, որ իմ դեմ հանես Քանանի բոլոր որդիներին, որ կործանեն ինձ ու իմ ընտանիքը: որովհետև ես և իմ ընտանիքը հանգիստ էի, և դու այս բանն արեցիր ինձ հետ և քո գործերով գրգռեցիր երկրի բնակիչներին իմ դեմ:

52 Յուդան պատասխանեց իր հօրն ու ասաց. Անշուշտ, դա այն պատճառով էր, որ Սյուքեմը խոնարհեցրեց մեր քրոջը և խախտեց մեր Աստծո պատվիրանը Նոյի և նրա երեխաների նկատմամբ, որովհետև Սյուքեմը բռնությամբ վերցրեց մեր քրոջը և շնություն գործեց նրա հետ:

53 Սիւքէմը ըրաւ այս բոլոր չարիքները, եւ անոր քաղաքի բնակիչներէն մէկը չխոչընդոտեց անոր՝ ըսելով. անշուշտ դրա համար իմ եղբայրները գնացին ու զարկեցին քաղաքը, և Տերը այն մատնեց նրանց ձեռքը, քանի որ նրա բնակիչները խախտել էին մեր Աստծո պատվիրանները: Ուրեմն իզուր է՞, որ նրանք արել են այս ամենը:

54 Եվ հիմա ինչո՞ւ ես վախենում կամ նեղվում, և ինչու՞ ես դժգոհ իմ եղբայրներից, և ինչո՞ւ է քո բարկությունը բորբոքվել նրանց դեմ:

55 Անշուշտ, մեր Աստվածը, ով նրանց ձեռքը հանձնեց Սյուքեմ քաղաքն ու նրա ժողովրդին, մեր ձեռքն է հանձնելու նաև Քանանացիների բոլոր թագավորներին, որոնք գալիս են մեր դեմ, և մենք նրանց հետ կանենք այնպես, ինչպես իմ եղբայրներն արեցին Սյուքեմին:

56 Հիմա հանգստացիր նրանց հանդեպ և դեն նետիր քո վախերը, բայց վստահիր մեր Տեր Աստծուն և աղոթիր նրան, որ օգնի մեզ և ազատի մեզ, և մեր թշնամիներին մատնի մեր ձեռքը:

57 Յուդան կանչեց իր հօր ծառաներից մէկին.

58 Ծառան գնաց, հեռու նայեց, բարձրացավ Սիհոն լեռան դիմաց և տեսավ թագավորների բոլոր ճամբարները, որոնք կանգնած էին դաշտերում, և վերադարձավ Հուդա և ասաց. , մի ժողովուրդ, որը չափազանց շատ է, որը նման է ծովի ափին գտնվող ավազին:

59 Եվ Յուդան ասաց Շմավոնին, Ղևիին և նրա բոլոր եղբայրներին.

60 Կանգնեք ամեն մարդ՝ իր պատերազմի զենքերով, իր աղեղով ու սրով կապած, և մենք կգնանք ու կռվենք այս անթլփատ մարդկանց դեմ. Տերը մեր Աստվածն է, Նա կփրկի մեզ:

61 Եվ նրանք վեր կացան, և յուրաքանչյուրը կապեց իր պատերազմի զենքերը՝ մեծ ու փոքր, Հակոբի տասնմեկ որդիները և Հակոբի բոլոր ծառաները նրանց հետ:

62 Եվ Իսահակի բոլոր ծառաները, որոնք Իսահակի հետ էին Քեբրոնում, բոլորը եկան նրանց մոտ՝ զինված

ամեն տեսակի մարտական գործիքներով, և Հակոբի որդիներն ու նրանց ծառաները, հարյուր տասներկու հոգի, գնացին այս թագավորների մոտ, և Հակոբը նույնպես. գնաց նրանց հետ:

63 Յակոբի որդիները ուղարկեցին իրենց հօր՝ Աբրահամի որդի Իսահակի մօտ Քեբրոն, որը Կիրէաթ-Արբան է, ասելով.

64 Աղաչում ենք մեզ համար մեր Տեր Աստծուն, որ պաշտպանի մեզ մեր դեմ եկող քանանացիների ձեռքից և մատնի նրանց մեր ձեռքը:

65 Աբրահամի որդի Իսահակը աղոթեց Տիրոջը իր որդիների համար, և նա ասաց. հաստատի՛ր քո խոսքը, հիմա, երբ Քանանի թագավորները հավաքվում են, որ պատերազմեն իմ երեխաների հետ, որովհետև նրանք բռնություն չեն գործադրել:

66 Ուրեմն, ո՛վ Տեր Աստված, ամբողջ երկրի Աստված, խեղաթյուրիր, աղաչում եմ քեզ, այս թագավորների խորհուրդը, որ նրանք չկռվեն իմ որդիների դեմ:

67 Եվ իմ որդիների սարսափով տպավորիր այս թագավորների ու նրանց ժողովրդի սրտերը և ցած գցիր նրանց հպարտությունը, և նրանք կարող են հեռանալ իմ որդիներից:

68 Եվ քո ուժեղ ձեռքով և մեկնած բազուկով ազատիր իմ որդիներին և նրանց ծառաներին նրանցից, քանզի զորությունն ու զորությունը քո ձեռքերում են այս ամենն անելու համար:

69 Եվ Հակոբի որդիներն ու նրանց ծառաները գնացին այս թագավորների մոտ, և նրանք վստահեցին իրենց Տեր Աստծուն, և մինչ նրանք գնում էին, նրանց հայրը՝ Հակոբը նույնպես աղոթեց Տիրոջը և ասաց. թագավորել է հին օրերից, այնտեղից մինչև հիմա և հավիտյանս հավիտենից.

70 Դու Նա ես, ով հրահրում է պատերազմները և դադարեցնում դրանք, քո ձեռքում են զորությունն ու զորությունը՝ բարձրացնելու և տապալելու. Օ,, թող իմ աղոթքը ընդունելի լինի քո առջև, որ դու դառնաս դեպի ինձ քո ողորմությամբ, որպեսզի տպավորես այս թագավորների և նրանց ժողովրդի սրտերը իմ որդիների սարսափով, սարսափեցնեմ նրանց և նրանց ճամբարները, և քո մեծ բարությամբ փրկես բոլոր նրանց: որ վստահես քեզ, որովհետև դու կարող ես մարդկանց բերել մեր տակ և փոքրացնել ազգերին մեր իշխանության տակ:

ԳԼՈՒԽ 35

1 Ամորհացիների բոլոր թագավորները եկան և կանգնեցին դաշտում, որպեսզի խորհրդակցեն իրենց խորհրդականների հետ, թե ինչ պետք է անեն Հակոբի որդիների հետ, քանի որ նրանք դեռ վախենում էին նրանցից և ասում. Սյուքեմ քաղաքի:

2Եւ Տէրը լսեց Իսահակի ու Յակոբի աղօթքները, եւ այս բոլոր թագաւորների խորհրդականների սրտերը լցրեց մեծ վախով ու սարսափով, որ նրանք միաձայն բացականչեցին.

3 Հիմա՞ր ես դու այսօր, թե՞ քո մեջ չես հասկանում, որ կռվելու ես եբրայեցիների դեմ, և ինչո՞ւ ես այսօր ուրախանալու քո կործանմամբ:

4 Ահա նրանցից երկուսը եկան Սյուքեմ քաղաք՝ առանց վախի և սարսափի, և սպանեցին քաղաքի բոլոր բնակիչներին, և ոչ ոք նրանց դեմ չդիմացավ, և ինչպե՞ս կարող եք կռվել նրանց բոլորի հետ:

5 Անշուշտ դուք գիտեք, որ նրանց Աստվածը անչափ սիրում է նրանց, և արել է նրանց համար զորավոր բաներ, որոնք չեն արվել հին օրերից, և ազգերի բոլոր աստվածների մեջ ոչ ոք չի կարող նման անել նրա զորավոր գործերին: .

6 Իրոք, նա ազատեց նրանց հորը՝ եբրայեցի Աբրահամին, Նեբրովթի ձեռքից և նրա ամբողջ ժողովրդի ձեռքից, որը բազմիցս փորձել էր սպանել նրան:

7 Նա նաև ազատեց նրան կրակից, որի մեջ Նեբրովթ թագավորը գցել էր նրան, և իր Աստվածը նրանից ազատեց:

8 Եվ ուրիշ ո՞վ կարող է նման բան անել: Անշուշտ, Աբրահամն էր, որ սպանեց Էլամի հինգ թագավորներին, երբ նրանք դիպել էին իր եղբոր որդուն, որն այդ օրերին բնակվում էր Սոդոմում:

9 Եվ վերցրեց իր տանը հավատարիմ ծառային և նրա մարդկանցից մի քանիսին, և նրանք մեկ գիշերում հետապնդեցին Էլամի թագավորներին և սպանեցին նրանց, և նրա եղբոր որդուն վերադարձրեցին նրա ամբողջ ունեցվածքը, որ խլել էին նրանից:

10 Եվ, անշուշտ, գիտեք, որ այս եբրայեցիների Աստվածը շատ է ուրախացել նրանցով, և նրանք նույնպես ուրախ են նրանով, որովհետև գիտեն, որ նա ազատեց նրանց իրենց բոլոր թշնամիներից:

11 Եվ ահա իր Աստծո հանդեպ իր սիրո միջոցով Աբրահամը վերցրեց իր միակ և թանկագին որդուն և մտադրվեց մեծացնել նրան որպես ողջակեզ իր Աստծուն, և եթե Աստված չլիներ, որ խանգարեր նրան դա անել, ապա նա կաներ: դա իր Աստծո հանդեպ ունեցած սիրո շնորհիվ:

12 Եվ Աստված տեսավ նրա բոլոր գործերը, և երդվեց նրան, և խոստացավ նրան, որ նա կազատի իր որդիներին և իր բոլոր սերունդներին ամեն փորձանքից, որը կպատահի նրանց, քանի որ նա արել էր այս բանը, և իր Աստծո հանդեպ իր սիրով խեղդեց նրան. կարեկցանք իր երեխայի համար.

13 Իսկ դու չե՞ս լսել, թե ինչ արեց նրանց Աստվածը Եգիպտոսի թագավոր փարավոնի և Գերարի թագավոր Աբիմելեքի հետ՝ բռնելով Աբրահամի կնոջը, որն ասաց նրա մասին. նրան կին վերցնելու՞: և Աստված արեց նրանց և նրանց ժողովրդին այն ամենը, ինչ դուք լսեցիք:

14 Եվ ահա, մենք ինքներս մեր աչքերով տեսանք, որ Եսավը՝ Հակոբի եղբայրը, չորս հարյուր մարդկանց հետ եկավ նրա մոտ՝ նրան սպանելու մտադրությամբ, որովհետև նա հիշեց, որ իրենից խլել էր իր հոր օրհնությունը:

15 Եվ նա գնաց նրան ընդառաջ, երբ նա եկավ Ասորիքից, որպեսզի զարկի մորը երեխաների հետ, և ո՞վ է ազատել նրան նրա ձեռքից, եթե ոչ իր Աստվածը, որին նա ապավինում էր: նա ազատեց նրան իր եղբոր ձեռքից և նաև իր թշնամիների ձեռքից, և նա, անշուշտ, նորից կպաշտպանի նրանց:

16 Ո՞վ չգիտէ, որ իրենց Աստուածն էր, որ իրենց զօրութիւն ներշնչեց Սիւքէմ քաղաքին անելու այն չարը, որ դուք լսեցիք:

17 Այդ դեպքում կարո՞ղ էին իրենց ուժերով երկու մարդ կործանել այնպիսի մեծ քաղաք, ինչպիսին Սյուքեմն է, եթե չլիներ իրենց Աստվածը, որին նրանք ապավինում էին: նա ասաց և արեց նրանց այս ամենը, որպեսզի սպանի քաղաքի բնակիչներին իրենց քաղաքում:

18 Եվ կարո՞ղ եք արդյոք հաղթել նրանց, ովքեր միասին դուրս են եկել ձեր քաղաքից՝ կռվելու նրանց բոլորի հետ, նույնիսկ եթե հազարապատիկ ավելին գան ձեզ օգնության:

19 Անշուշտ դուք գիտեք և հասկանում եք, որ չեք եկել նրանց հետ կռվելու, այլ պատերազմելու եք նրանց Աստծո հետ, ով ընտրել է նրանց, և դրա համար բոլորդ այսօր եկել եք կործանվելու:

20 Ուրեմն հիմա ձեռնպահ մնացեք այս չարիքից, որը դուք փորձում եք բերել ձեր վրա, և ավելի լավ կլինի, որ չգնաք նրանց հետ պատերազմի, թեև նրանք շատ քիչ են, քանի որ նրանց Աստվածը նրանց հետ է:

21 Երբ ամորհացիների թագավորները լսեցին իրենց խորհրդականների բոլոր խոսքերը, նրանց սրտերը սարսափով լցվեցին, և նրանք վախեցան Հակոբի որդիներից և չէին ուզում պատերազմել նրանց դեմ:

22 Նրանք իրենց ականջները թեքեցին իրենց խորհրդականների խոսքերին և լսեցին նրանց բոլոր խոսքերը, և խորհրդականների խոսքերը շատ գոհացրին թագավորներին, և նրանք այդպես էլ արեցին:

23 Թագավորները դարձան և չեղան Հակոբի որդիներից, որովհետև նրանք չէին համարձակվում մոտենալ նրանց՝ պատերազմելու նրանց հետ, որովհետև նրանք շատ էին վախենում նրանցից, և նրանց սրտերը հալվում էին նրանց մեջ իրենց վախից:

24 Որովհետև դա եղավ Տիրոջից նրանց մոտ, քանի որ նա լսեց իր ծառաների՝ Իսահակի և Հակոբի աղոթքները, որովհետև նրանք ապավինում էին նրան. Այդ օրը բոլոր թագավորները վերադարձան իրենց բանակներով, յուրաքանչյուրն իր քաղաքը, և այդ ժամանակ չկռվեցին Հակոբի որդիների հետ:

25 Յակոբի որդիները այդ օրը մինչեւ երեկոյ պահեցին Սեհոն լերան դիմաց, եւ տեսնելով, որ այս թագաւորները չեկան իրենց դէմ պատերազմելու, Յակոբի որդիները վերադարձան տուն:

ԳԼՈՒԽ 36

1 Այդ ժամանակ Տերը հայտնվեց Հակոբին և ասաց. «Վե՛ր կաց, գնա Բեթել և մնա այնտեղ, և այնտեղ զոհասեղան շինիր քեզ երևացող Տիրոջը, ով փրկեց քեզ և քո որդիներին նեղությունից:

2 Եվ Հակոբը վեր կացավ իր որդիների և իրեն պատկանող բոլոր մարդկանց հետ, և նրանք գնացին ու եկան Բեթել՝ ըստ Տիրոջ խոսքի:

3 Հակոբը իննսունինը տարեկան էր, երբ նա բարձրացավ Բեթել, և Հակոբն ու նրա որդիներն ու նրա հետ եղող ամբողջ ժողովուրդը մնացին Լուզի Բեթելում, և նա այնտեղ զոհասեղան շինեց Տիրոջը, ով երևաց նրան, և Հակոբն ու նրա որդիները վեց ամիս մնացին Բեթելում:

4 Այդ ժամանակ մահացավ Ռեբեկայի դայակ Ուզի դուստր Դեբորան, որը Հակոբի հետ էր: և Հակոբը նրան թաղեց Բեթելի տակ՝ այնտեղ գտնվող կաղնու տակ:

5 Այդ ժամանակ Հակոբի մայր Բաթուելի դուստր Ռեբեկան նույնպես մեռավ Քեբրոնում, որը Կիրաթ-Արբան է, և նրան թաղեցին Մաքփելայի քարայրում, որը Աբրահամը գնել էր Քեթի որդիներից:

6 Եվ Ռեբեկայի կյանքը հարյուր երեսուներեք տարի եղավ, և նա մահացավ, և երբ Հակոբը լսեց, որ իր մայրը՝ Ռեբեկան մահացել է, դառնորեն լաց եղավ իր մոր համար և մեծ սուգ արեց նրա և Դեբորայի համար՝ նրա դայակի տակ: կաղնի, և նա այդ վայրի անունը դրեց Ալլոն-Բաչուտ:

7 Այդ օրերին Ասորի Լաբանը մեռավ, որովհետև Աստված հարվածեց նրան, քանի որ նա խախտեց իր ու Հակոբի միջև եղած ուխտը:

8 Յակոբը հարիւր տարեկան էր, երբ Տէրը երեւաց նրան, օրհնեց նրան ու նրա անունը դրեց Իսրայէլ, իսկ Յակոբի կինը՝ Ռաքէլը յղիացաւ այդ օրերին:

9 Այդ ժամանակ Հակոբը և նրա բոլոր անդամները Բեթելից գնացին իր հոր տուն՝ Քեբրոն:

10 Եվ մինչ նրանք գնում էին ճանապարհով, և դեռ մի փոքր ճանապարհի կար՝ հասնելու դեպի Եփրաթ, Ռաքելը մի որդի ծնեց, և նա ծանր աշխատանք ունեցավ, և նա մահացավ:

11 Յակոբը թաղեց նրան Եփրաթի ճանապարհին, որը Բեթղեհէմ է, եւ սիւն դրեց նրա գերեզմանի վրայ, որ այնտեղ է մինչեւ այսօր: և Ռաքելի օրերը քառասունհինգ տարի եղան, և նա մեռավ:

12 Յակոբը իր ծնած որդու անունը Բենիամին կոչեց, որ Ռաքէլը ծնեց, քանի որ նա ծնուել է նրա համար աջ կողմի երկրում:

13 Ռաքելի մահից հետո էր, որ Հակոբն իր վրանը խփեց իր աղախնի Բալլայի վրանում:

14 Այդ պատճառով Ռուբենը նախանձեց իր մորը՝ Լիային, և բարկությամբ լցվեց, և իր բարկությամբ վեր կացավ և գնաց և մտավ Բալլայի վրանը, և այնտեղից հանեց իր հոր մահճակալը:

15 Այն ժամանակ անդրանիկ իրավունքի բաժինը, թագավորական և քահանայական պաշտոնների հետ միասին, հանվեց Ռուբենի որդիներից, քանի որ նա պղծել էր իր հոր մահիճը, և անդրանիկ իրավունքը տրվեց Հովսեփին, թագավորական պաշտոնը՝ Հուդային, և քահանայությունը: Ղեւիին, որովհետեւ Ռուբէնը պղծել էր իր հօր մահիճը:

16Եւ սրանք են Յակոբի սերունդները, որոնք նրա համար ծնուեցին Փադան-Արամում, իսկ Յակոբի որդիները տասներկու հոգի էին:

17 Լիայի որդիներն են՝ անդրանիկ Ռուբենը, Շմավոնը, Ղևին, Հուդան, Իսաքարը, Զաբուղոնը և նրանց քույրը՝ Դինան: Ռաքելի որդիներն էին Հովսեփն ու Բենիամինը:

18 Լիայի աղախնի Զելփայի որդիներն են՝ Գադն ու Ասերը, իսկ Ռաքելի աղախնի Բալլայի որդիներն են՝ Դանն ու Նեփթաղիմին: սրանք են Յակոբի որդիները, որոնք նրան ծնեցին Փադան-Արամում:

19Եւ Յակոբն ու նրա որդիները, եւ նրա բոլոր անդամները ճանապարհ ընկան ու եկան Մամրե, որը Կիրէաթ-Արբա է, որը Քեբրոնում է, ուր պանդուխտ էին Աբրահամն ու Իսահակը. Հեբրոն.

20 Եվ նրա եղբայր Եսավն ու նրա որդիները և նրա բոլոր անդամները գնացին Սեյրի երկիրը և բնակվեցին այնտեղ և ունեցվածք ունեցան Սեյրի երկրում, և Եսավի որդիները բեղմնավորվեցին և չափազանց շատացան Սեիրի երկրում:

21 Սրանք են Եսավի սերունդները, որոնք ծնվել են նրան Քանանի երկրում, և Եսավի որդիները հինգն էին:

22 Ադան Եսավի համար ծնեց իր անդրանիկ Եղիփազին, և նա ծնեց նրան Ռագուելին, իսկ Աքլիբաման ծնեց նրան Հեուսին, Յաղամին և Կորխին:

23 Սրանք են Եսավի որդիները, որոնք նրա համար ծնվել են Քանանի երկրում. Եսավի որդի Եղիփազի որդիներն են՝ Թեմանը, Օմարը, Սեփոնը, Գաթամը, Կենազը և Ամաղեքսը, իսկ Ռագուելի որդիներն են՝ Նաքաթը, Զարաքը, Սաման և Միզան:

24 Յեուսի որդիներն էին Թամնա, Ալվա, Յեթեթ. Յաղամի որդիներն էին Ալան, Փինորը և Կենազը:

25 Կորխի որդիներն էին Թեմանը, Մաբսարը, Մագդիելը և Էրամը. Սրանք են Եսավի որդիների տոհմերը՝ ըստ իրենց թագավորությունների Սեյրի երկրում:

26 Սրանք են Հորեցի Սեիրի որդիների անունները, որոնք Սեյրի երկրի բնակիչներ էին.

27 Լոթանի որդիներն էին Հորին, Եմանը և նրանց քույրը՝ Թամնան, այսինքն՝ Թամնան, որը եկավ Հակոբի և նրա որդիների մոտ, և նրանք չուզեցին լսել նրան, և նա գնաց և հարճ դարձավ Եսավի որդի Եղիփազի հետ, և նա ծնեց նրան Ամաղեկին:

28 Սոբալի որդիներն են՝ Ալվանը, Մանահաթը, Եբալը, Սեփոնը և Օնամը, իսկ Սեբաոնի որդիներն են՝ Այան և Անան: Սա այն Անան էր, որը գտավ Եմիմին անապատում, երբ նա արածեցնում էր իր հոր՝ Սեբաոնի էշերին:

29 Եվ մինչ նա արածեցնում էր իր հոր էշերը, տարբեր ժամանակներում նրանց տարավ անապատ՝ կերակրելու նրանց:

30 Եվ մի օր եղավ, որ նա նրանց բերեց ծովի ափին գտնվող անապատներից մեկը, ժողովրդի անապատի դիմաց, և մինչ նա կերակրում էր նրանց, ահա մի շատ սաստիկ փոթորիկ եկավ ծովի մյուս կողմից և կանգնեց. էշերը, որոնք այնտեղ կերակրում էին, և նրանք բոլորը կանգնեցին:

31 Եվ դրանից հետո մոտ հարյուր քան մեծ ու սարսափելի կենդանիներ դուրս եկան ծովի այն կողմում գտնվող անապատից, և նրանք բոլորը եկան այն տեղը, որտեղ գտնվում էին էշերը, և նրանք տեղավորրվեցին այնտեղ:

32 Եվ այդ կենդանիները, իրենց միջից ներքև, մարդկանց զավակների ձևով էին, և նրանց մեջտեղից վեր՝ ոմանք արջի նմանություն ունեին, իսկ ոմանք էլ՝ խոզուկների, որոնց հետևում պոչերը հասնում էին իրենց ուսերի միջև: գետին իջավ, ինչպես դքսուհու պոչերը, և այս անասունները եկան, նստեցին, նստեցին այս էշերի վրա և տարան նրանց, և նրանք գնացին մինչև այսօր:

33 Եվ այս կենդանիներից մեկը մոտեցավ Անային, խփեց նրա պոչը և փախավ այնտեղից:

34 Եվ երբ նա տեսավ այս աշխատանքը, նա չափազանց վախեցավ իր կյանքից, և փախավ ու փախավ քաղաք:

35 Եվ նա պատմեց իր որդիների և եղբայրների հետ այն ամենը, ինչ իր հետ պատահել էր, և շատ մարդիկ գնացին էշերը փնտրելու, բայց չկարողացան գտնել դրանք, և Անան և նրա եղբայրներն այլևս չգնացին այդ վայրը հաջորդ օրվանից, որովհետև նրանք շատ էին: վախենում են իրենց կյանքից.

36 Սեիրի որդի Անայի որդիներն էին Դիսոնը և նրա քույր Աքլիբաման, և Դիսոնի որդիներն էին Եմդանը, Եսբանը, Իթրանն ու Քերանը, իսկ Եզերի որդիները՝ Բալհանը, Զաավանը և Ականը, իսկ Դիսոնի որդիները. Ուզ և Արան.

37 Սրանք են Հորեցի Սէիրի որդիների տոհմերը՝ ըստ իրենց իշխանութիւնների Սէիր երկրում:

38 Եվ Եսավն ու նրա որդիները բնակվում էին Հորեցի Սեյրի երկրում, որը երկրի բնակիչ էր, և նրանք ունեցվածք ունեին այնտեղ, պտղաբեր էին և շատացան, և Հակոբն ու նրա որդիները և նրանց բոլոր անդամները բնակվեցին իրենց հոր՝ Իսահակի մոտ: Քանանի երկրում, ինչպես որ Տերը պատվիրել էր նրանց հայր Աբրահամին:

ԳԼՈՒԽ 37

1 Յակոբի կեանքի հարիւր հինգերորդ տարում, այսինքն՝ Յակոբի իր զաւակների հետ Քանանի երկրում բնակութեան իններորդ տարում, նա եկաւ Փադան-Արամից:

2 Եվ այդ օրերին Հակոբն իր երեխաների հետ մեկնեց Քեբրոնից, և նրանք գնացին և վերադարձան Սյուքեմ քաղաքը, նրանք և նրանց բոլոր պատկանողները, և նրանք բնակվեցին այնտեղ, որովհետև Հակոբի որդիներն իրենց անասունների համար լավ և պարարտ արոտավայրեր ձեռք բերեցին: Սյուքեմ քաղաքում, այն ժամանակ Սյուքեմ քաղաքը վերակառուցվել էր, և այնտեղ կային մոտ երեք հարյուր տղամարդիկ և կանայք:

3 Յակոբն ու իր զաւակները եւ նրա բոլոր անդամները բնակւում էին այն դաշտում, որը Յակոբը գնել էր Սիւքէմի հօր Եմորից, երբ նա գալիս էր Փադան-Արամից, քանի դեռ Շմաւոնն ու Ղեւին չզոհեցին քաղաքը:

4 Քանանացիների և ամորհացիների բոլոր թագավորները, որոնք շրջապատել էին Սյուքեմ քաղաքը, լսեցին, որ Հակոբի որդիները նորից եկել են Սյուքեմ և բնակվել այնտեղ:

5 Նրանք ասացին. «Եբրայեցի Հակոբի որդիները նորից գան քաղաք և բնակվեն այնտեղ, այն բանից հետո, երբ ծեծել են նրա բնակիչներին և քշել նրանց»: մի՞թե նրանք հիմա կվերադառնան և կհանե՞ն քաղաքում բնակվողներին, թե՞ սպանեն նրանց:

6 Քանանի բոլոր թագաւորները դարձեալ հաւաքուեցան ու հաւաքուեցան Յակոբի ու անոր որդիներուն դէմ պատերազմելու:

7 Եվ Թափնաքի Յաշուբ թագավորը մարդ ուղարկեց նաև իր բոլոր հարևան թագավորների մոտ՝ Գաասի Ելան թագավորի, Սելովի թագավոր Իհուրիի, Կազարի թագավոր Պարաթոնի, Սարթոնի թագավոր Սուսիի և Բեթքորանի թագավոր Լաբանի մոտ և Օթնայ-մայի թագավոր Շաբիրն ասել է.

8 Եկե՛ք ինձ մոտ և օգնե՛ք ինձ, և եկե՛ք խփենք եբրայեցի Հակոբին և նրա որդիներին, և նրան բոլորին, որովհետև նրանք դարձյալ եկել են Սյուքեմ՝ տիրելու այն և սպանելու նրա բնակիչներին, ինչպես նախկինում:

9 Եվ այս բոլոր թագավորները հավաքվեցին և եկան իրենց բոլոր ճամբարներով, մի ժողովուրդ, որը չափազանց առատ էր ծովի ափին ավազի պես, և նրանք բոլորը Թափնաչի դիմաց էին:

10 Եւ Թափնաքի Յաշուբ արքան իր ամբողջ զօրքով դուրս եկաւ նրանց մօտ, եւ նրանց հետ բանակատեղի դրեց Թափնաքի դիմաց՝ քաղաքից դուրս, եւ այս բոլոր թագաւորներին բաժանեցին յոթ խմբի՝ Յակոբի որդիների դէմ յոթ բանակատեղի:

11 Եվ նրանք հայտարարություն ուղարկեցին Հակոբին և նրա որդուն՝ ասելով. «Դո՛ւրս եկեք բոլորդ մեզ մոտ, որ մենք միասին հարցազրույց ունենանք դաշտում և վրեժխնդիր լինենք Սյուքեմի մարդկանց գործի համար, որոնց սպանեցիք նրանց քաղաքում, և դուք Հիմա դարձյալ վերադարձեք Սյուքեմ քաղաքը և բնակվեք այնտեղ և սպանեք նրա բնակիչներին, ինչպես նախկինում:

12 Եվ Հակոբի որդիները լսեցին այս, և նրանց բարկությունը շատ բորբոքվեց Քանանի թագավորների խոսքերի վրա, և Հակոբի որդիներից տասը շտապեցին և վեր կացան, և նրանցից յուրաքանչյուրը կապեց իր պատերազմի զենքերը. և նրանց հետ կային հարյուր երկու ծառաներ՝ զինված մարտական կազմով:

13 Եվ այս բոլոր մարդիկ՝ Հակոբի որդիներն իրենց ծառաներով գնացին այս թագավորների մոտ, և նրանց հայր Հակոբը նրանց հետ էր, և նրանք բոլորը կանգնեցին Սյուքեմի կույտի վրա:

14 Եվ Հակոբը աղոթեց Տիրոջը իր որդիների համար, և նա իր ձեռքերը մեկնեց դեպի Տերը, և նա ասաց. ձեռքեր; Ես խնդրում եմ, որ ազատիր իմ որդիներին քո ողորմությամբ նրանց թշնամիների ձեռքից, որոնք այսօր գալիս են կռվելու նրանց հետ և փրկելու նրանց նրանց ձեռքից, որովհետև քո ձեռքում է զորությունն ու զորությունը՝ փրկելու քչերին շատերից:

15 Եվ իմ որդիներին՝ քո ծառաներին, սրտի ուժ և զորություն տուր՝ կռվելու իրենց թշնամիների հետ, հպատակեցնելու նրանց և ստիպելու նրանց թշնամիներին ընկնել իրենց առաջ, և թող իմ որդիներն ու նրանց ծառաները չմեռնեն Քանանի որդիների ձեռքով: .

16 Բայց եթե քո աչքին լավ է թվում, որ խլես իմ որդիների և նրանց ծառաների կյանքը, վերցրու դրանք քո մեծ ողորմությամբ քո նախարարների ձեռքով, որպեսզի նրանք այսօր չկորչեն ամորհացիների թագավորների ձեռքով: .

17 Եվ երբ Հակոբը դադարեց աղոթել Տիրոջը, երկիրը ցնցվեց իր տեղից, և արևը խավարեց, և այս բոլոր թագավորները սարսափեցին, և մեծ սարսափը պատեց նրանց:

18 Եվ Տերը լսեց Հակոբի աղոթքը, և Տերը տպավորեց բոլոր թագավորների ու նրանց զորքերի սրտերը Հակոբի որդիների սարսափով և ակնածանքով:

19 Որովհետև Տերը նրանց լսեց կառքերի ձայնը և հզոր ձիերի ձայնը Հակոբի որդիներից և նրանց ուղեկցող մեծ բանակի ձայնը:

20 Եվ այս թագավորները մեծ սարսափով բռնվեցին Հակոբի որդիների վրա, և մինչ նրանք կանգնած էին իրենց թաղամասում, ահա Հակոբի որդիները հարյուր տասներկու հոգով առաջ գնացին նրանց վրա, մեծ ու ահռելի աղաղակով:

21 Եվ երբ թագավորները տեսան, թե ինչպես են Հակոբի որդիները առաջ շարժվում դեպի իրենց, նրանք դեռ ավելի խուճապի մատնվեցին, և նրանք հակված էին նահանջել Հակոբի որդիների առաջից, ինչպես սկզբում, և չկռվել նրանց հետ:

22 Բայց նրանք չէին նահանջում՝ ասելով.

23 Եվ Հակոբի որդիները մոտեցան և առաջ եկան այս բոլոր թագավորների և նրանց զորքերի դեմ, և նրանք տեսան, և ահա դա մի շատ հզոր ժողովուրդ էր՝ շատ, ինչպես ծովի ավազը:

24 Եվ Հակոբի որդիները կանչեցին Տիրոջը և ասացին. .

25 Յակոբի որդիները կապեցին իրենց մարտական զէնքերը, եւ իւրաքանչիւրը ձեռքը վերցրեց իր վահանն ու նիզակը, եւ նրանք մօտեցան պատերազմի:

26 Յակոբի որդի Յուդան նախ վազեց իր եղբայրների ու իր հետ տասը ծառաների առաջ, ու գնաց այս թագաւորների մօտ:

27 Եվ Թափնաքի թագավոր Յաշուբը նույնպես առաջինը դուրս եկավ իր զորքով Հուդայի առաջ, և Հուդան տեսավ Յաշուբին և նրա զորքին, որ գալիս էին դեպի իրեն, և Հուդայի բարկությունը բորբոքվեց, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ, և նա մոտեցավ պատերազմի, որտեղ Հուդան էր: խիզախեց իր կյանքը.

28Եւ Յաշուբն ու իր ամբողջ զօրքը յառաջանում էին դէպի Յուդա, եւ նա հեծած էր մի շատ հզօր ու հզօր ձիու վրայ, իսկ Յաւուբը շատ քաջարի մարդ էր, եւ ոտքից մինչեւ ոտքը երկաթով ու պղնձով ծածկուած էր:

29 Եվ մինչ նա ձիու վրա էր, նա երկու ձեռքով նետեր արձակեց առջևից և հետևից, ինչպես իր ձևն էր իր բոլոր մարտերում, և նա երբեք բաց չթողեց այն տեղը, ուր ուղղեց իր նետերը:

30 Եվ երբ Յաւուբը եկավ Հուդայի դեմ պատերազմելու և շատ նետեր արձակեց Հուդայի դեմ, Տերը կապեց Յաւուբի ձեռքը, և բոլոր նետերը, որ նա արձակեց, շրջվեցին իր մարդկանց վրա:

31 Եվ չնայած դրան, Յաւուբը շարունակեց առաջ շարժվել դեպի Հուդա, որպեսզի նետերով վիճարկի նրան, բայց նրանց միջև հեռավորությունը մոտ երեսուն կանգուն էր, և երբ Հուդան տեսավ, որ Յաւուբը նետերը նետում էր իր դեմ, նա վազեց նրա մոտ իր զայրույթից հուզված զորությամբ. .

32 Եվ Հուդան գետնից վերցրեց մի մեծ քար, որի քաշը վաթսուն սիկղ էր, և Հուդան վազեց դեպի Յաշուբ, և քարը հարվածեց նրան իր վահանին, և Յաշուբը հարվածից ապշեց և իր ձիուց ընկավ դեպի գետնին.

33 Վահանը պատռվեց Յաշուբի ձեռքից, և հարվածի ուժգնությունից դուրս եկավ մոտ տասնհինգ կանգուն, և վահանն ընկավ երկրորդ ճամբարի առաջ:

34 Եւ Յաւուբի հետ եկած թագաւորները հեռուից տեսան Յակոբի որդի Յուդայի զօրութիւնը եւ այն, ինչ նա արել էր Յաւուբի հետ, եւ նրանք սաստիկ վախեցան Յուդայից:

35 Նրանք հավաքվեցին Յաւուբի ճամբարի մոտ՝ տեսնելով նրա խառնաշփոթը, և Հուդան հանեց իր սուրը և հարվածեց Յաւուբի բանակից քառասուներկու մարդկանց, և Յաւուբի բանակի ամբողջ բանակը փախավ Հուդայի առաջից, և ոչ ոք նրա դեմ կանգնեց, և նրանք լքեցին Յաւուբը: և փախավ նրանից, իսկ Յաշուբը դեռ գետնին ընկած էր:

36 Յաւուբը տեսնելով, որ իր բանակի բոլոր մարդիկ փախել են իրենից, շտապեց, սարսափով վեր կացավ Հուդայի դեմ և կանգնեց իր ոտքերի վրա Հուդայի դիմաց:

37 Եվ Յաւուբը մեկ կռիվ ունեցավ Հուդայի հետ՝ վահան դնելով վահանի դեմ, և Յաւուբի մարդիկ բոլորը փախան, քանի որ շատ էին վախենում Հուդայից:

38 Եվ Յաշուբը վերցրեց իր նիզակը իր ձեռքը, որպեսզի հարվածի Հուդայի գլխին, բայց Հուդան արագորեն իր վահանը դրեց նրա գլխին Հաւուբի նիզակի դեմ, այնպես որ Հուդայի վահանը հարված ստացավ Յաշուբի նիզակից, և վահանը նույնպես ճեղքվեց: .

39 Երբ Յուդան տեսաւ, որ իր վահանը ճեղքուած է, հապճեպ քաշեց իր սուրը, հարվածեց Յասուբի կոճերին, կտրեց նրա ոտքերը, երբ Յասուբն ընկավ գետնին, և նիզակը նրա ձեռքից ընկավ:

40 Եվ Յուդան շտապ վերցրեց Յասուբի նիզակը, որով նա կտրեց նրա գլուխը և գցեց նրա ոտքերի մոտ:

41 Երբ Հակոբի որդիները տեսան, թե ինչ արեց Յուդան Յասուբի հետ, նրանք բոլորը վազեցին մյուս թագավորների շարքերում, և Հակոբի որդիները կռվեցին Յասուբի բանակի և այնտեղ գտնվող բոլոր թագավորների զորքերի հետ:

42Եւ Յակոբի որդիները իրենց մարդկանցից տասնհինգ հազար ընկան, եւ նրանք խփեցին նրանց, ասես դդում էին խփում, իսկ մնացածները փախան իրենց կյանքը փրկելու համար:

43 Եվ Յուդան դեռ կանգնած էր Յասուբի մարմնի մոտ և հանեց Յասուբին իր զրահը:

44 Եվ Յուդան հանեց Յասուբի շուրջ եղած երկաթն ու պղնձը, և ահա Յասուբի հրամանատարներից ինը մարդիկ եկան Հուդայի դեմ պատերազմելու:

45 Եվ Հուդան շտապեց և գետնից մի քար վերցրեց և հարվածեց նրանցից մեկի գլխին, և նրա գանգը կոտրվեց, և մարմինը նույնպես ձիուց ընկավ գետնին:

46 Եվ մնացած ութ զորավարները, տեսնելով Հուդայի զորությունը, սաստիկ վախեցան և փախան, և Յուդան իր տասը մարդկանց հետ հալածեց նրանց, և նրանք հասան նրանց ու սպանեցին նրանց:

47 Եվ Հակոբի որդիները դեռ խփում էին թագավորների զորքերին, և նրանք սպանեցին նրանցից շատերին, բայց այդ թագավորները համարձակորեն պահեցին իրենց դիրքերը իրենց զորավարների հետ և չնահանջեցին իրենց տեղերից, և նրանք բացականչեցին իրենց զորքերի դեմ. Փախան Հակոբի որդիների առաջից, բայց ոչ ոք չլսեց նրանց, որովհետև նրանք վախենում էին իրենց կյանքից, որ չմեռնեն:

48 Յակոբի բոլոր որդիները, թագաւորների զօրքերին ջարդելուց յետոյ, վերադարձան ու եկան Յուդայի առաջ, իսկ Յուդան դեռ սպանում էր Յասուբի ութ հրամանատարներին ու հանում նրանց զգեստները:

49 Եվ Ղևին տեսավ Գաասի թագավոր Ելոնին, որն իր տասնչորս զորավարներով առաջ էր շարժվում դեպի իրեն, որ հարվածի նրան, բայց Ղևին հաստատ չգիտեր:

50 Եվ Իլոնն իր զորավարների հետ մոտեցավ, և Ղևին ետ նայեց և տեսավ, որ նրան կռիվ են տվել թիկունքում, և Ղևին վազեց իր տասներկու ծառաների հետ, և նրանք գնացին և սրի բերանով սպանեցին Իլոնին և նրա զորավարներին:

ԳԼՈՒԽ 38

1 Եվ Սելովի թագավոր Իհուրին եկավ օգնելու Ելոնին, և նա մոտեցավ Հակոբին, երբ Հակոբը քաշեց իր ձեռքին եղած աղեղը և նետով հարվածեց Իքուրին, որը նրա մահվան պատճառ դարձավ:

2 Երբ Սելովի թագավոր Իհուրին մահացավ, մնացած չորս թագավորները փախան իրենց կայարանից մնացած զորավարների հետ, և նրանք ջանացին նահանջել՝ ասելով. կապիտաններ, ովքեր ավելի հզոր էին, քան մենք:

3 Երբ Հակոբի որդիները տեսան, որ մնացած թագավորները հեռացել են իրենց կայարանից, հետապնդեցին նրանց, և Հակոբը նույնպես եկավ Սյուքեմի կույտից այն տեղից, որտեղ նա կանգնած էր, և նրանք գնացին թագավորների հետևից, և նրանք մոտեցան նրանց: նրանց ծառաները:

4 Թագավորներն ու զորավարներն իրենց մնացած զորքերով, տեսնելով, որ Հակոբի որդիները մոտենում են իրենց, վախեցան նրանց կյանքից և փախան մինչև հասան Քազար քաղաքը:

5 Եվ Հակոբի որդիները հետապնդեցին նրանց մինչև Կազար քաղաքի դարպասը, և նրանք մեծ հարվածներ հասցրեցին թագավորների և նրանց զորքերի մեջ՝ մոտ չորս հազար մարդ, և մինչ նրանք հարվածում էին թագավորների բանակին, Հակոբը զբաղված էր նրա աղեղը սահմանափակվեց միայն թագավորներին հարվածելով, և նա սպանեց բոլորին:

6 Եվ նա սպանեց Կազարի թագավոր Պարաթոնին Քազար քաղաքի դարպասի մոտ, և այնուհետև նա հարվածեց Սարտոնի թագավոր Սուսիին, Բեթքորինի թագավոր Լաբանին և Մաչնայմայի թագավոր Շաբիրին, և նա բոլորին սպանեց նետերով՝ յուրաքանչյուրին մեկ նետ: նրանցից, և նրանք մահացան:

7 Յակոբի որդիները, տեսնելով, որ բոլոր թագաւորները մեռած են, եւ որ նրանք ջարդուփշուր են եղել ու նահանջել են, շարունակեցին պատերազմել թագաւորների զօրքերի հետ Քազարի դռան դիմաց, եւ նրանք դեռ հարուածեցին իրենց մարդկանցից չորս հարիւրի չափով: .

8 Եվ Հակոբի ծառաներից երեքն ընկան այդ պատերազմում, և երբ Հուդան տեսավ, որ իր ծառաներից երեքը մահացել են, դա շատ վշտացրեց նրան, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ ամորհացիների դեմ:

9 Թագավորների զորքերից մնացած բոլոր մարդիկ շատ վախեցան իրենց կյանքից, և նրանք վազեցին ու կոտրեցին Կազար քաղաքի պարիսպների դարպասը, և նրանք բոլորն ապահովության համար մտան քաղաք:

10 Եվ նրանք թաքնվեցին Քազար քաղաքի մեջտեղում, որովհետև Կազար քաղաքը շատ մեծ ու ընդարձակ էր, և երբ այս բոլոր զորքերը մտան քաղաք, Հակոբի որդիները նրանց հետևից վազեցին քաղաք:

11 Եվ չորս զորավոր մարդիկ՝ մարտում փորձված, դուրս եկան քաղաքից և կանգնեցին քաղաքի մուտքի մոտ՝ քաշած սրերով և նիզակներով իրենց ձեռքերին, և նրանք կանգնեցին Հակոբի որդիների դեմ, և թույլ չտվեցին, որ նրանք ներս մտնեն: քաղաքը:

12 Նեփթաղիմին վազեց, մտավ նրանց միջև և իր սրով հարվածեց նրանցից երկուսին և կտրեց նրանց գլուխները մեկ հարվածով:

13 Եվ նա դարձավ դեպի մյուս երկուսը, և ահա նրանք փախել էին, և նա հետապնդեց նրանց, հասավ նրանց, հարվածեց և սպանեց նրանց:

14 Եվ Հակոբի որդիները եկան քաղաք և տեսան, և ահա մեկ այլ պարիսպ կար քաղաքի մոտ, և նրանք որոնեցին պարսպի դարպասը և չկարողացան գտնել այն, և Հուդան բարձրացավ պարսպի գագաթին, և Սիմեոնը. և Ղևին հետևեց նրան, և նրանք երեքն էլ պարսպից իջան քաղաք:

15 Եվ Սիմեոնն ու Ղևին սպանեցին բոլոր այն տղամարդկանց, ովքեր ապահովության համար վազեցին քաղաք, ինչպես նաև քաղաքի բնակիչներին իրենց կանանց ու փոքրիկներով, նրանք սրի բերանով

սպանեցին, և քաղաքի աղաղակները բարձրացան երկինք: .

16 Եվ Դանն ու Նեփթաղիմը բարձրացան պարսպի վրա, որպեսզի տեսնեն, թե ինչն է ողբի աղմուկը, որովհետև Հակոբի որդիները անհանգստանում էին իրենց եղբայրների համար, և նրանք լսում էին, որ քաղաքի բնակիչները լացով և աղաչանքներով խոսում էին և ասում. քաղաքում և գնացեք, միայն թե մեզ մահապատժի մի տվեք:

17 Եվ երբ Հուդան, Շմավոնը և Ղևին դադարեցին հարվածել քաղաքի բնակիչներին, նրանք բարձրացան պարիսպը և կանչեցին Դանին ու Նեփթաղիմին, որոնք պարսպի վրա էին, և իրենց մյուս եղբայրներին, և Շմավոնն ու Ղևին հայտնեցին նրանց. քաղաքի մուտքը, և Հակոբի բոլոր որդիները եկան ավարը բերելու:

18Եւ Յակոբի որդիները առան Կազար քաղաքի աւարը, հօտերն ու արջառներն ու ունեցուածքը, վերցրին այն ամենը, ինչ կարելի էր գերել, և այդ օրը հեռացան քաղաքից:

19 Եվ հաջորդ օրը Հակոբի որդիները գնացին Սարտոն, որովհետև լսեցին, որ Սարթոնի մարդիկ, որոնք մնացել էին քաղաքում, հավաքվում էին իրենց հետ կռվելու իրենց թագավորին սպանելու համար, և Սարթոնը շատ բարձր և ամրացված քաղաք էր: և այն ուներ քաղաքը շրջապատող խորը պարիսպ:

20 Եվ պարսպի սյունը մոտ հիսուն կանգուն էր, իսկ լայնությունը՝ քառասուն կանգուն, և պարսպի պատճառով մարդ չկար քաղաք մտնելու տեղ, և Հակոբի որդիները տեսան քաղաքի պարիսպը և փնտրեցին. մուտքը դրա մեջ, բայց չկարողացավ գտնել այն:

21 Որովհետև քաղաքի մուտքը ետևում էր, և ամեն մարդ, ով ուզում էր քաղաք մտնել, գալիս էր այդ ճանապարհով և շրջում ամբողջ քաղաքը, և նա հետո մտավ քաղաք:

22 Եվ Հակոբի որդիները, տեսնելով, որ չեն կարողացել քաղաք մտնելու ճանապարհը գտնել, նրանց բարկությունը շատ բորբոքվեց, և քաղաքի բնակիչները, տեսնելով, որ Հակոբի որդիներն իրենց մոտ են գալիս, շատ վախեցան նրանցից, որովհետև լսել էին. նրանց ուժը և այն, ինչ նրանք արել էին Զազարի հետ:

23 Եվ Սարտոն քաղաքի բնակիչները չկարողացան դուրս գալ Հակոբի որդիների մոտ՝ քաղաքում հավաքվելուց հետո՝ նրանց դեմ կռվելու, որպեսզի դրանով քաղաք մտնեն, բայց երբ տեսան, որ նրանք մոտենում են իրենց, նրանք. շատ էին վախենում նրանցից, որովհետև լսել էին նրանց զորության և Զազարի հետ արածների մասին:

24 Ուստի Սարթոնի բնակիչները շուտով տարան քաղաքի ճանապարհի կամուրջը իր տեղից, նախքան Հակոբի որդիների գալը, և այն բերեցին քաղաք:

25 Եվ Հակոբի որդիները եկան և փնտրեցին քաղաքի ճանապարհը, և չկարողացան գտնել այն, և քաղաքի բնակիչները բարձրացան պարսպի գագաթը և տեսան, և ահա Հակոբի որդիները մուտք էին փնտրում դեպի այն. քաղաք.

26 Քաղաքի բնակիչները պարսպի գագաթից նախատեցին Հակոբի որդիներին, և նրանք անիծեցին նրանց, և Հակոբի որդիները լսեցին նախատինքը, և նրանք սաստիկ բարկացան, և նրանց բարկությունը բորբոքվեց նրանց մեջ:

27 Եվ Հակոբի որդիները զայրացան նրանց վրա, և նրանք բոլորը վեր կացան և իրենց ուժով ցատկեցին պարսպի վրայով, և իրենց զորությամբ անցան պարսպի քառասուն կանգուն լայնությունը:

28 Եվ երբ նրանք անցան պատնեշը, կանգնեցին քաղաքի պարսպի տակ և գտան քաղաքի բոլոր դարպասները երկաթե դռներով պարփակված:

29 Եվ Հակոբի որդիները մոտեցան, որ բացեն քաղաքի դարպասների դռները, և բնակիչները թույլ չտվեցին նրանց, որովհետև պարսպի գագաթից քարեր ու նետեր էին նետում նրանց վրա:

30 Եվ պարսպի վրա եղող ժողովրդի թիվը մոտ չորս հարյուր մարդ էր, և երբ Հակոբի որդիները տեսան, որ քաղաքի մարդիկ թույլ չեն տալիս բացել քաղաքի դարպասները, նրանք ելան և բարձրացան քաղաքի գագաթը: պարիսպը, և Յուդան նախ բարձրացավ քաղաքի արևելյան կողմը:

31 Նրա ետևից Գադն ու Ասերը բարձրացան քաղաքի արևմտյան կողմը, Շմավոնն ու Ղևին դեպի հյուսիս, իսկ Դանն ու Ռուբենը՝ հարավ:

32 Եվ այն մարդիկ, ովքեր պարսպի գագաթին էին, քաղաքի բնակիչները, տեսնելով, որ Հակոբի որդիները մոտենում էին իրենց, բոլորը փախան պարսպից, իջան քաղաքը և թաքնվեցին քաղաքի մեջտեղում. քաղաքը:

33 Եվ Իսաքարն ու Նեփթաղիմը, որ պարսպի տակ էին մնացել, մոտեցան, կոտրեցին քաղաքի դարպասները և կրակ վառեցին քաղաքի դարպասների մոտ, և երկաթը հալվեց, և Հակոբի բոլոր որդիները եկան քաղաք՝ նրանք և իրենց բոլորը. մարդիկ, և նրանք կռվեցին Սարտոն քաղաքի բնակիչների հետ և սրի բերանով հարվածեցին նրանց, և ոչ ոք նրանց առաջ կանգնեց:

34 Եվ մոտ երկու հարյուր մարդ փախավ քաղաքից, և նրանք բոլորը գնացին և թաքնվեցին քաղաքի մի աշտարակի մեջ, և Հուդան հետապնդեց նրանց մինչև աշտարակը, և նա քանդեց աշտարակը, որն ընկավ մարդկանց վրա, և նրանք բոլորը մահացան: .

35 Եվ Հակոբի որդիները բարձրացան այդ աշտարակի տանիքի ճանապարհով, և տեսան, և ահա մի ուրիշ ամուր և բարձր աշտարակ կար հեռու քաղաքում, և նրա գագաթը հասնում էր դեպի երկինք, և նրա որդիները. Հակոբը շտապեց և իջավ, և իրենց բոլոր մարդկանց հետ գնաց դեպի այդ աշտարակը և գտավ, որ այն լցված է մոտ երեք հարյուր տղամարդկանցով, կանանց և փոքրիկներով:

36 Եվ Հակոբի որդիները աշտարակի մեջ մեծ հարվածներ հասցրին այդ մարդկանց, և նրանք փախան ու փախան նրանցից:

37 Շմաւոնն ու Ղեւին հետապնդեցին նրանց, երբ տասներկու զօրաւոր ու քաջարի մարդիկ դուրս եկան նրանց մօտ այն տեղից, որտեղ նրանք թաքնւել էին:

38 Եվ այդ տասներկու մարդիկ ուժեղ կռիվ արեցին Շմավոնի և Ղևիի դեմ, և Շմավոնն ու Ղևին չկարողացան հաղթել նրանց, և այդ քաջարիները կոտրեցին Շմավոնի և Ղևիի վահանները, և նրանցից մեկը իր սրով հարվածեց Ղևիի գլխին, երբ Ղևին. ձեռքը հապճեպ դրեց նրա գլխին, որովհետև նա վախենում էր սրից, և սուրը հարվածեց Ղևիի ձեռքին, և դա ուզում էր, բայց քիչ է Ղեւիի ձեռքը, որը կտրվել է:

39 Եվ Ղևին բռնեց քաջարի սուրը նրա ձեռքում և բռնությամբ վերցրեց այն մարդուց, և դրանով հարվածեց զորավորի գլխին, և նա կտրեց նրա գլուխը:

40 Եվ տասնմեկ մարդ մոտեցավ Ղևիի հետ կռվելու, որովհետև տեսան, որ նրանցից մեկը սպանվեց, և Հակոբի որդիները կռվեցին, բայց Հակոբի որդիները չկարողացան հաղթել նրանց, քանի որ այդ մարդիկ շատ հզոր էին:
41 Եվ Հակոբի որդիները, տեսնելով, որ չեն կարող հաղթել իրենց վրա, Սիմեոնը բարձր ու ահռելի ճիչ արձակեց, և տասնմեկ հզոր մարդիկ ապշեցին Շմավոնի ճիչի ձայնից:
42 Եվ Հուդան հեռվից իմացավ Շմավոնի աղաղակի ձայնը, և Նեփթաղիմին ու Հուդան իրենց վահաններով վազեցին Շմավոնի և Ղևիի մոտ և գտան, որ նրանք կռվում էին այդ հզոր մարդկանց հետ և չկարողացան հաղթել նրանց, քանի որ նրանց վահանները կոտրված էին:
43 Նեփթաղիմին տեսավ, որ Շմավոնի ու Ղեւիի վահանները կոտրված են, և իր ծառաներից երկու վահան վերցրեց ու բերեց Շմավոնի ու Ղևիի մոտ:
44 Շմաւոնը, Ղեւին ու Յուդան այդ օրը կռուեցին երեքն էլ տասնմէկ զօրաւորների դէմ մինչեւ մայրամուտը, բայց չկարողացան յաղթել նրանց:
45 Եվ սա ասվեց Հակոբին, և նա սաստիկ վշտացավ, և նա աղոթեց Տիրոջը, և նա և իր որդի Նեփթաղիմը գնացին այս հզոր մարդկանց դեմ:
46 Եվ Հակոբը մոտեցավ և քաշեց իր աղեղը, և մոտեցավ զորավոր մարդկանց, և աղեղով սպանեց նրանց մարդկանցից երեքին, իսկ մնացած ութը հետ դարձան, և ահա, պատերազմը սկսվեց նրանց դեմ առջևից և թիկունքում, և նրանք. սաստիկ վախեցան իրենց կյանքից և չկարողացան կանգնել Հակոբի որդիների առաջ, և նրանք փախան նրանց առաջից:
47 Եվ իրենց փախուստի ժամանակ նրանք հանդիպեցին Դանին և Ասերին, որոնք գալիս էին իրենց մոտ, և նրանք հանկարծակի ընկան նրանց վրա և կռվեցին նրանց հետ և սպանեցին նրանցից երկուսին, և Հուդան և նրա եղբայրները հետապնդեցին նրանց, և նրանց մնացորդներին հարվածեցին և սպանեցին նրանց: .
48 Եվ Հակոբի բոլոր որդիները վերադարձան և շրջեցին քաղաքում՝ փնտրելով, թե արդյոք կարող են գտնել որևէ մարդ, և քաղաքի քարայրում գտան մոտ քսան երիտասարդ, և Գադն ու Ասերը հարվածեցին նրանց բոլորին, և Դանն ու Նեփթաղիմը կրակեցին: մնացած մարդիկ, ովքեր փախել էին և փախել երկրորդ աշտարակից, և նրանք բոլորին հարվածեցին:
49 Յակոբի որդիները զարկեցին Սարթոն քաղաքի բոլոր բնակիչներին, բայց կիներն ու փոքրիկները թողեցին քաղաքում ու չսպանեցին նրանց:
50 Եվ Սարտոն քաղաքի բոլոր բնակիչները հզոր մարդիկ էին, նրանցից մեկը հազարին կհետապնդեր, և նրանցից երկուսը չէին փախչի մնացած մարդկանցից տասը հազարից:
51 Յակոբի որդիները սրի բերանով սպանեցին Սարտոն քաղաքի բոլոր բնակիչներին, որ ոչ ոք նրանց դէմ ելաւ, եւ կանանց թողեցին քաղաքում:
52 Եվ Հակոբի որդիները վերցրին քաղաքի ողջ ավարը և գրավեցին իրենց ուզածը, և նրանք քաղաքից վերցրին ոչխարներ, նախիրներ և ունեցվածք, և Հակոբի որդիներն արեցին Սարթոնի և նրա բնակիչների հետ, ինչպես որ արեցին Կազարին և նրա բնակիչները, և նրանք դարձան ու գնացին:

ԳԼՈՒԽ 39

1 Երբ Հակոբի որդիները Սարթոն քաղաքից գնացին, մոտ երկու հարյուր կանգուն էին գնացել, երբ հանդիպեցին Թափնախի բնակիչներին, որոնք իրենց մոտ էին գալիս, որովհետև նրանք դուրս եկան կռվելու նրանց հետ, որովհետև նրանք ծեծել էին Թափնախի թագավորին և նրա բոլոր մարդիկ:
2 Այսպիսով, բոլոր նրանք, ովքեր մնացել էին Թափնաչ քաղաքում, դուրս եկան Հակոբի որդիների հետ կռվելու, և նրանք մտածեցին նրանցից վերցնել այն ավարն ու ավարը, որ գրավել էին Զազարից և Սարտոնից:
3 Եվ Թափնաչի մնացած մարդիկ կռվեցին այդ վայրում Հակոբի որդիների հետ, և Հակոբի որդիները հարվածեցին նրանց, և նրանք փախան նրանց առաջից, և նրանք հետապնդեցին նրանց մինչև Արբելան քաղաքը, և նրանք բոլորն ընկան որդիների առաջ: Յակոբի:
4 Եվ Հակոբի որդիները վերադարձան և եկան Թափնաչ՝ վերցնելու Թափնաչի ավարը, և երբ նրանք եկան Թափնաչ, լսեցին, որ Արբելանցիները դուրս են եկել իրենց ընդառաջ՝ փրկելու իրենց եղբայրների և որդիների ավարը: Հակոբի տասը մարդկանց թողեցին Թափնաչում, որ կողոպտեն քաղաքը, և նրանք դուրս եկան Արբելանցիների մոտ:
5 Արբելանի տղամարդիկ իրենց կանանց հետ դուրս եկան Հակոբի որդիների հետ կռվելու, քանի որ նրանց կանայք մարտում փորձված էին, և նրանք դուրս եկան՝ մոտ չորս հարյուր տղամարդ և կին:
6 Եվ Հակոբի բոլոր որդիները բարձր ձայնով աղաղակեցին, և նրանք բոլորը վազեցին դեպի Արբելանի բնակիչները և մեծ ու ահռելի ձայնով:
7 Եվ Արբելանի բնակիչները լսեցին Հակոբի որդիների աղաղակի աղմուկը, և նրանց մռնչյունը առյուծների աղմուկի և ծովի ու նրա ալիքների մռնչոցի պես:
8 Եվ Հակոբի որդիների պատճառով նրանց սրտերը ահ ու սարսափ տիրեցին, և նրանք սարսափելի վախեցան նրանցից, և նրանք նահանջեցին և փախան նրանց առաջից քաղաք, և Հակոբի որդիները հետապնդեցին նրանց մինչև քաղաքի դարպասը, և նրանք եկան նրանց վրա քաղաքում:
9 Եվ Հակոբի որդիները քաղաքում կռվեցին նրանց հետ, և նրանց բոլոր կանայք պարսատիկներով պարսատիկ էին անում Հակոբի որդիների դեմ, և նրանց միջև կռիվը շատ դաժան էր ամբողջ օրը մինչև երեկո:
10 Եվ Հակոբի որդիները չկարողացան հաղթել նրանց վրա, և Հակոբի որդիները գրեթե կործանվել էին այդ ճակատամարտում, և Հակոբի որդիները աղաղակեցին առ Տերը և մեծ ուժ ստացան մինչև երեկո, և Հակոբի որդիները կոտորեցին բոլոր բնակիչներին. Արբելանը սրի բերանով, տղամարդիկ, կանայք և փոքրիկներ.
11 Եվ նաև Սարթոնից փախած ժողովրդի մնացորդները, Հակոբի որդիները հարվածեցին նրանց Արբելանում, և Հակոբի որդիներն արեցին Արբելանի և Թափնաչի հետ, ինչպես որ արեցին Զազարին և Սարթոնին, և երբ կանայք տեսան, որ բոլորը. մարդիկ մեռած էին, նրանք գնացին քաղաքի տանիքների վրա և հարվածեցին Հակոբի որդիներին՝ քարեր թափելով, ինչպես անձրեւի:
12 Յակոբի որդիները շտապեցին, եկան քաղաք, բռնեցին բոլոր կանանց ու սրի բերանով զարկեցին

նրանց, իսկ Յակոբի որդիները զերեցին ամբողջ աւարն ու ավարը, ոչխարները, արջառներն ու անասունները:

13 Յակոբի որդիներն արեցին Մաքինամայի հետ, ինչպէս որ արել էին Թափնաքի, Քազարի ու Սելովի հետ, եւ այնտեղից շրջվեցին ու գնացին:

14 Եվ հինգերորդ օրը Հակոբի որդիները լսեցին, որ Գաասի ժողովուրդը հավաքվել է իրենց դեմ պատերազմի համար, որովհետև նրանք սպանել էին իրենց թագավորին և նրանց զորավարներին, քանի որ Գաաշ քաղաքում տասնչորս զորավար կար և Հակոբի որդիները. բոլորին սպանել էր առաջին ճակատամարտում:

15 Եվ Հակոբի որդիներն այդ օրը կապեցին իրենց պատերազմի զենքերը, և նրանք մարտի գնացին Գաասի բնակիչների դեմ, և Գաաշում կար Ամորհացիների ժողովրդի ուժեղ և հզոր ժողովուրդը, և Գաաշը ամենաուժեղն ու լավագույնն էր: Ամորհացիների բոլոր քաղաքներից ամրացված քաղաքն ուներ երեք պարիսպ:

16 Եվ Հակոբի որդիները եկան Գաաս, և նրանք գտան քաղաքի դարպասները փակված, և մոտ հինգ հարյուր մարդ կանգնած էր ամենաարտաքին պարսպի վերևում, և մի ժողովուրդ, որը շատ էր ծովի ափին ավազի պես, դարանակալել էր. Յակոբի որդիները՝ քաղաքից դուրս՝ նրա ետնամասում:

17 Եվ Հակոբի որդիները մոտեցան բացելու քաղաքի դարպասները, և մինչ նրանք մոտենում էին, ահա նրանք, ովքեր դարանակալում էին քաղաքի հետևի մասում, դուրս եկան իրենց տեղերից և շրջապատեցին Հակոբի որդիներին:

18Եւ Յակոբի որդիքը շրջափակուած էին Գաասի ժողովրդի մէջ, եւ պատերազմը նրանց առջեւից ու թիկունքից էր, եւ բոլոր մարդիկ, որ պարսպի վրայ էին, պարսպից նետեր ու քարեր էին նետում նրանց վրայ:

19 Եվ Հուդան, տեսնելով, որ Գաասի մարդիկ իրենց համար շատ են ծանրանում, շատ խոցող ու ահավոր աղաղակ հնչեցրեց, և Գաասի բոլոր մարդիկ սարսափեցին Հուդայի աղաղակի ձայնից, և մարդիկ պարսպից ընկան նրա հզոր աղաղակից, և բոլոր նրանք, ովքեր դրսից և քաղաքից էին, շատ էին վախենում իրենց կյանքից:

20Եւ Յակոբի որդիները դեռ մօտեցան քաղաքի դռները կոտրելու, երբ Գաասի մարդիկ պարսպի գագաթից քարեր ու նետեր նետեցին նրանց վրայ ու փախչեցին դարպասից:

21 Եվ Հակոբի որդիները վերադարձան Գաասի մարդկանց դեմ, որոնք իրենց հետ էին, քաղաքից դուրս, և նրանք ահավոր հարվածեցին նրանց, ինչպես դդմի հարվածներ էին հասցնում, և չկարողացան կանգնել Հակոբի որդիների դեմ, որովհետև ահ ու սարսափ պատել էին նրանց: Հուդայի աղաղակի վրա.

22 Եվ Հակոբի որդիները սպանեցին բոլոր այն մարդկանց, ովքեր քաղաքից դուրս էին, և Հակոբի որդիները դեռ մոտենում էին քաղաք մուտք գործելու և քաղաքի պարիսպների տակ կռվելու համար, բայց նրանք չկարողացան Գաասի բոլոր բնակիչների համար: նրանք, ովքեր մնացել էին քաղաքում, ամեն կողմից շրջապատել էին Գաաշի պարիսպները, այնպես որ Հակոբի որդիները չկարողացան մոտենալ քաղաքին՝ նրանց հետ կռվելու համար:

23 Եվ Հակոբի որդիները մոտեցան մի անկյուն՝ պարսպի տակ կռվելու: Գաասի բնակիչները նետեր ու քարեր նետեցին նրանց վրա, ինչպես անձրեւի տեղատարափ, և նրանք փախան պարսպի տակից:

24 Եվ Գաասի ժողովուրդը, որ պարսպի վրա էր, տեսնելով, որ Հակոբի որդիները պարսպի տակից չեն կարող հաղթել իրենց, այս խոսքերով նախատեցին Հակոբի որդիներին՝ ասելով.

25 Ի՞նչ է պատահել ձեզ պատերազմում, որ չեք կարող հաղթել: Ուրեմն կարո՞ղ եք անել Գաաս հզոր քաղաքի և նրա բնակիչների հետ, ինչպես արեցիք ամորհացիների ոչ այնքան հզոր քաղաքների հետ: Անշուշտ, մեր միջի այդ թույլերի հետ դու արեցիր այդ բաները և սպանեցիր նրանց քաղաքի մուտքի մոտ, որովհետև նրանք ուժ չունեին, երբ սարսափում էին քո աղաղակի ձայնից:

26 Եվ հիմա կկարողանա՞ք կռվել այս վայրում: Անշուշտ այստեղ դուք բոլորդ կմեռնեք, և մենք վրեժխնդիր կլինենք ձեր ավերած քաղաքների համար:

27 Եվ Գաասի բնակիչները խիստ նախատում էին Հակոբի որդիներին, նախատում նրանց իրենց աստվածներով, և պարսպից նետեր ու քարեր նետում նրանց վրա:

28 Եվ Յուդան և նրա եղբայրները լսեցին Գաասի բնակիչների խոսքերը, և նրանց բարկությունը սաստիկ բորբոքվեց, և Յուդան նախանձեց իր Աստծուն այս հարցում, և նա կանչեց և ասաց. եղբայրներ.

29 Եվ նա վազեց մի հեռավորության վրա իր ամբողջ ուժով, իր հանած սուրը ձեռքին, և նա ցատկեց երկրից և իր ուժի պատճառով բարձրացավ պարսպին, և նրա սուրը ընկավ նրա ձեռքից:

30 Եվ Յուդան աղաղակեց պարիսպների վրա, և բոլոր մարդիկ, որ պարսպի վրա էին, սարսափեցին, և նրանցից ոմանք պարսպից ընկան քաղաքը և մահացան, իսկ նրանք, ովքեր դեռ պարսպի վրա էին, երբ տեսան Հուդայի զորությունը, նրանք. նրանք շատ վախեցան և իրենց կյանքի համար փախան քաղաք՝ ապահովության համար:

31 Եվ ոմանք համարձակվեցին կռվել Հուդայի հետ պարսպի վրա, և մոտեցան սպանելու նրան, երբ տեսան, որ Հուդայի ձեռքում սուր չկա, և մտածեցին նրան պարսպից գցել իր եղբայրների և քաղաքի քսան մարդկանց մոտ: եկան օգնելու նրանց, և նրանք շրջապատեցին Հուդային, և նրանք բոլորը աղաղակեցին նրա վրա և սրերով մոտեցան նրան, և նրանք սարսափեցրին Հուդային, եւ Յուդան պարսպից աղաղակեց իր եղբայրներին.

32 Եվ Հակոբն ու նրա որդիները պատի տակից հանեցին աղեղը և հարվածեցին պարսպի գագաթին գտնվող մարդկանցից երեքին, և Հուդան շարունակեց աղաղակել, և նա բացականչեց. բարձր ձայնով բղավեց պատի վրա, և լացը լսվեց շատ հեռուից:

33 Եվ այս աղաղակից հետո նա նորից կրկնեց՝ աղաղակել, և բոլոր մարդիկ, ովքեր պարսպի գագաթին շրջապատել էին Հուդային, սարսափեցին, և Յուդայի աղաղակի և նրա դողից յուրաքանչյուրը իր սուրը նետեց նրա ձեռքից և փախան:

34 Եվ Յուդան վերցրեց նրանց ձեռքից ընկած սրերը, և Յուդան կռվեց նրանց հետ և նրանցից քսան մարդ սպանեց պարսպի վրա:

35 Եվ մոտ ութսուն տղամարդ և կին դեռ բարձրանում էին պարիսպը քաղաքից, և նրանք բոլորը շրջապատեցին Հուդան, և Տերը նրանց սրտում դրեց

Հուդայի վախը, որ նրանք չկարողացան մոտենալ նրան:

36 Եվ Հակոբը և նրա հետ եղողները աղեղը հանեցին պատի տակից, և նրանք տասը մարդ սպանեցին պարսպի վրա, և նրանք ընկան պարսպի տակ՝ Հակոբի ու նրա որդիների առաջ:

37 Եվ պարսպի վրայի ժողովուրդը, տեսնելով, որ իրենց մարդկանցից քսանն ընկել է, դեռ սրերով վազեցին դեպի Հուդա, բայց չկարողացան մոտենալ նրան, որովհետև սաստիկ սարսափում էին Հուդայի զորությունից:

38 Եվ նրանց զորավոր մարդկանցից մեկը, որի անունը Արուդ էր, մոտեցավ՝ իր սրով հարվածելու Հուդայի գլխին, երբ Հուդան շտապեց իր վահանը նրա գլխին, և սուրը հարվածեց վահանին, և այն երկու մասի բաժանվեց:

39 Եվ այս հզոր մարդը, երբ նա հարվածեց Հուդային, վազեց իր կյանքը Հուդայի վախից, և նրա ոտքերը սահեցին պատի վրա, և նա ընկավ Հակոբի որդիների մեջ, որոնք պարսպի տակ էին, և Հակոբի որդիները հարվածեցին նրան և սպանեց նրան.

40 Եվ Հուդայի գլուխը ցավեց նրան զորավոր մարդու հարվածից, և Հուդան քիչ էր մնում մեռներ դրանից:

41 Եվ Հուդան աղաղակեց պարսպի վրա՝ հարվածից առաջացած ցավից, երբ Դանը լսեց նրան, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ, և նա նույնպես վեր կացավ և գնաց հեռու, վազեց, ցատկեց երկրից և բարձրացավ պարիսպին. իր զայրույթից հուզված ուժով:

42 Եվ երբ Դանը եկավ Հուդայի մոտ գտնվող պարիսպին, պարսպի վրա գտնվող բոլոր մարդիկ, ովքեր կանգնեցին Հուդայի դեմ, փախան, և նրանք բարձրացան երկրորդ պարիսպը, և երկրորդ պարսպից նետեր ու քարեր նետեցին Դանի և Հուդայի վրա, և փորձել է նրանց քշել պատից:

43 Եվ նետերն ու քարերը հարվածեցին Դանին ու Հուդային, և նրանք գրեթե սպանվել էին պարսպի վրա, և ուր որ Դանն ու Հուդան փախան պարսպից, նրանք հարձակվեցին երկրորդ պարսպից նետերով և քարերով:

44 Եվ Հակոբն ու նրա որդիները դեռ քաղաքի մուտքի մոտ էին առաջին պարսպից ներքև, և նրանք չկարողացան իրենց աղեղը քաշել քաղաքի բնակիչների դեմ, քանի որ նրանք չէին երևում նրանց կողմից՝ լինելով երկրորդ պարսպի վրա:

45 Եվ Դանն ու Հուդան այլևս չկարողացան տանել քարերն ու նետերը, որոնք ընկել էին իրենց վրա երկրորդ պարսպից, նրանք երկուսն էլ բարձրացան երկրորդ պարսպի վրա՝ քաղաքի բնակիչների մոտ, և երբ քաղաքի մարդիկ, ովքեր երկրորդ պարսպի վրա էին. պատը տեսավ, որ Դանն ու Հուդան իրենց մոտ են եկել երկրորդ պատի վրա, նրանք բոլորը աղաղակեցին և իջան պարիսպների միջև:

46Եւ Յակոբն ու նրա որդիները լսեցին քաղաքի բնակիչների աղաղակի ձայնը, եւ նրանք դեռ քաղաքի մուտքի մօտ էին, եւ նրանք մտահոգ էին Դանի ու Յուդայի համար, որոնք չէին տեսել իրենց, քանի որ նրանք երկրորդի վրայ էին. պատ.

47 Եվ Նեփթաղիմին իր զայրույթից գրգռված ուժով բարձրացավ և բարձրացավ առաջին պարսպի վրա՝ տեսնելու, թե ինչն է աղաղակելու աղմուկը, որը նրանք լսել էին քաղաքում, և Իսաքարն ու Զաբուղոնը մոտեցան կոտրելու քաղաքի դռները, և նրանք բացեցին. քաղաքի դարպասները և մտան քաղաք:

48 Եվ Նեփթաղիմը ցատկեց առաջին պարսպից դեպի երկրորդը և եկավ օգնելու իր եղբայրներին և Գաասի բնակիչներին, որոնք պարսպի վրա էին, տեսնելով, որ Նեփթալին երրորդն էր, ով բարձրացել էր իր եղբայրներին օգնելու, նրանք բոլորը փախան և իջան: քաղաք մտան, և Հակոբն ու նրա բոլոր որդիներն ու նրանց բոլոր երիտասարդները քաղաք մտան նրանց մոտ:

49 Եվ Յուդան, Դանն ու Նեփթաղիմին պարսպից իջան քաղաք և հետապնդեցին քաղաքի բնակիչներին, իսկ Սիմեոնն ու Ղևին քաղաքից դուրս էին և չգիտեին, որ դուռը բացված է, և այնտեղից բարձրացան պարիսպը և իջան իրենց եղբայրների մոտ՝ քաղաք:

50 Եվ քաղաքի բնակիչները բոլորն իջել էին քաղաք, և Հակոբի որդիները եկան նրանց մոտ տարբեր ուղղություններով, և ճակատամարտը սկսվեց նրանց դեմ առջևից և թիկունքից, և Հակոբի որդիները սարսափելի հարվածեցին նրանց և սպանեցին: նրանցից մոտ քսան հազար տղամարդ և կին, նրանցից ոչ մեկը չկարողացավ կանգնել Հակոբի որդիների դեմ:

51 Եվ արյունը առատորեն հոսեց քաղաքում, և այն նման էր ջրի հեղեղատի, և արյունը հոսում էր հեղեղի պես մինչև քաղաքի ծայրը և հասավ Բեթքորինի անապատը:

52 Եվ Բեթքորինի ժողովուրդը հեռվից տեսավ, որ արյունը հոսում էր Գաաշ քաղաքից, և նրանց միջից մոտ յոթանասուն տղամարդ վազեցին արյունը տեսնելու, և նրանք եկան այնտեղ, որտեղ արյունն էր:

53 Եվ նրանք հետևեցին արյան հետքին և եկան Գաաշ քաղաքի պարիսպը, և նրանք տեսան, որ արյունը դուրս է գալիս քաղաքից, և նրանք լսեցին Գաաշի բնակիչների աղաղակի ձայնը, որովհետև այն բարձրացել էր դեպի երկինք, և արյունը շարունակում էր առատորեն հոսել, ինչպես ջրի հոսանք:

54 Յակոբի բոլոր որդիները դեռ կը զարնէին Գաասի բնակիչներուն, ու մինչեւ երեկոյ կը զբաղէին զանոնք սպաննելու՝ մօտ քսան հազար այր ու կին: Քորինի ժողովուրդն ասաց. դեռ պատերազմ է անում ամորհացիների բոլոր քաղաքներում:

55 Եվ այդ մարդիկ շտապեցին և վազեցին դեպի Բեթքորին, և յուրաքանչյուրը վերցրեց իր մարտական զենքերը, և նրանք աղաղակեցին Բեթքորինի բոլոր բնակիչներին, որոնք նույնպես կապեցին իրենց պատերազմի զենքերը, որ գնան և կռվեն Հակոբի որդիների հետ:

56 Եվ երբ Հակոբի որդիներն ավարտեցին Գաասի բնակիչներին հարվածելը, նրանք շրջեցին քաղաքի շուրջը, որպեսզի մերկացնեն բոլոր սպանվածներին, և գալով քաղաքի ներքևի մասում և ավելի հեռու՝ հանդիպեցին երեք շատ հզոր մարդկանց, և սուր չկար: նրանց ձեռքում:

57 Եվ Հակոբի որդիները եկան այն տեղը, որտեղ նրանք էին, և զորավորները փախան, և նրանցից մեկը բռնեց Զաբուղոնին, որը նա տեսավ, որ երիտասարդ էր և ցածր հասակով, և իր զորությամբ տապալեց նրան դեպի այն կողմը: գետնին.

58 Եվ Հակոբը սրով վազեց նրա մոտ, և Հակոբը սրով խփեց նրա մեջքի տակ, և երկու մասի կտրեց, և մարմինն ընկավ Զաբուղոնի վրա:

59 Եվ երկրորդը մոտեցավ և բռնեց Հակոբին, որ գետնին ընկնի, և Հակոբը շրջվեց դեպի նա և աղաղակեց նրան, իսկ Սիմեոնն ու Ղևին վազեցին և սրով հարվածեցին նրա կոնքերին և գետնին ընկան:

60 Եվ հզոր մարդը բարկությունից զայրացած ուժով վեր կացավ գետնից, և Հուդան եկավ նրա մոտ՝ դեռ չհասած իր ոտքը, և սրով հարվածեց նրա գլխին, և նրա գլուխը ճեղքվեց, և նա մահացավ:

61 Եվ երրորդ հզոր մարդը, տեսնելով, որ իր ընկերները սպանվել են, վազեց Հակոբի որդիների առաջից, և Հակոբի որդիները հետապնդեցին նրան քաղաքում. և մինչ հզոր մարդը փախչում էր, նա գտավ քաղաքի բնակիչների սրերից մեկը և վերցրեց այն և դարձավ դեպի Հակոբի որդիները և կռվեց նրանց հետ այդ սրով:

62 Զորավորը վազեց Հուդա՝ սրով հարվածելու նրա գլխին, և Հուդայի ձեռքում վահան չկար: և մինչ նա ուզում էր հարվածել նրան, Նեփթաղիմը շտապ վերցրեց նրա վահանը և դրեց այն Հուդայի գլխին, և զորավորի սուրը հարվածեց Նեփթաղիմի վահանին, և Հուդան խուսափեց սուրից:

63 Եվ Սիմեոնն ու Ղևին իրենց սրերով վազեցին զորավորի վրա և ուժով հարվածեցին նրան իրենց սրերով, և երկու սուրերը մտան զորավորի մարմինը և բաժանեցին այն երկու մասի երկարությամբ:

64Եւ Յակոբի որդիքը այն ժամանակ հարուածեցին երեք զօրաւոր մարդկանց Գաասի բոլոր բնակիչների հետ, եւ օրը քիչ էր մնում:

65 Եվ Հակոբի որդիները շրջում էին Գաասի շուրջը և վերցրեցին քաղաքի ողջ ավարը, նույնիսկ այն փոքրիկներն ու կանայք, որոնց ապրելու համար չէին թողնում, և Հակոբի որդիներն արեցին Գաաշի հետ, ինչպես վարվել էին Սարթոնի և Սիլոյի հետ:

ԳԼՈՒԽ 40

1 Յակոբի որդիքը Գաասի ամբողջ աւարը տարան ու գիշերով քաղաքից դուրս գնացին:

2 Նրանք երթով դուրս էին գալիս դեպի Բեթքորինի ամրոցը, և Բեթխորինի բնակիչները գնում էին ամրոց՝ նրանց ընդառաջելու:

3 Եվ Բեթխորինի բոլոր բնակիչները հզոր մարդիկ էին, նրանցից մեկը չէր փախչում հազար մարդու առաջից, և նրանք այդ գիշեր կռվեցին ամրոցի վրա, և այդ գիշեր նրանց աղաղակները լսվեցին հեռվից, և երկիրը ցնցվեց նրանց վրա: գոռալով.

4 Եվ Հակոբի բոլոր որդիները վախեցան այդ մարդկանցից, քանի որ նրանք սովոր չէին կռվել մթության մեջ, և նրանք շատ շփոթվեցին, և Հակոբի որդիները աղաղակեցին առ Տերը, ասելով. մեզ, որ չմեռնենք այս անթլփատ մարդկանց ձեռքով:

5 Եվ Տերը լսեց Հակոբի որդիների ձայնին, և Տերը մեծ սարսափ ու շփոթություն առաջացրեց Բեթքորինի ժողովրդին բռնելու համար, և նրանք միմյանց հետ կռվեցին գիշերվա խավարի մեջ և հարվածեցին միմյանց. մեծ թվեր.

6 Եվ Հակոբի որդիները, իմանալով, որ Տերը խաբեության ոգի է բերել այդ մարդկանց մեջ, և որ նրանք կռվում են ամեն մեկի հետ իր մերձավորի հետ, դուրս եկան Բեթքորինի ժողովրդի զորքերի միջից և գնացին մինչև իջնելը: Բեթչորինի ամրոցը և ավելի հեռու, և նրանք այդ գիշեր ապահով մնացին այնտեղ իրենց երիտասարդների հետ:

7 Եվ Բեթխորինի ժողովուրդը կռվեց ամբողջ գիշեր, մեկը իր եղբոր հետ, իսկ մյուսը ՝ իր հարևանի հետ, և նրանք ամեն կողմից աղաղակեցին ամրոցի վրա, և նրանց աղաղակը լսվեց հեռվից, և ամբողջ երկիրը ցնցվեց. նրանց ձայնը, որովհետև նրանք հզոր էին երկրի բոլոր մարդկանցից:

8 Քանանացիների քաղաքների բոլոր բնակիչները, քետացիները, ամորհացիները, խևացիները և Քանանի բոլոր թագավորները, ինչպես նաև նրանք, ովքեր Հորդանանի այն կողմում էին, լսեցին այդ գիշեր աղաղակի ձայնը:

9 Եւ նրանք ասացին. իսկ ո՞վ կարող է կանգնել այդ եբրայեցիների դեմ:

10 Քանանացիների քաղաքների բոլոր բնակիչները և բոլոր նրանք, ովքեր Հորդանանի մյուս կողմում էին, շատ վախեցան Հակոբի որդիներից, քանի որ նրանք ասացին. այդ քաղաքները, որովհետև ո՞վ կարող է կանգնել նրանց հզոր զորության դեմ:

11 Քորինացիների աղաղակները շատ մեծ եղան այդ գիշեր, և շարունակաբար շատանում էին. և մինչև առավոտ ծեծեցին միմյանց, և նրանցից շատերը սպանվեցին:

12 Եվ առավոտը հայտնվեց, և Հակոբի բոլոր որդիները լուսադեմին վեր կացան և բարձրացան ամրոց, և նրանք սարսափելի կերպով հարվածեցին Քորինացիներից մնացածներին, և նրանք բոլորը սպանվեցին ամրոցում:

13 Եվ հայտնվեց վեցերորդ օրը, և Քանանի բոլոր բնակիչները հեռվից տեսան Բեթքորինի բոլոր բնակիչներին՝ մեռած պառկած Բեթքորինի ամրոցում և ցրված, ինչպես գառների ու այծերի դիակներ:

14Եւ Յակոբի որդիները Գաասից իրենց գրաւած ամբողջ աւարը տարան ու գնացին Բեթքորին, ու գտան քաղաքը ծովի աւազի պէս մարդկանցով լի, եւ կռուեցին նրանց հետ, եւ Յակոբի որդիները այնտեղ կոտորեցին նրանց: մինչև երեկո:

15 Յակոբի որդիները Բեթքորինի հետ վարուեցին, ինչպէս արել էին Գաասին ու Թափնաքին, ինչպէս արել էին Կազարին, Սարտոնին ու Սելովին:

16 Յակոբի որդիներն իրենց հետ տարան Բեթքորինի աւարը եւ քաղաքների ամբողջ աւարը, եւ այդ օրը գնացին Սիւքեմ:

17 Եվ Հակոբի որդիները տուն եկան՝ Սյուքեմ քաղաքը, և նրանք մնացին քաղաքից դուրս, և այնտեղ հանգստացան պատերազմից հետո և այնտեղ մնացին ամբողջ գիշեր:

18 Նրանց բոլոր ծառաները քաղաքներից խլած ողջ ավարի հետ միասին թողեցին քաղաքից դուրս, և քաղաք չմտան, քանի որ ասացին. պաշարել մեզ Սյուքեմում:

19 Եվ Հակոբն ու նրա որդիներն ու նրանց ծառաները մնացին այդ գիշեր և հաջորդ օրը դաշտի այն հատվածում, որը Հակոբը գնել էր Համորից հինգ սիկղով, և այն ամենը, ինչ նրանք գրավել էին, նրանց հետ էր:

20 Եվ ամբողջ ավարը, որ գրավել էին Հակոբի որդիները, դաշտի հատվածում էր, ինչպես ծովի ափին գտնվող ավազը:

21 Եվ երկրի բնակիչները հեռվից նայեցին նրանց, և երկրի բոլոր բնակիչները վախենում էին Հակոբի որդիներից, որոնք արել էին այս բանը, քանի որ հնագույն օրերից ոչ մի թագավոր նման բան չէր արել:

22 Քանանացիների յոթ թագավորները որոշեցին հաշտություն կնքել Հակոբի որդիների հետ, որովհետև նրանք շատ էին վախենում նրանց կյանքից՝ Հակոբի որդիների պատճառով:

23 Եվ այդ օրը՝ յոթերորդ օրը, Քեբրոնի Հաֆիա թագավորը գաղտնի ուղարկեց Գայի թագավորի և Գաբավոնի թագավորի, Սաղեմի թագավորի, Ադուլամի թագավորի և Լաքիսի թագավորի մոտ. և Քազարի թագավորին և բոլոր Քանանացի թագավորներին, որոնք իրենց հպատակության տակ էին, ասելով.

24 Գնա ինձ հետ և արի ինձ մոտ, որ գնանք Հակոբի որդիների մոտ, և ես նրանց հետ հաշտություն կկնքեմ և նրանց հետ պայմանագիր կկնքեմ, որպեսզի քո բոլոր երկրները չկործանվեն Հակոբի որդիների սրերով: ինչպես որ արեցին Սյուքեմին և նրա շրջակայքի քաղաքներին, ինչպես դուք լսեցիք և տեսաք:

25Եւ երբ ինձ մօտ գաս, շատ մարդկանց հետ մի՛ արի, այլ թող ամէն թագաւոր իր երեք գլխաւորներին բերի, եւ իւրաքանչիւր զօրավար՝ իր երեք սպաներին:

26 Եվ դուք բոլորդ եկեք Քեբրոն, և մենք միասին կգնանք Հակոբի որդիների մոտ և կաղաչենք նրանց, որ նրանք խաղաղության պայմանագիր կնքեն մեզ հետ:

27 Եվ բոլոր այդ թագավորներն արեցին այնպես, ինչպես Քեբրոնի թագավորն էր ուղարկել իրենց մոտ, որովհետև նրանք բոլորը նրա խորհրդի և հրամանի տակ էին, և Քանանի բոլոր թագավորները հավաքվեցին, որ գնան Հակոբի որդիների մոտ՝ խաղաղություն հաստատելու նրանց հետ: Ցակոբի որդիները վերադարձան ու գնացին արտի այն մասը, որ Սիւքեմում էր, քանի որ չէին վստահում երկրի թագաւորներին:

28 Ցակոբի որդիները վերադարձան ու տասը օր մնացին դաշտի մէջ, եւ ոչ ոք չեկաւ պատերազմելու նրանց հետ:

29 Երբ Հակոբի որդիները տեսան, որ պատերազմ չկա, բոլորը հավաքվեցին և գնացին Սյուքեմ քաղաքը, իսկ Հակոբի որդիները մնացին Սյուքեմում:

30 Քառասուն օրը լրանալուց հետո ամորհացիների բոլոր թագավորները հավաքվեցին իրենց բոլոր տեղերից և եկան Քեբրոն՝ Քեբրոնի թագավոր Հաֆիայի մոտ:

31 Թագավորների թիվը, որ եկել էին Քեբրոն՝ Հակոբի որդիների հետ հաշտություն կնքելու համար, քսանմեկ թագավոր էր, նրանց հետ եկած զորավարների թիվը՝ վաթսունինը, և նրանց մարդիկ՝ հարյուր ութսունինը: , և այս բոլոր թագավորներն ու նրանց մարդիկ հանգստացան Քեբրոն լեռան մոտ:

32 Քեբրոնի արքան իր երեք զորավարներով և ինը մարդկանցով դուրս եկավ, և այս թագավորները որոշեցին գնալ Հակոբի որդիների մոտ՝ հաշտություն կնքելու:

33 Նրանք ասացին Քեբրոնի թագավորին. «Դու քո մարդկանց հետ գնա մեզանից առաջ և խոսիր մեր փոխարեն Հակոբի որդիների հետ, և մենք կգանք քո հետևից և կհաստատենք քո խոսքերը, և Քեբրոնի թագավորն այդպես էլ արեց:

34 Եվ Հակոբի որդիները լսեցին, որ Քանանի բոլոր թագավորները հավաքվել են և հանգստացել Քեբրոնում, և Հակոբի որդիներն ուղարկեցին իրենց ծառաներից չորսին որպես լրտեսներ և ասացին. քիչ են կամ շատ, և եթե դրանք քիչ են, համարիր բոլորին և վերադարձիր:

35 Եվ Հակոբի ծառաները գաղտնի գնացին այս թագավորների մոտ և արեցին այնպես, ինչպես նրանց պատվիրել էին Հակոբի որդիները, և այդ օրը նրանք վերադարձան Հակոբի որդիների մոտ և ասացին նրանց. Մենք եկանք այդ թագավորների մոտ, և նրանք բայց սակավաթիվ, և մենք բոլորին համարեցինք, և ահա նրանք երկու հարյուր ութսունութ էին, թագավորներ և մարդիկ:

36 Ցակոբի որդիքն ասացին. Առավոտյան Հակոբի որդիները վեր կացան և իրենց մարդկանցից վաթսուն երկու ընտրեցին, և Հակոբի որդիներից տասը գնացին նրանց հետ: Նրանք կապեցին իրենց մարտական զենքերը, քանի որ ասում էին.

37 Ցակոբի որդիներն իրենց ծառաներով գնացին Սիւքէմի դարպասը՝ այդ թագաւորների մօտ, իսկ նրանց հայրը՝ Ցակոբը նրանց հետ էր:

38 Եվ երբ նրանք դուրս եկան, ահա, Քեբրոնի թագավորը և նրա երեք զորավարները և նրա հետ ինը մարդիկ գալիս էին ճանապարհով Հակոբի որդիների դեմ, և Հակոբի որդիները բարձրացրին իրենց աչքերը և հեռվից տեսան Ցաֆիան. Քեբրոնի թագավորն իր զորավարներով մոտեցավ նրանց, և Հակոբի որդիները կանգնեցին Սյուքեմի դարպասի մոտ, և չի շարունակվել.

39 Եվ Քեբրոնի թագավորը շարունակեց առաջ գնալ՝ ինքն ու իր զորավարները, մինչև որ մոտեցավ Հակոբի որդիներին, և նա ու իր զորավարները մինչև գետին խոնարհվեցին նրանց առաջ, և Քեբրոնի թագավորն իր զորավարների հետ նստեց Հակոբի առաջ և նրա որդիները.

40 Ցակոբի որդիները նրան ասացին. ինչո՞ւ եկար մեզ մոտ այսօր: ի՞նչ ես պահանջում մեզնից Քեբրոնի արքան ասաց Ցակոբին.

41 Եվ Հակոբի որդիները լսեցին Քեբրոնի թագավորի խոսքերը և չհամաձայնվեցին նրա առաջարկությանը, որովհետև Հակոբի որդիները չէին հավատում նրան, քանի որ կարծում էին, թե Քեբրոնի թագավորը խաբեությամբ է խոսել իրենց հետ:

42 Եվ Քեբրոնի արքան իմացավ Հակոբի որդիների խոսքերից, որ նրանք չէին հավատում նրա խոսքերին, և Քեբրոնի թագավորը մոտեցավ Հակոբին և ասաց նրան. Այս բոլոր թագավորները եկել են ձեզ մոտ խաղաղ պայմաններով, որովհետև նրանք չեն եկել իրենց բոլոր մարդկանց հետ և իրենց հետ չեն բերել իրենց մարտական զենքերը, քանի որ եկել են խաղաղություն փնտրելու: իմ տիրոջից և նրա որդիներից:

43 Հակոբի որդիները պատասխանեցին Քեբրոնի թագավորին՝ ասելով. նրանք մեզանից խաղաղություն են փնտրում:

44 Եվ Հաբիան՝ Քեբրոնի թագավորը, ուղարկեց իր մարդկանցից մեկին թագավորների մոտ, և նրանք բոլորը եկան Հակոբի որդիների առջև և խոնարհվեցին նրանց առջև մինչև գետնին, և այս թագավորները նստեցին Հակոբի և նրա որդիների առաջ, և նրանք խոսեցին. նրանց ասելով.

45 Մենք լսել ենք այն ամենը, ինչ դու արեցիր ամորհացիների թագավորներին քո սրով և չափազանց հզոր բազկով, այնպես որ ոչ ոք չկարողացավ կանգնել քո առջև, և մենք վախեցանք քեզնից հանուն մեր կյանքի, որ դա չպատահի մեզ: ինչպես դա արեց նրանց:

46 Այսպիսով, մենք եկել ենք ձեզ մոտ, որպեսզի մեր միջև խաղաղության պայմանագիր կնքենք, և այժմ, հետևաբար, կնքեք մեզ հետ խաղաղության և ճշմարտության ուխտ, որպեսզի դուք չխառնվեք մեզ հետ, քանի որ մենք չենք խառնվել ձեզ:

47 Եվ Հակոբի որդիները իմացան, որ իսկապես եկել էին իրենցից խաղաղություն փնտրելու, և Հակոբի որդիները լսեցին նրանց և ուխտ կապեցին նրանց հետ:

48 Եվ Հակոբի որդիները երդվեցին նրանց, որ նրանք չխառնվեն նրանց հետ, և քանանացիների բոլոր թագավորները նույնպես երդվեցին նրանց, և Հակոբի որդիները այդ օրվանից նրանց հարկ դրեցին:

49 Եվ դրանից հետո այս թագավորների բոլոր զորավարներն իրենց մարդկանց հետ եկան Հակոբի առջև՝ նվերներ ձեռքներին Հակոբի ու նրա որդիների համար, և մինչև գետին խոնարհվեցին նրա առաջ:

50 Եվ այս թագավորները հորդորեցին Հակոբի որդիներին և աղաչեցին նրանցից, որ վերադարձնեն ամորհացիների յոթ քաղաքներից իրենց գրաված ողջ ավարը, և Հակոբի որդիներն այդպես էլ արեցին, և նրանք վերադարձրին այն ամենը, ինչ գրավել էին, կանայք, Փոքրիկներին, անասուններին և ամբողջ ավարը, որ վերցրել էին, և նրանց ճանապարհեցին, և ամեն մեկն իր քաղաքը գնաց:

51 Եվ այս բոլոր թագավորները դարձյալ խոնարհվեցին Հակոբի որդիների առաջ, և նրանք ուղարկեցին կամ բերեցին նրանց շատ նվերներ այդ օրերին, և Հակոբի որդիները ճանապարհեցին այս թագավորներին և նրանց մարդկանց, և նրանք խաղաղությամբ հեռացան նրանցից իրենց քաղաքները, Յակոբի որդիներն ալ վերադարձան իրենց տունը՝ Սիւքէմ:

52 Այդ օրվանից խաղաղություն եղավ Հակոբի որդիների և քանանացիների թագավորների միջև, մինչև որ Իսրայելի որդիները եկան Քանանի երկիրը ժառանգելու:

ԳԼՈՒԽ 41

1 Տարվա վերափոխման ժամանակ Հակոբի որդիները գնացին Սյուքեմից և եկան Քեբրոն՝ իրենց հայր Իսահակի մոտ, և այնտեղ բնակվեցին, բայց իրենց ոչխարներն ու նախիրները ամեն օր արածեցնում էին Սյուքեմում, քանի որ այդ օրերին այնտեղ կար: լավ ու պարարտ արոտավայր, և Հակոբն ու նրա որդիներն ու նրանց ամբողջ տունը բնակվում էին Քեբրոնի հովտում:

2 Այդ օրերին՝ Հակոբի կյանքի հարյուր վեցերորդ տարին էր, այն օրը, երբ Հակոբի Փադան-Արամից գալու տասներորդ տարում մահացավ Հակոբի կինը՝ Լիան. նա հիսունմեկ տարեկան էր, երբ մահացավ Քեբրոնում:

3 Յակոբն ու իր որդիները նրան թաղեցին Քեբրոնի մէջ գտնուող Մաքփելայի դաշտի քարայրում, որը Աբրահամը գնել էր Քեթի որդիներից՝ գերեզմանի տիրանալու համար:

4 Եվ Հակոբի որդիներն իրենց հոր հետ բնակվեցին Քեբրոնի հովտում, և երկրի բոլոր բնակիչները իմացան նրանց զորությունը, և նրանց համբավը տարածվեց ամբողջ երկրում:

5 Յակոբի որդի Յովսէփն ու նրա եղբայր Բենիամինը, Յակոբի կնոջ՝ Ռաքէլի որդիները, այդ օրերին դեռ պատանի էին, եւ իրենց եղբայրների հետ դուրս չեկան Ամորհացիների բոլոր քաղաքներում իրենց պատերազմների ժամանակ:

6 Եվ երբ Հովսեփը տեսավ իր եղբայրների ուժը և նրանց մեծությունը, նա գովաբանեց նրանց և փառաբանեց նրանց, բայց նա իրեն ավելի մեծ դասեց, քան նրանց և իրեն բարձրացրեց նրանցից. և Հակոբը՝ իր հայրը, նույնպես սիրում էր նրան իր որդիներից բոլորից ավելի, քանի որ նա իր ծերության տղան էր, և նրա հանդեպ իր սիրո շնորհիվ նրան շատ գույների վերարկու շինեց:

7 Եվ երբ Հովսեփը տեսավ, որ իր հայրն ավելի շատ է սիրում իրեն, քան իր եղբայրները, նա շարունակեց բարձրանալ իրեն իր եղբայրներից, և նա իր հորը բերեց չար լուրեր նրանց վերաբերյալ:

8 Յակոբի որդիները, տեսնելով Հովսեփի ամբողջ վարքը իրենց նկատմամբ, եւ որ իրենց հայրը իրենից բոլորից աւելի էր սիրում, ատեցին նրան եւ չէին կարողանում խաղաղութեամբ խօսել նրա հետ բոլոր օրերում:

9 Եվ Հովսեփը տասնյոթ տարեկան էր, և նա դեռ մեծանում էր իր եղբայրներից և մտածում էր բարձրանալ նրանցից:

10 Այդ ժամանակ նա երազ տեսավ, և նա եկավ իր եղբայրների մոտ և պատմեց նրանց իր երազանքը, և նա ասաց նրանց. գետնի վրա, և քո խուրձերը շրջապատեցին նրան և խոնարհվեցին նրա առաջ:

11 Նրա եղբայրները պատասխանեցին նրան ու ասացին նրան. դու քո սրտում պատկերացնո՞ւմ ես թագավորել կամ իշխել մեզ վրա:

12 Եվ նա դեռ եկավ և պատմեց իր հորը՝ Հակոբին, և Հակոբը համբուրեց Հովսեփին, երբ լսեց այս խոսքերը նրա բերանից, և Հակոբը օրհնեց Հովսեփին:

13 Եվ երբ Հակոբի որդիները տեսան, որ իրենց հայրը օրհնել է Հովսեփին և համբուրել նրան, և որ նա շատ է սիրում նրան, նախանձեցին նրան և ավելի ատեցին նրան:

14 Եվ դրանից հետո Հովսեփը մեկ այլ երազ տեսավ և երազը պատմեց իր հորը իր եղբայրների ներկայությամբ, և Հովսեփն ասաց իր հորն ու եղբայրներին. Ահա ես նորից երազ տեսա, և ահա արևն ու լուսինը և տասնմեկ աստղերը խոնարհվեց իմ առաջ:

15 Եվ նրա հայրը լսեց Հովսեփի խոսքերն ու նրա երազը, և տեսնելով, որ նրա եղբայրները ատում են Հովսեփին այդ պատճառով, Հակոբը սաստեց Հովսեփին իր եղբայրների առաջ այս բանի համար՝ ասելով. իսկ սա՞ ես մեծարում քո եղբայրների առաջ, որոնք քեզնից մեծ են:

16 Դու քո սրտում պատկերացնո՞ւմ ես, որ ես, քո մայրը և քո տասնմեկ եղբայրները կգանք և կխոնարհվենք քեզ առաջ, որ դու այս բաներն ես խոսում:

17 Եվ նրա եղբայրները նախանձում էին նրան նրա խոսքերի և երազների համար, և նրանք շարունակում էին ատել նրան, և Հակոբը պահեց երազները նրա սրտում:

18 Յակոբի որդիները մի օր գնացին Սիւքեմում արածեցնելու իրենց հօր հոտը, քանի որ այդ օրերին նրանք դեռ հովիւներ էին. և մինչ Հակոբի որդիներն այդ օրը արածեցնում էին Սյուքեմում, նրանք ուշացան, և անասունները հավաքելու ժամանակը անցավ, և նրանք չէին եկել:

19 Յակոբը տեսաւ, որ իր որդիները Սիւքէմում ուշացած են, եւ Յակոբն իր մտքում ասաց.

20 Յակոբը կանչեց իր որդուն Յովսէփին ու հրամայեց նրան ասելով. Ուրեմն հիմա գնա, տես, թե որտեղ են նրանք, և ինձ տեղեկացրու քո եղբայրների բարօրության և հոտի բարօրության մասին:

21 Եվ Հակոբը ուղարկեց իր որդի Հովսեփին Քեբրոնի ձորը, և Հովսեփը եկավ իր եղբայրների ետևից Սյուքեմ, և չկարողացավ գտնել նրանց, և Հովսեփը գնաց Սյուքեմի մոտ գտնվող դաշտը, որպեսզի տեսնի, թե ուր են դիմել իր եղբայրները, և նա բաց թողեց. նրա ճանապարհը անապատում, և չգիտեր, թե որ ճանապարհով պետք է գնար:

22 Եվ Տիրոջ հրեշտակը գտավ նրան՝ թափառելով դեպի դաշտը տանող ճանապարհին, և Հովսեփն ասաց Տիրոջ հրեշտակին. Ես փնտրում եմ իմ եղբայրներին. չե՞ս լսել, թե որտեղ են կերակրում: և Տիրոջ հրեշտակն ասաց Հովսեփին. «Ես տեսա քո եղբայրներին, որոնք արածեցնում էին այստեղ, և լսեցի, որ նրանք ասում էին, որ գնալու են Դոթան արածեցնելու»:

23 Եվ Հովսեփը լսեց Տիրոջ հրեշտակի ձայնը, և նա գնաց Դոթանում գտնվող իր եղբայրների մոտ և գտավ նրանց Դոթանում, որոնք արածեցնում էին հոտը:

24 Եվ Հովսեփը առաջ գնաց իր եղբայրների մոտ, և մինչ նա մոտենար նրանց, նրանք որոշել էին սպանել նրան:

25 Եվ Սիմեոնն ասաց իր եղբայրներին. մեզանից կասենք, որ չար գազան է խժռել նրան:

26 Ռուբենը լսեց իր եղբայրների խոսքերը Հովսեփի մասին և ասաց նրանց. Գցիր նրան այս փոսի մեջ, որ այնտեղ մեռնի, բայց ձեռք մի՛ մեկնիր նրա վրա, որ թափի նրա արյունը. Ռուբէնն ասիկա ըսաւ՝ զայն իրենց ձեռքէն ազատելու եւ իր հօր մօտ վերադարձնելու համար:

27 Եվ երբ Հովսեփը եկավ իր եղբայրների մոտ, նա նստեց նրանց առջև, և նրանք վեր կացան նրա վրա, բռնեցին նրան և խփեցին նրան գետնին և մերկացրին նրա վրայի բազմաթիվ գույների վերարկուն:

28 Եւ նրան բռնեցին ու գցեցին մի փոսի մէջ, իսկ փոսի մէջ ջուր չկար, այլ միայն օձեր ու կարիճներ: Եւ Յովսէփը վախեցաւ փոսի մէջ եղող օձերից ու կարիճներից: Եվ Հովսեփը բարձր ձայնով աղաղակեց, և Տերը թաքցրեց օձերն ու կարիճները փոսի կողքերում, և նրանք ոչ մի վնաս չպատճառեցին Հովսեփին:

29 Եւ Յովսէփը փոսից կանչեց իր եղբայրներին եւ ասաց նրանց. ինչո՞ւ չես վախենում Տիրոջից իմ մասին: Ես քո ոսկորներից ու մսից չեմ, և Հակոբը քո հայրը չէ՞, իմ հայրը: ինչո՞ւ ես այսօր այս բանն անում ինձ հետ, և ինչպե՞ս կարող ես նայել մեր հայր Հակոբին:

30 Նա շարունակեց աղաղակել և կանչել իր եղբայրներին փոսից և ասաց. ողորմիր ինձ, Տիրոջ զավակներ և իմ հայր Հակոբի որդիներ: Եվ եթե ես մեղանչեցի ձեզ հետ, դուք Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի որդիները չե՞ք: եթէ որբի մը տեսնէին, խղճան անոր վրայ, կամ անօթի, հաց կու տային ուտելու, կամ ծարաւին, ջուր կու տային խմելու, կամ մերկին, շորերով կը ծածկէին:

31 Եվ այդ դեպքում ինչպե՞ս կթողնես քո ողորմությունը քո եղբորից, որովհետև ես քո մարմնից և ոսկորներից եմ, և եթե ես մեղանչել եմ քեզ հետ, անշուշտ դու դա կանես իմ հոր պատճառով:

32 Եվ Հովսեփն այս խոսքերն ասաց փոսից, և նրա եղբայրները չկարողացան լսել նրան և իրենց ականջները չխոնարհել Հովսեփի խոսքերին, և Հովսեփը լաց էր լինում և լաց էր լինում փոսի մեջ:

33 Եվ Ջոզեֆն ասաց. «Օ՛, եթե իմ հայրը իմանար այսօր, այն արարքը, որ իմ եղբայրներն արեցին ինձ, և այն խոսքերը, որոնք նրանք այսօր ասացին ինձ:

34 Եվ նրա բոլոր եղբայրները լսեցին նրա աղաղակն ու լացը փոսում, և նրա եղբայրները գնացին ու հեռացան փոսից, որպեսզի չլսեն Հովսեփի աղաղակը և նրա լացը փոսում:

ԳԼՈՒԽ 42

1 Եվ նրանք գնացին և նստեցին հակառակ կողմում, մի աղեղի հեռավորության վրա, և նրանք այնտեղ նստեցին հաց ուտելու, և մինչ նրանք ուտում էին, խորհրդակցեցին, թե ինչ պետք է անել նրա հետ, թե արդյոք սպանել նրան. կամ վերադարձնել նրան իր հոր մոտ:

2 Նրանք խորհուրդ էին տալիս, երբ բարձրացրին իրենց աչքերը և տեսան, որ իսմայելացիների մի խումբ կա, որ գալիս էր Գաղաադի ճանապարհից հեռու և իջնում Եգիպտոս:

3 Յուդան ասաց նրանց. գուցե Աստված նրան մեզանից պահանջի. Ուրեմն սա է նրա վերաբերյալ խորհուրդը, որը դուք պետք է անեք նրա հետ.

4 Ուրեմն, հիմա եկեք տնօրինենք նրան նրանց մոտ, և թող մեր ձեռքը նրա վրա չլինի, և նրանք կառաջնորդեն նրան իրենց հետ, և նա կկորչի երկրի ժողովրդի մեջ, և մենք նրան չենք դնի. մահը մեր իսկ ձեռքերով. Եվ առաջարկը դուր եկավ նրա եղբայրներին, և նրանք արեցին Հուդայի խոսքի համաձայն:

5 Եվ մինչ նրանք խոսում էին այս հարցի շուրջ, և մինչ Իսմայելացիների խումբը կհասներ նրանց, մադիամի յոթ առևտրական մարդիկ անցան նրանց կողքով, և երբ նրանք անցնում էին, նրանք ծարավ էին, և նրանք բարձրացրին իրենց աչքերը և տեսան փոսը. որին Հովսեփը խռովեց, և նրանք նայեցին, և ահա բոլոր տեսակի թռչունները նրա վրա էին:

6 Եվ այս մադիանացիները վազեցին դեպի փոսը ջուր խմելու, որովհետև նրանք կարծում էին, որ այն ջուր է պարունակում, և փոսի առաջ գալով՝ լսեցին Հովսեփի ձայնը, որը լաց էր լինում փոսի մեջ, և նրանք նայեցին փոսի մեջ և տեսան. և ահա մի երիտասարդ կար՝ գեղեցիկ արտաքինով և բարեհաճ:

7 Նրանք կանչեցին նրան ու ասացին. և նրանք բոլորն օգնեցին բարձրացնել Հովսեփին, և նրանք դուրս հանեցին նրան, հանեցին փոսից և վերցրեցին նրան և գնացին իրենց ճանապարհին և անցան նրա եղբայրների մոտով:

8 Սրանք էլ ասացին նրանց. անշուշտ, մենք այս երիտասարդին փոսի մեջ դրեցինք, որովհետև նա ապստամբեց մեր դեմ, և դուք եկեք, դաստիարակեք և տարեք նրան: հիմա ուրեմն վերադարձրո՛ւ մեզ մեր ծառային:

9 Մադիանացիները պատասխանեցին ու ասացին Հակոբի որդիներին. Միգուցե դուք բոլորդ նրա ծառաներն եք, որովհետև նա ձեզանից որևէ մեկից ավելի գեղեցիկ և բարեհաճ է, և ինչո՞ւ եք բոլորդ սուտ խոսում մեզ հետ:

10 Արդ, մենք չենք լսի քո խոսքերը և չենք լսի քեզ, որովհետև երիտասարդին գտանք անապատի փոսում և բռնեցինք նրան: հետևաբար մենք շարունակելու ենք:

11 Եվ Հակոբի բոլոր որդիները մոտեցան նրանց, կանգնեցին նրանց մոտ և ասացին նրանց. Եվ մադիանացիները աղաղակեցին նրանց դեմ, և նրանք քաշեցին իրենց սրերը և մոտեցան կռվելու Հակոբի որդիների հետ:

12 Եվ ահա Սիմեոնը վեր կացավ իր աթոռից նրանց դեմ, և ցատկեց գետնին, քաշեց իր սուրը և մոտեցավ մադիանացիներին, և նա սարսափելի աղաղակ բարձրացրեց նրանց առջև, այնպես որ նրա աղաղակը լսվեց հեռվից, և երկիրը ցնցվեց Սիմեոնի մոտ. գոռալով.

13 Եվ մադիանացիները սարսափեցին Շմավոնի և նրա աղաղակի աղմուկից, և նրանք ընկան իրենց երեսի վրա և չափազանց տագնապեցին:

14 Շմաւոնը նրանց ասաց. Այդպես էլ Աստված կանի ինձ հետ, որ եթե քո բոլոր եղբայրները՝ Մադիամի ժողովուրդը, և նաև Քանանի թագավորները քեզ հետ գան, նրանք չէին կարող պատերազմել իմ դեմ:

15 Արդ, հիմա վերադարձրո՛ւ մեզ այն երիտասարդությունը, որին դու վերցրել ես, որպեսզի քո մարմինը չտամ երկնքի թռչուններին և երկրի գազաններին:

16 Եվ մադիանացիներն ավելի շատ վախեցան Շմավոնից, և նրանք սարսափով ու սարսափով մոտեցան Հակոբի որդիներին և ողորմելի խոսքերով ասացին.

17 Անշուշտ, դու ասացիր, որ այդ երիտասարդը քո ծառան է, և որ նա ապստամբեց քո դեմ, ուստի դու նրան դրեցիր փոսի մեջ: Ուրեմն ի՞նչ պիտի անես ծառայի հետ, որն ապստամբում է իր տիրոջ դեմ: Ուրեմն հիմա ծախէ՛ զայն մեզի, եւ մենք քեզի պիտի տանք այն ամէնը, ինչ որ կ՚ուզես անոր համար. և Տերը հաճեց դա անել, որպեսզի Հակոբի որդիները չսպանեն իրենց եղբորը:

18 Եվ մադիանացիները տեսան, որ Հովսեփը գեղեցիկ տեսք ու բարեհաճ էր. նրանք իրենց սրտում ցանկանում էին նրան և շտապում էին գնել նրան իր եղբայրներից:

19Եւ Յակոբի որդիները լսեցին մադիանացիներին, եւ նրանք իրենց եղբայր Յովսէփին վաճառեցին նրանց քսան կտոր արծաթով, իսկ նրանց եղբայր Ռուբէնը նրանց հետ չէր, իսկ մադիանացիները Յովսէփին առան եւ գնացին Գաղաադ:

20 Նրանք գնում էին ճանապարհով, և մադիանացիները զղջացին իրենց արածի համար՝ գնելով երիտասարդին, և մեկը մյուսին ասաց. գեղեցիկ տեսք ունի և բարեհաճ:

21 Գուցե այս երիտասարդին գողացել են եբրայեցիների երկրից, և ինչու՞ մենք արեցինք այս բանը: և եթե նա փնտրվի և գտնվի մեր ձեռքերում, մենք կմեռնենք նրա միջոցով:

22 Հիմա, անշուշտ, ամուր և հզոր մարդիկ վաճառեցին նրան մեզ, որոնցից մեկի ուժն այսօր տեսաք. միգուցե նրանք գողացան նրան իր երկրից իրենց զորությամբ և իրենց հզոր բազկով, և այդ պատճառով վաճառեցին նրան մեզ այն փոքր արժեքի համար, որը մենք տվեցինք նրանց:

23 Եվ մինչ նրանք այսպիսով խոսում էին միասին, նրանք նայեցին, և ահա իսմայելացիների խումբը, որը սկզբում գալիս էր, և որը Հակոբի որդիները տեսան, առաջ էին շարժվում դեպի մադիանացիները, և մադիանացիներն ասացին միմյանց. այս երիտասարդը մեզ մոտ եկող իսմայելացիների խմբին, և մենք նրա համար կվերցնենք այն քիչը, որ տվել ենք նրա համար, և մենք կլինենք. ազատվել է իր չարությունից:

24 Նրանք այդպես էլ արեցին, և նրանք հասան իսմայելացիներին, և մադիանացիները վաճառեցին Հովսեփին իսմայելացիներին քսան կտոր արծաթով, որը նրանք տվել էին նրա համար իր եղբայրներին:

25 Եվ մադիանացիները գնացին Գաղաադ իրենց ճանապարհով, և իսմայելացիները բռնեցին Հովսեփին և թողեցին, որ նստի ուղտերից մեկի վրա, և նրանք առաջնորդեցին նրան Եգիպտոս:

26 Եվ Հովսեփը լսեց, որ իսմայելացիները գնում են Եգիպտոս, և Հովսեփը ողբեց և լաց եղավ այս բանի համար, որ նա այդքան հեռու էր լինելու Քանանի երկրից՝ իր հորից, և դառնորեն լաց եղավ, մինչ ուղտի վրա նստած էր: և նրանց մարդկանցից մեկը նկատեց նրան և ստիպեց նրան իջնել ուղտից և քայլել ոտքով, և չնայած դրան, Հովսեփը շարունակեց լաց լինել և լաց լինել, և նա ասաց. հայրիկ.

27 Իսմայելացիներից մեկը վեր կացավ և հարվածեց Հովսեփի այտին, և նա դեռ շարունակում էր լաց լինել: Հովսեփը հոգնած էր ճանապարհին և չէր կարողանում առաջ գնալ իր հոգու դառնության պատճառով, և նրանք բոլորը հարվածեցին նրան և տանջեցին նրան ճանապարհի վրա, և սարսափեցրին նրան, որպեսզի նա դադարի լաց լինել:

28 Եվ Տերը տեսավ Հովսեփի փառասիրությունն ու նրա նեղությունը, և Տերը խավար ու շփոթություն բերեց այդ մարդկանց վրա, և յուրաքանչյուրի ձեռքը, ով հարվածում էր նրան, չորացավ:

29 Նրանք ասացին միմյանց. և նրանք չգիտեին, որ դա իրենց պատահեց Հովսեփի պատճառով: Եվ մարդիկ գնացին ճանապարհով և անցան Եփրատի ճանապարհով, որտեղ թաղված էր Ռաքելը:

30 Եվ Հովսեփը հասավ իր մոր գերեզմանին, և Հովսեփը շտապեց և վազեց իր մոր գերեզմանը և ընկավ գերեզմանի վրա և լաց եղավ:

31 Եվ Հովսեփը բարձրաձայն լաց եղավ իր մոր գերեզմանի վրա և ասաց. մեկը խղճալ նրան.

32 Վե՛ր կաց և տես քո որդուն, լացի՛ր ինձ հետ իմ նեղությունների համար և տեսի՛ր իմ եղբայրների սիրտը:

33 Արթնացիր իմ մայրիկին, արթնացիր, արթնացիր ինձ համար քո քնից և ուղղիր քո մարտերը իմ եղբայրների դեմ: Ա՛խ, ինչպես են ինձ մերկացրել վերարկուս և արդեն երկու անգամ ծախել են ինձ որպես ստրուկ և բաժանել են հորիցս, և ինձ խղճացող չկա:

34 Վե՛ր կաց և նրանց դեմ քո գործը բարձրացրու Աստծու առաջ, և տես, թե ում է Աստված արդարացնելու դատաստանում և ում կդատապարտի:

35 Վե՛ր կաց, մայրս, վեր կաց, արթնացիր քնից և տե՛ս իմ հորը, թե ինչպես է նրա հոգին այսօր ինձ հետ, և մխիթարի՛ր նրան և հանգստացրո՛ւ նրա սիրտը:

36 Եվ Հովսեփը շարունակեց ասել այս խոսքերը, և Հովսեփը բարձրաձայն լաց եղավ և դառնորեն լաց եղավ իր մոր գերեզմանի վրա. և նա դադարեց խոսել, և սրտի դառնությունից նա հանգիստ դարձավ, ինչպես քարը գերեզմանի վրա:

37 Եվ Հովսեփը լսեց մի ձայն, որը խոսում էր նրա հետ գետնի տակից, որը պատասխանեց նրան սրտի դառնությամբ և լացի ձայնով և աղոթելով այս խոսքերով.

38 Որդի՛ իմ, որդի՛ս Հովսեփ, ես լսեցի քո լացի ձայնը և քո ողբի ձայնը. Ես տեսել եմ քո արցունքները. Ես գիտեմ քո նեղությունները, որդի՛ս, և դա ինձ վշտացնում է հանուն քեզ, և իմ վշտին ավելանում է առատ վիշտը:

39 Արդ, հիմա իմ որդի, որդի Հովսեփ, հույս դիր Տիրոջ վրա և սպասիր նրան և մի՛ վախեցիր, որովհետև Տերը քեզ հետ է, նա կազատի քեզ բոլոր նեղություններից:

40 Վե՛ր կաց, որդի՛ս, իջի՛ր Եգիպտոս քո տերերի հետ և մի՛ վախեցիր, քանզի Տերը քեզ հետ է, որդի՛ս: Եվ նա շարունակեց այս խոսքերի պես խոսել Հովսեփի հետ, և նա դեռ մնաց:

41 Եվ Հովսեփը լսեց այս, և շատ զարմացավ դրա վրա և շարունակեց լաց լինել. և դրանից հետո իսմայելացիներից մեկը տեսավ, որ նա լաց էր լինում և լաց էր լինում գերեզմանի վրա, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա դեմ, և նա քշեց նրան այնտեղից, հարվածեց և անիծեց նրան:

42 Յովսէփին ասաց մարդկանց.

43 Անոնք պատասխանեցին անոր՝ ըսելով. և եթե դու հայր ունենայիր, դու արդեն երկու անգամ չէիր վաճառվի ստրուկի համար այդքան քիչ արժեքով. և նրանց բարկությունը դեռևս բորբոքվել էր նրա վրա, և նրանք շարունակում էին հարվածել նրան և պատժել նրան, և Ջոզեֆը դառնորեն լաց եղավ:

44 Եվ Տերը տեսավ Հովսեփի չարչարանքը, և Տերը նորից հարվածեց այս մարդկանց և պատժեց նրանց, և Տերը խավարեցրեց նրանց երկրի վրա, և կայծակը փայլատակեց, և որոտը մռնչաց, և երկիրը ցնցվեց ամպրոպի ձայնից: և սաստիկ քամուց, և մարդիկ սարսափած էին և չգիտեին, թե ուր գնային:

45 Եվ գազաններն ու ուղտերը կանգնեցին, և նրանք առաջնորդեցին նրանց, բայց նրանք չուզեցին գնալ, հարվածեցին նրանց, և նրանք խոնարհվեցին գետնին. «Այս ի՞նչ է, որ Աստված մեզ արեց»: որո՞նք են մեր հանցանքները, և որո՞նք են մեր մեղքերը, որ այսպիսով պատահեց մեզ:

46 Եվ նրանցից մեկը պատասխանեց և ասաց նրանց. հիմա, հետևաբար, խստորեն աղաչեք նրան, որ ների մեզ, և այն ժամանակ մենք կիմանանք, թե ում պատճառով է մեզ պատահում այս չարիքը, և եթե Աստված գթանա մեզ վրա, ապա մենք կիմանանք, որ այս ամենը գալիս է մեզ այս ծառային չարչարելու մեղքի պատճառով: .

47 Եվ մարդիկ այդպես արեցին, և նրանք աղաչեցին Հովսեփին և ստիպեցին նրան ներել իրենց. Նրանք ասացին. «Մենք մեղանչել ենք Տիրոջ և քեզ համար, ուստի վստահ եղիր քո Աստծուն խնդրելու, որ նա վերացնի այս մահը մեր միջից, որովհետև մենք մեղք գործեցինք նրա հանդեպ»:

48 Եվ Հովսեփն արեց նրանց խոսքերի համաձայն, և Տերը լսեց Հովսեփին, և Տերը վերացրեց այն պատուհասը, որը նա հասցրեց այդ մարդկանց Հովսեփի պատճառով, և գազանները վեր կացան գետնից, և նրանք տարան նրանց, և նրանք. շարունակվեց, և կատաղի փոթորիկը մարեց, և երկիրը հանդարտվեց, և մարդիկ շարունակեցին իրենց ճանապարհը դեպի Եգիպտոս իջնելու, և մարդիկ իմացան, որ այդ չարիքը իրենց վրա է հասել Հովսեփի պատճառով:

49 Նրանք ասացին միմյանց. Ուրեմն ինչո՞ւ այս մահը բերենք մեր հոգիների վրա: Եկեք խորհուրդ տանք, թե ինչ անենք այս ստրուկի հետ:

50 Մեկը պատասխանեց և ասաց. Արդ, հիմա եկե՛ք, հետ տանենք նրան, և մենք կգնանք այնտեղ, որտեղ նա մեզ կասի, և նրա ընտանիքից վերցնենք այն գինը, որ տվել ենք նրա համար, և մենք կգնանք:

51 Մեկը նորից պատասխանեց և ասաց.

52 Եվ մեկ ուրիշը պատասխանեց և ասաց նրանց. ահա մենք այսօր գնում ենք Եգիպտոս, և երբ գան Եգիպտոս, այնտեղ թանկ գնով կվաճառենք նրան և կազատվենք նրա չարիքից:

53 Եվ այս բանը դուր եկավ մարդկանց, և նրանք այդպես էլ արեցին, և Հովսեփի հետ շարունակեցին իրենց ճանապարհը դեպի Եգիպտոս:

ԳԼՈՒԽ 43

1 Եվ երբ Հակոբի որդիները վաճառեցին իրենց եղբայր Հովսեփին մադիանացիներին, նրանց սրտերը խեղճացան նրա պատճառով, և նրանք զղջացին իրենց արարքների համար, և նրանք փնտրեցին, որ նա հետ բերի նրան, բայց չկարողացան գտնել նրան:

2 Ռուբենը վերադարձավ այն փոսը, որի մեջ դրված էր Հովսեփին, որպեսզի հանի նրան և վերադարձնի իր հորը, և Ռուբենը կանգնեց փոսի մոտ, և նա ոչ մի խոսք չլսեց, և նա կանչեց Հովսեփին: Ջոզեֆ! և ոչ ոք չպատասխանեց և ոչ մի խոսք չասաց:

3 Ռուբենն ասաց. Ռուբենն իջավ փոսը, փնտրեց Հովսեփին և չգտավ փոսի մեջ, և նա նորից դուրս եկավ:

4 Ռուբենը պատռեց իր զգեստները և ասաց. և նա գնաց իր եղբայրների մոտ և գտավ, որ նրանք տրտմած են Հովսեփի համար և միասին խորհուրդ էին տալիս, թե ինչպես հաշտեցնել իրենց հորը նրա մասին, և Ռուբենն ասաց իր եղբայրներին. մեր հորը, որովհետև իմ հայրը միայն տղան է փնտրելու ինձանից:

5Եւ նրա եղբայրները պատասխանեցին նրան՝ ասելով.

6 Ռուբենն ասաց նրանց. բանը լավ չէ, որ դու արել ես:

7 Ռուբենը նստեց նրանց հետ, և նրանք բոլորը վեր կացան և երդվեցին միմյանց, որ այս բանը չասեն Հակոբին, և նրանք բոլորն ասացին. Երկրի զավակներից մենք բոլորս կբարձրանանք նրա դեմ և սրով կսպանենք նրան:

8Եւ Յակոբի որդիները այս հարցում վախենում էին իրարից՝ փոքրից մինչեւ մեծ, եւ ոչ ոք ոչ մի խօսք չխօսեց, եւ նրանք այդ բանը թաքցրին իրենց սրտերում:

9 Եվ նրանք հետո նստեցին որոշելու և ինչ-որ բան հորինելու՝ ասելու իրենց հայր Հակոբին այս բոլոր բաների վերաբերյալ:

10 Իսաքարն ասաց նրանց. «Ահա ձեզ խորհուրդ կա, եթե ձեր աչքին լավ է թվում այս բանն անելը, վերցրեք Հովսեփին պատկանող բաճկոնը և պատռեք այն և սպանեք մի ուլ ու թաթախեք նրա արյան մեջ»:

11 Եվ ուղարկեք այն մեր հորը, և երբ նա տեսնի, նա կասի, որ մի չար գազան կերել է իրեն, հետևաբար պատռեք նրա բաճկոնը և ահա նրա արյունը կլինի նրա վերարկուի վրա, և ձեր դա անելով՝ մենք կազատվենք մեր հոր տրտնջանքներից: .

12 Եվ Իսաքարի խորհուրդը գոհացրեց նրանց, և նրանք լսեցին նրան և արեցին Իսաքարի խոսքի համաձայն, որը նա նրանց խորհուրդ էր տվել:

13 Եվ նրանք շտապեցին, վերցրեցին Հովսեփի բաճկոնը և պատռեցին այն, և նրանք սպանեցին այծի մի ուլ, և վերարկուն թաթախեցին ուլի արյան մեջ, այնուհետև տրորեցին այն փոշու մեջ, և վերարկուն ուղարկեցին իրենց հայր Հակոբին: Նեփթաղիմի ձեռքը, և նրանք պատվիրեցին նրան ասել այս խոսքերը.

14 Մենք անասունների մեջ էինք հավաքվել և հասել էինք մինչև Սյուքեմ տանող ճանապարհը և ավելի հեռու, երբ անապատի ճանապարհին գտանք այս վերարկուն արյան և փոշու մեջ թաթախված: հիմա իմացիր՝ դա քո որդու բաճկոնն է, թե ոչ:

15 Եվ Նեփթաղիմը գնաց և եկավ իր հոր մոտ, և նա տվեց նրան վերարկուն, և նա ասաց նրան բոլոր այն խոսքերը, որ իր եղբայրները պատվիրել էին նրան:

16 Եվ Հակոբը տեսավ Հովսեփի վերարկուն, և նա իմացավ դա, և նա իր երեսի վրա ընկավ գետնին և քարի պես անշարժացավ, և հետո վեր կացավ և աղաղակեց բարձր ու լացակումած ձայնով և ասաց. իմ որդու՝ Ջոզեֆի!

17 Եվ Հակոբը շտապեց և ուղարկեց իր ծառաներից մեկին իր որդիների մոտ, որոնք գնացին նրանց մոտ և գտան, որ նրանք հոտի հետ գալիս են ճանապարհի երկայնքով:

18 Եվ Հակոբի որդիները երեկոյան մոտ եկան իրենց հոր մոտ, և ահա նրանց զգեստները պատառոտված էին, և փոշի էր նրանց գլխին, և նրանք գտան իրենց հորը բարձր ձայնով աղաղակող և լացող:

19 Յակոբն ասաց իր որդիներին. Անոնք պատասախանեցին իրենց հօրը՝ Յակոբին, ըսելով. «Այսօր հօտը հաւաքուելէն ետք կ՚երթանք, եւ հասանք մինչեւ Սիւքէմ քաղաքը՝ անապատի ճամբով, եւ գտանք այս վերարկուն՝ արիւնով լեցուն: հողը, և մենք գիտեինք դա, և ուղարկեցինք քեզ մոտ, եթե դու կարողանայիր իմանալ այն:

20 Յակոբը լսեց իր որդիների խօսքերը, բարձր ձայնով աղաղակեց ու ասաց. Հովսեփը պատառոտված է, որովհետև ես նրան այսօր ուղարկեցի, որպեսզի տեսնեմ, թե արդյոք լավ է ձեզ և ոչխարների հետ, և ձեզնից ինձ լուր բերի, և նա գնաց այնպես, ինչպես ես պատվիրեցի նրան, և այս օրը նրա հետ պատահեց. մինչդեռ ես կարծում էի, որ իմ որդին քեզ հետ է:

21 Յակոբի որդիները պատասխանեցին ու ասացին.

22 Եվ երբ Հակոբը լսեց նրանց խոսքերը, նա նորից բարձրաձայն աղաղակեց, և նա վեր կացավ և պատռեց իր զգեստները, և քուրձ հագավ իր մեջքին, և նա դառնորեն լաց եղավ, և նա լաց եղավ և իր ձայնը բարձրացրեց լացով և բացականչեց և ասաց այս խոսքերը. ,

23 Յովսէփ, որդի՛ս, ո՛վ իմ որդի Յովսէփ, ես քեզ այսօր ուղարկեցի քո եղբայրների բարօրութեան համար, եւ ահա դու կտոր-կտոր ես արել. իմ ձեռքով սա պատահեց իմ որդուն:

24 Ինձ վշտացնում է քեզ համար, իմ որդի Հովսեփ, ցավում է քեզ համար. որքան քաղցր էիր դու ինձ համար կյանքի ընթացքում, և այժմ որքան դառն է քո մահն ինձ համար:

25 0 որ ես քո փոխարեն մեռա, որդի՛ս, Հովսեփ, քանզի ցավում եմ քեզ համար, որդի՛ս, որդի՛ս, որդի՛ս: Հովսեփ, որդի՛ս, որտե՞ղ ես դու և ո՞ւր ես քաշվել: արթնացիր, արթնացիր քո տեղից և արի ու տես իմ վիշտը քեզ համար, ո՛վ իմ որդի Հովսեփ:

26 Արի հիմա և իմ աչքերից հոսող արցունքները համարիր այտերիս ցած, և դրանք բարձրացրու Տիրոջ առաջ, որպեսզի նրա բարկությունը ինձնից հեռացնի:

27 0 Յովսէփ, որդի՛ս, ինչպէ՞ս ընկար մի մարդու ձեռքով, որի ձեռքով ոչ ոք չէր ընկել աշխարհի սկզբից մինչեւ այսօր. որովհետև դու մահապատժի ենթարկվեցիր թշնամու հարվածից՝ դաժանությամբ, բայց ես, անշուշտ, գիտեմ, որ դա քեզ հետ է պատահել իմ բազմաթիվ մեղքերի պատճառով:

28 Արթնացիր հիմա և տես, թե որքան դառն է իմ նեղությունը քեզ համար, որդի՛ս, թեև ես քեզ չեմ դաստիարակել, չեմ ձևավորել, շունչ և հոգի չեմ տվել, այլ Աստված է, որ ստեղծեց քեզ և շինեց քո ոսկորները և ծածկեց դրանք մսով: և քո քթանցքներում շնչեց կյանքի շունչը, և նա քեզ տվեց ինձ:

29 Այժմ իսկապես Աստված, ով քեզ տվեց ինձ, նա վերցրեց քեզ ինձանից, և այդ ժամանակ քեզ հետ պատահեց.

30 Եվ Հակոբը շարունակեց այս խոսքերի նման խոսել Հովսեփի վերաբերյալ, և նա դառնորեն լաց եղավ. նա ընկավ գետնին և լռեց:

31 Յակոբի բոլոր որդիները, տեսնելով իրենց հօր նեղութիւնները, զղջացին իրենց արածի համար, եւ նրանք էլ դառնորեն լաց եղան:

32 Եվ Հուդան վեր կացավ, բարձրացրեց իր հոր գլուխը գետնից և դրեց այն նրա ծոցը, և նա սրբեց իր հոր արցունքները նրա այտերից, և Հուդան լաց եղավ շատ մեծ լաց լինելով, մինչդեռ իր հոր գլուխը դեռ հենված էր նրա գրկում. որպես քար.

33 Եվ Հակոբի որդիները տեսան իրենց հոր նեղությունը, և նրանք բարձրացրին իրենց ձայնը և շարունակեցին լաց լինել, և Հակոբը դեռ քարի պես պառկած էր գետնին:

34 Նրա բոլոր որդիները, նրա ծառաներն ու նրա ծառայի որդիները վեր կացան և կանգնեցին նրա շուրջը, որ մխիթարեն նրան, և նա չուզեց մխիթարվել:

35 Եվ Հակոբի ամբողջ տունը վեր կացավ և մեծ սուգ արեց Հովսեփի և իրենց հոր նեղության համար, և բանականությունը հասավ Հակոբի հոր՝ Աբրահամի որդի Իսահակին, և նա դառնորեն լաց եղավ Հովսեփի համար, նա և իր ամբողջ տունը, և նա գնաց Քեբրոնում իր բնակության վայրից և իր մարդկանց հետ, և մխիթարեց իր որդուն՝ Հակոբին, և նա հրաժարվեց լինել. մխիթարված.

36 Եվ դրանից հետո Հակոբը վեր կացավ գետնից, և նրա արցունքները հոսում էին նրա այտերին, և նա ասաց իր որդիներին. գտիր իմ որդու դիակը և բեր ինձ մոտ, որ թաղեմ:

37 Փնտրիր նաև, աղաչում եմ քեզ, գազանների մեջ և որսացիր նրանց, և այն, ինչ առաջինը կգա, նախքան դու բռնես և կբերես այն ինձ մոտ, գուցե Տերն այսօր խղճա իմ տառապանքին և պատրաստի քո առաջ այն, ինչը պատռեց իմ որդի կտոր-կտոր, բեր ինձ մոտ, և ես վրեժ կլուծեմ իմ որդու համար:

38 Եվ նրա որդիներն արեցին այնպես, ինչպես իրենց հայրն էր պատվիրել, և նրանք առավոտ կանուխ վեր կացան, և ամեն մեկն իր ձեռքն առավ իր սուրն ու աղեղը, և նրանք դաշտ դուրս եկան գազաններին որսալու:

39 Յակոբը դեռ բարձրաձայն լաց էր լինում, լաց էր լինում, տան մէջ այս ու այն կողմ էր գնում, ձեռքերը իրար կը խփեր ու ասում.

40 Եվ Հակոբի որդիները գնացին անապատ՝ բռնելու գազաններին, և ահա մի գայլ եկավ նրանց մոտ, և նրանք բռնեցին նրան և բերեցին իրենց հոր մոտ, և նրանք ասացին նրան. մենք նրան բերեցինք քեզ մոտ, ինչպես դու պատվիրեցիր մեզ, և քո որդու մարմինը չգտանք:
41 Եվ Հակոբը վերցրեց գազանն իր որդիների ձեռքից և բարձր ու լացակումած աղաղակեց՝ գազանը ձեռքին բռնած, և դառնացած սրտով ասաց գազանին. և ինչպե՞ս չվախեցար երկրի Աստծուց և իմ որդի Հովսեփի համար իմ նեղությունից:
42 Եվ դու իզուր կուլ տվեցիր իմ որդուն, որովհետև նա բռնություն չգործեց և դրանով ինձ մեղավոր դարձրեցիր նրա պատճառով, հետևաբար Աստված կպահանջի նրան, ով հալածված է:
43 Եվ Տերը բացեց գազանի բերանը, որպեսզի մխիթարի Հակոբին իր խոսքերով, և նա պատասխանեց Հակոբին և ասաց նրան այս խոսքերը.
44 Ինչպես կենդանի է Աստված, ով ստեղծեց մեզ երկրի վրա, և ինչպես ապրում է քո հոգին, տե՛ր իմ, ես չտեսա քո որդուն և չպատառեցի նրան, այլ մի հեռավոր երկրից եկա նաև փնտրելու իմ որդուն, ով գնաց այնտեղից. ինձ այսօր, և ես չգիտեմ՝ նա կենդանի է, թե մեռած:
45 Եվ ես այսօր եկա դաշտ՝ փնտրելու իմ որդուն, և քո որդիները գտան ինձ, և բռնեցին ինձ և իմ վիշտը մեծացրին, և այս օրը ինձ բերեցին քո առաջ, և ես հիմա իմ բոլոր խոսքերն ասացի քեզ:
46 Եվ հիմա, ով մարդու որդի, ես քո ձեռքերում եմ, և արա ինձ այսօր, ինչպես որ դա լավ է թվում քո աչքում, բայց Աստծո կյանքով, ով ստեղծել է ինձ, ես չտեսա քո որդուն և ոչ էլ տեսա. Ես նրան կտոր-կտոր եմ անում, և ոչ էլ մարդու մարմին է մտել իմ բերանն իմ կյանքի բոլոր օրերին:
47 Եվ երբ Հակոբը լսեց գազանի խոսքերը, նա մեծապես զարմացավ, և գազանին նրա ձեռքից հանեց, և նա գնաց իր ճանապարհը:
48Եւ Յակոբը դեռ բարձրաձայն լաց էր լինում եւ օր օրի լալիս Յովսէփի համար, եւ նա շատ օրեր սգաց իր որդու համար:

ԳԼՈՒԽ 44

1 Եվ Իսմայելի որդիները, ովքեր գնել էին Հովսեփին մադիանացիներից, որոնք գնել էին նրան իր եղբայրներից, Հովսեփի հետ գնացին Եգիպտոս, և նրանք եկան Եգիպտոսի սահմանները, և երբ մոտեցան Եգիպտոսին, հանդիպեցին չորս մարդկանց. Աբրահամի որդի Մեդանի որդիները, որոնք Եգիպտոսի երկրից դուրս էին եկել իրենց ճանապարհին:
2 Իսմայէլացիներն ասացին նրանց. Նրանք ասացին.
3 Իսմայելացիները շարունակեցին իրենց ճանապարհը դեպի Եգիպտոս, և Մեդանիմները նույնպես վերադարձան Եգիպտոս, և Մեդանիմներն ասացին միմյանց. կանգնէ՛ք անոր առջեւ, որպէսզի անոր ներկայ գտնուին, եւ զայն տեսուչ կարգեն իր տան ու իրեն պատկանող բոլորին վրայ:
4 Արդ, հիմա եկեք վաճառենք նրան մեր ցանկությամբ, եթե նա կարողանա մեզ տալ այն, ինչ մենք կպահանջենք նրա համար:
5 Եվ այս Մեդանիմները գնացին և եկան Պետափրեսի տուն և ասացին նրան. կարող է ցանկանալ, և մենք նրան կվաճառենք քեզ:
6 Պետափարն ասաց.
7 Եվ Մեդանիմները գնացին, բերեցին Հովսեփին և դրեցին նրան Պետափրեսի առաջ, և նա տեսավ նրան և շատ դուր եկավ նրան, և Պետափարն ասաց նրանց.
8 Նրանք ասացին. «Չորս հարյուր կտոր արծաթ ենք ուզում նրա համար», և Պետափարն ասաց. քանզի այս երիտասարդը ոչ ստրուկ է, ոչ էլ ստրուկի որդի, այլ ես նրա մեջ տեսնում եմ բարի և գեղեցիկ մարդու տեսք:
9 Եվ մեդանիմները գնացին և բերեցին նրա մոտ իսմայելացիներին, ովքեր նրան վաճառել էին իրենց, և նրանք ասացին նրան՝ ասելով.
10 Եվ Պետափարը լսեց իսմայելացիների խոսքերը, երբ նա արծաթը տվեց մադանացիներին, և Մեդանիմները վերցրեցին արծաթը և գնացին իրենց ճանապարհը, և Իսմայելացիներն էլ վերադարձան տուն:
11 Եվ Պետափարը վերցրեց Հովսեփին և բերեց նրան իր տուն, որպեսզի ծառայի նրան, և Հովսեփը շնորհ գտավ Պետափրեսի աչքում, և նա վստահեց նրան և նրան իր տան վերակացու կարգեց, և այն ամենը, ինչ իրեն էր պատկանում, նա հանձնեց: նրա ձեռքի մեջ:
12 Եվ Տերը Հովսեփի հետ էր, և նա հաջողակ մարդ դարձավ, և Տերը օրհնեց Պետափրեսի տունը Հովսեփի համար:
13 Պետափարոսը թողեց այն ամենը, ինչ ուներ Հովսեփի ձեռքում, և Հովսեփը մեկն էր, որ ներս մտավ ու դուրս գար, և Պետափրեսի տանը ամեն ինչ նրա ցանկությամբ կարգավորվեց:
14 Եվ Հովսեփը տասնութ տարեկան էր, մի երիտասարդ՝ գեղեցիկ աչքերով և գեղեցիկ արտաքինով, և նրա նման չկար Եգիպտոսի ողջ երկրում:
15 Այն ժամանակ, երբ նա իր տիրոջ տանը էր, տուն էր մտնում և դուրս գալիս և այցելում իր տիրոջը, Զելիկան՝ իր տիրոջ կինը, աչքերը բարձրացրեց դեպի Հովսեփը և նայեց նրան, և ահա նա գեղեցիկ պատանի էր և. լավ նախընտրած.
16 Եվ նա ցանկացավ նրա գեղեցկությունը իր սրտում, և նրա հոգին հառած էր Հովսեփին, և նա օր օրի հրապուրում էր նրան, և Զելիկան ամեն օր համոզում էր Հովսեփին, բայց Հովսեփն իր աչքերը չբարձրացրեց՝ տեսնելու իր տիրոջ կնոջը:
17 Զելիկան ասաց նրան. Յովսէփն ասաց նրան.
18 Նա ասաց նրան. Նա ասաց նրան. «Ինչքան գեղեցիկ են նրանք, քանի դեռ մենք ողջ ենք, բայց եթե դու տեսնես նրանց գերեզմանում, անկասկած, դու կհեռանաս նրանցից»:
19 Նա ասաց նրան. Հիմա վերցրու, աղաչում եմ քեզ, տան մեջ եղած քնարը և նվագիր քո ձեռքերով, և թույլ տուր, որ լսենք քո խոսքերը:
20 Եւ նա ասաց նրան. Նա ասաց նրան.
21 Նա ասաց նրան. դադարիր ինձ ասել այս խոսքերը և վեր կաց և զբաղվիր քո ներքին գործերին:
22 Եվ նա ասաց նրան. սակայն, չնայած այս ամենին, նա չկարողացավ Հովսեփին բերել իր մոտ, ոչ էլ նա իր աչքը դրեց նրա վրա, այլ ուղղեց նրա աչքերը ներքևում դեպի գետնին:
23 Եվ Զելիկան իր սրտում խնդրեց Հովսեփին, որ նա պառկի իր հետ, և այն ժամանակ, երբ Հովսեփը նստած էր տանը և իր գործն էր անում, Զելիկան եկավ և նստեց

նրա առջև, և նա ամեն օր հրապուրում էր նրան իր զրույցով, որ պառկի իր հետ: , կամ երբևէ նայել նրան, բայց Ջոզեֆը չլսեց նրան:

24 Եվ նա ասաց նրան.

25 Եվ Հովսեփն ասաց նրան.

26 Եվ երբ նա չկարողացավ հաղթել նրան, համոզել նրան, և նրա հոգին դեռևս նրա վրա էր, նրա ցանկությունը նրան գցեց ծանր հիվանդության մեջ:

27 Եգիպտացի բոլոր կանայք եկան նրան այցելելու և ասացին նրան. դու, որ ոչինչ չունես. Անշուշտ, քո ամուսինը թագավորի աչքում մեծ և հարգված իշխան է, մի՞թե քեզ պակասում է այն, ինչ ցանկանում է քո սիրտը:

28 Զելիկան պատասխանեց նրանց ու ասաց. «Այսօր ձեզ հայտնի կդառնա, թե որտեղից է ծագում այս անկարգությունը, երբ դուք տեսնում եք ինձ, և նա հրամայեց իր աղախիններին ուտելիք պատրաստել բոլոր կանանց համար, և նա խնջույք արեց նրանց համար: և բոլոր կանայք կերան Զելիկայի տանը:

29 Եվ նա դանակներ տվեց նրանց, որպեսզի կեղևավորեն կիտրոնները, որպեսզի ուտեն դրանք, և նա հրամայեց, որ նրանք հագցնեն Հովսեփին թանկարժեք զգեստներ, և որ նա հայտնվի նրանց առջև, և Հովսեփը եկավ նրանց աչքի առաջ, և բոլոր կանայք նայեցին Հովսեփին և կարողացան. Իրենց աչքը նրանից չկտրեն, և նրանք բոլորը կտրեցին իրենց ձեռքերը այն դանակներով, որ ունեին իրենց ձեռքերում, և բոլոր կիտրոնները, որոնք նրանց ձեռքում էին, լցվեցին արյունով:

30 Եվ նրանք չգիտեին, թե ինչ էին արել, բայց շարունակեցին նայել Հովսեփի գեղեցկությանը և իրենց կոպերը չշեղեցին նրանից:

31 Զելիկան տեսավ, թե ինչ են նրանք արել, և ասաց նրանց. ահա ես ձեզ կիտրոն տվեցի ուտելու, և դուք բոլորդ կտրեցիք ձեր ձեռքերը:

32 Եվ բոլոր կանայք տեսան իրենց ձեռքերը, և ահա նրանք լցված էին արյունով, և նրանց արյունը հոսեց նրանց հագուստի վրա, և նրանք ասացին նրան. իր գեղեցկության պատճառով:

33 Եվ նա ասաց նրանց. Ուրեմն ինչպե՞ս կարող եմ ձեռնպահ մնալ, երբ նա անընդհատ իմ տանը է, և ես նրան օր օրի տեսնում եմ իմ տուն մտնելիս և դուրս գալուց: Ուրեմն ինչպե՞ս կրնամ զերծ մնալ այս պատճառով անկումէն կամ նոյնիսկ կորսուելէ:

34 Եվ նրանք ասացին նրան. խոսքերը ճշմարիտ են, քանզի ով կարող է տեսնել այս գեղեցիկ կերպարանքը տանը և զերծ մնալ նրանից, և արդյոք նա քո ծառան և սպասավորը չէ քո տանը, և ինչո՞ւ չես ասում նրան, ինչ կա ներսում: քո սիրտը և թույլ տա՞ս, որ քո հոգին կորչի այս գործի պատճառով:

35 Եվ նա ասաց նրանց. Հետևաբար, ես անկումային վիճակում եմ, ինչպես տեսնում եք:

36Եւ Զելիկան շատ հիւանդացաւ Յովսէփի հանդէպ իր ցանկութեան պատճառով, եւ նա հուսահատ սիրահարուեց նրա պատճառով, եւ Զելիկայի տան ամբողջ ժողովուրդը եւ նրա ամուսինը ոչինչ չգիտէին այս բանի մասին, որ Զելիկան հիւանդացել էր նրա պատճառով: սեր Ջոզեֆին:

37 Նրա տան ամբողջ ժողովուրդը հարցրեց նրան՝ ասելով. և նա ասաց նրանց.

38 Եվ բոլոր կանայք և նրա ընկերները ամեն օր գալիս էին նրան տեսնելու, և նրանք խոսում էին նրա հետ, և նա ասաց նրանց. Նրանք ասացին նրան.

39 Եվ Զելիկան ավելի վատացավ Հովսեփի հանդեպ իր սիրուց, և նա շարունակեց անկում ապրել, մինչև որ ուժ չուներ կանգնելու:

40 Եվ մի օր Հովսեփը տանն իր տիրոջ գործն էր անում, և Զելիկան գաղտնաբար եկավ և հանկարծակի ընկավ նրա վրա, և Հովսեփը վեր կացավ նրա դեմ, և նա ավելի զորեղ էր, քան նա, և նա իջեցրեց նրան գետնին:

41 Զելիկան լաց եղավ իր սրտի ցանկության պատճառով, որ նա լաց էր լինում, և լացով աղաչում էր նրան, և նրա արցունքները հոսում էին նրա այտերից, և նա խոսում էր նրա հետ աղաչանքի ձայնով և հոգու դառնությամբ՝ ասելով.

42 Դու երբևէ լսե՞լ ես, տեսե՞լ ես կամ ճանաչե՞լ ես այնպիսի գեղեցիկ կնոջ մասին, ինչպիսին ես եմ, կամ ինձնից ավելի լավ կնոջ մասին, ով ամեն օր խոսում է քեզ հետ, անկում է ապրում քո հանդեպ սիրուց, շնորհում է քեզ այս ամբողջ պատիվը, և դեռ չես ցանկանա: լսո՞ւմ ես իմ ձայնը

43 Եվ եթե քո տիրոջ վախից լինի, որ չպատժի քեզ, քանի որ թագավորը կենդանի է, քո տիրոջից այս բանով քեզ ոչ մի վնաս չի հասցվի. հիմա, ուրեմն, աղոթիր, լսիր ինձ, և համաձայնիր հանուն այն պատվի, որը ես տվել եմ քեզ, և հեռացիր ինձնից այս մահը, և ինչո՞ւ ես մեռնեմ հանուն քեզ: և նա դադարեց խոսել:

44 Յովսէփը պատասխանեց անոր՝ ըսելով. Ահա իմ տերը չգիտի, թե ինչ կա ինձ հետ տանը, որովհետև այն ամենը, ինչ իրենն է, նա հանձնել է իմ ձեռքը, և ես ինչպե՞ս անեմ այս բաները իմ տիրոջ տանը:

45 Որովհետև նա նաև մեծ պատիվ է տվել ինձ իր տանը, և ինձ նույնպես իր տան վերակացու է կարգել, և նա ինձ բարձրացրել է, և այս տանը ինձնից մեծ մարդ չկա, և իմ տերը ինձանից ոչինչ չի զսպել: , բացի քեզնից, ով նրա կինն ես, ինչպե՞ս կարող ես այդ խոսքերն ասել ինձ հետ, և ինչպե՞ս կարող եմ ես այս մեծ չարիքն ու մեղքն անել Աստծուն և քո ամուսնուն:

46 Արդ, հիմա հեռու մնա ինձնից և այլևս նման խոսքեր մի՛ խոսիր, որովհետև ես չեմ լսի քո խոսքերին: Բայց Զելիկան չուզեց լսել Հովսեփին, երբ նա ասաց նրան այս խոսքերը, բայց նա ամեն օր հրապուրում էր նրան լսել իրեն:

47 Եվ դրանից հետո էր, որ Եգիպտոսի հեղեղատը լցվեց իր բոլոր կողմերից վեր, և Եգիպտոսի բոլոր բնակիչները դուրս եկան, և թագավորն ու իշխանները դուրս եկան թմբուկներով և պարերով, որովհետև Եգիպտոսում մեծ ուրախություն էր, և Սիհոր ծովի ջրհեղեղի ժամանակ տոն էր, և նրանք գնացին այնտեղ ամբողջ օրը ուրախանալու:

48 Եվ երբ եգիպտացիները դուրս եկան գետը ուրախանալու, ինչպես սովորության համաձայն, Պետափրեսի տան ամբողջ ժողովուրդը գնաց նրանց հետ, բայց Զելիկան չուզեց գնալ նրանց հետ, քանի որ ասաց. տանը, և նրա հետ ոչ մի այլ մարդ տանը չի եղել:

49 Եվ նա վեր կացավ և բարձրացավ իր տաճարը տանը, և հագցրեց իրեն իշխանական զգեստներ, և նրա գլխին դրեց օնիքսի թանկարժեք քարեր՝ զարդարված արծաթով և ոսկով, և նա գեղեցկացրեց իր դեմքն ու մաշկը ամեն տեսակ իրերով: կանացի մաքրող հեղուկներ, տաճարն ու տունը օծանել է կասիայով և կնդրուկով և տարածել զմուռս և հալվե, և նա

այնուհետև նստեց տաճարի մուտքի մոտ, այն տան միջանցքում, որտեղով Հովսեփին անցավ իր գործն անելու, և ահա Հովսեփը եկավ դաշտից և մտավ տուն՝ իր տիրոջ գործն անելու:

50 Նա եկավ այն տեղը, որտեղով պետք է անցներ, և տեսավ Զելիկայի բոլոր գործերը և ետ դարձավ:

51 Զելիկան տեսաւ Յովսէփին, որ ետ էր դառնում իրենից, եւ աղաղակեց նրան ու ասաց, թէ Յովսէփ ի՞նչ է քեզ: արի քո գործին, և ահա ես քեզ համար տեղ կբացեմ, մինչև որ անցնես քո նստավայրը:

52 Եվ Հովսեփը վերադարձավ և եկավ տուն, և այնտեղից անցավ իր նստավայրը, և նա նստեց իր տիրոջ գործն անելու, ինչպես միշտ, և ահա Զելիկան եկավ նրա մոտ և կանգնեց նրա առջև՝ իշխանական հանդերձներով, և բուրմունքը, որից բխում էր. նրա հագուստը տարածվել էր հեռավորության վրա:

53 Եվ նա շտապեց և բռնեց Հովսեփին և նրա հանդերձները, և նա ասաց նրան. Նրա հագուստի տակ, նա դրեց այն Հովսեփի պարանոցին և ասաց.

54 Եվ Հովսեփը վախեցավ նրանից, երբ նա անում էր այս բանը, և նա վեր կացավ, որ փախչի նրանից, և նա բռնեց նրա հագուստի առջևը, և նրա փախուստի սարսափի մեջ այն զգեստը, որը բռնել էր Զելիկան, պատռվեց, և Հովսեփը թողեց այն. Զելիկայի ձեռքին հանդերձ, և նա փախավ ու դուրս եկավ, քանի որ վախեցած էր:

55 Երբ Զելիկան տեսավ, որ Հովսեփի հանդերձը պատռված է, և որ նա թողել էր այն իր ձեռքում և փախել էր, վախեցավ իր կյանքից, որ չլինի իր մասին լուրը տարածվելու համար, և վեր կացավ, խորամանկությամբ վարվեց. հանեց այն զգեստները, որոնցով նա հագնված էր, և նա հագավ իր մյուս զգեստները:

56 Եվ նա վերցրեց Հովսեփի հանդերձը, դրեց այն իր կողքին, և նա գնաց ու նստեց այն տեղը, ուր նստել էր իր հիվանդության ժամանակ, մինչ իր տան մարդիկ դուրս չէին եկել գետը, և նա կանչեց մի երիտասարդ տղայի. ով այդ ժամանակ տանն էր, և նա հրամայեց նրան կանչել տան մարդկանց իր մոտ:

57 Եվ երբ նա տեսավ նրանց, բարձր ձայնով և ողբով ասաց նրանց.

58 Որովհետև երբ դու դուրս եկար, նա եկավ տուն և տեսնելով, որ տանը մարդ չկա, եկավ ինձ մոտ և բռնեց ինձ՝ ցանկանալով պառկել ինձ հետ:

59 Եվ ես բռնեցի նրա զգեստները, պատռեցի դրանք և բարձր ձայնով կանչեցի նրա դեմ, և երբ ես բարձրացրի իմ ձայնը, նա վախեցավ իր կյանքից և իր հագուստը թողեց իմ առաջ և փախավ:

60 Եվ նրա տան մարդիկ ոչինչ չխոսեցին, բայց նրանց բարկությունը շատ բորբոքվեց Հովսեփի վրա, և նրանք գնացին նրա տիրոջ մոտ և պատմեցին նրան իր նենգության խոսքերը:

61 Պետափարոսը բարկացած տուն եկավ, և նրա կինը աղաղակեց նրան ու ասաց. Ծառային մտցրո՛ւ իմ տուն, որովհետև նա այսօր եկավ ինձ մոտ՝ ինձ հետ խաղալու. Այսպես արեց ինձ այսօր:

62 Պետափարսը լսեց իր կնոջ խոսքերը և հրամայեց Հովսեփին դաժան հարվածներով պատժել, և նրանք այդպես էլ արեցին նրան:

63 Եվ մինչ նրանք խփում էին նրան, Հովսեփը բարձր ձայնով կանչեց, և նա իր աչքերը բարձրացրեց դեպի երկինք և ասաց. Սուտի միջով, այս անթլփատ ամբարիշտ մարդկանց ձեռքով, ո՞ւմ ես ճանաչում:

64 Եվ մինչ Պետափրեսի մարդիկ ծեծում էին Հովսեփին, նա շարունակում էր աղաղակել և լաց լինել, և այնտեղ տասնմեկ ամսական երեխա կար, և Տերը բացեց երեխայի բերանը, և նա ասաց այս խոսքերը Պետափրեսի մարդկանց առաջ, որոնք հարվածում էին Հովսեփին. , ասելով,

65 Ի՞նչ եք ուզում այս մարդուց, և ինչո՞ւ եք այս չարությունն անում նրա հետ: մայրս սուտ է խոսում և սուտ ասում. գործարքն այսպես էր.

66 Եվ երեխան ճշգրտորեն պատմեց նրանց այն ամենը, ինչ տեղի ունեցավ, և Զելիկայի բոլոր խոսքերը Հովսեփին օրեցօր հայտնում էր նրանց:

67 Եվ բոլոր տղամարդիկ լսեցին երեխայի խոսքերը և մեծապես զարմացան երեխայի խոսքերի վրա, և երեխան դադարեց խոսել և լռեց:

68 Պետափրեսը շատ ամաչեց իր որդու խոսքերից և հրամայեց իր մարդկանց այլևս չծեծել Հովսեփին, և մարդիկ դադարեցրին Հովսեփին ծեծել:

69 Պետափարսը վերցրեց Հովսեփին և հրամայեց նրան դատել քահանաների առաջ, որոնք թագավորի դատավորներն էին, որպեսզի դատեն նրան այս գործի համար:

70 Պետափարոսն ու Հովսեփը եկան թագավորի դատավորների քահանաների առջև, և նա ասաց նրանց.

71 Քահանաներն ասացին Հովսեփին. Յովսէփը պատասխանեց նրանց ու ասաց. Պետափարն ասաց Հովսեփին.

72 Եվ Ջոզեֆը պատասխանեց՝ ասելով. «Այդպես չէ, տե՛ր իմ, ինչպես կենդանի է Տերը, և ինչպես ապրում է քո հոգին, տե՛ր իմ, այն խոսքը, որը դու լսեցիր քո կնոջից, ճիշտ չէ, որովհետև այդպես է եղել այսօրվա գործը»:

73 Ինձ համար մեկ տարի է անցել այն օրից, ինչ քո տանը եմ. տեսե՞լ ես իմ մեջ որևէ անօրինություն կամ որևէ բան, որը կարող է ստիպել քեզ պահանջել իմ կյանքը:

74 Քահանաներն ասացին Պետափրեսին. դեմքը պետք է որ նրա դեմ լիներ, և նա պետք է բռնած լիներ նրան, որ գար նրա մոտ, և քո կինը խաբեությամբ արեց այն ամենը, ինչ նա ասաց:

75 Եվ նրանք բերեցին Հովսեփի հանդերձը դատավոր քահանաների առաջ, և նրանք տեսան և տեսան, որ արցունքը Հովսեփի առջև էր, և բոլոր դատավոր քահանաները իմացան, որ նա ճնշում էր նրան, և նրանք ասացին. այս ծառան, որովհետև նա ոչինչ չի արել, այլ նրա դատավճիռը կայանում է նրանում, որ նրան բանտում դնեն այն տեղեկության համար, որը նրա միջոցով դուրս է եկել քո կնոջ դեմ:

76 Պետափարը լսեց նրանց խոսքերը և դրեց նրան բանտում, այն տեղը, որտեղ բանտարկված են թագավորի բանտարկյալները, և Հովսեփը տասներկու տարի բանտում էր:

77 Եվ չնայած դրան, նրա տիրոջ կինը չվերացավ նրանից, և նա չէր դադարում խոսել նրա հետ ամեն օր՝ լսելու նրան, և երեք ամսվա վերջում Զելիկան շարունակեց գնալ Հովսեփի մոտ՝ դեպի ազատազրկման տունը: Նա խաբեց նրան, որ լսի իրեն, և Զելիկան ասաց Հովսեփին. բայց հիմա լսիր իմ ձայնը, և ես քեզ դուրս կբերեմ այս տնից:

78 Ցովսէփը պատասխանեց անոր՝ ըսելով. և նա ասաց նրան. «Եթե դու չկատարես իմ ցանկությունը, ես կհանեմ քո աչքերը, կապանքներ կանեմ քո ոտքերի վրա և կհանձնեմ քեզ նրանց ձեռքը, ում նախկինում չէիր ճանաչում»:
79 Եվ Հովսեփը պատասխանեց նրան և ասաց. հողին անձանոթ են.
80 Եվ երբ Զելիկան չկարողացավ համոզել Հովսեփին, որ լսի իրեն, դադարեցրեց նրան հրապուրելու գնալը. իսկ Ցովսէփը դեռ կալանքի տակ էր: Ցովսէփի հայր Ցակոբն ու նրա բոլոր եղբայրները, որ Քանանի երկրում էին, դեռ սգում ու լաց էին լինում այդ օրերին Հովսեփի համար, որովհետև Հակոբը չցանկացավ մխիթարվել իր որդի Հովսեփի համար, և Հակոբը բարձրաձայն լաց եղավ և լաց եղավ և սգաց. բոլոր այդ օրերը:

ԳԼՈՒԽ 45

1 Եվ հենց այդ տարին էր, որ Հովսեփի Եգիպտոս իջնելու տարին է՝ իր եղբայրները նրան վաճառելուց հետո, Հակոբի որդի Ռուբենը գնաց Թամնա և իր հետ կին առավ Ավիի դուստր Եղիրամին: քանանացին, և նա եկավ նրա մոտ:
2 Ռուբենի կինը՝ Եղիուրամը, հղիացավ և նրանից ծնեց չորս որդի Հանովքին, Բալունին, Քեզրոնին և Կարմիին. և նրա եղբայր Շմավոնը կին առավ իր քրոջը՝ Դինային, և նա ծնեց նրա համար՝ հինգ որդի՝ Մեմուելին, Ցամինին, Օհադին, Ցաքինին և Սոկարին:
3 Այնուհետև նա եկավ քանանացի Բունայի մոտ, այն Բունան է, որին Շմավոնը գերի վերցրեց Սյուքեմ քաղաքից, և Բունան Դինայի առջև էր և սպասարկում էր նրան, և Շմավոնը եկավ նրա մոտ, և նա ծնեց Սավուղին նրա մոտ:
4 Այդ ժամանակ Հուդան գնաց Ադուլամի մոտ, և նա եկավ Ադուլամացի մի մարդու մոտ, որի անունը Հիրա էր, և Հուդան այնտեղ տեսավ քանանացի մի մարդու աղջկան, որի անունը Ալիաթ էր, Շուայի դուստրը, և նա: վերցրեց նրան և եկավ նրա մոտ, և Ալիաթը ծնեց Հուդայի՝ Էրին, Օնանին և Սելովին: երեք որդի.
5 Ղևին և Իսաքարը գնացին դեպի արևելյան երկիրը և իրենց կին առան Երերի որդի Ցոկտանի որդի Հոբաբի աղջիկներին: Ցոկտանի որդի Ցոբաբը երկու աղջիկ ուներ. Ավագի անունը Ադինա էր, իսկ կրտսերի անունը՝ Արիդա:
6 Ղևին առավ Ադինային, իսկ Իսաքարը՝ Արիդան, և նրանք եկան Քանանի երկիրը՝ իրենց հայրական տունը, և Ադինան ծնեց Ղևիի, Գերսոնի, Կահաթի և Մերարիի համար: երեք որդի.
7 Արիդան Իսաքար Թոլային, Փուային, Հոբին ու Սոմրոնին ծնեց չորս որդի. և Դանը գնաց Մովաբի երկիրը և կին առավ մովաբացի Քամուդանի դուստր Ափղալեթին, և նրան տարավ Քանանի երկիրը:
8 Եվ Աֆղալեթը ամուլ էր, նա սերունդ չուներ, և հետո Աստված հիշեց Դանի կնոջը՝ Ափղալեթին, և նա հղիացավ և ծնեց մի որդի, և նրա անունը դրեց Քուշիմ:
9 Գադն ու Նեփթաղիմը գնացին Խառան և այնտեղից կին առան Նաքորի որդի Ուզի որդի Ամուրամի աղջիկներին:
10 Եվ սրանք են Ամուրամի դուստրերի անունները. Ավագի անունը Մերիմա էր, իսկ կրտսերի անունը՝ Ուզիթ. Նեփթաղիմին վերցրեց Մերիման, իսկ Գադը՝ Ուզիթին: և նրանց տարավ Քանանի երկիրը՝ իրենց հայրական տունը:
11 Մերիման Նեփթաղիմի համար Ցաքեզելին, Գունիին, Ցազերին ու Սաղեմին ծնեց չորս որդի. Ուզիթը Գադ Սեփիոնի, Չագիի, Սունիի, Եզբոնի, Էրիի, Արոդիի և Արալիի համար ծնեց յոթ որդի:
12 Եւ Ասերը դուրս ելաւ, Իսմայէլի որդի Ադադի որդի Ափդալի աղջկան Ադոնին կին առաւ, եւ նրան տարաւ Քանանի երկիրը:
13 Այդ օրերին մահացավ Ասերի կինը՝ Ադոնը, որը սերունդ չուներ. Ադոնի մահից հետո էր, որ Աշերը գնաց գետի այն կողմը և կին առավ Սեմի որդի Եբերի որդի Աբիմայելի դուստր Ադուրային:
14 Եվ երիտասարդ կինը գեղեցիկ արտաքինով և խելացի կին էր, և նա Սեմի որդի Էլամի որդի Մաղկիելի կինն էր:
15 Եվ Ադուրան մի աղջիկ ծնեց Մաղկիելի համար, և նա նրա անունը դրեց Սերաք:
16 Եվ Ասերի մոտ կնոջ մահից հետո նա գնաց, կին առավ Հադուրային և բերեց նրան Քանանի երկիր, և նրա աղջիկ Սերաքին նույնպես բերեց իրենց հետ, և նա երեք տարեկան էր, և աղջկան բերեցին: Ցակոբի տան մէջ:
17 Աղջիկը գեղեցիկ տեսք ուներ, և նա գնում էր Հակոբի որդիների սուրբ ճանապարհներով. նրան ոչինչ պակասեց, և Տերը տվեց նրան իմաստություն և խելք:
18 Ասերի կինը՝ Ադուրան, հղիացավ և նրա համար ծնեց Ցիմնային, Ցիսվային, Ցիշվիին և Բերիային. չորս որդի.
19Եւ Զաբուղոնը գնաց Մադիան, կին առաւ Մադիամի որդի Աբիդայի որդի Մոլվադի դուստր Մերիսային ու տարաւ Քանանի երկիրը:
20 Մերուշան ծնեց Զաբուղոնի Սերեդին, Ելոնին ու Ցաքելին. երեք որդի.
21 Հակոբը մարդ ուղարկեց Թարայի որդի Սոբայի որդի Արամի մոտ, և նա իր որդի Բենիամին Մեքալիային վերցրեց Արամի դստերը, և նա եկավ Քանանի երկիրը՝ Հակոբի տունը: Բենիամինը տասը տարեկան էր, երբ կին առաւ Արամի դուստր Մեքալիային:
22 Մեքալիան հղիացավ և Բենիամին Բելային, Բեքերին, Ասբելին, Գերային և Նեեմանին ծնեց հինգ որդի. Այնուհետև Բենիամինը գնաց և կին առավ Աբրահամի որդի Շոմրոնի դուստր Արիբաթին՝ իր առաջին կնոջից բացի, և նա տասնութ տարեկան էր: Արիբաթը ծնեց Բենիամին Աքիին, Վոսին, Մուպիմին, Չուփիմին ու Օրդի. հինգ որդի.
23 Այդ օրերին Ցուդան գնաց Սեմի տունը և իր անդրանիկ Էրի համար կին առավ Սեմի որդի Էլամի դուստր Թամարին:
24 Եվ Էրը եկավ իր կնոջ՝ Թամարի մոտ, և նա դարձավ նրա կինը, և երբ նա եկավ նրա մոտ, արտաքուստ կործանեց իր սերունդը, և նրա գործը չար էր Տիրոջ աչքում, և Տերը սպանեց նրան:
25 Եվ Հուդայի անդրանիկ Էրի մահից հետո էր, որ Հուդան ասաց Օնանին.
26 Եվ Օնանը կին առավ Թամարին, և նա եկավ նրա մոտ, և Օնանը նույնպես արեց իր եղբոր գործի նման, և նրա գործը չար էր Տիրոջ առաջ, և նա նույնպես սպանեց նրան:
27 Երբ Օնանը մեռավ, Ցուդան ասաց Թամարին. իր եղբայրները.

28 Եվ Թամարը վեր կացավ և գնաց և մնաց իր հոր տանը, իսկ Թամարը որոշ ժամանակ մնաց իր հոր տանը:

29 Տարուան յեղափոխութեան ժամանակ մեռաւ Յուդայի կինը՝ Ալիաթը. և Յուդան մխիթարվեց իր կնոջ համար, և Ալիաթի մահից հետո Հուդան իր ընկեր Հիրայի հետ գնաց Թամնա՝ իրենց ոչխարները խուզելու:

30 Եվ Թամարը լսեց, որ Հուդան գնացել է Թամնա՝ ոչխարները խուզելու, և որ Սելովը մեծացել է, և Հուդան չհավանեց նրան:

31 Եվ Թամարը վեր կացավ և հանեց իր այրիության զգեստները, և նա վարագույր դրեց նրա վրա, և նա ամբողջովին ծածկվեց, և նա գնաց ու նստեց հանրային ճանապարհի վրա, որը Թամնա տանող ճանապարհի վրա է:

32 Եվ Հուդան անցավ, տեսավ նրան և վերցրեց նրան, և նա եկավ նրա մոտ, և նա հղիացավ նրանով, և ծննդաբերության ժամանակ, ահա, նրա արգանդում երկվորյակներ կային, և նա դրեց առաջին Փարեսի անունը, և երկրորդ Զարայի անունը:

ԳԼՈՒԽ 46

1 Այդ օրերին Հովսեփը դեռ բանտարկված էր Եգիպտոսի երկրում գտնվող բանտում:

2 Այդ ժամանակ նրա առջև կանգնած էին փարավոնի սպասավորները՝ սպասավորների ու հացթուխների պետը, որոնք պատկանում էին Եգիպտոսի թագավորին:

3 Եվ սպասավորը գինի վերցրեց և դրեց թագավորի առաջ՝ խմելու, և հացթուխը հաց դրեց թագավորի առաջ՝ ուտելու, և թագավորը խմեց գինուց և կերավ հացից, նա և իր ծառաներն ու նախարարները, որոնք ուտում էին թագավորի մոտ: սեղան.

4 Եվ մինչ նրանք ուտում էին և խմում, սպասավորն ու հացթուխը մնացին այնտեղ, և փարավոնի սպասավորները շատ ճանճեր գտան այն գինու մեջ, որը մատուցողը բերել էր, և հացթուխի հացի մեջ նիտրայի քարեր գտնվեցին:

5 Պահակապետը Հովսեփին որպես սպասավոր դրեց փարավոնի սպասավորների վրա, և փարավոնի սպասավորները մեկ տարի բանտում էին:

6 Եվ տարեվերջին, նրանք երկուսն էլ երազներ տեսան մեկ գիշերվա մեջ, այն բանտարկության վայրում, որտեղ նրանք էին, և առավոտյան Հովսեփը եկավ նրանց մոտ, որպեսզի հաճախի նրանց, ինչպես միշտ, և նա տեսավ նրանց, և ահա նրանց դեմքերը. վհատված և տխուր էին:

7 Եւ Յովսէփը նրանց հարցրեց. Անոնք ալ ըսին անոր. «Մենք երազ տեսանք. Հովսեփն ասաց նրանց.

8 Եվ սպասավորն իր երազը պատմեց Հովսեփին, և նա ասաց. «Ես տեսա իմ երազում, և ահա մի մեծ որթատունկ իմ առջև էր, և որթատունկի վրա ես տեսա երեք ճյուղ, և որթատունկը շուտով ծաղկեց և հասավ մեծ բարձրության, և նրա ողկույզները հասունացան և դարձան խաղող:

9 Եվ ես վերցրեցի խաղողը, սեղմեցի այն մի բաժակի մեջ, դրեցի այն փարավոնի ձեռքը, և նա խմեց. Յովսէփն ասաց նրան. «Երեք ճիւղերը, որ որթատունկի վրայ էին, երեք օր են»:

10 Սակայն երեք օրվա ընթացքում թագավորը կհրամայի, որ քեզ դուրս բերեն, և նա կվերադարձնի քեզ քո պաշտոնում, և դու թագավորին կտաս խմելու իր գինին, ինչպես սկզբում, երբ նրա սպասավորն էիր: բայց թող շնորհ գտնեմ քո աչքին, որ հիշես ինձ փարավոնի մոտ, երբ քեզ լավ լինի, և ինձ հետ բարություն արա և ինձ հանես այս բանտից, որովհետև ես գողացել եմ Քանանի երկրից և այս վայրում վաճառվել է ստրուկի համար:

11 Եվ նաև այն, ինչ ասվեց քեզ իմ տիրոջ կնոջ մասին, սուտ է, որովհետև նրանք ինձ զուր տեղ դրեցին այս բանտում. սպասարկուն պատասխանեց Յովսէփին. «Եթէ թագաւորը ինծի հետ լաւ վարուի, ինչպէս սկզբում, ինչպէս որ վերջին անգամ ինձ բացատրեցիր, ես կանեմ այն ամէնը, ինչ դու կամենաս, եւ քեզ դուրս կբերեմ այս բանտից»:

12 Եվ հացթուխը, տեսնելով, որ Հովսեփը ճշգրիտ մեկնաբանել է սպասավորի երազը, նույնպես մոտեցավ և իր ամբողջ երազը պատմեց Հովսեփին:

13 Եվ նա ասաց նրան. գլխիցս.

14 Եվ Հովսեփն ասաց նրան. «Երեք զամբյուղները, որոնք դու տեսար, երեք օր են, բայց երեք օրվա ընթացքում փարավոնը կհանի քո գլուխը և կկախի քեզ ծառից, և թռչունները քեզնից կուտեն քո մարմինը, ինչպես դու տեսար: քո երազում.

15 Այդ օրերին թագուհին ծնվելու էր, և այդ օրը նա մի որդի ծնեց Եգիպտոսի թագավորի համար, և նրանք հայտարարեցին, որ թագավորը ծնեց իր անդրանիկ որդուն և Եգիպտոսի ողջ ժողովրդին՝ սպաների ու ծառաների հետ միասին: փարավոնը շատ ուրախացավ:

16 Իր ծննդյան երրորդ օրը փարավոնը խնջույք արեց իր սպասավորների ու ծառաների համար, Զոար երկրի և Եգիպտոսի երկրի զորքերի համար:

17 Եգիպտացիների ամբողջ ժողովուրդը և փարավոնի ծառաները եկան թագավորի հետ ուտելու և խմելու նրա որդու տոնի ժամանակ և ուրախանալու թագավորի ուրախությունից:

18 Թագավորի բոլոր սպասավորներն ու նրա ծառաներն այդ ժամանակ ութ օր ուրախանում էին տոնի ժամանակ, և ութ օր թագավորի տանը ուրախանում էին ամեն տեսակի երաժշտական գործիքներով, թմբուկներով և պարերով:

19 Եվ սպասավորը, որին Հովսեփը մեկնել էր իր երազը, մոռացավ Հովսեփին, և նա չհիշատակեց նրան թագավորին, ինչպես որ խոստացել էր, որովհետև դա Տիրոջ կողմից էր, որպեսզի պատժի Հովսեփին, քանի որ նա վստահել էր մարդուն:

20 Դրանից հետո Հովսեփը մնաց բանտում երկու տարի, մինչև որ լրացավ տասներկու տարին:

ԳԼՈՒԽ 47

1 Աբրահամի որդի Իսահակը դեռ այն օրերին ապրում էր Քանանի երկրում. Նա շատ ծեր էր՝ հարյուր ութսուն տարեկան, և նրա որդի Եսավը՝ Հակոբի եղբայրը, Եդոմի երկրում էր, և նա ու իր որդիները այնտեղ ունեցվածք ունեին Սեիրի որդիների մեջ:

2 Եվ Եսավը լսեց, որ իր հոր մահը մոտենում է, և նա իր որդիներով և ընտանիքով եկան Քանանի երկիրը՝ իր հոր տունը, և Հակոբն ու նրա որդիները դուրս եկան այն տեղից, որտեղ ապրում էին Քեբրոնում, և նրանք

բոլորը եկան իրենց հայր Իսահակի մոտ, և վրանում գտան Եսավին ու նրա որդիներին:

3 Հակոբն ու նրա որդիները նստեցին իր հոր՝ Իսահակի առաջ, և Հակոբը դեռ սգում էր իր որդի Հովսեփի համար:

4 Իսահակն ասաց Յակոբին. Յակոբն իր տասնմէկ զաւակներին բերեց իր հօր՝ Իսահակի առաջ:

5 Եվ Իսահակը իր ձեռքերը դրեց Հակոբի բոլոր որդիների վրա, և նա բռնեց նրանցից, գրկեց նրանց և մեկ առ մեկ համբուրեց նրանց, և Իսահակը օրհնեց նրանց այդ օրը և ասաց նրանց. «Թող ձեր հայրերի Աստվածը»: օրհնի քեզ և մեծացրու քո սերմը, ինչպես երկնքի աստղերը:

6 Իսահակը նույնպես օրհնեց Եսավի որդիներին՝ ասելով.

7 Եվ Իսահակը կանչեց Հակոբին ու նրա որդիներին, և նրանք բոլորը եկան և նստեցին Իսահակի առաջ, և Իսահակն ասաց Հակոբին. «Ամբողջ երկրի Տեր Աստվածն ինձ ասաց. իմ կանոններն ու ճանապարհները, և ես կկատարեմ նրանց այն երդումը, որ երդվել եմ քո հայր Աբրահամին:

8 Արդ, որդի՛ս, սովորեցրո՛ւ քո երեխաներին և քո երեխաների երեխաներին վախենալ Տիրոջից և գնալ այն բարի ճանապարհով, որը հաճելի կլինի քո Տեր Աստծուն, որովհետև եթե պահես Տիրոջ ճանապարհներն ու նրա կանոնները, Տերը նույնպես կպահի: քեզ հետ իր ուխտը Աբրահամի հետ, և քեզ ու քո սերնդին բոլոր օրերում լավ կլինի:

9 Եվ երբ Իսահակը վերջացրեց Հակոբին և նրա երեխաներին պատվիրել, նա հոգին մատնեց և մեռավ, և հավաքվեց իր ժողովրդի մոտ:

10Եւ Յակոբն ու Եսաւն ընկան իրենց հօր՝ Իսահակի երեսին, եւ լաց եղան, եւ Իսահակը հարիւր ութսուն տարեկան էր, երբ մեռաւ Քանանի երկրում՝ Քեբրոնում, եւ նրա որդիները նրան տարան Մաքփելայի քարայրը: որը Աբրահամը գնել էր Քեթի որդիներից՝ որպես թաղման վայր:

11Եւ Քանանի երկրի բոլոր թագաւորները Յակոբի ու Եսաւի հետ գնացին Իսահակին թաղելու, եւ Քանանի բոլոր թագաւորները Իսահակին մեծ պատիւ մատուցեցին նրա մահուան ժամանակ:

12 Յակոբի որդիներն ու Եսաւի որդիները ոտաբոբիկ շրջում էին, քայլում ու ողբում, մինչեւ որ հասան Կիրէաթ-Արբա:

13 Յակոբն ու Եսաւը թաղեցին իրենց հայր Իսահակին Մաքփելայի քարայրում, որը Քեբրոնի Կիրէաթ-Արբա քաղաքում է, եւ թաղեցին նրան մեծ պատիւով, ինչպէս թագաւորների թաղման ժամանակ:

14 Յակոբն ու նրա որդիները, Եսաւն ու նրա որդիները, Քանանի բոլոր թագաւորները մեծ ու ծանր սուգ արեցին, նրան թաղեցին ու շատ օրեր սուգ արեցին:

15 Իսահակի մահից հետո նա իր անասուններն ու ունեցվածքը և իրեն պատկանող բոլորը թողեց իր որդիներին. Եսավն ասաց Հակոբին.

16 Եվ Հակոբը վերցրեց այն ամենը, ինչ Իսահակը թողել էր Քանանի երկրում՝ անասուններն ու ունեցվածքը, և դրանք երկու մասի դրեց Եսավի ու նրա որդիների առաջ, և ասաց Եսավին. Ահա այս ամենը քո առջև է, ընտրիր դու ինքդ քեզ այն կեսը, որը կվերցնես:

17 Յակոբն ասաց Եսաւին. .

18 Այժմ այն ամենը, ինչ թողել է մեր հայրը, քո առաջ է, և ահա ամբողջ երկիրը քո առջև է. ընտրիր նրանցից այն, ինչ ուզում ես:

19 Եթե դու կամենում ես ամբողջ երկիրը, վերցրու այն քեզ և քո երեխաների համար հավիտյան, և ես կվերցնեմ այս հարստությունը, և դու կամենում ես, որ հարստությունը վերցրու այն քեզ մոտ, և ես կվերցնեմ այս երկիրը ինձ և իմ երեխաների համար, որպեսզի այն հավիտյան ժառանգեն: .

20 Այն ժամանակ Իսմայելի որդի Նաբայոթն իր երեխաների հետ երկրում էր, և Եսավն այդ օրը գնաց և խորհրդակցեց նրա հետ՝ ասելով.

21 Այսպես է Հակոբը խոսել ինձ հետ, և նա այսպես է պատասխանել ինձ, հիմա տուր քո խորհուրդը, և մենք կլսենք:

22 Նաբայոթն ասաց. Ահա Քանանի բոլոր որդիները ապահով բնակվում են իրենց երկրում, և Հակոբն ասում է, որ այն ժառանգելու է իր սերնդի հետ բոլոր օրերում:

23 Ուրեմն գնա՛, վերցրո՛ւ քո հօր ողջ հարստութիւնը եւ թողի՛ր քո եղբօր՝ Յակոբին երկրում, ինչպէս նա ասել է:

24 Եսավը վեր կացավ և վերադարձավ Հակոբի մոտ և արեց այն ամենը, ինչ Իսմայելի որդի Նաբայոթը խորհուրդ էր տվել. Եսաւն առաւ Իսահակի մնացած բոլոր հարստութիւնները՝ հոգիները, գազանները, անասունները, ունեցուածքը եւ ամբողջ հարստութիւնը: նա ոչինչ չտվեց իր եղբորը՝ Հակոբին. և Հակոբը վերցրեց Քանանի ամբողջ երկիրը՝ Եգիպտոսի հեղեղատից մինչև Եփրատ գետը, և վերցրեց այն որպես հավիտենական կալվածք, իր երեխաների և իր սերունդների համար հավիտյան:

25 Յակոբն իր եղբօր՝ Եսաւից վերցրեց նաեւ Քեբրոնում գտնուող Մաքփելայի քարայրը, որը Աբրահամը գնել էր Եփրոնից՝ իր եւ իր սերնդի համար յաւիտեան թաղման համար:

26 Եվ Հակոբը այս բոլորը գրեց գնման գրքում, և ստորագրեց այն, և այս ամենը վկայեց չորս հավատարիմ վկաների հետ:

27 Եվ սրանք են այն խոսքերը, որոնք Հակոբը գրեց գրքում՝ ասելով. Եգիպտոսից մինչև Եփրատ գետը:

28 Եւ Քեբրոն Կիրէաթ-Արբա քաղաքը եւ անոր մէջ գտնուող քարայրը, Յակոբը ամբողջը գնեց իր եղբայր Եսաւից, որպէս արժէք, կալուածք ու ժառանգութիւն իր յետից յետոյ իր սերնդի համար:

29 Եվ Հակոբը վերցրեց գնման գիրքը և ստորագրությունը, հրամանը, կանոնադրությունը և հայտնված գիրքը և դրեց դրանք հողե անոթի մեջ, որպեսզի երկար մնան, և դրանք հանձնեց իր ձեռքը. երեխաներ.

30 Եսավն իր եղբորը՝ Հակոբից վերցրեց այն ամենը, ինչ թողել էր իր հայրը իր մահից հետո, և վերցրեց ամբողջ ունեցվածքը՝ մարդկանցից ու գազաններից, ուղտից ու էշից, եզից ու գառից, արծաթից ու ոսկիից, քարերից և բդելիումից և ամբողջ հարստությունից: որը պատկանում էր Աբրահամի որդի Իսահակին. ոչինչ չմնաց, որ Եսավն ինքն իրեն չվերցրեց, այն ամենից, ինչ Իսահակը թողել էր իր մահից հետո:

31 Եվ Եսավը վերցրեց այս ամենը, և նա իր երեխաների հետ գնաց իր տուն՝ Հորեցի Սեյրի երկիրը՝ հեռու իր եղբայր Հակոբից և նրա երեխաներից:

32 Եվ Եսավը ունեցվածք ուներ Սեիրի որդիների մեջ, և Եսավն այդ օրվանից չվերադարձավ Քանանի երկիր:

33 Քանանի ամբողջ երկիրը ժառանգություն եղավ Իսրայելի որդիներին՝ որպես հավիտենական ժառանգություն, և Եսավն իր բոլոր որդիներով ժառանգեց Սեյրի լեռը:

ԳԼՈՒԽ 48

1 Այդ օրերին՝ Իսահակի մահից հետո, Տերը հրամայեց և սով առաջացրեց ամբողջ երկրի վրա:
2 Այն ժամանակ Եգիպտոսի փարավոն թագավորը նստած էր իր գահին Եգիպտոսի երկրում և պառկել էր իր անկողնում և երազներ էր տեսնում, և փարավոնն իր երազում տեսավ, որ նա կանգնած է Եգիպտոսի գետի մոտ:
3 Եվ մինչ նա կանգնած էր, տեսավ, և ահա գետից դուրս եկան յոթ պարարտ մսով և բարեհաճ երինջ:
4 Եվ նրանց հետևից ելան ևս յոթը նիհար և վատառողջ գիծ, և յոթ վատ բարեհաճները կուլ տվեցին բարեհաճներին, և նրանց տեսքը դեռևս վատ էր, ինչպես սկզբում:
5 Եվ նա արթնացավ, և նա նորից քնեց, և նա երկրորդ անգամ երազ տեսավ, և նա տեսավ, և ահա յոթ հասկեր եկան մեկ ցողունի վրա, բարձրակարգ և լավ, և արևելյան քամուց փչված յոթ բարակ հասկեր բուսան նրանց հետևից, և բարակ ականջները կուլ տվեցին լիքը, և փարավոնը արթնացավ իր երազից:
6 Առավոտյան թագավորը հիշեց իր երազները, և նրա ոգին տխուր խռովվեց իր երազների պատճառով, և թագավորը շտապեց և մարդ ուղարկեց և կանչեց Եգիպտոսի բոլոր մոգերին ու իմաստուններին, և նրանք եկան ու կանգնեցին փարավոնի առաջ: .
7 Թագավորն ասաց նրանց. Նրանք ասացին թագավորին. պատմիր քո երազները քո ծառաներին և թույլ տուր, որ մենք լսենք դրանք:
8 Թագավորը նրանց պատմեց իր երազները, և նրանք բոլորը պատասխանեցին ու միաձայն ասացին թագավորին. և սա է քո երազների մեկնաբանությունը:
9 Յոթ լավ գիները, որոնք դու տեսար, նշանակում են յոթ դուստրեր, որոնք կծնվեն քեզ համար վերջին օրերում, և այն յոթ նոկաները, որոնք դու տեսար, որ եկան նրանց հետևից և կուլ տվեցին նրանց, նշան են այն բանի, որ դուստրերը, որոնք ծնվելու են. քեզնից ծնված բոլորը կմեռնեն թագավորի կյանքի օրոք:
10 Եվ այն, ինչ դու տեսար երկրորդ երազում, երբ յոթ լիարժեք հասկերը բարձրանում էին մեկ ցողունի վրա, սա է նրանց մեկնությունը, որ դու քեզ համար կկառուցես վերջին օրերին յոթ քաղաքներ Եգիպտոսի երկրում. և այն, ինչ դու տեսար յոթ փչացած հասկերից, որոնք բուսնում էին նրանց հետևից և կուլ տալիս դրանք, մինչ դու տեսնում էիր նրանց քո աչքերով, նշան է, որ այն քաղաքները, որոնք դու կկառուցես, բոլորը կկործանվեն վերջին օրերին, թագավորի կյանքի տևողությունը.
11 Եվ երբ նրանք ասացին այս խոսքերը, թագավորը չխոնարհեց նրանց խոսքերին և իր սիրտը չառարկեց նրանց վրա, որովհետև թագավորն իր իմաստությամբ գիտեր, որ նրանք պատշաճ կերպով չեն մեկնաբանում երազները. Երբ անոնք վերջացուցին թագաւորին առջեւ խօսքը, թագաւորը պատասխանեց անոնց՝ ըսելով. անշուշտ, դուք սուտ ասացիք և սուտ խոսեցիք. Ուրեմն հիմա տուր իմ երազների ճիշտ մեկնությունը, որպեսզի չմեռնես:
12 Եվ թագավորը հրամայեց դրանից հետո, և նա ուղարկեց և նորից կանչեց ուրիշ իմաստունների, և նրանք եկան ու կանգնեցին թագավորի առաջ, և թագավորը պատմեց նրանց իր երազները, և նրանք բոլորը պատասխանեցին նրան առաջին մեկնության համաձայն, և. Թագավորի բարկությունը բորբոքվեց, և նա սաստիկ բարկացավ, և թագավորն ասաց նրանց.
13 Եվ թագավորը հրամայեց, որ մի հռչակագիր թողարկվի Եգիպտոսի ողջ երկրում՝ ասելով. թագավորը մեռնի:
14 Եվ այն մարդը, ով թագավորին կհայտնի իր երազների ճիշտ մեկնությունը, նրան կտրվի այն ամենը, ինչ նա կպահանջի թագավորից: Եգիպտացիների երկրի բոլոր իմաստունները եկան թագավորի առջև, ինչպես նաև բոլոր մոգերն ու կախարդները, որոնք կային Եգիպտոսում և Գոսեննում, Ռամեսեսում, Թաքպանքեսում, Սոարում և Եգիպտոսի սահմանների բոլոր վայրերում: և նրանք բոլորը կանգնեցին թագավորի առաջ:
15 Եվ բոլոր ազնվականները, իշխանները և թագավորի սպասավորները հավաքվեցին Եգիպտոսի բոլոր քաղաքներից, և բոլորը նստեցին թագավորի առջև, և թագավորն իր երազները պատմեց իմաստունների և իշխանների առաջ և ասաց. բոլոր նրանք, ովքեր նստում էին թագավորի առջև, զարմանում էին այդ տեսիլքի վրա:
16 Բոլոր իմաստունները, որոնք թագավորի առաջ էին, խիստ երկպառակ էին նրա երազների մեկնաբանության մեջ. Անոնցմէ ոմանք զանոնք մեկնաբանեցին թագաւորին ու ըսին.
17 Եվ յոթ չար եղջյուրները յոթ իշխաններ են, որոնք վերջին օրերին կկանգնեն նրանց դեմ և կկործանեն նրանց: և յոթ հասկերը Եգիպտոսի յոթ մեծ իշխաններն են, որոնք մեր տիրոջ՝ թագավորի պատերազմներում ընկնելու են իրենց թշնամիների յոթ պակաս հզոր իշխանների ձեռքը:
18 Անոնցմէ ոմանք թագաւորին այսպէս մեկնաբանեցին՝ ըսելով. վերջին օրերին և ոչնչացնել դրանք:
19 Եվ այն, ինչ դու տեսար երկրորդ երազում, յոթ լավ և վատ հասկերի մասին, նշան է, որ Եգիպտոսի կառավարությունը նորից կվերադառնա քո սերնդի մոտ, ինչպես սկզբում:
20 Եվ նրա թագավորության ժամանակ Եգիպտոսի քաղաքների ժողովուրդը կշրջվի Քանանի յոթ քաղաքների դեմ, որոնք իրենցից ուժեղ են, և կկործանեն դրանք, և Եգիպտոսի կառավարությունը կվերադառնա քո սերնդի մոտ:
21 Նրանցից ոմանք ասացին թագավորին. յոթ լավ եղջյուրները յոթ թագուհիներ են, որոնց դու կանանց կվերցնես վերջին օրերին, և յոթ վատ գիծը նշանակում է, որ այդ կանայք բոլորը կմահանան թագավորի կյանքի ընթացքում:
22 Եվ յոթ լավ և վատ հասկերը, որոնք դու տեսար երկրորդ երազում, տասնչորս երեխաներ են, և վերջին օրերում նրանք կկանգնեն և կկռվեն միմյանց միջև, և նրանցից յոթը կհարվածեն յոթը, որոնք ավելի հզոր.
23 Նրանցից ոմանք այս խոսքերն ասացին թագավորին, ասելով. և յոթ լավ հասկերը, որոնք դու տեսար երկրորդ երազում, այն իշխաններն են, որոնց դեմ յոթ այլ պակաս հզոր իշխաններ կպայքարեն և կկործանեն նրանց վերջին օրերին, և վրեժխնդիր կլինեն քո

երեխաների գործի համար, և կառավարությունը նորից կվերադառնա քո կողքին: սերմ.

24 Թագավորը լսեց Եգիպտոսի իմաստունների բոլոր խոսքերը և նրանց երազների մեկնությունը, և նրանցից ոչ մեկը թագավորին դուր չեկավ:

25 Եվ թագավորն իր իմաստությամբ գիտեր, որ նրանք բոլորովին ճիշտ չէին խոսում այս բոլոր խոսքերի մեջ, որովհետև սա Տիրոջ կողմից էր Եգիպտոսի իմաստունների խոսքերը տապալելու համար, որպեսզի Հովսեփը դուրս գա բանտարկության տնից, և որպեսզի նա մեծանա Եգիպտոսում:

26 Թագավորը տեսավ, որ Եգիպտոսի բոլոր իմաստուններից ու մոգերից ոչ ոք ճիշտ չէր խոսում նրա հետ, և թագավորի բարկությունը բորբոքվեց, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ:

27 Թագավորը հրամայեց, որ բոլոր իմաստուններն ու մոգերը դուրս գան իր առաջից, և նրանք բոլորը ամոթով ու անարգանքով դուրս եկան թագավորի առաջից:

28 Եվ թագավորը հրամայեց, որ հրովարտակ ուղարկեն ողջ Եգիպտոսում, որպեսզի սպանեն բոլոր մոգերին, որոնք Եգիպտոսում էին, և նրանցից ոչ մեկին չթողնեն ապրել:

29 Թագավորին պատկանող պահապանների հրամանատարները վեր կացան, և ամեն մեկը հանեց իր սուրը և սկսեց հարվածել Եգիպտոսի մոգերին ու իմաստուններին:

30 Դրանից հետո Մերոդը՝ թագավորի գլխավոր սպասավորը, եկավ, խոնարհվեց թագավորի առաջ և նստեց նրա առաջ:

31 Եվ սպասավորն ասաց թագավորին.

32 Դու բարկացար քո ծառայի վրա այն օրերին՝ արդեն երկու տարի անց, և ինձ դրեցիր պալատում, և ես որոշ ժամանակ թաղում էի, ես և հացթուխների պետը:

33 Եվ մեզ հետ կար մի եբրայեցի ծառա, որը պատկանում էր պահակախմբի հրամանատարին, նրա անունը Հովսեփ էր, որովհետև նրա տերը բարկացել էր նրա վրա և դրել նրան բանտում, և նա այնտեղ այցելեց մեզ:

34 Եվ որոշ ժամանակ անց, երբ մենք ծխում էինք, մենք երազներ տեսանք մի գիշերում՝ ես և հացթուխների պետը. մենք երազում էինք, յուրաքանչյուր մարդ իր երազի մեկնաբանության համաձայն:

35 Առավոտյան եկանք և պատմեցինք նրանց այդ ծառային, և նա մեզ մեկնեց մեր երազները, յուրաքանչյուրին ըստ իր երազի, ճի՞շտ է մեկնաբանել:

36 Եվ եղավ այնպես, ինչպես նա մեկնաբանեց մեզ, այնպես եղավ իրադարձությունը. նրա խոսքերից ոչ մեկը գետնին չընկավ:

37 Եվ հիմա, հետևաբար, իմ տերն ու թագավորը զուր չեն սպանում Եգիպտոսի ժողովրդին. Ահա այդ ստրուկը դեռ կալանքի տակ է պահակապետի կողմից իր տիրոջ կողմից՝ բանտարկության տանը:

38 Եթէ թագաւորին հաճելի է, թող մարդ ուղարկէ իրեն, որպէսզի գայ քո առջև, և նա քեզ հայտնի դարձնի քո տեսած երազի ճիշտ մեկնությունը:

39 Թագավորը լսեց գլխավոր սպասավորի խոսքերը, և թագավորը հրամայեց, որ Եգիպտոսի իմաստուններին չսպանեն:

40 Թագավորը հրամայեց իր ծառաներին, որ Հովսեփին բերեն նրա առաջ, և թագավորն ասաց նրանց.

41 Եվ թագավորի ծառաները գնացին Հովսեփի մոտ, և նրան շտապ դուրս բերեցին բանտից, և թագավորի ծառաները սափրեցին նրան, և նա փոխեց իր բանտային զգեստը և եկավ թագավորի առաջ:

42 Եվ թագավորը նստած էր իր թագավորական գահի վրա՝ արքայական զգեստով, որը շրջապատված էր ոսկե եփոդով, և փայլուն ոսկին, որը դրա վրա էր, և կարբունկլը, ռուբինն ու զմրուխտը, ինչպես նաև բոլոր թանկարժեք քարերը, որոնք վրան էին: թագավորի գլուխը շլացրեց աչքը, և Հովսեփը շատ զարմացավ թագավորի վրա:

43 Իսկ գահը, որի վրա նստել էր թագավորը, ծածկված էր ոսկով, արծաթով և օնիքսի քարերով, և այն ուներ յոթանասուն աստիճան:

44 Եվ Եգիպտոսի երկրում նրանց սովորություն եղավ, որ յուրաքանչյուր մարդ, ով գալիս էր թագավորի հետ խոսելու, եթե արքայազն էր կամ թագավորի աչքում գնահատելի մեկը, նա բարձրանում էր թագավորի գահը մինչև երեսունմեկերորդ աստիճանը, և թագավորը իջնում էր երեսունվեցերորդ աստիճանը և խոսում նրա հետ:

45 Եթե նա հասարակ մարդկանցից էր, նա բարձրանում էր երրորդ աստիճանը, իսկ թագավորը իջնում էր չորրորդը և խոսում նրա հետ, և նրանց սովորությունն այն էր, որ յուրաքանչյուր մարդ, ով հասկանում է խոսել բոլոր յոթանասուն լեզուներով, նա յոթանասուն աստիճաններով բարձրացավ, բարձրացավ ու խոսեց, մինչև հասավ թագավորի մոտ:

46 Եվ ցանկացած մարդ, ով չկարողացավ լրացնել յոթանասունը, նա բարձրացավ այնքան աստիճաններով, որքան այն լեզուները, որոնցով նա գիտեր խոսել:

47 Այդ օրերին Եգիպտոսում սովորություն կար, որ ոչ ոք չթագավորեր նրանց վրա, այլ միայն այն, ով գիտեր խոսել յոթանասուն լեզուներով:

48 Եվ երբ Հովսեփը եկավ թագավորի առաջ, նա խոնարհվեց թագավորի առաջ մինչև գետնին, և նա բարձրացավ երրորդ աստիճանը, և թագավորը նստեց չորրորդ աստիճանի վրա և խոսեց Հովսեփի հետ:

49 Թագավորն ասաց Հովսեփին. նրանց, և ոչ ոք պատշաճ կերպով չի մեկնաբանել դրանք ինձ:

50 Եվ սրանից հետո ես այսօր լսեցի քո մասին, որ դու իմաստուն մարդ ես և կարող ես ճիշտ մեկնաբանել յուրաքանչյուր երազ, որ դու լսում ես:

51 Յովսէփը պատասխանեց փարաւոնին ու ասաց. անշուշտ, մեկնաբանությունները պատկանում են Աստծուն. Փարաւոնը Յովսէփին պատմեց իր երազները, ցորենի երազը, ցորենի երազը, եւ թագաւորը դադարեցրեց իր խօսքը:

52 Եվ Հովսեփին այն ժամանակ թագավորի առաջ հագցրեց Աստծո ոգին, և նա գիտեր այն ամենը, ինչ պատահելու էր թագավորին այդ օրվանից, և նա գիտեր թագավորի երազի ճիշտ մեկնաբանությունը, և նա խոսեց թագավորի առաջ:

53 Եվ Հովսեփը հաճություն գտավ թագավորի աչքում, և թագավորը խոնարհեց իր ականջներն ու սիրտը, և նա լսեց Հովսեփի բոլոր խոսքերը: Հովսեփն ասաց թագավորին. «Մի պատկերացրու, որ դրանք երկու երազներ են, որովհետև դա միայն մեկ երազ է այն բանի համար, ինչ Աստված ընտրել է անել ամբողջ երկրում, որը նա ցույց է տվել թագավորին իր երազում, և սա է ճիշտ մեկնաբանությունը: քո երազի:

54 Յոթ լավ ցորենը և հասկերը յոթ տարի են, և յոթ չար ցորենի հասկերը նույնպես յոթ տարի են. դա մեկ երազանք է:
55 Ահա յոթ տարիները, որոնք գալիս են, մեծ առատություն կլինի ամբողջ երկրում, և դրանից հետո սովի յոթ տարիները կհետևեն նրանց, շատ սաստիկ սով. և ամբողջ առատությունը կմոռացվի երկրից, և սովը կկործանի երկրի բնակիչներին:
56 Թագավորը մեկ երազ տեսավ, և այդ պատճառով երազը կրկնվեց փարավոնին, որովհետև այդ բանը հաստատված է Աստծո կողմից, և Աստված շուտով դա կկատարի:
57 Ուստի հիմա ես քեզ խորհուրդ կտամ և կազատեմ քո հոգին և երկրի բնակիչների հոգիները սովի չարիքից, որին դու քո թագավորության ողջ տարածքում կփնտրես մի մարդու՝ շատ խելամիտ և իմաստուն, ով գիտի կառավարության բոլոր գործերը, և նշանակիր նրան Եգիպտոսի երկրի վերակացու:
58 Եվ այն մարդը, որին դու դնում ես Եգիպտոսի վրա, թող իր ենթակայության սպասավորներ նշանակի, որպեսզի նրանք հավաքեն գալիք լավ տարիների բոլոր կերակուրները, և թող դիզեն ցորենը և դնեն այն քո նշանակված պահեստներում:
59 Եվ թող այդ կերակուրը պահեն սովի յոթ տարիների համար, որպեսզի այն գտնվի քո և քո ժողովրդի և քո ամբողջ երկրի համար, և որ դու և քո երկիրը սովից չկոտրվի:
60 Թող երկրի բոլոր բնակիչներին նույնպես հրամայվի, որ նրանք հավաքեն, յուրաքանչյուրն իր արտի բերքը, բոլոր տեսակի կերակուրները, յոթ լավ տարիների ընթացքում, և որ այն դնեն իրենց շտեմարաններում, որպեսզի այն գտնվի: նրանց համար սովի օրերին, և որ նրանք ապրեն դրա վրա:
61 Սա է քո երազի ճիշտ մեկնաբանությունը, և սա է քո հոգին և քո բոլոր հպատակների հոգիները փրկելու խորհուրդը:
62 Թագավորը պատասխանեց և ասաց Հովսեփին. Ո՞վ է ասում և ո՞վ գիտի, որ քո խոսքերը ճիշտ են: Նա ասաց թագավորին. «Սա քեզ համար նշան կլինի իմ բոլոր խոսքերի համար, որ դրանք ճշմարիտ են, և որ իմ խորհուրդը լավ է քեզ համար»:
63 Ահա քո կինն այսօր նստած է ծննդաբերության աթոռակի վրա, և նա քեզ որդի կծնի, և դու կուրախանաս նրա հետ. երբ քո երեխան դուրս գա իր մոր արգանդից, քո առաջնեկ որդին, որ ծնվել է այս երկու տարի առաջ, կմեռնի, և դու մխիթարվես այն երեխայի մեջ, որը կծնվի քեզ այսօր:
64 Եվ Հովսեփն ավարտեց այս խոսքերը թագավորի հետ խոսելը, և նա խոնարհվեց թագավորի առաջ, և նա դուրս եկավ, և երբ Հովսեփը դուրս եկավ թագավորի մոտից, այն նշանները, որոնք Հովսեփն ասել էր թագավորին, կատարվեցին այդ օրը:
65 Եվ այդ օրը թագուհին որդի ծնեց, և թագավորը լսեց իր որդու մասին ուրախ լուրը և ուրախացավ, և երբ թղթակիցը դուրս եկավ թագավորի մոտից, թագավորի ծառաները գտան թագավորի անդրանիկ որդուն՝ մեռած. գետնի վրա.
66 Թագավորի տանը մեծ ողբ ու աղմուկ եղավ, և թագավորը լսեց և ասաց. և նրանք ասացին թագավորին, որ նրա առաջնեկը մահացել է. այն ժամանակ թագավորը իմացավ, որ Հովսեփի ասած բոլոր խոսքերը ճիշտ էին, և թագավորը մխիթարվեց իր որդու համար այն մանուկով, որը ծնվեց նրան այդ օրը, ինչպես որ ասել էր Հովսեփը:

ԳԼՈՒԽ 49

1 Այս բաներից հետո թագավորը մարդ ուղարկեց և հավաքեց իր բոլոր սպասավորներին ու ծառաներին, թագավորի բոլոր իշխաններին ու ազնվականներին, և նրանք բոլորը եկան թագավորի առաջ:
2 Թագավորն ասաց նրանց.
3 Դու գիտես, որ նա ճիշտ մեկնաբանել է երազը, և այն անպայման կկատարվի, ուստի հիմա խորհրդակցիր և իմացիր, թե ինչ կանես և ինչպես կազատվի երկիրը սովից:
4 Հիմա փնտռեցե՛ք ու տեսե՛ք, թէ կարելի՞ է գտնել նմանը, որի սրտում իմաստութիւն ու գիտութիւն կայ, եւ ես նրան երկրի վրայ կնշանակեմ:
5 Որովհետև դուք լսել եք, թե ինչ խորհուրդ տվեց եբրայեցին այս մասին, որպեսզի փրկի երկիրը սովից, և ես գիտեմ, որ երկիրը սովից չի ազատվի, այլ եբրայեցիի խորհրդով, ով ինձ խորհուրդ տվեց:
6 Բոլորն էլ պատասխանեցին թագավորին ու ասացին. այժմ, մեր տե՛ր և թագավոր, ահա ամբողջ երկիրը քո ձեռքում է, արա այն, ինչ լավ է թվում քո աչքին:
7 Նրան, ում դու ընտրես, և ում քո իմաստությամբ գիտես, որ իմաստուն է և կարող է փրկել երկիրը իր իմաստությամբ, թագավորը նրան կկանգնեցնի երկրի վրա:
8 Թագավորն ասաց բոլոր սպասավորներին. «Ես կարծում եմ, որ քանի որ Աստված եբրայեցի մարդուն հայտնի դարձրեց այն ամենը, ինչ նա ասաց, ամբողջ երկրում չկա այնքան խելամիտ և իմաստուն, որքան նա: եթե քո աչքին լավ թվա, ես նրան կդնեմ երկրի վրա, որովհետև նա կփրկի երկիրը իր իմաստությամբ:
9 Բոլոր սպասավորները պատասխանեցին թագավորին և ասացին. մարդկանց որդիների բոլոր լեզուներով:
10 Հիմա, հետևաբար, մեր տերն ու թագավորը, ահա այս եբրայեցի մարդը կարող է խոսել միայն եբրայերեն լեզվով, և ինչպե՞ս կարող է այդ դեպքում նա լինել մեզ վրա երկրորդ իշխանության տակ, մի մարդ, ով նույնիսկ չգիտի մեր լեզուն:
11 Այժմ մենք աղաչում ենք, որ ուղարկիր նրան, և թող նա գա քո առջև և ամեն ինչում փորձի նրան և արա այնպես, ինչպես հարմար է քեզ:
12 Թագավորն ասաց. Այդ օրը բոլոր սպաները եկան թագավորի առաջ:
13 Եվ այդ գիշեր Տերը ուղարկեց իր սպասավոր հրեշտակներից մեկին, և նա եկավ Եգիպտոսի երկիր Հովսեփի մոտ, և Տիրոջ հրեշտակը կանգնեց Հովսեփի վրա, և ահա Հովսեփը գիշերը պառկած էր անկողնում, իր տիրոջ տանը: զնդանը, որովհետև տերը նրան նորից բանտ էր դրել իր կնոջ պատճառով:
14 Եվ հրեշտակը արթնացրեց նրան քնից, և Հովսեփը վեր կացավ և կանգնեց նրա ոտքերի վրա, և ահա Տիրոջ հրեշտակը կանգնած էր նրա դիմաց. և Տիրոջ հրեշտակը խոսեց Հովսեփի հետ, և նա այդ գիշեր սովորեցրեց նրան մարդկանց բոլոր լեզուները, և նա կոչեց նրա անունը Հովսեփ:
15 Եվ Տիրոջ հրեշտակը հեռացավ նրանից, և Հովսեփը վերադարձավ և պառկեց իր անկողնում, և Հովսեփը զարմացավ այն տեսիլքի վրա, որը նա տեսավ:

16 Եվ եղավ այնպես, որ առավոտյան թագավորը մարդ ուղարկեց իր բոլոր սպաներին ու ծառաներին, և նրանք բոլորը եկան ու նստեցին թագավորի առջև, և թագավորը հրամայեց բերել Հովսեփին, և թագավորի ծառաները գնացին և բերեցին Հովսեփին փարավոնի առաջ:

17 Եվ թագավորը դուրս եկավ և բարձրացավ գահի աստիճանները, և Հովսեփը խոսեց թագավորի հետ բոլոր լեզուներով, և Հովսեփը բարձրացավ նրա մոտ և խոսեց թագավորի հետ, մինչև որ նա հասավ թագավորի առջև յոթանասուներորդ աստիճանին, և նա նստեց առաջ: թագավորը:

18 Թագավորը շատ ուրախացավ Հովսեփի համար, և թագավորի բոլոր սպասավորները շատ ուրախացան թագավորի հետ՝ լսելով Հովսեփի բոլոր խոսքերը:

19 Թագավորի ու սպասավորների աչքին լավ թվաց, որ Հովսեփին թագավորից երկրորդը նշանակեն Եգիպտոսի ողջ երկրում, և թագավորը խոսեց Հովսեփի հետ՝ ասելով.

20 Հիմա դու ինձ խորհուրդ տվեցիր նշանակել մի իմաստուն մարդու Եգիպտոսի երկրի վրա, որպեսզի իր իմաստությամբ երկիրը փրկի սովից. Արդ, քանի որ Աստված քեզ հայտնի դարձրեց այս ամենը և քո ասած բոլոր խոսքերը, ամբողջ երկրում քեզ պես իմաստուն և իմաստուն մարդ չկա:

21 Եվ քո անունը այլևս Հովսեփ չի կոչվի, այլ քո անունը Զափնաթ Փանեա կլինի. դու ինձանից երկրորդը կլինես, և իմ կառավարության բոլոր գործերը քո խոսքի համաձայն կլինեն, և քո խոսքով իմ ժողովուրդը դուրս կգա և ներս կգա:

22 Նաև քո ձեռքից իմ ծառաներն ու պաշտոնյաները կստանան իրենց ամսական տրվող աշխատավարձը, և երկրի ողջ ժողովուրդը քեզ կխոնարհվի: միայն իմ գահով ես քեզնից մեծ կլինեմ:

23 Թագավորը հանեց իր մատանին նրա ձեռքից և դրեց Հովսեփի ձեռքին, և թագավորը Հովսեփին հագցրեց իշխանական զգեստ, և նա ոսկե թագ դրեց նրա գլխին, և նա ոսկե շղթա դրեց նրա պարանոցին:

24 Թագավորը հրամայեց իր ծառաներին, և նրանք նրան նստեցրին թագավորին պատկանող երկրորդ կառքը, որը գնում էր թագավորի կառքի դիմաց, և նա ստիպեց նրան նստել թագավորի ձիերից մի մեծ ու հզոր ձիու վրա և անցկացվել է Եգիպտոսի երկրի փողոցներով:

25 Թագավորը հրամայեց, որ բոլոր նրանք, ովքեր թմբուկներ, տավիղներ և այլ երաժշտական գործիքներ են նվագում, թող գնան Հովսեփի հետ: Նրա հետևից գնացին հազար թմբուկ, հազար մեխոլոտ և հազար նեբալիմ:

26 Եվ հինգ հազար մարդ՝ հանած սրերով փայլատակելով ձեռքերին, և նրանք գնացին երթով և խաղալով Հովսեփի առաջ, և թագավորի մեծամեծներից քսան հազարը ոսկով ծածկված մաշկի գոտիներ հագցրին, գնացին Հովսեփի աջ կողմում: և քսան հազարը նրա ձախ կողմում, և բոլոր կանայք և աղջիկները գնում էին կտուրների վրա կամ կանգնում էին փողոցներում՝ խաղալով և ուրախանալով Հովսեփի վրա և նայեցին նրան. Ջոզեֆի տեսքը և նրա գեղեցկությունը:

27 Թագավորի ժողովուրդը գնաց նրա առջևից և նրա հետևից, ճանապարհը կնդրուկով և կասիայով և ամեն տեսակ նուրբ բուրմունքով, և զմուռս ու հալվե ցրեց ճանապարհին, և քսան մարդ նրա առաջ այս խոսքերը հռչակեցին ամբողջ երկրում. բարձր ձայն.

28 Տեսնու՞մ ես այս մարդուն, որին թագավորն ընտրել է որպես իր երկրորդը: Կառավարության բոլոր գործերը կկարգավորվեն նրա կողմից, և նա, ով խախտում է նրա հրամանը կամ չի խոնարհվում նրա առաջ մինչև գետնին, կմեռնի, քանի որ նա ապստամբում է թագավորի և նրա երկրորդի դեմ:

29 Եվ երբ ավետաբերները դադարեցին քարոզել, ողջ Եգիպտոսի ժողովուրդը մինչև գետին խոնարհվեց Հովսեփի առաջ և ասաց. Եգիպտացիների բոլոր բնակիչները խոնարհվեցին ճանապարհի երկայնքով, և երբ ավետաբերները մոտեցան նրանց, նրանք խոնարհվեցին և ուրախացան Հովսեփի առջև բոլոր տեսակի թմբուկներով, մեքոլով և նեբալով:

30 Եվ Հովսեփն իր ձիու վրա բարձրացրեց իր աչքերը դեպի երկինք և աղաղակեց և ասաց. Ով Զորաց Տեր, երջանիկ է այն մարդը, ով վստահում է քեզ:

31 Եվ Հովսեփը փարավոնի ծառաների ու սպասավորների հետ անցավ Եգիպտոսի ամբողջ երկրում, և նրանք ցույց տվեցին նրան Եգիպտոսի ամբողջ երկիրը և թագավորի բոլոր գանձերը:

32 Եվ Հովսեփը վերադարձավ և եկավ այդ օրը փարավոնի առջև, և թագավորը Հովսեփին տվեց մի կալվածք Եգիպտոսի երկրում՝ կալվածք դաշտեր ու խաղողի այգիներ, և թագավորը Հովսեփին տվեց երեք հազար տաղանդ արծաթ և հազար տաղանդ ոսկի: և օնիքսի քարեր և բդելիում և շատ նվերներ:

33 Եվ հաջորդ օրը թագավորը հրամայեց Եգիպտոսի ողջ ժողովրդին, որ Հովսեփին ընծաներ ու նվերներ բերեն, և նա, ով խախտում է թագավորի հրամանը, պետք է մահանա: Նրանք բարձր տեղ շինեցին քաղաքի փողոցում, այնտեղ զգեստներ փռեցին, և ով ինչ-որ բան բերեր Հովսեփին, դրեց այն բարձր տեղում:

34 Եգիպտացիների ամբողջ ժողովուրդը բարձր տեղն ինչ-որ բան գցեց. մի մարդու՝ ոսկյա ականջօղ, մյուսին՝ մատանիներ ու ականջօղեր, ոսկուց ու արծաթից պատրաստված զանազան անոթներ, օնիքսի քարեր ու բդելիում, նա ձուլեց դրա վրա: բարձր տեղ; ամեն մեկն իր ունեցածից մի բան տվեց:

35 Եվ Հովսեփը վերցրեց այս ամենը և դրեց իր գանձարանում, և թագավորի բոլոր պաշտոնյաներն ու ազնվականները բարձրացրին Հովսեփին և նրան շատ նվերներ տվեցին, քանի որ թագավորն ընտրել էր նրան որպես երկրորդ:

36 Թագավորը մարդ ուղարկեց Օնի Աքիրամի որդի Փոթիֆերայի մոտ, և նա վերցրեց իր մանկահասակ աղջկան՝ Օսնաթին և նրան կին տվեց Հովսեփին:

37 Աղջիկը շատ գեղեցիկ, կույս էր, որին տղամարդը չէր ճանաչում, և Հովսեփը նրան կին առավ: Թագավորն ասաց Հովսեփին.

38 Եվ Հովսեփը երեսուն տարեկան էր, երբ կանգնեց փարավոնի առաջ, և Հովսեփը դուրս եկավ թագավորի առաջից և դարձավ թագավորի երկրորդը Եգիպտոսում:

39 Թագավորը Հովսեփին հարյուր ծառա տվեց, որ իր տանը այցելեն նրան, և Հովսեփը նույնպես ուղարկեց ու շատ ծառաներ գնեց, և նրանք մնացին Հովսեփի տանը:

40 Այնուհետև Հովսեփն իր համար թագավորական պալատի գավիթի առջև կառուցեց մի շատ հոյակապ տուն, որը նման էր թագավորների տներին, և տանը

շինեց մի մեծ տաճար, որը շատ նրբագեղ տեսք ուներ և հարմար էր իր բնակության համար. Երեք տարի Հովսեփն իր տունը կառուցեց:
41 Եվ Հովսեփն իր համար շինեց մի շատ նրբագեղ գահ՝ առատ ոսկուց և արծաթից, և այն ծածկեց օնիքսի քարերով և բդելիումով, և նրա վրա դարձրեց Եգիպտոսի ամբողջ երկրի նմանությունը և Եգիպտոսի գետի նմանությունը: ջրում է Եգիպտոսի ամբողջ երկիրը. և Ջոզեֆը ապահով նստեց իր գահին իր տանը, և Տերը մեծացրեց Հովսեփի իմաստությունը:
42 Եգիպտացիների բոլոր բնակիչները, փարավոնի ծառաներն ու նրա իշխանները շատ էին սիրում Հովսեփին, որովհետև դա Տիրոջից էր Հովսեփին:
43 Եվ Հովսեփն ուներ պատերազմող բանակ՝ զորքերով ու զորքերով դուրս գալով քառասուն հազար վեց հարյուր հոգու թվով, որոնք կարող էին զենք կրել՝ թագավորին և Հովսեփին թշնամու դեմ օգնելու համար, բացի թագավորի սպաներից, նրա ծառաներից ու բնակիչներից: Եգիպտոս առանց թվի.
44 Եվ Հովսեփն իր զորավոր մարդկանց և իր ամբողջ զորքին տվեց վահաններ և նիզակներ, գլխարկներ և զրահներ և պարսատիկների համար քարեր:

ԳԼՈՒԽ 50

1 Այդ ժամանակ Թարսիսի որդիները եկան Իսմայելի որդիների դեմ և պատերազմեցին նրանց հետ, և Թարսիսի որդիները երկար ժամանակ կողոպտեցին իսմայելացիներին:
2 Այդ օրերին Իսմայելի որդիները սակավաթիվ էին, և նրանք չկարողացան հաղթել Թարսիսի որդիներին, և սաստիկ ճնշված էին:
3 Իսմայելացիների ծերերը մի արձանագրություն ուղարկեցին Եգիպտոսի թագավորի մոտ՝ ասելով. .
4 Փարաւոնը Յովսէփին ուղարկեց իր հետ եղող զօրաւոր մարդկանց ու զօրքերի հետ, ինչպէս նաեւ իր զօրաւոր մարդկանց հետ թագաւորի տնից:
5 Եվ նրանք գնացին Հավիլայի երկիրը Իսմայելի որդիների մոտ, որպեսզի օգնեն նրանց Թարսիսի որդիների դեմ, և Իսմայելի որդիները կռվեցին Թարսիսի որդիների հետ, և Հովսեփը հարվածեց Թարսիսացիներին, և նա տիրեց նրանց ամբողջ երկիրը, և Իսմայելի որդիներն այնտեղ են բնակվում մինչև այսօր:
6 Երբ Թարսիսի երկիրը հնազանդվեց, բոլոր թարսիսացիները փախան և եկան իրենց եղբայրների՝ Յավանի որդիների սահմանը, և Հովսեփն իր բոլոր զորավոր մարդկանցով և զորքով վերադարձավ Եգիպտոս, և նրանցից ոչ մեկը չկորցրեց:
7 Եվ տարվա հեղափոխության ժամանակ, Եգիպտոսի վրա Հովսեփի թագավորության երկրորդ տարում, Տերը մեծ առատություն տվեց ամբողջ երկրում յոթ տարի, ինչպես որ ասել էր Հովսեփը, քանզի Տերն օրհնեց երկրի բոլոր բերքը այդ օրերին յոթի համար. տարիներ, և նրանք կերան և շատ կշտացան:
8 Այդ ժամանակ Հովսեփն իր ենթակայության տակ գտնվող պաշտոնյաներ ուներ, և նրանք հավաքեցին լավ տարիների բոլոր կերակուրները և տարեցտարի ցորենը դիզեցին և դրեցին այն Հովսեփի գանձարանում:
9 Եվ երբ նրանք հավաքում էին կերակուրը, Հովսեփը հրամայեց, որ բերեն ցորենը հասկերի մեջ, ինչպես նաև բերեն դրա հետ դաշտի հողից, որպեսզի այն չփչանա:
10 Եվ Հովսեփն ամեն տարի արեց այս կերպ, և առատության համար ծովի ավազի պես ցորենը դիզեց, որովհետև նրա պաշարները հսկայական էին և առատության համար անհնար էր համարել:
11 Եվ նաև Եգիպտոսի բոլոր բնակիչները յոթ լավ տարիների ընթացքում մեծ առատությամբ հավաքեցին բոլոր տեսակի կերակուրներ իրենց շտեմարաններում, բայց նրանք չարեցին դա այնպես, ինչպես Հովսեփն արեց:
12 Եվ ամբողջ կերակուրը, որ Հովսեփն ու եգիպտացիները հավաքել էին առատության յոթ տարիների ընթացքում, երկրի համար ապահովված էին սովի յոթ տարիների համար պահեստներում՝ ամբողջ երկրին աջակցելու համար:
13Եւ Եգիպտոսի բնակիչները իւրաքանչիւրն իր շտեմարանը եւ իր թաքնուած տեղը ցորենով լցրեցին, որպէսզի սովի ժամանակ օգնեն:
14 Եւ Յովսէփը իր հաւաքած ամբողջ կերակուրը դրեց Եգիպտոսի բոլոր քաղաքներում, փակեց բոլոր շտեմարանները եւ պահակներ դրեց նրանց վրայ:
15 Հովսեփի կինը՝ Փոթիֆերայի դուստրը՝ Օսնաթը, ծնեց նրան երկու որդի՝ Մանասեին և Եփրեմին, և Հովսեփը երեսունչորս տարեկան էր, երբ ծնեց նրանց:
16 Եվ տղաները մեծացան, և նրանք գնացին նրա ճանապարհներով և նրա ցուցումներով, նրանք չշեղվեցին այն ճանապարհից, որը նրանց սովորեցրել էր իրենց հայրը՝ ո՛չ աջ, ո՛չ ձախ:
17 Եվ Տերը տղաների հետ էր, և նրանք մեծացան և հասկացողություն և հմտություն ունեին ամբողջ իմաստության և կառավարության բոլոր գործերի մեջ, և թագավորի բոլոր պաշտոնյաները և Եգիպտոսի բնակիչների նրա մեծամեծ մարդիկ բարձրացրին տղաներին, և նրանք բարձրացան. մեծացել է թագավորի զավակների մեջ:
18 Եվ առատության յոթ տարիները, որ ամբողջ երկրում կային, վերջացան, և սովի յոթ տարիները եկան նրանցից հետո, ինչպես որ Հովսեփն էր ասել, և սով տիրեց ամբողջ երկրում:
19 Եվ Եգիպտոսի ողջ ժողովուրդը տեսավ, որ սով է սկսվել Եգիպտոսի երկրում, և Եգիպտոսի ողջ ժողովուրդը բացեց իր ցորենի պահեստները, որովհետև սովը տիրեց նրանց:
20 Նրանք գտան իրենց շտեմարաններում եղած բոլոր կերակուրները, որոնք լի էին անասուններով և ուտելու ոչ պիտանի էին, և սովը տիրեց ամբողջ երկրում, և Եգիպտոսի բոլոր բնակիչները եկան ու աղաղակեցին փարավոնի առաջ, որովհետև սովը մեծ էր նրանց վրա:
21 Նրանք ասացին փարավոնին. «կերակուր տուր քո ծառաներին, և ինչո՞ւ մենք սովից մեռնենք քո աչքի առաջ՝ մենք և մեր փոքրիկները»:
22 Փարավոնը պատասխանեց նրանց և ասաց. Չէ՞ որ Հովսեփը պատվիրեց, որ ցորենը դիզեն առատության յոթ տարիների ընթացքում սովի տարիների համար: և ինչո՞ւ չլսեցիք նրա ձայնին:
23 Եգիպտացիները պատասխանեցին թագավորին՝ ասելով. «Կենդանի է քո անձը, մեր տե՛ր, քո ծառաներն արեցին այն ամենը, ինչ պատվիրել էր Հովսեփը, որովհետև քո ծառաները նույնպես հավաքեցին իրենց

արտերի ամբողջ բերքը յոթ տարվա առատության ընթացքում և դրեցին այն: խանութներում մինչ օրս:

24 Եվ երբ սովը հաղթեց քո ծառաներին, մենք բացեցինք մեր շտեմարանները, և ահա մեր ամբողջ բերքը լցված էր անասուններով և պիտանի չէր ուտելու:

25 Երբ թագավորը լսեց այն ամենը, ինչ պատահել էր Եգիպտոսի բնակիչներին, թագավորը սաստիկ վախեցավ սովի պատճառով, և սաստիկ սարսափեց. Թագավորը պատասխանեց Եգիպտոսի ժողովրդին՝ ասելով. «Քանի որ այս ամենը ձեզ հետ պատահեց, գնացեք Հովսեփի մոտ, արեք այն, ինչ նա ձեզ ասի, մի՛ խախտեք նրա պատվիրանները»:

26 Եվ Եգիպտոսի ողջ ժողովուրդը դուրս ելավ և եկան Հովսեփի մոտ և ասացին նրան. որովհետև մենք հավաքեցինք մեր բերքը այն յոթ տարիների ընթացքում, ինչպես որ դու պատվիրեցիր, և դրեցինք այն պահեստում, և այսպես պատահեց մեզ:

27 Եվ երբ Հովսեփը լսեց Եգիպտոսի ժողովրդի բոլոր խոսքերը և այն, ինչ պատահել էր նրանց, Հովսեփը բացեց իր բերքի բոլոր պահեստները և վաճառեց այն Եգիպտոսի ժողովրդին:

28 Եվ սովը տիրեց ամբողջ երկրում, և սովը բոլոր երկրներում էր, բայց Եգիպտոսի երկրում վաճառվող ապրանք կար:

29 Եվ Եգիպտոսի բոլոր բնակիչները եկան Հովսեփի մոտ՝ ցորեն գնելու, որովհետև սովը տիրեց նրանց վրա, և նրանց ամբողջ ցորենը փչացավ, և Հովսեփն ամեն օր այն վաճառում էր Եգիպտոսի ողջ ժողովրդին:

30 Եվ Քանանի երկրի բոլոր բնակիչները, Փղշտացիները, Հորդանանից այն կողմ գտնվողները, արևելքի երեխաները և հեռու ու մոտ գտնվող երկրների բոլոր քաղաքները լսեցին, որ Եգիպտոսում ցորեն կա, և նրանք բոլորը եկան Եգիպտոս. ցորեն գնելու համար, որովհետև սովը տիրեց նրանց:

31 Եվ Հովսեփը բացեց ցորենի շտեմարանները և նրանց վրա սպասավորներ դրեց, և նրանք ամեն օր կանգնում էին և վաճառում բոլորին, ովքեր գալիս էին:

32 Եվ Հովսեփը գիտեր, որ իր եղբայրները նույնպես կգան Եգիպտոս՝ ցորեն գնելու, քանի որ սովը տիրել էր ամբողջ երկրի վրա: Եվ Հովսեփը հրամայեց իր ողջ ժողովրդին, որ այն հռչակեն Եգիպտոսի ողջ երկրում՝ ասելով.

33 Թագավորի, նրա երկրորդի և նրանց մեծերի հաճույքն է, որ ցանկացած ոք, ով ցանկանում է Եգիպտոսում եգիպտացորեն գնել, թող իր ծառաներին չուղարկի Եգիպտոս գնելու, այլ իր որդիներին, ինչպես նաև ցանկացած եգիպտացի կամ քանանացի, Եգիպտացիների ցորեն գնելուց որևէ խանութից կգա և կգնա այն վաճառի ամբողջ երկրում, նա կմեռնի, որովհետև ոչ ոք չի գնի, բացի իր ընտանիքի կարիքներից:

34 Եվ ով որ երկու կամ երեք անասուն առաջնորդի, պիտի մեռնի, որովհետև մարդը միայն իր գազանին պիտի առաջնորդի:

35 Եվ Հովսեփը պահապաններ դրեց Եգիպտոսի դարպասների մոտ և հրամայեց նրանց՝ ասելով. գրված, և ինչ որ գրված է ցերեկը, երեկոյան ուղարկիր ինձ նրանց անունները, որպեսզի իմանամ նրանց անունները:

36 Եւ Յովսէփը Եգիպտոսի ամբողջ երկրում սպաներ դրեց, եւ հրամայեց նրանց անել այս բոլոր բաները:

37 Եւ Յովսէփն այս բոլոր բաներն արեց եւ այս կանոնները ստեղծեց, որպէսզի իմանա, թէ իր եղբայրները ե՞րբ պիտի գան Եգիպտոս՝ ցորեն գնելու: և Հովսեփի ժողովուրդը ամեն օր այն հռչակեց Եգիպտոսում՝ համաձայն այս խոսքերի և կանոնների, որոնք Հովսեփն էր պատվիրել:

38 Եվ արևելյան և արևմտյան երկրների և ամբողջ երկրի բոլոր բնակիչները լսեցին այն կանոններն ու կանոնները, որոնք Հովսեփը հաստատել էր Եգիպտոսում, և երկրի ծայրամասերի բնակիչները եկան և ցորեն գնեցին Եգիպտոսից հետո: օր, իսկ հետո հեռացավ:

39 Եգիպտացիների բոլոր սպասավորներն արեցին այնպես, ինչպես պատվիրել էր Հովսեփը, և բոլոր նրանք, ովքեր գալիս էին Եգիպտոս՝ ցորեն գնելու, դարպասապահները գրում էին նրանց անունները և իրենց հայրերի անունները և ամեն օր երեկոյան բերում էին Հովսեփի առաջ:

ԳԼՈՒԽ 51

1 Եվ Հակոբը հետո լսեց, որ Եգիպտոսում ցորեն կա, և նա կանչեց իր որդիներին, որ գնան Եգիպտոս՝ ցորեն գնելու, որովհետև նրանց վրա նույնպես սով էր տիրել, և նա կանչեց իր որդիներին՝ ասելով.

2 Ահա ես լսում եմ, որ Եգիպտոսում եգիպտացորեն կա, և երկրի բոլոր մարդիկ գնում են այնտեղ գնելու, այժմ ինչո՞ւ եք դուք կշտացած ցույց տալու ամբողջ երկրի առաջ: դու էլ իջիր Եգիպտոս և այնտեղ եկողների մեջ մեզ համար մի քիչ ցորեն գնիր, որպեսզի չմեռնենք:

3 Եվ Հակոբի որդիները լսեցին իրենց հոր ձայնը, և նրանք վեր կացան իջնելու Եգիպտոս՝ այնտեղ եկած մնացածների մեջ ցորեն գնելու համար:

4 Նրանց հայրը՝ Հակոբը, պատվիրեց նրանց՝ ասելով.

5 Եվ Հակոբի որդիները դուրս եկան, և նրանք գնացին Եգիպտոս, և Հակոբի որդիներն ամեն ինչ արեցին, ինչպես իրենց հայրն էր պատվիրել, և Հակոբը չուղարկեց Բենիամինին, քանի որ նա ասաց. եղբայր; Յակոբի որդիներից տասը գնացին:

6 Եվ մինչ Հակոբի որդիները գնում էին ճանապարհով, նրանք զղջացին, թե ինչ արեցին Հովսեփի հետ, և խոսեցին միմյանց հետ և ասացին. մենք գնում ենք, և եթե նրան գտնենք, փրկագին կվերցնենք իր տիրոջից, իսկ եթե ոչ՝ ուժով, և մենք կմեռնենք նրա համար:

7 Յակոբի որդիները համաձայնեցին այս բանին ու Յովսէփի պատճառով զօրացան, որ ազատեն նրան իր տիրոջ ձեռքից, իսկ Յակոբի որդիները գնացին Եգիպտոս: և երբ նրանք մոտեցան Եգիպտոսին, նրանք բաժանվեցին միմյանցից և անցան Եգիպտոսի տասը դարպասներով, և դարպասապահներն այդ օրը գրեցին նրանց անունները և երեկոյան բերեցին նրանց Հովսեփի մոտ:

8 Եվ Հովսեփը կարդաց անունները քաղաքի դարպասապահների ձեռքից, և նա տեսավ, որ իր եղբայրները մտել էին քաղաքի տասը դարպասներով, և Հովսեփն այն ժամանակ հրամայեց, որ այն հռչակվի Եգիպտոսի ամբողջ երկրում: , ասելով,

9 Դուրս եկեք բոլոր պահապաններ, փակեք բոլոր ցորենի պահեստները և բաց թողեք միայն մեկը, որպեսզի եկողները կարողանան գնել դրանից:

10 Այդ ժամանակ Հովսեփի բոլոր սպասավորներն այդպես էլ արեցին, և փակեցին բոլոր խանութները և բաց թողեցին միայն մեկը:
11 Եւ Յովսէփն իր եղբայրների գրաւոր անունները տուեց բաց պահեստի վերայ դրուածին, եւ ասեց նորան. բռնեցե՛ք նրանց և ուղարկե՛ք, և նրանք այդպես էլ արեցին:
12 Եվ երբ Հակոբի որդիները եկան քաղաք, նրանք միացան քաղաքում՝ փնտրելու Հովսեփին, նախքան իրենց համար ցորեն գնելը:
13 Եվ նրանք գնացին պոռնիկների պարիսպների մոտ, և նրանք երեք օր փնտրեցին Հովսեփին պոռնիկների պարիսպների մեջ, որովհետև նրանք կարծում էին, որ Հովսեփը կգա պոռնիկների պարիսպները, քանի որ Հովսեփը շատ գեղեցիկ և բարեհաճ էր, և Հակոբի որդիները երեք օր փնտրեցին Հովսեփին, բայց չկարողացան գտնել նրան:
14 Եվ այն մարդը, ով դրված էր բաց շտեմարանի վրա, փնտրում էր այն անունները, որ Հովսեփն էր տվել իրեն, բայց չգտավ:
15 Նա մարդ ուղարկեց Հովսեփի մոտ՝ ասելով. Յովսէփը ծառաներ ուղարկեց՝ որոնելու այդ մարդկանց ամբողջ Եգիպտոսում եւ նրանց բերելու Յովսէփի առաջ:
16 Եվ Հովսեփի ծառաները գնացին, եկան Եգիպտոս և չկարողացան գտնել նրանց, և գնացին Գոսեն, և նրանք այնտեղ չէին, և հետո գնացին Ռամսեսս քաղաք և չկարողացան գտնել նրանց:
17 Եվ Հովսեփը շարունակեց ուղարկել տասնվեց ծառաներ՝ փնտրելու իր եղբայրներին, և նրանք գնացին տարածվեցին քաղաքի չորս անկյուններում, և ծառաներից չորսը մտան պոռնիկների տուն, և այնտեղ գտան տասը մարդկանց՝ իրենց եղբորը փնտրելու համար: .
18 Եվ այդ չորս մարդիկ վերցրին նրանց և բերեցին նրանց իր առաջ, և նրանք խոնարհվեցին նրա առաջ մինչև գետնին, և Հովսեփը նստած էր իր գահին իր տաճարում, իշխանական հանդերձներ հագած, և նրա գլխին մի մեծ ոսկյա պսակ կար: և բոլոր զորավոր մարդիկ նստած էին նրա շուրջը:
19 Եվ Հակոբի որդիները տեսան Հովսեփին, և նրա կերպարանքն ու գեղեցկությունն ու դեմքի արժանապատվությունը հիանալի թվացին նրանց աչքերում, և նրանք նորից խոնարհվեցին նրա առաջ մինչև գետնին:
20 Եվ Հովսեփը տեսավ իր եղբայրներին, և նա ճանաչում էր նրանց, բայց նրանք չէին ճանաչում նրան, որովհետև Հովսեփը շատ մեծ էր նրանց աչքում, ուստի նրանք չէին ճանաչում նրան:
21 Յովսէփը խօսեց նրանց հետ՝ ասելով. Բոլորը պատասխանեցին ու ասացին. «Քո ծառաները եկել են Քանանի երկրից՝ ցորեն գնելու, որովհետև սով է տիրում ամբողջ երկրի վրա, և քո ծառաները լսել են, որ Եգիպտոսում ցորեն կա, և նրանք եկել են մյուսների հետ՝ ցորեն գնելու: նրանց աջակցության համար:
22 Յովսէփը պատասխանեց նրանց ու ասաց. դա կարող է լինել միայն այն, որ դուք եկել եք լրտեսելու երկրի միջով:
23 Բոլորը միասին պատասխանեցին Հովսեփին և ասացին. «Այդպես չէ, տե՛ր, մենք իրավացի ենք, քո ծառաները լրտեսներ չեն, այլ եկել ենք ցորեն գնելու, որովհետև քո ծառաները բոլորը եղբայրներ են, մեկ մարդու որդիներ երկրի երկրում: Քանանը, և մեր հայրը մեզ պատվիրեց՝ ասելով. «Երբ քաղաք գաք, միասին մի դարպասից մի՛ մտեք երկրի բնակիչների պատճառով»:
24 Յովսէփը դարձեալ պատասխանեց անոնց ու ըսաւ. դուք եկել եք տեսնելու երկրի մերկությունը:
25 Անշուշտ, ամեն ոք, ով գալիս է ցորեն գնելու, գնում է իր ճանապարհով, և դուք արդեն երեք օր երկրում եք, և ի՞նչ եք անում պոռնիկների պարիսպների մեջ, որոնցում այս երեք օրն էիք: անշուշտ, լրտեսները սիրում են այս բաները:
26 Նրանք ասացին Հովսեփին. ահա ամենափոքրն այսօր մեր հոր հետ է Քանանի երկրում, և մեկը չկա, որովհետև նա կորել էր մեզանից, և մենք մտածեցինք, որ նա կարող է լինել այս երկրում, ուստի մենք որոնելով նրան ամբողջ երկրում, և եկել են նույնիսկ պոռնիկների տները՝ այնտեղ փնտրելու նրան:
27 Եւ Յովսէփն ասաց նրանց. «Եւ դուք նրան փնտռու՞մ էիք ամբողջ երկրի վրայ, որ միայն Եգիպտոս է մնացել, որպէսզի նրան փնտրէք»: Իսկ ի՞նչ պետք է անի քո եղբայրը պոռնիկների տներում, թեև նա Եգիպտոսում էր: Չե՞ս ասել, որ դու Աբրահամի որդի Իսահակի որդիներից ես, և ի՞նչ պիտի անեն Հակոբի որդիները պոռնիկների տներում:
28 Եվ նրանք ասացին նրան. «Քանի որ մենք լսել ենք, որ Իսմայելացիները գողացել են նրան մեզանից, և մեզ ասացին, որ նրանք վաճառել են նրան Եգիպտոսում, և քո ծառան՝ մեր եղբայրը, շատ գեղեցիկ և բարեհաճ է, ուստի մենք մտածեցինք, որ նա անպայման կկատարի: եղիր պոռնիկների տներում, ուստի քո ծառաները գնացին այնտեղ՝ փնտրելու նրան և փրկագին տալու նրա համար:
29 Յովսէփը դեռ պատասխանեց նրանց՝ ասելով. քանի որ կենդանի է փարավոնը, դուք լրտեսներ եք, հետևաբար պոռնիկների տներն եք եկել, որպեսզի ձեզ չճանաչեն:
30 Եվ Հովսեփն ասաց նրանց. Իսկ հիմա, եթե գտնեք նրան, և նրա տերը ձեզանից մեծ գին պահանջի, կտա՞ք այն նրա փոխարեն: և նրանք ասացին.
31 Եվ նա ասաց նրանց. «Եվ եթե նրա տերը չհամաձայնի բաժանվել նրանից մեծ գնով, ի՞նչ կանեք նրա հետ նրա հաշվին»: Նրանք պատասխանեցին նրան ու ասացին.
32 Յովսէփն ասաց նրանց. դուք լրտեսներ եք, որովհետև եկել եք սպանելու երկրի բնակիչներին, քանի որ մենք լսել ենք, որ ձեր եղբայրներից երկուսը ձեր քրոջ պատճառով սպանել են Սյուքեմի բոլոր բնակիչներին Քանանի երկրում, և դուք հիմա եկել եք այդ գործն անելու: ինչպես Եգիպտոսում՝ քո եղբոր պատճառով:
33 Միայն սրանով ես կիմանամ, որ դուք ճշմարիտ մարդիկ եք. եթե դու քո միջից մեկին տուն ուղարկես, որ քո փոքր եղբորը բերի քո հորից և բերի նրան այստեղ ինձ մոտ, և այս բանն անելով՝ ես կիմանամ, որ դու ճիշտ ես:
34 Եւ Յովսէփը կանչեց իր զօրաւոր մարդկանցից յոթանասունին, եւ նա ասաց նրանց.
35 Եվ զորավորները բռնեցին տասը մարդկանց, բռնեցին նրանցից և դրեցին պալատ, և նրանք երեք օր մնացին պալատում:
36 Եվ երրորդ օրը Հովսեփը հրամայեց նրանց դուրս բերել ծխից, և նա ասաց նրանց. «Դա ձեզ համար արեք,

եթե ճշմարիտ տղամարդիկ եք, որպեսզի ապրեք, ձեր եղբայրներից մեկը պետք է սահմանափակվի ծխում, մինչ դուք գնաք»: և վերցրու քո տան ցորենը՝ Քանանի երկիրը, և վերցրու քո կրտսեր եղբորը և բերիր նրան այստեղ ինձ մոտ, որպեսզի ես իմանամ, որ դուք իսկական տղամարդիկ եք, երբ այս բանն անեք:
37 Եվ Հովսեփը դուրս եկավ նրանցից և մտավ սենյակ, և մեծ լացով լաց եղավ, որովհետև խղճացել էր նրանց համար, և նա լվաց իր երեսը և նորից վերադարձավ նրանց մոտ, և նա վերցրեց Սիմեոնին նրանցից և հրամայեց, որ նա գա. կապված, բայց Սիմեոնը չէր ցանկանում դա անել, քանի որ նա շատ հզոր մարդ էր, և նրանք չէին կարող նրան կապել:
38 Եվ Հովսեփը կանչեց իր զորավոր մարդկանց, և յոթանասուն քաջ մարդիկ եկան նրա առջև՝ հանած սրերը ձեռքներին, և Հակոբի որդիները սարսափեցին նրանց վրա:
39 Եվ Հովսեփն ասաց նրանց. լսվեց հեռվից.
40 Եվ Հովսեփի բոլոր քաջարի մարդիկ սարսափեցին ճիչի ձայնից, որ ընկան իրենց երեսի վրա, և նրանք շատ վախեցան ու փախան:
41 Եվ բոլոր մարդիկ, որ Հովսեփի հետ էին, փախան, քանի որ շատ էին վախենում իրենց կյանքից, և այնտեղ մնացին միայն Հովսեփն ու նրա որդին՝ Մանասեն, և Հովսեփի որդի Մանաաան տեսավ Շմավոնի զորությունը, և սաստիկ բարկացավ:
42 Հովսեփի որդի Մանաաան վեր կացավ Շմավոնի մոտ, և Մանաաան բռունցքով հարվածեց Շմավոնի պարանոցին, և Շմավոնը զայրացավ:
43 Եվ Մանաաան բռնեց Շմավոնին, և նա բռնությամբ բռնեց նրան, և նա կապեց ու տարավ բանտարկության տուն, և Հակոբի բոլոր որդիները զարմացան երիտասարդության արարքից:
44 Շմաւոնն իր եղբայրներին ասաց.
45 Եվ դրանից հետո Հովսեփը հրամայեց կանչել իրեն, ով նշանակված էր պահեստի վրա, որպեսզի նրանց պարկերը լցնեն եգիպտացորենով այնքան, որքան կարող էին տանել, և յուրաքանչյուրի փողը վերադարձնի իր պարկի մեջ, և նրանց կերակուր տա ճանապարհի համար, և այսպէս ըրաւ անոնց:
46 Եվ Հովսեփը հրամայեց նրանց՝ ասելով. «Զգույշ եղեք, որ չխախտեք իմ հրամանը՝ բերելու ձեր եղբորը, ինչպես ասացի ձեզ, և երբ ձեր եղբորը բերեք այստեղ ինձ մոտ, այն ժամանակ ես կիմանամ, որ դուք ճշմարիտ մարդիկ եք, և դուք. երթևեկություն կանի երկրում, և ես կվերադարձնեմ քեզ քո եղբորը, և դու խաղաղությամբ կվերադառնաս քո հոր մոտ:
47 Բոլորն էլ պատասխանեցին ու ասացին.
48 Եվ ամեն մարդ իր ցորենը բարձրացրեց իր էշի վրա, և նրանք գնացին գնալու Քանանի երկիրը իրենց հոր մոտ: և նրանք եկան իջեւանատուն, և Ղևին իր պարկը տարածեց, որ իր էշին սնուցում տա, և տեսավ, որ իր ամբողջ ծանրությամբ փողը դեռ իր պարկի մեջ էր:
49 Եվ մարդը շատ վախեցավ և ասաց իր եղբայրներին. ?
50 Բոլորն էլ ասացին. «Իսկ որտե՞ղ է Տիրոջ ողորմությունը մեր հայրերի՝ Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի վերջի հանդեպ, որ Տերն այսօր մեզ Եգիպտոսի թագավորի ձեռքը մատնեց՝ մեր դեմ հանելու համար»:
51 Յուդան նրանց ասաց.
52 Ռուբենն ասաց նրանց. Հիմա Աստված պահանջում է նրան մեզանից, և ինչպե՞ս եք համարձակվում ասել. «Ո՞ւր է Տիրոջ ողորմությունը մեր հայրերի հանդեպ, մինչդեռ դուք մեղք եք գործել Տիրոջ առաջ»:
53 Եվ նրանք գիշերը մնացին այդ տեղում, և առավոտ կանուխ վեր կացան և իրենց էշերը լցրեցին իրենց ցորենը, և նրանք առաջնորդեցին նրանց, գնացին և եկան իրենց հոր տունը, որը գտնվում է Քանանի երկրում:
54 Եվ Հակոբն ու իր ընտանիքը դուրս եկան իր որդիներին դիմավորելու, և Հակոբը տեսավ, որ նրանց եղբայր Սիմեոնը նրանց հետ չէր, և Հակոբն ասաց իր որդիներին. և նրա որդիները պատմեցին նրան այն ամենը, ինչ իրենց հետ պատահել էր Եգիպտոսում:

ԳԼՈՒԽ 52

1 Եվ նրանք մտան իրենց տունը, և ամեն մարդ բացեց իր պարկը, և նրանք տեսան, և ահա ամեն մեկի փողի կապոցն այնտեղ էր, որից նրանք և իրենց հայրը խիստ սարսափեցին:
2 Յակոբն ասաց նրանց. Ես ուղարկեցի քո եղբորը՝ Ջոզեֆին, որ հարցնի քո բարօրությանը, և դու ասացիր ինձ. Մի վայրի գազան կուլ տվեց նրան:
3 Եվ Սիմեոնը գնաց ձեզ հետ ուտելիք գնելու, և դուք ասում եք, որ Եգիպտոսի թագավորը նրան բանտ է նստեցրել, և դուք ցանկանում եք Բենիամինին վերցնել, որպեսզի նա նույնպես մահանա, և իմ ալեհեր մազերը ցավով գերեզման իջեցնեք Բենիամինի պատճառով և նրա եղբայրը՝ Ջոզեֆը:
4 Ուստի հիմա իմ որդին քեզ հետ չպիտի իջնի, որովհետև նրա եղբայրը մեռած է, և նա մենակ է մնացել, և այն ճանապարհով, որով դու գնում ես, կարող է չարիք պատահել, ինչպես որ պատահեց իր եղբորը:
5 Ռուբենն ասաց իր հորը. Յակոբն ասաց իր որդիներին.
6 Յուդան նրանց ասաց.
7 Եվ այդ օրերին սովը սաստիկ սաստկացավ ամբողջ երկրում, և երկրի բոլոր մարդիկ գնացին և եկան Եգիպտոս՝ ուտելիք գնելու, որովհետև սովը մեծապես տիրեց նրանց վրա, և Հակոբի որդիները մնացին Քանանում մեկ տարի և երկու ամիս: մինչև նրանց եգիպտացորենն ավարտվեց:
8 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանց ցորենն ավարտվեց, Հակոբի ամբողջ ընտանիքը քաղցած էր, և Հակոբի որդիների բոլոր մանուկները հավաքվեցին և մոտեցան Հակոբին, և նրանք բոլորը շրջապատեցին նրան, և նրանք ասացին նրան. Տո՛ւր մեզ հաց, և ինչո՞ւ մենք բոլորս քո ներկայությամբ կկորչենք սովից:
9 Հակոբը լսեց իր որդու երեխաների խոսքերը, և նա մեծ լաց եղավ, և նրա խղճահարությունը արթնացավ նրանց համար, և Հակոբը կանչեց իր որդիներին, և նրանք բոլորը եկան և նստեցին նրա առաջ:
10 Եվ Հակոբն ասաց նրանց. «Եվ դուք չե՞ք տեսել, թե ինչպես են ձեր զավակները այսօր լաց լինում ինձ վրա՝ ասելով. «Մեզ հաց տվեք, և չկա»: այժմ վերադարձի՛ր և մեզ համար մի քիչ ուտելիք գնի՛ր:
11 Յուդան պատասխանեց և ասաց իր հորը. «Դու չես տեսնի իմ երեսը, եթե քո եղբայրը քեզ հետ չլինի, որովհետև Եգիպտոսի թագավորը ուժեղ և հզոր թագավոր է, և ահա, եթե մենք գնանք նրա մոտ առանց մեր եղբորը. բոլորը մահապատժի պիտի ենթարկուին:

12 Մի՞թե դու չգիտես և չե՞ս լսել, որ այս թագավորը շատ հզոր և իմաստուն է, և նրա նմանը չկա ամբողջ աշխարհում: ահա մենք տեսել ենք երկրի բոլոր թագավորներին, և այդ թագավորի նման՝ Եգիպտոսի թագավորին, չենք տեսել. անշուշտ, երկրի բոլոր թագավորների մեջ փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքից մեծ չկա, սակայն Եգիպտոսի թագավորը նրանից մեծ և հզոր է, և Աբիմելեքը կարող է համեմատվել միայն նրա սպաներից մեկի հետ:

13 Հա՛յր, դու չես տեսել նրա պալատը և նրա գահը և նրա բոլոր ծառաները, որոնք կանգնած են նրա առաջ. դու չես տեսել այդ թագավորին իր գահին իր շքեղությամբ և թագավորական տեսքով, հագած իր թագավորական զգեստները՝ մեծ ոսկե թագով գլխին. դու չես տեսել այն պատիվն ու փառքը, որ Աստված տվել է նրան, որովհետև նրա նմանը չկա ամբողջ աշխարհում:

14 Հա՛յր, դու չես տեսել իմաստությունը, հասկացողությունը և գիտելիքը, որ Աստված տվել է իր սրտում, և չես լսել նրա քաղցր ձայնը, երբ նա խոսում էր մեզ հետ:

15 Մենք չգիտենք, հա՛յր, ո՞վ է ճանաչել նրան մեր անունները և մեզ պատահած բոլորը, բայց նա էլ քեզնից հետո հարցրեց՝ ասելով.

16 Դու չես տեսել, որ Եգիպտոսի կառավարության գործերը կարգավորվում են նրա կողմից, առանց հարցնելու իր տիրոջ փարավոնին. դու չես տեսել այն ակնածանքն ու վախը, որ նա դրել էր բոլոր եգիպտացիների վրա:

17 Եվ նաև, երբ մենք հեռացանք նրանից, մենք սպառնացինք անել Եգիպտոսին, ինչպես ամորհացիների մնացած քաղաքները, և մենք չափազանց բարկացած էինք նրա բոլոր խոսքերի դեմ, որոնք նա ասաց մեր մասին որպես լրտեսներ, և հիմա, երբ մենք նորից կգանք. նրա առաջ նրա սարսափը կթափվի բոլորիս վրա, և մեզանից ոչ ոք չի կարողանա նրա հետ խոսել թե՛ փոքր, թե՛ մեծ բանով:

18 Արդ, հա՛յր, ուղարկի՛ր, որ տղան մեզ հետ լինի, և մենք իջնենք և քեզ համար կերակուր գնենք մեր աջակցության համար, և սովից չմեռնենք: Յակոբն ասաց. ի՞նչ է այս բանը, որ դու ինձ արեցիր:

19 Յուդան ասաց իր հայր Յակոբին. «Տո՛ւր տղային իմ խնամքին, և մենք վեր կենանք, իջնենք Եգիպտոս, ցորեն գնենք, այնուհետև վերադառնանք, և երբ վերադառնանք, եթե տղան մեզ հետ չլինի, թող ես քո մեղքն եմ կրում ընդմիշտ:

20 Դու տեսե՞լ ես, որ մեր բոլոր մանուկները սովից լաց են լինում քեզ վրա, և քո ձեռքում ուժ չկա նրանց կշտացնելու: հիմա թող խղճա նրանց համար, և ուղարկիր մեր եղբորը մեզ հետ, և մենք գնանք:

21Որովհետև ինչպե՞ս կցուցաբերվի քո հանդեպ Տիրոջ ողորմությունը մեր նախնիների հանդեպ, երբ դու ասես, որ Եգիպտոսի թագավորը կվերցնի քո որդուն: ինչպես կենդանի է Տերը, ես չեմ թողնի նրան, մինչև որ չբերեմ ու չդնեմ քո առաջ. բայց աղօթեցէ՛ք մեզ համար Տէրոջը, որպէսզի մեզի հետ ողորմութիւն ընէ, որպէսզի Եգիպտոսի թագաւորին ու անոր մարդոց առջեւ մեզ հաճոյք ու ողորմութիւն ընծայեն, որովհետեւ չէինք ուշանար, անկասկած, հիմա երկրորդ անգամ վերադարձած էինք ձեր որդու հետ: .

22 Յակոբն ասաց իր որդիներին.

23 Արդ, վեր կաց և գնա այդ մարդու մոտ և նրա համար քո ձեռքում վերցրու մի նվեր այն ամենից, ինչ կարելի է ձեռք բերել երկրում և բեր այն նրա առաջ, և թող Ամենակարող Աստված քեզ ողորմություն տա նրա առջև, որպեսզի նա ուղարկի Բենիամինին և Սիմեոն՝ քո եղբայրները քեզ հետ:

24 Եվ բոլոր մարդիկ վեր կացան, և վերցրին իրենց եղբայր Բենիամինին, և նրանք իրենց ձեռքը վերցրին երկրի լավագույններից մի մեծ նվեր, և նրանք վերցրեցին արծաթի կրկնակի բաժին:

25 Հակոբը խստորեն պատվիրեց իր որդիներին Բենիամինի մասին՝ ասելով.

26 Եվ Հակոբը վեր կացավ իր որդիների մոտից, ձեռքերը մեկնեց, և իր որդիների համար աղոթեց Տիրոջը և ասաց. Իմ որդիներիս հետ բարի եղիր և մի՛ հանձնիր նրանց Եգիպտոսի թագավորի ձեռքը. արա դա, աղաչում եմ քեզ, ով Աստված հանուն քո ողորմության և փրկիր իմ բոլոր երեխաներին և փրկիր նրանց Եգիպտոսի իշխանությունից և ուղարկիր նրանց նրանց երկու եղբայրներին:

27 Եվ Հակոբի որդիների բոլոր կանայք և նրանց որդիները բարձրացրին իրենց աչքերը դեպի երկինք, և նրանք բոլորը լաց եղան Տիրոջ առաջ և աղաղակեցին նրան, որ ազատի իրենց հայրերին Եգիպտոսի թագավորի ձեռքից:

28Եւ Յակոբը Եգիպտոսի թագաւորին արձանագրութիւն գրեց եւ տուեց Յուդայի ձեռքը եւ իր որդիների ձեռքը Եգիպտոսի թագաւորի համար՝ ասելով.

29 Քո ծառա Յակոբից, Իսահակի որդիից, եբրայեցի Աբրահամի, Աստծո իշխանի որդի, ողջույն Եգիպտոսի թագավոր հզոր և իմաստուն թագավորին, գաղտնիքները բացողին:

30 Եգիպտացիների իմ տիրոջը՝ թագավորին, հայտնի լինի, որ Քանանի երկրում մեզ վրա սով է տիրել, և ես իմ որդիներին ուղարկեցի քեզ մոտ, որ քեզանից մի քիչ ուտելիք գնեն՝ մեր աջակցության համար:

31 Որովհետև իմ որդիները շրջապատել էին ինձ, և ես շատ ծերացած չեմ կարող տեսնել իմ աչքերով, որովհետև իմ աչքերը շատ են ծանրացել տարիքով, ինչպես նաև ամենօրյա լացով իմ որդու համար, Հովսեփի համար, որը կորել էր իմ առաջից, և ես պատվիրեցի ինձ. որդիքը, որ չմտնեն քաղաքի դարպասները, երբ նրանք գան Եգիպտոս՝ երկրի բնակիչների պատճառով:

32 Եվ ես նաև նրանց հրամայեցի գնալ Եգիպտոս՝ փնտրելու իմ որդուն՝ Հովսեփին, գուցե այնտեղ գտնեն նրան, և նրանք այդպես էլ արեցին, և դու նրանց համարեցիր որպես երկրի լրտեսներ:

33 Քո մասին չե՞նք լսել, որ դու մեկնեցիր փարավոնի երազը և ճշմարիտ խոսեցիր նրա հետ: Ուրեմն ինչպե՞ս չես իմանում քո իմաստությամբ՝ իմ որդիները լրտեսներ են, թե ոչ:

34 Այժմ, իմ տե՛ր և թագավոր, ահա ես ուղարկեցի իմ որդուն քո առջև, ինչպես դու ասացիր իմ որդիների հետ. Ես աղաչում եմ քեզ, որ քո աչքերը դնես նրա վրա, մինչև որ նա ինձ մոտ վերադառնա իր եղբայրների հետ խաղաղությամբ:

35 Որովհետև դու չգիտե՞ս, կամ չե՞ս լսել, թե ինչ արեց մեր Աստվածը փարավոնին, երբ նա վերցրեց իմ մորը՝ Սառային, և ինչ արեց փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքի հետ նրա պատճառով, և նաև այն, ինչ արեց

մեր հայրը՝ Աբրահամը: Էլամի ինը թագաւորներ, ինչպե՞ս նա բոլորին հարուածեց իր հետ եղող մի քանի մարդկանց հետ:
36 Եվ նաև ի՞նչ արեցին իմ երկու որդիներ՝ Սիմեոնն ու Ղևին ամորհացիների ութ քաղաքներին, ինչպես կործանեցին նրանց իրենց քրոջ՝ Դինայի պատճառով:
37 Եվ նաև իրենց եղբոր՝ Բենիամինի պատճառով, նրանք մխիթարեցին իրենց եղբոր՝ Հովսեփի կորստի համար. Ուրեմն ի՞նչ պիտի անեն անոր համար, երբ տեսնեն իրենց վրայ տիրող որեւէ ժողովուրդի ձեռքը իր համար:
38 Չգիտե՞ս, ո՛վ Եգիպտոսի արքա, որ Աստծո զորությունը մեզ հետ է, և որ Աստված նաև լսում է մեր աղոթքները և չի թողնում մեզ ամեն օր:
39 Եվ երբ իմ որդիներն ինձ պատմեցին իրենց հետ քո գործերի մասին, ես քո պատճառով չդիմեցի Տիրոջը, որովհետև այն ժամանակ դու կկորչեիր քո մարդկանց հետ նախքան իմ որդի Բենիամինը քո առջևից գալը, բայց ես մտածեցի, որ ինչպես իմ որդին էր Սիմեոնը. քո տանը, գուցե դու բարյացակամ վարվես նրա հետ, ուստի ես քեզ հետ չեմ արել այս բանը:
40 Արդ, ահա իմ որդի Բենիամինը գալիս է քեզ մոտ իմ որդիների հետ, զգույշ եղիր նրանից և քո աչքերը դիր նրա վրա, և այն ժամանակ Աստված նրա աչքերը կդնի քո վրա և քո ամբողջ թագավորության վրա:
41 Հիմա ես պատմեցի քեզ այն ամենը, ինչ իմ սրտում է, և ահա իմ որդիները գալիս են քեզ մոտ իրենց եղբոր հետ, քննիր ամբողջ երկրի երեսը նրանց համար և նրանց հետ ուղարկիր խաղաղությամբ իրենց եղբայրների հետ:
42 Եւ Յակոբը մատեանը տուեց իր որդիներին Յուդայի խնամակալութեանը՝ Եգիպտոսի թագաւորին տալու համար:

ԳԼՈՒԽ 53

1 Յակոբի որդիները վեր կացան, վերցրին Բենիամինին ու ամբողջ ընծաները, գնացին ու եկան Եգիպտոս ու կանգնեցին Յովսէփի առաջ:
2 Եվ Հովսեփը տեսավ իր եղբայր Բենիամինին նրանց հետ, և նա ողջունեց նրանց, և այս մարդիկ եկան Հովսեփի տուն:
3 Եվ Հովսեփն իր տան վերակացուն հրամայեց, որ իր եղբայրներին ուտեն, և նա այդպես էլ արեց նրանց:
4 Կեսօրին Հովսեփը մարդ ուղարկեց, որ իր առջևից գան Բենիամինի հետ, և մարդիկ ասացին Հովսեփի տան վերակացուին իրենց պարկերում վերադարձված արծաթի մասին, և նա ասաց նրանց. ոչ, և նրանց մոտ բերեց նրանց եղբայր Սիմեոնին:
5 Շմաւոնն իր եղբայրներին ասաց. ինձ իր տանը:
6 Եվ Յուդան բռնեց Բենիամինի ձեռքից, և նրանք եկան Հովսեփի առջև և մինչև գետին խոնարհվեցին նրա առաջ:
7 Եվ մարդիկ նվերը տվեցին Հովսեփին, և նրանք բոլորը նստեցին նրա առջև, և Հովսեփն ասաց նրանց. Նրանք ասացին.
8 Եվ Հովսեփը կարդաց նամակը և իմացավ իր հոր գրածը, և նա ցանկացավ լաց լինել, և մտավ ներսի սենյակ և մեծ լաց եղավ. և նա դուրս եկավ:
9 Եվ նա բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ իր եղբորը՝ Բենիամինին, և նա ասաց. Բենիամինը մոտեցավ Հովսեփին, և Հովսեփը ձեռքը դրեց նրա գլխին, և նա ասաց նրան.
10 Եվ երբ Հովսեփը տեսավ իր եղբորը՝ իր մոր որդուն, նորից ուզեց լաց լինել, և մտավ սենեակը և այնտեղ լաց եղավ, լվաց իր երեսը և դուրս եկավ, լաց չեղավ և ասաց. սնունդ.
11 Եվ Հովսեփը մի բաժակ ուներ, որից խմում էր, և այն արծաթից էր, որը զարդարված էր օնիքսի քարերով և բդելիումով, և Հովսեփը խփեց բաժակը իր եղբայրների աչքի առաջ, մինչ նրանք նստած էին նրա հետ ճաշելու:
12 Եվ Հովսեփն ասաց մարդկանց. «Այս բաժակից գիտեմ, որ Ռուբենը, անդրանիկը, Շմավոնը, Ղևին և Հուդան, Իսաքարն ու Զաբուղոնը մեկ մորից երեխաներ են, նստե՛ք ուտելու՝ ըստ ձեր ծնունդների»:
13 Եվ մյուսներին էլ դասավորեց՝ ըստ իրենց ծնունդների, և ասաց. «Ես գիտեմ, որ ձեր այս կրտսեր եղբայրը եղբայր չունի, և ես, ինչպես նա, եղբայր չունեմ, ուստի նա պետք է նստի ինձ հետ ուտելու»:
14 Եվ Բենիամինը բարձրացավ Հովսեփի առջև և նստեց գահի վրա, և մարդիկ տեսան Հովսեփի գործերը, և նրանք զարմացան դրանց վրա. և մարդիկ այդ ժամանակ կերան և խմեցին Հովսեփի հետ, և նա նվերներ տվեց նրանց, և Հովսեփը մեկ նվեր տվեց Բենիամինին, և Մանասեն ու Եփրեմը տեսան իրենց հոր գործերը, և նրանք նույնպես նվերներ տվեցին նրան, և Օսնաթը տվեց. նրան մեկ նվեր, և դրանք հինգ նվերներ էին Բենիամինի ձեռքին:
15 Հովսեփը նրանց գինի հանեց խմելու, և նրանք չուզեցին խմել, և նրանք ասացին.
16 Եվ Հովսեփը երդվեց նրանց, և նա ուժեղ սեղմեց նրանց, և նրանք շատ խմեցին նրա հետ այդ օրը, և Հովսեփը այնուհետև դարձավ դեպի իր եղբայր Բենիամինը, որպեսզի խոսի նրա հետ, և Բենիամինը դեռ նստած էր գահին Հովսեփի առաջ:
17 Յովսէփն ասաց նրան. «Քո ծառան ունի տասը որդի, և սրանք են նրանց անունները՝ Բելա, Բեքեր, Աշբալ, Գերա, Նեաման, Աքի, Ռոշ, Մուփիմ, Չուփիմ և Օրդ, և ես նրանց անունները դրեցի իմ եղբոր անունով, որին չեմ տեսել: .
18 Եվ նա հրամայեց նրանց իր առաջ բերել աստղերի իր քարտեզը, որտեղ Հովսեփը գիտեր բոլոր ժամանակները, և Հովսեփն ասաց Բենիամինին.
19 Եվ Բենիամինն ասաց. «Քո ծառան գիտի նաև այն ողջ իմաստությունը, որը հայրս սովորեցրել է ինձ, և Հովսեփն ասաց Բենիամինին. «Նայի՛ր այս գործիքին և հասկացի՛ր, թե որտեղ է քո եղբայրը՝ Հովսեփը, Եգիպտոսում, որի մասին դու ասացիր, որ իջավ Եգիպտոս:
20 Եվ Բենիամինը տեսավ այդ գործիքը երկնքի աստղերի քարտեզով, և նա իմաստուն էր և նայեց դրան՝ իմանալու, թե որտեղ է իր եղբայրը, և Բենիամինը Եգիպտոսի ամբողջ երկիրը բաժանեց չորս մասի, և նա գտավ, որ նա, ով նստած էր դրա վրա. Նրա առջև նստած գահը նրա եղբայր Հովսեփն էր, և Բենիամինը շատ զարմացավ, և երբ Հովսեփը տեսավ, որ իր եղբայր Բենիամինը շատ զարմացավ, ասաց Բենիամինին. դու տեսար, և ինչո՞ւ ես զարմացել:
21 Եվ Բենիամինը ասաց Հովսեփին. Ես դրանով տեսնում եմ, որ իմ եղբայր Հովսեփը նստում է այստեղ ինձ հետ գահի վրա, և Հովսեփն ասաց նրան. Ես քո եղբայրը Հովսեփն եմ. ահա ես քեզ կուղարկեմ նրանց

հետ, երբ նրանք գնան, և կհրամայեմ, որ նրանց նորից բերեն քաղաք, և ես քեզ կվերցնեմ նրանցից:

22 Եվ եթե նրանք համարձակվեն իրենց կյանքը և կռվեն քեզ համար, ապա ես կիմանամ, որ նրանք ապաշխարել են այն ամենի համար, ինչ արել են ինձ հետ, և ես ինձ հայտնի կդարձնեմ նրանց, և եթե նրանք թողնեն քեզ, երբ ես քեզ վերցնեմ, ապա դու կմնաս: ինձ հետ, և ես կվիճեմ նրանց հետ, և նրանք կգնան, և ես նրանց հայտնի չեմ դառնա:

23 Այն ժամանակ Հովսեփը հրամայեց իր սպային, որ լցնի նրանց պարկերը ուտելիքով, և յուրաքանչյուրի փողը դնի իր պարկի մեջ, և բաժակը դնի Բենիամինի պարկի մեջ և նրանց ճանապարհի պաշար տալ, և նրանք այդպես էլ արեցին. նրանց.

24 Հետևյալ օրը մարդիկ առավոտ կանուխ վեր կացան և իրենց ցորենը բարձեցին իրենց էշերի հետ, դուրս եկան Բենիամինի հետ և գնացին Քանանի երկիրը իրենց եղբոր՝ Բենիամինի հետ:

25 Նրանք դեռ չէին հեռացել Եգիպտոսից, երբ Հովսեփը հրամայեց իր տան վրա դրվածին, ասելով.

26 Հովսեփի սպասավորը վեր կացավ և հասավ նրանց, և ասաց նրանց Հովսեփի բոլոր խոսքերը. Երբ նրանք լսեցին այս բանը, սաստիկ զայրացան և ասացին.

27 Եվ նրանք շտապեցին, և յուրաքանչյուրն իր պարկը իջեցրեց իր էշից, և նրանք նայեցին իրենց պայուսակների մեջ, և գավաթը գտնվեց Բենիամինի պայուսակի մեջ, և նրանք բոլորը պատռեցին իրենց հագուստները և վերադարձան քաղաք, և Բենիամինին հարվածեցին ճանապարհին: , շարունակաբար ծեծում էին նրան, մինչև որ նա քաղաք մտավ, և նրանք կանգնեցին Հովսեփի առաջ:

28 Յուդայի բարկութիւնը բորբոքուեց, եւ նա ասաց.

29 Եվ մարդիկ եկան Հովսեփի տուն, և գտան Հովսեփին նստած իր գահին, և բոլոր զորավորներին՝ կանգնած նրա աջ ու ձախ կողմում:

30 Յովսէփն ասաց նրանց. բայց ես գիտեմ, որ դու վերցրեցիր իմ բաժակը, որպեսզի իմանաս, թե քո եղբայրը երկրի որ մասում է:

31 Յուդան ասաց. «Ի՞նչ ասենք մեր տիրոջը, ի՞նչ խօսենք ու ինչպէ՞ս արդարանանք: Աստուած այսօր քո բոլոր ծառաների անօրէնութիւնը գտաւ, ուստի այսօր այս բանն արեց մեզ հետ»:

32 Եվ Հովսեփը վեր կացավ, բռնեց Բենիամինին և բռնությամբ վերցրեց նրան իր եղբայրներից, և նա եկավ տուն և կողպեց դուռը նրանց մոտ, և Հովսեփը հրամայեց իր տան վրա դրվածին, որ նա ասի նրանց. «Գնա խաղաղությամբ քո հոր մոտ, ահա ես վերցրեցի այն մարդուն, ում ձեռքում իմ բաժակն էր:

ԳԼՈՒԽ 54

1 Երբ Յուդան տեսաւ Յովսէփի գործերը նրանց հետ, Յուդան մօտեցաւ նրան, դուռը բացեց ու իր եղբայրների հետ եկաւ Յովսէփի առաջ:

2 Յուդան ասաց Յովսէփին. Յովսէփն ասաց նրան.

3 Յուդան խօսեց Յովսէփի առաջ, իսկ նրա եղբայրները այնտեղ կանգնած էին նրանց առաջ. Հուդան ասաց Հովսեփին.

4 Արդ, թող թագավորը լսի իմ խոսքերը և ուղարկիր մեր եղբորը, որ նա մեզ հետ գնա մեր հոր մոտ, որպեսզի քո հոգին այսօր չկորչի Եգիպտոսի բոլոր բնակիչների հետ:

5 Դու չգիտե՞ս, թե ինչ արեցին իմ եղբայրներից երկուսը՝ Սիմեոնը և Ղևին, Սյուքեմ քաղաքի և ամորհացիների յոթ քաղաքների հետ մեր քրոջ՝ Դինայի պատճառով, և նաև, թե ինչ կանեին հանուն իրենց եղբոր՝ Բենիամինի: ?

6 Եվ ես իմ ուժով, որ երկուսից ավելի մեծ և հզոր եմ, այսօր գալիս եմ քո և քո երկրի վրա, եթե չես ուզում ուղարկել մեր եղբորը:

7 Մի՞թե չես լսել, թե մեր Աստվածը, ով մեզ ընտրեց, ինչ արեց փարավոնի հետ մեր մոր Սառայի պատճառով, որին նա խլեց մեր հորից, որ նա ու նրա ընտանիքը ծանր պատուհասներով հարվածեց, որ մինչև այսօր եգիպտացիները պատմում են. այս զարմանքը միմյանց համար. մեր Աստվածը քեզ հետ այդպես կանի Բենիամինի պատճառով, որին դու այսօր խլեցիր նրա հորից, և այն չարիքների համար, որոնք դու այսօր կուտակում ես մեր վրա քո երկրում: որովհետև մեր Աստվածը կհիշի մեր հայր Աբրահամի հետ իր ուխտը և չարիք կբերի քեզ, որովհետև դու այսօր տրտմեցրիր մեր հոր հոգին:

8 Արդ, հիմա լսիր իմ խոսքերը, որ ես այսօր ասել եմ քեզ, և ուղարկիր մեր եղբորը, որ նա գնա, որ դու և քո երկրի ժողովուրդը սրով չմեռնես, քանի որ դուք բոլորդ չեք կարող հաղթել ինձ:

9 Յովսէփը պատասխանեց Յուդային՝ ասելով. ինչպես կենդանի է փարավոնը, եթե ես պատվիրեմ իմ բոլոր քաջերին կռվել քեզ հետ, անշուշտ դու և քո այս եղբայրները կխորտակվեն ցեխի մեջ:

10 Յուդան ասաց Յովսէփին. Ինչպես կենդանի է Տէրը, եթէ մի անգամ իմ սուրը հանեմ, այլևս այն չեմ պատյանի, մինչև որ այսօր չսպանեմ ողջ Եգիպտոսը, և ես կսկսեմ քեզ հետ և կավարտեմ քո տիրոջ փարավոնի հետ:

11 Հովսեփը պատասխանեց և ասաց նրան. Ես քեզնից ուժեղ և հզոր եմ, անշուշտ, եթե դու հանես քո սուրը, ես այն կդնեմ քո վզին և քո բոլոր եղբայրների վզին:

12 Յուդան ասաց նրան. Հովսեփն ասաց. տեսեք, թե քանի քար կա մեր առջև, իսկապես, ես կարող եմ վերցնել մի քար և բռնել այն ձեր բերանը և կոտրել ձեր ծնոտները:

13 Յուդան ասաց. Յովսէփը պատասխանեց եւ ասաց. «Կենդանի է փարաւոնը, եթէ Քանանի բոլոր թագաւորները քեզ հետ գան, նրան իմ ձեռքից չվերցնես»:

14 Արդ, գնա քո հոր մոտ, և քո եղբայրը ինձ համար ստրուկ կլինի, քանի որ նա թալանել է թագավորի տունը: Յուդան ասաց. «Ի՞նչ է քեզ կամ թագավորի բնավորությունը, անշուշտ, թագավորն իր տնից արծաթ ու ոսկի է ուղարկում ամբողջ երկրում՝ որպես նվերներ կամ ծախսեր, և դու դեռ խոսում ես քո դրած բաժակի մասին: մեր եղբոր պայուսակի մեջ և ասում ես, որ նա քեզնից գողացել է այն:

15 Աստված մի արասցե, որ մեր եղբայր Բենիամինը կամ Աբրահամի սերնդից որևէ մեկը այս բանն անի, որպեսզի գողանա քեզնից կամ որևէ մեկից՝ լինի թագավոր, իշխան, թե որևէ մարդ:

16 Արդ, դադարեցրո՛ւ այս մեղադրանքը, որպեսզի ամբողջ երկիրը չլսի քո խօսքերը, ասելով. «Եգիպտացիների թագաւորը մի քիչ արծաթի համար վիճեց մարդկանց հետ, նրանց մեղադրեց ու նրանց եղբօրը ստրուկ առաւ»:

17 Յովսէփը պատասխանեց եւ ասաց.

18 Յուդան ասաց. Անշուշտ, եթե դու մեզ տաս քո բաժակը կամ հազարապատիկը, մենք մեր եղբորը չենք թողնի այն արծաթի համար, որ գտնվել է որևէ մեկի ձեռքում, որպեսզի չմեռնենք նրա վրա:

19 Յովսէփը պատասխանեց. «Ինչո՞ւ թողեցիր քո եղբօրը եւ մինչեւ այսօր վաճառեցիր նրան քսան արծաթով, եւ ինչո՞ւ այդպէս չես վարուիր քո այս եղբօր հետ»:

20 Յուդան ասաց. Ուրեմն հիմա տուր մեզ մեր եղբորը, և մենք առանց վիճելու քեզանից կհեռանանք:

21 Յովսէփը պատասխանեց եւ ասաց. Յուդան ասաց. «Ի՞նչ ասենք մեր հորը, երբ նա տեսնի, որ մեր եղբայրը մեզ հետ չի գալիս, և նրա համար տրտմելու է»:

22 Յովսէփը պատասխանեց եւ ասաց.

23 Յուդան ասաց. վա՛յ քեզ նման թագավորին:

24 Հովսեփը պատասխանեց և ասաց. «Չար գազանն է լափել նրան, Հովսեփը պատառ-պատառ է արել»:

25 Յուդան ասաց. Յովսէփը պատասխանեց եւ ասաց.

26 Յուդան ասեց.

27 Յովսէփը պատասխանեց եւ ասաց. նրա արյունը:

28 Երբ Յուդան լսեց այս բանը, նա սաստիկ բարկացավ, և նրա բարկությունը բորբոքվեց նրա մեջ, և նրա առջև այնտեղ կար մի քար, որի կշիռը մոտ չորս հարյուր սիկղ էր, և Հուդայի բարկությունը բորբոքվեց, և նա վերցրեց քարը ներս. մի ձեռքով գցեց դեպի երկինք և բռնեց ձախ ձեռքով:

29 Այնուհետև դրեց այն իր ոտքերի տակ և նստեց դրա վրա իր ամբողջ ուժով, և քարը հող դարձավ Հուդայի ուժից:

30 Եվ Հովսեփը տեսավ Հուդայի գործը և շատ վախեցավ, բայց հրամայեց իր որդուն՝ Մանասային, և նա արեց մեկ այլ քար, ինչպես Հուդայի գործը, և Յուդան ասաց իր եղբայրներին. մարդը եգիպտացի է, բայց այս գործով նա մեր հոր ընտանիքից է:

31 Հովսեփն ասաց. «Ոչ միայն քեզ է տրված զորությունը, որովհետև մենք էլ հզոր մարդիկ ենք, և ինչո՞ւ ես պարծենում մեր բոլորով»: Յուդան ասաց Յովսէփին.

32 Հովսեփը պատասխանեց և ասաց նրանց.

33 Յուդան խոսեց իր եղբոր՝ Նեփթաղիմի հետ, և նա ասաց նրան. Սիմեոնն ասաց նրան. Հիմա ես լեռը կգնամ, լեռից մի մեծ քար կվերցնեմ և Եգիպտոսում բոլորին կհավասարեցնեմ և կսպանեմ բոլոր նրանց, ովքեր դրա մեջ են:

34 Եվ Հովսեփը լսեց այս բոլոր խոսքերը, որ իր եղբայրներն ասացին իրենից առաջ, և նրանք չգիտեին, որ Հովսեփը հասկանում էր դրանք, քանի որ կարծում էին, թե նա չգիտի եբրայերեն խոսել:

35 Եվ Հովսեփը շատ վախեցավ իր եղբայրների խոսքերից, որ նրանք չկործանեն Եգիպտոսը, և հրամայեց իր որդի Մանասեին՝ ասելով. հիմա նրանք ինձ մոտ եկան ձիով, ոտքով և ամեն տեսակի երաժշտական գործիքներով, և Մանասեն գնաց և արեց դա:

36 Եվ Նեփթաղիմին գնաց այնպես, ինչպես Հուդան պատվիրել էր նրան, որովհետև Նեփթաղիմին թեթև ոտքով էր, ինչպես արագընթաց եղջերուներից մեկը, և նա գնում էր ցորենի հասկերի վրա, և նրանք չէին կոտրի նրա տակը:

37 Եվ նա գնաց, համարեց Եգիպտոսի բոլոր փողոցները և գտավ դրանք տասներկու հոգի, և շտապ եկավ և պատմեց Հուդային, և Յուդան ասաց իր եղբայրներին. Եգիպտոսի վրայ, զարկէ՛ բոլորին, ու մնացորդ չմնայ:

38 Յուդան ասաց. Երբ Յուդան այս բանն էր խօսում, ահա Եգիպտոսի բնակիչները եւ բոլոր զօրաւոր մարդիկ ամէն տեսակի երաժշտական գործիքներով եւ բարձր աղաղակներով եկան նրանց մօտ:

39 Եվ նրանց թիվը հինգ հարյուր հեծելազոր էր և տասը հազար հետևակ, և չորս հարյուր մարդ, որոնք կարող էին կռվել առանց սուրի կամ նիզակի, միայն իրենց ձեռքերով և ուժով:

40 Եվ բոլոր զորավոր մարդիկ մեծ փողորկներով և աղաղակներով եկան, և բոլորը շրջապատեցին Հակոբի որդիներին և սարսափեցրին նրանց, և երկիրը դողաց նրանց աղաղակի ձայնից:

41 Եվ երբ Հակոբի որդիները տեսան այս զորքերը, նրանք շատ վախեցան իրենց կյանքից, և Հովսեփն այդպես արեց, որպեսզի վախեցնի Հակոբի որդիներին, որպեսզի նրանք հանգստանան:

42 Յուդան, տեսնելով իր եղբայրներից մի քանիսին սարսափած, ասաց նրանց. Երբ Յուդան տեսաւ, որ Եգիպտոսի ամբողջ ժողովուրդը Յովսէփի հրամանով շրջապատում էր իրենց, որպէսզի նրանց սարսափի, միայն Յովսէփը հրամայեց նրանց՝ ասելով.

43 Այն ժամանակ Հուդան շտապեց, քաշեց իր սուրը, բարձր ու դառը աղաղակ բարձրացրեց, և նա հարվածեց իր սրով, և նա ցատկեց գետնին, և նա դեռ շարունակում էր աղաղակել ամբողջ ժողովրդի դեմ:

44 Եվ երբ նա արեց այս բանը, Տերը Հուդայի ու նրա եղբայրների սարսափը հասցրեց քաջարի մարդկանց և նրանց շրջապատող ամբողջ ժողովրդի վրա:

45 Եվ նրանք բոլորը փախան աղաղակի ձայնից, և նրանք սարսափահար ընկան մեկը մյուսի վրա, և նրանցից շատերը մահացան, երբ ընկան, և նրանք բոլորը փախան Հուդայի և նրա եղբայրների առաջից և Հովսեփի առաջից:

46 Եվ մինչ նրանք փախչում էին, Հուդան և նրա եղբայրները հետապնդեցին նրանց մինչև փարավոնի տունը, և նրանք բոլորը փախան, և Հուդան նորից նստեց Հովսեփի առջև և առյուծի պես մռնչաց նրա վրա և մեծ ու ահավոր աղաղակ բարձրացրեց նրա վրա:

47 Եվ աղաղակը լսվեց հեռվից, և Սոկքոթի բոլոր բնակիչները լսեցին դա, և ամբողջ Եգիպտոսը ցնցվեց ճիչի ձայնից, և Եգիպտոսի ու Գեսենի երկրի պարիսպներն ընկան երկրի ցնցումից. և փարավոնը նույնպես ընկավ իր գահից գետնին, և Եգիպտոսի և Գեսենի բոլոր հղի կանայք վիժեցին, երբ լսեցին ցնցումների աղմուկը, որովհետև սարսափելի էին. վախեցած.

48 Փարաւոնը լուր ուղարկեց ու ասաց. և նրանք եկան և պատմեցին նրան ամեն ինչ սկզբից մինչև վերջ:

49 Եվ նրա սարսափը մեծացավ, երբ նա լսեց այս բոլորը, և ուղարկեց Հովսեփի մոտ՝ ասելով. ի՞նչ ես անելու այդ գող ստրուկի հետ: արձակի՛ր նրան և թող գնա իր եղբայրների հետ, և թող մենք չկորչենք նրանց չարիքից՝ մենք, դու և ողջ Եգիպտոսը:

50 Եվ եթե դու չես ուզում անել այս բանը, դեն գցիր քեզնից իմ բոլոր թանկարժեք իրերը և գնա նրանց հետ իրենց երկիրը, եթե քեզ դուր է գալիս այն, քանի որ նրանք այսօր կկործանեն իմ ամբողջ երկիրը և կսպանեն իմ ողջ ժողովրդին. նույնիսկ Եգիպտոսի բոլոր կանայք իրենց աղաղակներից վիժել են. տեսեք,

թե ինչ են արել միայն իրենց գոռալով ու խոսելով, իսկ եթե սրով կռվեն՝ երկիրը կկործանեն. Ուրեմն հիմա ընտրիր այն, ինչ ուզում ես՝ լինի ես, թե Եբրայեցիները, Եգիպտոսը, թե Եբրայեցիների երկիրը:

51 Եվ նրանք եկան և պատմեցին Հովսեփին փարավոնի բոլոր խոսքերը, որ նա ասել էր իր մասին, և Հովսեփը շատ վախեցավ փարավոնի խոսքերից, և Հուդայի խոսքերից և նրա եղբայրները դեռ կանգնել էին Հովսեփի առաջ բարկացած և զայրացած, և Հակոբի բոլոր որդիները մռնչացին. Հովսեփի մոտ՝ ինչպես ծովի ու նրա ալիքների մռնչյունը:

52 Եվ Հովսեփը շատ վախեցավ իր եղբայրներից և փարավոնի պատճառով, և Հովսեփը պատրվակ փնտրեց, որպեսզի իրեն հայտնի դարձնի իր եղբայրներին, որպեսզի նրանք չկործանեն ողջ Եգիպտոսը:

53 Եվ Հովսեփը հրամայեց իր որդի Մանասեին, և Մանասեն գնաց, մոտեցավ Հուդային և իր ձեռքը դրեց նրա ուսին, և Հուդայի բարկությունը հանդարտվեց:

54 Յուդան իր եղբայրներին ասաց.

55 Եվ Հովսեփը, տեսնելով և իմանալով, որ Հուդայի բարկությունը հանդարտվել է, մոտեցավ Հուդայի հետ խոսելու հեզության լեզվով:

56 Եվ Հովսեփն ասաց Հուդային. բայց ճշմարիտ ասա ինձ, թե ինչու ես քո բոլոր եղբայրներից վիճում ինձ հետ տղայի պատճառով, քանի որ նրանցից ոչ ոք ինձ ոչ մի խոսք չի ասել նրա մասին:

57 Յուդան պատասխանեց Յովսէփին ու ասաց.

58 Ուստի ես մոտեցա քեզ իմ բոլոր եղբայրներից, քանզի տեսա, որ դու չէիր կամենում թույլ տալ, որ նա գնա քեզնից. հիմա, հետևաբար, կարող եմ շնորհք գտնել քո առջև, որ դու ուղարկես նրան, որ գնա մեզ հետ, և ահա ես կմնամ որպես նրա փոխարինող, որպեսզի ծառայեմ քեզ ինչում կամենաս, որովհետև ուր էլ որ ինձ ուղարկես, ես կգնամ քեզ ծառայելու: մեծ էներգիայով:

59 Հիմա ուղարկիր ինձ մի հզոր թագավորի մոտ, որը ապստամբել է քո դեմ, և դու կիմանաս, թե ինչ կանեմ նրան և նրա երկրին. թեև նա կարող է ունենալ հեծելազոր և հետևակ կամ չափազանց հզոր ժողովուրդ, ես բոլորին կսպանեմ և թագավորի գլուխը կբերեմ քո առաջ:

60 Չգիտե՞ս, թե չե՞ս լսել, որ մեր հայրը՝ Աբրահամն իր ծառա Եղիազարով, մեկ գիշերվա ընթացքում կոտորել են Էլամի բոլոր թագավորներին իրենց զորքերով, և նրանք ոչ ոք չմնացին: և այդ օրվանից ի վեր մեր հոր ուժը տրվեց մեզ որպես ժառանգություն, մեզ և մեր սերնդի համար հավիտյան:

61 Եվ Հովսեփը պատասխանեց և ասաց.

62 Բայց այս պայմանով ես կուղարկեմ քո եղբորը, եթե դու ինձ մոտ բերես նրա եղբորը՝ իր մոր որդուն, որի մասին ասում էիր, որ նա քեզանից իջել է Եգիպտոս. և երբ ինձ մոտ բերեք նրա եղբորը, ես նրան կվերցնեմ նրա փոխարեն, որովհետև ձեզնից ոչ մեկը նրա համար ապահով չէր ձեր հոր մոտ, և երբ նա գա ինձ մոտ, ես ձեզ հետ կուղարկեմ նրա եղբորը. ում համար դուք անվտանգություն եք եղել:

63 Յուդայի բարկութիւնը բորբոքուեցաւ Յովսէփի դէմ, երբ նա այս խօսքը խօսեց, եւ նրա աչքերից արիւն թափուեցան զայրոյթից, եւ նա ասաց իր եղբայրներին.

64 Եվ Սիմեոնը պատասխանեց Հովսեփին, ասելով. Մի՞թե մենք սկզբում չասացինք քեզ, որ չգիտենք, թե կոնկրետ որտեղ է նա գնացել, և արդյոք նա մեռած է, թե կենդանի, և ինչո՞ւ է իմ տերը նման բաներ ասում:

65 Եվ Հովսեփը, տեսնելով Հուդայի դեմքը, տեսավ, որ նրա բարկությունը սկսեց բորբոքվել, երբ նա խոսեց նրա հետ և ասաց. «Այս եղբոր փոխարեն ինձ մոտ բեր քո մյուս եղբորը»:

66 Եվ Հովսեփն ասաց իր եղբայրներին.

67 Եվ Հովսեփը սկսեց խոսել և կանչել.

68 Եվ երբ Հովսեփն այս բանը խոսեց նրանց առջև, նրանք ամեն մեկին այլ կողմ նայեցին՝ տեսնելու, թե որտեղից է Հովսեփը գալու իրենց առաջ:

69 Եւ Յովսէփը դիտեց նրանց բոլոր արարքները եւ ասաց նրանց. Ես Հովսեփն եմ, որին դու վաճառեցիր Եգիպտոսին, ուստի թող չվշտանաս, որ վաճառեցիր ինձ, որովհետև Աստված ինձ քո առջև ուղարկեց որպես սովի ժամանակ:

70 Եվ նրա եղբայրները սարսափեցին նրանից, երբ լսեցին Հովսեփի խոսքերը, և Հուդան սաստիկ սարսափեց նրանից:

71 Եվ երբ Բենիամինը լսեց Հովսեփի խոսքերը, նա նրանց առջև էր տան ներսի մասում, և Բենիամինը վազեց իր եղբոր Հովսեփի մոտ և գրկեց նրան և ընկավ նրա պարանոցի վրա, և նրանք լաց եղան:

72 Եվ երբ Հովսեփի եղբայրները տեսան, որ Բենիամինը ընկել էր իր եղբոր պարանոցին և լաց էր լինում նրա հետ, նրանք նույնպես ընկան Հովսեփի վրա և գրկեցին նրան, և նրանք մեծ լաց եղան Հովսեփի հետ:

73 Եվ Հովսեփի տանը ձայն լսվեց, որ նրանք Հովսեփի եղբայրներն են, և փարավոնին շատ դուր եկավ, որովհետև նա վախենում էր նրանցից, որ նրանք չկործանեն Եգիպտոսը:

74 Եվ փարավոնն ուղարկեց իր ծառաներին Հովսեփի մոտ՝ շնորհավորելու նրան իր մոտ եկած եղբայրների համար, և Եգիպտոսում եղող զորքերի և զորքերի բոլոր հրամանատարները եկան Հովսեփի հետ ուրախանալու, և ամբողջ Եգիպտոսը մեծապես ուրախացավ Հովսեփի եղբայրների համար:

75 Եվ փարավոնն ուղարկեց իր ծառաներին Հովսեփի մոտ՝ ասելով. «Ասա քո եղբայրներին, որ վերցնեն իրենց ամբողջ ունեցվածքը և թող գան ինձ մոտ, և ես նրանց կտեղավորեմ Եգիպտոսի երկրի լավագույն մասում, և նրանք այդպես էլ արեցին:

76 Եվ Հովսեփը հրամայեց նրան, ով իր տան վրա էր դրված, որ իր եղբայրներին նվերներ և զգեստներ բերի, և նա նրանց համար բերեց թագավորական զգեստներ և շատ նվերներ, և Ջոզեֆը դրանք բաժանեց իր եղբայրների միջև:

77 Եվ նա իր եղբայրներից յուրաքանչյուրին տվեց ոսկուց ու արծաթից զգեստներ և երեք հարյուր կտոր արծաթ, և Հովսեփը հրամայեց բոլորին հագցնել այս հանդերձները և բերել փարավոնի առաջ:

78 Փարավոնը, տեսնելով, որ Հովսեփի բոլոր եղբայրները քաջարի մարդիկ են և գեղեցիկ արտաքինով, շատ ուրախացավ:

79 Հետո նրանք փարավոնի մոտից ելան՝ գնալու Քանանի երկիրը իրենց հոր մոտ, և նրանց եղբայր Բենիամինը նրանց հետ էր:

80 Եվ Հովսեփը վեր կացավ և տվեց նրանց տասնմեկ կառք փարավոնից, և Հովսեփը նրանց տվեց իր կառքը, որի վրա նա հեծավ Եգիպտոսում իր թագադրվելու օրը՝ իր հորը Եգիպտոս բերելու համար. Յովսէփն իր բոլոր եղբայրների զաւակներին ուղարկեց զգեստներ՝ ըստ

նրանց թւի, եւ հարիւր կտոր արծաթ նրանցից իւրաքանչիւրին, եւ նա իր եղբայրների կանանց համար հանդերձներ ուղարկեց թագաւորի կանանց զգեստներից, եւ նա ուղարկեց նրանց. .

81 Եվ նա իր եղբայրներից յուրաքանչյուրին տասը մարդ տվեց, որպեսզի նրանց հետ գնան Քանանի երկիր՝ ծառայելու նրանց, ծառայելու իրենց երեխաներին և նրանց բոլոր պատկանողներին Եգիպտոս գալու համար:

82 Եվ Հովսեփն իր եղբոր՝ Բենիամինի ձեռքով ուղարկեց տասը հանդերձանք իր տասը որդիների համար, մի բաժին ավելի բարձր, քան Հակոբի որդիների մնացած որդիները:

83 Եվ նա ուղարկեց յուրաքանչյուրին հիսուն կտոր արծաթ և տասը կառք փարավոնի հաշվին, և նա իր հորը ուղարկեց տասը էշ՝ բեռնված Եգիպտոսի բոլոր շքեղություններով, և տասը էշ՝ բեռնված եգիպտացորենով և հացով և իր հոր կերակուրով: , և բոլոր նրանց, ովքեր նրա հետ էին, որպես ճանապարհի պաշար:

84 Եվ նա ուղարկեց իր քրոջը՝ Դինային, արծաթից ու ոսկուց հանդերձներ, կնդրուկ ու զմուռս, հալվե և կանացի զարդեր՝ մեծ քանակությամբ, և նա ուղարկեց նույնը փարավոնի կանանցից Բենիամինի կանանց մոտ:

85 Եվ նա տվեց իր բոլոր եղբայրներին, նաև նրանց կանանց, բոլոր տեսակի օնիքս քարեր և բդելիում, և Եգիպտոսի մեծ ժողովրդի մեջ եղած բոլոր արժեքավոր բաներից, բոլոր թանկարժեք բաներից ոչինչ չմնաց, բացի այն, ինչ Ջոզեֆն ուղարկեց իր հայրական տուն.

86 Եվ նա ուղարկեց իր եղբայրներին, և նրանք գնացին, և նա ուղարկեց իր եղբայր Բենիամինին նրանց հետ:

87 Եվ Հովսեփը դուրս եկավ նրանց հետ՝ ուղեկցելու նրանց դեպի Եգիպտոսի սահմանները, և նա հրամայեց նրանց իր հոր և իր ընտանիքի համար գալ Եգիպտոս:

88 Եվ նա ասաց նրանց. «Մի՛ վիճեք ճանապարհին, որովհետև այս բանը Տիրոջից էր՝ մեծ ժողովրդին սովից պահելու համար, որովհետև երկրում դեռ հինգ տարի սով կլինի:

89 Եւ նա հրամայեց նրանց՝ ասելով. «Երբ գաք Քանանի երկիրը, այս գործով յանկարծ մի՛ գաք իմ հօր առաջ, այլ գործեցէք ձեր իմաստութեամբ»:

90 Եվ Հովսեփը դադարեց նրանց պատվիրելուց, և նա շրջվեց և վերադարձավ Եգիպտոս, և Հակոբի որդիները գնացին Քանանի երկիր՝ ուրախությամբ և ուրախությամբ իրենց հայր Հակոբի մոտ:

91 Եվ նրանք եկան երկրի սահմանները, և նրանք ասացին միմյանց. և մեզ չի հավատա:

92 Եվ նրանք գնացին, մինչև որ մոտեցան իրենց տներին, և գտան Ասերի դուստր Սերաքին, որը դուրս էր գալիս նրանց ընդառաջ, և աղջիկը շատ լավն էր և նուրբ, և գիտեր, թե ինչպես նվագել տավիղով:

93 Եվ նրանք կանչեցին նրան, և նա եկավ նրանց առջև, և նա համբուրեց նրանց, և նրանք վերցրեցին նրան և քնար տվեցին՝ ասելով. բառերը.

94 Եվ նրանք հրամայեցին նրան գնալ իրենց տուն, և նա վերցրեց քնարը և շտապեց նրանց առաջ, և նա եկավ ու նստեց Հակոբի մոտ:

95 Եվ նա լավ նվագեց և երգեց, և իր խոսքերի քաղցրությամբ արտասանեց. «Հովսեփ իմ հորեղբայրը կենդանի է, և նա իշխում է Եգիպտոսի ամբողջ երկրում և չի մեռել»:

96 Եվ նա շարունակեց կրկնել և արտասանել այս խոսքերը, և Հակոբը լսեց նրա խոսքերը, և դրանք հաճելի էին նրան:

97 Նա լսում էր, մինչ նա կրկնում էր դրանք երկու անգամ և երեք անգամ, և ուրախությունը մտավ Հակոբի սիրտը նրա խոսքերի քաղցրությունից, և Աստծո հոգին նրա վրա էր, և նա գիտեր, որ նրա բոլոր խոսքերը ճշմարիտ են:

98 Եվ Հակոբը օրհնեց Սերաքին, երբ նա ասաց այս խոսքերը նրա առջև, և նա ասաց նրան. Միայն թե խոսիր իմ առաջ այնպես, ինչպես դու ասացիր, որովհետև դու ուրախացրեցիր ինձ քո բոլոր խոսքերով:

99 Եվ նա շարունակեց երգել այս խոսքերը, և Հակոբը լսեց, և դա հաճելի էր նրան, և նա ուրախացավ, և Աստծո հոգին նրա վրա էր:

100 Մինչ նա դեռ խոսում էր նրա հետ, ահա նրա որդիները եկան նրա մոտ՝ ձիերով, կառքերով, թագավորական հանդերձներով և ծառաներով, որոնք վազում էին նրանց առջև:

101 Եվ Հակոբը վեր կացավ նրանց ընդառաջ, և տեսավ իր որդիներին՝ հագած թագավորական հագուստով, և նա տեսավ բոլոր գանձերը, որ Հովսեփն ուղարկել էր նրանց:

102 Եվ նրանք ասացին նրան. «Տեղեկացե՛ք, որ մեր եղբայր Ջոզեֆը ապրում է, և նա է, ով իշխում է Եգիպտոսի ամբողջ երկրում, և նա է, ով խոսեց մեզ հետ, ինչպես մենք ասացինք ձեզ»:

103 Եվ Հակոբը լսեց իր որդիների բոլոր խոսքերը, և նրա սիրտը բաբախեց նրանց խոսքերից, քանզի նա չէր կարող հավատալ նրանց, մինչև չտեսավ այն ամենը, ինչ Հովսեփն էր տվել նրանց և ինչ էր ուղարկել իրեն, և այն բոլոր նշանները, որոնք Հովսեփն ասել էր. նրանց.

104 Եվ նրանք բացվեցին նրա առջև և ցույց տվեցին նրան այն ամենը, ինչ Ջոզեֆն էր ուղարկել, նրանք յուրաքանչյուրին տվեցին այն, ինչ ուղարկեց իրեն, և նա գիտեր, որ նրանք ճշմարտությունն էին ասել, և նա չափազանց ուրախացավ իր որդու համար:

105 Յակոբն ասաց. «Ինձ բավական է, որ իմ որդի Հովսեփը դեռ կենդանի է, ես կգնամ և տեսնեմ նրան նախքան մահանալը»:

106 Նրա որդիները պատմեցին նրան այն ամենը, ինչ պատահել էր իրենց, և Հակոբն ասաց.

107 Եվ Հակոբը վեր կացավ և հագավ այն հանդերձները, որոնք Հովսեփն ուղարկել էր նրան, և երբ նա լվացվեց և սափրվեց իր մազերը, նրա գլխին դրեց չալմա, որը Հովսեփն ուղարկել էր նրան:

108 Եվ Հակոբի տան ողջ ժողովուրդը և նրանց կանայք հագան այն հանդերձները, որոնք Հովսեփն ուղարկել էր իրենց, և նրանք մեծապես ուրախացան Հովսեփի վրա, որ նա դեռ ապրում էր և որ թագավորում էր Եգիպտոսում,

109 Եվ Քանանի բոլոր բնակիչները լսեցին այս բանի մասին, և նրանք եկան և շատ ուրախացան Հակոբի հետ, որ նա դեռ կենդանի էր:

110 Եվ Հակոբը նրանց համար երեք օր խնջույք արեց, և Քանանի բոլոր թագավորներն ու երկրի ազնվականները կերան, խմեցին և ուրախացան Հակոբի տանը:

ԳԼՈՒԽ 55

1 Եվ եղավ այնպես, որ սրանից հետո Հակոբն ասաց. .

2 Ահա Տիրոջ խոսքը եղավ նրան՝ ասելով. «Իջիր Եգիպտոս քո ամբողջ ընտանիքով և մնա այնտեղ, մի՛ վախեցիր Եգիպտոս իջնելուց, որովհետև ես այնտեղ քեզ մեծ ազգ կդարձնեմ»:

3 Յակոբն իր մտքում ասաց.

4 Եվ Տերն ասաց Հակոբին.

5 Այդ ժամանակ Հակոբը հրամայեց իր որդիներին և ընտանիքին գնալ Եգիպտոս՝ ըստ Տիրոջ խոսքի, որ նա ասաց իրեն, և Հակոբը վեր կացավ իր որդիների և իր ամբողջ տան հետ և ուրախությամբ դուրս եկավ Քանանի երկրից Բերսաբեից: և սրտի ուրախություն, և նրանք գնացին Եգիպտոսի երկիրը:

6 Եվ եղավ այնպես, որ երբ նրանք մոտեցան Եգիպտոսին, Հակոբը Հուդան ուղարկեց իր առաջից Հովսեփի մոտ, որպեսզի ցույց տա նրան Եգիպտոսի իրավիճակը, և Հուդան արեց իր հոր խոսքի համաձայն, և նա շտապեց, վազեց ու եկավ Հովսեփի մոտ. Նրանց համար մի տեղ նշանակեցին Գեսեմ երկրում նրա ամբողջ տան համար, և Յուդան վերադարձավ ու եկավ իր հոր մոտ:

7 Եվ Հովսեփը կապեց կառքը, և նա հավաքեց իր բոլոր զորավորներին, իր ծառաներին և Եգիպտոսի բոլոր սպաներին, որպեսզի գնա և դիմավորի իր հայր Հակոբին, և Հովսեփի հրամանը հռչակվեց Եգիպտոսում, ասելով. Հակոբը կմեռնի:

8 Եվ հաջորդ օրը Հովսեփը դուրս եկավ ամբողջ Եգիպտոսի հետ մի մեծ ու հզոր զորքով, բոլորը հագած բեհեզի և ծիրանի զգեստներ, արծաթե ու ոսկյա գործիքներով և իրենց հետ պատերազմի գործիքներով:

9Եւ բոլորը գնացին Յակոբին ընդառաջ՝ ամէն տեսակի երաժշտական գործիքներով, թմբուկներով ու թմբուկներով, զմուռս ու ալոէ ցողելով ամբողջ ճանապարհին, եւ բոլորը գնացին այս ձեւով, եւ երկիրը դողաց նրանց աղաղակներից:

10 Եվ Եգիպտոսի բոլոր կանայք գնացին Եգիպտոսի տանիքների և պարիսպների վրա՝ հանդիպելու Հակոբին, և Հովսեփի գլխին դրված էր փարավոնի թագավորական թագը, որովհետև փարավոնն այն ուղարկել էր նրան, որ հագնի իր հանդիպման գնալու ժամանակ: նրա հայրը.

11 Եվ երբ Հովսեփը մոտեցավ իր հորից հիսուն կանգուն, նա իջավ կառքից և գնաց դեպի իր հայրը, և երբ Եգիպտոսի բոլոր սպասավորներն ու նրա ազնվականները տեսան, որ Հովսեփը ոտքով գնաց իր հոր մոտ, նրանք նույնպես իջան ու քայլեցին: ոտքով դեպի Հակոբ:

12 Եվ երբ Հակոբը մոտեցավ Հովսեփի ճամբարին, Հակոբը նայեց բանակին, որը Հովսեփի հետ գալիս էր դեպի իրեն, և դա ուրախացրեց նրան, և Հակոբը զարմացավ դրա վրա:

13 Յակոբն ասաց Յուդային. Յուդան պատասխանեց իր հօրը. «Նա քո որդին է՝ Յովսէփ թագաւորը. և Հակոբը ուրախացավ՝ տեսնելով իր որդու փառքը:

14 Եվ Հովսեփը մոտեցավ իր հորը, և նա խոնարհվեց իր հորը, և ճամբարի բոլոր մարդիկ նրա հետ մինչև գետին խոնարհվեցին Հակոբի առաջ:

15 Եվ ահա Հակոբը վազեց և շտապեց իր որդի Հովսեփի մոտ և ընկավ նրա պարանոցին և համբուրեց նրան, և նրանք լաց եղան, և Հովսեփը նույնպես գրկեց իր հորը և համբուրեց նրան, և նրանք լաց եղան, և Եգիպտոսի ողջ ժողովուրդը լաց եղավ նրանց հետ:

16 Յակոբն ասաց Յովսէփին.

17Եւ Յակոբի որդիները, նրանց կանայք, նրանց որդիներն ու նրանց ծառաները, եւ Յակոբի ամբողջ տունը շատ լաց եղան Յովսէփի հետ, եւ նրանք համբուրեցին նրան ու մեծ լաց եղան նրա հետ:

18 Յովսէփն ու իր ամբողջ ժողովուրդը յետոյ վերադարձան իրենց տունը՝ Եգիպտոս, եւ Յակոբն ու նրա որդիներն ու իր ընտանիքի բոլոր որդիները Յովսէփի հետ եկան Եգիպտոս, եւ Յովսէփը նրանց դրեց Եգիպտոսի լաւագոյն մասում՝ Գեսէնի երկրում:

19 Եվ Հովսեփն ասաց իր հորն ու իր եղբայրներին. «Ես կգնամ և կասեմ փարավոնին և կասեմ.

20 Հովսեփն այդպես էլ արեց և իր եղբայրներից՝ Ռուբենից, Իսաքար Զաբուղոնից և նրա եղբայր Բենիամինից վերցրեց և նրանց կանգնեցրեց փարավոնի առաջ:

21 Հովսեփը խոսեց փարավոնի հետ և ասաց. քանզի սովը պատեց նրանց վրա:

22 Փարավոնն ասաց Հովսեփին. «Տեղադրի՛ր քո հորն ու եղբայրներին երկրի լավագույն մասում, մի՛ պահիր նրանցից ամեն ինչ լավը և նրանց տուիր, որ ուտեն երկրի ճարպից»:

23 Յովսէփն ասաց.

24 Փարավոնն ասաց Հովսեփին. Հակոբի որդիները խոնարհվեցին փարավոնի առջև, և նրանք խաղաղությամբ հեռացան նրանից, և Հովսեփն այնուհետև իր հորը բերեց փարավոնի մոտ:

25Եւ Յակոբը եկաւ ու խոնարհուեց փարաւոնի առաջ, եւ Յակոբը օրհնեց փարաւոնին, եւ նա դուրս ելաւ: Յակոբն ու նրա բոլոր որդիներն ու նրա ամբողջ տունը բնակուեցին Գեսեմի երկրում:

26 Երկրորդ տարում, այսինքն՝ Հակոբի կյանքի հարյուրերեսուներորդ տարում, Հովսեփը սովի բոլոր օրերին կերակրեց իր հորն ու իր եղբայրներին և իր հոր ամբողջ ընտանիքին իրենց փոքրիկների համեմատ հացով: նրանց ոչինչ չէր պակասում:

27 Եվ Հովսեփը նրանց տվեց ամբողջ երկրի լավագույն մասը. Եգիպտոսի լավագույններն ունեին Հովսեփի բոլոր օրերում. և Հովսեփը նույնպես տարեցտարի հագուստ ու հանդերձներ էր տալիս նրանց և իր հոր ընտանիքի ողջ ընտանիքին. Յակոբի որդիները ապահով մնացին Եգիպտոսում իրենց եղբօր բոլոր օրերում:

28Եւ Յակոբը միշտ Յովսէփի սեղանից էր ուտում: Յակոբն ու նրա որդիները ցերեկ կամ գիշեր չէին թողնում Յովսէփի սեղանը, բացի այն, ինչ Յակոբի որդիներն էին ուտում իրենց տներում:

29 Եվ ամբողջ Եգիպտոսը սովի օրերին Հովսեփի տնից հաց կերավ, որովհետև բոլոր եգիպտացիները սովի պատճառով վաճառեցին նրանց ամբողջ ունեցվածքը:

30 Եվ Հովսեփը փարավոնի հաշվին հացի համար գնեց Եգիպտոսի բոլոր հողերն ու արտերը, և Հովսեփը ամբողջ Եգիպտոսին հաց էր մատակարարում սովի բոլոր օրերում, և Հովսեփը հավաքեց իր մոտ եկած ամբողջ արծաթն ու ոսկին այն ցորենի համար, որը նրանք ստացան: գնեց ամբողջ երկրով մեկ, և նա կուտակեց շատ ոսկի և արծաթ, բացի հսկայական քանակությամբ օնիքս քարերից, բդելիումից և թանկարժեք հագուստներից, որոնք նրանք բերեցին Հովսեփին ամենուր. հողի մի մասը, երբ ծախսվել են իրենց գումարները:

31 Եվ Հովսեփը վերցրեց իր ձեռքն ընկած ամբողջ արծաթն ու ոսկին՝ մոտ յոթանասուներկու տաղանդ

ոսկի և արծաթ, ինչպես նաև օնիքսի քարեր և բդելիում շատ առատությամբ, և Հովսեփը գնաց և թաքցրեց դրանք չորս մասից, և նա թաքցրեց մի մասը. անապատը Կարմիր ծովի մոտ, և մի մասը Փերաթ գետի մոտ, իսկ երրորդ և չորրորդ մասը նա թաքցրեց անապատում, անապատի դիմաց. Պարսկաստանի և Մեդիայի.

32 Նա վերցրեց մնացած ոսկու և արծաթի մի մասը և տվեց իր բոլոր եղբայրներին, իր հոր ընտանիքի բոլոր անդամներին և իր հոր տան բոլոր կանանց, իսկ մնացածը բերեց փարավոնի տուն, քսան տաղանդ ոսկի և արծաթ:

33 Եվ Հովսեփը տվեց փարավոնին մնացած ողջ ոսկին ու արծաթը, և փարավոնը դրեց այն գանձարանում, և սովի օրերը դրանից հետո դադարեցին երկրում, և նրանք ցանեցին և հնձեցին ամբողջ երկրում, և նրանք ստացան իրենց սովորական քանակություն տարեցտարի; նրանց ոչինչ չէր պակասում:

34 Եւ Յովսէփը ապահով բնակուեց Եգիպտոսում, եւ ամբողջ երկիրը նրա խորհուրդի տակ էր, եւ նրա հայրն ու նրա բոլոր եղբայրները բնակուեցին Գեսեմ երկրում եւ տիրեցին նրան:

35 Եվ Հովսեփը շատ ծեր էր, օրական հասունացել, և նրա երկու որդիները՝ Եփրեմն ու Մանասեն, մշտապես մնում էին Հակոբի տանը՝ իրենց եղբայրների՝ Հակոբի որդիների երեխաների հետ՝ սովորելու Տիրոջ ճանապարհներն ու նրա օրենքը: .

36Եւ Յակոբն ու նրա որդիները բնակուեցին Եգիպտոսի երկրում՝ Գեսէնի երկրում, եւ նրանք տիրեցին նրան, եւ նրանք պտղաբերեցին ու շատացան այնտեղ:

ԳԼՈՒԽ 56

1 Յակոբը Եգիպտոսի երկրում ապրեց տասնյոթ տարի, իսկ Յակոբի օրերը, եւ նրա կեանքի տարիները եղան հարիւր քառասունեօթ տարի:

2 Այդ ժամանակ Հակոբը հարձակվեց այն հիվանդությամբ, որից նա մահացավ, և նա ուղարկեց և կանչեց իր որդի Հովսեփին Եգիպտոսից, և նրա որդին՝ Հովսեփը, եկավ Եգիպտոսից, և Հովսեփը եկավ իր հոր մոտ:

3 Եվ Հակոբն ասաց Հովսեփին և նրա որդիներին. Երբ ես մեռնեմ, թաղեք ինձ այն քարայրում, որը գտնվում է Քեբրոնի Մաքփելայում, Քանանի երկրում, իմ նախնիների մոտ:

4 Յակոբն իր որդիներին երդում արեց, որ նրան թաղեն Մաքփելայում՝ Քեբրոնում, եւ նրա որդիները երդում տուեցին նրան այս բանի համար:

5Եւ նա պատուիրեց նրանց ասելով. «Ծառայեցէ՛ք ձեր Տէր Աստծուն, որովհետև նա, ով ազատեց ձեր հայրերին, ձեզ էլ կազատի բոլոր նեղութիւններից»:

6 Հակոբն ասաց. «Ձեր բոլոր երեխաներին ինձ մոտ կանչեք, և Հակոբի որդիների բոլոր որդիները եկան և նստեցին նրա առջև, և Հակոբը օրհնեց նրանց, և նա ասաց նրանց. և օրհնի ձեզ, և նա ձեզ օրհնի ձեր հայր Աբրահամին. Յակոբի որդիների բոլոր որդիները դուրս ելան այն օրը, երբ նա օրհնեց նրանց:

7 Եվ հաջորդ օրը Հակոբը նորից կանչեց իր որդիներին, և նրանք բոլորը հավաքվեցին և եկան նրա մոտ և նստեցին նրա առջև, և Հակոբն այդ օրը օրհնեց իր որդիներին իր մահից առաջ, յուրաքանչյուրին օրհնեց իր օրհնության համաձայն. ահա դա գրված է Իսրայելին վերաբերող Տիրոջ օրենքի գրքում.

8 Յակոբն ասաց Յուդային. Թագավորի՛ր նրանց վրա, և քո որդիները հավիտյան կթագավորեն իրենց որդիների վրա:

9 Սովորեցրու քո որդիներին միայն աղեղն ու պատերազմի բոլոր զենքերը, որպեսզի նրանք կարողանան պատերազմել իրենց եղբոր դեմ, որը կտիրի իր թշնամիներին:

10 Եվ Հակոբը դարձյալ պատվիրեց իր որդիներին այդ օրը՝ ասելով. տար ինձ Եգիպտոսից և թաղիր ինձ Մաքփելայի քարայրում, ինչպես որ քեզ պատվիրել եմ:

11 Սակայն զգույշ եղեք, աղաչում եմ ձեզ, որ ձեր որդիներից ոչ ոք ինձ չվերցնի, այլ միայն դուք, և այս կերպ պիտի վարվեք ինձ հետ, երբ իմ մարմինը տանեք, որ նրա հետ գնաք Քանանի երկիր՝ ինձ թաղելու,

12 Յուդան, Իսաքարն ու Զաբուղոնը իմ դագը պիտի տանեն արևելյան կողմում. Ռուբենը, Շմավոնը և Գադը հարավում, Եփրեմը, Մանասեն և Բենիամինը արևմուտքում, Դանը, Ասերը և Նեփթաղիմը՝ հյուսիսում:

13 Թող Ղևին ձեզ հետ չտանի, քանի որ նա և իր որդիները բանակում պիտի տանեն իսրայելացիների հետ Տիրոջ ուխտի տապանակը, և իմ որդի Հովսեփը թող տանի, որովհետև նրա փառքը թող լինի որպես թագավոր: բայց Եփրեմն ու Մանասէն պիտի ըլլան անոնց փոխարէն:

14 Այսպես կվարվեք ինձ հետ, երբ տանեք ինձ. մի՛ անտեսիր այն ամենից, ինչ ես քեզ պատվիրում եմ. և երբ դուք դա անեք ինձ հետ, Տերը հավերժ կհիշի ձեզ և ձեր երեխաներին ձեզանից հետո:

15Եւ դուք, իմ որդիներ, պատուեցէ՛ք իւրաքանչիւրը իր եղբօրը եւ իր ազգականին, եւ պատուիրէ՛ք ձեր զաւակներին ու ձեր զաւակներին ձեզանից յետոյ, որ ձեր նախնիների Տէր Աստծուն բոլոր օրերը ծառայեն:

16 Որպէսզի յաւիտեան երկարացնես քո օրերը երկրում, դու, քո որդիներն ու քո որդիների որդիները, երբ քո Տէր Աստուծոյ առաջին բարին ու շիտակ անես, որ գնաս նրա բոլոր ճանապարհներով:

17 Եվ դու, որդի՛ս Հովսեփ, ներիր, աղաչում եմ քեզ, ներիր քո եղբայրների ոտքերը և նրանց բոլոր չարագործությունները այն վնասի մեջ, որը նրանք հասցրին քեզ, քանի որ Աստված դա նախատեսել էր քո և քո երեխաների օգտին:

18 Եվ ո՛վ իմ որդի, մի՛ թող քո եղբայրներին Եգիպտոսի բնակիչներին և մի՛ վիրավորիր նրանց զգացմունքները, որովհետև ահա ես նրանց հանձնում եմ Աստծու ձեռքը և քո ձեռքը՝ պաշտպանելու նրանց եգիպտացիներից. Յակոբի որդիները պատասխանեցին իրենց հօրը՝ ասելով. թող Աստված միայն մեզ հետ լինի:

19 Յակոբն ասաց իր որդիներին. Նրա ճանապարհներից աջ կամ ձախ մի՛ շեղվեք՝ նրա աչքին բարի և ուղիղ գործելու համար:

20 Քանզի ես գիտեմ, որ շատ ու ծանր անախորժություններ կպատահեն ձեզ վերջին օրերին երկրում, այո, ձեր զավակներն ու զավակները, միայն ծառայեք Տիրոջը, և նա կփրկի ձեզ բոլոր նեղություններից:

21 Եվ կլինի այնպես, երբ դուք կգնաք Աստծո հետևից՝ ծառայելու նրան և կսովորեցնեք ձեր երեխաներին ձեզանից հետո, և ձեր երեխաների երեխաներին ճանաչել Տիրոջը, այն ժամանակ Տերը ձեզ և ձեր

երեխաների համար ծառա կբարձրացնի ձեր միջից: զավակնե՛ր, և Տերը կազատի ձեզ իր ձեռքով բոլոր նեղություններից և կբերի ձեզ Եգիպտոսից և կվերադարձնի ձեր հայրերի երկիրը, որպեսզի ապահով ժառանգեք այն:

22 Եվ Հակոբը դադարեց իր որդիներին պատվիրել, և նա իր ոտքերը մտցրեց մահճակալի մեջ, նա մեռավ և հավաքվեց իր ժողովրդի մոտ:

23 Եվ Հովսեփն ընկավ իր հոր վրա, և նա աղաղակեց և լաց եղավ նրա վրա, և նա համբուրեց նրան, և նա դառը ձայնով կանչեց, և նա ասաց.

24 Եվ նրա որդու կանայք և նրա ամբողջ տունը եկան ու ընկան Հակոբի վրա, և նրանք լաց եղան նրա վրա և շատ բարձր ձայնով աղաղակեցին Հակոբի մասին:

25 Եվ Հակոբի բոլոր որդիները միասին վեր կացան, և նրանք պատռեցին իրենց հանդերձները, և բոլորը քուրձ հագցրին իրենց մեջքին, և նրանք ընկան իրենց երեսի վրա, և հող ցանեցին իրենց գլուխների վրա՝ դեպի երկինք:

26 Այդ բանն ասացին Օսնաթ Հովսեփի կնոջը, և նա վեր կացավ ու պարկ հագավ, և նա իր հետ բոլոր եգիպտուհիների հետ եկավ, սգաց և լաց եղավ Հակոբի համար:

27 Եվ նաև Եգիպտոսի ողջ ժողովուրդը, որ ճանաչում էր Հակոբին, բոլորը եկան այն օրը, երբ լսեցին այս բանը, և ամբողջ Եգիպտոսը շատ օրեր լաց եղավ:

28 Եվ նաև Քանանի երկրից կանայք եկան Եգիպտոս, երբ լսեցին, որ Հակոբը մահացել է, և նրանք յոթանասուն օր լաց եղան նրա համար Եգիպտոսում:

29 Եվ եղավ այնպես, որ դրանից հետո Հովսեփն իր ծառաներին՝ բժիշկներին հրամայեց զմռսել իր հորը զմուռսով և կնդրուկով և ամեն տեսակ խունկով և օծանելիքով, և բժիշկները զմռսեցին Հակոբին, ինչպես որ Հովսեփն էր պատվիրել նրանց:

30 Եգիպտացիների ամբողջ ժողովուրդը, ծերերն ու Գեսենի երկրի բոլոր բնակիչները լաց եղան և սգացին Հակոբի վրա, և նրա բոլոր որդիներն ու նրա տան որդիները շատ օրեր ողբում էին և սգում իրենց հայր Հակոբի համար:

31 Եվ երբ նրա լացի օրերն անցան, յոթանասուն օրվա վերջում, Հովսեփն ասաց փարավոնին.

32 Փարավոնը ուղարկեց Հովսեփին ու ասաց. Յովսէփն իր բոլոր եղբայրների հետ վեր կացաւ գնալու Քանանի երկիրը՝ թաղելու իրենց հայր Յակոբին, ինչպէս նա պատուիրել էր նրանց:

33 Փարավոնը հրամայեց, որ այդ մասին հռչակեն ողջ Եգիպտոսում, ասելով.

34 Եվ ամբողջ Եգիպտոսը լսեց փարավոնի հայտարարությունը, և նրանք բոլորը միասին վեր կացան, և փարավոնի բոլոր ծառաները, նրա տան ծերերը և Եգիպտոսի երկրի բոլոր ծերերը Հովսեփի և բոլոր պաշտոնյաների ու ազնվականների հետ բարձրացան: Փարավոնը բարձրացավ որպես Հովսեփի ծառաներ, և նրանք գնացին թաղելու Հակոբին Քանանի երկրում:

35 Յակոբի որդիները վերցրին դառնակը, որի վրայ նա պառկած էր. այն ամենի համաձայն, ինչ նրանց հայրը պատվիրել էր նրանց, նրա որդիներն էլ արեցին նրան:

36 Դարակը մաքուր ոսկուց էր և շուրջբոլորը զարդարված էր օնիքսի քարերով և բդելիումով: իսկ դագաղի ծածկը ոսկյա գործվածք էր, միացված թելերով, և դրանց վրա կային օնիքս քարերից և բդելիումի կեռիկներ:

37 Եվ Հովսեփը իր հոր՝ Հակոբի գլխին մի մեծ ոսկե թագ դրեց, և նա ոսկե գավազան դրեց նրա ձեռքին, և նրանք շրջապատեցին դագաղը, ինչպես թագավորների սովորությունն էր իրենց կյանքի ընթացքում:

38 Եվ Եգիպտոսի բոլոր զորքերը գնացին նրա առջևից այս շարքով, սկզբում փարավոնի բոլոր զորավոր մարդիկ և Հովսեփի զորավոր մարդիկ, և նրանցից հետո Եգիպտոսի մնացած բնակիչները, և նրանք բոլորը սրերով գոտեպնդված էին և զինվեցին. վերարկուներով, և պատերազմի թակարդները նրանց վրա էին:

39 Բոլոր լացողներն ու սգավորները գնում էին դագաղի դիմաց, գնում, լաց ու ողբալով, իսկ մնացած ժողովուրդը գնում էր դագաղի հետևից:

40 Յովսէփն ու իր ընտանիքը միասին գնացին դամբարանի մօտ ոտաբոբիկ ու լաց լինելով, իսկ Յովսէփի մնացած ծառաները շրջեցին նրա շուրջը. ամեն մարդ իր վրա դրված էր իր զարդերը, և նրանք բոլորը զինված էին իրենց մարտական զենքերով:

41 Եվ Հակոբի ծառաներից հիսունը գնացին դագաղի առջև, և նրանք ճանապարհի երկայնքով զմուռս, հալվե և ամեն տեսակ օծանելիք շպրտեցին, և Հակոբի բոլոր որդիները, ովքեր կրում էին դագաղը, քայլեցին օծանելիքի վրա, և Հակոբի ծառաները գնացին: նրանց առաջ օծանելիքը սփռելով ճանապարհի երկայնքով:

42 Եվ Հովսեփը ծանր ճամբարով բարձրացավ, և նրանք ամեն օր այդպես էին վարվում, մինչև հասան Քանանի երկիր, և նրանք եկան Ատադի հնձանը, որը Հորդանանի մյուս կողմում էր, և նրանք չափազանց սգացին. մեծ ու ծանր սուգ այդ վայրում:

43 Եվ Քանանի բոլոր թագավորները լսեցին այս բանը, և բոլորը դուրս եկան, յուրաքանչյուրն իր տնից, Քանանի երեսունմեկ թագավոր, և նրանք բոլորն իրենց մարդկանց հետ եկան սգալու և լացելու Հակոբի վրա:

44 Եվ այս բոլոր թագավորները տեսան Հակոբի դագաղը, և ահա Հովսեփի թագը դրված էր դրա վրա, և նրանք նույնպես դրեցին իրենց պսակները դագաղի վրա և շրջապատեցին այն պսակներով:

45 Եւ այս բոլոր թագաւորները Յակոբի ու Եգիպտոսի որդիների հետ Յակոբի վրայ մեծ ու ծանր սուգ արեցին այնտեղ, որովհետեւ Քանանի բոլոր թագաւորները գիտէին Յակոբի ու նրա որդիների քաջութիւնը:

46 Լուրը հասավ Եսավին՝ ասելով. «Հակոբը մահացավ Եգիպտոսում, և նրա որդիներն ու ողջ Եգիպտոսը նրան տանում են Քանանի երկիր՝ թաղելու նրան»:

47 Եվ Եսավը լսեց այս բանը, և նա բնակվում էր Սեիր լեռան վրա, և վեր կացավ իր որդիների, իր ամբողջ ժողովրդի և իր ամբողջ տան հետ, մի չափազանց մեծ ժողովուրդ, և նրանք եկան սգալու և լացելու Հակոբի վրա:

48 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Եսավը եկավ, սգաց իր եղբոր՝ Հակոբի համար, և ամբողջ Եգիպտոսը և ամբողջ Քանանը նորից վեր կացան և Եսավի հետ մեծ սուգ արեցին Հակոբի վրա այդ վայրում:

49 Յովսէփն ու իր եղբայրները այդ տեղից բերեցին իրենց հօրը՝ Յակոբին, եւ գնացին Քեբրոն՝ թաղելու Յակոբին քարայրում իր հայրերի մօտ:

50 Եվ նրանք եկան Կիրեաթ-Արբա՝ քարայրը, և երբ եկան Եսավն իր որդիների հետ կանգնեց Հովսեփի և

նրա եղբայրների դեմ՝ որպես խոչընդոտ քարայրում, ասելով. մեր հայրը.

51 Եվ Հովսեփն ու նրա եղբայրները լսեցին Եսավի որդիների խոսքերը, և նրանք սաստիկ զայրացան, և Հովսեփը մոտեցավ Եսավին և ասաց. անշուշտ, իմ հայր Հակոբը քեզնից գնեց այն մեծ հարստության համար Իսահակի մահից հետո՝ քսանհինգ տարի առաջ, ինչպես նաև Քանանի ամբողջ երկիրը, որը նա գնեց քեզնից և քո որդիներից և քո սերունդից հետո:

52 Եվ Հակոբը այն գնեց իր որդիների և իրենից հետո իր սերնդի համար՝ որպես հավիտյան ժառանգություն, և ինչո՞ւ ես այսօր այս բաները խոսում:

53 Եսաւը պատասխանեց՝ ասելով.

54 Եվ Եսավն այս բաներն ասաց, որպեսզի մոլորեցնի Հովսեփին իր խոսքերով, քանի որ Եսավը գիտեր, որ Հովսեփը ներկա չէր այն օրերին, երբ Եսավը Քանանի երկրում իրեն պատկանող ամբողջ ունեցվածքը վաճառեց Հակոբին:

55 Եվ Հովսեփն ասաց Եսավին.

56 Եսաւը պատասխանեց անոր՝ ըսելով.

57 Հովսեփը կանչեց իր եղբորը՝ Նեփթաղիմին, և նա ասաց. գնման արձանագրությունը, կնքված գրառումը և բաց գրառումը, ինչպես նաև բոլոր առաջին գրառումները, որոնցում գրված են ծննդյան իրավունքի բոլոր գործարքները, ձեզ են բերում:

58 Դու նրանց այստեղ կբերես մեզ մոտ, որպեսզի նրանցից իմանանք Եսավի և նրա որդիների բոլոր խոսքերը, որ նրանք այսօր ասացին:

59 Եվ Նեփթաղիմին լսեց Հովսեփի ձայնը, և նա շտապեց և վազեց իջնելու Եգիպտոս, և Նեփթաղիմին ոտքով ավելի թեթև էր, քան անապատում գտնվող եղջերուներից որևէ մեկը, որովհետև նա գնում էր ցորենի հասկերի վրա՝ առանց նրանց տրորելու:

60 Եվ երբ Եսավը տեսավ, որ Նեփթալին գնացել էր արձանագրությունները բերելու, նա և իր որդիները մեծացրին իրենց դիմադրությունը քարայրի դեմ, և Եսավն ու իր ամբողջ ժողովուրդը ելան Հովսեփի և նրա եղբայրների դեմ՝ պատերազմելու:

61 Եվ Հակոբի բոլոր որդիները և Եգիպտոսի ժողովուրդը կռվեցին Եսավի և նրա մարդկանց հետ, և Եսավի որդիներն ու նրա ժողովուրդը կոտորվեցին Հակոբի որդիների առաջ, և Հակոբի որդիները Եսավի ժողովրդից քառասուն մարդ սպանեցին:

62 Եվ Հակոբի որդի Դանի որդի Քուշիմն այն ժամանակ Հակոբի որդիների հետ էր, բայց նա պատերազմի վայրից մոտ հարյուր կանգուն հեռու էր, որովհետև Հակոբի որդիների հետ մնաց Հակոբի դամբարանի մոտ՝ պահպանելու այն: .

63 Եվ Քուշիմը համր և խուլ էր, բայց նա հասկանում էր մարդկանց մեջ եղած տարակուսանքի ձայնը:

64 Եւ նա հարցրեց՝ ասելով. Նրանք պատասխանեցին նրան Եսավի ու նրա որդիների խոսքերին. Նա վազեց Եսավի մոտ կռվի մեջ, և նա Եսավին սրով սպանեց, և նա կտրեց նրա գլուխը, և այն հեռացավ, և Եսավն ընկավ պատերազմի ժողովրդի մեջ:

65 Եվ երբ Քուշիմն այս բանն արեց, Հակոբի որդիները հաղթեցին Եսավի որդիներին, և Հակոբի որդիները իրենց հորը՝ Հակոբին ուժով թաղեցին քարայրում, և Եսավի որդիները տեսան դա:

66 Եվ Հակոբը թաղվեց Քեբրոնում՝ Մաքփելայի քարայրում, որը Աբրահամը գնել էր Քեթի որդիներից՝ որպես թաղման վայր, և նրան թաղեցին շատ թանկարժեք հանդերձներով:

67 Եվ ոչ մի թագավոր նրան այնպիսի պատիվ չտրվեց, որքան Հովսեփը տվեց իր հորը իր մահվան ժամանակ, քանզի նա թաղեց նրան մեծ պատվով, ինչպես թագավորների թաղումը:

68 Յովսէփն ու իր եղբայրները յոթ օր սուգ արեցին իրենց հօր համար:

ԳԼՈՒԽ 57

1 Եվ դրանից հետո էր, որ Եսավի որդիները պատերազմեցին Հակոբի որդիների հետ, և Եսավի որդիները կռվեցին Հակոբի որդիների հետ Քեբրոնում, և Եսավը դեռ մեռած պառկած էր և թաղված չէր:

2 Պատերազմը ծանր եղավ նրանց միջև, և Եսավի որդիները կոտորվեցին Հակոբի որդիներից, և Հակոբի որդիները Եսավի որդիներից ութսուն մարդ սպանեցին, և Հակոբի որդիներից ոչ մեկը չմեռավ: և Հովսեփի ձեռքը հաղթեց Եսավի որդիների ամբողջ ժողովրդին, և նա գերի վերցրեց Եսավի որդի Եղիփազի որդի Սեփոնին և նրա հիսուն մարդկանցից, և նրանց կապեց երկաթե շղթաներով և տվեց նրանց. իր ծառաների ձեռքը՝ նրանց Եգիպտոս բերելու համար:

3 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Հակոբի որդիները գերի վերցրին Սեփոնին և նրա ժողովրդին, մնացած բոլորը Եսավի տնից շատ վախեցան իրենց կյանքից, որ նրանք նույնպես գերեվարվեին, և նրանք բոլորը փախան Եղիփազի հետ: Եսաւի որդին ու նրա ժողովուրդը Եսաւի դիակի հետ միասին գնացին Սէիր լեռը:

4 Նրանք եկան Սեիր լեռը, և Եսավին թաղեցին Սեյիրում, բայց նրա գլուխն իրենց հետ չէին բերել Սեյիր, որովհետև այն թաղված էր այն վայրում, որտեղ պատերազմ էր ընթանում Քեբրոնում:

5 Եվ եղավ այնպես, որ երբ Եսավի որդիները փախան Հակոբի որդիների առաջից, Հակոբի որդիները հետապնդեցին նրանց մինչև Սեյրի սահմանները, բայց նրանք ոչ մի մարդ չսպանեցին նրանց միջից, երբ հետապնդեցին նրանց, Եսավի պատճառով. մարմինը, որը նրանք տանում էին իրենց հետ, գրգռեց նրանց շփոթությունը, ուստի նրանք փախան, և Հակոբի որդիները հետ դարձան նրանցից և եկան այն տեղը, որտեղ նրանք Եղբայրները Քեբրոնում էին, և նրանք մնացին այնտեղ այդ օրը և հաջորդ օրը, մինչև որ հանգստանային պատերազմից:

6 Եվ եղավ այնպես, որ երրորդ օրը նրանք հավաքեցին Հորեցի Սեիրի բոլոր որդիներին, և հավաքեցին արևելքի բոլոր որդիներին՝ ծովի ավազի պես մի ժողովուրդ, և նրանք գնացին և իջան Եգիպտոս՝ կռվեք Հովսեփի և նրա եղբայրների հետ, որպեսզի ազատեն իրենց եղբայրներին:

7 Եվ Հովսեփն ու Հակոբի բոլոր որդիները լսեցին, որ Եսավի որդիներն ու արևելքի որդիները եկել էին իրենց վրա՝ պատերազմելու, որպեսզի ազատեն իրենց եղբայրներին:

8 Եվ Հովսեփն ու նրա եղբայրները և Եգիպտոսի ուժեղ մարդիկ դուրս եկան և կռվեցին Ռամեսես քաղաքում, և Հովսեփն ու նրա եղբայրները ահռելի հարված հասցրին Եսավի որդիներին և արևելքի որդիներին:

9 Անոնցմէ վեց հարիւր հազար մարդ սպաննեցին, ու անոնց մէջ կոտորեցին Հորէացի Սէիրի որդիներուն բոլոր զօրաւորները: նրանցից մի քանիսն էին մնացել, և

նրանք արևելքի ու Եսավի որդիներից շատերին սպանեցին: Եսավի որդի Եղիփազն ու արևելքի որդիները փախան Հովսեփի ու նրա եղբայրների առաջից:

10 Եվ Հովսեփն ու նրա եղբայրները հետապնդեցին նրանց, մինչև եկան Սոկքոթ, և նրանք դեռ նրանցից երեսուն մարդ սպանեցին Սոկքոթում, իսկ մնացածները փախան, և նրանք փախան իրենց քաղաքը:

11 Եվ Հովսեփն ու նրա եղբայրները և Եգիպտոսի զորավոր մարդիկ ետ դարձան նրանցից ուրախությամբ և սրտի ուրախությամբ, որովհետև նրանք ծեծել էին իրենց բոլոր թշնամիներին:

12 Եղիփազի որդի Սեփոն և նրա մարդիկ դեռևս ստրուկներ էին Եգիպտոսում Հակոբի որդիների համար, և նրանց ցավերը շատացան:

13 Եվ երբ Եսավի որդիներն ու Սեիրի որդիները վերադարձան իրենց երկիրը, Սեիրի որդիները տեսան, որ նրանք բոլորն ընկել են Հակոբի որդիների և Եգիպտոսի ժողովրդի ձեռքը որդիների ճակատամարտի պատճառով. Եսաւի:

14Եւ Սեիրի որդիներն ասացին Եսաւի որդիներին.

15 Արդ, գնացե՛ք մեր երկրից, գնացե՛ք մեզնից Քանանի երկիրը ձեր հայրերի բնակության երկիրը: ինչո՞ւ ձեր երեխաները կժառանգեն մեր երեխաների ազդեցությունը վերջին օրերում:

16 Եսավի որդիները չլսեցին Սեիրի որդիներին, և Սեիրի որդիները մտածեցին, որ պատերազմեն նրանց հետ:

17 Եվ Եսավի որդիները գաղտնի ուղարկեցին Աֆրիկայի Անգեաս թագավորի մոտ, որը նույն Դինհաբան է, ասելով.

18 Քո մարդկանցից մի քանիսին ուղարկիր մեզ մոտ, և թող նրանք գան մեզ մոտ, և մենք կկռվենք Քորեցի Սեիրի որդիների հետ, որովհետև նրանք որոշել են կռվել մեզ հետ՝ մեզ երկրից հեռացնելու համար:

19 Դինհաբայի թագավոր Անգեասը այդպես էլ արեց, քանի որ այդ օրերին նա բարեկամ էր Եսավի որդիների հետ:

20 Եվ Սեիրի որդիները մարդ ուղարկեցին արևելքի և Մադիանի որդիների մոտ՝ ասելով. Յակոբի:

21 Ուստի հիմա եկեք մեզ մոտ և օգնեք մեզ, և մենք միասին կկռվենք նրանց հետ, և մենք կքշենք նրանց երկրից և վրեժխնդիր կլինենք մեր եղբայրների գործի համար, ովքեր զոհվեցին իրենց հանուն իրենց եղբայրների՝ Հակոբի որդիների հետ իրենց ճակատամարտում:

22 Եվ արևելքի բոլոր որդիները լսեցին Սեիրի որդիներին, և նրանք մոտ ութ հարյուր սրերով եկան նրանց մոտ, և Եսավի որդիները կռվեցին Սեիրի որդիների հետ այն ժամանակ Փառանի անապատում:

23 Այն ժամանակ Սեիրի որդիները հաղթեցին Եսավի որդիներին, և Սեիրի որդիներն այդ օրը Եսավի որդիներից սպանեցին Դինհաբայի թագավոր Անգեասից մոտ երկու հարյուր մարդ:

24 Երկրորդ օրը Եսավի որդիները դարձյալ եկան՝ երկրորդ անգամ կռվելու Սեիրի որդիների հետ, և այս երկրորդ անգամ Եսավի որդիների վրա պատերազմը սաստիկ եղավ, և Սեյրի որդիների պատճառով սաստիկ անհանգստացրեց նրանց:

25 Եվ երբ Եսավի որդիները տեսան, որ Սեիրի որդիներն իրենցից ավելի զորեղ են, Եսավի որդիներից մի քանիսը դարձան և օգնեցին Սեիրի որդիներին իրենց թշնամիներին:

26Եւ Եսաւի որդկանց ժողովուրդը երկրորդ պատերազմին մէջ ընկաւ ժողովրդից յիսունութ հոգի Դինհաբայի թագաւոր Անգէասի մօտ:

27 Երրորդ օրը Եսավի որդիները լսեցին, որ իրենց եղբայրներից ոմանք հեռացել են իրենցից՝ երկրորդ ճակատամարտում իրենց դեմ կռվելու համար: Եսաւի որդիքը սգացին, երբ լսեցին այս խօսքը:

28 Անոնք ալ ըսին. Եսավի որդիները դարձյալ մարդ ուղարկեցին Դինհաբայի թագավոր Անգեասի մոտ՝ ասելով.

29 Դարձյալ ուղարկեք մեզ ուրիշ մարդկանց, որպեսզի նրանց հետ կռվենք Սեիրի որդիների հետ, քանի որ նրանք արդեն երկու անգամ ավելի ծանր են եղել, քան մենք:

30 Անգեասը դարձյալ Եսավի որդիների մոտ ուղարկեց մոտ վեց հարյուր քաջարի մարդիկ, և նրանք եկան Եսավի որդիներին օգնելու:

31 Եվ տասը օր հետո Եսավի որդիները դարձյալ պատերազմ մղեցին Սեիրի որդիների հետ Փառանի անապատում, և պատերազմը շատ դաժան եղավ Սեիրի որդիների դեմ, և Եսավի որդիներն այս ժամանակ հաղթեցին նրանց որդիներին. Սեիրն ու Սեիրի որդիները Եսավի որդիների առաջից զարկվեցին, և Եսավի որդիները նրանցից մոտ երկու հազար մարդ սպանեցին:

32 Եվ Սեիրի որդիների բոլոր զորավոր մարդիկ մահացան այս պատերազմում, և մնացին միայն նրանց մանկահասակ երեխաները, որոնք մնացին իրենց քաղաքներում:

33 Եվ ամբողջ մադիանն ու արևելքի որդիները փախան պատերազմից, և նրանք թողեցին Սեիրի որդիներին և փախան, երբ տեսան, որ պատերազմն իրենց վրա սաստիկ է եղել, և Եսավի որդիները հետապնդեցին արևելքի բոլոր որդիներին: մինչև նրանք հասան իրենց երկիրը:

34 Եվ Եսավի որդիները նրանցից մոտ երկու հարյուր հիսուն մարդ սպանեցին, և Եսավի որդիներից մոտ երեսուն մարդ ընկավ այդ ճակատամարտում, բայց այս չարիքը նրանց վրա հասավ իրենց եղբայրների միջոցով, որոնք շրջվեցին նրանցից՝ օգնելու երեխաներին: Հորեցի Սեիրից, և Եսավի որդիները դարձյալ լսեցին իրենց եղբայրների չար գործերի մասին, և նորից սգացին դրա համար:

35 Պատերազմից հետո Եսավի որդիները ետ դարձան և տուն վերադարձան Սեյիր, և Եսավի որդիները սպանեցին նրանց, ովքեր մնացել էին Սեիրի որդիների երկրում: նրանք սպանեցին նաև նրանց կանանց ու փոքրիկներին, ոչ մի հոգի չթողեցին, բացի հիսուն պատանիներից ու աղջիկներից, որոնց տանջում էին ապրել, և Եսավի որդիները նրանց չմահացրին, և տղաները դարձան նրանց ստրուկները, իսկ աղջիկները՝ վերցրեց կանանց համար.

36Եւ Եսաւի որդիները Սէիրում բնակուեցին Սէիրի որդիների տեղում, եւ նրանք ժառանգեցին իրենց երկիրը եւ տիրեցին նրան:

37 Եվ Եսավի որդիները վերցրեցին երկրի ողջ ունեցվածքը Սեիրի որդիներին, նաև նրանց հոտերը, նրանց եզներն ու նրանց ունեցվածքը, ինչպես նաև Սեիրի որդիներին պատկանող բոլորը, Եսավի որդիները վերցրեցին, և Եսավի որդիները բնակվեցին:

Սեիրում՝ Սեիրի որդիների փոխարեն, մինչև այսօր, և Եսավի որդիները երկիրը բաժանեցին Եսավի հինգ որդիներին՝ ըստ իրենց տոհմերի:

38 Եվ եղավ այնպես, որ այդ օրերին Եսավի որդիները որոշեցին իրենց վրա թագավոր թագադրել այն երկրում, որին նրանք տիրապետեցին: Նրանք ասացին միմյանց. «Այդպես չէ, որովհետև նա կթագավորի մեզ վրա մեր երկրում, և մենք նրա խորհրդի տակ կլինենք, և նա կկռվի մեր պատերազմները մեր թշնամիների դեմ, և նրանք այդպես էլ արեցին»:

39 Եվ Եսավի բոլոր որդիները երդվեցին՝ ասելով, որ իրենց եղբայրներից ոչ ոք երբեք չթագավորի նրանց վրա, այլ միայն մի օտար մարդ, որը նրանց եղբայրներից չէ, որովհետև Եսավի բոլոր որդիների հոգիները ամեն մեկն իր որդու դեմ դառնացած էր: եղբայր և ընկեր, այն չարիքի պատճառով, որ նրանք կրել են իրենց եղբայրներից, երբ նրանք կռվում էին Սեիրի որդիների հետ:

40 Դրա համար Եսավի որդիները երդվեցին՝ ասելով.

41 Այնտեղ մի մարդ կար Դինհաբայի թագավոր Անգեասի ժողովրդից. Նրա անունը Բեորի որդի Բելա էր, որը շատ քաջարի մարդ էր, գեղեցիկ, գեղեցիկ և ողջ իմաստությամբ իմաստուն, խելամիտ ու խորհուրդ ունեցող մարդ: և Անգեասի ժողովրդից ոչ ոք նման չէր նրան:

42 Եվ Եսավի բոլոր որդիները նրան առան, օծեցին և թագադրեցին նրան որպես թագավոր, խոնարհվեցին նրա առաջ և ասացին.

43 Նրանք փռեցին սավանը և յուրաքանչյուրին բերեցին ոսկուց և արծաթից ականջօղեր կամ մատանիներ կամ ապարանջաններ, և նրան շատ հարստացրին արծաթով և ոսկով, օնիքսի քարերով և բդելիումով, և նրան թագավորական գահ դարձրին: և նրա գլխին թագավորական թագ դրեցին, և նրա համար պալատ շինեցին, և նա բնակվեց այնտեղ, և նա թագավոր դարձավ բոլոր երեխաների վրա: Եսավ.

44 Անգեասի ժողովուրդը Եսավի որդիներից վերցրեց իր պատերազմի վարձը, և նրանք գնացին ու այդ ժամանակ վերադարձան իրենց տիրոջ մոտ՝ Դինհաբայում:

45 Եվ Բելան թագավորեց Եսավի որդիների վրա երեսուն տարի, և Եսավի որդիները Սեիրի որդիների փոխարեն բնակվեցին երկրում, և նրանք ապահով բնակվեցին նրանց փոխարեն մինչև այսօր:

ԳԼՈՒԽ 58

1 Եվ եղավ այնպես, որ իսրայելացիների Եգիպտոս իջնելու երեսուներկուերորդ տարում, այսինքն՝ Հովսեփի կյանքի յոթանասունմեկերորդ տարում, այդ տարի մահացավ Եգիպտոսի թագավոր փարավոնը, և նրա որդին՝ Մագրոնը թագավորեց նրա մեջ: փոխարեն.

2 Փարավոնը հրամայեց Հովսեփին իր մահից առաջ հայր լինել իր որդու՝ Մագրոնի համար, և որ Մագրոնը լինի Հովսեփի խնամքի և նրա խորհրդի ներքո:

3 Եվ ամբողջ Եգիպտոսը համաձայնվեց, որ Հովսեփը թագավոր լիներ նրանց վրա, քանի որ մինչ այժմ բոլոր եգիպտացիները սիրում էին Հովսեփին, միայն փարավոնի որդի Մագրոնը նստեց իր հոր գահի վրա, և նա թագավոր դարձավ այդ օրերին իր հոր փոխարեն: .

4 Մագրոնը քառասունմեկ տարեկան էր, երբ սկսեց թագավորել, և քառասուն տարի թագավորեց Եգիպտոսում, և ամբողջ Եգիպտոսը նրա անունը դրեց Փարավոն՝ իր հոր անունով, ինչպես որ սովորություն ունեին Եգիպտոսում անել ամեն թագավորող թագավորի հետ: նրանց վրայով:

5 Եվ եղավ այնպես, որ երբ փարավոնը թագավորեց իր հոր փոխարեն, նա Եգիպտոսի օրենքներն ու կառավարության բոլոր գործերը դրեց Հովսեփի ձեռքը, ինչպես որ նրա հայրը պատվիրել էր նրան:

6 Եվ Հովսեփը թագավոր դարձավ Եգիպտոսի վրա, որովհետև նա հսկում էր ամբողջ Եգիպտոսը, և ամբողջ Եգիպտոսը նրա խնամքի և խորհրդի տակ էր, քանի որ ամբողջ Եգիպտոսը փարավոնի մահից հետո հակված էր Հովսեփին, և նրանք շատ էին սիրում նրան, որ թագավորի իրենց վրա:

7 Բայց նրանց մեջ կային մարդիկ, որոնք նրան չէին սիրում ու ասում. Դեռևս Եգիպտոսի ողջ կառավարությունը այդ օրերին հանձնվեց Հովսեփին, փարավոնի մահից հետո, նա կարգավորողն էր և անում էր այնպես, ինչպես ցանկանում էր ամբողջ երկրում, առանց որևէ մեկի միջամտության:

8 Ամբողջ Եգիպտոսը Հովսեփի խնամքի տակ էր, և Հովսեփը պատերազմեց իր շրջակա բոլոր թշնամիների հետ, և նա ենթարկեց նրանց: Նաև ամբողջ երկիրը և բոլոր Փղշտացիները, մինչև Քանանի սահմանները, Հովսեփը հպատակեցրեց, և նրանք բոլորը նրա իշխանության տակ էին, և նրանք տարեկան հարկ էին տալիս Հովսեփին:

9 Եվ Եգիպտոսի փարավոն թագավորը նստեց իր գահին իր հոր փոխարեն, բայց նա Հովսեփի հսկողության և խորհրդի տակ էր, ինչպես որ սկզբում իր հոր հսկողության տակ էր:

10 Նա ոչ էլ թագավորեց, այլ միայն Եգիպտոսի երկրում՝ Հովսեփի խորհրդով, բայց Հովսեփն այն ժամանակ թագավորեց ամբողջ երկրի վրա՝ Եգիպտոսից մինչև Փերաթ մեծ գետը:

11 Եվ Հովսեփը հաջողակ էր իր բոլոր ճանապարհներում, և Տերը նրա հետ էր, և Տերը Հովսեփին տվեց լրացուցիչ իմաստություն, պատիվ և փառք և սեր նրա հանդեպ եգիպտացիների սրտերում և ամբողջ երկրում, և Հովսեփը թագավորեց. ամբողջ երկիրը քառասուն տարի:

12 Փղշտացիների բոլոր երկրները, Քանանը, Սիդոնը և Հորդանանի այն կողմը ընծաներ բերեցին Հովսեփին նրա բոլոր օրերում, և ամբողջ երկիրը Հովսեփի ձեռքում էր, և նրանք տարեկան տուրք բերեցին նրան, ինչպես որ էր: կարգավորվում էր, որովհետև Հովսեփը կռվել էր իր շրջապատող բոլոր թշնամիների դեմ և հնազանդեցրել նրանց, և ամբողջ երկիրը Հովսեփի ձեռքում էր, և Հովսեփը ապահով նստեց իր գահին Եգիպտոսում:

13 Եվ նաև նրա բոլոր եղբայրները՝ Հակոբի որդիները, ապահով բնակվեցին երկրում, Հովսեփի բոլոր օրերը, և նրանք պտղաբեր էին և չափազանց շատացան երկրում, և նրանք ծառայեցին Տիրոջը իրենց բոլոր օրերում, ինչպես նրանց հայր Հակոբը պատվիրել էր նրանց:

14 Եվ եղավ այնպես, որ շատ օրերի ու տարիների վերջում, երբ Եսավի որդիները հանգիստ բնակվում էին իրենց երկրում՝ իրենց թագավոր Բելայի հետ, Եսավի որդիները պտղաբեր էին և շատացան երկրում, և նրանք որոշեցին գնալ և կռվեք Հակոբի որդիների և ամբողջ Եգիպտոսի հետ և ազատեք նրանց եղբորը՝ Եղիփազի որդի Սեփոնին և նրա մարդկանց,

որովհետև նրանք դեռ այն օրերին Հովսեփի ստրուկներն էին:

15 Եվ Եսավի որդիները մարդ ուղարկեցին արևելքի բոլոր որդիների մոտ, և նրանք խաղաղություն կնքեցին նրանց հետ, և արևելքի բոլոր որդիները եկան նրանց մոտ, որ Եսավի որդիների հետ գնան Եգիպտոս պատերազմելու:

16 Եվ նրանց մոտ եկան նաև Դինհաբայի թագավոր Անգեասի ժողովրդից, և նրանք նույնպես ուղարկեցին Իսմայելի որդիների մոտ, և նրանք նույնպես եկան նրանց մոտ:

17 Եվ այս ամբողջ ժողովուրդը հավաքվեց և եկավ Սեյիր՝ օգնելու Եսավի որդիներին իրենց ճակատամարտում, և այս ճամբարը շատ մեծ ու ծանր էր մարդկանցով, շատ, ինչպես ծովի ավազը, մոտ ութ հարյուր հազար մարդ, հետևակ և հեծելազոր, և Այս բոլոր զորքերը իջան Եգիպտոս՝ Հակոբի որդիների հետ կռվելու, և նրանք բանակատեղի դրեցին Ռամեսեսի մոտ:

18 Եւ Յովսէփն իր եղբայրների հետ գնաց Եգիպտոսի հզօր մարդկանց հետ՝ շուրջ վեց հարիւր մարդ, եւ նրանք պատերազմեցին նրանց հետ Ռամեսէսի երկրում: Այն ժամանակ Յակոբի որդիները դարձեալ կռուեցին Եսաւի որդիների հետ Յակոբի որդիների Եգիպտոս իջնելու յիսուներորդ տարում, որը Բելայի թագաւորութեան երեսուներորդ տարին է Եսաւի որդիների վրայ Սէիրում:

19 Եվ Տերը Եսավի բոլոր զորավորներին և արևելքի որդիներին մատնեց Հովսեփի և նրա եղբայրների ձեռքը, և Եսավի որդիների ժողովուրդը և արևելքի որդիները զարկվեցին Հովսեփի առաջ:

20 Եվ Եսավի ժողովրդից և արևելքի որդիներից, որոնք սպանվել էին, Հակոբի որդիների առաջ ընկան մոտ երկու հարյուր հազար մարդ, և նրանց թագավոր Բելա Բեորի որդի Բելան նրանց հետ ընկավ պատերազմի ժամանակ, և երբ նրանց որդիները. Եսավը տեսավ, որ իրենց թագավորը ճակատամարտում ընկավ և մեռավ, նրանց ձեռքերը թուլացան կռվի ժամանակ:

21 Եվ Հովսեփն ու նրա եղբայրները և ամբողջ Եգիպտոսը դեռևս ծեծում էին Եսավի տան ժողովրդին, և Եսավի ամբողջ ժողովուրդը վախենում էր Հակոբի որդիներից և փախավ նրանց առաջից:

22 Եւ Յովսէփն ու նրա եղբայրները եւ ամբողջ Եգիպտոսը նրանց հետապնդեցին մի օրուայ ճանապարհով, եւ նրանցից սպանեցին շուրջ երեք հարիւր մարդ՝ շարունակելով ծեծել նրանց ճանապարհին: և նրանք հետո ետ դարձան նրանցից:

23 Եվ Հովսեփն ու իր բոլոր եղբայրները վերադարձան Եգիպտոս, և նրանցից ոչ մի մարդ չկար, այլ եգիպտացիներից տասներկու մարդ ընկավ:

24 Եվ երբ Հովսեփը վերադարձավ Եգիպտոս, հրամայեց Սեփոնին և նրա մարդկանց լրացուցիչ կապել, և նրանք կապեցին նրանց երկաթով, և նրանք մեծացրին իրենց վիշտը:

25 Եվ Եսավի որդիների ամբողջ ժողովուրդը և արևելքի որդիները ամոթխած վերադարձան իրենց քաղաքը, քանի որ նրանց հետ եղող բոլոր զորավոր մարդիկ պատերազմում ընկել էին:

26 Երբ Եսաւի որդիները տեսան, որ իրենց թագաւորը պատերազմում մեռաւ, շտապեցին ու արևելքի որդկանցից մի մարդ առան. Նրա անունը Զարաքի որդի Հոբաբ էր, Բոցրա երկրից, և նրան թագավոր դարձրին իրենց վրա՝ իրենց թագավոր Բելայի փոխարեն:

27 Եվ Հոբաբը նստեց Բելայի գահի վրա՝ որպես նրա փոխարեն թագավոր, և Հոբաբը Եդոմում թագավորեց Եսավի բոլոր որդիների վրա տասը տարի, և Եսավի որդիները այդ օրվանից այլևս չգնացին կռվելու Հակոբի որդիների հետ, քանի որ. Եսավի որդիները գիտեին Հակոբի որդիների քաջությունը, և նրանք շատ էին վախենում նրանցից:

28 Բայց այդ օրվանից Եսավի որդիներն ատեցին Հակոբի որդիներին, և ատելությունն ու թշնամությունը շատ ուժեղ եղան նրանց միջև բոլոր օրերում՝ մինչև այսօր:

29 Եվ եղավ այնպես, որ սրանից հետո, տասը տարվա վերջում, Բոցրայից Զարաքի որդի Հոբաբը մեռավ, և Եսավի որդիները վերցրին մի մարդու, որի անունը Քուսամ էր, Թեմանի երկրից, և նրանք շինեցին. նա նրանց վրա թագավորեց Հոբաբի փոխարեն, և Քուսամը Եդովմում թագավորեց Եսավի բոլոր որդիների վրա քսան տարի:

30 Եվ Եգիպտոսի թագավոր Հովսեփը և նրա եղբայրները և բոլոր Իսրայելի որդիները ապահով բնակվեցին Եգիպտոսում այդ օրերին, Հովսեփի և նրա եղբայրների բոլոր որդիների հետ միասին, առանց որևէ խոչընդոտի կամ չար պատահարի, և Եգիպտոսի երկիրը գտնվում էր. Հովսեփի և նրա եղբայրների օրերում պատերազմից հանգստանալու ժամանակ:

ԳԼՈՒԽ 59

1 Եվ սրանք են Եգիպտոսում բնակվող Իսրայելի որդիների անունները, ովքեր եկել էին Հակոբի հետ. Հակոբի բոլոր որդիները եկան Եգիպտոս՝ ամեն մարդ իր ընտանիքով:

2 Լիայի որդիներն էին Ռուբենը, Շմավոնը, Ղևին, Հուդան, Իսաքարը և Զաբուղոնը և նրանց քույրը՝ Դինան:

3 Ռաքելի որդիներն էին Հովսեփն ու Բենիամինը:

4 Լիայի աղախին Զելփայի որդիներն էին Գադն ու Ասերը:

5 Ռաքելի աղախինը Բալլայի որդիներն էին Դանն ու Նեփթաղիմին:

6 Եվ սրանք էին նրանց սերունդները, որոնք ծնվել էին նրանց համար Քանանի երկրում, նախքան իրենց հայր Հակոբի հետ Եգիպտոս գալը:

7 Ռուբենի որդիներն են՝ Քանոքը, Փալլուն, Քեցրոնը և Կարմին:

8 Շմաւոնի որդիներն են՝ Յեմուէլը, Յամինը, Օհադը, Յաքինը, Սոքարը եւ Սաւուղը՝ քանանացի կնոջ որդին:

9 Ղևիի որդիներն էին Գերսոնը, Կահաթը և Մերարին և նրանց քույրը՝ Հոքաբեդը, որը ծնվեց նրանց համար Եգիպտոս իջնելիս:

10 Յուդայի որդիներն էին Էրը, Օնանը, Սելան, Փարեսը եւ Զարաքը:

11 Էրն ու Օնանը մեռան Քանանի երկրում. Փարեսի որդիներն էին Քեզրոնն ու Քամուլը:

12 Իսաքարի որդիներն էին Թոլան, Փուան, Հոբը և Սոմրոնը:

13 Զաբուղոնի որդիներն էին Սերեդը՝ Ելոնը և Յաքլեելը, իսկ Դանի որդին՝ Քուսիմը:

14 Նեփթաղիմի որդիներն են՝ Յաքսէելը, Գունին, Յետցերը եւ Սիլամը:

15 Գադի որդիներն են՝ Սիփիոնը, Չագին, Սունին, Եզբոնը, Էրին, Արոդին և Արելին:

16 Ասերի որդիներն են՝ Յեմնան, Յիսվան, Յիսվին, Բերիան և նրանց քույր Սերաքը. Բերիայի որդիներն էին Քաբերն ու Մաղքիելը:

17 Բենիամինի որդիներն էին Բելան, Բեքերը, Աշբելը, Գերան, Նեեմանը, Աքին, Ռոշը, Մուփիմը, Չուփիմը և Օրդը:

18 Եւ Յովսէփի որդիները, որ ծնուեցին նրան Եգիպտոսում, Մանասէն ու Եփրեմն էին:

19Եւ Յակոբի մէջքից դուրս եկած բոլոր հոգիները յոթանասուն հոգի էին. սրանք են նրանք, ովքեր իրենց հայր Հակոբի հետ եկան Եգիպտոս՝ այնտեղ բնակվելու: Հովսեփն ու նրա բոլոր եղբայրները ապահով բնակվեցին Եգիպտոսում, և նրանք կերան Եգիպտոսի լավագույնը Հովսեփի կյանքի բոլոր օրերին:

20 Եւ Յովսէփն իննուն երեք տարի ապրեց Եգիպտոսի երկրում, եւ Յովսէփը թագաւորեց ամբողջ Եգիպտոսի վրայ ութսուն տարի:

21 Եվ երբ Հովսեփի օրերը մոտեցան, որ նա պետք է մահանա, նա մարդ ուղարկեց և կանչեց իր եղբայրներին և իր հոր ընտանիքի բոլոր անդամներին, և նրանք բոլորը հավաքվեցին և նստեցին նրա առաջ:

22 Եվ Հովսեփն ասաց իր եղբայրներին և իր հոր ընտանիքի ողջ ընտանիքին.

23 Եվ դա կլինի այն ժամանակ, երբ Աստված այցելի ձեզ, որպեսզի ձեզ այստեղից բարձրացնի ձեր հայրերի երկիրը, և իմ ոսկորները ձեզ հետ հանի այստեղից:

24 Եւ Յովսէփը Իսրայէլի որդիներին երդում արեց նրանցից յետոյ իրենց սերնդի համար՝ ասելով.

25 Եվ սրանից հետո եղավ այնպես, որ Հովսեփը մահացավ այդ թվականին՝ իսրայելացիների Եգիպտոս իջնելու յոթանասունմեկերորդ տարում:

26 Եվ Հովսեփը հարյուր տասը տարեկան էր, երբ մահացավ Եգիպտոսի երկրում, և նրա բոլոր եղբայրներն ու նրա բոլոր ծառաները վեր կացան և զմռսեցին Հովսեփին, ինչպես որ իրենց սովորությունն էր, և նրա եղբայրներն ու ամբողջ Եգիպտոսը յոթանասուն սգացին նրա վրա: օրեր.

27 Եվ նրանք դրեցին Հովսեփին մի դագաղի մեջ, որը լցված էր համեմունքներով և բոլոր տեսակի օծանելիքներով, և թաղեցին նրան գետի ափին, որը Սիհորն է, և նրա որդիներն ու նրա բոլոր եղբայրները, և նրա հոր ամբողջ ընտանիքը յոթը շինեցին. օրվա սուգ նրա համար:

28 Եվ եղավ այնպես, որ Հովսեփի մահից հետո բոլոր եգիպտացիները սկսեցին իշխել այդ օրերին Իսրայելի որդիների վրա, և Եգիպտոսի թագավոր փարավոնը, որը թագավորեց իր հոր փոխարեն, վերցրեց Եգիպտոսի բոլոր օրենքները և վարեց. Եգիպտոսի ամբողջ կառավարությունը նրա խորհրդով, և նա ապահով թագավորեց իր ժողովրդի վրա:

ԳԼՈՒԽ 60

1Եւ երբ տարին հասաւ, որ իսրայէլացիների Եգիպտոս իջնելու յոթանասուներորդ տարին էր, Յովսէփի մահից յետոյ, Եսաւի որդի Եղիփազի որդի Սեփոն փախաւ Եգիպտոսից, նա իր մարդկանցով, եւ նրանք հեռացան:

2 Նա եկավ Աֆրիկա, որը Դինիաբա է, Աֆրիկայի թագավոր Անգեասի մոտ, և Անգեասը մեծ պատվով ընդունեց նրանց, և նա Սեփոնին նշանակեց իր զորքերի հրամանատար:

3 Սեփոն շնորհ գտավ Անգեասի և իր ժողովրդի աչքի առաջ, և Սեփոն շատ օրեր Աֆրիկայի Անգեաս թագավորի զորավարն էր:

4 Սեփոնը հրապուրեց Աֆրիկայի Անգեաս թագավորին, որ հավաքի իր ամբողջ զորքը, որ գնա և կռվի եգիպտացիների և Հակոբի որդիների հետ և նրանցից վրեժխնդիր լինի իր եղբայրների համար:

5 Բայց Անգեասը չլսեց Սեփոնին, որ դա աներ, որովհետև Անգեասը գիտեր Հակոբի որդիների զորությունը և այն, ինչ նրանք արել էին իր բանակի հետ Եսավի որդիների հետ պատերազմելիս:

6 Այդ օրերին Սեփոնը շատ մեծ էր Անգեասի և նրա ամբողջ ժողովրդի աչքի առաջ, և նա անընդհատ հրապուրում էր նրանց, որ պատերազմեն Եգիպտոսի դեմ, բայց նրանք չուզեցին:

7 Եվ եղավ այնպես, որ այդ օրերին Քեթիմի երկրում մի մարդ կար Պուզինա քաղաքում, որի անունը Ուզու էր, և նա այլասերված աստվածացավ Քեթիմի որդիների կողմից, և այդ մարդը մեռավ և որդի չուներ, միայն. մեկ դուստր, որի անունը Ջանիա էր:

8 Եվ աղջիկը չափազանց գեղեցիկ էր, գեղեցիկ և խելացի, նրա նմանը չկար գեղեցկության և իմաստության համար ամբողջ երկրում:

9 Եվ Աֆրիկայի թագավոր Անգեասի ժողովուրդը տեսավ նրան, և նրանք եկան և գովաբանեցին նրան նրա մոտ, և Անգեասը ուղարկեց Քիթիմի երեխաների մոտ, և նա խնդրեց, որ իրեն կին վերցնի, և Քիթիմի ժողովուրդը համաձայնվեց նրան տալ: նրան կնոջ համար:

10 Եվ երբ Անգեասի պատգամաբերները դուրս էին գալիս Քիթիմի երկրից իրենց ճանապարհորդության համար, ահա Բիբենտուի թագավոր Տուրնուսի պատգամաբերները եկան Քիթիմ, որովհետև Բիբենտուի Թուրնուս թագավորը նույնպես ուղարկեց իր պատգամաբերներին՝ խնդրելու Յանիային իր համար, որպեսզի տանի այնտեղ: ինքն իրեն կնոջ համար, որովհետև նրա բոլոր մարդիկ նույնպես նրան գովաբանել էին, ուստի նա իր բոլոր ծառաներին ուղարկեց նրա մոտ:

11 Եվ Տուրնուսի ծառաները եկան Քեթիմ, և նրանք խնդրեցին, որ Յանիային տանեն իրենց Թուրնուս թագավորի մոտ՝ կնոջ համար:

12 Եվ Քիթիմի ժողովուրդն ասաց նրանց. «Մենք չենք կարող տալ նրան, որովհետև Աֆրիկայի Անգեաս թագավորը ցանկանում էր, որ նա իրեն կին վերցնի նախքան ձեր գալը, և որ մենք նրան տանք նրան, և այժմ մենք չենք կարող դա անել: Անգեասին զրկել աղջկանից՝ նրան Տուրնուսին տալու համար:

13 Որովհետև մենք շատ ենք վախենում Անգեասից, որ նա չպատերազմի մեր դեմ և կործանի մեզ, և քո տերն Տուրնուսը չկարողանա մեզ ազատել իր ձեռքից:

14 Երբ Տուրնուսի պատգամաբերները լսեցին Քիթիմի որդիներուն բոլոր խօսքերը, դարձան իրենց տիրոջ մօտ ու պատմեցին անոր Քիթիմի որդիներուն բոլոր խօսքերը:

15 Եվ Քեթիմի որդիները Անգեասին հուշագիր ուղարկեցին՝ ասելով. և մենք լսեցինք, որ նա հավաքել է իր ամբողջ զորքը, որ պատերազմ գնա քո դեմ, և նա մտադիր է անցնել Սարդունիայի ճանապարհով,

որպեսզի կռվի քո եղբոր՝ Լուկուսի դեմ, և դրանից հետո նա կգա քո դեմ կռվելու:

16 Եվ Անգեասը լսեց Քեթիմի որդիների խոսքերը, որոնք նրանք ուղարկեցին իրեն արձանագրության մեջ, և նրա բարկությունը բորբոքվեց, և նա վեր կացավ և հավաքեց իր ամբողջ բանակը և եկավ ծովի կղզիներով, Սարդունիա տանող ճանապարհով, դեպի իրեն. Սարդունիայի թագավոր Լուկոս եղբայրը:

17 Եվ Նիբլոսը՝ Ղուկոսի որդին, լսեց, որ իր հորեղբայրը՝ Անգեասը գալիս է, և դուրս եկավ նրան դիմավորելու ծանր զորքով, համբուրեց նրան և գրկեց նրան, և Նիբլոսն ասաց Անգեասին. բարօրություն, երբ ես գնամ քեզ հետ կռվելու Տուրնուսի հետ, խնդրիր նրանից, որ ինձ նշանակի իր բանակի հրամանատար, և Անգեասը այդպես արեց, և նա եկավ իր եղբոր և նրա մոտ. Նրան դիմավորելու եկավ եղբայրը, և նա հարցրեց նրան, թե ինչպես է նրա բարեկեցությունը:

18 Եվ Անգեասը խնդրեց իր եղբորը՝ Լուկոսին, իր բարօրության մասին և իր որդի Նիբլոսին իր զորքի հրամանատար նշանակել, և Լուկոսն այդպես արեց, և Անգեասն ու նրա եղբայրը՝ Լուկոսը վեր կացան և գնացին դեպի Տուրնուս՝ պատերազմելու, և նրանց հետ մի մեծ մարդ կար: բանակ և ծանր ժողովուրդ.

19 Եվ նա նավերով եկավ, և նրանք եկան Աշտորաշի գավառը, և ահա Տուրնուսը եկավ նրանց մոտ, որովհետև նա դուրս եկավ Սարդունիա և մտադրվեց ոչնչացնել այն և այնուհետև այնտեղից անցնել Անգեաս՝ նրա հետ կռվելու:

20 Անգեասն ու նրա եղբայրը՝ Ղուկոսը, Կանոպիայի հովտում հանդիպեցին Տուրնուսին, և այդ վայրում նրանց միջև կռիվը ուժեղ և հզոր էր:

21 Եվ պատերազմը սաստիկ եղավ Սարդունիայի թագավոր Ղուկոսի դեմ, և նրա ամբողջ զորքը ընկավ, և այդ ճակատամարտում ընկավ նաև նրա որդին՝ Նիբլոսը:

22 Եվ նրա հորեղբայր Անգեասը հրամայեց իր ծառաներին, և նրանք Նիբլոսի համար ոսկյա դագաղ շինեցին, և նրան դրեցին դրա մեջ, և Անգեասը նորից կռվեց Տուրնուսի դեմ, և Անգեասը նրանից ուժեղ էր, և նա սպանեց նրան, և նա հարվածեց իր ողջ ժողովրդին: սրի բերանը, և Անգեասը վրեժխնդիր եղավ իր եղբոր որդու Նիբլոսի և իր եղբոր բանակի գործի համար. Լուկուս.

23 Եվ երբ Թուրնոսը մահացավ, ճակատամարտից փրկվածների ձեռքերը թուլացան, և նրանք փախան Անգեասի և նրա եղբոր՝ Ղուկոսի առաջից:

24 Անգեասը և նրա եղբայրը՝ Լուկոսը, հետապնդեցին նրանց մինչև Ալփանուի և Ռոմայի միջև եղած ճանապարհը, և նրանք սրի բերանով կոտորեցին Տուրնոսի ամբողջ բանակը:

25 Եվ Սարդունիայի թագավոր Ղուկոսը հրամայեց իր ծառաներին, որ նրանք պղնձե դագաղ շինեն, և այնտեղ դնեն իր որդի Նիբլոսի մարմինը, և նրանք թաղեցին նրան այդ տեղում:

26 Եվ նրա վրա բարձր աշտարակ կառուցեցին այնտեղ՝ մայրուղու վրա, և նրա անունը դրեցին Նիբլոսի անունով մինչև այսօր, և այնտեղ թաղեցին նաև Բիբեննտուի Թուրնուս թագավորին այդ տեղում Նիբլոսի հետ:

27 Եվ ահա Ալֆանուի և Ռոմայի միջև գտնվող մայրուղու վրա Նիբլոսի գերեզմանը մի կողմից է, իսկ Տուրնուսի գերեզմանը՝ մյուս կողմից, և նրանց միջև սալահատակ մինչև այսօր:

28 Եվ երբ Նիբլոսը թաղվեց, նրա հայրը՝ Լուկոսը, իր զորքով վերադարձավ իր երկիրը՝ Սարդունիա, իսկ նրա եղբայրը՝ Աֆրիկայի թագավոր Անգեասը, իր ժողովրդի հետ գնաց Բիբեննտու քաղաքը, այսինքն՝ Տուրնուս քաղաքը:

29 Եվ Բիբեննտուի բնակիչները լսեցին նրա համբավը և շատ վախեցան նրանից, և լացով և աղաչանքով դուրս եկան նրան դիմավորելու, և Բիբեննտուի բնակիչները աղաչեցին Անգեասին, որ չսպանի նրանց և չկործանի նրանց քաղաքը. և նա այդպես էլ արեց, քանի որ Բիբեննտուն այդ օրերին համարվում էր Քիթիմի որդիների քաղաքներից մեկը: ուստի նա չավերեց քաղաքը:

30 Բայց այդ օրվանից Աֆրիկայի թագավորի զորքերը գնում էին Քեթիմ՝ այն կողոպտելու և կողոպտելու:

31 Եվ դրանից հետո էր, որ Անգեասն իր զորքով շրջվեց, և նրանք եկան Փուզինա քաղաքը, և Անգեասն այնտեղից կին առավ Ուզուի դուստր Յանիային և տարավ իր քաղաքը Աֆրիկա:

ԳԼՈՒԽ 61

1 Եվ եղավ այնպես, որ այն ժամանակ Եգիպտոսի փարավոն թագավորը հրամայեց իր ամբողջ ժողովրդին, որ իր համար ամուր պալատ շինեն Եգիպտոսում:

2 Եվ նա նաև հրամայեց Հակոբի որդիներին օգնել եգիպտացիներին շինարարության մեջ, և եգիպտացիները թագավորական բնակության համար մի գեղեցիկ ու շքեղ պալատ շինեցին, և նա բնակվեց այնտեղ, և նա նորոգեց իր կառավարությունը, և նա ապահով թագավորեց:

3Եւ Յակոբի որդի Զաբուղոնը մեռաւ այն տարին, որ իսրայէլացիների Եգիպտոս իջնելու յոթանասուներկուերորդ տարին է, իսկ Զաբուղոնը մեռաւ հարիւր տասնչորս տարեկանում, դագաղի մէջ դրուեցաւ ու ձեռքը մատնուեցաւ: իր երեխաներից:

4 Եվ յոթանասունհինգերորդ տարում մահացավ նրա եղբայրը՝ Սիմեոնը, նրա մահից հետո նա հարյուր քսան տարեկան էր, և նրան նույնպես դագաղի մեջ դրեցին և հանձնեցին իր երեխաների ձեռքը:

5 Եվ Եսավի որդի Եղիփազի որդի Սեփոնը՝ Դինհաբայի թագավոր Անգեասի զորավարի զորավարը, դեռ ամեն օր հրապուրում էր Անգեային, որ պատրաստվի պատերազմի՝ Եգիպտոսում Հակոբի որդիների հետ կռվելու համար, և Անգեասը չուզեց դա անել: որովհետև նրա ծառաները նրան պատմել էին Հակոբի որդիների ողջ զորությունը, ինչ նրանք արել էին նրանց հետ Եսավի որդիների հետ պատերազմում:

6 Այդ օրերին Սեփոնը ամեն օր հրապուրում էր Անգեային, որ կռվի Հակոբի որդիների հետ:

7 Եվ որոշ ժամանակ անց Անգեասը լսեց Սեփոյի խոսքերը և համաձայնվեց, որ նա կռվի Եգիպտոսում Հակոբի որդիների հետ, և Անգեասը կարգի բերեց իր ողջ ժողովրդին, մի ժողովուրդ, որը շատ էր ծովի ափին գտնվող ավազի պես, և նա. որոշեց Եգիպտոս գնալ ճակատամարտի:

8 Եվ Անգեասի ծառաների մեջ տասնհինգ տարեկան մի պատանի կար, նրա անունը Բեորի որդի Բաղաամ էր,

և երիտասարդը շատ իմաստուն էր և հասկանում էր կախարդության արվեստը:

9 Անգեասն ասաց Բաղաամին.

10 Եվ Բաղաամը հրամայեց, որ իր համար մոմ բերեն, և նա դրանից դարձրեց կառքերի և ձիավորների նմանություն, որոնք ներկայացնում էին Անգեասի բանակը և Եգիպտոսի բանակը, և նա դրեց դրանք խորամանկորեն պատրաստված ջրերի մեջ, որոնք նա ուներ այդ նպատակով, և նա իր ձեռքը վերցրեց մրտենի ճյուղերը, և նա գործադրեց իր խորամանկությունը, և նա միացրեց դրանք ջրի վրա, և այնտեղ հայտնվեց նրան ջրի մեջ նման են Անգեասի զորքերի պատկերներին, որոնք ընկնում են եգիպտացիների և Հակոբի որդիների նման պատկերների առաջ:

11 Բաղաամն այս բանն ասաց Անգեասին, և Անգեասը հուսահատվեց և չզինվեց, որ իջնի Եգիպտոս պատերազմելու, և նա մնաց իր քաղաքում:

12 Եվ երբ Եղիփազի որդի Սեփոն տեսավ, որ Անգեասը հուսահատված է եգիպտացիների հետ պատերազմի գնալուց, Սեփոնը փախավ Անգեասից Աֆրիկայից, և նա գնաց ու եկավ Քեթիմ:

13 Եվ Քեթիմի ամբողջ ժողովուրդը մեծ պատվով ընդունեց նրան, և նրանք վարձեցին նրան, որպեսզի բոլոր օրերը կռվեն իրենց մարտերում, և Սեփոն այդ օրերին չափազանց հարստացավ, և Աֆրիկայի թագավորի զորքերը դեռ տարածվեցին այդ օրերին, և Քիթիմի որդիները հավաքվեցին և գնացին Կուպտիսիա լեռը Աֆրիկայի թագավոր Անգեասի զորքերի պատճառով, որոնք առաջ էին գալիս իրենց վրա:

14 Եվ մի օր էր, որ Սեփոն կորցրեց մի երիտասարդ երինջ, և նա գնաց փնտրելու այն, և նա լսեց, որ այն իջնում է լեռան շուրջը:

15 Եվ Սեփոն գնաց և տեսավ, որ լեռան ներքևի մասում մի մեծ քարայր կար, և այնտեղ քարայրի մուտքի մոտ մի մեծ քար կար, և Սեփոն ճեղքեց քարը և մտավ քարայրը, և նա նայեց. ահա մի մեծ անասուն կուլ էր տալիս եզին. մեջտեղից վեր մարդ էր հիշեցնում, իսկ մեջտեղից ներքև՝ կենդանու:

16 Քետիմի բնակիչները լսեցին այս բանը, շատ ուրախացան ու ասացին.

17 Եվ նրանք բոլորը հավաքվեցին՝ տարին մեկ օր նրան նվիրելու, և նրա անունը Սեփո անվանեցին նրա անունով, և այդ օրը տարեցտարի նրա մոտ ըմպելիքի ընծաներ էին բերում, և նրան նվերներ էին բերում:

18 Այդ ժամանակ Անգեաս թագավորի կնոջ՝ Ուզուի դուստր Յանիան հիվանդացավ, և նրա հիվանդությունը ծանրացավ Անգեասի և նրա սպասավորների մոտ, և Անգեասն ասաց իր իմաստուններին. հիվանդություն? Նրա իմաստուններն ասացին նրան. «Քանի որ մեր երկրի օդը նման չէ Քիթիմի երկրի օդին, և մեր ջուրը նման չէ նրանց ջրին, ուստի թագուհին հիվանդացավ»:

19 Որովհետև օդի և ջրի փոփոխության պատճառով նա հիվանդացավ, և նաև այն պատճառով, որ իր երկրում խմեց միայն այն ջուրը, որը գալիս էր Փուրմայից, որը նրա նախնիները կամուրջներով էին բարձրացրել:

20 Եվ Անգեասը հրամայեց իր ծառաներին, և նրանք նրա մոտ բերեցին Պուրմայի ջրերի անոթներով, որոնք պատկանում էին Քիթիմին, և նրանք կշռեցին այդ ջրերը Աֆրիկայի երկրի բոլոր ջրերի հետ, և նրանք գտան այդ ջրերը ավելի թեթև, քան Աֆրիկայի ջրերը:

21 Եվ Անգեասը տեսավ այս բանը, և նա հրամայեց իր բոլոր սպաներին հավաքել քարահատներին հազարավոր և տասնյակ հազարներով, և նրանք քար կտրեցին անհամար, և շինարարները եկան և կառուցեցին չափազանց ամուր կամուրջ, և նրանք փոխանցեցին աղբյուրը: ջուրը Քիթիմ երկրից մինչև Աֆրիկա, և այդ ջրերը Զանիա թագուհու և նրա բոլոր հոգսերի համար էին խմելու և թխելու, լվանալու և լողանալու համար: դրանով, և նաև դրանով ջրելու բոլոր սերմերը, որոնցից կարելի է ուտելիք ստանալ, և հողի բոլոր պտուղները:

22 Եվ թագավորը հրամայեց, որ նրանք բերեն Քիթիմի հողը մեծ նավերով, և նրանք նույնպես քարեր բերեցին, որ դրանով շինեն, և շինարարները պալատներ կառուցեցին Զանիա թագուհու համար, և թագուհին բժշկվեց նրա հիվանդությունից:

23 Եվ տարվա հեղափոխության ժամանակ Աֆրիկայի զորքերը շարունակում էին գալ Քիթիմի երկիր՝ կողոպտելու, ինչպես միշտ, և Եղիփազի որդի Սեփոն լսեց նրանց լուրը, և հրամայեց նրանց մասին, և նա կռվեց նրանց հետ, և նրանք փախան նրա առաջից: և նա ազատեց Քեթիմի երկիրը նրանցից:

24 Եվ Քետիմի որդիները տեսան Սեփոնի քաջությունը, և Քետիմի որդիները վճռեցին, և Սեփոնին թագավոր դրեցին նրանց վրա, և նա թագավոր դարձավ նրանց վրա, և մինչ նա թագավորում էր, նրանք գնացին հպատակեցնելու Թուբալի որդիներին և շրջակայքի բոլոր մարդկանց: կղզիներ.

25 Եվ նրանց թագավոր Սեփոնը գնաց նրանց գլխին, և նրանք պատերազմեցին Թուբալի և կղզիների հետ, և նրանք հնազանդեցրին նրանց, և երբ նրանք վերադարձան պատերազմից, նորացրին նրա իշխանությունը, և նրա համար շատ մեծ պալատ կառուցեցին իր թագավորի համար: Բնակարան և նստարան, և նրա համար մեծ գահ շինեցին, և Սեփոն հիսուն տարի թագավորեց ամբողջ Քիտիմ երկրում և Իտալիայի երկրի վրա:

ԳԼՈՒԽ 62

1 Այն տարին, երբ իսրայելացիների Եգիպտոս իջնելու յոթանասունհինգերորդ տարին էր, Եգիպտոսի երկրում մահացավ Հակոբի որդի Ռուբենը. Ռուբենը հարյուր քսանհինգ տարեկան էր, երբ մահացավ, և նրան դագաղի մեջ դրեցին, և նա հանձնվեց իր երեխաների ձեռքը:

2 Եվ ութսունններորդ տարում մահացավ նրա եղբայրը՝ Դանը. նա իր մահից հարյուր քսան տարեկան էր, և նրան նույնպես դագաղի մեջ դրեցին և հանձնեցին իր երեխաների ձեռքը:

3 Այդ տարի մեռավ Եդոմի Քուսամ թագավորը, և նրանից հետո Բեդադի որդի Ադադը թագավորեց երեսունհինգ տարի: և ութսունմեկերորդ տարում մահացավ Հակոբի որդի Իսաքարը Եգիպտոսում, և Իսաքարը նրա մահից հարյուր քսաներկու տարեկան էր, և նրան դագաղի մեջ դրեցին Եգիպտոսում և հանձնեցին իր երեխաների ձեռքը: .

4 Եվ ութսուներկուերորդ տարում մահացավ նրա եղբայր Ասերը: Նա մահացավ հարյուր քսաներեք

տարեկան, և նրան դրեցին դագաղի մեջ Եգիպտոսում և հանձնեցին իր երեխաների ձեռքը:

5 Եվ ութսուն երրորդ տարում մեռավ Գադը, երբ նա մահացավ հարյուր քսանհինգ տարեկան, և նրան դագաղի մեջ դրեցին Եգիպտոսում և հանձնեցին իր երեխաների ձեռքը:

6 Եվ եղավ այնպես, որ ութսունչորսերորդ տարում, որը Եդոմի թագավոր Բեդադի որդի Ադադի թագավորության հիսուն տարին է, Ադադը հավաքեց Եսավի բոլոր որդիներին, և նա պատրաստեց իր ամբողջ զորքը, մոտ չորս հարյուր հազար մարդ, և նա ուղղեց իր ճանապարհը դեպի Մովաբի երկիրը, և նա գնաց պատերազմելու Մովաբի դեմ և նրանց հարկատու դարձնելու համար:

7 Մովաբի որդիները լսեցին այս բանը և սաստիկ վախեցան, և ուղարկեցին մադիամի որդիների մոտ, որպեսզի օգնեն նրանց՝ Եդոմի թագավոր Բադադի որդի Ադադի հետ կռվելու համար:

8 Եւ Ադադը եկաւ Մովաբի երկիրը, եւ Մովաբն ու Մադիամի որդիքը դուրս եկան նրան ընդառաջ, եւ Մովաբի դաշտում նրա դէմ պատերազմի շարուեցին:

9 Ադադը կռվեց Մովաբի դեմ, և Մովաբի որդիներից ու Մադիամի որդիներից շատ սպանվածներ՝ մոտ երկու հարյուր հազար մարդ, ընկան:

10 Պատերազմը շատ դաժան էր Մովաբի դեմ, և երբ Մովաբի որդիները տեսան, որ պատերազմն իրենց վրա դաժան է, նրանք թուլացան իրենց ձեռքերը և շրջվեցին իրենց մեջքով, և թողեցին Մադիամի որդիներին, որ շարունակեն պատերազմը:

11 Մադիամի որդիները չգիտեին Մովաբի մտադրությունները, բայց նրանք զորացան պատերազմի մեջ և կռվեցին Ադադի և նրա ամբողջ զորքի դեմ, և ամբողջ մադիանն ընկավ նրա առաջ:

12 Ադադը ծանր հարվածով հարվածեց ամբողջ մադիանին, և նա սրի բերանով կոտորեց նրանց, և Մովաբի օգնության եկածներից ոչ ոք չմնաց:

13 Եվ երբ Մադիամի բոլոր որդիները պատերազմում զոհվեցին, և Մովաբի երեխաները փախան, Ադադն այն ժամանակ ամբողջ Մովաբը նրան հարկ դրեց, և նրանք նրա ձեռքի տակ եղան, և նրանք տարեկան հարկը տվեցին, ինչպես որ հրամայված էր: և Ադադը շրջվեց և վերադարձավ իր երկիրը:

14 Եվ տարվա հեղափոխության ժամանակ, երբ մադիամի մնացած ժողովուրդը, որ երկրում էր, լսեց, որ իրենց բոլոր եղբայրները Մովաբի համար պատերազմի մեջ ընկել են Ադադի հետ, քանի որ Մովաբի որդիները երես են թեքել պատերազմի ժամանակ. և թողեցին Մադիանին կռվելու, այնուհետև Մադիամի հինգ իշխանները որոշեցին իրենց երկրում մնացած եղբայրների հետ կռվել Մովաբի հետ՝ վրեժ լուծելու իրենց եղբայրների համար:

15 Եվ Մադիամի որդիները ուղարկեցին իրենց բոլոր եղբայրների՝ արևելքի որդիներին, և իրենց բոլոր եղբայրներին՝ Կետուրայի բոլոր որդիներին, որպեսզի օգնեն Մադիանին՝ պատերազմելու Մովաբի դեմ:

16 Եվ Մովաբի որդիները լսեցին այս բանը, և նրանք շատ վախեցան, որ արևելքի բոլոր որդիները հավաքվել էին իրենց դեմ պատերազմի համար, և նրանք Մովաբի որդիները Եդոմի երկիր Բեդադի որդի Ադադին հուշահամալիր ուղարկեցին. , ասելով,

17 Հիմա եկեք մեզ մոտ և օգնեք մեզ, և մենք կխփենք Մադիանին, որովհետև նրանք բոլորը հավաքվել են և եկել են մեր դեմ՝ արևելքի իրենց բոլոր եղբայրների հետ՝ արևելքի որդիների հետ պատերազմելու՝ վրեժ լուծելու Մադիամի գործի համար, որն ընկել է պատերազմի ժամանակ:

18 Եդոմի թագավոր Բեդադի որդի Ադադը իր ամբողջ զորքով դուրս եկավ և գնաց Մովաբի երկիրը՝ պատերազմելու Մադիամի դեմ, և Մադիանն ու արևելքի որդիները Մովաբի հետ կռվեցին Մովաբի դաշտում և պատերազմեցին: նրանց միջև շատ կատաղի էր:

19 Եվ Ադադը սրի բերանով կոտորեց Մադիամի բոլոր որդիներին և արևելքի որդիներին, և Ադադն այն ժամանակ Մովաբին ազատեց մադիամի ձեռքից, իսկ մադիամից մնացածներն ու արևելքի որդիները առաջ փախան: Հադադն ու նրա զորքը, և Հադադը հետապնդեցին նրանց մինչև իրենց երկիրը և շատ ծանր կոտորեցին նրանց, և սպանվածներն ընկան այնտեղ: ճանապարհ.

20 Ադադն ազատեց Մովաբին Մադիամի ձեռքից, քանի որ մադիամի բոլոր որդիները սրի բերանից էին ընկել, և Ադադը շրջվեց ու վերադարձավ իր երկիրը:

21 Եվ այդ օրվանից Մադիամի որդիները ատեցին Մովաբի որդիներին, քանի որ նրանք պատերազմում էին ընկել նրանց համար, և նրանց միջև բոլոր օրերում մեծ ու հզոր թշնամություն կար:

22 Մադիանացիները Մովաբի երկրի ճանապարհին բոլոր գտնվածները մովաբացիների սրով կործանվեցին, և բոլոր նրանք, ովքեր գտնվեցին Մովաբից Մադիամի երկրի ճանապարհին, մադիանացիների սրով կործանվեցին: Այսպես արեցին Մադիամը Մովաբի հետ, և Մովաբը Մադիամի հետ շատ օրեր շարունակ:

23 Եվ եղավ այնպես, որ այդ ժամանակ Հակոբի որդի Յուդան մահացավ Եգիպտոսում, Հակոբի Եգիպտոս իջնելու ութսունվեցերորդ տարում, և Հուդան նրա մահից հարյուր քսանինը տարեկան էր, և նրանք զմռսեցին. նրան դրեց դագաղի մեջ, և նա տրվեց իր երեխաների ձեռքը:

24 Եվ ութսուն իններորդ տարում մահացավ Նեփթաղիմը, նա հարյուր երեսուներկու տարեկան էր, և նրան դագաղի մեջ դրեցին և մատնեցին իր երեխաների ձեռքը:

25 Եվ եղավ այնպես, որ իսրայելացիների Եգիպտոս իջնելու իննսունմեկերորդ տարում, Եսավի որդի Եղիփազի որդի Սեփոյի թագավորության երեսուներորդ տարում, Քեթիմի որդիների վրա: Աֆրիկան եկավ Չիտիմի երեխաների վրա, որպեսզի կողոպտի նրանց, ինչպես միշտ, բայց նրանք չէին եկել նրանց վրա այս տասներեք տարի:

26 Եվ նրանք եկան նրանց մոտ այդ տարի, և Եղիփազի որդի Սեփոն իր մարդկանցից մի քանիսի հետ դուրս եկավ նրանց մոտ և հուսահատ հարվածեց նրանց, և Աֆրիկայի զորքերը փախան Սեփոյի առաջից, և սպանվածներն ընկան նրա առաջ, իսկ Սեփոն ու նրա մարդիկ հետապնդեցին նրանց, շարունակեցին և հարվածեցին նրանց, մինչև որ նրանք մոտենան Աֆրիկային:

27 Աֆրիկայի Անգեաս թագավորը լսեց այն, ինչ արել էր Սեփոնը, և դա շատ վրդովեցրեց նրան, և Անգեասը բոլոր օրերում վախենում էր Սեփոնից:

ԳԼՈՒԽ 63

1 Եվ իննսուներեքերորդ տարում մահացավ Հակոբի որդի Ղևին Եգիպտոսում, և Ղևին հարյուր երեսունյոթ տարեկան էր, երբ նա մահացավ, և նրան դրեցին դագաղի մեջ, և նա տրվեց նրա ձեռքը. երեխաներ.

2 Եվ եղավ այնպես, որ Ղևիի մահից հետո, երբ ամբողջ Եգիպտոսը տեսավ, որ Հակոբի որդիները՝ Հովսեփի եղբայրները մահացել են, բոլոր եգիպտացիները սկսեցին չարչարել Հակոբի որդիներին և դառնացնել նրանց կյանքը այդ օրվանից մինչև այն օրը: Եգիպտոսից դուրս գալուց, և նրանք իրենց ձեռքից առան բոլոր խաղողի այգիներն ու արտերը, որ Հովսեփն էր տվել նրանց, և բոլոր շքեղ տները, որոնցում ապրում էին Իսրայելի ժողովուրդը, և բոլոր Եգիպտոսի ճարպը, եգիպտացիները այդ օրերին բոլորը վերցրին Հակոբի որդիներից:

3 Այդ օրերին ամբողջ Եգիպտոսի ձեռքն ավելի ծանրացավ Իսրայելի որդիների վրա, և եգիպտացիները վիրավորեցին իսրայելացիներին, մինչև որ Իսրայելի որդիները հոգնեցին իրենց կյանքից եգիպտացիների պատճառով:

4 Եվ եղավ այնպես, որ այդ օրերին՝ Իսրայելի Եգիպտոս իջնելու հարյուրերորդ տարում, մահացավ Եգիպտոսի փարավոն թագավորը, և նրա փոխարեն թագավորեց նրա որդին՝ Մելոլը, և Եգիպտոսի բոլոր զորավոր մարդիկ և այդ ամբողջ սերունդը: որը գիտեր, որ Ջոզեֆը և նրա եղբայրները մահացել են այդ օրերին:

5 Նրանց փոխարեն վեր կացավ մեկ այլ սերունդ, որը չգիտեր Հակոբի որդիներին և այն բոլոր բարիքները, որ նրանք արել էին նրանց, և իրենց ողջ զորությունը Եգիպտոսում:

6 Ուստի ամբողջ Եգիպտոսը սկսեց այդ օրվանից դառնացնել Հակոբի որդիների կյանքը և չարչարել նրանց ամեն տեսակ ծանր աշխատանքով, քանի որ նրանք չէին ճանաչում իրենց նախնիներին, ովքեր ազատել էին իրենց սովի օրերին:

7 Եվ սա նաև Տիրոջ կողմից էր Իսրայելի որդիների համար, որպեսզի օգուտ տա նրանց իրենց վերջին օրերում, որպեսզի Իսրայելի բոլոր որդիները ճանաչեն իրենց Տեր Աստծուն:

8 Եվ որպեսզի իմանանք այն նշաններն ու զորեղ սքանչելիքները, որոնք Տերը կանի Եգիպտոսում իր ժողովրդի Իսրայելի պատճառով, որպեսզի Իսրայելի որդիները վախենան իրենց նախահայրերի Տեր Աստծուց և քայլեն նրա բոլոր ճանապարհներով, նրանք և նրանց սերմը նրանց հետևում է բոլոր օրերում:

9 Մելոլը քսան տարեկան էր, երբ նա սկսեց թագավորել, և նա թագավորեց իննսունչորս տարի, և ամբողջ Եգիպտոսը նրա անունը դրեց Փարավոն՝ իր հոր անունով, ինչպես որ սովորություն ունեին անել Եգիպտոսում իրենց վրա թագավորող յուրաքանչյուր թագավորի հետ: .

10 Այդ ժամանակ Աֆրիկայի թագավոր Անգեասի բոլոր զորքերը դուրս եկան Քիթիմ երկրի երկայնքով տարածվելու, ինչպես միշտ, կողոպուտի համար:

11 Եսաւի որդի Եղիփազի որդի Սեփոն լսեց նրանց լուրը, եւ իր զօրքով դուրս ելաւ նրանց ընդառաջ, եւ այնտեղ ճանապարհին կռուեց նրանց հետ:

12 Սեփոնը սրի բերանով հարվածեց Աֆրիկայի թագավորի զորքերին, և նրանցից ոչ ոք չմնաց, և նույնիսկ մեկը չվերադարձավ իր տիրոջ մոտ Աֆրիկայում:

13 Եվ Անգեասը լսեց այն մասին, որ Եղիփազի որդի Սեփոն արել էր իր բոլոր զորքերին, որ նա ոչնչացրեց նրանց, և Անգեասը հավաքեց իր բոլոր զորքերը՝ Աֆրիկայի երկրի բոլոր մարդկանց, մի ժողովուրդ, որը շատ էր ծովի ավազի պես: ափ.

14 Անգեասը մարդ ուղարկեց իր եղբոր՝ Ղուկոսի մոտ՝ ասելով. «Արի ինձ մոտ քո բոլոր մարդկանցով և օգնիր ինձ, որ հարվածեմ Սեփոնին և Քետիմի բոլոր որդիներին, որոնք կործանել են իմ մարդկանց: օգնիր Անգեասին իր եղբորը կռվել Սեփոնի և Քիթիմի երեխաների հետ:

15 Սեփոնն ու Քեթիմի որդիները լսեցին այս բանը, և շատ վախեցան, և մեծ սարսափ ընկավ նրանց սրտերում:

16 Սեփոնն էլ Եդոմի երկիր նամակ ուղարկեց Եդոմի թագավոր Բադադի որդի Ադադին և Եսավի բոլոր որդիներին՝ ասելով.

17 Ես լսել եմ, որ Աֆրիկայի Անգեաս թագավորը գալիս է մեզ մոտ իր եղբոր հետ՝ մեր դեմ պատերազմի համար, և մենք շատ ենք վախենում նրանից, որովհետև նրա զորքը շատ մեծ է, հատկապես, երբ նա մեր դեմ է գալիս իր եղբոր և իր զորքի հետ:

18 Արդ, հիմա դու էլ ինձ հետ արի ու օգնիր ինձ, և մենք միասին կպայքարենք Անգեասի և նրա եղբոր՝ Ղուկոսի դեմ, և դու մեզ կփրկես նրանց ձեռքից, բայց եթե ոչ, իմացի՛ր, որ բոլորս էլ կմեռնենք:

19 Եվ Եսավի որդիները նամակ ուղարկեցին Քեթիմի որդիներին և իրենց թագավոր Սեփոնին՝ ասելով. «Մենք չենք կարող կռվել Անգեասի և նրա ժողովրդի դեմ, որովհետև մեր միջև խաղաղության ուխտ կա այսքան տարի՝ առաջին Բելայի օրերից սկսած: թագավորը և Եգիպտոսի թագավոր Հակոբի որդի Հովսեփի օրերից, որի հետ մենք կռվեցինք Հորդանանի այն կողմում, երբ նա թաղեց իր հորը:

20 Երբ Սեփոնը լսեց իր եղբայրների՝ Եսավի որդիների խոսքերը, խուսափեց նրանցից, և Սեփոն շատ վախեցավ Անգեասից:

21 Անգեասն ու նրա եղբայրը՝ Ղուկոսը, իրենց ամբողջ զորքը՝ մոտ ութ հարյուր հազար մարդ, հավաքեցին Քեթիմի որդիների դեմ:

22 Եվ Քետիմի բոլոր որդիներն ասացին Սեփոնին. «Աղոթիր մեզ համար քո նախահայրերի Աստծուն, եթե նա մեզ ազատի Անգեասի և նրա բանակի ձեռքից, որովհետև մենք լսել ենք, որ նա մեծ Աստված է և որ նա փրկում է բոլորին: ովքեր վստահում են նրան:

23 Սեփոն լսեց նրանց խոսքերը, և Սեփոնը փնտրեց Տիրոջը, և նա ասաց.

240 Տեր Աբրահամի և Իսահակի իմ նախնիների Աստված, այսօր ես գիտեմ, որ դու ճշմարիտ Աստված ես, և ազգերի բոլոր աստվածները ունայն են և անպետք:

25 Հիշիր հիմա ինձ հետ քո ուխտը մեր հոր՝ Աբրահամի հետ, որը մեր նախահայրերը կապեցին մեզ հետ, և ողորմությամբ արա ինձ հետ այսօր հանուն մեր հայրերի Աբրահամի և Իսահակի, և փրկիր ինձ և Քիթիմի որդիներին նրանց ձեռքից: Աֆրիկայի թագավորը, որ գալիս է մեր դեմ պատերազմի:

26 Եվ Տերը լսեց Սեփոնի ձայնին, և նա նկատեց նրան Աբրահամի և Իսահակի պատճառով, և Տերը ազատեց

Սեփոնին և Քետիմի որդիներին Անգեասի ու նրա ժողովրդի ձեռքից:
27 Այդ օրը Սեփոնը կռվեց Աֆրիկայի թագավոր Անգեասի և նրա ամբողջ ժողովրդի հետ, և Տերը Անգեասի ամբողջ ժողովրդին մատնեց Քեթիմի որդիների ձեռքը:
28 Պատերազմը դաժան եղավ Անգեայի դեմ, և Սեփոնը սրի բերանով կոտորեց Անգեասի և նրա եղբոր՝ Ղուկոսի բոլոր մարդկանց, և նրանցից մինչև այն օրը երեկոյան մոտ չորս հարյուր հազար մարդ ընկավ:
29 Եվ երբ Անգեասը տեսավ, որ իր բոլոր մարդիկ կորչեցին, նամակ ուղարկեց Աֆրիկայի բոլոր բնակիչներին, որ գան նրա մոտ, որ օգնեն նրան պատերազմի ժամանակ, և նամակում գրեց. արի ինձ մոտ տասը տարեկանից և վեր. թող բոլորը գան ինձ մոտ, և ահա, եթե նա չգա, նա կմեռնի, և այն ամենը, ինչ նա ունի, իր ամբողջ ընտանիքով, թագավորը կվերցնի:
30 Եվ Աֆրիկայի մնացած բոլոր բնակիչները սարսափեցին Անգեասի խոսքերից, և քաղաքից դուրս եկան մոտ երեք հարյուր հազար տղամարդիկ և տղաներ՝ տասը տարեկանից վեր, և եկան Անգեաս:
31 Տասը օրվա վերջում Անգեասը պատերազմ վերսկսեց Սեփոնի և Քետիմի որդիների դեմ, և նրանց միջև պատերազմը շատ մեծ և ուժեղ եղավ:
32 Եվ Անգեասի և Ղուկոսի բանակից Սեփոն իր ձեռքը ուղարկեց վիրավորներից շատերին՝ մոտ երկու հազար մարդ, և Անգեասի զորքերի հրամանատար Սոսիփթարն ընկավ այդ ճակատամարտում:
33 Եվ երբ Սոսիփթարն ընկավ, աֆրիկյան զորքերը թիկունք դարձրին փախչելու համար, և նրանք փախան, իսկ Անգեասն ու նրա եղբայր Ղուկոսը նրանց հետ էին:
34 Եվ Սեփոն ու Քետիմի որդիները հետապնդեցին նրանց, և նրանք դեռևս ծանր հարվածեցին նրանց ճանապարհին, մոտ երկու հարյուր մարդ, և նրանք հետապնդեցին Անգեասի որդի Ազդրուբալին, որը փախել էր իր հոր հետ, և նրանք սպանեցին նրա մարդկանցից քսանին: ճանապարհը, և Ազդրուբալը փախավ Քիթիմի երեխաներից, և նրանք չսպանեցին նրան:
35 Եվ Անգեասն ու նրա եղբայրը՝ Ղուկոսը, փախան իրենց մնացած մարդկանց հետ, և նրանք փախան և սարսափով ու սարսափով եկան Աֆրիկա, և Անգեասը վախեցավ բոլոր օրերում, որ Եղիփազի որդի Սեփոնը չպատերազմի նրա հետ:

ԳԼՈՒԽ 64

1 Այդ ժամանակ Բեորի որդի Բաղաամը պատերազմի ժամանակ Անգեայի հետ էր, և երբ տեսավ, որ Սեփոն հաղթում է Անգեային, փախավ այնտեղից և եկավ Քեթիմ:
2 Սեփոն և Քետիմի որդիները մեծ պատվով ընդունեցին նրան, քանի որ Սեփոն գիտեր Բաղաամի իմաստությունը, և Սեփոնը շատ նվերներ տվեց Բաղաամին, և նա մնաց նրա մոտ:
3 Եվ երբ Սեփոն պատերազմից վերադարձավ, հրամայեց համարել Քեթիմի բոլոր որդիներին, ովքեր պատերազմի էին գնացել իր հետ, և ահա ոչ ոք չկորցրեց:
4 Սեփոն ուրախացավ այս բանի համար, և նա նորոգեց իր թագավորությունը և խնջույք արեց իր բոլոր հպատակների համար:
5 Բայց Սեփոն չհիշեց Տիրոջը և չմտածեց, որ Տերը օգնել է իրեն պատերազմի ժամանակ, և որ նա ազատել է իրեն և իր ժողովրդին Աֆրիկայի թագավորի ձեռքից, բայց դեռ քայլում էր Քիթիմի և Քիթիմի որդիների ճանապարհներով: Եսավի ամբարիշտ որդիները՝ ծառայելու այլ աստվածներին, որոնց սովորեցրել էին նրան իր եղբայրները՝ Եսավի որդիները. ուստի ասվում է.
6 Սեփոն ապահով կերպով թագաւորեց Քեթիմի բոլոր որդիների վրայ, բայց չճանաչեց Տիրոջը, որ ազատել էր իրեն ու իր ամբողջ ժողովրդին Աֆրիկայի թագաւորի ձեռքից. և Աֆրիկայի զորքերը սովորականի պես այլևս չեկան Քիթիմ՝ թալանելու, որովհետև նրանք գիտեին Սեփոնի զորության մասին, որը բոլորին սրի բերանով հարվածել էր, ուստի Անգեասը վախենում էր Եղիփազի որդի Սեփոյից և երեխաներից: Չիտիմի բոլոր օրերը:
7 Այն ժամանակ, երբ Սեփոն պատերազմից վերադարձավ, և երբ Սեփոն տեսավ, թե ինչպես է նա հաղթում Աֆրիկայի ողջ ժողովրդին և նրանց սրի բերանով ծեծում էր, այն ժամանակ Սեփոն խորհուրդ տվեց Քեթիմի երեխաների հետ գնալ. դեպի Եգիպտոս՝ կռվելու Հակոբի որդիների և Եգիպտոսի թագավոր փարավոնի հետ:
8 Որովհետև Սեփոնը լսեց, որ Եգիպտոսի զորավոր մարդիկ մահացել են, և որ Հովսեփն ու նրա եղբայրները՝ Հակոբի որդիները, մահացել են, և որ նրանց բոլոր որդիները՝ Իսրայելի որդիները, մնացել են Եգիպտոսում:
9 Սեփոն մտածեց գնալ պատերազմելու նրանց և ամբողջ Եգիպտոսի դեմ, որպեսզի վրեժ լուծի իր եղբայրների՝ Եսավի որդիների համար, որոնց Հովսեփն իր եղբայրների և ամբողջ Եգիպտոսի հետ կոտորել էր Քանանի երկրում, երբ նրանք բարձրացան Հակոբին թաղելու: Հեբրոն.
10 Սեփոնը պատգամաբերներ ուղարկեց Եդոմի թագավոր Բեղադի որդի Ադադին և նրա բոլոր եղբայրներին՝ Եսավի որդիներին, ասելով.
11 Դու չասացի՞ր, որ չես կռվի Աֆրիկայի թագավորի դեմ, որովհետև նա քո ուխտի անդամն է: ահա ես կռվեցի նրա հետ և հարվածեցի նրան և նրա ողջ ժողովրդին:
12 Ուստի հիմա ես որոշել եմ կռվել Եգիպտոսի և այնտեղ գտնվող Հակոբի որդիների դեմ, և ես նրանցից վրեժ կլուծեմ այն բանի համար, ինչ Հովսեփը, նրա եղբայրներն ու նախահայրերը արեցին մեզ Քանանի երկրում, երբ նրանք բարձրացան իրենց հորը թաղելու: Հեբրոնում:
13 Իսկ հիմա, եթե դուք կամենաք գալ ինձ մոտ՝ օգնելու ինձ նրանց և Եգիպտոսի դեմ կռվելու համար, ապա մենք վրեժխնդիր կլինենք մեր եղբայրների համար:
14 Եվ Եսավի որդիները լսեցին Սեփոնի խոսքերը, և Եսավի որդիները հավաքվեցին մի մեծ ժողովուրդ, և նրանք գնացին օգնելու Սեփոնին ու Քետիմի որդիներին պատերազմի ժամանակ:
15 Եվ Սեփոնը մարդ ուղարկեց արևելքի բոլոր որդիների և Իսմայելի բոլոր որդիների մոտ նման խոսքերով, և նրանք հավաքվեցին և օգնեցին Սեփոնին և Քեթիմի որդիներին Եգիպտոսի դեմ պատերազմում:

16 Այս բոլոր թագավորները՝ Եդոմի թագավորը, արևելքի որդիները, Իսմայելի բոլոր որդիները և Քետիմի թագավոր Սեփոնը դուրս եկան և իրենց բոլոր զորքերը հավաքեցին Քեբրոնում:

17 Եվ ճամբարը շատ ծանր էր, երկարությամբ երկարում էր երեք օրվա ճամփորդություն, մի ժողովուրդ, որը շատ էր ծովի ափին ավազի պես, որը հնարավոր չէ հաշվել:

18 Այս բոլոր թագաւորներն ու անոնց զօրքերը իջան ու պատերազմով եկան ամբողջ Եգիպտոսի դէմ ու միասին բանակ դրին Փաթրոսի հովտում:

19 Եվ ամբողջ Եգիպտոսը լսեց նրանց լուրը, և նրանք նույնպես հավաքվեցին, Եգիպտոսի երկրի ամբողջ ժողովուրդը և Եգիպտոսի բոլոր քաղաքներից մոտ երեք հարյուր հազար մարդ:

20 Եգիպտացիները նույնպես ուղարկեցին Իսրայելի որդիների մոտ, որոնք այդ օրերին Գեսեմ երկրում էին, որ գան նրանց մոտ, որ գնան և կռվեն այս թագավորների հետ:

21 Եւ իսրայէլացիները հաւաքուեցին՝ հարիւր յիսուն հոգի, եւ գնացին պատերազմի՝ եգիպտացիներին օգնելու:

22 Իսրայէլի ու Եգիպտոսի մարդիկը դուրս ելան՝ մօտաւորապէս երեք հարիւր հազար հոգի եւ հարիւր յիսուն մարդ, եւ գնացին այս թագաւորների մօտ՝ պատերազմելու, եւ նրանք դրսից դուրս եկան Գեսէնի երկրից՝ Փաթրոսի դիմաց:

23 Եգիպտացիները չհավատացին Իսրայելին, որ իրենց հետ միասին գնան իրենց բանակներում պատերազմի համար, քանի որ բոլոր եգիպտացիներն ասում էին.

24 Եվ բոլոր եգիպտացիներն ասացին Իսրայելի որդիներին. մենք և Իսրայելի որդիները այդպես արեցին:

25 Քեթիմի թագավոր Եսավի որդի Եղիփազի որդի Սեփոնը և Եդոմի թագավոր Բադադի որդի Ադադը և նրանց բոլոր բանակները, արևելքի բոլոր որդիները և Իսմայելի որդիները, ավազի պես շատ ժողովուրդ, բանակատեղի դրեցին: միասին Տաճպանչեսի դիմաց Պատրոսի հովտում:

26 Ասորի Բեորի որդի Բաղաամը այնտեղ էր՝ Սեփոնի բանակում, որովհետև նա Քետիմի որդիների հետ պատերազմի էր եկել, և Բաղաամը Սեփոնի ու նրա մարդկանց աչքում մեծ պատիվ ունեցող մարդ էր:

27 Սեփոնն ասաց Բաղաամին.

28 Եվ Բաղաամը վեր կացավ և փորձեց գուշակության արվեստը, և նա հմուտ էր դրա իմացության մեջ, բայց նա շփոթվեց և գործը կործանվեց նրա ձեռքում:

29 Եվ նա նորից փորձեց, բայց չստացվեց, և Բաղաամը հուսահատվեց դրանից, թողեց և չավարտեց, քանի որ սա Տիրոջից էր, որպեսզի Սեփոնն ու նրա ժողովրդին ընկնեն երեխաների ձեռքը: Իսրայէլը, որոնք իրենց պատերազմում ապաւինել էին Տէրոջ՝ իրենց նախնիների Աստծուն:

30 Սեփոն ու Ադադն իրենց զորքերը շարեցին պատերազմի մեջ, և բոլոր եգիպտացիները միայնակ գնացին նրանց դեմ՝ մոտ երեք հարյուր հազար մարդ, և Իսրայելից ոչ մի մարդ նրանց հետ չկար:

31 Եվ բոլոր եգիպտացիները կռվեցին այս թագավորների հետ Պատրոսի և Թաքպանքի դեմ, և պատերազմը դաժան եղավ եգիպտացիների դեմ:

32 Թագաւորները եգիպտացիներից աւելի զօրաւոր եղան այդ պատերազմում, եւ այդ օրը Եգիպտոսի հարիւր ութսուն մարդ ընկաւ, եւ թագաւորների զօրքերից մօտ երեսուն մարդ, եւ բոլոր Եգիպտոսի մարդիկ փախան թագաւորների առջեւից: Եսավի և Իսմայիլի որդիները հետապնդեցին եգիպտացիներին և շարունակեցին հարվածել նրանց մինչև այն տեղը, որտեղ իսրայելացիների ճամբարն էր:

33 Բոլոր եգիպտացիները աղաղակեցին Իսրայելի որդիներին՝ ասելով.

34 Իսրայէլի որդիներուն հարիւր յիսուն մարդիկ վազեցին իրենց կայարանէն դէպի այս թագաւորներուն բանակատեղերը, եւ Իսրայէլի որդիքը աղաղակեցին առ Տէր՝ իրենց Աստուծոյ, որ ազատէ զանոնք:

35Եւ Տէրը լսեց Իսրայէլին, եւ Տէրը թագաւորների բոլոր մարդկանց ձեռքը տուեց նրանց ձեռքը, եւ Իսրայէլի որդիները կռուեցին այս թագաւորների դէմ, եւ Իսրայէլի որդիները թագաւորների մարդկանցից չորս հազարի չափ կոտորեցին:

36Եւ Տէրը մեծ զարհուրանք գցեց թագաւորների բանակում, այնպէս որ իսրայէլացիների վախը ընկաւ նրանց վրայ:

37 Թագաւորների բոլոր զօրքերը փախան իսրայէլացիների առաջից, իսկ իսրայէլացիները հետապնդեցին նրանց՝ շարունակելով հարուածել նրանց մինչեւ Քուշի երկրի սահմանները:

38 Իսրայէլի որդիները անոնցմէ սպաննեցին ճամբուն վրայ՝ տակաւին երկու հազար մարդ, եւ Իսրայէլի որդիներուն մէջ ոչ մէկը չընկաւ:

39 Երբ եգիպտացիները տեսան, որ իսրայելացիները կռվել են թագավորների հետ այնքան քիչ մարդկանց հետ, և որ պատերազմն այնքան դաժան էր նրանց դեմ,

40 Բոլոր եգիպտացիները սաստիկ կռվի պատճառով շատ վախեցան իրենց կյանքից, և ամբողջ Եգիպտոսը փախավ, բոլորը թաքնվեցին զորքերից և թաքնվեցին ճանապարհի վրա, և թողեցին իսրայելացիներին կռվելու:

41 Իսրայելի որդիները սարսափելի հարված հասցրին թագավորների մարդկանց, և նրանք վերադարձան նրանցից այն բանից հետո, երբ նրանց քշեցին դեպի Քուշի երկրի սահմանը:

42 Եւ ամբողջ Իսրայէլը գիտէր այն, ինչ եգիպտացիները արել էին իրենց հետ, որ պատերազմի ժամանակ փախել էին նրանցից եւ թողել էին նրանց միայնակ պատերազմելու:

43 Իսրայէլի որդիներն ալ նենգութեամբ վարուեցան, եւ երբ Իսրայէլի որդիները պատերազմէն վերադարձան, ճամբուն վրայ գտան եգիպտացիներէն ոմանց ու հոն հարուածեցին:

44 Եվ մինչ նրանք սպանում էին նրանց, նրանք ասացին նրանց այս խոսքերը.

45 Ինչո՞ւ մեզնից գնացիք և թողեցիք մեզ, քանի որ մի քանի հոգի ենք, որ կռվենք այս թագավորների դեմ, որոնք մեծ ժողովուրդ ունեին, որ մեզ ծեծեին, որպեսզի դրանով կարողանաք ձեր հոգիները փրկել:

46 Իսրայէլացիները ճանապարհին հանդիպած ոմանց մասին, իսրայէլացիները խօսեցին իրար հետ՝ ասելով. և սպանեցին նրան, և իմացան, որ նա եգիպտացի է:

47 Եւ իսրայէլացիները այս բաները խորամանկ արեցին եգիպտացիների դէմ, որովհետեւ նրանք պատերազմում լքել էին նրանց եւ փախել էին նրանցից:

48 Եւ իսրայէլացիները ճանապարհին այսպէս կոտորեցին Եգիպտոսի մարդկանցից՝ շուրջ երկու հարիւր մարդ:

49 Եգիպտացիների բոլոր մարդիկ տեսան այն չարությունը, որ իսրայելացիներն արել էին իրենց, ուստի ամբողջ Եգիպտոսը շատ վախեցավ Իսրայելի որդիներից, քանի որ նրանք տեսել էին իրենց մեծ զորությունը, և որ նրանցից ոչ մեկը չէր ընկել:

50 Իսրայէլի բոլոր որդիքը ուրախութեամբ վերադարձան իրենց ճանապարհով դէպի Գոսէն, իսկ մնացած Եգիպտոսը իւրաքանչիւրը վերադարձաւ իր տեղը:

ԳԼՈՒԽ 65

1 Այս բաներից հետո եղավ այնպես, որ Եգիպտոսի թագավոր փարավոնի բոլոր խորհրդականները և Եգիպտոսի բոլոր երեցները հավաքվեցին և եկան թագավորի առաջ և խոնարհվեցին մինչև գետնին, և նրանք նստեցին նրա առաջ:

2 Եգիպտացիների խորհրդականներն ու երեցները խոսեցին թագավորի հետ՝ ասելով.

3 Ահա Իսրայելի որդիների ժողովուրդը մեզանից մեծ և հզոր է, և դու գիտես այն բոլոր չարիքները, որ նրանք արեցին մեզ ճանապարհին, երբ մենք վերադարձանք պատերազմից:

4 Եվ դու նաև տեսար նրանց հզոր զորությունը, քանի որ այս զորությունը նրանց համար է իրենց հայրերից, քանի որ միայն մի քանի մարդ կանգնեցին ավազի պես շատ ժողովրդի դեմ և խփեցին նրանց սրի ծայրին, և իրենցից ոչ մեկը: ընկել է, այնպես որ, եթե նրանք շատ լինեին, ապա բոլորովին կկործանեին նրանց:

5 Արդ, հիմա մեզ խորհուրդ տվեք, թե ինչ անենք նրանց հետ, մինչև որ աստիճանաբար ոչնչացնենք նրանց մեր միջից, որպեսզի նրանք շատ չշատանան մեզ համար երկրում:

6 Որովհետև եթե Իսրայելի որդիները շատանան երկրում, նրանք խոչընդոտ կդառնան մեզ համար, և եթե որևէ պատերազմ լինի, նրանք իրենց մեծ զորությամբ կմիանան մեր թշնամուն մեր դեմ և կպայքարեն մեր դեմ, կկործանեն մեզ: երկրից և հեռացիր նրանից:

7 Թագավորը պատասխանեց Եգիպտոսի երեցներին և ասաց նրանց.

8 Ահա այս երկրում են Պիտոմն ու Ռամեզեսը, քաղաքներ, որոնք չամրացված են պատերազմի դեմ, ձեզ և մեզ պետք է կառուցել դրանք և ամրացնել դրանք:

9 Արդ, հիմա դու էլ գնա, խորամանկությամբ վարվիր նրանց հետ, և թագավորի հրամանով մի ձայն հռչակիր Եգիպտոսում և Գեսեմում՝ ասելով.

10 Բոլոր Եգիպտոսի մարդիկ, Գեսեն, Պատրոս և նրանց բոլոր բնակիչներ: Թագավորը հրամայել է մեզ կառուցել Պիթոմն ու Ռամեզեսը և ամրացնել նրանց պատերազմի համար: Ով ձեզնից ողջ Եգիպտոսից, Իսրայելի որդիներից և քաղաքների բոլոր բնակիչներից կամենում է շինել մեզ հետ, յուրաքանչյուրի վարձը նրան ամեն օր կտրվի թագավորի հրամանով: ուրեմն նախ գնա դու խորամանկությամբ արա, հավաքվի՛ր և եկի՛ր Պիտոմ և Ռամզես՝ շինելու:

11 Եվ մինչ դուք կառուցում եք, այնպես արեք, որ թագավորի հրամանով ամեն օր նման հայտարարություն արվի ողջ Եգիպտոսում:

12 Երբ իսրայէլացիներից ոմանք գան քեզ հետ շինելու, նրանց օրական մի քանի օրվա վարձը տուր նրանց:

13 Եվ այն բանից հետո, երբ նրանք ձեզ հետ կկառուցեն իրենց օրավարձի համար, ամեն օր մեկ առ մեկ գաղտնի քաշվեք նրանցից, և դուք վեր կենաք և կդառնաք նրանց գործավարներն ու սպասավորները, և դուք կթողնեք նրանց, որ հետո կառուցեն դուրսը: աշխատավարձը, և եթե նրանք հրաժարվեն, ապա ստիպեք նրանց ձեր ամբողջ ուժով կառուցել:

14 Եվ եթե դուք դա անեք, լավ կլինի, որ մեր երկիրը ամրացնենք Իսրայելի որդիների դեմ, որովհետև շինարարության և աշխատանքի հոգնածության պատճառով Իսրայելի որդիները կպակասեն, քանի որ դուք նրանց կզրկեք իրենց կանանցից: օր օրի.

15 Եգիպտացիների բոլոր ծերերը լսեցին թագավորի խորհուրդը, և խորհուրդը լավ թվաց նրանց և փարավոնի ծառաների և ամբողջ Եգիպտոսի աչքում, և նրանք արեցին թագավորի խոսքի համաձայն. .

16 Եվ բոլոր ծառաները հեռացան թագավորից, և նրանք հռչակեցին ամբողջ Եգիպտոսում, Թաքփանքեսում և Գեսեմում և Եգիպտոսը շրջապատող բոլոր քաղաքներում՝ ասելով.

17 Դուք տեսաք, թե ինչ արեցին մեզ հետ Եսավի ու Իսմայելի որդիները, որոնք պատերազմեցին մեր դեմ և ուզում էին ոչնչացնել մեզ:

18 Այժմ թագավորը հրամայեց մեզ ամրացնել երկիրը, կառուցել Պիթոմ և Ռամեսես քաղաքները և ամրացնել դրանք պատերազմի համար, եթե նրանք նորից գան մեր դեմ:

19 Ձեզանից ողջ Եգիպտոսից և Իսրայելի որդիներից ով որ գա մեզ հետ շինարարություն անելու, նրա օրավարձը թագավորից կտրվի, ինչպես որ նրա պատվիրանն է մեզ:

20 Եվ երբ Եգիպտոսը և Իսրայելի բոլոր որդիները լսեցին այն ամենը, ինչ ասել էին փարավոնի ծառաները, եկան եգիպտացիներից և իսրայելացիներից՝ փարավոնի, Փիթոմի և Ռամսեսի ծառաների հետ շինելու համար, բայց Ղևիի որդիներից ոչ մեկը: եկել էին իրենց եղբայրների հետ շինելու:

21 Փարավոնի և նրա իշխանների բոլոր ծառաները սկզբում խաբեությամբ եկան ամբողջ Իսրայելի հետ որպես օրավարձով շինարարություն անելու, և սկզբում Իսրայելին տվեցին իրենց օրավարձը:

22 Փարաւոնի ծառաները ամբողջ Իսրայէլի հետ շինեցին ու մէկ ամիս ծառայեցին Իսրայէլի հետ այդ գործին մէջ:

23 Ամսվա վերջում փարավոնի բոլոր ծառաները սկսեցին ամեն օր գաղտնի հեռանալ Իսրայելի ժողովրդից:

24 Իսրայէլը այդ ժամանակ շարունակեց գործը, բայց նրանք ստացան իրենց օրավարձը, քանի որ Եգիպտոսի մարդկանցից ոմանք դեռ այն ժամանակ Իսրայէլի հետ գործն էին անում. դրա համար եգիպտացիները այդ օրերին Իսրայելին իրենց վարձը տվեցին, որպեսզի նրանք՝ եգիպտացիները՝ իրենց գործակիցները, նույնպես վերցնեն իրենց աշխատանքի վարձը:

25 Եվ մեկ տարի չորս ամսվա վերջում բոլոր եգիպտացիները հեռացան Իսրայելի որդիներից, այնպես որ Իսրայելի որդիները մնացին մենակ՝ զբաղված այդ գործով:

26 Եվ այն բանից հետո, երբ բոլոր եգիպտացիները հեռացան Իսրայելի որդիներից, նրանք վերադարձան և եղան նրանց վրա ճնշողներ ու ծառայողներ, և նրանցից ոմանք կանգնեցին Իսրայելի որդիների վրա՝ որպես

գործավարներ, որպեսզի ստանան նրանցից այն ամենը, ինչ նրանք տվեցին իրենց վարձատրության համար: նրանց աշխատանքը:

27 Եգիպտացիները իսրայէլացիների հետ օրեցօր այսպէս էին վարւում, որպէսզի չարչարուեն իրենց գործերում:

28 Եվ Իսրայելի բոլոր որդիները միայնակ էին աշխատում, և եգիպտացիները այդ ժամանակվանից ձեռնպահ մնացին Իսրայելի որդիներին որևէ վարձատրությունից:

29Եւ երբ իսրայէլացիներից ոմանք հրաժարւեցին աշխատել՝ իրենց չտրուած վարձատրութեան պատճառով, այն ժամանակ փարաւոնի ծառաներն ու հարկադրողները ճնշեցին նրանց, ծանր հարուածներով խփեցին նրանց, եւ բռնի ուժով ետ դարձրին՝ աշխատելու: նրանց եղբայրները; Այսպես արեցին բոլոր եգիպտացիները Իսրայելի որդիների հետ բոլոր օրերում:

30 Իսրայէլի բոլոր որդիքը շատ վախեցան եգիպտացիներից այս հարցում, եւ բոլոր Իսրայէլի որդիները վերադարձան եւ առանց վարձատրութեան մենակ աշխատեցին:

31 Եվ Իսրայելի որդիները կառուցեցին Փիթոմն ու Ռամեսեսը, և Իսրայելի բոլոր որդիներն արեցին այդ գործը, ոմանք աղյուսներ շինեցին, ոմանք էլ շինեցին, և Իսրայելի որդիները կառուցեցին և ամրացրին Եգիպտոսի ամբողջ երկիրը և նրա պարիսպները, և նրանց որդիները. Իսրայէլը երկար տարիներ գործով էր զբաղւում, մինչեւ որ հասաւ այն ժամանակը, երբ Տէրը նրանց յիշեց ու Եգիպտոսից հանեց:

32 Բայց Ղեւիի որդիները իսրայէլացի իրենց եղբայրների հետ գործի մէջ չ՚աշխատեցին՝ սկզբից մինչեւ Եգիպտոսից դուրս գալու օրը:

33 Որովհետև Ղևիի բոլոր որդիները գիտեին, որ եգիպտացիներն այս բոլոր խոսքերը խաբեությամբ էին ասում իսրայելացիներին, ուստի Ղևիի որդիները ձեռնպահ մնացին իրենց եղբայրների հետ գործին մոտենալուց:

34 Եվ եգիպտացիները չուղղեցին իրենց ուշադրությունը, որ հետո Ղևիի որդիներին աշխատեն, քանի որ սկզբում նրանք իրենց եղբայրների հետ չէին եղել, ուստի եգիպտացիները նրանց մենակ թողեցին:

35 Եվ Եգիպտոսի մարդկանց ձեռքերը շարունակական խստությամբ ուղղվեցին Իսրայելի որդիների դեմ այդ գործում, և եգիպտացիները իսրայելացիներին ստիպեցին խստությամբ աշխատել:

36 Եվ եգիպտացիները դառնացրեցին իսրայելացիների կյանքը տքնաջան աշխատանքով, շաղախով ու աղյուսով, ինչպես նաև ամեն տեսակի աշխատանքով դաշտում:

37 Իսրայէլի որդիները Եգիպտոսի Մելոլ թագաւորին կոչեցին «Մերոր, Եգիպտոսի թագաւոր», քանի որ անոր օրերուն եգիպտացիները ամէն տեսակ գործերով դառնացած էին իրենց կեանքը:

38 Եվ բոլոր այն գործերը, որոնցով եգիպտացիները իսրայելացիներին աշխատեցնում էին, նրանք խստորեն պահանջում էին, որպեսզի չարչարեն Իսրայելի որդիներին, բայց որքան շատ էին նրանց տանջում, այնքան նրանք շատանում էին ու մեծանում, և եգիպտացիները տրտմում էին դրա համար. Իսրայելի որդիները.

ԳԼՈՒԽ 66

1 Այդ ժամանակ մեռավ Եդոմի թագավոր Բադադի որդի Ադադը, և նրա փոխարեն թագավորեցին Սամլան՝ Արևելքի որդիների երկրից՝ Մասրեքայից:

2 Եգիպտոսի փարաւոնի թագաւորութեան տասներեքերորդ տարում, որը իսրայէլացիների Եգիպտոս իջնելու հարիւր քանհինգերորդ տարին էր, Սամլան Եդոմի վրայ թագաւորեց տասնութ տարի:

3 Երբ նա թագավորեց, նա իր զորքերը հանեց, որ գնան և կռվեն Եղիփազի որդի Սեփոնի և Քեթիմի որդիների դեմ, քանի որ նրանք պատերազմել էին Աֆրիկայի թագավոր Անգեասի դեմ, և նրանք կործանեցին նրա ամբողջ բանակը:

4 Բայց նա չխոսեց նրա հետ, որովհետև Եսավի որդիները խանգարեցին նրան և ասացին. «Նա նրանց եղբայրն է»: չմարտեց Եղիփազի որդի Սեփոնի դեմ:

5 Եգիպտացիների թագավոր փարավոնը լսեց այս բանն ու ասաց.

6 Եվ երբ եգիպտացիները լսեցին այս բանը, ավելացրին Իսրայելի որդիների աշխատանքը, որպեսզի իսրայելացիները չվարվեին նրանց հետ այնպես, ինչպես արեցին իրենց հետ Եսավի որդիների հետ իրենց պատերազմում Ադադի օրերին:

7 Եգիպտացիներն ասացին Իսրայելի որդիներին. .

8 Իսրայէլի որդիքը Եգիպտոսի մարդոց գործը կատարեցին օրեցօր, եւ եգիպտացիները չարչարեցին Իսրայէլի որդիները՝ զանոնք երկրին մէջ նուազեցնելու համար:

9 Բայց ինչպես եգիպտացիներն ավելացրին Իսրայելի որդիների աշխատանքը, այնպես էլ Իսրայելի որդիներն ավելացան և շատացան, և ամբողջ Եգիպտոսը լցվեց Իսրայելի որդիներով:

10 Եվ Իսրայելի Եգիպտոս իջնելու հարյուր քանհինգերորդ տարում բոլոր եգիպտացիները տեսան, որ իրենց խորհուրդը չհաջողվեց Իսրայելի դեմ, այլ նրանք շատացան ու աճեցին, և Եգիպտոսի երկիրն ու Գեսենի երկիրը լցվեցին. Իսրայելի որդիները.

11Եգիպտացիների բոլոր ծերերն ու նրա իմաստունները եկան թագավորի առաջ, խոնարհվեցին նրա առաջ և նստեցին նրա առաջ:

12 Եգիպտացիների բոլոր ծերերն ու նրա իմաստուններն ասացին թագավորին. Դու մեզ խորհուրդ տվեցիր Իսրայելի որդիների դեմ, և մենք նրանց հետ արեցինք թագավորի խոսքի համաձայն:

13 Բայց աշխատանքի աճի համեմատ նրանք աճում և աճում են երկրում, և ահա ամբողջ երկիրը լցված է նրանցով:

14 Արդ, մեր տե՛ր և թագավոր, ամբողջ Եգիպտոսի աչքերը քեզ վրա են, որ քո իմաստությամբ խորհուրդ տաս նրանց, որով նրանք հաղթեն Իսրայելին՝ կործանելու նրանց կամ երկրից ոչնչացնելու համար: թագաւորը պատասխանեց անոնց՝ ըսելով.

15 Մի սպա՝ թագավորի խորհրդականներից մեկը, որի անունը Հոբ էր, Միջագետքից, Ուզ երկրից, պատասխանեց թագավորին՝ ասելով.

16 Եթե թագավորին հաճելի է, թող լսի իր ծառայի խորհուրդը. Թագավորն ասաց նրան.

17 Եվ Հոբը խոսեց թագավորի, իշխանների և Եգիպտոսի բոլոր ծերերի առաջ՝ ասելով.

18 Ահա թագավորի խորհուրդը, որը նա նախկինում խորհուրդ էր տվել՝ վերաբերվել Իսրայելի որդիների

աշխատանքին, շատ լավ է, և դուք նրանցից այդ աշխատածը հավիտյան մի հեռացնեք:

19 Բայց սա այն խորհուրդն է, որով կարող եք փոքրացնել նրանց, եթե թագավորին լավ է թվում նրանց չարչարել:

20 Ահա մենք վաղուց վախենում ենք պատերազմից, և ասում ենք. «Երբ Իսրայելը պտղաբեր լինի երկրում, նրանք մեզ կքշեն երկրից, եթե պատերազմ լինի:

21 Եթէ թագաւորին հաճելի է, թող թագաւորական հրամանագիր մը հրապարակուի, եւ Եգիպտոսի օրէնքներուն մէջ գրուի, որ չեղեալ պիտի ըլլայ, թէ իսրայէլացիներուն ծնած ամէն արու զաւակ անոր արիւնը պիտի թափուի գետին:

22 Եվ այս անելով, երբ Իսրայելի բոլոր արու որդիները մեռնեն, նրանց պատերազմների չարությունը կվերանա: Թագավորը թող այդպես անի և ուղարկի բոլոր եբրայեցի մանկաբարձներին և հրամայի նրանց, որ դա կատարեն: այդ բանը դուր եկավ թագավորին ու իշխաններին, և թագավորն արեց Հոբի խոսքի համաձայն:

23 Թագավորը մարդ ուղարկեց, որ կանչեն եբրայեցի մանկաբարձներին, որոնցից մեկի անունը Սեփրա էր, իսկ մյուսի անունը՝ Փուա:

24 Մանկաբարձները եկան թագավորի առաջ և կանգնեցին նրա առաջ:

25 Թագավորն ասաց նրանց. ապրել.

26 Բայց եթե այս բանը չանես, ես քեզ և քո բոլոր տները կրակով կվառեմ:

27 Բայց մանկաբարձները վախենում էին Աստծուց և չլսեցին Եգիպտոսի թագավորին և չլսեցին նրա խոսքերը, և երբ եբրայեցի կանայք ծնում էին մանկաբարձուհու համար որդի կամ դուստր, այն ժամանակ մանկաբարձուհին անում էր այն ամենը, ինչ անհրաժեշտ էր երեխային և թողնում, որ նա ապրի: ; Այսպես էին անում մանկաբարձները բոլոր օրերում:

28 Այս բանն ասացին թագավորին, և նա մարդ ուղարկեց, կանչեց մանկաբարձներին և ասաց նրանց.

29 Մանկաբարձները պատասխանեցին ու միասին խոսեցին թագավորի առաջ՝ ասելով.

30 Թող թագավորը չմտածի, որ եբրայեցի կանայք եգիպտուհիների պես են, որովհետև Իսրայելի բոլոր որդիները հալածված են, և մինչ մանկաբարձը նրանց մոտ գա, նրանք ծնվում են, իսկ մենք՝ քո աղախինները, շատ օրեր շարունակ ոչ մի եբրայեցի կին չի ունեցել: ծնունեց մեզ վրայ, որովհետև բոլոր եբրայեցի կանայք իրենց մանկաբարձներն են, որովհետև նրանք խեղճ են:

31 Եվ փարավոնը լսեց նրանց խոսքերը և հավատաց նրանց այս հարցում, և մանկաբարձները հեռացան թագավորից, և Աստված նրանց հետ լավ արեց, և ժողովուրդը չափազանց շատացավ և աճեց:

ԳԼՈՒԽ 67

1 Եգիպտացիների երկրում Ղևիի սերնդից մի մարդ կար, որի անունը Ամրամ էր, Իսրայելի որդի Ղևիի որդի Կահաթի որդին:

2 Այս մարդը գնաց ու առավ մի կին՝ իր հոր քրոջ Ղեւիի դուստր Հոքաբեդին, որը հարյուր քսանվեց տարեկան էր, և եկավ նրա մոտ:

3 Կինը յղիացաւ ու աղջիկ մը ծնաւ, եւ անոր անունը Մարիամ դրաւ, որովհետեւ այդ օրերուն եգիպտացիները դառնացած էին իսրայէլացիներուն կեանքը:

4 Եվ նա նորից հղիացավ և մի որդի ծնեց, և նրա անունը դրեց Ահարոն, որովհետև նրա հղիության օրերին փարավոնը սկսեց թափել Իսրայելի արու որդիների արյունը:

5 Այդ օրերին մեռավ Քեթիմի թագավոր Եսավի որդի Եղիփազի որդի Սեփոնը, և նրա փոխարեն թագավորեց Յանիասը:

6 Սեփոնը Քետիմի որդիների վրա թագավորեց հիսուն տարի, և նա մահացավ և թաղվեց Նաբնա քաղաքում՝ Քետիմի երկրում:

7 Նրանից հետո թագավորեց Յանիասը՝ Քեթիմի որդիների զորավոր մարդկանցից մեկը, և նա թագավորեց հիսուն տարի:

8 Եվ Քիթիմի թագավորի մահից հետո էր, որ Բեորի որդի Բաղաամը փախավ Քիթիմի երկրից, և նա գնաց և եկավ Եգիպտոս Եգիպտոսի թագավոր փարավոնի մոտ:

9 Եվ փարավոնը մեծ պատվով ընդունեց նրան, քանի որ նա լսել էր նրա իմաստության մասին, և նվերներ տվեց նրան, խորհրդատու դարձրեց և փառաբանեց նրան:

10 Բաղաամը Եգիպտոսում բնակուեց՝ ի պատիւ թագաւորի բոլոր ազնուականների, եւ ազնուականները բարձրացրին նրան, որովհետեւ բոլորը ցանկանում էին սովորել նրա իմաստութիւնը:

11 Եվ Իսրայելի Եգիպտոս իջնելու հարյուր երեսուներորդ տարում փարավոնը երազում տեսավ, որ ինքը նստած է իր թագավորական գահի վրա, և աչքերը բարձրացրեց և տեսավ մի ծերունու, որը կանգնած էր իր առջև, և ծերերի ձեռքում կշեռքներ կային. մարդ, այնպիսի կշեռքներ, որոնք օգտագործում են վաճառականները:

12 Ծերունին վերցրեց կշեռքը և կախեց փարավոնի առաջ:

13 Ծերունին վերցրեց Եգիպտոսի բոլոր երեցներին, նրա բոլոր ազնվականներին ու մեծամեծներին, կապեց նրանց և դրեց մեկ կշեռքի մեջ:

14 Եվ նա վերցրեց մի կաթի ուլ, դրեց այն մյուս կշեռքի մեջ, և ուլիկը գերակշռեց բոլորին:

15 Եվ փարավոնը զարմացավ այս սարսափելի տեսիլքի վրա, թե ինչու մանուկը պետք է գերակշռի բոլորին, և փարավոնը արթնացավ և տեսավ, որ դա երազ էր:

16 Փարաւոնը առաւօտ կանուխ վեր կացաւ, կանչեց իր բոլոր ծառաներին ու նրանց պատմեց երազը, եւ մարդիկ շատ վախեցան:

17 Թագավորն ասաց իր բոլոր իմաստուններին.

18 Բեորի որդի Բաղաամը պատասխանեց թագավորին և ասաց նրան.

19 Որովհետև Իսրայելի համար մի որդի կծնվի, որը կկործանի ողջ Եգիպտոսը և նրա բնակիչներին, և Իսրայելի որդիներին Եգիպտոսից դուրս կբերի հզոր ձեռքով:

20 Արդ, հիմա, ո՛վ թագավոր, այս հարցի վերաբերյալ խորհուրդ արա, որպեսզի կործանես Իսրայելի որդիների հույսը և նրանց ակնկալիքը, նախքան Եգիպտոսի դեմ այս չարիքը ծագելը:

21 Թագավորն ասաց Բաղաամին. «Ի՞նչ անենք Իսրայելի հետ»: անշուշտ, ինչ-որ ձևով մենք սկզբում խորհուրդ արեցինք նրանց դեմ և չկարողացանք հաղթել նրանց:

22 Արդ, ձեզ էլ խորհուրդ տվեք նրանց դեմ, որով մենք հաղթենք նրանց:

23 Բաղաամը պատասխանեց թագավորին ու ասաց.

24 Թագավորը մարդ ուղարկեց և կանչեց իր երկու խորհրդականներին՝ մադիանացուն Ռագուելին և ուզեցի Հոբին, և նրանք եկան ու նստեցին թագավորի առաջ:

25 Թագավորն ասաց նրանց. Ուրեմն հիմա խորհուրդ տուէք, իմացէ՛ք ու տեսէ՛ք, թէ ի՛նչ պիտի ըլլայ Իսրայէլի որդիներուն, որպէսզի մենք յաղթենք անոնց վրայ, նախքան անոնց չարիքը մեր դէմ պիտի ծագի:

26 Մադիանացի Ռագուելը պատասխանեց թագավորին և ասաց.

27 Եթե թագավորին դա լավ է թվում, թող նա հրաժարվի երբայեցիներից և թողնի նրանց, և թող իր ձեռքը չմեկնի նրանց վրա:

28 Որովհետև սրանք են, ում Տերն ընտրեց հին օրերում, և որպես վիճակ վերցրեց իր ժառանգությունը երկրի բոլոր ազգերից և երկրի թագավորներից. և ո՞վ կա, որ անպատիժ ձեռք մեկնեց նրանց վրա, որից նրանց Աստծո վրեժը չլուծվեց:

29 Անշուշտ դու գիտես, որ երբ Աբրահամն իջավ Եգիպտոս, Եգիպտոսի նախկին թագավոր փարավոնը տեսավ իր կնոջը Սառային և կին առավ նրան, որովհետև Աբրահամն ասաց. Եգիպտոսը պետք է սպանի նրան իր կնոջ պատճառով:

30 Եվ երբ Եգիպտոսի թագավորը վերցրեց Սառային, Աստված ծանր պատուհասներով հարվածեց նրան և նրա ընտանիքին, մինչև որ Աբրահամին վերադարձրեց իր կնոջը՝ Սառային, և նա բժշկվեց:

31 Փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքը՝ Գերարացին, Աստված պատժեց Աբրահամի կնոջ Սառայի պատճառով՝ արգանդից մինչև գազան կանգնեցնելով:

32 Երբ նրանց Աստվածը գիշերվա երազում եկավ Աբիմելեքի մոտ և սարսափեցրեց նրան, որպեսզի նա վերադարձնի Աբրահամ Սառային, որին նա վերցրել էր, և դրանից հետո Գերարի ողջ ժողովուրդը պատժվեց Սառայի պատճառով, և Աբրահամն աղոթեց իր Աստծուն. նրանց, եւ նա աղաչում էր նրան, եւ նա բժշկեց նրանց:

33 Աբիմելեքը վախեցավ իր և իր ժողովրդի վրա հասած այս ամբողջ չարիքից, և վերադարձավ իր կնոջ՝ Սառայի մոտ՝ Աբրահամի մոտ և նրա հետ բազմաթիվ նվերներ տվեց:

34 Նա այդպես էլ արեց Իսահակին, երբ նրան քշեց Գերարից, և Աստված սքանչելի բաներ արեց նրա հետ, որ Գերարի բոլոր ջրերի հոսքերը ցամաքեցին, և դրանց բերքատու ծառերը չբուսացան:

35 Մինչև Գերարացի Աբիմելեքը և նրա ընկերներից Աքուզաթը և նրա զորքերի հրամանատար Փիքողը գնացին նրա մոտ, և նրանք կռացան և խոնարհվեցին նրա առաջ մինչև գետին:

36 Եվ նրանք խնդրեցին նրանից, որ աղաչի իրենց համար, և նա աղոթեց Տիրոջը նրանց համար, և Տերը աղաչեց նրանից, և նա բժշկեց նրանց:

37 Յակոբը՝ պարզ մարդը, իր անարատութեամբ ազատուեցաւ իր եղբօր՝ Եսաւի ձեռքից, եւ Ասորի Լաբանի ձեռքից՝ իր մօր եղբօրը, որ իր անձը փնտռում էր. նույնպես Քանանի բոլոր թագավորների ձեռքից, որոնք հավաքվել էին նրա և նրա երեխաների դեմ՝ ոչնչացնելու նրանց, և Տերը նրանց ազատեց նրանց ձեռքից, և նրանք դարձան նրանց վրա և հարվածեցին նրանց, քանի որ երբևէ մեկնել էր իր ձեռքը. նրանց դեմ անպատիժ.

38 Անշուշտ, նախկին փարավոնը՝ քո հոր հայրը, Հակոբի որդի Հովսեփին բարձրացրեց Եգիպտոսի երկրի բոլոր իշխաններից, երբ տեսավ նրա իմաստությունը, որովհետև նրա իմաստությամբ նա ազատեց երկրի բոլոր բնակիչներին սովից:

39 Դրանից հետո նա հրամայեց Հակոբին և նրա երեխաներին իջնել Եգիպտոս, որպեսզի իրենց առաքինության շնորհիվ Եգիպտոսի երկիրը և Գեսենի երկիրը սովից ազատվեն:

40 Հիմա, հետևաբար, եթե դա քո աչքին լավ է թվում, դադարեցրու Իսրայելի որդիներին ոչնչացնելը, բայց եթե քո կամքը չէ, որ նրանք բնակվեն Եգիպտոսում, ուղարկիր նրանց այստեղից, որպեսզի նրանք գնան Քանանի երկիր, երկիր, որտեղ իրենց նախնիները պանդխտացել են:

41 Երբ փարավոնը լսեց Հոթորի խոսքերը, սաստիկ բարկացավ նրա վրա, այնպես որ նա ամոթից վեր կացավ թագավորի մոտից և գնաց Մադիան՝ իր երկիրը և իր հետ վերցրեց Հովսեփի փայտը:

42 Թագավորը ուզեցի Հոբին ասաց.

43 Հոբն ասաց թագավորին.

44 Թագավորն ասաց Բաղաամին.

45 Բաղաամն ասաց արքային.

46 Որովհետև եթե դու մտածում ես, որ նվազես նրանց բոցավառ կրակով, չես կարող հաղթել նրանց, որովհետև նրանց Աստվածն ազատեց նրանց հայր Աբրահամին Քաղդեացիների Ուրից. և եթե դու կամենում ես սրով ոչնչացնել նրանց, անկասկած, նրանց հայրը՝ Իսահակը, ազատվեց դրանից, և նրա փոխարեն խոյ դրվեց:

47 Եվ եթե ծանր և խստաշունչ աշխատանքով դու մտածես նվազեցնել նրանց, դու չես հաղթի նույնիսկ դրանում, քանզի նրանց հայրը՝ Հակոբը, ծառայում էր Լաբանին բոլոր ծանր աշխատանքով և բարգավաճում:

48 Արդ, հիմա, ո՛վ թագավոր, լսի՛ր իմ խոսքերը, որովհետև սա է նրանց դեմ տրված խորհուրդը, որով դու կհաղթես նրանց վրա, և որից չպետք է հեռանաս:

49 Եթե թագավորը կամենում է, թող հրամայի իրենց բոլոր երեխաներին, որոնք այս օրվանից ծնվելու են, ջուրը գցեն, որովհետև սրանով դու կարող ես ջնջել նրանց անունը, որովհետև նրանցից և նրանց հայրերից ոչ մեկը չփորձվեց: այս կերպ.

50 Թագավորը լսեց Բաղաամի խոսքերը, և այդ բանը դուր եկավ թագավորին ու իշխաններին, և թագավորն արեց Բաղաամի խոսքի համաձայն:

51 Եւ թագաւորը հրամայեց, որ Եգիպտացիների երկրում հրովարտակ արձակեն ու օրէնք կազմեն, որ ասեն.

52 Փարավոնը կանչեց իր բոլոր ծառաներին ու ասաց. .

53 Երբ իսրայէլացիները լսեցին այս խօսքը, որ փարաւոնը հրամայել էր, որ իրենց արու զաւակներին գետը գցեն, ժողովրդից ոմանք բաժանուեցին իրենց կանանցից, իսկ միւսները կառչեցին նրանցից:

54 Եվ այդ օրվանից, երբ ծննդաբերության ժամանակը հասավ Իսրայելի այն կանանց, ովքեր մնացել էին իրենց ամուսինների հետ, նրանք գնացին դաշտ՝ այնտեղ ծնելու, և նրանք դաշտ դուրս բերեցին և իրենց երեխաներին թողեցին դաշտում: և վերադարձավ տուն:

55 Եվ Տերը, ով երդվել էր նրանց նախահայրերին բազմացնել նրանց, ուղարկեց իր սպասավոր հրեշտակներից մեկին, որոնք երկնքում են, որ յուրաքանչյուր երեխայի ջրով լուանա, օծի և քսի նրան և նրա ձեռքը դնի երկու հարթ քար, որոնցից մեկից այն ծծեց կաթն ու մյուսից մեղրը, և նա ծնկի բերեց նրա մազերը, որով նրանք կարող էին ծածկվել: մխիթարել նրան և կառչել դրան՝ նրա հանդեպ իր կարեկցանքի միջոցով:

56 Եվ երբ Աստված կարեկցեց նրանց և ցանկացավ բազմացնել նրանց երկրի երեսին, նա հրամայեց, որ իր երկիրը ընդունի նրանց, որպեսզի պահպանվեն այնտեղ մինչև իրենց մեծանալը, որից հետո երկիրը բացեց իր բերանը և փսխեց նրանց. նրանք դուրս եկան քաղաքից, ինչպես երկրի խոտն ու անտառի խոտը, և յուրաքանչյուրը վերադարձավ իր ընտանիքը և իր հոր տունը, և նրանք մնացին նրանց.

57 Իսրայէլի որդիներուն մանուկները երկրի վրայ դաշտի խոտի պէս էին, Աստուծոյ շնորհքով անոնց:

58 Երբ բոլոր եգիպտացիները տեսան այս բանը, ամեն մեկն իր արտը ելան իր եզների լուծով և իր գութանով, և հերկեցին այն, ինչպես հերկել է երկիրը սերմնացանի ժամանակ:

59 Երբ նրանք հերկեցին, չկարողացան վնասել իսրայելացիների մանուկներին, ուստի ժողովուրդը չափազանց մեծացավ և աճեց:

60 Փարաւոնը հրամայեց իր սպասաւորներին ամէն օր գնալ Գեսեն՝ Իսրայէլի որդիներուն մանուկներին փնտռելու:

61 Եվ երբ որոնեցին և գտան, բռնությամբ վերցրին այն մոր ծոցից և գցեցին գետը, իսկ էգ երեխային թողեցին մոր մոտ. Այսպես արեցին եգիպտացիները իսրայելացիների հետ բոլոր օրերում:

ԳԼՈՒԽ 68

1 Եվ հենց այդ ժամանակ էր Աստծո հոգին Ահարոնի քրոջ Ամրամի դստեր՝ Մարիամի վրա, և նա դուրս եկավ և մարգարեացավ տան մասին՝ ասելով. , և նա կփրկի Իսրայելին Եգիպտոսի ձեռքից:

2 Երբ Ամրամը լսեց իր աղջկա խոսքերը, գնաց և իր կնոջը հետ տարավ տուն, այն բանից հետո, երբ նա քշեց նրան այն ժամանակ, երբ փարավոնը հրամայեց Հակոբի տան բոլոր արու զավակներին ջուրը նետել:

3 Ամրամը վերցրեց իր կնոջը՝ Հոքաբեդին, նրան քշելուց երեք տարի անց, և նա եկավ նրա մոտ, և նա հղիացավ:

4 Եվ իր հղիությունից յոթ ամսվա վերջում նա ծնեց մի որդի, և ամբողջ տունը լցվեց մեծ լույսով, ինչպես արևի և լուսնի լույսը նրանց փայլելու ժամանակ:

5 Եվ երբ կինը տեսավ երեխային, որ այն լավ է և հաճելի, երեք ամիս թաքցրեց այն ներսի սենյակում:

6 Այդ օրերին եգիպտացիները դավադրեցին՝ ոչնչացնելու այնտեղ գտնվող բոլոր եբրայեցիներին:

7Եգիպտուհիները գնացին Գոսեն, որտեղ իսրայելացիներն էին, և իրենց ուսերին տարան իրենց ձագերին, որոնք դեռ չէին կարողանում խոսել:

8 Եվ այն օրերին, երբ Իսրայելի որդիների կանայք ծնեցին, յուրաքանչյուր կին թաքցրեց իր որդուն եգիպտացիների առաջից, որպեսզի եգիպտացիները չիմանան նրանց ծնվելու մասին և չկործանեն նրանց երկրից:

9 Եգիպտուհիները եկան Գեսեն, և նրանց երեխաները, որոնք խոսել չգիտեին, ուսերին էին, և երբ մի եգիպտուհի մտավ մի եբրայուհու տուն, նրա երեխան սկսեց լաց լինել:

10 Երբ ներսի մանուկը լաց եղավ, պատասխանեց, եգիպտուհիները գնացին ու պատմեցին փարավոնի տուն:

11 Փարավոնը ուղարկեց իր սպասավորներին՝ երեխաներին վերցնելու և սպանելու: Այսպես արեցին եգիպտացիները եբրայեցի կանանց հետ բոլոր օրերում:

12 Այդ ժամանակ Հոքաբեդի կողմից իր որդուն թաքցնելուց մոտ երեք ամիս անց, այդ բանը հայտնի դարձավ փարավոնի տանը:

13 Եվ կինը շտապեց խլել իր որդուն, նախքան սպաների գալը, և նա վերցրեց նրա համար մի տապանակ, որը ցեխով ու կուպրով պատեց, և երեխային դրեց այնտեղ, և նա դրեց դրոշների մեջ գետի մոտ: եզրին.

14 Եվ նրա քույրը՝ Մարիամը, կանգնած էր հեռու՝ իմանալու, թե ինչ է լինելու իրեն և ինչ է լինելու նրա խոսքերից:

15 Եվ Աստված այն ժամանակ ուղարկեց մի ահավոր շոգ Եգիպտոսի երկրում, որը այրեց մարդու մարմինը արևի պես իր շրջանի մեջ, և դա մեծապես ճնշեց եգիպտացիներին:

16 Բոլոր եգիպտացիները իջան գետը լողանալու, քանի որ սպառում էր նրանց մարմինը:

17 Փարավոնի դուստր Բաթիան նույնպես գնաց գետը լողանալու՝ շոգի պատճառով, և նրա աղջիկները, ինչպես նաև Եգիպտոսի բոլոր կանայք քայլում էին գետի ափով:

18 Եվ Բաթիան իր աչքերը բարձրացրեց դեպի գետը, և նա տեսավ տապանակը ջրի վրա և ուղարկեց իր աղախնին այն բերելու:

19 Եվ նա բացեց այն և տեսավ երեխային, և ահա մանուկը լաց եղավ, և նա գթաց նրան և ասաց. «Սա եբրայեցի երեխաներից մեկն է»:

20 Եգիպտացի բոլոր կանայք, որ գնում էին գետի ափին, ուզում էին նրան ծծել, բայց նա չուզեց ծծել, որովհետև դա Տիրոջից էր, որպեսզի նրան վերադարձնի իր մոր կրծքին:

21 Նրա քույր Մարիամն այդ ժամանակ գետի ափին եգիպտուհիների մեջ էր, և այս բանը տեսավ և ասաց փարավոնի աղջկան. ?

22 Փարավոնի աղջիկն ասաց նրան.

23 Փարաւոնի աղջիկն ասաց Յոքաբեդին. և կինը վերցրեց երեխային և կերակրեց նրան:

24 Եվ երկու տարվա վերջում, երբ երեխան մեծացավ, նա բերեց նրան փարավոնի աղջկա մոտ, և նա նրա մոտ որդի եղավ, և նա նրա անունը դրեց Մովսես, որովհետև նա ասաց. ջուրը:

25 Նրա հայր Ամրամը նրա անունը դրեց Քաբար, որովհետև ասաց.

26 Նրա մայրը՝ Հոքաբեդը, նրա անունը դրեց Յեկութիել, որովհետև նա ասաց.

27 Նրա քույրը՝ Մարիամը, նրան կոչեց Հերեդ, որովհետև նա իջավ նրա հետևից գետը՝ իմանալու, թե ինչ է լինելու նրա վերջը:

28 Նրա եղբայր Ահարոնը նրա անունը դրեց Աբի Զանուչ՝ ասելով. «Հայրս թողեց մորս և իր պատճառով վերադարձավ նրա մոտ»:

29 Եվ Ամրամի հայր Կեաթը նրա անունը դրեց Աբիգդոր, որովհետև Աստված նրա պատճառով նորոգեց Հակոբի տան բեկորը, որ նրանք այլևս չէին կարող իրենց արու զավակներին ջուրը նետել:

30 Նրանց դայակը նրան կոչեց Աբի Սոչո և ասաց.

31 Ամբողջ Իսրայելը նրա անունը դրեց Նաթանայելի որդի Սեմայիա, որովհետև ասում էին.

32 Մովսեսը փարավոնի տանը էր և փարավոնի դստեր՝ Բաթիայի մոտ էր՝ որպես որդի, և Մովսեսը մեծացավ թագավորի երեխաների մեջ:

ԳԼՈՒԽ 69

1 Եվ Եդոմի թագավորը մահացավ այդ օրերին՝ իր թագավորության տասնութերորդ տարում, և թաղվեց իր տաճարում, որը նա կառուցել էր իր համար որպես իր թագավորական նստավայր Եդոմի երկրում:

2 Եվ Եսավի որդիները մարդ ուղարկեցին Փեթոր, որը գետի վրա է, և այնտեղից բերեցին գեղեցիկ աչքերով և գեղեցիկ տեսք ունեցող մի երիտասարդի, որի անունը Սավուղ էր, և նրան թագավոր դրեցին իրենց վրա Սամլայի տեղում:

3 Սավուղը Եդոմի երկրում Եսավի բոլոր որդիների վրա քառասուն տարի թագավորեց:

4Եւ երբ Եգիպտոսի փարաւոն թագաւորը տեսաւ, որ այն խորհուրդը, որ Բաղաամը խրատել էր Իսրայէլի որդկանց վերաբերեալ, չստացւեց, բայց նրանք դեռ պտղաբեր էին, շատացան ու շատացան Եգիպտոսի երկրում,

5 Այդ օրերին փարավոնը հրամայեց, որ ողջ Եգիպտոսում իսրայելացիներին ազդարարություն տարածվի՝ ասելով.

6 Եվ այն մարդը, ով թերանում է իր աշխատանքում, որը նա անում է ամեն օր, լինի դա շաղախով, թե աղյուսով, ապա նրա կրտսեր որդուն պետք է նրանց տեղը դնեն:

7 Եվ Եգիպտոսի աշխատանքը զորացավ Իսրայելի որդիների վրա այդ օրերին, և ահա, եթե մեկ աղյուս պակասում էր որևէ մարդու ամենօրյա աշխատանքին, եգիպտացիները բռնությամբ վերցրեցին նրա կրտսեր տղային իր մորից և դրեցին այնտեղ գտնվող շինության մեջ: այն աղյուսից, որը հայրը թողել էր ցանկանալով:

8 Եգիպտացիները բոլոր իսրայէլացիների հետ այդպես արեցին ամեն օր՝ երկար ժամանակ:

9 Բայց Ղևիի ցեղն այն ժամանակ չաշխատեց իսրայելացիների՝ իրենց եղբայրների հետ, ի սկզբանե, որովհետև Ղևիի որդիները գիտեին եգիպտացիների խորամանկությունը, որը նրանք սկզբում գործադրեցին իսրայելացիների հանդեպ:

ԳԼՈՒԽ 70

1 Մովսեսի ծննդյան երրորդ տարում փարավոնը խնջույքի էր նստած, երբ Ալպարանիթ թագուհին նստած էր նրա աջ կողմում, Բաթիան՝ ձախ կողմում, իսկ պատանին՝ Մովսեսը պառկած էր նրա գրկում, և Բաղաամը՝ Բեորի որդի. իր երկու որդիների հետ, և թագավորության բոլոր իշխանները սեղան նստած էին թագավորի ներկայությամբ:

2 Տղան ձեռքը մեկնեց թագավորի գլխին և թագավորի գլխից վերցրեց թագը և դրեց իր գլխին:

3 Երբ թագավորն ու իշխանները տեսան տղայի կատարած աշխատանքը, թագավորն ու իշխանները սարսափեցին, և մի մարդ իր հարևանի մոտ զարմացավ:

4 Թագավորն ասաց նրանից առաջ սեղան նստած իշխաններին. «Ի՞նչ եք խոսում և ի՞նչ եք ասում, ո՛վ իշխաններ, այս հարցում, և ո՞րն է դատաստանը տղայի դեմ այս արարքի համար»:

5 Մոգ Բեորի որդի Բաղաամը պատասխանեց թագավորի ու իշխանների առաջ և ասաց.

6 Արդ, սա մի մանուկ է եբրայեցի երեխաներից, որոնց մեջ է Աստծո հոգին, և թող իմ տերը թագավորը չպատկերացնի, որ այս պատանին դա արեց առանց իմացության:

7 Որովհետև նա եբրայեցի տղա է, և իմաստությունն ու խելքը նրա հետ են, թեև դեռ երեխա է, և նա իմաստությամբ արեց դա և իր համար ընտրեց Եգիպտոսի թագավորությունը:

8 Որովհետև բոլոր եբրայեցիների ձևն է, որ խաբեն թագավորներին և նրանց ազնվականներին, որ այս ամենը խորամանկորեն անեն, որպեսզի դողացնեն երկրի թագավորներին և նրանց մարդկանց:

9 Անշուշտ, դու գիտես, որ այդպես վարվեց նրանց հայրը՝ Աբրահամը, որը խաբեց Բաբելոնի Նեբրովթ թագավորի և Գերարի թագավոր Աբիմելեքի բանակին, և որ նա տիրեց Քեթի որդիների երկրին և Քանանի բոլոր թագավորություններին:

10 Եվ նա իջավ Եգիպտոս և ասաց իր կնոջ՝ Սառայի մասին, թե նա իմ քույրն է, որպեսզի մոլորեցնի Եգիպտոսին ու նրա թագավորին:

11 Նրա որդի Իսահակն էլ այդպես արեց, երբ նա գնաց Գերար և բնակվեց այնտեղ, և նրա զորությունը հաղթեց փղշտացիների թագավոր Աբիմելեքի բանակին:

12 Նա նաև մտածեց փղշտացիների թագավորությունը գայթակղեցնել՝ ասելով, որ իր կինը՝ Ռեբեկան, իր քույրն է:

13 Յակոբն ալ նենգութիւն գործեց իր եղբօր դէմ եւ անոր ձեռքէն խլեց անոր անդրանիկ իրաւունքն ու օրհնութիւնը:

14 Նա գնաց Փադան-Արամ՝ իր մոր եղբոր՝ Լաբանի տունը, և խորամանկությամբ նրանից վերցրեց իր աղջկան, նրա անասուններին և իրեն պատկանող բոլորը, և փախավ ու վերադարձավ Քանանի երկիրը՝ իր հոր մոտ:

15 Նրա որդիները վաճառեցին իրենց եղբորը՝ Հովսեփին, որն իջավ Եգիպտոս և ստրուկ դարձավ, և բանտում պահվեց տասներկու տարի:

16 Մինչև նախկին փարավոնը երազներ տեսավ, և նրան հանեց բանտից և մեծացրեց նրան Եգիպտոսի բոլոր իշխաններից այն բանի համար, որ նա մեկնաբանեց իր երազները:

17 Եվ երբ Աստված սով առաջացրեց ամբողջ երկրում, նա մարդ ուղարկեց և բերեց իր հորն ու նրա բոլոր եղբայրներին և իր հոր ընտանիքի ամբողջ ընտանիքին, և առանց գնի կամ վարձատրության աջակցեց նրանց, և ստրուկների համար գնեց եգիպտացիներին:

18 Հիմա, հետևաբար, իմ տեր թագավորը, ահա այս մանուկը նրանց փոխարեն վեր է կացել Եգիպտոսում՝ նրանց գործերի համաձայն անելու և ամեն թագավորի, իշխանի և դատավորի հետ անլուրջ լինելու:

19 Եթե թագավորին հաճելի է, թող հիմա նրա արյունը թափենք գետնին, որպեսզի նա չմեծանա և չվերացնի իշխանությունը քո ձեռքից, և Եգիպտոսի հույսը չկորչի նրա թագավորելուց հետո:

20 Բաղաամն ասաց թագավորին. «Եկեք կանչենք Եգիպտոսի բոլոր դատավորներին և նրա իմաստուններին և իմանանք, թե արդյոք մահվան դատավճիռը այս տղայի համար է, ինչպես դու ասացիր, և մենք կսպանենք նրան»:

21 Փարավոնը մարդ ուղարկեց և կանչեց Եգիպտոսի բոլոր իմաստուններին, և նրանք եկան թագավորի առաջ, և Տիրոջ հրեշտակը եկավ նրանց մեջ, և նա նման էր Եգիպտոսի իմաստուններից մեկին:

22 Թագավորն ասաց իմաստուններին.

23 Հիմա ձեզ էլ դատեք և տեսեք, թե ինչ է պետք տղայի կատարած արարքի համար:

24 Եվ հրեշտակը, որը թվում էր փարավոնի իմաստուններից մեկը, Եգիպտոսի բոլոր իմաստունների, թագավորի ու իշխանների առաջ պատասխանեց և ասաց.

25 Եթե թագավորը կամենա, թող թագավորը մարդ ուղարկի, որոնք իր առաջ օնիքս քար ու կրակ ածուխ բերեն ու երեխայի առաջ դնեն, և եթե երեխան ձեռքը մեկնի ու օնիքսի քարը վերցնի, ապա նա պետք է. մենք գիտենք, որ երիտասարդությունը իմաստությամբ է արել այն ամենը, ինչ նա արել է, և մենք պետք է սպանենք նրան:

26 Բայց եթե նա իր ձեռքը մեկնի ածուխի վրա, այն ժամանակ մենք կիմանանք, որ գիտությամբ չէր, որ նա արեց այս բանը, և նա կապրի:

27 Թագավորի ու իշխանների աչքին այդ բանը լավ թվաց, և թագավորն արեց Տիրոջ հրեշտակի խոսքի համաձայն:

28 Թագավորը հրամայեց բերել օնիքսի քարն ու ածուխը և դնել Մովսեսի առաջ:

29 Եվ նրանք տղային դրեցին իրենց առջև, և պատանին ջանում էր ձեռքը երկարել դեպի օնիքս քարը, բայց Տիրոջ հրեշտակը բռնեց նրա ձեռքը և դրեց ածուխի վրա, և ածուխը մարեց նրա ձեռքում, և նա բարձրացրեց այն և դրեց իր բերանը, և այրեց նրա շուրթերի մի մասը և լեզվի մի մասը, և նա ծանրացավ բերանի և լեզվով:

30 Երբ թագավորն ու իշխանները տեսան դա, իմացան, որ Մովսեսը խելամտորեն չի վարվել՝ հանելով թագը թագավորի գլխից:

31 Ուստի թագավորն ու իշխանները զերծ մնացին երեխային սպանելուց, և Մովսեսը մնաց փարավոնի տանը՝ մեծանալով, և Տերը նրա հետ էր:

32 Եվ մինչ տղան թագավորի տանը էր, նա ծիրանի զգեստ էր հագել և մեծացավ թագավորի երեխաների մեջ:

33 Երբ Մովսեսը մեծացավ թագավորի տանը, փարավոնի դուստր Բաթիան նրան որդի համարեց, և փարավոնի ամբողջ տունը նրան մեծարում էր, և Եգիպտոսի բոլոր մարդիկ վախենում էին նրանից:

34 Եվ նա ամեն օր դուրս էր գալիս և գալիս Գեսենի երկիրը, որտեղ գտնվում էին նրա եղբայրները՝ Իսրայելի որդիները, և Մովսեսը ամեն օր տեսնում էր նրանց շնչառության և ծանր աշխատանքի մեջ:

35 Մովսեսը նրանց հարցրեց՝ ասելով.

36 Եվ նրանք պատմեցին նրան այն ամենը, ինչ պատահել էր իրենց, և այն բոլոր պատուիրանները, որ փարավոնը դրել էր նրանց վրա իր ծնվելուց առաջ:

37 Նրանք պատմեցին նրան այն բոլոր խորհուրդները, որ Բեորի որդի Բաղաամը խորհուրդ էր տվել իրենց դեմ, և այն, ինչ նա խորհուրդ էր տվել իր դեմ, որպեսզի սպանի նրան, երբ նա հանեց թագավորի թագը նրա գլխից:

38 Երբ Մովսեսը լսեց այս բաները, նրա բարկությունը բորբոքվեց Բաղաամի դեմ, և նա ուզում էր սպանել նրան, և նա օրեցօր դարանակալում էր նրա համար:

39 Եվ Բաղաամը վախեցավ Մովսեսից, և նա և իր երկու որդիները վեր կացան և դուրս եկան Եգիպտոսից, և նրանք փախան և հանձնեցին իրենց հոգիները և տարան Քուշի երկիրը Քուշի թագավոր Կիկիանոսի մոտ:

40 Եվ Մովսեսը թագավորի տանն էր՝ դուրս գալիս և ներս մտնում: Տերը նրան շնորհեց փարավոնի, նրա բոլոր ծառաների և Եգիպտոսի ողջ ժողովրդի աչքում, և նրանք շատ էին սիրում Մովսեսին: .

41 Եվ եկավ այն օրը, երբ Մովսեսը գնաց Գեսեն՝ տեսնելու իր եղբայրներին, և տեսավ Իսրայելի որդիներին իրենց ծանր ու ծանր աշխատանքի մեջ, և Մովսեսը տրտմեց նրանց պատճառով:

42 Մովսեսը վերադարձավ Եգիպտոս և եկավ փարավոնի տուն, եկավ թագավորի առաջ, և Մովսեսը խոնարհվեց թագավորի առաջ:

43 Մովսեսն ասաց փարավոնին. Փարաւոնն ասաց նրան.

44 Մովսեսն ասաց փարավոնին.

45 Թագավորը պատասխանեց Մովսեսին և ասաց.

46 Եվ փարավոնը հրամայեց հռչակագիր հրապարակել ողջ Եգիպտոսում և Գեսենում՝ ասելով.

47 Ձեզ, ով Իսրայելի բոլոր որդիներ, այսպես է ասում թագավորը, որ վեց օր ձեր գործն ու աշխատանքն անեք, իսկ յոթերորդ օրը հանգստանաք և ոչ մի գործ չանեք, այդպես անեք բոլոր օրերը. ինչպես պատվիրել են թագավորը և Բաթիայի որդի Մովսեսը:

48 Մովսեսը ուրախացավ այն բանի համար, որ թագավորը տվել էր իրեն, և Իսրայելի բոլոր որդիներն արեցին այնպես, ինչպես Մովսեսն իրենց պատվիրեց:

49 Որովհետև սա Տիրոջ կողմից էր Իսրայելի որդիներին, որովհետև Տերը սկսել էր հիշել Իսրայելի որդիներին՝ փրկելու նրանց հանուն իրենց հայրերի:

50 Եվ Տերը Մովսեսի հետ էր, և նրա համբավը տարածվեց Եգիպտոսում:

51 Մովսեսը մեծացավ բոլոր եգիպտացիների և Իսրայելի բոլոր որդիների աչքում՝ բարիք փնտրելով իր ժողովրդի Իսրայելի համար և նրանց մասին խաղաղության խոսքեր ասաց թագավորին:

ԳԼՈՒԽ 71

1 Եվ երբ Մովսեսը տասնութ տարեկան էր, նա ցանկացավ տեսնել իր հորն ու մորը, և նա գնաց նրանց մոտ Գեսեն, և երբ Մովսեսը մոտեցավ Գեսենին, եկավ այն տեղը, որտեղ իսրայելացիները զբաղված էին աշխատանքով, և նա գնաց. տեսավ նրանց բեռները, և նա տեսավ մի եգիպտացու, որը հարվածում է իր եբրայեցի եղբայրներից մեկին:

2 Երբ ծեծված մարդը տեսավ Մովսեսին, վազեց նրա մոտ օգնության համար, քանի որ Մովսեսը մեծ

հարգանք էր վայելում փարավոնի տանը, և նա ասաց նրան. գիշերը կապեց ինձ և եկավ կնոջս մոտ իմ ներկայությամբ, և այժմ նա փորձում է խլել իմ կյանքը:

3 Երբ Մովսեսը լսեց այս չար բանը, նրա բարկությունը բորբոքվեց եգիպտացու դեմ, և նա շրջվեց այս ու այն կողմ, և երբ տեսավ, որ այնտեղ մարդ չկա, հարվածեց եգիպտացուն, թաքցրեց նրան ավազի մեջ և ազատեց եբրայեցուն. նրա ձեռքից, ով հարվածեց նրան:

4 Եբրայեցին գնաց իր տունը, իսկ Մովսեսը վերադարձավ իր տունը, դուրս եկավ ու վերադարձավ թագավորի տուն:

5 Եվ երբ մարդը տուն վերադարձավ, մտածեց ուրանալ իր կնոջը, որովհետև Հակոբի տանը ճիշտ չէր, որ որևէ մեկը գա իր կնոջ մոտ, երբ նա պղծվել էր:

6 Եվ կինը գնաց և պատմեց իր եղբայրներին, և կնոջ եղբայրները ուզեցին սպանել նրան, և նա փախավ իր տուն և փախավ:

7 Երկրորդ օրը Մովսեսը դուրս եկավ իր եղբայրների մոտ և տեսավ, որ երկու մարդ վիճում էին, և նա ասաց ամբարշտին.

8 Ան ալ պատասխանեց անոր ու ըսաւ անոր. Մի՞թե մտածում ես սպանել ինձ, ինչպես սպանեցիր եգիպտացուն: Մովսեսը վախեցավ և ասաց.

9 Փարավոնը լսեց այս դեպքը և հրամայեց սպանել Մովսեսին, և Աստված ուղարկեց իր հրեշտակին, և նա հայտնվեց փարավոնին պահակախմբի հրամանատարի նմանությամբ:

10Եւ Տիրոջ հրեշտակը պահակապետի ձեռքից վերցրեց սուրը և նրա հետ հանեց նրա գլուխը, որովհետև պահակապետի նմանությունը վերածվեց Մովսեսի նմանության:

11Եւ Տիրոջ հրեշտակը բռնեց Մովսէսի աջ ձեռքը, դուրս բերեց նրան Եգիպտոսից ու դրեց Եգիպտոսի սահմաններից դուրս՝ քառասուն օր ճանապարհի վրայ:

12 Եվ նրա եղբայր Ահարոնը մենակ մնաց Եգիպտոսի երկրում, և նա մարգարեացավ Իսրայելի որդիներին՝ ասելով.

13 Այսպէս է ասում ձեր նախահայրերի Տէր Աստուածը. «Յուրաքանչիւրը դեն նետեցէք իր աչքերի պղծութիւնները եւ մի՛ պղծուէք Եգիպտոսի կուռքերով»:

14 Իսրայէլի որդիքը ապստամբեցին ու չուզեցին Ահարոնին այն ժամանակ լսել:

15 Եվ Տերը մտածեց կործանել նրանց, եթե Տերը չհիշեր այն ուխտը, որ կապել էր Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի հետ:

16 Այդ օրերին փարավոնի ձեռքը շարունակեց դաժան լինել Իսրայելի որդիների դեմ, և նա ջախջախեց ու կեղեքեց նրանց մինչև այն ժամանակ, երբ Աստված ուղարկեց իր խոսքը և նկատեց նրանց:

ԳԼՈՒԽ 72

1 Այդ օրերին մեծ պատերազմ եղավ Քուշի որդիների և արևելքի որդիների և Արամի միջև, և նրանք ապստամբեցին Քուշի թագավորի դեմ, որի ձեռքում էին:

2 Քուշի Կիկիանոս թագավորը դուրս եկավ Քուշի բոլոր որդիների հետ՝ ավազի պես շատ ժողովուրդ, և գնաց պատերազմելու Արամի և արևելքի որդիների դեմ՝ նրանց հպատակեցնելու:

3 Եվ երբ Կիկիանոսը դուրս եկավ, թողեց կախարդ Բաղաամին իր երկու որդիների հետ՝ քաղաքը պահպանելու և երկրի ամենացածր մարդկանց հետ:

4 Ուստի Կիկիանոսը դուրս եկավ Արամի և արևելքի երեխաների մոտ, և նա կռվեց նրանց դեմ և հարվածեց նրանց, և նրանք բոլորը վիրավոր ընկան Կիկիանոսի և նրա ժողովրդի առաջ:

5 Եվ նրանցից շատերին նա գերի վերցրեց և նրանց հնազանդեցրեց, ինչպես սկզբում, և բանակատեղի դրեց նրանց երկրում, որպեսզի սովորականի պես նրանցից տուրք վերցնի:

6 Եվ Բեորի որդի Բաղաամը, երբ Քուշի թագավորը թողեց նրան քաղաքը և քաղաքի աղքատներին հսկելու համար, նա վեր կացավ և երկրի ժողովրդի հետ խորհուրդ տվեց ապստամբել Կիկիանոս թագավորի դեմ և թույլ չտալ, որ նա մտնի այնտեղ: քաղաքը, երբ նա պետք է տուն գա:

7 Եվ երկրի ժողովուրդը լսեց նրան, և նրանք երդվեցին նրան և նրան թագավոր դարձրին իրենց վրա, և նրա երկու որդիներին՝ որպես զորքերի հրամանատար:

8 Եւ նրանք վեր կացան, բարձրացրին քաղաքի պարիսպները երկու անկիւններում, եւ նրանք կառուցեցին չափազանց ամուր շինութիւն:

9 Երրորդ անկյունում անթիվ խրամատներ փորեցին քաղաքի և գետի միջև, որը շրջապատում էր Քուշի ամբողջ երկիրը, և այնտեղ գետի ջրերը բխեցին:

10 Չորրորդ անկյունում նրանք հավաքեցին բազմաթիվ օձեր իրենց հմայություններով և կախարդություններով, և նրանք ամրացրին քաղաքը և բնակվեցին այնտեղ, և ոչ ոք դուրս չեկավ կամ ներս մտավ նրանց առաջ:

11 Եվ Կիկիանոսը կռվեց Արամի և արևելքի երեխաների դեմ և առաջվա պես հնազանդեցրեց նրանց, և նրանք նրան իրենց սովորական տուրքը տվեցին, և նա գնաց և վերադարձավ իր երկիրը:

12 Եվ երբ Քուշի թագավոր Կիկիանոսը մոտեցավ իր քաղաքին և նրա հետ բոլոր զորքերի հրամանատարներին, նրանք բարձրացրին իրենց աչքերը և տեսան, որ քաղաքի պարիսպները շինված են և շատ բարձր, ուստի մարդիկ զարմացան դրա վրա:

13 Նրանք ասացին միմյանց. «Որովհետև նրանք տեսան, որ մենք ուշացել ենք պատերազմի մեջ և շատ էին վախենում մեզնից, ուստի նրանք արեցին այս բանը և բարձրացրին քաղաքի պարիսպները և ամրացրին դրանք, որպեսզի Քանանի թագավորները կարողանան. մի՛ գան նրանց դեմ պատերազմելու:

14 Թագավորն ու զորքը մոտեցան քաղաքի դռանը, և նրանք նայեցին և տեսան, որ քաղաքի բոլոր դարպասները փակ էին, և նրանք կանչեցին պահակներին՝ ասելով. «Բացե՛ք մեզ, որ մենք մտնենք քաղաք»:

15 Բայց պահապանները չուզեցին բացել նրանց առջև՝ իրենց թագավոր Բաղաամ հրաշագործի հրամանով, և թույլ տվեցին նրանց չմտնել իրենց քաղաքը:

16 Նրանք կռիվ արեցին նրանց հետ քաղաքի դարպասի դիմաց, և այդ օրը Կիկիանուսում հարյուր երեսուն մարդ ընկավ:

17 Իսկ հաջորդ օրը նրանք շարունակեցին կռվել և կռվեցին գետի ափին. նրանք փորձում էին անցնել, բայց չկարողացան, ուստի նրանցից ոմանք խորտակվեցին փոսերում և մահացան:

18 Ուստի թագավորը հրամայեց նրանց ծառեր կտրել՝ լաստեր պատրաստելու համար, որոնց վրա նրանք կարող են անցնել նրանց մոտ, և նրանք այդպես էլ արեցին:

19 Եվ երբ նրանք եկան խրամատների տեղը, ջրերը պտտվեցին ջրաղացներով, և երկու հարյուր մարդ տասը լաստերի վրա խեղդվեց:

20 Եվ երրորդ օրը նրանք եկան կռվելու այն կողմում, որտեղ օձերն էին, բայց չկարողացան մոտենալ այնտեղ, որովհետև օձերը սպանեցին նրանցից հարյուր յոթանասուն մարդ, և նրանք դադարեցին կռվել Քուշի դեմ, և նրանք պաշարեցին Քուշին ինը: տարիներ, մարդ դուրս չեկավ կամ ներս մտավ:

21 Այն ժամանակ, երբ պատերազմն ու պաշարումը Քուշի դեմ էին, Մովսեսը փախավ Եգիպտոսից փարավոնից, որը ուզում էր սպանել նրան եգիպտացուն սպանելու համար:

22 Մովսեսը տասնութ տարեկան էր, երբ փախավ Եգիպտոսից փարավոնի մոտից, փախավ ու փախավ Կիկիանոսի բանակը, որն այն ժամանակ պաշարում էր Քուշին:

23 Մովսեսը ինը տարեկան էր Քուշի թագավոր Կիկիանոսի բանակում, ամբողջ ժամանակ, երբ նրանք պաշարում էին Քուշին, և Մովսեսը դուրս եկավ և մտավ նրանց հետ:

24 Թագավորն ու իշխանները և բոլոր կռվող մարդիկ սիրում էին Մովսեսին, որովհետև նա մեծ էր և արժանի, նրա հասակը նման էր ազնիվ առյուծի, նրա դեմքը արևի պես էր, և նրա ուժը առյուծի պես էր, և նա խորհրդական էր: թագավորին:

25 Եվ ինը տարվա վերջում Կիկիանոսը մահացու հիվանդությամբ բռնվեց, և նրա հիվանդությունը հաղթեց նրան, և նա մահացավ յոթերորդ օրը:

26 Նրա ծառաները զմռսեցին նրան, տարան ու թաղեցին Եգիպտոսի երկրի հյուսիսում՝ քաղաքի դարպասի դիմաց:

27 Նրա վրա շինեցին մի գեղեցիկ ամուր և բարձր շինություն, և ներքևում մեծ քարեր դրեցին:

28 Եվ թագավորի դպիրները այդ քարերի վրա փորագրեցին իրենց Կիկիանոս թագավորի ողջ զորությունը և նրա բոլոր կռիվները, որոնք նա վարել էր, ահա դրանք գրված են այնտեղ այս օրը:

29 Այժմ Քուշի թագավոր Կիկիանոսի մահից հետո դա շատ վշտացրեց նրա մարդկանց ու զորքերին պատերազմի պատճառով:

30 Նրանք ասացին միմյանց.

31 Եթե ասենք, որ կռվելու ենք քաղաքի դեմ, մեզանից շատերը վիրավոր կամ սպանված կլինեն, և եթե մնանք այստեղ պաշարման մեջ, մենք նույնպես կմեռնենք:

32 Որովհետև հիմա Արամի բոլոր թագավորները և արևելքի որդիները կլսեն, որ մեր թագավորը մահացել է, և նրանք հանկարծակի թշնամաբար կհարձակվեն մեզ վրա և կկռվեն մեր դեմ և մեզանից ոչ մի մնացորդ չեն թողնի:

33 Արդ, եկեք գնանք, մեզ վրա թագավոր նշանակենք, և մնանք պաշարման մեջ, մինչև որ քաղաքը մեզ մատնեն:

34 Եվ նրանք ուզեցին այդ օրը Կիկիանուսի բանակից թագավոր ընտրել մի մարդու, և Մովսեսի պես ոչ մի առարկա չգտան իրենց վրա թագավորելու համար:

35 Եվ նրանք շտապեցին, յուրաքանչյուրից հանեցին իր հանդերձները և գցեցին գետնին, և մեծ կույտ շինեցին և Մովսեսին դրեցին դրա վրա:

36 Նրանք վեր կացան, փողերը փչեցին և նրա առաջ կանչեցին ու ասացին.

37 Եվ ամբողջ ժողովուրդն ու ազնվականները երդվեցին նրան կին տալ Ադոնիային թագուհուն՝ Քուշացի Կիկիանոսի կնոջը, և այդ օրը Մովսեսին իրենց վրա թագավոր կարգեցին:

38 Այդ օրը Քուշի ամբողջ ժողովուրդը մի հռչակագիր արձակեց՝ ասելով.

39 Եվ նրանք մի սավան փռեցին կույտի վրա, և յուրաքանչյուրը դրա մեջ գցեց իր ունեցածից մի բան՝ մեկը ոսկյա ականջօղ, մյուսը՝ մետաղադրամ:

40 Նաև օնիքսի քարերից, բդելիումից, մարգարիտներից և մարմարից Քուշի որդիները Մովսեսին գցեցին կույտի վրա, նաև արծաթ ու ոսկի՝ շատ առատությամբ:

41 Եվ Մովսեսը վերցրեց ամբողջ արծաթն ու ոսկին, բոլոր անոթները, բդելիումը և օնիքսի քարերը, որ Քուշի բոլոր որդիները տվել էին իրեն, և դրանք դրեց իր գանձերի մեջ:

42 Այդ օրը Մովսեսը թագավորեց Քուշի որդիների վրա՝ Քուշի թագավոր Կիկիանոսի տեղում:

ԳԼՈՒԽ 73

1 Եգիպտոսի փարաւոնի թագաւորութեան յիսունհինգերորդ տարում, այսինքն՝ իսրայէլացիների Եգիպտոս իջնելու հարիւր յիսուներորդ տարում, Մովսէսը թագաւորեց Քուշում:

2 Մովսեսը քսանյոթ տարեկան էր, երբ սկսեց թագավորել Քուշի վրա, և թագավորեց քառասուն տարի:

3 Եհովան շնորհեց Մովսեսին Քուշի բոլոր որդիների աչքում, և Քուշի որդիները նրան անչափ սիրեցին, ուստի Մովսեսը արժանացավ Տիրոջ և մարդկանց բարեհաճությանը:

4 Նրա թագավորության յոթերորդ օրը Քուշի բոլոր որդիները հավաքվեցին և եկան Մովսեսի առաջ և մինչև գետին խոնարհվեցին նրա առաջ:

5 Բոլոր մանուկները խօսեցան թագաւորին առջեւ՝ ըսելով.

6 Որովհետև արդեն ինը տարի է, ինչ մենք պաշարում ենք քաղաքի շուրջը և չենք տեսնում մեր երեխաներին ու մեր կանանց:

7 Թագավորը պատասխանեց նրանց և ասաց.

8 Որովհետև եթե մենք կռվենք նրանց հետ, ինչպես նախկին ճակատամարտում, որը մենք ունեցանք նրանց հետ Կիկիանոսի մահից առաջ, մեզանից շատերը նախկինի պես վիրավորված վայր կընկնեն:

9 Այժմ, հետևաբար, ահա ձեզ համար խորհուրդ կա այս հարցում. եթե դուք լսեք իմ ձայնը, ապա քաղաքը կհանձնվի մեր ձեռքը:

10 Բոլոր զորքերը պատասխանեցին թագավորին և ասացին.

11 Մովսեսն ասաց նրանց.

12 Այսպես է ասում թագավորը. «Գնա՛ անտառ և քեզ հետ բեր արագիլի ձագերից՝ յուրաքանչյուրն իր ձեռքին մեկական ձագ:

13 Թագաւորի խօսքը խախտողը, ով իր ձագին չբերի, նա պիտի մեռնի, եւ թագաւորը նրա ամբողջ ունեցուածքը պիտի վերցնի:

14 Եվ երբ նրանց բերես, դրանք քո մոտ կլինեն, կմեծացնես նրանց, մինչև նրանք մեծանան, և կսովորեցնես նրանց վրա նետվել, ինչպես բազեի ձագերի ճանապարհն է:

15 Քուշի բոլոր որդիները լսեցին Մովսեսի խոսքերը, և նրանք վեր կացան և հրովարտակ տարածեցին ամբողջ բանակում և ասացին.

16 Ձեզ, ով Քուշի բոլոր որդիներ, թագավորի հրամանն է, որ բոլորդ միասին գնաք անտառ և այնտեղ բռնեք մատղաշ արագիլներին, որոնցից յուրաքանչյուրն իր ձագուկին իր ձեռքում է, և դուք նրանց տուն կբերեք:

17 Թագավորի հրամանը խախտողը պիտի մեռնի, և թագավորը կվերցնի իրեն պատկանող բոլորը:

18 Եվ ամբողջ ժողովուրդը այդպես էլ արեց, և նրանք դուրս եկան անտառի մոտ, և նրանք բարձրացան եղևնիների վրա և բռնեցին, յուրաքանչյուրը իր ձեռքին մի երիտասարդ, արագիլների բոլոր ձագերին, և նրանք բերեցին նրանց անապատ և մեծացրին նրանց: թագավորի հրամանով, և նրանք սովորեցրին նրանց վրա նետվել, ինչպես երիտասարդ բազեններին:

19 Եվ երբ երիտասարդ արագիլները աճեցին, թագավորը հրամայեց նրանց երեք օր քաղցած պահել, և ամբողջ ժողովուրդն այդպես էլ արեց:

20 Եվ երրորդ օրը թագավորն ասաց նրանց. «զորացրե՛ք ձեզ և դարձե՛ք քաջարի մարդիկ, և յուրաքանչյուրի վրա հագցրե՛ք իր զրահը և գոտեպնդեք նրա սուրը նրա վրա, և յուրաքանչյուրը հեծնեք իր ձին և ամեն մեկն իր ձեռքը վերցրեք իր երիտասարդ արագիլին: .

21 Եվ մենք վեր կենանք ու կպայքարենք քաղաքի դեմ այն տեղում, որտեղ օձերն են. և ամբողջ ժողովուրդն արեց այնպես, ինչպես թագավորն էր պատվիրել:

22 Եվ ամեն մեկն իր ձագին առավ, գնաց, և երբ եկան օձերի տեղը, թագավորն ասաց նրանց.

23 Թագաւորի հրամանով իւրաքանչիւրն իր երիտասարդ արագիլն ուղարկեց, և երիտասարդ արագիլները վազեցին օձերի վրայով, և նրանք բոլորին կուլ տուեցին ու ոչնչացրին այնտեղից:

24 Երբ թագավորն ու ժողովուրդը տեսան, որ այդ վայրում բոլոր օձերը կործանվեցին, ամբողջ ժողովուրդը մեծ աղաղակ բարձրացրեց:

25 Եվ նրանք մոտեցան և կռվեցին քաղաքի դեմ, գրավեցին այն և գրավեցին այն, և նրանք մտան քաղաքը:

26 Եվ այդ օրը հազար հարյուր հարյուր մարդ մեռավ քաղաքի բնակիչներից, բոլոր նրանք, ովքեր բնակվում էին քաղաքում, բայց պաշարողներից ոչ մեկը չմեռավ:

27 Քուշի բոլոր որդիները, իւրաքանչիւրը գնաց իր տունը, իր կնոջ ու զաւակների ու իր բոլորի մօտ:

28 Մոգ Բաղաամը, երբ տեսավ, որ քաղաքը գրավված է, բացեց դուռը, և նա իր երկու որդիների ու ութ եղբայրների հետ փախան և վերադարձավ Եգիպտոս Եգիպտոսի փարավոնի թագավորի մոտ:

29 Նրանք այն կախարդներն ու մոգերն են, որոնց մասին հիշատակվում է օրենքի գրքում, որոնք կանգնած են Մովսեսի դեմ, երբ Տերը պատուհասներ բերեց Եգիպտոսի վրա:

30 Մովսեսն իր իմաստությամբ գրավեց քաղաքը, և Քուշի որդիները նրան գահ բարձրացրին Քուշի թագավոր Կիկիանոսի փոխարեն:

31 Եվ նրա գլխին դրեցին թագավորական թագը և նրան կին տվեցին Քուշի թագուհի Ադոնիային՝ Կիկիանոսի կնոջը:

32 Մովսեսը վախեցավ իր հայրերի Տեր Աստծուց, այնպես որ նա չեկավ նրա մոտ և իր հայացքը չդարձրեց նրա վրա:

33 Որովհետև Մովսեսը հիշեց, թե ինչպես էր Աբրահամը երդվել իր ծառա Եղիազարին, ասելով նրան.

34 Նաև այն, ինչ արեց Իսահակը, երբ Հակոբը փախավ իր եղբորից, երբ հրամայեց նրան՝ ասելով.

35 Որովհետև մեր Տեր Աստվածը Նոյի որդի Քամին և նրա զավակներին և նրա բոլոր սերունդներին տվեց որպես ստրուկներ Սեմի որդիներին և Յաբեթի որդիներին, և նրանց սերունդներին՝ նրանցից հետո, որպես ստրուկներ հավիտյան:

36 Ուստի Մովսեսը իր սիրտը և աչքը չդարձրեց Կիկիանոսի կնոջ կողմը այն բոլոր օրերին, երբ նա թագավորեց Քուշի վրա:

37 Մովսէսն իր ամբողջ կեանքը վախեցաւ իր Տէր Աստծուց, եւ Մովսէսն իր ամբողջ սրտով ու հոգով ճշմարտութեամբ գնաց Տիրոջ առաջ. նա չհրաժարվեց ոչ աջ, ոչ ձախ այն ճանապարհից, որով անցել էին Աբրահամը, Իսահակը և Հակոբը:

38 Մովսեսը զորացավ Քուշի որդիների թագավորության մեջ, և նա առաջնորդեց Քուշի որդիներին իր սովորական իմաստությամբ, և Մովսեսը բարգավաճեց իր թագավորության մեջ:

39 Եվ այն ժամանակ Արամը և արևելքի որդիները լսեցին, որ Քուշի թագավոր Կիկիանոսը մահացել է, ուստի Արամն ու արևելքի որդիները այդ օրերին ապստամբեցին Քուշի դեմ:

40 Մովսեսը հավաքեց Քուշի բոլոր որդիներին, մի շատ հզոր ժողովուրդ, մոտ երեսուն հազար մարդ, և նա դուրս եկավ պատերազմելու Արամի և արևելքի որդիների հետ:

41 Եվ նրանք սկզբում գնացին արևելքի երեխաների մոտ, և երբ արևելքի երեխաները լսեցին նրանց լուրը, գնացին նրանց ընդառաջ և կռվեցին նրանց հետ:

42 Եվ պատերազմը դաժան էր արևելքի որդիների դեմ, ուստի Տերը արևելքի բոլոր երեխաներին մատնեց Մովսեսի ձեռքը, և մոտ երեք հարյուր մարդ սպանված ընկավ:

43 Եվ արևելքի բոլոր որդիները ետ դարձան և նահանջեցին, և Մովսեսն ու Քուշի որդիները հետևեցին նրանց, հնազանդեցրին նրանց և իրենց սովորության համաձայն հարկ դրեցին նրանց վրա:

44 Մովսէսն ու իր հետ եղող ամբողջ ժողովուրդը այնտեղից գնացին Արամի երկիրը պատերազմի:

45 Եվ Արամի ժողովուրդը նույնպես գնաց նրանց ընդառաջ, և նրանք կռվեցին նրանց դեմ, և Տերը նրանց մատնեց Մովսեսի ձեռքը, և Արամի մարդկանցից շատերը վիրավոր ընկան:

46 Եվ Արամը նույնպես հնազանդվեց Մովսեսին և Քուշի ժողովրդին, և նույնպես տվեցին իրենց սովորական հարկը:

47 Մովսեսը Արամին ու արևելքի որդիներին հպատակեցրեց Քուշի որդիներին, և Մովսեսն ու նրա հետ եղող ամբողջ ժողովուրդը դարձան դեպի Քուշի երկիրը:

48 Մովսեսը զորացավ Քուշի որդիների թագավորության մեջ, և Տերը նրա հետ էր, և Քուշի բոլոր որդիները վախեցան նրանից:

ԳԼՈՒԽ 74

1 Տարիների վերջում մահացավ Եդոմի թագավոր Սավուղը, և նրա փոխարեն թագավորեց Աքբորի որդի Բահաղ Քանանը:
2 Քուսի վրա Մովսեսի թագավորության տասնվեցերորդ տարում Աքբորի որդի Բահաղ Քանանը Եդոմի երկրում թագավորեց Եդոմի բոլոր որդիների վրա երեսունութ տարի:
3 Նրա օրերում Մովաբը ապստամբեց Եդոմի իշխանության դեմ, որը Եդոմի տակ էր Բեդադի որդի Ադադի օրերից, որը կոտորեց նրանց ու Մադիանին և Մովաբին ենթարկեց Եդոմին:
4 Երբ Աքբորի որդի Բահաղ Քանանը թագավորեց Եդոմի վրա, Մովաբի բոլոր որդիները Եդոմից հրաժարվեցին իրենց հավատարմությունից:
5 Այդ օրերին մահացավ Աֆրիկայի թագավոր Անգեասը, և նրա փոխարեն թագավորեց նրա որդին՝ Ազդրուբալը:
6 Եվ այդ օրերին մահացավ Քիթիմի որդիների Յանեաս թագավորը, և թաղեցին նրան իր տաճարում, որը նա կառուցել էր իր համար Կանոպիայի դաշտում որպես բնակություն, և նրա փոխարեն թագավորեց Լատինոսը:
7 Քուշի որդիների վրա Մովսեսի թագավորության քսաներկուերորդ տարում Լատինոսը թագավորեց Քիթիմի որդիների վրա քառասունհինգ տարի:
8 Եվ նա նաև իր համար կառուցեց մի մեծ և հզոր աշտարակ, և այնտեղ շինեց մի նրբաճաշակ տաճար իր բնակության համար, որպեսզի վարի իր կառավարությունը, ինչպես որ սովորություն էր:
9 Իր թագավորության երրորդ տարում նա հռչակեց իր բոլոր հմուտ մարդկանց, որոնք նրա համար շատ նավեր շինեցին:
10 Եվ Լատինոսը հավաքեց իր բոլոր զորքերը, և նրանք նավերով եկան և այնտեղ գնացին կռվելու Աֆրիկայի թագավոր Անգեասի որդի Ազդրուբալի հետ, և նրանք եկան Աֆրիկա և կռվեցին Ազդրուբալի և նրա բանակի հետ:
11 Եվ Լատինոսը հաղթեց Ազդրուբալի վրա, և Լատինոսը Ազդրուբալից վերցրեց այն ջրատարը, որը նրա հայրը բերել էր Քիթիմի որդիներից, երբ կին առավ Ուզիի դուստր Յանիային, ուստի Լատինոսը տապալեց ջրատարի կամուրջը և հարվածեց ամբողջին: Ազդրուբալի բանակը դաժան հարված.
12 Եվ Ազդրուբալի մնացած ուժեղ տղամարդիկ զորացան, և նրանց սրտերը լցվեցին նախանձով, և նրանք սիրեցին մահը և դարձյալ կռվեցին Քիթիմի թագավոր Լատինոսի հետ:
13 Եվ ճակատամարտը դաժան եղավ Աֆրիկայի բոլոր տղամարդկանց վրա, և նրանք բոլորը վիրավորվեցին Լատինուսի և նրա ժողովրդի առաջ, և Ազդրուբալ թագավորը նույնպես ընկավ այդ ճակատամարտում:
14 Եվ Ազդրուբալ արքան ուներ մի շատ գեղեցիկ դուստր, որի անունը Ուշպեզենա էր, և Աֆրիկայի բոլոր տղամարդիկ ասեղնագործեցին նրա նմանությունը իրենց հանդերձների վրա՝ նրա մեծ գեղեցկության և գեղեցիկ տեսքի պատճառով:
15 Եվ լատինացիները տեսան Ուշպեզենային՝ Ազդրուբալի դուստրը, և գովաբանեցին նրան իրենց թագավոր Լատինոսի մոտ:
16 Եվ Լատինոսը հրամայեց նրան բերել իր մոտ, և Լատինոսը կին առավ Ուշպեզենային, և նա ետ դարձավ դեպի Քիթիմ:
17 Եվ Անգեասի որդի Ազդրուբալի մահից հետո էր, երբ Լատինոսը ճակատամարտից վերադարձավ իր երկիրը, Աֆրիկայի բոլոր բնակիչները վեր կացան և վերցրեցին Ազդրուբալի կրտսեր եղբորը՝ Անգեասի որդի Անիբալին և դարձրին նրան: թագավորն իր եղբոր մոտ՝ Աֆրիկայի ողջ երկրի վրա:
18 Եվ երբ նա թագավորեց, նա որոշեց գնալ Քիթիմ՝ կռվելու Քիթիմի որդիների հետ, վրեժ լուծելու իր եղբոր Ազդրուբալի և Աֆրիկայի բնակիչների գործի համար, և նա այդպես էլ արեց:
19 Նա շատ նավեր շինեց, և իր ամբողջ զորքով մտավ այնտեղ և գնաց Քեթիմ:
20 Ուստի Անիբալը կռվեց Քեթիմի որդիների հետ, և Քեթիմի որդիները վիրավորվեցին Անիբալի ու նրա բանակի առաջ, և Անիբալը վրեժխնդիր եղավ իր եղբոր համար:
21 Եվ Անիբալը տասնութ տարի շարունակեց պատերազմը Քեթիմի որդիների հետ, և Անիբալը բնակվեց Քեթիմի երկրում և երկար ժամանակ այնտեղ բանակեց:
22 Անիբալը շատ դաժանորեն հարվածեց Քեթիմի որդիներին, սպանեց նրանց մեծամեծներին ու իշխաններին, իսկ մնացած ժողովրդին կոտորեց մոտ ութսուն հազար մարդ:
23 Եվ օրերի և տարիների վերջում Անիբալը վերադարձավ իր Աֆրիկյան երկիրը և ապահով թագավորեց իր եղբոր՝ Ազդրուբալի տեղում:

ԳԼՈՒԽ 75

1 Այն ժամանակ՝ իսրայելացիների Եգիպտոս իջնելու հարյուր ութսունամյակին, Եգիպտոսից երեսուն հազար ոտքով քաջ մարդիկ դուրս եկան Իսրայելի որդիներից, որոնք բոլորը Հովսեփի ցեղից էին, որդիներից: Յովսէփի որդի Եփրեմի:
2 Որովհետև նրանք ասում էին, որ ավարտվել է այն ժամանակաշրջանը, որը Տերը նշանակել էր Իսրայելի որդիներին հին ժամանակներում, որը նա ասել էր Աբրահամին:
3 Այս մարդիկ կապեցին իրենց գոտին, և ամեն մեկն իր սուրը դրեց իր կողքին, և ամեն մեկն իր զրահը նրա վրա դրեց, և նրանք վստահեցին իրենց ուժերին, և նրանք միասին դուրս եկան Եգիպտոսից հզոր ձեռքով:
4 Բայց նրանք ճանապարհի համար ոչ մի պաշար չբերեցին, այլ միայն արծաթ ու ոսկի, նույնիսկ այդ օրվա հացը չբերեցին իրենց ձեռքը, որովհետև մտածում էին փղշտացիներից ստանալ իրենց վճարը, իսկ եթե ոչ, նրանք բռնությամբ կվերցնեին այն: .
5 Եվ այս մարդիկ շատ հզոր և քաջ մարդիկ էին, մեկ մարդ կարող էր հետապնդել հազարին, իսկ երկուսին կարող էր ջարդել տասը հազարը, ուստի նրանք վստահեցին իրենց ուժերին և միասին գնացին, ինչպես որ կային:
6 Նրանք ուղղեցին իրենց ընթացքը դեպի Գեթի երկիրը, և նրանք իջան և գտան Գեթի հովիվներին, որոնք արածեցնում էին Գեթի որդիների անասունները:

7 Անոնք հովիւներուն ըսին.

8 Հովիվները ասացին. Ուստի Եփրեմի որդիները մոտեցան նրանց բռնությամբ բռնելու:

9 Գեթի հովիվները աղաղակեցին նրանց վրա, որ հեռվից լսվեց նրանց աղաղակը, և Գեթի բոլոր որդիները գնացին նրանց մոտ:

10 Եվ երբ Գեթի որդիները տեսան Եփրեմի որդիների չար արարքները, նրանք վերադարձան և հավաքեցին Գեթի մարդկանց, և յուրաքանչյուրը հագավ իր սպառազինությունը և դուրս եկան Եփրեմի որդիների մոտ՝ պատերազմի:

11 Եվ նրանք բախվեցին նրանց հետ Գեթի հովտում, և պատերազմը սաստիկ եղավ, և նրանք այդ օրը մեծ թվով իրարից ջարդեցին:

12 Երկրորդ օրը Գեթի որդիները մարդ ուղարկեցին Փղշտացիների բոլոր քաղաքները, որ նրանք օգնեն իրենց՝ ասելով.

13 Եկե՛ք մեզ մոտ և օգնե՛ք մեզ, որպեսզի մենք հարվածենք Եփրեմի որդիներին, որոնք Եգիպտոսից դուրս են եկել մեր անասունները վերցնելու և մեր դեմ առանց պատճառի կռվելու:

14 Եփրեմի որդիների հոգիները հոգնած էին սովից ու ծարավից, քանի որ երեք օր հաց չէին կերել: Քառասուն հազար մարդ գնաց Փղշտացիների քաղաքներից՝ Գեթի մարդկանց օգնության համար:

15 Այս մարդիկ պատերազմում էին Եփրեմի որդիների հետ, և Տերը Եփրեմի որդիներին մատնեց փղշտացիների ձեռքը:

16 Եվ նրանք կոտորեցին Եփրեմի բոլոր որդիներին, բոլոր նրանց, ովքեր դուրս էին եկել Եգիպտոսից, և ոչ ոք չմնաց, քան տասը տղամարդ, որոնք փախել էին նշանադրությունից:

17 Որովհետև Եփրեմի որդիների դեմ այս չարիքը Տիրոջից էր, որովհետև նրանք խախտեցին Տիրոջ խոսքը՝ Եգիպտոսից դուրս գալով, դեռ չհասած այն ժամանակաշրջանը, որը Տերը վաղուց նշանակել էր Իսրայելին:

18 Փղշտացիներից էլ շատ մարդ ընկավ՝ մոտ քսան հազար մարդ, և նրանց եղբայրները տարան նրանց ու թաղեցին իրենց քաղաքներում:

19 Եվ Եփրեմի որդիների սպանվածները շատ օրեր ու տարիներ լքված մնացին Գեթի հովտում, և չտարվեցին թաղման, և ձորը լցվեց մարդկանց ոսկորներով:

20 Պատերազմից փախած մարդիկ եկան Եգիպտոս և Իսրայելի բոլոր որդիներին պատմեցին այն ամենը, ինչ պատահել էր իրենց:

21 Նրանց հայրը՝ Եփրեմը, շատ օրեր սգաց նրանց վրա, և նրա եղբայրները եկան նրան մխիթարելու:

22 Եվ նա եկավ իր կնոջ մոտ, և նա մի որդի ծնեց, և նա նրա անունը դրեց Բերիա, քանի որ նա դժբախտ էր իր տանը:

ԳԼՈՒԽ 76

1 Եվ Ամրամի որդի Մովսեսը դեռ թագավոր էր այդ օրերին Քուշի երկրում, և նա բարգավաճեց իր թագավորության մեջ, և նա վարեց Քուշի որդիների իշխանությունը արդարությամբ, արդարությամբ և անարատությամբ:

2 Քուշի բոլոր որդիները սիրում էին Մովսեսին իրենց վրա թագավորելու բոլոր օրերում, և Քուշի երկրի բոլոր բնակիչները շատ էին վախենում նրանից:

3 Եվ Քուշի վրա Մովսեսի թագավորության քառասուներորդ տարում Մովսեսը նստած էր թագավորական գահի վրա, մինչ Ադոնիա թագուհին նրա առջև էր, և բոլոր ազնվականները նստած էին նրա շուրջը:

4 Ադոնիա թագուհին ասաց թագավորի և իշխանների առաջ.

5 Անշուշտ դուք գիտեք, որ այս մարդը Քուշի վրա քառասուն տարի թագավորել է, նա չի մոտեցել ինձ և չի ծառայել Քուշի որդիների աստվածներին:

6 Արդ, լսեցե՛ք, ո՛վ Քուշի որդիներ, և թող այս մարդը այլևս չթագավորի ձեզ վրա, քանի որ նա մեր մարմնից չէ:

7 Ահա իմ որդի Մենակրոսը մեծացել է, թող թագավորի քեզ վրա, որովհետև ավելի լավ է քո տիրոջ որդուն ծառայել, քան Եգիպտոսի թագավորի ծառային՝ օտարին:

8 Քուշի որդիների ամբողջ ժողովուրդն ու ազնվականները լսեցին այն խոսքերը, որ Ադոնիա թագուհին ասել էր իրենց ականջին:

9 Եվ ամբողջ ժողովուրդը պատրաստվում էր մինչև երեկո, և առավոտյան նրանք կանուխ վեր կացան և իրենց վրա թագավոր կարգեցին Կիկիանոսի որդի Մենակրոսին:

10 Եվ Քուշի բոլոր որդիները վախենում էին իրենց ձեռքը մեկնել Մովսեսի վրա, որովհետև Տերը Մովսեսի հետ էր, և Քուշի որդիները հիշեցին այն երդումը, որ երդվել էին Մովսեսին, ուստի ոչ մի վնաս չպատճառեցին նրան:

11 Բայց Քուշի որդիները շատ ընծաներ տուին Մովսէսին ու մեծ պատիւով ղրկեցին զայն իրենցմէ:

12 Մովսեսը դուրս եկավ Քուշի երկրից և գնաց տուն և դադարեց թագավորել Քուշի վրա: եկել էր, որը նա նշանակել էր հին օրերում՝ հանելու Իսրայելին Քամի որդիների տառապանքից:

13 Մովսեսը գնաց Մադիան, քանի որ փարավոնի պատճառով վախենում էր Եգիպտոս վերադառնալ, և գնաց ու նստեց Մադիամի ջրհորի մոտ:

14 Մադիանացի Ռագուէլի եօթը դուստրերը ելան իրենց հօր հօտը արածացնելու:

15 Եվ նրանք եկան ջրհորի մոտ և ջուր հանեցին իրենց հոր հոտը ջրելու համար:

16 Մադիամի հովիվները եկան և քշեցին նրանց, և Մովսեսը վեր կացավ, օգնեց նրանց և ջրեց հոտին:

17 Նրանք տուն եկան իրենց հոր՝ Ռագուելի մոտ և պատմեցին նրան, թե ինչ արեց Մովսեսը իրենց համար:

18 Նրանք ասացին. «Մի եգիպտացի մարդ ազատեց մեզ հովիվների ձեռքից, նա մեզ համար ջուր հանեց և ջրեց հոտին»:

19 Ռագուէլն ասաց իր դուստրերին. ինչո՞ւ թողեցիր այդ մարդուն:

20 Ռագուէլը մարդ ուղարկեց, որպէսզի նրան բերեն ու տուն բերին, եւ նա նրա հետ հաց կերաւ:

21 Մովսեսը պատմեց Ռագուելին, որ նա փախել է Եգիպտոսից և որ նա քառասուն տարի թագավորեց Քուշի վրա, և որ դրանից հետո նրանից խլեցին իշխանությունը և նրան խաղաղությամբ ճանապարհեցին պատվով և նվերներով:

22 Երբ Ռագուելը լսեց Մովսեսի խոսքերը, Ռագուելը իր մեջ ասաց.

23 Եվ նրանք տարան և դրեցին նրան բանտում, և Մովսեսը տասը տարի բանտում էր, և մինչ Մովսեսը

բանտում էր, Ռագուելի դուստր Սեփփորան խղճաց նրան և ամբողջ ժամանակ հացով ու ջրով օգնեց նրան:

24 Եվ բոլոր Իսրայելի որդիները դեռ Եգիպտոսի երկրում էին և ծառայում էին եգիպտացիներին բոլոր ծանր աշխատանքով, և Եգիպտոսի ձեռքը խստությամբ շարունակում էր Իսրայելի որդիների վրա այդ օրերին:

25 Այն ժամանակ Տէրը հարուածեց Եգիպտոսի փարաւոն թագաւորին, եւ նա բորոտութեան ախտով պատուհասեց նրա ոտքի թակից մինչեւ գլխի պսակը: Իսրայելի որդիների դաժան վերաբերմունքի պատճառով այդ պատուհասն այն ժամանակ Տիրոջ կողմից Եգիպտոսի թագավոր փարավոնի վրա եղավ:

26 Որովհետև Տերը լսել էր իր ժողովրդի՝ Իսրայելի որդիների աղոթքը, և նրանց աղաղակը հասավ նրան իրենց տքնաջան աշխատանքի պատճառով:

27 Բայց նրա բարկությունը չվերացավ նրանցից, և փարավոնի ձեռքը դեռ մեկնված էր Իսրայելի որդիների վրա, և փարավոնը կարծրացրեց իր վիզը Տիրոջ առաջ, և նա մեծացրեց իր լուծը Իսրայելի որդիների վրա և դառնացրեց նրանց կյանքը: բոլոր տեսակի քրտնաջան աշխատանք.

28Եւ երբ Տէրը պատուհաս հասցրեց Եգիպտոսի փարաւոն թագաւորին, նա խնդրեց իր իմաստուններին ու կախարդներին բուժել նրան:

29 Եվ նրա իմաստուններն ու կախարդներն ասացին նրան.

30 Փարավոնը լսեց նրանց և իր սպասավորներին ուղարկեց Գեսեն՝ Իսրայելի որդիների մոտ, որ վերցնեն իրենց փոքրիկներին:

31 Եվ փարավոնի սպասավորները գնացին և բռնությամբ վերցրին իսրայելացիների երեխաներին իրենց մայրերի ծոցից, և ամեն օր նրանց բերում էին փարավոնի մոտ՝ ամեն օր մեկ երեխա, և բժիշկները սպանում էին նրանց և ժանտախտի ենթարկում: այսպէս արեցին բոլոր օրերը:

32 Փարավոնի սպանած երեխաների թիվը երեք հարյուր յոթանասունհինգ էր:

33 Բայց Եհովան չլսեց Եգիպտոսի թագավորի բժիշկներին, և ժանտախտը մեծացավ:

34 Եվ փարավոնը տասը տարի տառապեց այդ պատուհասից, բայց փարավոնի սիրտը ավելի կարծրացավ Իսրայելի որդիների դեմ:

35 Եվ տասը տարվա վերջում Տերը շարունակեց չարչարել փարավոնին կործանարար պատուհասներով:

36 Եվ Տերը հարվածեց նրան ստամոքսի մի վատ ուռուցքով և հիվանդությամբ, և այդ պատուհասը վերածվեց սաստիկ փորվածքի:

37 Այդ ժամանակ փարավոնի երկու նախարարները եկան Գեսենի երկրից, որտեղ բոլոր Իսրայելի որդիներն էին, և գնացին փարավոնի տուն և ասացին նրան. աշխատուժ.

38 Երբ փարավոնը լսեց իր սպասավորների խոսքերը, նրա բարկությունը բորբոքվեց Իսրայելի որդիների վրա, քանի որ նա սաստիկ վշտացավ իր մարմնական ցավից:

39 Նա պատասխանեց և ասաց. «Հիմա, երբ Իսրայելի որդիները գիտեն, որ ես հիվանդ եմ, նրանք շրջվում են և ծաղրում են մեզ, ուստի իմ կառքն ինձ համար ամրացրե՛ք, և ես ինքս կգնամ Գեսեն և կտեսնեմ նրանց ծաղրանքը: Իսրայելը, որի հետ նրանք ծաղրում են ինձ. ուստի նրա ծառաները կառքը կապեցին նրա համար:

40 Եվ վերցրին ու նստեցրին նրան ձիու վրա, որովհետև նա ինքն իրեն չէր կարող հեծնել.

41 Նա իր հետ վերցրեց տասը հեծյալ և տասը հետևակ և գնաց Իսրայելի որդիների մոտ՝ Գեսեն:

42 Եվ երբ նրանք հասան Եգիպտոսի սահմանը, թագավորի ձին անցավ մի նեղ տեղ, որը գտնվում էր խաղողի այգու խոռոչի մեջ, երկու կողմից պարսպապատված, իսկ ցածրադիր, հարթավայրը մյուս կողմից:

43 Եվ ձիերը արագ վազեցին այդ տեղում և սեղմեցին միմյանց, իսկ մյուս ձիերը սեղմեցին թագավորի ձիուն:

44 Եվ թագավորի ձին ընկավ ցածրադիր դաշտը, մինչ թագավորը հեծել էր դրա վրա, և երբ նա ընկավ, կառքը շուռ եկավ թագավորի երեսին, և ձին պառկեց թագավորի վրա, և թագավորը աղաղակեց, որովհետև նրա մարմինը շատ ցավոտ էր:

45 Եվ թագավորի մարմինը պոկվեց նրանից, և նրա ոսկորները կոտրվեցին, և նա չկարողացավ հեծնել, որովհետև դա Տիրոջից էր նրա համար, որովհետև Տերը լսել էր իր ժողովրդի՝ Իսրայելի որդիների աղաղակները և նրանց տառապանքը. .

46Եւ նրա ծառաները նրան իրենց ուսերի վրայ տարան, քիչ-քիչ, եւ նրան Եգիպտոս վերադարձրին, եւ նրա հետ եղող ձիաւորները եւս վերադարձան Եգիպտոս:

47 Եվ նրան դրեցին իր անկողնում, և թագավորը իմացավ, որ նրա մահը հասել է, ուստի Ապարանիթ թագուհին նրա կինը եկավ և լաց եղավ թագավորի առաջ, և թագավորը մեծ լաց եղավ նրա հետ:

48 Եվ նրա բոլոր ազնվականներն ու ծառաները եկան այդ օրը և տեսան թագավորին այդ նեղության մեջ և մեծ լաց եղան նրա հետ:

49 Թագաւորի իշխաններն ու անոր բոլոր խորհրդականները թագաւորին խորհուրդ տուին, որ երկրին մէջ իր փոխարէն մէկը թագաւորէ, ո՛ւմ որ ընտրէ իր որդիներէն:

50 Թագավորն ուներ երեք որդի և երկու դուստր, որոնց ծնել էր նրա կինը՝ Ապարանիթ թագուհին, բացի թագավորի հարճերից:

51 Եվ սրանք էին նրանց անունները, անդրանիկ Օթրին, երկրորդը՝ Ադիկամը, երրորդը՝ Մորիոնը, և նրանց քույրերը, երեց Բաթիայի և մյուս Ակուզիի անունը:

52 Թագավորի անդրանիկ Օթրին ապուշ էր և շտապեց իր խոսքերը:

53 Բայց Ադիկամը խորամանկ և իմաստուն մարդ էր և գիտեր Եգիպտոսի ողջ իմաստությունը, բայց անճոռնի տեսք ունեցող, հաստ մարմնով և շատ ցածր հասակով. նրա հասակը մեկ կանգուն էր:

54 Եվ երբ թագավորը տեսավ իր որդի Ադիկամին ամեն ինչում խելացի և իմաստուն, թագավորը որոշեց, որ նա իր փոխարեն թագավոր լինի նրա մահից հետո:

55 Նա իր համար կին առավ Աբիլոտի դուստր Գեդուդային, որը տասը տարեկան էր, և նա նրա համար չորս որդի ծնեց:

56 Եվ նա հետո գնաց, երեք կին առավ և ծնեց ութ որդի և երեք աղջիկ:

57 Եվ անկարգությունը մեծապես հաղթեց թագավորին, և նրա մարմինը հոտոտեց, ինչպես ամառային ժամանակ, արևի շոգին դաշտում նետված դիակի միսը:

58 Երբ թագավորը տեսավ, որ իր հիվանդությունը շատ է ուժեղացել իր վրա, հրամայեց իր որդուն՝ Ադիկամին,

որ իր մոտ բերեն, և նրա փոխարեն նրան թագավոր դարձրին երկրի վրա:

59 Եվ երեք տարվա վերջում թագավորը մեռավ ամոթից, անարգանքից և զարշանքից, և նրա ծառաները տարան նրան և թաղեցին Եգիպտոսի թագավորների գերեզմանում՝ Սոան-Միզրեյմում:

60 Բայց նրանք զմռսեցին նրան ոչ թե թագավորների մոտ, որովհետև նրա մարմինը նեխած էր, և նրանք չէին կարող մոտենալ զմռսելու նրան գարշահոտության պատճառով, ուստի շտապ թաղեցին:

61 Որովհետև այս չարիքը Տիրոջից էր նրա համար, որովհետև Տերը նրան չարությամբ հատուցեց այն չարիքի դիմաց, որ իր օրերում արել էր Իսրայելին:

62 Նա մահացավ սարսափով և ամոթով, և նրա փոխարեն թագավորեց նրա որդի Ադիկամը:

ԳԼՈՒԽ 77

1 Ադիկամը քսան տարեկան էր, երբ թագավորեց Եգիպտոսում, չորս տարի թագավորեց:

2 Իսրայելի Եգիպտոս իջնելու երկու հարյուր վեցերորդ տարում Ադիկամը թագավորեց Եգիպտոսի վրա, բայց Եգիպտոսի վրա թագավորեց ոչ այնքան, որքան նրա հայրերը շարունակեցին իրենց թագավորությունը:

3 Որովհետև նրա հայրը՝ Մելոլը, իննսունչորս տարի թագավորեց Եգիպտոսում, բայց նա տասը տարի հիվանդացավ և մեռավ, քանի որ չար էր եղել Տիրոջ առաջ:

4 Բոլոր եգիպտացիները Ադիկամ փարավոնի անունը դրեցին նրա հայրերի անվան պես, ինչպես որ սովորություն ունեին Եգիպտոսում:

5 Եվ փարավոնի բոլոր իմաստունները Ադիկամ Ահուզի անունը դրեցին, իսկ եգիպտերենում կարճ ասած՝ Ահուզ:

6 Եվ Ադիկամը չափազանց տգեղ էր, և նա մի կանգուն և մի թիզ էր, և նա ուներ մեծ մորուք, որը հասնում էր մինչև նրա ոտքերի տակը:

7 Փարավոնը նստեց իր հոր գահին, որ թագավորի Եգիպտոսի վրա, և նա ղեկավարեց Եգիպտոսի կառավարությունը իր իմաստությամբ:

8 Եւ մինչ նա թագաւորում էր, նա ամբարշտութեամբ գերազանցեց իր հօրը եւ բոլոր նախորդ թագաւորներին, եւ իր լուծը աւելացրեց իսրայէլացիների վրայ:

9 Եվ նա գնաց իր ծառաների հետ Գեսեն՝ Իսրայելի որդիների մոտ, և նա զորացրեց նրանց աշխատանքը և ասաց նրանց. դու արեցիր իմ հոր օրերում:

10 Եվ նա նրանց վրա սպաներ նշանակեց Իսրայելի որդիներից, և այդ պաշտոնյաների վրա՝ իր ծառաների միջից գործավարներ նշանակեց:

11 Եւ նրանց վրայ մի չափ աղիւս դրեց, որպէսզի անեն այդ թիւին օրեցօր, եւ ետ դարձաւ ու գնաց Եգիպտոս:

12 Այն ժամանակ փարավոնի գործավարները հրամայեցին Իսրայելի որդիների սպասավորներին՝ ըստ փարավոնի հրամանի, ասելով.

13 Այսպես է ասում փարավոնը. ոչինչ չնվազեցնել:

14 Եվ կլինի այնպես, որ եթե դուք պակասում եք ձեր ամենօրյա աղյուսների մեջ, ես ձեր երեխաներին կդնեմ նրանց փոխարեն:

15 Եգիպտացիների գործավարներն այդպես արեցին այն օրերին, ինչպես փարավոնն էր պատվիրել նրանց:

16Եւ երբ իսրայէլացիների օրական աղիւսների չափի մէջ ինչ-որ թերութիւն գտնուէր, փարաւոնի գործավարները գնում էին Իսրայէլի որդկանց կանանց մօտ եւ Իսրայէլի որդկանց նորածիններին վերցնում էին աղիւսների թերի թիւով: զոռով մոր ծոցից կվերցնեին, աղյուսների փոխարեն շենքը կդնեին.

17 Մինչ նրանց հայրերն ու մայրերը լաց էին լինում նրանց վրա և լաց էին լինում, երբ շենքի պատից լսեցին իրենց մանուկների լացի ձայները:

18 Եվ գործավարները հաղթեցին Իսրայելին, որպեսզի իսրայելացիները իրենց երեխաներին դնեն շենքում, այնպես որ մի մարդ իր որդուն դրեց պատի մեջ և շաղախ դրեց նրա վրա, մինչդեռ նրա աչքերը լաց էին լինում նրա վրա, և նրա արցունքները հոսում էին նրա վրա. իր երեխան.

19 Եգիպտացիների գործավարները շատ օրեր այդպես վարվեցին Իսրայելի մանուկների հետ, և ոչ ոք չխղճաց և չողորմեց Իսրայելի մանուկներին:

20 Եվ շենքում սպանված բոլոր երեխաների թիվը երկու հարյուր յոթանասուն էր, որոնց վրա նրանք շինել էին աղյուսների փոխարեն, որոնք թերի էին մնացել իրենց հայրերից, և ոմանց մեռած դուրս էին բերել շենքից:

21 Եվ Ադիկամի օրերում Իսրայելի որդիների վրա դրված աշխատանքը գերազանցեց այն դժվարություններին, որ նրանք կատարեցին նրա հոր օրերում:

22 Իսրայէլի որդիքը ամէն օր հառաչեցին իրենց ծանր աշխատանքի պատճառով, քանի որ իրենք իրենց ասում էին.

23 Բայց նրանք ավելի շատ ավելացրին վերջին աշխատանքը, քան առաջինը, և իսրայելացիները հառաչեցին դրա վրա, և նրանց աղաղակը հասավ Աստծուն իրենց աշխատանքի պատճառով:

24 Եվ Աստված լսեց Իսրայելի որդիների ձայնը և նրանց աղաղակը այդ օրերին, և Աստված հիշեց նրանց հետ իր ուխտը, որ կապել էր Աբրահամի, Իսահակի և Հակոբի հետ:

25 Եվ Աստված տեսավ Իսրայելի որդիների բեռը և նրանց ծանր աշխատանքը այդ օրերին, և որոշեց ազատել նրանց:

26 Եւ Ամրամի որդի Մովսէսը այդ օրերին դեռ բանտում էր՝ մադիանացի Ռագուէլի տանը, եւ Ռագուէլի դուստր Սեպփորան օրեցօր թաքուն կերակրում էր նրան:

27 Եվ Մովսեսը տասը տարի բանտարկված մնաց Ռագուելի տան բանտում:

28 Եվ տասը տարվա վերջում, որը փարավոնի թագավորության առաջին տարին էր Եգիպտոսում, նրա հոր փոխարեն,

29 Սեպփորան իր հորը՝ Ռագուէլին, ասաց.

30 Արդ, եթե քո աչքին լավ է թվում, թող ուղարկենք և տեսնենք՝ նա կենդանի է, թե մեռած, բայց նրա հայրը չգիտեր, որ նա աջակցել է իրեն:

31 Նրա հայրը Ռագուելը պատասխանեց նրան.

32 Սեպփորան պատասխանեց իր հօրն ու ասաց.

33 Նա էր, որ Աբրահամին ազատեց Քաղդէացիների Ուրից, Իսահակին՝ իր հօր սրից, Յակոբին՝ Տիրոջ հրեշտակից, որը նրա հետ ըմբշամարտում էր Յաբուբուկի դէմ:

34 Այս մարդու հետ նա շատ բաներ արեց. նա ազատեց նրան Եգիպտոսի գետից, փարավոնի սրից և Քուշի որդիներից, ինչպես նաև կարող է ազատել նրան սովից և ապրել:

35 Եվ Ռագուելի աչքին այդ բանը լավ թվաց, և նա արեց իր աղջկա խոսքի համաձայն և ուղարկեց բանտ՝ իմանալու, թե ինչ է պատահել Մովսեսին:

36 Եվ նա տեսավ, և ահա այդ մարդը Մովսեսը ապրում էր բանտում, կանգնած էր իր ոտքերի վրա, գովաբանում և աղոթում էր իր նախնիների Աստծուն:

37 Եվ Ռագուելը հրամայեց Մովսեսին հանել բանտից, և նրանք սափրեցին նրան, և նա փոխեց իր բանտը և հաց կերավ:

38 Այնուհետև Մովսեսը մտավ Ռագուելի պարտեզը, որը տան հետևում էր, և այնտեղ աղոթեց իր Տեր Աստծուն, որը մեծ հրաշքներ էր արել նրա համար:

39 Եվ դա այն էր, որ մինչ նա աղոթում էր, նա նայեց նրա դիմաց, և ահա շափյուղայի փայտը դրված էր գետնի մեջ, որը տնկված էր պարտեզի մեջտեղում:

40 Եվ նա մոտեցավ փայտին, և նա նայեց, և ահա Զորքերի Տեր Աստծո անունը փորագրված էր դրա վրա, գրված և մշակված փայտի վրա:

41 Եվ նա կարդաց այն, երկարեց ձեռքը և անտառի ծառի պես պոկեց այն թավուտից, և փայտը նրա ձեռքում էր:

42 Եվ սա այն փայտն է, որով կատարվեցին մեր Աստծո բոլոր գործերը, երբ նա ստեղծել էր երկինքն ու երկիրը, և նրանց ամբողջ զորքը՝ ծովերը, գետերը և նրանց բոլոր ձկները:

43 Եվ երբ Աստված Ադամին քշեց Եդեմի պարտեզից, նա վերցրեց փայտը իր ձեռքը և գնաց և մշակեց այն երկիրը, որտեղից նրան վերացրել էին:

44 Եվ գավազանը իջավ Նոյի մոտ և տրվեց Սեմին ու նրա սերունդներին, մինչև որ այն մտավ եբրայեցի Աբրահամի ձեռքը:

45 Եվ երբ Աբրահամն իր ամբողջ ունեցվածքը տվեց իր որդի Իսահակին, նրան էլ տվեց այս փայտը:

46 Երբ Հակոբը փախավ Փադան-Արամ, վերցրեց այն իր ձեռքը, և երբ վերադարձավ իր հոր մոտ, չթողեց այն:

47 Երբ նա Եգիպտոս իջավ, այն վերցրեց իր ձեռքը և տվեց Հովսեփին, իր եղբայրներից մեկ բաժին բարձր, որովհետև Հակոբը բռնությամբ խլել էր այն իր եղբայր Եսավից:

48 Եվ Հովսեփի մահից հետո Եգիպտոսի ազնվականները մտան Հովսեփի տուն, և փայտը մտավ մադիանացի Ռագուելի ձեռքը, և երբ նա դուրս եկավ Եգիպտոսից, նա վերցրեց այն իր ձեռքը և տնկեց իր մեջ: այգի.

49 Կինացիների բոլոր զորավոր մարդիկ փորձում էին պոկել այն, երբ փորձում էին ձեռք բերել նրա աղջկան Սեպփորային, բայց չհաջողվեց:

50 Այդ փայտը տնկված մնաց Ռագուելի պարտեզում, մինչև որ եկավ, ով իրավունք ուներ դրա վրա և վերցրեց այն:

51 Երբ Ռագուէլը տեսաւ Մովսէսի ձեռքին փայտը, զարմացաւ դրա վրայ, եւ նա իր աղջիկ Սեպփորային նրան կին տուեց:

ԳԼՈՒԽ 78

1 Այդ ժամանակ մեռավ Եդոմի թագավոր Աքբորի որդի Բաաղ Քանանը և թաղվեց Եդոմի երկրում՝ իր տանը:

2 Նրա մահից հետո Եսավի որդիները մարդ ուղարկեցին Եդոմի երկիր և այնտեղից վերցրին մի մարդու, որը Եդոմում էր, որի անունը Ադադ էր, և նրան թագավոր դրեցին իրենց վրա՝ իրենց թագավոր Բաաղ-Քանանի տեղում:

3 Ադադը Եդոմի որդիների վրա քառասունութ տարի թագավորեց:

4 Երբ նա թագավորեց, նա որոշեց պատերազմել Մովաբի որդիների դեմ, որպեսզի նրանց տանի Եսավի որդիների իշխանության տակ, ինչպես որ նրանք առաջ էին, բայց նա չկարողացավ, քանի որ Մովաբի որդիները լսեցին այս բանը, և նրանք վեր կացան. և շտապեցին իրենց եղբայրներից թագավոր ընտրել նրանց վրա:

5 Եվ հետո նրանք հավաքեցին մեծ ժողովուրդ և ուղարկեցին Ամմոնի որդիների մոտ իրենց եղբայրներին՝ օգնելու համար կռվելու Եդոմի Ադադի թագավորի դեմ:

6 Ադադը լսեց այն, ինչ արել էին Մովաբի որդիները, և սաստիկ վախեցավ նրանցից և ձեռնպահ մնաց նրանց դեմ պատերազմելուց:

7 Այդ օրերին Մադիամում Ամրամի որդի Մովսեսը կին առավ մադիանացի Ռագուելի դուստր Սեփորային:

8Եւ Սեպփորան գնաց Յակոբի դուստրերի ճանապարհներով, նա ոչնչով պակասեց Սառայի, Ռեբեկայի, Ռաքէլի ու Լիայի արդարութիւնից:

9 Սեպփորան յղիացաւ ու մի որդի ծնեց, եւ նրա անունը դրեց Գերսոմ, որովհետեւ ասում էր. բայց նա չթլփատեց իր թլփատութիւնը՝ իր աներ Ռագուէլի հրամանով:

10 Եվ նա նորից հղիացավ և մի որդի ծնեց, բայց թլփատեց նրա թեփը և նրա անունը դրեց Եղիազար, որովհետև Մովսեսն ասաց.

11 Եգիպտացիների թագավոր փարավոնը շատ ավելացրեց Իսրայելի որդիների աշխատանքը այդ օրերին և շարունակեց ծանրացնել իր լուծը Իսրայելի որդիների վրա:

12 Եվ նա հրամայեց Եգիպտոսում հռչակագիր անել՝ ասելով.

13 Նաև աղյուսների պատմությունը, որը նրանք պետք է պատրաստեն, թող ամեն օր տան, և ոչինչ չպակասեցնի դրանցից, որովհետև նրանք պարապ են իրենց աշխատանքում:

14 Եւ իսրայէլացիները լսեցին այս, եւ սգացին ու հառաչեցին, եւ իրենց հոգիների դառնութեան պատճառով աղաղակեցին Տիրոջը:

15Եւ Տէրը լսեց Իսրայէլի որդկանց աղաղակները, եւ տեսաւ եգիպտացիների ճնշումը, որով ճնշեցին նրանց:

16Եւ Տէրը նախանձեց իր ժողովրդին ու իր ժառանգութեանը, լսեց նրանց ձայնը, եւ որոշեց նրանց հանել Եգիպտոսի չարչարանքներից, որպէս տիրութիւն նրանց տալ Քանանի երկիրը:

ԳԼՈՒԽ 79

1 Այդ օրերին Մովսեսը արածեցնում էր իր մադիանացի Ռագուելի հոտը Սին անապատից այն կողմ, և այն փայտը, որը նա վերցրեց իր աներոջից, նրա ձեռքում էր:

2 Եվ եղավ այնպես, որ մի օր այծի ուլ մոլորվեց հոտից, և Մովսեսը հետապնդեց նրան, և այն հասավ Աստծո լեռը՝ Քորեբ:

3 Եվ երբ նա եկավ Քորեբ, Տերը հայտնվեց նրան այնտեղ՝ մորենու մեջ, և նա գտավ մորենին կրակով

վառված, բայց կրակը ուժ չուներ մորենու վրա՝ սպառելու այն:

4 Եվ Մովսեսը շատ ապշեց այս տեսարանից, որի պատճառով մորենին չսպառվեց, և նա մոտեցավ տեսնելու այս հզոր բանը, և Տերը կանչեց Մովսեսին կրակից և հրամայեց նրան իջնել Եգիպտոս՝ Եգիպտոսի թագավոր փարավոնի մոտ: , Իսրայելի որդիներին իր ծառայությունից ուղարկելու համար:

5 Եվ Տերն ասաց Մովսեսին.

6Եւ Տէրը ցոյց տուեց նրան, որ Եգիպտոսում նշաններ ու հրաշքներ անի փարաւոնի ու նրա հպատակների աչքի առաջ, որպէսզի հաւատան, որ Տէրն է ուղարկել նրան:

7 Մովսեսը լսեց այն ամենը, ինչ Տերը պատվիրել էր իրեն, և նա վերադարձավ իր աներոջ մոտ և պատմեց նրան այդ բանը, և Ռագուելը ասաց նրան.

8 Մովսեսը վեր կացավ, որ գնա Եգիպտոս, և նա իր հետ վերցրեց իր կնոջն ու որդիներին, և նա ճանապարհի վրա գտնվող մի իջևանատուն էր, և Աստծո հրեշտակն իջավ և առիթ փնտրեց նրա դեմ:

9 Եվ նա կամենում էր սպանել նրան իր անդրանիկ որդու պատճառով, որովհետև նա չէր թլփատել նրան և խախտել էր այն ուխտը, որ Տերն արել էր Աբրահամի հետ:

10 Որովհետև Մովսեսը լսել էր իր աներոջ խոսքերը, որ նա ասել էր իրեն, որպեսզի չթլփատեր իր անդրանիկ որդուն, ուստի նա չթլփատեց նրան:

11 Եվ Սեպփորան տեսավ Տիրոջ հրեշտակին, որը առիթ էր փնտրում Մովսեսի դեմ, և նա իմացավ, որ դա պայմանավորված էր նրանով, որ նա չի թլփատել իր որդի Գերսոմին:

12 Սեպփորան շտապեց, վերցրեց այնտեղ եղած սրածայր քարերից, թլփատեց իր որդուն և իր ամուսնուն ու որդուն ազատեց Տիրոջ հրեշտակի ձեռքից:

13 Մովսեսի եղբայր Ամրամի որդի Ահարոնը Եգիպտոսում էր այդ օրը գետի ափին քայլում:

14 Եվ Տերը հայտնվեց նրան այդ վայրում, և նա ասաց նրան.

15 Ահարոնը բարձրացրեց իր աչքերը և տեսավ Սեփփորային՝ Մովսեսի կնոջն ու նրա երեխաներին, և ասաց Մովսեսին. «Ովքե՞ր են դրանք քեզ համար»:

16 Մովսէսն ասաց նրան. Այդ բանը Ահարոնին տրտմեցրեց կնոջ ու նրա երեխաների համար:

17 Ահարոնն ասաց Մովսեսին.

18 Եվ Սեպփորան վերադարձավ իր երեխաների հետ, և նրանք գնացին Ռագուելի տուն և մնացին այնտեղ, մինչև հասավ այն ժամանակը, երբ Տերն այցելեց իր ժողովրդին և նրանց Եգիպտոսից հանեց փարավոնի ձեռքից:

19Եւ Մովսէսն ու Ահարոնը եկան Եգիպտոս՝ Իսրայէլի որդկանց ժողովքը, եւ նորանց ասեցին Տիրոջ բոլոր խօսքերը, եւ ժողովուրդը շատ մեծ ուրախութիւն ապրեց:

20 Մովսէսն ու Ահարոնը յաջորդ օրը կանուխ վեր կացան, գնացին փարաւոնի տունը, եւ իրենց ձեռքը վերցրին Աստծու փայտը:

21 Եվ երբ նրանք եկան թագավորի դարպասի մոտ, այնտեղ երկու ձագ առյուծներ երկաթե գործիքներով սահմանափակված էին, և ոչ ոք նրանցից դուրս չէր գալիս կամ ներս մտնում, եթե նրանք, ում թագավորը հրամայել էր, որ գան, երբ երդմնակալները եկան և առյուծներին հետ քաշեցին: նրանց հմայությունները, և դա նրանց բերեց թագավորի մոտ:

22 Մովսեսը շտապեց, փայտը բարձրացրեց առյուծների վրա, և նա արձակեց նրանց, և Մովսեսն ու Ահարոնը մտան թագավորի տուն:

23 Առյուծներն էլ եկան նրանց հետ ուրախությամբ, և նրանք հետևեցին նրանց և ուրախացան, ինչպես շունն է ուրախանում իր տիրոջ վրա, երբ նա դաշտից է գալիս:

24 Երբ փարավոնը տեսավ այս բանը, նա զարմացավ դրա վրա և սաստիկ սարսափեց այս լուրից, որովհետև նրանց տեսքը նման էր Աստծո զավակների տեսքին:

25 Փարավոնն ասաց Մովսեսին. Նրանք պատասխանեցին նրան ու ասացին. «Եբրայեցիների Տեր Աստվածը մեզ ուղարկել է քեզ մոտ՝ ասելու.

26 Երբ փարավոնը լսեց նրանց խոսքերը, սաստիկ սարսափեց նրանց առաջ և ասաց նրանց.

27 Երբ նրանք գնացին, փարավոնը մարդ ուղարկեց Բաղաամ հրաշագործին, նրա որդիներին՝ Յաննեսի ու Յամբրեսի, ինչպես նաև թագավորի բոլոր մոգերի, խորհրդականների ու խորհրդատուների մոտ, և նրանք բոլորը եկան ու նստեցին թագավորի առաջ:

28 Թագավորը նրանց ասաց բոլոր այն խոսքերը, որ Մովսեսն ու նրա եղբայր Ահարոնը ասել էին նրան, և մոգերն ասացին թագավորին.

29 Թագավորն ասաց. «Որովհետև նրանք առյուծների դեմ իրենց գավազանը բարձրացրին, արձակեցին նրանց և եկան ինձ մոտ, և առյուծներն էլ ուրախացան նրանց վրա, ինչպես շունն է ուրախանում իր տիրոջը հանդիպելու համար:

30 Մոգ Բեորի որդի Բաղաամը պատասխանեց թագավորին՝ ասելով.

31 Ուստի հիմա ուղարկիր նրանց, և թող գան, և մենք կփորձենք նրանց, և թագավորն այդպես էլ արեց:

32 Առավոտյան փարավոնը մարդ ուղարկեց, որ Մովսեսն ու Ահարոնը գան թագավորի առաջ, և նրանք վերցրին Աստծո գավազանը և եկան թագավորի մոտ և խոսեցին նրա հետ՝ ասելով.

33 Այսպես է ասում Եբրայեցիների Տեր Աստվածը.

34 Թագավորն ասաց նրանց. «Բայց ո՞վ կհավատա ձեզ, որ դուք Աստծո պատգամաբերն եք, և որ նրա հրամանով գալիս եք ինձ մոտ»:

35 Արդ, այս հարցում հրաշք կամ նշան տուր, և այն ժամանակ քո ասած խոսքերին կհավատան:

36 Ահարոնը շտապեց և գավազանը գցեց իր ձեռքից փարավոնի և նրա ծառաների առաջ, և գավազանը օձ դարձավ:

37 Եվ կախարդները տեսան դա, և ամեն մեկն իր գավազանը գցեց գետնին, և նրանք օձ դարձան:

38 Ահարոնի գավազանի օձը բարձրացրեց իր գլուխը և բացեց իր բերանը, որ կուլ տա մոգերի գավազանները:

39 Մագ Բաղաամը պատասխանեց և ասաց.

40 Ուստի հիմա վերադարձրե՛ք այն գավազանով, ինչպես որ սկզբում էր, և մենք նույնպես կվերականգնենք մեր գավազանները, ինչպես որ սկզբում էին, և եթե ձեր գավազանը կուլ տա մեր գավազանները, ապա մենք կիմանանք, որ Աստծո հոգին ձեր մեջ է, և եթե ոչ, դու միայն մեզ նման արհեստավոր ես:

41 Եվ Ահարոնը շտապեց, երկարեց իր ձեռքը և բռնեց օձի պոչից, և այն գավազան դարձավ նրա ձեռքում, և կախարդներն այդպես արեցին իրենց գավազաններով,

և ամեն մեկը բռնեց իր օձի պոչից, և նրանք դարձան ձողեր, ինչպես սկզբում:
42 Եվ երբ նրանք դարձան գավազաններ, Ահարոնի գավազանը կլանեց նրանց գավազանները:
43 Երբ արքան այս բանը տեսավ, հրամայեց բերել Եգիպտոսի թագավորներին վերաբերող արձանագրությունների գիրքը, և նրանք բերեցին արձանագրությունների գիրքը՝ Եգիպտոսի թագավորների ժամանակագրությունները, որոնց մեջ Եգիպտոսի բոլոր կուռքերը. գրված էին, որովհետև մտածում էին այնտեղ գտնել Եհովայի անունը, բայց չգտան:
44 Փարավոնն ասաց Մովսեսին և Ահարոնին.
45 Իսկ խորհրդականներն ու իմաստունները պատասխանեցին թագավորին.
46 Փարավոնը դարձավ դեպի Մովսեսն ու Ահարոնը և ասաց նրանց.
47 Նրանք պատասխանեցին թագավորին և ասացին. որ նրանք ինձ ծառայեն:
48 Արդ, հիմա ուղարկիր մեզ, որ երեք օրով ճանապարհ գնանք անապատում և նրան զոհ մատուցենք, որովհետև Եգիպտոս մեր իջնելու օրերից նա մեր ձեռքից չի վերցրել ոչ ողջակեզ, ոչ զոհաբերություն, ոչ էլ զոհաբերություն: զոհ մատուցիր, և եթե չուղարկես մեզ, նրա բարկությունը կբորբոքվի քո դեմ, և նա Եգիպտոսին կհարվածի ժանտախտով կամ սրով:
49 Փարաւոնն ասաց նրանց. և նրանք ասացին նրան. «Նա ստեղծեց երկինքն ու երկիրը, ծովերն ու նրանց բոլոր ձկները, ստեղծեց լույսը, ստեղծեց խավարը, անձրև բերեց երկրի վրա և ջրեց այն, և խոտն ու խոտը բողբոջեց, նա ստեղծեց. մարդն ու գազանը, անտառի կենդանիները, երկնքի թռչունները և ծովի ձկները, և նրա բերանով են ապրում ու մեռնում:
50 Անշուշտ, նա ստեղծեց քեզ քո մոր արգանդում, և քո մեջ դրեց կյանքի շունչը, և մեծացրեց քեզ և դրեց քեզ Եգիպտոսի թագավորական գահի վրա, և նա կվերցնի քո շունչն ու հոգին քեզնից և կվերադարձնի քեզ գետնին, որտեղից. դու տարվել ես:
51 Թագավորի բարկությունը բորբոքվեց նրանց խոսքերի վրա, և նա ասաց նրանց. Բայց ազգերի բոլոր աստվածներից ո՞վ կարող է դա անել: իմ գետն իմն է, և ես այն ստեղծել եմ ինձ համար:
52 Եվ նա հեռացրեց նրանց իր մոտից, և նա հրամայեց Իսրայելի վրա աշխատել ավելի դաժան, քան երեկ և առաջ:
53 Մովսեսն ու Ահարոնը դուրս եկան թագավորի մոտից և տեսան իսրայելացիներին վատ վիճակում, որովհետև գործավարները չափազանց ծանրացրել էին իրենց աշխատանքը:
54 Մովսեսը վերադարձավ Տիրոջ մոտ և ասաց. Որովհետև այն պահից ի վեր, երբ ես եկա փարավոնի հետ խոսելու այն բանի համար, ինչի համար դու ինձ ուղարկեցիր, նա չափազանց վատ օգտագործեց Իսրայելի որդիներին:
55 Եվ Տերն ասաց Մովսեսին.
56 Մովսեսն ու Ահարոնը բնակվեցին Եգիպտոսում իրենց եղբայրների՝ Իսրայելի որդիների մեջ:
57 Իսկ Իսրայէլի որդիքը եգիպտացիները դառնացրին իրենց կեանքը այն ծանր աշխատանքով, որ պարտադրեցին նրանց:

ԳԼՈՒԽ 80

1 Եվ երկու տարվա վերջում Տերը դարձյալ ուղարկեց Մովսեսին փարավոնի մոտ՝ Իսրայելի որդիներին հանելու և Եգիպտոսի երկրից ուղարկելու համար:
2 Մովսեսը գնաց և եկավ փարավոնի տուն, և նա ասաց նրան Տիրոջ խոսքերը, որն ուղարկեց նրան, բայց փարավոնը չլսեց Տիրոջ ձայնը, և Աստված իր զորությունը Եգիպտոսում բարձրացրեց փարավոնի և նրա վրա. հպատակներին, և Աստված հարվածեց փարավոնին և նրա ժողովրդին շատ մեծ ու դաժան պատուհասներով:
3Եւ Տէրը Ահարոնի ձեռքով մարդ ուղարկեց եւ Եգիպտոսի բոլոր ջրերը արիւն դարձրեց իր բոլոր առուներով ու գետերով:
4 Եվ երբ մի եգիպտացի եկավ խմելու և ջուր հանելու, նա նայեց իր սափորին, և ահա ամբողջ ջուրը վերածվեց արյան. և երբ նա եկավ խմելու իր բաժակից, բաժակի ջուրը արյուն դարձավ:
5 Եվ երբ մի կին հունցեց իր խմորը և եփեց իր ուտելիքները, նրանց տեսքը վերածվեց արյան տեսքի:
6 Տէրը դարձեալ ուղարկեց ու նրանց բոլոր ջրերը գորտեր հանեց, եւ բոլոր գորտերը մտան եգիպտացիների տները:
7 Եվ երբ եգիպտացիները խմեցին, նրանց որովայնը լցվեց գորտերով, և նրանք պարեցին իրենց որովայնի մեջ, ինչպես պարում էին գետում:
8 Եվ նրանց ամբողջ խմելու ջուրը և եփելու ջուրը վերածվեցին գորտերի, ինչպես նաև, երբ նրանք պառկեցին իրենց անկողնում, իրենց քրտինքով գորտեր էին ծնվում:
9 Բայց այս ամենից Տիրոջ բարկությունը չհեռացավ նրանցից, և նրա ձեռքը մեկնեց բոլոր եգիպտացիների վրա, որպեսզի հարվածի նրանց ամեն ծանր պատուհասով:
10 Եվ նա ուղարկեց և հարվածեց նրանց փոշին ոջիլների, և ոջիլները Եգիպտոսում հասան երկրի վրա երկու կանգուն բարձրության:
11 Ցզերը նույնպես շատ էին, մարդկանց և գազանների մարմնում, Եգիպտոսի բոլոր բնակիչների մեջ, նաև թագավորի և թագուհու վրա Տերն ուղարկեց ոջիլները, և դա չափազանց վշտացրեց Եգիպտոսին ոջիլների պատճառով:
12 Այնուամենայնիվ, Տիրոջ բարկությունը չվերացավ, և նրա ձեռքը դեռևս մեկնված էր Եգիպտոսի վրա:
13Եւ Տէրը դաշտի բոլոր տեսակի գազաններ ուղարկեց Եգիպտոս, եւ նրանք եկան ու կործանեցին ամբողջ Եգիպտոսը, մարդ ու գազան, ծառերը, եւ այն բոլոր բաները, որ Եգիպտոսում էին:
14 Եվ Տերը ուղարկեց հրեղեն օձեր, կարիճներ, մկներ, աքիսներ, դոդոշներ և ուրիշների հետ, որոնք սողում էին փոշու մեջ:
15 Ճանճեր, եղջյուրներ, լուներ, բզիկներ և մժեղներ, ամեն մեկը իր տեսակին պես երամ է հավաքում:
16 Բոլոր սողուններն ու թեւավոր կենդանիները՝ ըստ իրենց տեսակի, եկան Եգիպտոս և խիստ վշտացրին եգիպտացիներին:
17 Եվ լուերն ու ճանճերը եկան եգիպտացիների աչքերի ու ականջների մեջ:
18 Եվ եղջյուրը եկավ նրանց վրա և քշեց նրանց, և նրանք այնտեղից դուրս եկան իրենց ներքին սենյակները, և նա հետապնդեց նրանց:

19Եւ երբ եգիպտացիները թաքնուեցին անասունների պարսից, դռները կողպեցին նրանց ետեւից, եւ Աստուած հրամայեց Սուլանութին, որ ծովում էր, բարձրանալ եւ գնալ Եգիպտոս:

20 Նա ուներ երկար բազուկներ՝ տասը կանգուն երկարությամբ մարդու կանգունից:

21 Եվ նա գնաց կտուրների վրա և բացեց ձողերն ու հատակը, կտրեց դրանք, և երկարեց իր թեւը դեպի տուն, հանեց կողպեքն ու պտուտակը և բացեց Եգիպտոսի տները:

22 Այնուհետև անասունների ոհմակը մտավ Եգիպտոսի տները, և անասունների երամը կործանեց եգիպտացիներին, և դա շատ վշտացրեց նրանց:

23 Այնուամենայնիվ, Տիրոջ բարկությունը չհեռացավ եգիպտացիներից, և նրա ձեռքը դեռ մեկնված էր նրանց վրա:

24 Եվ Աստված ուղարկեց ժանտախտը, և ժանտախտը տարածվեց Եգիպտոսում՝ ձիերի և էշերի, ուղտերի, արջառների, ոչխարների և մարդկանց մեջ:

25Եւ երբ եգիպտացիները առաւօտ կանուխ վեր կացան իրենց անասունները արօտավայր տանելու, իրենց բոլոր անասունները սատկած գտան:

26 Եգիպտացիների անասուններից միայն մեկ տասներորդն էր մնացել, իսկ Գեսեմում Իսրայելի անասուններից ոչ մեկը չսատկեց:

27 Եվ Աստված այրող բորբոքում ուղարկեց եգիպտացիների մարմնին, որը պատռեց նրանց մաշկը, և սա սաստիկ քոր դարձավ բոլոր եգիպտացիների մեջ՝ սկսած նրանց ոտքերի տակից մինչև նրանց գլխի պսակը:

28 Եվ նրանց մարմնի մեջ շատ թարախակալումներ կային, որոնց մարմինը կորավ, մինչև որ փտած ու նեխած դարձավ:

29 Այնուամենայնիվ, Տիրոջ բարկությունը չվերացավ, և նրա ձեռքը դեռ մեկնված էր ողջ Եգիպտոսի վրա:

30 Եվ Տերը շատ ուժեղ կարկուտ ուղարկեց, որը հարվածեց նրանց խաղողի որթերին, կոտրեց նրանց պտղատու ծառերը և չորացրեց դրանք, որ նրանք ընկան նրանց վրա:

31 Նաև ամեն կանաչ խոտ չորացավ և ոչնչացավ, որովհետև կարկուտի մեջ խառնված կրակ էր իջել, ուստի կարկուտն ու կրակը լափեցին ամեն ինչ:

32 Դրսում հայտնաբերված մարդիկ և գազանները զոհվեցին կրակի և կարկուտի կրակից, և բոլոր առյուծների ձագերը հյուծվեցին:

33 Եվ Տերը ուղարկեց ու Եգիպտոս բերեց բազմաթիվ մորեխներ՝ Չասել, Սալոմ, Չարգոլ և Չագոլե, մորեխներ՝ ամեն տեսակի մորեխներ, որոնք կուլ տվեցին այն ամենը, ինչ մնացել էր կարկուտը:

34 Այն ժամանակ եգիպտացիները ցնծացին մորեխների վրա, թեև նրանք կերան դաշտի բերքը, և առատորեն բռնեցին նրանց և աղեցին նրանց ուտելիքի համար:

35 Եվ Տերը դարձրեց ծովի հզոր քամին, որը տարավ բոլոր մորեխները, նույնիսկ աղիները, և նետեց նրանց Կարմիր ծովը. ոչ մի մորեխ չմնաց Եգիպտոսի սահմաններում:

36Եւ Աստուած խաւար ուղարկեց Եգիպտոսի վրայ, որ Եգիպտոսի ամբողջ երկիրը եւ Պատրոսը երեք օր խաւարեցին, այնպէս որ մարդ չտեսաւ իր ձեռքը, երբ այն հասցրեց իր բերանը:

37 Այդ ժամանակ մեռան իսրայելացիներից շատերը, ովքեր ապստամբել էին Տիրոջ դեմ և չլսեցին Մովսեսին ու Ահարոնին և չհավատացին նրանց, որ Աստված ուղարկել էր նրանց:

38 Եվ ով ասաց. «Մենք Եգիպտոսից դուրս չենք գա, որ սովից չկործենք ամայի անապատում, և ով չլսի Մովսեսի ձայնը»:

39Եւ Տէրը խաւարի երեք օրերում նորանց պատուհասեց, եւ իսրայէլացիները նորանց թաղեցին այն օրերին, առանց եգիպտացիների իմանալու կամ նրանցով ուրախանալու:

40 Եվ Եգիպտոսում երեք օր խավարը շատ մեծ էր, և ցանկացած մարդ, ով կանգնած էր, երբ խավարը եկավ, մնաց իր տեղում, և նա, ով նստած էր, մնաց նստած, իսկ նա, ով պառկած էր, շարունակում էր պառկել նույն վիճակում. իսկ նա, ով քայլում էր, նստած մնաց գետնին նույն տեղում. և այս բանը պատահեց բոլոր եգիպտացիներին, մինչև որ խավարն անցավ:

41 Եվ խավարի օրերն անցան, և Տերը ուղարկեց Մովսեսին և Ահարոնին Իսրայելի որդիների մոտ՝ ասելով. «Տոնեցե՛ք ձեր տոնը և կատարե՛ք ձեր Պասեքը, որովհետև ահա ես գիշերվա կեսին գալիս եմ բոլոր եգիպտացիների մեջ և կանեմ. Զարկե՛ք նրանց բոլոր անդրանիկներին՝ մարդու անդրանիկից մինչև գազանի առաջնեկը, և երբ տեսնեմ ձեր Պասեքը, կանցնեմ ձեր վրայով:

42 Իսրայէլի որդիքն արեցին այն ամէնը, ինչ Տէրը պատուիրել էր Մովսէսին ու Ահարոնին, այնպէս էլ արեցին այն գիշերը:

43 Եվ եղավ այնպես, որ կեսգիշերին Տերը դուրս եկավ Եգիպտոսի մեջ և կոտորեց եգիպտացիների բոլոր անդրանիկներին՝ մարդու անդրանիկից մինչև գազանի առաջնեկը:

44 Եվ փարավոնը գիշերը վեր կացավ ինքն ու իր բոլոր ծառաներն ու բոլոր եգիպտացիները, և այդ գիշեր Եգիպտոսում մեծ աղաղակ լսվեց, որովհետև չկար մի տուն, որտեղ դիակ չլիներ:

45 Նաև Եգիպտոսի անդրանիկների նմանությունները, որոնք փորագրված էին նրանց տների պարիսպների վրա, ոչնչացվեցին և գետնին ընկան:

46 Նույնիսկ նրանց անդրանիկների ոսկորները, որոնք մինչ այդ սատկել էին, և ում նրանք թաղել էին իրենց տներում, այդ գիշեր Եգիպտոսի շները վեր հանեցին և քարշ տվեցին եգիպտացիների առաջ և գցեցին նրանց առաջ:

47 Եվ բոլոր եգիպտացիները տեսան այս չարիքը, որը հանկարծակի հայտնվեց իրենց վրա, և բոլոր եգիպտացիները բարձր ձայնով աղաղակեցին:

48Եւ Եգիպտոսի բոլոր տոհմերը լաց եղան այդ գիշեր, իւրաքանչիւրն իր որդւոյն եւ իւրաքանչիւրն իր աղջկան համար, որ առաջինն էր, եւ այդ գիշեր Եգիպտոսի աղմուկը հեռաւոր լսուեց:

49 Փարավոնի դուստր Բաթիան այդ գիշեր թագավորի հետ դուրս եկավ՝ փնտրելու Մովսեսին ու Ահարոնին իրենց տներում, և նրանք գտան նրանց իրենց տներում, ովքեր ուտում էին, խմում և ուրախանում ողջ Իսրայելի հետ:

50 Բաթիան ասաց Մովսեսին. «Սա՞ է այն բարիքի վարձատրությունը, որ արեցի քեզ, որ մեծացրել ու երկարացրել եմ քեզ, և դու այս չարիքը բերեցիր ինձ և իմ հոր տան վրա»:

51 Մովսեսն ասաց նրան. մի՞թե նրանցից որևէ մեկից քեզ չարիք է բաժին հասել: նրանցից մեկն ազդե՞լ է քեզ վրա: և նա ասաց.

52 Մովսեսն ասաց նրան. «Թեև դու առաջինն ես քո մորը, բայց չես մեռնի, և Եգիպտոսի մեջ քեզ չարիք չի հասնի»:

53 Նա ասաց. «Ի՞նչ օգուտ ունեմ ինձ, երբ տեսնում եմ թագավորին, իմ եղբորը և նրա ամբողջ տանն ու հպատակներին այս չարիքի մեջ, որոնց անդրանիկները կորչում են Եգիպտոսի բոլոր առաջնեկների հետ»:

54 Մովսեսը նրան ասաց.

55 Եգիպտացիների թագավոր փարավոնը մոտեցավ Մովսեսին, Ահարոնին և իսրայելացիներից մի քանիսին, որոնք այնտեղ էին, և նա աղոթեց նրանց ու ասաց.

56 Վեր կաց և վերցրու քո եղբայրներին՝ Իսրայելի բոլոր որդիներին, որոնք երկրում են, իրենց ոչխարներով, արջառներով և նրանց բոլոր պատկանողներին, նրանք ոչինչ չեն թողնի, միայն աղոթիր ինձ համար քո Տեր Աստծուն:

57 Մովսեսն ասաց փարավոնին. «Ահա թեև դու քո մոր առաջնեկն ես, բայց մի՛ վախեցիր, որովհետև չես մեռնի, որովհետև Տերը հրամայել է, որ դու ապրես, որպեսզի ցույց տա քեզ իր մեծ զորությունն ու ձգված բազուկը»:

58 Փարաւոնը հրամայեց իսրայէլացիներին ուղարկել, եւ բոլոր եգիպտացիները զօրացան նրանց ուղարկելու համար, որովհետեւ ասում էին. «Մենք բոլորս կորչում ենք»:

59 Եվ բոլոր եգիպտացիները իսրայելացիներին ուղարկեցին մեծ հարստությամբ, ոչխարներով, արջառներով և թանկարժեք իրերով, համաձայն Տիրոջ երդման՝ նրա և մեր Հոր Աբրահամի միջև:

60 Եւ իսրայէլացիները գիշերով ուշացրին դուրս գալը, եւ երբ եգիպտացիները եկան նրանց մօտ՝ նրանց դուրս բերելու, նրանք ասացին նրանց.

61 Եվ Իսրայելի որդիները եգիպտացիներից խնդրեցին արծաթե անոթներ, ոսկյա անոթներ և հանդերձներ, և Իսրայելի որդիները մերկացրին եգիպտացիներին:

62 Եվ Մովսեսը շտապեց, վեր կացավ և գնաց Եգիպտոսի գետը և այնտեղից հանեց Հովսեփի դագաղը և տարավ իր հետ:

63 Իսրայէլի որդիներն ալ մեծացուցին, իւրաքանչիւրը իր հօր դագաղը, եւ իւրաքանչիւրը իր ցեղի դագաղը:

ԳԼՈՒԽ 81

1 Իսրայէլի որդիքը վեց հարիւր հազար ոտքով գնաց Ռամեսէսից Սոկքոթ, բացի փոքրերից ու նրանց կանանցից:

2 Անոնց հետ խառն բազմութիւն մը ելաւ, հօտեր ու նախիրներ, նոյնիսկ շատ անասուններ:

3 Իսրայէլի որդիներուն պանդխտութիւնը, որոնք ծանր աշխատանքով կը բնակին Եգիպտոսի երկրին մէջ, երկու հարիւր տասը տարի եղաւ:

4 Եվ երկու հարյուր տասը տարվա վերջում Տերը զորեղ ձեռքով հանեց Իսրայելի որդիներին Եգիպտոսից:

5 Իսրայէլի որդիները Եգիպտոսէն, Գեսէնէն ու Ռամեսէէն ճամբայ ելան ու առաջին ամսուան տասնհինգերորդ օրը բանակ դրին Սոքքոթի մէջ:

6 Եգիպտացիները թաղեցին իրենց բոլոր առաջնեկներին, որոնց Տերը սպանել էր, և բոլոր եգիպտացիները երեք օր թաղեցին իրենց սպանվածներին:

7 Իսրայէլի որդիները գնացին Սոկքոթից ու բանակ դրեցին Եթոմում, անապատի ծայրում:

8 Եգիպտացիները իրենց անդրանիկներին թաղելուց հետո երրորդ օրը շատ մարդիկ վեր կացան Եգիպտոսից և գնացին Իսրայելի ետևից՝ նրանց Եգիպտոս վերադառնալու համար, որովհետև նրանք զղջացին, որ իսրայելացիներին ճանապարհեցին իրենց ստրկությունից:

9 Մի մարդ ասաց իր մերձավորին. «Մովսեսն ու Ահարոնը խոսեցին փարավոնի հետ՝ ասելով.

10 Արդ, եկեք առավոտ կանուխ վեր կենանք և նրանց վերադարձնենք, և եթե նրանք մեզ հետ Եգիպտոս վերադառնան իրենց տերերի մոտ, այն ժամանակ մենք կիմանանք, որ նրանց մեջ հավատ կա, բայց եթե նրանք չվերադառնան: , ապա մենք կկռվենք նրանց հետ և կստիպենք նրանց վերադառնալ մեծ զորությամբ և ուժեղ ձեռքով:

11 Փարաւոնի բոլոր ազնուականները առաւօտեան վեր կացան՝ իրենց հետ շուրջ եօթը հարիւր հազար մարդ, եւ այդ օրը Եգիպտոսից դուրս ելան ու եկան այն տեղը, ուր Իսրայէլի որդիներն էին:

12 Եվ բոլոր եգիպտացիները տեսան, և ահա Մովսեսը, Աhարոնը և Իսրայելի բոլոր որդիները նստած էին Փի-Աիրոթի առաջ և ուտում, խմում և տոնում էին Տիրոջ տոնը:

13 Բոլոր եգիպտացիներն ասացին Իսրայելի որդիներին.

14 Ուրեմն այսօր հինգ օր է, ինչ գնացել ես, ինչո՞ւ չես վերադառնում քո տերերի մոտ:

15 Մովսեսն ու Աhարոնը պատասխանեցին նրանց՝ ասելով. «Որովհետև մեր Տեր Աստվածը վկայեց մեր մասին՝ ասելով. «Դուք այլևս չեք վերադառնա Եգիպտոս, այլ մենք կվերադառնանք մի երկիր, որտեղ կաթ ու մեղր է hոսում, ինչպես որ մեր Տեր Աստվածն էր. երդվել ենք մեր նախնիներին տալ մեզ:

16Եւ երբ Եգիպտոսի մեծամեծները տեսան, որ իսրայէլացիները չլսեցին իրենց՝ Եգիպտոս վերադառնալու համար, կապուեցին Իսրայէլի հետ պատերազմելու:

17 Եվ Տերը զորացրեց Իսրայելի որդիների սրտերը եգիպտացիների վրա, որ նրանք դաժան ծեծի ենթարկեցին նրանց, և կռիվը դաժան եղավ եգիպտացիների վրա, և բոլոր եգիպտացիները փախան Իսրայելի որդիների առաջից, քանի որ նրանցից շատերը կործանվեցին: Իսրայելի ձեռքով:

18 Եվ փարավոնի մեծամեծները գնացին Եգիպտոս և ասացին փարավոնին, ասելով.

19 Փարավոնը լսեց այս բանը, և նրա և իր բոլոր հպատակների սրտերը շրջվեցին Իսրայելի դեմ, և նրանք զղջացին, որ ուղարկել են Իսրայելին. և բոլոր եգիպտացիները խորհուրդ տվեցին փարավոնին հետապնդել Իսրայելի որդիներին, որպեսզի նրանք վերադառնան իրենց բեռներին:

20 Ամեն մեկն իր եղբորն ասաց.

21 Եվ Տերը զորացրեց բոլոր եգիպտացիների սրտերը, որ հետապնդեն իսրայելացիներին, քանի որ Տերը կամեցավ եգիպտացիներին տապալել Կարմիր ծովում:

22 Փարավոնը վեր կացավ, ամրացրեց իր կառքը, և հրամայեց բոլոր եգիպտացիներին հավաքվել, և ոչ մի մարդ չմնաց, բացի փոքրերից ու կանանցից:

23 Եվ բոլոր եգիպտացիները փարավոնի հետ դուրս եկան Իսրայելի որդիներին հետապնդելու համար, և

Եգիպտոսի բանակը չափազանց մեծ և ծանր ճամբար էր՝ մոտ տասը հարյուր հազար մարդ:

24 Այս բանակատեղի ամբողջ բանակը գնաց և հետապնդեց Իսրայելի որդիներին, որպեսզի նրանց վերադարձնեն Եգիպտոս, և նրանք հասան նրանց՝ բանակատեղի դնելով Կարմիր ծովի մոտ:

25 Իսրայէլի որդիները բարձրացրին իրենց աչքերը, եւ տեսան, որ բոլոր եգիպտացիները հետապնդում էին իրենց, եւ իսրայէլացիները խիստ սարսափեցին նրանց վրայից, եւ Իսրայէլի որդիները աղաղակեցին Տիրոջը:

26 Եգիպտացիների պատճառով Իսրայելի որդիները բաժանվեցին չորս խմբի, և նրանք բաժանվեցին իրենց կարծիքներով, քանի որ վախենում էին եգիպտացիներից, և Մովսեսը խոսեց նրանցից յուրաքանչյուրի հետ:

27 Առաջին խումբը Ռուբենի, Շմավոնի և Իսաքարի որդիներից էր, և նրանք որոշեցին իրենց ծովը նետել, քանի որ շատ էին վախենում եգիպտացիներից:

28 Մովսեսը նրանց ասաց.

29 Երկրորդ խումբը Զաբուղոնի, Բենիամինի և Նեփթաղիմի որդիներից էր, և նրանք որոշեցին եգիպտացիների հետ վերադառնալ Եգիպտոս:

30 Մովսեսը նրանց ասաց.

31 Երրորդ խումբը Հուդայի ու Հովսեփի որդիներից էր, և նրանք որոշեցին ընդառաջ գնալ եգիպտացիներին՝ նրանց հետ կռվելու:

32 Մովսեսը նրանց ասաց.

33 Չորրորդ բաժինը Ղևիի, Գադի և Ասերի որդիներից էր, և նրանք որոշեցին գնալ եգիպտացիների մեջ՝ նրանց շփոթեցնելու համար, և Մովսեսը նրանց ասաց. Տե՛ր, որ փրկի քեզ նրանց ձեռքից:

34 Դրանից հետո Մովսեսը վեր կացավ ժողովրդի միջից և աղոթեց Տիրոջը և ասաց.

35 Ո՜վ ամբողջ երկրի Տէ՛ր Աստուած, փրկի՛ր հիմա քո ժողովրդին, որին դու հանեցիր Եգիպտոսից, եւ թող եգիպտացիները չպարծենան, որ զօրութիւնն ու զօրութիւնը իրենցն են:

36 Տէրն ասաց Մովսէսին. խոսիր Իսրայելի որդիների հետ, որ նրանք գնան, և դու ձգիր քո գավազանը ծովի վրա և բաժանիր այն, և Իսրայելի որդիները կանցնեն դրա միջով:

37 Մովսեսն այդպես էլ արեց, և իր գավազանը բարձրացրեց ծովի վրա և բաժանեց այն:

38 Եվ ծովի ջրերը բաժանվեցին տասներկու մասի, և Իսրայելի որդիներն անցան ոտքով՝ կոշիկներով, ինչպես որ մարդն անցնում էր պատրաստված ճանապարհով:

39Եւ Տէրը իսրայէլացիներին յայտնեց իր հրաշքները Եգիպտոսում ու ծովում Մովսէսի ու Ահարոնի ձեռքով:

40 Եվ երբ Իսրայելի որդիները մտան ծովը, եգիպտացիները եկան նրանց հետևից, և ծովի ջրերը վերսկսվեցին նրանց վրա, և նրանք բոլորը խորտակվեցին ջրի մեջ, և ոչ մի մարդ չմնաց, բացի փարավոնից, որը շնորհակալություն հայտնեց նրանց. Տեր և հավատաց նրան, ուստի Տերը չկործանեց նրան այն ժամանակ եգիպտացիների հետ:

41 Եվ Տերը հրամայեց հրեշտակին վերցնել նրան եգիպտացիների միջից, որը նետեց նրան Նինվե երկրի վրա, և նա երկար ժամանակ թագավորեց նրա վրա:

42 Եվ այդ օրը Տերը փրկեց Իսրայելին Եգիպտոսի ձեռքից, և Իսրայելի բոլոր որդիները տեսան, որ եգիպտացիները կործանվել են, և նրանք տեսան Տիրոջ մեծ ձեռքը, ինչ նա արել էր Եգիպտոսում և ծովում:

43 Այն ժամանակ Մովսեսն ու Իսրայելի որդիները այս երգը երգեցին Տիրոջը այն օրը, երբ Տերը եգիպտացիներին տապալեց նրանց առաջ:

44 Եւ ամբողջ Իսրայէլը միահամուռ երգում էր՝ ասելով. ահա դա գրված է Աստծո օրենքի գրքում.

45 Դրանից հետո Իսրայելի որդիները գնացին իրենց ճանապարհը և բանակ դրեցին Մարայում, և Տերը իսրայելացիներին կանոններ և դատավճիռներ տվեց Մարայի այդ վայրում, և Տերը հրամայեց Իսրայելի որդիներին գնալ իր բոլոր ճանապարհներով. ծառայել նրան:

46 Նրանք Մարայից ճանապարհ ընկան և եկան Ելիմ, և Ելիմում տասներկու ջրաղբյուր և յոթանասուն խուրմա կային, և երեխաները ճամբար դրեցին այնտեղ՝ ջրերի մոտ:

47 Եվ նրանք Ելիմից ճանապարհ ընկան և եկան Սին անապատը Եգիպտոսից մեկնելուց հետո երկրորդ ամսվա տասնհինգերորդ օրը:

48 Այն ժամանակ Տէրը մանանան տուեց Իսրայէլի որդկանց ուտելու, եւ Տէրը երկնքից կերակուր տեղաց իսրայէլացիների համար օր օրի:

49 Եւ իսրայէլացիները քառասուն տարի մանանան կերան՝ անապատում եղած բոլոր օրերը, մինչեւ որ եկան Քանանի երկիրը՝ այն ժառանգելու:

50 Նրանք Սին անապատից ելան և բանակ դրեցին Ալուշում:

51 Նրանք Ալուշից ելան ու Ռափիդիմում բանակ դրեցին:

52 Երբ իսրայէլացիները Ռափիդիմում էին, Ելիփազի որդի Ամաղէկը՝ Սոփոյի եղբայր Եսաւի որդի Եղիփազը, եկաւ Իսրայէլի հետ պատերազմելու:

53 Նա իր հետ բերեց ութ հարյուր հազար մարդ՝ մոգեր ու հմայողներ, և նա պատրաստվեց պատերազմի Իսրայելի հետ Ռաֆիդիմում:

54 Եվ նրանք մեծ ու դաժան պատերազմ մղեցին Իսրայելի դեմ, և Տերը Ամաղեկին ու նրա ժողովրդին մատնեց Մովսեսի ու Իսրայելի որդիների ձեռքը և Նունի որդի Հեսուի ձեռքը, որը Եփրաթացի ծառան էր: Մովսեսը.

55 Եւ իսրայէլացիները սրի բերանով հարուածեցին Ամաղէկին ու նրա ժողովրդին, բայց պատերազմը շատ դաժան եղաւ իսրայէլացիների վրայ:

56 Եվ Տերն ասաց Մովսեսին. Գաս Քանանի երկիրը, ամաղէկի յիշատակը բոլորովին պիտի ջնջես երկնքի տակից:

57 Եվ Մովսեսն այդպես էլ արեց, և վերցրեց գիրքը և դրա վրա գրեց այս խոսքերը՝ ասելով.

58 Հիշիր, թե ինչ արեց քեզ Ամաղեկը ճանապարհին, երբ դու դուրս էիր գալիս Եգիպտոսից:

59 Ով հանդիպեց քեզ ճանապարհին և հարվածեց քո թիկունքին, նույնիսկ նրանց, ովքեր թուլացել էին քո հետևից, երբ դու ուշաթափ ու հոգնած էիր:

60 Ուստի այն ժամանակ, երբ քո Տեր Աստվածը քեզ հանգստություն տա շրջակայքում գտնվող քո բոլոր թշնամիներից այն երկրում, որը քո Տեր Աստվածը տալիս է քեզ որպես ժառանգություն, որպեսզի տիրես այն, դու կջնջես Ամաղեկի հիշատակը տակից: դրախտ, դու չես մոռանա այն:

61 Եվ այն թագավորը, որը կխղճա Ամաղեկին, կամ նրա հիշատակին կամ նրա սերնդին, ահա ես դա

կպահանջեմ նրանից, և ես նրան կվերացնեմ իր ժողովրդի միջից:
62 Եվ Մովսեսը գրեց այս բոլոր բաները մի գրքում, և նա պատվիրեց Իսրայելի որդիներին վերաբերվել այս բոլոր հարցերին:

ԳԼՈՒԽ 82

1 Իսրայելի որդիները Ռափիդիմից ելան ու բանակ դրեցին Սինայի անապատում Եգիպտոսից դուրս գալու երրորդ ամսում:
2 Այդ ժամանակ Մովսեսի սկեսրայր Ռագուելը՝ մադիանացին, եկավ իր դստեր՝ Սեփորայի և նրա երկու որդիների հետ, որովհետև նա լսել էր Տիրոջ հրաշքների մասին, որ նա արել էր Իսրայելի հետ, որ նա ազատել էր նրանց: Եգիպտոսի ձեռքը.
3 Ռագուէլը Մովսէսի մօտ եկաւ անապատը, ուր նա բանակատեղի էր, ուր Աստուծոյ լեռն էր:
4 Մովսեսը մեծ պատվով դուրս եկավ իր աներոջը դիմավորելու, և ամբողջ Իսրայելը նրա հետ էր:
5 Ռագուէլն ու իր որդիները շատ օրեր մնացին իսրայէլացիների մէջ, եւ Ռագուէլն այդ օրից ճանաչեց Տիրոջը:
6 Իսրայելի որդիների Եգիպտոսից հեռանալուց երրորդ ամսում, վեցերորդ օրը, Տերը Իսրայելին տվեց տասը պատվիրանները Սինա լեռան վրա:
7 Եւ ամբողջ Իսրայէլը լսեց այս բոլոր պատուիրանները, եւ ամբողջ Իսրայէլը շատ ուրախացաւ Տիրոջով այն օրը:
8 Եվ Տիրոջ փառքը հանգչեց Սինա լեռան վրա, և նա կանչեց Մովսեսին, և Մովսեսը եկավ ամպի մեջ և բարձրացավ լեռը:
9 Մովսեսը լեռան վրա էր քառասուն օր ու քառասուն գիշեր. նա հաց չկերավ և ջուր չխմեց, և Տերը նրան սովորեցրեց օրենքներն ու դատավճիռները, որպեսզի սովորեցնի Իսրայելի որդիներին:
10 Եվ Տերը գրեց տասը պատվիրանները, որոնք պատվիրել էր Իսրայելի որդիներին, երկու քարե տախտակների վրա, որոնք նա տվեց Մովսեսին, որպեսզի պատվիրի Իսրայելի որդիներին:
11 Եվ քառասուն օրվա և քառասուն գիշերների վերջում, երբ Տերը ավարտեց խոսել Մովսեսի հետ Սինա լեռան վրա, այն ժամանակ Տերը Մովսեսին տվեց քարե տախտակները՝ գրված Աստծո մատով:
12 Երբ իսրայէլացիները տեսան, որ Մովսեսը ուշանում է լեռից իջնել, հավաքվեցին Ահարոնի շուրջը և ասացին.
13 Արդ, վեր կաց, մեզ համար մի աստված շինիր, որը կգնա մեր առջևից, որպեսզի չմեռնենք:
14 Ահարոնը շատ վախեցավ ժողովրդից և հրամայեց, որ իրեն ոսկի բերեն, և նա ժողովրդի համար ձուլած հորթ դարձրեց:
15 Տէրն ասաց Մովսէսին, դեռ սարից իջած.
16 Նրանք իրենց համար ձուլածոյ հորթ են պատրաստել և խոնարհվել են նրա առաջ, ուստի հիմա թողեք ինձ, որպեսզի ես բնաջնջեմ նրանց երկրից, որովհետև նրանք խստաշունչ ժողովուրդ են:
17 Եվ Մովսեսը աղաչեց Տիրոջ երեսը, և նա աղոթեց Տիրոջը ժողովրդի համար հորթի համար, որը նրանք պատրաստեցին, և նա դրանից հետո իջավ լեռից և նրա ձեռքում կային երկու քարե տախտակներ, որոնք Աստված ուներ. նրան հրամայեց իսրայելացիներին:
18 Երբ Մովսեսը մոտեցավ բանակատեղին և տեսավ այն հորթը, որը ժողովուրդը պատրաստել էր, Մովսեսի բարկությունը բորբոքվեց, և նա կոտրեց տախտակները լեռան տակ:
19 Մովսէսը եկաւ բանակատեղի, վերցրեց հորթը, այրեց այն կրակով, աղաց, մինչև որ փոշի դառնար, այն ցրեց ջրի վրա և տուեց իսրայէլացիներին խմելու:
20 Ժողովուրդը իրար սրերով մեռավ՝ հորթը պատրաստած մոտ երեք հազար մարդ:
21 Եվ հաջորդ օրը Մովսեսն ասաց ժողովրդին.
22 Մովսեսը դարձյալ բարձրացավ Տիրոջ մոտ, և նա մնաց Տիրոջ մոտ քառասուն օր և քառասուն գիշեր:
23 Եվ քառասուն օրվա ընթացքում Մովսեսը աղաչեց Տիրոջը Իսրայելի որդիների համար, և Տերը լսեց Մովսեսի աղոթքը, և Տերը աղաչեց նրան Իսրայելի համար:
24 Այն ատեն Տէրը խօսեց Մովսէսի հետ, որ երկու քարէ տախտակներ փորէ եւ զանոնք Տէրոջը մօտ բերէ, որ անոնց վրայ գրէ տասը պատուիրանները:
25 Մովսեսն այդպես էլ արեց, և նա իջավ, կտրեց երկու տախտակները և բարձրացավ Սինա լեռը Տիրոջ մոտ, և Տերը տախտակների վրա գրեց տասը պատվիրանները:
26 Մովսեսը դեռ քառասուն օր ու քառասուն գիշեր մնաց Տիրոջ մոտ, և Տերը նրան հրահանգեց կանոններ ու դատավճիռներ, որ դրանք փոխանցի Իսրայելին:
27 Եվ Տերը պատվիրեց նրան Իսրայելի որդիների համար, որ նրանք սրբարան սարքեն Տիրոջ համար, որպեսզի նրա անունը հանգչի այնտեղ, և Տերը ցույց տվեց նրան սրբարանի նմանությունը և նրա բոլոր սպասքի նմանությունը:
28 Քառասուն օրվա վերջում Մովսեսն իջավ լեռից, և երկու տախտակները նրա ձեռքին էին:
29Եւ Մովսէսը եկաւ Իսրայէլի որդկանց մօտ ու Տիրոջ բոլոր խօսքերը խօսեց նորանց, եւ նորանց սովորեցրեց օրէնքները, օրէնքներն ու դատաստանները, որ Տէրն էր սովորեցրել իրեն:
30 Մովսէսն իսրայէլացիներին ասաց Տիրոջ խօսքը, որ իր համար սրբարան շինուի Իսրայէլի որդկանց մէջ բնակուելու համար:
31 Ժողովուրդը մեծապէս ուրախացաւ այն բոլոր բարի համար, որ Տէրը Մովսէսի միջոցով ըսել էր իրենց, եւ ասացին.
32 Ժողովուրդը մեկ մարդու պես վեր կացավ և առատաձեռն ընծաներ մատուցեց Տիրոջ սրբարանը, և յուրաքանչյուրը Տիրոջ ընծան բերեց սրբարանի աշխատանքի և նրա ամբողջ ծառայության համար:
33 Իսրայելի բոլոր որդիքը իւրաքանչիւրին բերեցին այն ամէնը, ինչ գտնուում էր իր ունեցուածքից՝ Տիրոջ սրբարանի աշխատանքների համար՝ ոսկի, արծաթ, պղինձ, եւ սրբարանի համար պիտանի ամէն ինչ:
34 Եվ բոլոր իմաստունները, ովքեր զբաղվում էին գործով, եկան և շինեցին Տիրոջ սրբարանը, ըստ այն ամենի, ինչ Տերը պատվիրել էր, յուրաքանչյուրն այն գործի մեջ, որով զբաղվել էր: և սրտով բոլոր իմաստունները շինեցին սրբարանը, դրա կահույքն ու բոլոր սպասքը սուրբ ծառայության համար, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել Մովսեսին:
35 Խորանի սրբարանի աշխատանքը ավարտվեց հինգ ամսվա վերջում, և Իսրայելի որդիներն արեցին այն ամենը, ինչ Տերը պատվիրել էր Մովսեսին:

36 Մովսեսի մոտ բերեցին սրբավայրն ու դրա ամբողջ գույքը. Ինչպէս այն պատկերը, որ Տէրը ցույց տուեց Մովսէսին, այնպէս արեցին Իսրայէլի որդիները:

37 Եվ Մովսեսը տեսավ գործը, և ահա նրանք արեցին այն, ինչպես Տերն էր պատվիրել իրեն, ուստի Մովսեսը օրհնեց նրանց:

ԳԼՈՒԽ 83

1 Եվ տասներկուերորդ ամսում՝ ամսի քսաներեքերորդ օրը, Մովսեսը վերցրեց Ահարոնին ու նրա որդիներին, նրանց հանդերձները հագցրեց, օծեց նրանց և արեց նրանց, ինչպես Տերն էր պատվիրել իրեն, և Մովսեսը մեծացրեց. այն բոլոր ընծաները, որ Տէրը պատուիրեց նրան այդ օրը:

2 Այնուհետև Մովսեսը վերցրեց Ահարոնին ու նրա որդիներին և ասաց նրանց.

3 Ահարոնն ու նրա որդիներն արեցին այն ամենը, ինչ Տերը պատվիրել էր իրենց Մովսեսի միջոցով, և նրանք յոթ օր մնացին խորանի դռան մոտ:

4 Եվ ութերորդ օրը՝ առաջին ամսվա առաջին օրը՝ իսրայելացիների Եգիպտոսից հեռանալուց հետո երկրորդ տարում, Մովսեսը կանգնեցրեց սրբարանը, և Մովսեսը դրեց խորանի ամբողջ կահույքն ու սրբարանի ամբողջ գույքը. , և նա արեց այն ամենը, ինչ Տերը պատվիրել էր իրեն:

5 Մովսեսը կանչեց Ահարոնին ու նրա որդիներին, և նրանք ողջակեզ ու մեղքի պատարագ բերեցին իրենց և Իսրայելի որդիների համար, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել Մովսեսին:

6 Այդ օրը Ահարոնի երկու որդիները՝ Նադաբը և Աբիհուն, տարան մի տարօրինակ կրակ և բերեցին այն Տիրոջ առջև, որը նրանց չէր պատվիրել: այդ օրը:

7 Այն օրը, երբ Մովսեսը ավարտեց սրբարանի կառուցումը, Իսրայելի որդիների իշխանները սկսեցին իրենց ընծաները բերել Տիրոջը զոհասեղանի նվիրատվության համար:

8 Նրանք բերեցին իրենց ընծաները յուրաքանչյուր իշխանի համար մեկ օր, մեկ իշխան ամեն օր տասներկու օր:

9 Եվ այն բոլոր ընծաները, որ նրանք բերեցին, յուրաքանչյուրն իր ժամանակներում, մեկ արծաթյա լիցքավորիչ՝ հարյուր երեսուն սիկղ կշռող, մեկ արծաթյա սկահ՝ յոթանասուն սիկղ սրբարանի սիկղից հետո, երկուսն էլ լիքը նուրբ ալյուրով, յուղով խառնված: մսի ընծան.

10 Մեկ գդալ՝ տասը սիկղ ոսկի կշռող, լի խունկով:

11 Մեկ մատղաշ ցուլ, մեկ խոյ, մեկ տարեկան գառ ողջակեզի համար:

12 Եվ մեկ նոխազ՝ մեղքի պատարագի համար:

13 Եւ խաղաղութեան զոհի համար երկու արջառ, հինգ խոյ, հինգ նոխազ, հինգ տարեկան գառ:

14 Այսպես էին անում Իսրայելի տասներկու իշխաններն ամեն օր՝ յուրաքանչյուրն իր ժամանակներում:

15 Սրանից հետո՝ ամսվա տասներեքերորդ օրը, Մովսեսը հրամայեց Իսրայելի որդիներին պահել Պասեքը:

16 Իսրայէլի որդիները զատիկը կատարեցին իր ժամանակին՝ ամսուան տասնչորսերորդ օրը, ինչպէս Տէրն էր պատուիրել Մովսէսին, Իսրայէլի որդիներն էլ արեցին:

17 Եվ երկրորդ ամսում՝ դրա առաջին օրը, Տերը խոսեց Մովսեսի հետ՝ ասելով.

18 Թվարկի՛ր Իսրայելի որդիների բոլոր արուների գլուխները՝ քսան տարեկանից բարձր, դու և քո եղբայր Ահարոնը և Իսրայելի տասներկու իշխանները:

19 Մովսեսն այդպես էլ արեց, և Ահարոնը եկավ Իսրայելի տասներկու իշխանների հետ, և նրանք հաշվեցին Իսրայելի որդիներին Սինայի անապատում:

20 Իսրայէլի որդիներուն թիւը ըստ իրենց հայրերուն՝ քսան տարեկանէն վեր՝ վեց հարիւր երեք հազար հինգ հարիւր յիսուն էր:

21 Բայց Ղեւիի որդիները չհամարուեցան իրենց եղբայրներուն՝ Իսրայէլի որդիներուն մէջ:

22 Իսրայէլի որդիներուն բոլոր արուներուն թիւը մէկ ամսականէն վեր՝ քսաներկու հազար երկու հարիւր յոթանասուներեք:

23 Ղեւիի որդիների թիւը մէկ ամսականից վեր՝ քսաներկու հազար էր:

24 Մովսեսը քահանաներին ու ղևտացիներին դրեց յուրաքանչյուրին իր ծառայության և իր բեռի վրա՝ ծառայելու խորանի սրբարանը, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել Մովսեսին:

25 Եվ ամսի քսաներորդ օրը ամպը հեռացվեց վկայության խորանից:

26 Այն ժամանակ Իսրայելի որդիները շարունակեցին իրենց ճանապարհը Սինայի անապատից և երեք օր տեւեցին, և ամպը կանգնեց Փառանի անապատի վրա: Այնտեղ Տիրոջ բարկությունը բորբոքվեց Իսրայելի դեմ, որովհետև նրանք բարկացրել էին Տիրոջը՝ խնդրելով նրան միս, որ ուտեն:

27 Եվ Տերը լսեց նրանց ձայնը և նրանց միս տվեց, որը նրանք կերան մեկ ամսվա ընթացքում:

28 Բայց դրանից հետո Տիրոջ բարկությունը բորբոքվեց նրանց վրա, և նա մեծ կոտորածով հարվածեց նրանց, և նրանք այնտեղ թաղվեցին այդ տեղում:

29 Իսրայէլի որդիքը այդ վայրը կոչեցին Քեբրոթ Հատաաւա, քանի որ այնտեղ թաղեցին այն մարդկանց, ովքեր ցանկանում էին միս:

30 Նրանք մեկնեցին Քեբրոթ Հաթավայից և բանակ դրեցին Ասերոթում, որը Փառանի անապատում է:

31 Եվ մինչ Իսրայելի որդիները Ասերոթում էին, Տիրոջ բարկությունը բորբոքվեց Մարիամի դեմ Մովսեսի պատճառով, և նա դարձավ բորոտ՝ ձյան պես սպիտակ:

32 Եւ նա եօթը օր բանտից դուրս մնաց, մինչեւ որ իր բորոտութիւնից յետոյ դարձեալ ընդունուեցաւ:

33 Իսրայէլի որդիքը յետոյ մեկնեցին Ասերոթից եւ բանակատեղի դրեցին Փառանի անապատի ծայրում:

34 Այդ ժամանակ Տերը խոսեց Մովսեսի հետ, որ Իսրայելի որդիներից տասներկու մարդ ուղարկի, մեկ մարդ՝ մի ցեղ, որ գնան Քանանի երկիրը հետազոտելու:

35 Եվ Մովսեսը ուղարկեց տասներկու մարդկանց, և նրանք եկան Քանանի երկիրը՝ փնտրելու և հետազոտելու այն, և ուսումնասիրեցին ամբողջ երկիրը Սին անապատից մինչև Ռեքոբ, երբ դու հասնում ես Քամոթ:

36 Եվ քառասուն օրվա վերջում նրանք եկան Մովսեսի և Ահարոնի մոտ, և նրանք ասացին նրան, ինչպես դա կար իրենց սրտում, և մարդկանցից տասը չար լուր բերեցին Իսրայելի որդիներին այն երկրի մասին, որը նրանք ուսումնասիրել էին. «Մեզ համար ավելի լավ է

վերադառնալ Եգիպտոս, քան գնալ այս երկիրը, մի երկիր, որը սպառում է իր բնակիչներին»:
37 Բայց Նավեի որդի Հեսուն և Հեփունեի որդի Քաղեբը, որոնք այդ երկիրը հետազոտողներից էին, ասացին. «Երկիրը շատ լավն է»:
38 Եթէ Տէրը կամենայ մեզմով, նա մեզ այս երկիրը կբերի ու կտա մեզ, որովհետև դա մի երկիր է, որտեղ կաթ ու մեղր է հոսում:
39 Բայց իսրայէլացիները չլսեցին անոնց, եւ անոնք լսեցին այն տասը մարդոց խօսքերը, որոնք երկրի մասին չար լուրը հաղորդեցին:
40Եւ Տէրը լսեց Իսրայէլի որդկանց տրտունջը, բարկանալով երդուեց ասելով.
41 Անշուշտ, այս ամբարիշտ սերնդից ոչ մի մարդ չի տեսնի երկիրը քսան տարեկանից վեր, բացի Հեփունեի որդի Քաղեբից և Նավեի որդի Հեսուից:
42 Բայց անշուշտ, այս ամբարիշտ սերունդը կկորչի այս անապատում, և նրանց երեխաները կգան երկիրը և կտիրեն այն: Տիրոջ բարկութիւնը բորբոքուեց Իսրայէլի դէմ, եւ նա նրանց քառասուն տարի թափառեց անապատում, մինչեւ այդ ամբարիշտ սերնդի վերջը, քանի որ նրանք չհետեւեցին Տիրոջը:
43 Ժողովուրդը երկար ժամանակ բնակվեց Փառանի անապատում, և նրանք հետո գնացին անապատ Կարմիր ծովի ճանապարհով:

ԳԼՈՒԽ 84

1 Այդ ժամանակ Ղեւիի որդի Կեաթի որդի Յետցերի որդի Կորխը վերցրեց իսրայելացիներից շատ մարդկանց, և նրանք վեր կացան և վիճեցին Մովսեսի, Ահարոնի և ամբողջ ժողովի հետ:
2 Տէրը բարկացաւ անոնց վրայ, եւ երկիրը բացաւ իր բերանը եւ կուլ տուաւ զանոնք՝ իրենց տներով, իրենց բոլոր պատկանողներով, եւ Կորխին պատկանող բոլոր մարդիկով:
3 Դրանից հետո Աստված ժողովրդին երկար ժամանակ ստիպեց շրջել Սեիր լեռան ճանապարհով:
4 Այն ժամանակ Տերն ասաց Մովսեսին. Սեիր լեռը՝ որպես Եսավի ժառանգություն:
5 Դրա համար Եսավի որդիները նախկինում կռվեցին Սեիրի որդիների դեմ, և Տերը Սեիրի որդիներին մատնեց Եսավի որդիների ձեռքը և կործանեց նրանց նրանց առաջից, և Եսավի որդիները բնակվեցին նրանց մեջ: մինչև այսօր:
6 Ուստի Եհովան ասաց Իսրայելի որդիներին. «Մի՛ պատերազմեք ձեր եղբայր Եսավի որդիների դեմ, որովհետև նրանց երկրում ոչինչ ձեզ չի պատկանում, այլ դուք կարող եք նրանցից ուտելիք գնել փողով և ուտել այն, և կարող եք նրանցից ջուր գնել: փողի համար և խմեք այն:
7 Իսրայէլի որդիքն արեցին Տիրոջ խօսքի համաձայն:
8 Իսրայէլի որդիները շրջեցին անապատը, երկար ժամանակ շրջելով Սինա լերան ճանապարհով, եւ Եսաւի որդիներին չդիպան, եւ նրանք տասնինը տարի մնացին այդ տարածքում:
9 Այդ ժամանակ մեռավ Քիթիմի որդիների լատինոս թագավորը, իր թագավորության քառասունհինգերորդ տարում, որը Իսրայելի որդիների Եգիպտոսից հեռանալու տասնչորսերորդ տարին է:
10 Նրան թաղեցին իր տեղում, որը նա կառուցել էր իր համար Քեթիմ երկրում, և Աբիմնասը նրա փոխարեն թագավորեց երեսունութ տարի:
11 Եւ Իսրայէլի որդիքն անցան Եսաւի որդկանց սահմանը այն օրերին՝ տասնինը տարուայ վերջում, եւ նրանք եկան ու անցան Մովաբի անապատի ճանապարհը:
12 Տէրն ասաց Մովսէսին.
13 Իսրայէլի որդիները տասնինը տարի անցան Մովաբի անապատի ճանապարհով, բայց չպատերազմեցին նրանց դէմ:
14 Իսրայելի որդիների Եգիպտոսից հեռանալու երեսունվեցերորդ տարում Տերը հարվածեց Ամորհացիների թագավոր Սեհոնի սիրտը, և նա պատերազմ մղեց և դուրս եկավ պատերազմելու Մովաբի որդիների դեմ:
15Եւ Սեհոնը պատգամաբերներ ուղարկեց Եգիպտոսի թագաւորի խորհրդական Բաղաամի որդի Յանէասի որդի Բեորին, եւ նրա որդի Բաղաամի մօտ՝ անիծելու Մովաբին, որպէսզի այն մատնուի Սեհոնի ձեռքը:
16 Եվ պատգամաբերները գնացին ու Միջագետքի Փեթորից բերեցին Յանեասի որդի Բեորին և նրա որդի Բաղաամին, ուստի Բեորն ու նրա որդի Բաղաամը եկան Սեհոն քաղաքը և անիծեցին Մովաբին ու նրանց թագավորին Սեհոնի թագավորի առաջ: Ամորհացիներ.
17 Ուստի Սեհոնն իր ամբողջ զորքով դուրս եկավ, գնաց Մովաբ, կռվեց նրանց դեմ, և նրանց հնազանդեցրեց, և Տերը նրանց մատնեց նրա ձեռքը, և Սեհոնը սպանեց Մովաբի թագավորին:
18 Սեհոնը պատերազմի ժամանակ գրավեց Մովաբի բոլոր քաղաքները. Նա նույնպես վերցրեց Եսեբոնը նրանցից, քանի որ Եսեբոնը Մովաբի քաղաքներից մեկն էր, և Սեհոնն իր իշխաններին և իր ազնվականներին դրեց Եսեբոնում, և Եսեբոնն այդ օրերին Սեհոնինն էր:
19 Ուստի առակախոսները՝ Բեորն ու նրա որդի Բաղաամն այս խոսքերն ասացին՝ ասելով.
20 Վա՛յ քեզ Մովաբ. դու կորած ես, ո՛վ Կեմոշի ժողովուրդ: ահա այն գրված է Աստծո օրենքի գրքի վրա:
21 Եվ երբ Սեհոնը գրավեց Մովաբը, նա պահապաններ դրեց այն քաղաքներում, որոնք նա վերցրել էր Մովաբից, և Մովաբի որդիների մի զգալի մասը պատերազմի ժամանակ ընկավ Սեհոնի ձեռքը, և նա մեծ գերեվարեց նրանց՝ որդիներին և նրանց: դուստրերը, և նա սպանեց նրանց թագավորին. Ուստի Սեհոնը վերադարձավ իր երկիրը:
22 Սեհոնը բազմաթիվ արծաթ ու ոսկի նվերներ տվեց Բեորին ու նրա որդի Բաղաամին, և նա արձակեց նրանց, և նրանք գնացին Միջագետք՝ իրենց տունն ու երկիրը:
23 Այն ժամանակ Իսրայելի բոլոր որդիներն անցան Մովաբի անապատի ճանապարհից և վերադարձան ու շրջապատեցին Եդոմի անապատը:
24 Այսպիսով, ամբողջ ժողովը եկավ Սին անապատը քառասուներորդ տարվա առաջին ամսին, երբ նրանք դուրս էին եկել Եգիպտոսից, և Իսրայելի որդիները բնակվեցին այնտեղ Կադեսում, Սին անապատում, և Մարիամը մեռավ այնտեղ, և նրան թաղեցին այնտեղ: .
25 Այն ժամանակ Մովսեսը պատգամաբերներ ուղարկեց Եդոմի Ադադ թագավորի մոտ՝ ասելով.

«Այսպես է ասում քո եղբայր Իսրայելը. մենք կքայլենք թագավորի ճանապարհով:

26 Եդոմն ասաց նրան. «Իմ երկրով չես անցնի, և Եդոմը հզոր ժողովրդի հետ ընդառաջ գնաց Իսրայելի որդիներին»:

27 Եսաւի որդիները չուզեցին իսրայէլացիներին իրենց երկրի վրայով անցնել, ուստի իսրայէլացիները հեռացան նրանցից ու չպատերազմեցին նրանց դէմ:

28 Որովհետև մինչ այդ Տերը պատվիրել էր Իսրայելի որդիներին՝ ասելով. «Մի՛ կռվեք Եսավի որդիների դեմ, ուստի իսրայելացիները հեռացան նրանցից և չկռվեցին նրանց դեմ»:

29 Եւ իսրայէլացիները գնացին Կադէսից, եւ ամբողջ ժողովուրդը հասաւ Հոր լեռը:

30 Այդ ժամանակ Տերն ասաց Մովսեսին. «Ասա քո եղբորը՝ Ահարոնին, որ նա այնտեղ մեռնի, որովհետև նա չի գա այն երկիրը, որը ես տվել եմ Իսրայելի որդիներին»:

31 Ահարոնը Տիրոջ հրամանով բարձրացավ Հոր լեռը քառասուներորդ տարում, հինգերորդ ամսում՝ ամսվա առաջին օրը:

32 Ահարոնը հարյուր քսաներեք տարեկան էր, երբ մեռավ Հոր լեռան վրա:

ԳԼՈՒԽ 85

1 Քանանացի Արադ արքան, որ բնակվում էր հարավում, լսեց, որ իսրայելացիները եկել են լրտեսների ճանապարհով, և իր զորքերը դասավորեց, որ կռվեն իսրայելացիների դեմ:

2 Եւ իսրայէլացիները շատ վախեցան նրանից, քանի որ նա մեծ ու ծանր բանակ ունէր, ուստի Իսրայէլի որդիները որոշեցին վերադառնալ Եգիպտոս:

3 Իսրայէլի որդիքը երեք օրուայ ճանապարհով ետ դարձան մինչեւ Մասերաթ Բենի Յակոնը, որովհետեւ Արադ թագաւորի պատճառով խիստ վախեցան:

4 Իսրայէլի որդիները չուզեցին վերադառնալ իրենց տեղերը, ուստի երեսուն օր մնացին Բենի Յակոնում:

5 Երբ Ղևիի որդիները տեսան, որ Իսրայելի որդիները հետ չեն գնալու, նախանձեցին հանուն Տիրոջ, և վեր կացան և կռվեցին իսրայելացիների դեմ՝ իրենց եղբայրների դեմ, և նրանցից մի մեծ մարմին սպանեցին և ստիպեցին. նրանք հետ դառնան իրենց տեղը՝ Հոր լեռը:

6 Երբ նրանք վերադարձան, Արադ թագավորը դեռևս իր զորքին հրամայել էր իսրայելացիների դեմ պատերազմի համար:

7 Իսրայէլն ուխտ արեց՝ ասելով.

8Եւ Տէրը լսեց Իսրայէլի ձայնը, եւ նա Քանանացիներին մատնեց նրանց ձեռքը, եւ նա բոլորովին կործանեց նրանց ու նրանց քաղաքները, եւ այդ տեղի անունը դրեց Հորմա:

9 Իսրայէլի որդիքը ճանապարհ ընկան Հոր լեռից և բանակատեղի դրեցին Օբոթում, ճանապարհ ընկան Օբոթից և բանակատեղի դրեցին Իջե-Աբարիմում, Մովաբի սահմաններում:

10 Իսրայէլի որդիները մարդ ուղարկեցին Մովաբ՝ ասելով. «Թո՛յլ տուր քո երկրի միջով անցնենք մեր տեղը, բայց Մովաբի որդիները թույլ չտային, որ իսրայէլացիները անցնեն իրենց երկրի միջով, որովհետև Մովաբի որդիները շատ էին վախենում, որ չլինի. Իսրայէլի որդիները անոնց հետ պիտի վարուէին այնպէս, ինչպէս ըրած էր իրենց ամորհացիներուն Սեհոն թագաւորը, որ գրաւած էր անոնց երկիրը եւ անոնցմէ շատեր սպաննած:

11 Ուստի Մովաբը թույլ չտվեց, որ իսրայելացիներն անցնեն իր երկրի միջով, և Տերը հրամայեց Իսրայելի որդիներին՝ ասելով, որ նրանք չպետք է պատերազմեն Մովաբի դեմ, ուստի իսրայելացիները հեռացան Մովաբից:

12 Իսրայելի որդիները գնացին Մովաբի սահմանից և եկան Առնոնի այն կողմը, Մովաբի սահմանը, Մովաբի և Ամորհացիների միջև, և բանակատեղի դրեցին Ամորհացիների թագավոր Սեհոնի սահմաններում. Կեդեմոթի անապատը:

13 Իսրայելի որդիները պատգամաբերներ ուղարկեցին ամորհացիների Սեհոնի թագավորի մոտ՝ ասելով.

14 Եկեք անցնենք քո երկրի միջով, մենք չենք շրջվի դեպի դաշտեր և ոչ էլ խաղողի այգիներ, մենք կգնանք թագավորի ճանապարհով, մինչև որ անցնենք քո սահմանը, բայց Սեհոնը թույլ չտվեց, որ իսրայելացիներն անցնեն:

15 Ուստի Սեհոնը հավաքեց ամբողջ ամորհացիներին և գնաց անապատ՝ ընդառաջ իսրայելացիներին, և նա պատերազմեց Իսրայելի դեմ Յահազում:

16 Տէրը ամորհացիների Սեհոն թագաւորին մատնեց իսրայէլացիների ձեռքը, եւ Իսրայէլը սրի բերանով հարուածեց Սեհոնի բոլոր ժողովրդին եւ վրէժխնդիր եղաւ Մովաբի դատից:

17 Եվ Իսրայելի որդիները տիրեցին Սեհոնի երկրին՝ Արամից մինչև Հաբուկ, Ամմոնի որդիներին, և նրանք վերցրին քաղաքների ողջ ավարը:

18 Իսրայէլը գրաւեց այս բոլոր քաղաքները, եւ Իսրայէլը բնակուեց Ամորհացիների բոլոր քաղաքներում:

19 Եվ բոլոր Իսրայելի որդիները որոշեցին պատերազմել Ամմոնի որդիների դեմ և գրավել նրանց երկիրը:

20 Տէրն ասաց Իսրայէլի որդկանց. և չկռվեց Ամմոնի որդիների դեմ:

21 Իսրայէլի որդիները դարձան ու Բասանի ճանապարհով ելան Բասանի թագաւորի Օգի երկիրը: շատ ուժեղ ուժ ամորհացիների ժողովրդից:

22 Բասանի Օգ թագավորը շատ հզոր մարդ էր, բայց նրա որդի Նաարոնը չափազանց հզոր էր, նույնիսկ ավելի ուժեղ, քան նա:

23 Եվ Օգն իր սրտում ասաց.

24 Եվ Օգը բարձրացավ Յահազ լեռը և վերցրեց այնտեղից մի մեծ քար, որի երկարությունը երեք պարսա էր, և դրեց այն իր գլխին և որոշեց այն գցել Իսրայելի որդիների ճամբարի վրա, որպեսզի հարվածի բոլոր իսրայելացիներին: այդ քարով:

25 Եվ Տիրոջ հրեշտակը եկավ և խոցեց քարը Ոգի գլխին, և այն քարն ընկավ Ոգի պարանոցի վրա, իսկ Օգն ընկավ գետնին նրա պարանոցի քարի ծանրության պատճառով:

26 Այն ժամանակ Տերն ասաց Իսրայելի որդիներին. «Մի՛ վախեցեք նրանից, որովհետև ես նրան և նրա ամբողջ ժողովրդին և նրա ամբողջ երկիրը ձեր ձեռքն եմ տվել, և դուք նրա հետ այնպես կանեք, ինչպես արեցիք Սեհոնի հետ»:

27 Մովսէսը իսրայէլացիների սակաւաթիւ որդկանց հետ իջաւ նրա մօտ, իսկ Մովսէսը փայտով հարվածեց Օգին նրա ոտքերի կոճերին ու սպանեց նրան:

28 Իսրայէլի որդիները յետոյ հետապնդեցին Ոգի որդիներին ու նրա ամբողջ ժողովրդին, եւ նրանք ծեծեցին ու կոտորեցին նրանց, մինչեւ որ նրանցից մնացորդ չմնաց:
29 Այնուհետև Մովսեսը Իսրայելի որդիներից մի քանիսին ուղարկեց՝ լրտեսելու Ցազերին, քանի որ Հազերը շատ հայտնի քաղաք էր:
30 Հետախույզները գնացին Ցազեր և ուսումնասիրեցին այն, և հետախույզները ապավինեցին Տիրոջը և կռվեցին Ցազերի մարդկանց դեմ:
31 Այս մարդիկ վերցրին Ցազերն ու նրա գյուղերը, և Տերը նրանց ձեռքը մատնեց, և նրանք դուրս հանեցին այնտեղ գտնվող ամորհացիներին:
32 Իսրայէլի որդիները առան ամորհացիների երկու թագաւորների երկիրը՝ վաթսուն քաղաքները, որոնք Յորդանանի միւս կողմում էին, Առնոնի հեղեղատից մինչեւ Հերման լեռը:
33 Իսրայէլի որդիները ճամբայ ելան ու եկան Մովաբի դաշտը, որ Յորդանանի այս կողմն է՝ Երիքովի մօտ:
34 Մովաբի որդիները լսեցին այն բոլոր չարիքները, որ Իսրայելի որդիներն արել էին ամորհացիների երկու թագավորների՝ Սեհոնի և Ոգի հասցեին, ուստի Մովաբի բոլոր մարդիկ շատ վախեցան իսրայելացիներից:
35 Մովաբի երեցներն ասացին. Ահա ամորհացիների երկու թագավորները՝ Սեհոնն ու Օգը, որոնք ավելի զորեղ էին, քան երկրի բոլոր թագավորները, չկարողացան կանգնել Իսրայելի որդիների դեմ:
36 Անշուշտ, նրանք մինչ այժմ մեզ պատգամ ուղարկեցին, որ իրենց ճանապարհին անցնենք մեր երկրի միջով, և մենք նրանց չարչարանք չենք տա, հիմա նրանք իրենց ծանր սրերով կշրջվեն մեզ վրա և կկործանեն մեզ: Մովաբը նեղուեց իսրայէլացիների պատճառով, եւ նրանք շատ վախեցան նրանցից, եւ միասին խորհուրդ արեցին, թէ ինչ է անելու իսրայէլացիների հետ:
37 Մովաբի ծերերը որոշեցին և վերցրին իրենց մարդկանցից մեկին՝ մովաբացի Սեփորի որդի Բաղակին, և այդ ժամանակ նրան թագավոր դրեցին իրենց վրա, իսկ Բաղակը շատ իմաստուն մարդ էր:
38 Մովաբի ծերերը վեր կացան և ուղարկեցին մադիամի որդիների մոտ, որ հաշտություն կնքեն նրանց հետ, որովհետև այդ օրերին մեծ պատերազմ ու թշնամություն էր եղել Մովաբի և Մադիամի միջև՝ Եդոմի թագավոր Բադադի որդի Ադադի օրերից սկսած: Ով կոտորեց Մադիանին Մովաբի դաշտում մինչև այս օրերը:
39 Մովաբի որդիները մարդ ուղարկեցին Մադիամի որդիների մոտ, և նրանք հաշտություն կնքեցին նրանց հետ, և Մադիամի ծերերը եկան Մովաբի երկիրը՝ հաշտություն կնքելու Մադիամի որդիների համար:
40 Մովաբի երեցները Մադիամի երեցների հետ խորհուրդ տվեցին, թե ինչ անել, որ փրկեն իրենց կյանքը Իսրայելից:
41 Մովաբի բոլոր որդիներն ասացին Մադիանի երեցներին. «Այժմ Իսրայելի որդիները լիզում են մեր շուրջը եղած բոլորը, ինչպես որ եզն է լիզում դաշտի խոտը, որովհետև այդպես արեցին երկու թագավորների հետ: ամորհացիները, որոնք մեզնից ուժեղ են:
42 Մադիամի ծերերն ասացին Մովաբին. որդի Միջագետքից, և եկան ու քեզ հայհոյեցին. դրա համար Սեհոնի ձեռքը հաղթեց ձեզ, և նա գրավեց ձեր երկիրը:
43 Արդ, հիմա քեզ էլ ուղարկիր նրա որդի Բաղաամի մոտ, քանի որ նա դեռ մնում է իր երկրում, և տուր նրան իր վարձը, որպեսզի նա գա ու անիծի բոլոր այն ժողովրդին, որոնցից դու վախենում ես: Մովաբի ծերերը լսեցին այս բանը, և հաճելի եղան նրանց ուղարկել Բեորի որդի Բաղաամի մոտ:
44 Մովաբի թագավոր Սեփփորի որդի Բաղակը պատգամաբերներ ուղարկեց Բաղաամի մոտ՝ ասելով.
45 Ահա մի ժողովուրդ է դուրս եկել Եգիպտոսից, ահա նրանք ծածկում են երկրի երեսը և մնում են իմ դեմ:
46 Արդ, հիմա արի և անիծիր այս ժողովրդին ինձ համար, որովհետև նրանք չափազանց հզոր են ինձ համար, գուցե ես հաղթեմ նրանց դեմ կռվելու և նրանց դուրս հանելու համար, քանի որ լսել եմ, որ նա, ում դու օրհնում ես, օրհնված է, և ում դու անիծում ես, անիծված է: .
47 Ուստի Բաղակի պատգամաբերները գնացին Բաղաամի մոտ և բերեցին Բաղաամին, որ անիծեն ժողովրդին, որ կռվեն Մովաբի դեմ:
48 Եւ Բաղաամը եկաւ Բաղակի մօտ՝ Իսրայէլին անիծելու, եւ Տէրն ասաց Բաղաամին.
49 Բաղակն օր օրի Բաղաամին հորդորում էր, որ անիծի Իսրայելին, բայց Բաղաամը չլսեց Բաղակին՝ Տիրոջ խոսքի համար, որ նա ասել էր Բաղաամին:
50 Երբ Բաղակը տեսավ, որ Բաղաամը չի կատարում իր ցանկությունը, վեր կացավ և գնաց տուն, և Բաղաամը նույնպես վերադարձավ իր երկիրը և այնտեղից գնաց Մադիան:
51 Իսրայէլի որդիքը ճամբայ ելան Մովաբի դաշտէն եւ բանակատեղի դրին Յորդանանի մօտ՝ Բեթհեսիմոթէն մինչեւ Աբէլ-Սիտիմ՝ Մովաբի դաշտերու ծայրին:
52 Երբ իսրայէլացիները բնակուեցին Սատիմի դաշտում, սկսեցին պոռնկանալ Մովաբի աղջիկների հետ:
53 Իսրայէլի որդիքը մօտեցան Մովաբին, եւ Մովաբի որդիքը իրենց վրանները խփեցին Իսրայէլի որդկանց բանակի դիմաց:
54 Մովաբի որդիները վախեցան Իսրայելի որդիներից, և Մովաբի որդիները վերցրին իրենց բոլոր աղջիկներին ու նրանց կանանց, որոնք գեղեցիկ ու գեղեցիկ տեսք ունեն, և նրանց հագցրին ոսկի, արծաթ և թանկարժեք զգեստներ:
55 Մովաբացիները այդ կանանց նստեցրին իրենց վրանների դռան մոտ, որպեսզի իսրայելացիները տեսնեն նրանց և դառնան իրենց մոտ և չկռվեն Մովաբի դեմ:
56 Մովաբի բոլոր որդիներն այս բանն արեցին Իսրայելի որդիների հետ, և յուրաքանչյուրն իր կնոջն ու աղջկան դրեց իր վրանի դռան մոտ, և Իսրայելի բոլոր որդիները տեսան Մովաբի որդիների և նրանց որդիների գործողությունները. Իսրայէլը դարձաւ դէպի Մովաբի աղջիկները, փափագեց նրանց, եւ նրանք գնացին նրանց մօտ:
57 Եվ եղավ այնպես, որ երբ մի եբրայեցի մոտեցավ Մովաբի վրանի դուռը, և տեսավ Մովաբի մի աղջկան և իր սրտում խնդրեց նրան, և նրա հետ խոսեց վրանի դռան մոտ այն, ինչ նա ուզում էր, մինչ նրանք. Երբ միասին խոսում էին, վրանի մարդիկ դուրս էին գալիս և եբրայեցու հետ խոսում էին այսպես.

58 Անշուշտ դուք գիտեք, որ մենք եղբայրներ ենք, մենք բոլորս Ղովտի և նրա եղբոր՝ Աբրահամի հետնորդներն ենք, ուրեմն դուք մեզ հետ չեք մնա, և ինչո՞ւ չեք ուտում մեր հացն ու մեր զոհը:
59 Եվ երբ Մովաբի որդիներն այսպիսով հեղեղեցին նրան իրենց խոսքերով և գայթակղեցին նրան իրենց շողոքորթ խոսքերով, նստեցին նրան վրանում և եփեցին ու զոհ մատուցեցին նրա համար, և նա կերավ նրանց զոհաբերությունից և նրանց հացից:
60 Այնուհետև նրան գինի տվեցին, և նա խմեց և արբեցավ, և նրա առաջ դրեցին մի գեղեցիկ աղջիկ, և նա արեց նրա հետ այնպես, ինչպես ցանկանում էր, որովհետև չգիտեր, թե ինչ է անում, քանի որ առատորեն գինի էր խմել:
61 Այսպես արեցին Մովաբի որդիները Իսրայելի մոտ՝ Սատիմի դաշտում, և այդ պատճառով Տիրոջ բարկությունը բորբոքվեց Իսրայելի դեմ, և նա ժանտախտ ուղարկեց նրանց մեջ, և իսրայելացիներից քսան հոգի մահացան: - չորս հազար մարդ:
62 Շմաւոնի որդիներից մի մարդ կար, որի անունը Զամրի էր, Սալուի որդի, որ կապուեցաւ մադիանացի Քոսբիի հետ՝ Մադիամի թագաւոր Սուրի աղջկան, Իսրայէլի բոլոր որդկանց աչքին:
63 Ահարոն քահանայի որդի Եղազարի որդի Փինեասը տեսավ Զիմրիի արած այս չար բանը, վերցրեց նիզակը և վեր կացավ և գնաց նրանց հետևից, խոցեց նրանց երկուսին և սպանեց, և ժանտախտը դադարեց. Իսրայելի որդիները.

ԳԼՈՒԽ 86

1 Այն ժամանակ ժանտախտից հետո Տերն ասաց Մովսեսին և Ահարոն քահանայի որդի Եղազերին՝ ասելով.
2 Թվարկե՛ք իսրայելացիների ամբողջ համայնքի ղեկավարները՝ քսան տարեկանից բարձր, բոլոր նրանք, ովքեր դուրս են եկել բանակում:
3 Մովսեսն ու Եղազարը հաշվեցին Իսրայելի որդիներին՝ ըստ իրենց տոհմերի, և ամբողջ Իսրայելի թիվը յոթ հարյուր հազար յոթ հարյուր երեսուն էր:
4 Եվ Ղեւիի որդիների թիվը՝ մեկ ամսականից բարձր, քսաներեք հազար էր, և նրանց մեջ Սինայի անապատում Մովսեսի և Ահարոնի կողմից հաշվառվածներից ոչ ոք չկար:
5 Որովհետև Տերն ասել էր նրանց, որ նրանք կմեռնեն անապատում, և նրանք բոլորը մահացան, և նրանցից ոչ ոք չմնաց, բացի Հեփունեի որդի Քաղեբից և Նավեի որդի Հեսուից:
6 Եվ դրանից հետո էր, որ Տերն ասաց Մովսեսին. Ասա Իսրայելի որդիներին, որ վրեժխնդիր լինեն Մադիանից իրենց եղբայրների՝ Իսրայելի որդիների գործի համար:
7 Մովսեսն այդպես էլ արեց, և Իսրայելի որդիներն իրենց միջից ընտրեցին տասներկու հազար տղամարդու՝ հազարը մեկ ցեղին, և գնացին Մադիան:
8 Իսրայէլի որդիները պատերազմեցին Մադիամի դէմ, եւ բոլոր արուներին սպանեցին, նաեւ Մադիամի հինգ իշխաններին, իսկ Բէորի որդի Բաղաամին սրով սպանեցին:
9 Իսրայէլի որդիքը գերի տարան մադիամի կիները՝ իրենց մանուկներով, անասուններով ու իրենց բոլոր պատկանողներով:
10 Նրանք վերցրին ամբողջ ավարն ու ողջ ավարը և տարան Մովսեսի մոտ, իսկ Եղազարը՝ Մովաբի դաշտերը:
11 Մովսեսն ու Եղազարը և ժողովի բոլոր իշխանները ուրախությամբ դուրս եկան նրանց ընդառաջ:
12 Նրանք բաժանեցին Մադիամի ամբողջ ավարը, և Իսրայելի որդիները վրեժխնդիր եղան Մադիանից իրենց եղբայրների՝ Իսրայելի որդիների համար:

ԳԼՈՒԽ 87

1 Այն ժամանակ Տերն ասաց Մովսեսին. «Ահա քո օրերը մոտենում են ավարտին, վերցրու քո ծառայի Նանեի որդի Հեսուին և դրիր նրան խորանում, և ես կպատվիրեմ նրան, և Մովսեսն այդպես էլ արեց:
2 Եվ Տերը հայտնվեց խորանում՝ ամպի սյունի մեջ, և ամպի սյունը կանգնած էր խորանի մուտքի մոտ:
3 Տէրը Նաւէի որդի Յեսուին հրամայեց ու նրան ասաց.
4 Մովսեսն ասաց Հեսուին. «Զորացի՛ր և քաջի՛ր, որովհետև Իսրայելի որդիներին երկիրը ժառանգելու ես, և Տերը քեզ հետ կլինի, քեզ չի թողնի և չի լքի քեզ, մի՛ վախեցիր և մի՛ հուսահատվիր»:
5 Մովսեսը կանչեց բոլոր Իսրայելի որդիներին և ասաց նրանց.
6 Արդ, հիմա պահիր այս օրենքի բոլոր խոսքերը և քայլիր քո Տեր Աստծո ճանապարհով, մի՛ շեղվիր այն ճանապարհից, որը Տերը պատվիրել է քեզ՝ ո՛չ աջ, ո՛չ ձախ:
7 Մովսեսը ուսուցանեց Իսրայելի որդիներին կանոններ, դատավճիռներ ու օրենքներ, որ անեն երկրում, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել իրեն:
8 Եվ նա սովորեցրեց նրանց Տիրոջ ճանապարհն ու նրա օրենքները. ահա դրանք գրված են Աստծո օրենքի գրքի վրա, որը նա տվել է Իսրայելի որդիներին Մովսեսի ձեռքով:
9 Մովսեսը վերջացրեց իսրայելացիներին պատվիրել, և Տերն ասաց նրան.
10 Մովսեսը գնաց, ինչպես որ Տերը պատվիրել էր իրեն, և մեռավ այնտեղ՝ Մովաբի երկրում՝ Տիրոջ հրամանով, Եգիպտոսի երկրից դուրս եկած իսրայելացիների քառասուներորդ տարում:
11 Իսրայելի որդիները Մովաբի դաշտերում երեսուն օր լաց եղան Մովսեսի համար, և լրացան Մովսեսի համար լացի ու սուգի օրերը:

ԳԼՈՒԽ 88

1 Մովսեսի մահից հետո էր, որ Տերն ասաց Նավեի որդի Հեսուին՝ ասելով.
2 Վեր կաց և անցիր Հորդանանը այն երկիրը, որը ես տվել եմ Իսրայելի որդիներին, և դու Իսրայելի որդիներին ժառանգություն կդարձնես երկիրը:
3 Ամեն տեղ, որի վրա կքայլի քո ոտքերի ներբանը, քո սահմանը կլինի՝ Լիբանանի անապատից մինչև մեծ գետը, Փերաթ գետը:
4 Ոչ ոք քո դեմ չի կանգնի քո կյանքի բոլոր օրերին. ինչպես ես Մովսեսի հետ էի, այնպես էլ քեզ հետ կլինեմ, միայն ուժեղ եղիր և քաջ եղիր, որ պահես բոլոր այն օրենքը, որ Մովսեսը պատվիրել է քեզ, ճանապարհից մի՛ շեղվիր ո՛չ աջ, ո՛չ ձախ, որպեսզի հաջողակ լինես: այն ամենի մեջ, ինչ դու անում ես:

5 Յեսուն հրամայեց Իսրայէլի սպասաւորներին՝ ասելով. «Անցէ՛ք բանակատեղիով, հրամայի՛ր ժողովրդին՝ ասելով.

6 Իսրայէլի որդիներուն սպասաւորները այդպէս ըրին, ու ժողովուրդին պատուիրեցին, ու Յեսուի հրամայածը կատարեցին:

7 Եվ Հեսուն երկու մարդ ուղարկեց՝ Երիքովի երկիրը լրտեսելու համար, և մարդիկ գնացին ու լրտեսեցին Երիքովը:

8 Յոթ օրվա վերջում նրանք եկան Հեսուի մոտ՝ ճամբարում և ասացին նրան.

9 Դրանից հետո Հեսուն առավոտից վեր կացավ և ամբողջ Իսրայելը նրա հետ միասին գնաց Սատիմից, և Հեսուն և ամբողջ Իսրայելը նրա հետ անցան Հորդանանով: Հեսուն ութսուներկու տարեկան էր, երբ Իսրայելի հետ անցավ Հորդանանը:

10 Ժողովուրդը Յորդանանէն ելաւ առաջին ամսուան տասներորդ օրը, եւ բանակատեղի դրաւ Գաղգաղա՝ Երիքովի արեւելեան անկիւնը:

11 Իսրայէլի որդիները Զատիկը կատարեցին Գաղգաղայում, Երիքովի դաշտերում, ամսի տասնչորսերորդ օրը, ինչպէս գրուած է Մովսէսի օրէնքում:

12 Պասեքի հաջորդ օրը մանանան դադարեց, և Իսրայելի որդիների համար այլևս մանանա չկար, և նրանք կերան Քանանի երկրի բերքից:

13Եւ Երիքովը բոլորովին փակուեցաւ Իսրայէլի որդկանց դէմ, ոչ ոք դուրս չեկաւ կամ մտաւ:

14 Եվ երկրորդ ամսում՝ ամսվա առաջին օրը, Տերն ասաց Հեսուին. և քո բոլոր մարտիկներն ամեն օր մեկ անգամ կշրջեն քաղաքը, այդպես էլ վեց օր անես:

15 Քահանաները փողերի վրա պիտի փչեն, և երբ դուք լսեք փողի ձայնը, ամբողջ ժողովուրդը մեծ աղաղակ կբարձրացնի, որ քաղաքի պարիսպները քանդվեն: ամբողջ ժողովուրդը ամեն մեկն իր հակառակորդի դեմ դուրս կգա:

16 Եվ Հեսուն արեց այն ամենը, ինչ Տերը պատվիրել էր իրեն:

17 Եօթներորդ օրը եօթն անգամ շրջեցին քաղաքը, եւ քահանաները փողեր հնչեցրին:

18 Եվ յոթերորդ փուլի ժամանակ Հեսուն ասաց ժողովրդին.

19 Միայն քաղաքը և այն ամենը, ինչ պարունակում է, թող անիծվի Տիրոջը, և դուք ձեզ պահեք անիծվածից, որպեսզի Իսրայելի բանակը անիծված չդարձնեք և չխանգարեք այն:

20 Բայց ամբողջ արծաթը, ոսկին, պղինձն ու երկաթը պիտի օծվեն Տիրոջը, նրանք պիտի մտնեն Տիրոջ գանձարանը:

21 Ժողովուրդը փողերի վրա փչեց և մեծ աղաղակ բարձրացրեց, և Երիքովի պարիսպները տապալվեցին, և ամբողջ ժողովուրդը բարձրացավ, ամեն մեկը ուղիղ նրա առջև, և նրանք գրավեցին քաղաքը և բոլորովին ավերեցին այն ամենը, ինչ այնտեղ էր, երկուսն էլ. և կին, երիտասարդ և ծեր, եզ, ոչխար և էշ՝ սուրի բերանով:

22 Ամբողջ քաղաքը կրակով այրեցին. միայն արծաթից, ոսկուց, պղնձից ու երկաթից անօթները դրեցին Տիրոջ գանձարանը:

23 Այդ ժամանակ Հեսուն երդվեց և ասաց. նա դրա հիմքը պիտի դնի իր առաջնեկի մեջ, և իր կրտսեր որդու մեջ կկանգնեցնի նրա դարպասները:

24 Յուդայի որդի Զարայի որդի Զաբդիի որդի Քարմիի որդի Աքանը նենգութիւն արաւ անիծեալի համար, եւ նա վերցրեց անիծեալից ու թաքցրեց այն վրանում, եւ Տիրոջ բարկութիւնը եղաւ. բորբոքված Իսրայելի դեմ:

25 Եվ դրանից հետո էր, երբ Իսրայելի որդիները վերադարձան Երիքովն այրելուց, Հեսուն մարդիկ ուղարկեց՝ Գային հետախուզելու և նրա դեմ պատերազմելու:

26 Եվ մարդիկ գնացին և լրտեսեցին Գային, և նրանք վերադարձան ու ասացին.

27 Հեսուն այդպես էլ արեց, և նրա հետ իսրայելացիներից մոտ երեք հազար մարդ ելան, և նրանք պատերազմեցին Գայիի մարդկանց դեմ:

28 Եւ Իսրայէլի դէմ պատերազմը սաստիկ եղաւ, եւ Գայիի մարդիկ երեսունվեց իսրայէլացիներին կոտորեցին, իսկ իսրայէլացիները փախան Գայիի մարդկանցից:

29 Երբ Հեսուն այս բանը տեսավ, պատռեց իր զգեստները և երեսի վրա ընկավ գետնին Տիրոջ առաջ, նա և Իսրայելի երեցները, և նրանք հող ցանեցին նրանց գլխին:

30 Եւ Յեսուն ասաց. ի՞նչ ասեմ, երբ իսրայելացիները երես թեքեն իրենց թշնամիներից:

31 Արդ, այս երկրի բոլոր բնակիչները՝ քանանացիները, կլսեն այս բանը, շրջապատեն մեզ և կկտրեն մեր անունը:

32 Տէրն ասաց Յեսուին. Ինչո՞ւ ես երեսիդ վրայ ընկնում: վե՛ր կաց, գնա՛, որովհետև իսրայելացիները մեղանչեցին և անիծվածից առան. Ես այլևս նրանց հետ չեմ լինի, եթե նրանք չկործանեն անիծյալը իրենց միջից:

33 Եվ Հեսուն վեր կացավ, ժողովեց ժողովրդին և բերեց Ուրիմներին Տիրոջ հրամանով, և Հուդայի ցեղը բռնվեց, իսկ Կարմիի որդի Աքանը բռնվեց:

34 Հեսուն ասաց Աքանին. «Ասա՛ ինձ, որդի՛ս, ինչ ես արել, և Աքանն ասաց. Ես ցանկացա նրանց և վերցրի նրանց, և ահա նրանք բոլորը թաքնված են երկրի վրա վրանի մեջտեղում:

35 Եվ Հեսուն մարդիկ ուղարկեց, որոնք գնացին, տարան նրանց Աքանի վրանից և տարան Հեսուի մոտ:

36 Եվ Հեսուն վերցրեց Աքանն ու այս սպասքը, նրա որդիներին ու դուստրերին և նրան բոլորը, և նրանք տարան Աքորի ձորը:

37 Եվ Հեսուն այնտեղ կրակով այրեց նրանց, և բոլոր իսրայելացիները քարերով քարկոծեցին Աքանին, և նրա վրա քարերի կույտ բարձրացրին, ուստի նա այդ վայրը անվանեց Աքորի հովիտ, ուստի Տիրոջ բարկությունը հանդարտվեց, և Հեսուն հետո եկավ. դեպի քաղաք և կռվել նրա դեմ:

38 Տերն ասաց Հեսուին. Անոր անասունները ձեզ համար որս պիտի առէք. դարան դրեք նրա հետևում գտնվող քաղաքի համար:

39 Ուստի Հեսուն արեց Տիրոջ խոսքի համաձայն, և պատերազմի որդիների միջից ընտրեց երեսուն հազար քաջարի մարդ, և ուղարկեց նրանց, և նրանք դարան դրեցին քաղաքի համար:

40 Նա հրամայեց նրանց ասելով. «Երբ մեզ տեսնեք, մենք խորամանկությամբ կփախչենք նրանց առաջից, և նրանք կհետապնդեն մեզ, ապա դուք դարանից դուրս եկեք և գրավեք քաղաքը, և նրանք այդպես էլ արեցին:

41 Յեսուն կռուեցաւ, եւ քաղաքի մարդիկ գնացին դէպի Իսրայէլ՝ չգիտենալով, որ իրենց համար դարանակալել են քաղաքի յետեւում:

42 Յեսուն ու բոլոր իսրայէլացիները իրենց առջեւ հոգնած ձեւացրին, եւ խորամանկութեամբ փախան անապատի ճանապարհով:

43 Գայիի մարդիկ հավաքեցին քաղաքում եղող ամբողջ ժողովրդին՝ իսրայելացիներին հետապնդելու համար, և նրանք դուրս եկան ու հեռացան քաղաքից, և ոչ մեկը չմնաց, և նրանք բաց թողեցին քաղաքը և հետապնդեցին իսրայելացիներին:

44 Եվ դարանակալները վեր կացան իրենց տեղերից և շտապեցին քաղաք գալ, վերցրեցին այն և հրկիզեցին, իսկ Գայիի մարդիկ ետ դարձան, և ահա քաղաքի ծուխը բարձրացավ դեպի երկինք: , և նրանք ոչ մի կերպ նահանջելու միջոց չունեին, ոչ այս կամ այն կողմ:

45 Գայիի բոլոր մարդիկ Իսրայէլի մէջ էին, ոմանք այս կողմէն, ոմանք՝ այն կողմ, ու զարկեցին զանոնք, որ անոնցմէ ոչ մէկը մնաց:

46 Իսրայէլի որդիքը ողջ առին Գայիի Մելոս թագաւորին ու տարան Յեսուի մօտ: Յեսուն զայն կախեց ծառէն ու մեռաւ:

47 Իսրայէլի որդիքը այն այրելուց յետոյ վերադարձան քաղաքը, եւ սրի բերանով զարկեցին բոլոր նրանց, ովքեր այնտեղ էին:

48 Գայիի տղամարդկանցից զոհվածների թիվը՝ տղամարդ և կին, տասներկու հազար էր. միայն քաղաքի անասուններն ու ավարը վերցրին իրենց համար, ինչպես որ Տերն ասաց Հեսուին:

49 Այս կողմում գտնվող Հորդանանի բոլոր թագավորները, Քանանի բոլոր թագավորները լսեցին այն չարիքի մասին, որ Իսրայելի որդիներն արել էին Երիքովին և Գային, և հավաքվեցին Իսրայելի դեմ պատերազմելու:

50 Միայն Գաբավոնի բնակիչները շատ էին վախենում իսրայելացիների դեմ կռվելուց, որ նրանք չկործանվեն, ուստի խորամանկությամբ վարվեցին և եկան Հեսուի և ամբողջ Իսրայելի մոտ և ասացին նրանց. ուխտ մեզ հետ.

51 Եվ Գաբավոնի բնակիչները հասան Իսրայելի որդիներին, և Իսրայելի որդիները ուխտ կապեցին նրանց հետ, և նրանք հաշտություն կնքեցին նրանց հետ, և ժողովի իշխանները երդվեցին նրանց, բայց հետո Իսրայելի որդիները իմացան, որ. նրանք նրանց հարեւաններն էին և ապրում էին նրանց մեջ:

52 Բայց իսրայէլացիները նրանց չսպանեցին. որովհետև նրանք երդվել էին նրանց Տիրոջով, և նրանք դարձան փայտահատներ և ջրառներ:

53 Յեսուն նրանց ասաց. Անոնք պատասխանեցին անոր՝ ըսելով. «Քանի որ քու ծառաներուդ հաղորդուեցաւ այն ամէնը, ինչ դու ըրիր ամորհացիների բոլոր թագաւորներին, եւ մենք շատ վախեցանք մեր կեանքից, եւ արեցինք այս բանը»:

54 Այդ օրը Հեսուն նրանց նշանակեց փայտ փորելու և ջուր հանելու համար, և նրանց բաժանեց որպես ստրուկ Իսրայելի բոլոր ցեղերին:

55 Երբ Երուսաղեմի թագավոր Ադոնիսեդեկը լսեց այն ամենը, ինչ Իսրայելի որդիներն արել էին Երիքովին և Գային, ուղարկեց Քեբրոնի թագավոր Հովամի և Յարմութում գտնվող Փիրամ թագավորի և Լաքիսի թագավոր Հափիայի և Էգլոնի թագավոր Դեբերի մոտ՝ ասելով. ,

56 Եկե՛ք ինձ մոտ և օգնե՛ք ինձ, որպեսզի մենք հարվածենք Իսրայելի որդիներին և Գաբավոնի բնակիչներին, որոնք խաղաղություն են կնքել Իսրայելի որդիների հետ:

57 Եվ նրանք հավաքվեցին, և ամորհացիների հինգ թագավորները բարձրացան իրենց բոլոր բանակներով, մի հզոր ժողովուրդ, որը շատ էր ծովի ավազի պես:

58 Այս բոլոր թագավորները եկան և բանակ դրեցին Գաբավոնի առջև, և սկսեցին պատերազմել Գաբավոնի բնակիչների դեմ: Գաբավոնի բոլոր մարդիկ մարդ ուղարկեցին Հեսուի մոտ՝ ասելով. հավաքվել են մեր դեմ պայքարելու:

59 Եվ Հեսուն և ամբողջ կռվող ժողովուրդը ելան Գաղգաղայից, և Հեսուն հանկարծակի եկավ նրանց մոտ և մեծ կոտորածով հարվածեց այս հինգ թագավորներին:

60Եւ Տէրը խայտառակեց նրանց Իսրայէլի որդկանց առաջ, որոնք նորանց սարսափելի կոտորածով կոտորեցին Գաբաւոնում, եւ հետապնդեցին նորանց այն ճանապարհին, որ գնում է ԲեթՕորոն մինչեւ Մակեդա, եւ նրանք փախան Իսրայէլի որդկանց առջեւից:

61 Եվ մինչ նրանք փախչում էին, Տերը նրանց վրա կարկուտ ուղարկեց երկնքից, և նրանցից ավելի շատ մահացան կարկտահարությունից, քան Իսրայելի որդիների կոտորածից:

62 Իսրայէլի որդիքը հետապնդեցին զանոնք, եւ անոնք տակաւին ճամբուն վրայ զարկեցին զանոնք՝ շարունակելով ու հարուածելով զանոնք:

63 Եվ երբ նրանք հարվածում էին, ցերեկը մոտենում էր իրիկունին, և Հեսուն ամբողջ ժողովրդի աչքի առաջ ասաց. նրա թշնամիները:

64 Եվ Տերը լսեց Հեսուի ձայնին, և արևը կանգ առավ երկնքի մեջտեղում, և այն կանգ առավ երեսուն վեց վայրկյան, և լուսինը նույնպես կանգ առավ և շտապեց մի ամբողջ օր մայր մտնել:

65 Այդպիսի օր չկար՝ դրանից առաջ կամ դրանից հետո, որ Տերը լսեր մի մարդու ձայնը, որովհետև Տերը կռվեց Իսրայելի համար:

ԳԼՈՒԽ 89

1 Այն ժամանակ Հեսուն ասաց այս երգը այն օրը, երբ Տերը ամորհացիներին մատնեց Հեսուի և Իսրայելի որդիների ձեռքը, և ամբողջ Իսրայելի առաջ ասաց.

2 Դու զորավոր գործեր ես արել, Տե՛ր, մեծ գործեր ես արել. ո՞վ է քեզ նման. իմ շուրթերը պիտի երգեն քո անվանը:

3 Իմ բարություն և իմ բերդ, իմ բարձր աշտարակ, ես քեզ նոր երգ կերգեմ, գոհությամբ կերգեմ քեզ, դու իմ փրկության զորությունն ես:

4 Քեզ պիտի գովաբանեն երկրի բոլոր թագաւորները, քեզի պիտի երգեն աշխարհի իշխանները, Իսրայէլի որդիները պիտի ուրախանան քո փրկութեամբ, պիտի երգեն ու գովաբանեն քո զօրութիւնը:

5 Քեզ, Տե՛ր, մենք վստահեցինք. մենք ասացինք, որ դու մեր Աստվածն ես, որովհետև դու մեր ապաստանն ու ամուր աշտարակն էիր մեր թշնամիների դեմ:

6 Քեզ աղաղակեցինք ու չամաչեցինք, քեզ վստահեցինք ու փրկվեցինք. երբ մենք աղաղակեցինք քեզ, դու լսեցիր մեր ձայնը, դու ազատեցիր մեր հոգիները սրից, դու ցույց տվեցիր մեզ քո շնորհը, դու

մեզ տվեցիր քո փրկությունը, դու ուրախացրիր մեր սրտերը քո զորությամբ:
7 Դու դուրս եկար մեր փրկության համար, քո բազկով փրկեցիր քո ժողովրդին. դու մեզ պատասխանեցիր քո սրբության երկնքից, դու փրկեցիր մեզ տասը հազար մարդկանցից:
8 Արևն ու լուսինը կանգ առան երկնքում, և դու կանգնեցիր քո բարկության մեջ մեր կեղեքիչների դեմ և քո դատաստանը հրամայեցիր նրանց վրա:
9 Երկրի բոլոր իշխանները ոտքի ելան, ազգերի թագաւորները հաւաքուել էին, քո երեսից չէին շարժւում, քո կռիւներն էին ուզում:
10 Դու քո բարկությամբ վեր կացար նրանց դեմ և քո բարկությունն իջեցրիր նրանց վրա. դու կործանեցիր նրանց քո բարկության մեջ և կտրեցիր նրանց քո սրտում:
11 Ազգերը սպառվել են քո բարկությունից, թագավորություններն անկում են ապրել քո բարկության պատճառով, դու խոցեցիր թագավորներին քո բարկության օրը:
12 Դու թափեցիր քո բարկությունը նրանց վրա, քո բարկությունը բռնեց նրանց վրա. Դու նրանց անօրենությունը դարձրիր նրանց վրա և կործանեցիր նրանց իրենց չարությամբ:
13 Նրանք ծուղակ բացեցին, ընկան դրա մեջ, թաքնվեցին ցանցի մեջ, նրանց ոտքը բռնվեց:
14 Քո ձեռքը պատրաստ էր քո բոլոր թշնամիներին, ովքեր ասում էին. Դու նրանց երեսները լցրիր ամոթով, նրանց եղջյուրներն իջեցրիր գետնին, սարսափեցրիր նրանց քո բարկության մեջ և կործանեցիր նրանց քո բարկության մեջ:
15 Երկիրը դողաց ու ցնցվեց քո փոթորկի ձայնից նրանց վրա, դու չխնայեցիր նրանց հոգիները մահից և նրանց կյանքը գերեզման իջեցրեցիր:
16 Դու հետապնդեցիր նրանց քո փոթորկի մեջ, կործանեցիր նրանց քո մրրիկի մեջ, նրանց անձրևը դարձրեցիր կարկուտ, նրանք ընկան խոր փոսերի մեջ, որ չկարողանան բարձրանալ:
17 Նրանց դիակները նման էին փողոցների մեջտեղում թափված աղբի:
18 Նրանք կործանվեցին ու կործանվեցին քո բարկությունից, դու քո զորությամբ փրկեցիր քո ժողովրդին:
19 Դրա համար մեր սրտերը ուրախանում են քեզանով, մեր հոգիները բարձրանում են քո փրկությամբ:
20 Մեր լեզուները պիտի պատմեն քո զորությունը, մենք երգենք ու գովաբանենք քո հրաշքները:
21 Որովհետև դու փրկեցիր մեզ մեր թշնամիներից, դու ազատեցիր մեզ նրանցից, ովքեր ելան մեր դեմ, դու կործանեցիր նրանց մեր առջևից և ընկճեցիր նրանց մեր ոտքերի տակ:
22 Այսպես պիտի կորչեն քո բոլոր թշնամիները, Տե՛ր, և ամբարիշտները քամուց քշված հարդի պես կլինեն, և քո սիրելիները ջրերի մոտ տնկված ծառերի պես կլինեն:
23 Ուստի Հեսուն և նրա հետ ամբողջ Իսրայելը վերադարձան Գաղգաղայի բանակատեղին, երբ բոլոր թագավորներին կոտորեցին, այնպես որ նրանցից ոչ մի մնացորդ չմնաց:
24 Եւ հինգ թագաւորները միայնակ ոտքով փախան պատերազմից եւ թաքնուեցին քարայրում, եւ Յեսուն նրանց փնտռեց պատերազմի դաշտում, բայց չգտաւ:
25 Այնուհետև Հեսուին ասացին.
26 Յեսուն ասաց. և Իսրայելի որդիներն այդպես էլ արեցին:
27 Եւ Յեսուն կանչեց ամբողջ Իսրայէլը եւ ասեց պատերազմի սպաներին.
28 Հետո Հեսուն հրամայեց սպանել թագավորներին և գցել քարայրը և քարայրի բերանին մեծ քարեր դնեն:
29 Յեսուն յետոյ այդ օրը իր հետ եղող ամբողջ ժողովրդի հետ գնաց Մակեդա, և սրի բերանով զարկեց նրան:
30 Եվ նա բոլորովին կործանեց քաղաքի հոգիներին և բոլորին, և նա արեց թագավորի և նրա ժողովրդի հետ այնպես, ինչպես արել էր Երիքովին:
31 Եվ նա այնտեղից անցավ Լիբնա և պատերազմեց նրա դեմ, և Տերը մատնեց այն նրա ձեռքը, և Հեսուն սրի բերանով հարվածեց նրան և նրա բոլոր հոգիներին, և նա արեց նրան ու նրա թագավորին. ինչպես որ նա արել էր Երիքովին:
32 Այնտեղից նա գնաց Լաքիս՝ պատերազմելու նրա դեմ, և Գազայի Հորամ թագավորը գնաց Լաքիսի մարդկանց օգնելու, և Հեսուն հարվածեց նրան և իր ժողովրդին, մինչև որ նրան ոչ ոք չմնաց:
33 Եվ Հեսուն վերցրեց Լաքիսը և նրա ամբողջ ժողովրդին, և նա արեց այն, ինչպես արեց Լիբնային:
34 Եվ Հեսուն այնտեղից անցավ Էգլոն, և վերցրեց այն և սրի բերանով հարվածեց նրան և նրա ամբողջ ժողովրդին:
35 Այնտեղից նա անցավ Քեբրոն, կռվեց նրա դեմ, վերցրեց այն և ավերեց այն, և այնտեղից ամբողջ Իսրայելի հետ վերադարձավ Դեբիր, պատերազմեց նրա դեմ և սրի բերանով հարվածեց նրան:
36 Եվ նա ոչնչացրեց նրա բոլոր մարդկանց, ոչ ոք չթողեց, և նա արեց նրան ու նրա թագավորին, ինչպես որ արել էր Երիքովին:
37 Եվ Հեսուն կոտորեց ամորհացիների բոլոր թագավորներին՝ Կադես-Բառնեայից մինչև Ազա, և նա իսկույն գրավեց նրանց երկիրը, քանի որ Տերը կռվել էր Իսրայելի համար:
38 Եվ Հեսուն ամբողջ Իսրայելի հետ եկան Գաղգաղա բանակատեղի:
39 Երբ այն ժամանակ Քասորի Յաբին թագավորը լսեց այն ամենը, ինչ Հեսուն արել էր ամորհացիների թագավորների հետ, Յաբինը մարդ ուղարկեց Մադիամի Հորատի թագավորի և Սեմրոնի թագավոր Լաբանի, Աքսափի թագավոր Հեփալի մոտ և բոլոր թագավորների մոտ. Ամորհացիներն ասելով.
40 Շուտով եկ մեզ մոտ և օգնիր մեզ, որպեսզի մենք հարվածենք Իսրայելի որդիներին, նախքան նրանք մեզ վրա չգան և մեզ հետ վարվեն այնպես, ինչպես արեցին ամորհացիների մյուս թագավորների հետ:
41 Եվ այս բոլոր թագավորները լսեցին Քասորի թագավոր Յաբինի խոսքերը, և նրանք դուրս եկան իրենց բոլոր ճամբարներով՝ տասնյոթ թագավորներով, և նրանց ժողովուրդը շատ էր ծովի ափի ավազի պես՝ անթիվ ձիերով ու կառքերով, և նրանք եկան և բանակատեղի դրեցին Մերոմի ջրերի մոտ, և նրանք հավաքվեցին Իսրայելի դեմ պատերազմելու:
42 Տէրն ասաց Յեսուին.
43 Եվ Հեսուն և բոլոր պատերազմական մարդիկ հանկարծակի եկան նրանց վրա, հարվածեցին նրանց, և նրանք ընկան նրանց ձեռքը, որովհետև Տերը նրանց մատնեց Իսրայելի որդիների ձեռքը:

44 Իսրայէլի որդիքը հետապնդեցին այս բոլոր թագաւորներին՝ իրենց բանակատեղիներով, ու հարուածեցին նրանց, մինչեւ որ նրանցից ոչ ոք չմնաց:

45 Այդ ժամանակ Հեսուն վերադարձավ Քասոր և սրով հարվածեց նրան, ոչնչացրեց նրա բոլոր մարդկանց և այրեց այն կրակով, իսկ Քասորից Հեսուն անցավ Սեմրոնի մոտ, հարվածեց և ամբողջովին կործանեց այն:

46 Այնտեղից նա անցավ Աքսափ և արեց այնպես, ինչպես արել էր Սեմրոնի հետ:

47 Այնտեղից նա անցավ Աղուլամի մոտ, և նա կոտորեց այնտեղ գտնվող բոլոր մարդկանց, և նա արեց Աղուլամի հետ, ինչպես որ արել էր Աքսափին և Սեմրոնին:

48 Եվ նա նրանցից անցավ թագավորների բոլոր քաղաքները, որոնց նա կոտորել էր, և կոտորեց նրանցից մնացած ողջ ժողովրդին և բոլորովին կործանեց նրանց:

49 Իսրայէլացիները միայն իրենց ավարն ու անասունները վերցրին, բայց ամէն մարդու, որ խփեցին, ոչ մի հոգի չթողեցին, որ ապրի:

50 Ինչպէս Տէրը պատուիրել էր Մովսէսին, Յեսուն ու ամբողջ Իսրայէլը նոյնպէս արեցին, նրանք ոչ մի բանում չթերացան:

51 Ուստի Հեսուն և բոլոր Իսրայելի որդիները կոտորեցին Քանանի ամբողջ երկիրը, ինչպես Տերն էր պատվիրել իրենց, և կոտորեցին նրանց բոլոր թագավորներին՝ երեսունմեկ թագավոր, և Իսրայելի որդիները գրավեցին նրանց ամբողջ երկիրը:

52 Բացի Սեհոնի և Օգի թագավորություններից, որոնք Հորդանանի մյուս կողմում են, որոնցից Մովսեսը շատ քաղաքներ էր ջարդել, և Մովսեսը դրանք տվեց Ռուբենյաններին, Գադացիներին և Մանասեի ցեղի կեսին:

53 Եւ Յեսուն կոտորեց բոլոր թագաւորներին, որոնք Յորդանանի այս կողմում էին մինչեւ արեւմուտք, եւ նրանց ժառանգութիւն տուեց ինը ցեղերին ու Իսրայէլի կէս ցեղին:

54 Հեսուն հինգ տարի շարունակ պատերազմեց այս թագավորների հետ, և նրանց քաղաքները տվեց իսրայելացիներին, և երկիրը հանդարտվեց պատերազմից ամորհացիների և քանանացիների քաղաքներում:

ԳԼՈՒԽ 90

1 Այն ժամանակ, երբ իսրայելացիները Հորդանանն անցան հինգերորդ տարում, երբ Իսրայելի որդիները հանգստացան քանանացիների հետ պատերազմից, այդ ժամանակ մեծ ու դաժան պատերազմներ եղան Եդոմի և Քեթիմի որդիների միջև, և Քեթիմի որդիները կռվեցին Եդոմի դեմ:

2 Եվ Քետիմի թագավոր Աբիանոսը դուրս եկավ այդ թվականին՝ իր թագավորության երեսունմեկերորդ տարում, և նրա հետ մի մեծ զորք՝ Քիթիմի որդիների զորավոր մարդկանցից, և գնաց Սեյիր՝ կռվելու երեխաների դեմ: Եսաւի:

3 Եւ Եդոմի Աղադ արքան լսեց նրա լուրը, եւ մեծ ժողովուրդով ու զօրքով դուրս եկաւ նրան ընդառաջ, եւ նրա հետ պատերազմեց Եդոմի դաշտում:

4 Եվ Քետիմի ձեռքը հաղթեց Եսավի որդիներին, և Քետիմի որդիները Եսավի որդիներից քաններկու հազար մարդ սպանեցին, և Եսավի բոլոր որդիները փախան նրանց առաջից:

5 Քետիմի որդիները հետապնդեցին նրանց, և նրանք հասան Եդոմի Աղադ թագավորին, որը վազում էր նրանց առջև, և նրան կենդանի բռնեցին և բերեցին Քիթիմի Աբիանոս թագավորի մոտ:

6 Աբիանոսը հրամայեց սպանել նրան, և Եդոմի թագավոր Աղադը մահացավ նրա թագավորության քառասունութերորդ տարում:

7 Քետիմի որդիները շարունակեցին հետապնդել Եդոմի վրայ, և նրանք մեծ կոտորածով կոտորեցին նրանց, և Եդոմը ենթարկվեց Քեթիմի որդիներին:

8 Քետիմի որդիները իշխեցին Եդոմի վրա, և Եդոմը դարձավ Քեթիմի որդիների ձեռքը և այդ օրվանից դարձավ մեկ թագավորություն:

9 Եվ այդ ժամանակվանից նրանք այլևս չէին կարող իրենց գլուխները բարձրացնել, և նրանց թագավորությունը մեկ դարձավ Քեթիմի որդիների հետ:

10 Աբիանոսը Եդոմում սպաներ դրեց, և Եդոմի բոլոր որդիները հպատակ ու հարկ եղան Աբիանոսին, և Աբիանոսը վերադարձավ դեպի իր երկիրը՝ Քեթիմ:

11 Եվ երբ նա վերադարձավ, նորոգեց իր կառավարությունը և իր համար ընդարձակ ու ամրացված պալատ կառուցեց թագավորական նստավայրի համար, և ապահով թագավորեց Քեթիմի ու Եդոմի որդիների վրա:

12 Այն օրերին, երբ իսրայելացիները քշեցին բոլոր քանանացիներին ու ամորհացիներին, Հեսուն ծեր էր և տարիքով մեծ:

13 Տէրն ասաց Յեսուին.

14 Արդ, այս երկիրը որպես ժառանգություն բաժանիր ինը ցեղերին և Մանասեի կես ցեղին, և Հեսուն վեր կացավ և արեց այնպես, ինչպես Տերն էր ասել իրեն:

15 Նա ամբողջ երկիրը բաժանեց Իսրայելի ցեղերին՝ որպես ժառանգություն՝ ըստ նրանց բաժանումների:

16 Բայց Ղեւիի ցեղին նա ժառանգություն չտվեց. Տիրոջ ընծաները նրանց ժառանգությունն են, ինչպես որ Տերն ասել էր դրանց մասին Մովսեսի ձեռքով:

17 Եվ Հեսուն Քեբրոն լեռը տվեց Հեփունեի որդի Քաղեբին՝ իր եղբայրներից մեկ բաժին բարձր, ինչպես որ Տերն ասել էր Մովսեսի միջոցով:

18 Ուստի Քեբրոնը ժառանգություն եղավ Քաղեբին և նրա որդիներին մինչև այսօր:

19 Եվ Հեսուն ամբողջ երկիրը վիճակով բաժանեց ամբողջ Իսրայելին՝ որպես ժառանգություն, ինչպես որ Տերն էր պատվիրել նրան:

20 Իսրայէլի որդիքը ղեւտացիներին քաղաքներ տուեցին իրենց ժառանգութիւնից, արուարձաններ՝ իրենց անասունների ու ունեցուածքի համար, ինչպէս Տէրն էր պատուիրել Մովսէսին, այնպէս արեցին իսրայէլացիներին, եւ նրանք երկիրը վիճակով բաժանեցին՝ մեծ թէ փոքր:

21 Նրանք գնացին ժառանգելու երկիրը՝ ըստ իրենց սահմանների, և Իսրայելի որդիները Նավեի որդի Հեսուին իրենց մեջ ժառանգություն տվեցին:

22 Տիրոջ խոսքով նրան տվեցին այն քաղաքը, որը նա պահանջում էր՝ Թամնաթ-Սերախը Եփրեմի լեռան վրա, և նա կառուցեց քաղաքը և բնակվեց այնտեղ:

23 Սրանք են այն ժառանգությունները, որոնք Եղազար քահանան, Նավեի որդի Հեսուն և ցեղերի հայրերի ղեկավարները վիճակահանությամբ բաժանեցին

Իսրայելի որդիներին Սելովում, Տիրոջ առաջ, խորանի դռան մոտ, և նրանք թողեցին. հողը բաժանելուց.

24Եւ Տէրը երկիրը տուեց իսրայէլացիներին, եւ նրանք տիրեցին այն, ինչպէս Տէրն ասել էր նրանց, եւ ինչպէս Տէրն էր երդւել նրանց նախահայրերին:

25Եւ Տէրը հանգստութիւն տուեց իսրայէլացիներին իրենց շուրջը գտնուող բոլոր թշնամիներից, եւ նրանց դէմ ոչ ոք չկանգնեց. Իսրայելի որդիները, այո, Տերը կատարեց ամեն ինչ:

26Եւ Յեսուն կանչեց բոլոր Իսրայէլի որդկանցը, եւ նա օրհնեց նորանց եւ հրամայեց որ ծառայեն Տիրոջը, եւ նորանց արձակեց, եւ ամեն մեկն իր քաղաքը գնաց, եւ ամեն մեկն իր ժառանգությունը:

27 Իսրայէլի որդիները Յեսուի բոլոր օրերը ծառայեցին Տիրոջը, եւ Տէրը հանգստացուց նրանց իրենց շուրջը գտնուող բոլոր վայրերից, եւ նրանք ապահով բնակուեցին իրենց քաղաքներում:

28 Եվ եղավ այնպես, որ այդ օրերին մահացավ Քիթիմի թագավոր Աբիանոսը, իր թագավորության երեսունութերորդ տարում, դա Եդոմի վրա նրա թագավորության յոթերորդ տարին է, և թաղեցին նրան իր տեղում, որի համար նա կառուցել էր. ինքը, և Լատինոսը թագավորեց նրա փոխարեն հիսուն տարի:

29 Եվ իր թագավորության ժամանակ նա զորք բերեց, և նա գնաց և կռվեց Բրիտանիայի և Կեռնանիայի բնակիչների դեմ՝ Հավանի որդի Եղիսեի որդիների դեմ, և նա հաղթեց նրանց և նրանց հարկ վճարեց:

30 Այն ժամանակ նա լսեց, որ Եդոմը ապստամբել է Քիթիմի ձեռքից, և Լատինոսը գնաց նրանց մոտ, հարվածեց նրանց և հնազանդեցրեց նրանց, և դրեց նրանց Քիթիմի որդիների ձեռքի տակ, և Եդոմը դարձավ մեկ թագավորություն Քիթիմի բոլոր որդիների հետ: օրերը:

31 Եվ երկար տարիներ Եդոմում թագավոր չկար, և նրանց կառավարությունը Քետիմի որդիների և նրանց թագավորի հետ էր:

32 Իսրայելի որդիների՝ Հորդանանն անցնելուց հետո քանվեցերորդ տարում էր, այսինքն՝ վաթսունվեցերորդ տարին այն բանից հետո, երբ Իսրայելի որդիները դուրս էին եկել Եգիպտոսից, Հեսուն ծերացավ, հասուն տարիքում՝ հարյուր և ութ տարեկան էր այդ օրերին:

33 Եվ Հեսուն կանչեց ամբողջ Իսրայելին, նրանց ծերերին, դատավորներին ու սպասավորներին, այն բանից հետո, երբ Տերը հանգստություն տվեց բոլոր իսրայելացիներին իրենց շրջապատի բոլոր թշնամիներից, և Հեսուն ասաց Իսրայելի երեցներին և նրանց դատավորներին. ես ծեր եմ, տարեց եմ, և դու տեսար, թե ինչ է արել Տերը բոլոր ազգերին, որոնց քշել է քո առաջից, որովհետև Տերն է, որ կռվել է քեզ համար:

34 Արդ, հիմա զորացրե՛ք ձեզ, որ պահեք և կատարեք Մովսեսի օրենքի բոլոր խոսքերը, չշեղվեք դրանից աջ կամ ձախ և չգաք այն ազգերի մեջ, որոնք մնացել են երկրում. նրանց աստվածների անունը չհիշատակես, այլ կառչես քո Տեր Աստծուն, ինչպես արել ես մինչ օրս:

35 Եվ Հեսուն մեծապես հորդորեց Իսրայելի որդիներին, որ ծառայեն Տիրոջը իրենց բոլոր օրերում:

36 Բոլոր իսրայելացիներն ասացին. «Մեր բոլոր օրերում մենք և մեր որդիները, մեր որդիների որդիները և մեր սերունդը հավիտյան կծառայենք մեր Աստծուն»:

37 Այդ օրը Հեսուն ուխտ կապեց ժողովրդի հետ, և նա արձակեց Իսրայելի որդիներին, և նրանք ամեն մեկը գնաց իր ժառանգությունն ու իր քաղաքը:

38 Եվ հենց այն օրերին, երբ Իսրայելի որդիները ապահով բնակվում էին իրենց քաղաքներում, նրանք թաղեցին իրենց նախահայրերի ցեղերի դագաղները, որոնք իրենք բերել էին Եգիպտոսից, յուրաքանչյուրն իր զավակների ժառանգության մեջ, Յակոբի տասներկու որդիները թաղեցին իսրայէլացիները՝ իւրաքանչիւրը իր զաւակների ունեցուածքին մէջ:

39 Եվ սրանք են այն քաղաքների անունները, որտեղ նրանք թաղեցին Հակոբի տասներկու որդիներին, որոնց Իսրայելի որդիները մեծացրել էին Եգիպտոսից:

40 Ռուբէնին ու Գադին թաղեցին Հորդանանի այս կողմում՝ Ռոմիայում, որը Մովսեսը տվել էր նրանց երեխաներին:

41 Շմաւոնն ու Ղեւիին թաղեցին Մաուդա քաղաքում, որը նա տուել էր Շմաւոնի որդիներին, իսկ քաղաքի արուարձանը Ղեւիի որդիների համար էր:

42 Յուդան թաղեցին Բենիամին քաղաքում՝ Բեթլեհէմի դիմաց:

43 Իսաքարի ու Զաբուղոնի ոսկորները թաղեցին Սիդոնում՝ իրենց զաւակներին բաժին ընկած մասում:

44 Եվ Դանին թաղեցին Եսթաելում գտնվող իր որդիների քաղաքում, իսկ Նեփթաղիմին ու Ասերին թաղեցին Կադես-Նեփթաղիում, յուրաքանչյուրին իր տեղում, որը տվել էր իր երեխաներին:

45 Եվ Հովսեփի ոսկորները թաղեցին Սյուքեմում, այն արտի այն մասում, որը Հակոբը գնել էր Համորից, և որը ժառանգություն էր դարձել Հովսեփին:

46 Բենիամինին թաղեցին Երուսաղէմում՝ Յեբուսացիների դիմաց, որը տրւել էր Բենիամինի որդիներին. Իսրայէլի որդիքը իւրաքանչիւրը իր հայրերը թաղեցին իր զաւակներուն քաղաքին մէջ:

47 Երկու տարվա վերջում Նավեի որդի Հեսուն մեռավ հարյուր տասը տարեկան, իսկ Իսրայելին դատելու ժամանակը քսանութ տարի էր, և Իսրայելը ծառայեց Տիրոջը իր կյանքի բոլոր օրերին:

48 Եվ Հեսուի մյուս գործերը և նրա պատերազմները և նրա հանդիմանությունները, որոնցով նա հանդիմանեց Իսրայելին, և այն ամենը, ինչ նա պատվիրել էր նրանց, և այն քաղաքների անունները, որոնք Իսրայելի որդիները տիրապետում էին նրա օրերում, ահա դրանք գրված են գրքում. Իսրայէլի որդիներուն ուղղուած Յեսուի խօսքերուն եւ Տէրոջը պատերազմներուն գիրքին մէջ, զոր գրած էին Մովսէսը, Յեսուն եւ Իսրայէլի որդիքը:

49 Իսրայէլի որդիքը Յեսուին թաղեցին իր ժառանգութեան սահմաններում՝ Թամնաթ-Սերաքում, որը նրան տրւել էր Եփրեմի լերան վրայ:

50 Այդ օրերին Ահարոնի որդի Եղազարը մահացավ, և նրան թաղեցին իր որդի Փինեասին պատկանող բլրի վրա, որը նրան տրվեց Եփրեմի լեռան վրա:

ԳԼՈՒԽ 91

1 Այն ժամանակ, Հեսուի մահից հետո, քանանացիների որդիները դեռ երկրում էին, և իսրայելացիները որոշեցին դուրս հանել նրանց:

2 Իսրայէլի որդիքը հարցուցին Տէրոջմէն՝ ըսելով. Տէրն ասաց.

3 Յուդայի որդիքը Սիմեոնին ասացին.

4 Յուդայի որդիքը ելան ու պատերազմեցին քանանացիների դէմ, ուստի Տէրը քանանացիներին մատնեց Յուդայի որդկանց ձեռքը, եւ նրանք Բեզեկում տասը հազար մարդ զարկեցին նրանց:

5 Եվ նրանք կռվեցին Ադոնիբեզեկի հետ Բեզեկում, և նա փախավ նրանց առաջից, և նրանք հետապնդեցին նրան և բռնեցին նրան, և բռնեցին նրան և կտրեցին նրա բութ մատները և ոտքերի մատները:

6 Ադոնիբեզեկն ասաց. «Երեք տասը թագավորներ, որոնց բութ մատները և ոտքերի մատները կտրված էին, իրենց միսը հավաքեցին իմ սեղանի տակ, ինչպես որ ես արեցի, և Աստված հատուցեց ինձ, և նրան բերեցին Երուսաղեմ, և նա այնտեղ մեռավ:

7 Շմաւոնի որդիքը Յուդայի որդիներուն հետ գնացին, ու սրի բերանով հարուածեցին քանանացիներին:

8Եւ Տէրը Յուդայի որդկանց հետ էր, եւ նրանք տիրեցին լեռը, եւ Յովսէփի որդիները բարձրացան Բեթէլ, որը Լուզն է, եւ Տէրը նրանց հետ էր:

9 Եվ Հովսեփի որդիները լրտեսեցին Բեթելը, և պահակները տեսան մի մարդ, որը դուրս էր գալիս քաղաքից, և բռնեցին նրան և ասացին.

10 Եվ այդ մարդը ցույց տվեց նրանց քաղաքի մուտքը, և Հովսեփի որդիները եկան ու սրի բերանով զարկեցին քաղաքը:

11 Եվ այդ մարդուն իր ընտանիքով ուղարկեցին, և նա գնաց քետացիների մոտ, և նա մի քաղաք կառուցեց, և նրա անունը դրեց Լուզ, այնպես որ բոլոր իսրայելացիները բնակվեցին իրենց քաղաքներում, իսկ Իսրայելի որդիները՝ իրենց քաղաքներում: և Իսրայելի որդիները ծառայեցին Տիրոջը Հեսուի բոլոր օրերում և երեցների բոլոր օրերում, որոնք երկարացրել էին իրենց օրերը Հեսուից հետո և տեսան Տիրոջ մեծ գործը, որը նա կատարել էր նրա համար. Իսրայել.

12 Եվ երեցները Հեսուի մահից հետո տասնյոթ տարի դատեցին Իսրայելում:

13 Բոլոր ծերերը նույնպես կռվեցին Իսրայելի պատերազմում քանանացիների դեմ, և Տերը քշեց քանանացիներին Իսրայելի որդիների առաջից, որպեսզի Իսրայելի որդիներին տեղավորի իրենց երկրում:

14 Եվ նա կատարեց այն բոլոր խոսքերը, որ ասել էր Աբրահամին, Իսահակին և Հակոբին, և այն երդումը, որ երդվել էր տալ նրանց և նրանց երեխաներին՝ քանանացիների երկրին:

15Եւ Տէրը Իսրայէլի որդկանց տուեց Քանանի ամբողջ երկիրը, ինչպէս երդուել էր նրանց նախահայրերին, եւ Տէրը նրանց հանգստութիւն տուեց նրանց շրջապատից, եւ Իսրայէլի որդիները ապահով բնակուեցին իրենց քաղաքներում:

16 Օրհնյալ է Տերը հավիտյան, ամեն, և ամեն:

17 Զորացե՛ք ձեզ, և ձեր բոլորի սրտերը, ովքեր ապավինում են Տիրոջը, թող քաջ լինեն: Վերջ.